3 1761 06840788 1

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

June 17. 1914

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Ethnikon Panepistemion

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

(1837–1912)

UNIVERSITÉ NATIONALE DE GRÈCE

(1837–1912)

134432
5/10/14

ta

ΤΑ

Kata ten ebdomekosten Pempte

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ

amphiethrida tes idryseos

ΑΜΦΙΕΤΗΡΙΔΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ

toy ethnikoy Panepistemioy

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

(1837-1912)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ,, ΜΑΪΣΝΕΡ & ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1912

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ — L'UNIVERSITÉ NATIONALE DE GRÈCE

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Ottawa

https://archive.org/details/laclbrationd00atheuoft

Athens. Εθνικόν Πανεπιστήμιον

LA CÉLÉBRATION

DU SOIXANTE-QUINZIÈME ANNIVERSAIRE

DE LA FONDATION

DE L'UNIVERSITÉ NATIONALE DE GRÈCE

(1837-1912)

134432
5/10/14

ATHÈNES
IMPRIMERIE "HESTIA,, MEÏSSNER & KARGADOURIS
1912

ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΑΜΦΙΕΤΗΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἡ περὶ τελέσεως τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπόφασις ἐλήφθη ὑπὸ τῆς ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου πρυτανεύοντος τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ζολώτα, καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ συγκλητικοῦ κ. Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου, καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας, ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 25ης Ἀπριλίου 1911.

Ἐπὶ τούτοις δὲ συνετάχθη καὶ ἀπεστάλη ἔντυπος ἐγκύκλιος πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς Ἀκαδημίας τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Αὕτη δ' ἐπανελήφθη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3/15 Ὀκτωβρίου 1911 μετὰ παρατάσεως τῶν περὶ τῶν ἀπαντήσεων προθεσμιῶν.

Ἔχει δὲ ὧδε·

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3/15 Ὀκτωβρίου 1911.

Ethnikon Panepistemion tes Ellados

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἀποφασίσαν νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ τῇ 25 Μαρτίου/7 Ἀπριλίου 1912, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ σύνοδος τοῦ ΙϛΊ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν, ὅπερ θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις, σπεύδει νὰ παρακαλέσῃ τὸ Πανεπιστήμιον . . . (ἢ τὴν Ἀκαδημίαν . . .) νὰ τιμήσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀντιπροσώπου.

Ἠθέλομεν πρὸς τούτοις εὐγνωμονεῖ ὑμᾶς ἄν τινες (καθηγηταὶ ἢ μέλη) τ(οῦ ἢ τῆς) Ὑμετέρου Πανεπιστημίου (ἢ Ἀκαδημίας) ἤθελον εὐαρεστηθῆ νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὴν διεθνῆ Ἐπετηρίδα, ἣν μέλλομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐντὸς τοῦ 1912, διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐπιστημονικῆς πραγματείας, γεγραμμένης ἑλληνιστὶ, λατινιστὶ, γαλλιστὶ, γερμανιστὶ, ἀγγλιστὶ ἢ ἰταλιστί.

LA CÉLÉBRATION
DU SOIXANTE-QUINZIÈME ANNIVERSAIRE
DE L'UNIVERSITÉ NATIONALE

La décision de célébrer le soixante-quinzième anniversaire de la fondation de l'Université Nationale fut prise par le Conseil de l'Université sous le Rectorat de M. Emmanuel Zolotas, Professeur à la Faculté de Théologie, et sur la proposition de M. Spyridion Lambros, Professeur d'Histoire, dans la séance du 25 Avril 1911.

Une circulaire fut imprimée et envoyée aux Universités et Académies étrangères. On en fit un second envoi le 3/15 Octobre 1911, en accordant des délais plus longs pour la réponse.

Le texte était ainsi conçu:

Athènes, le 3/15 Octobre 1911.

L'UNIVERSITÉ NATIONALE DE GRÈCE s'étant décidée à célébrer le soixante-quinzième anniversaire de sa fondation le 25 Mars/7 Avril 1912, époque qui coïncide avec la réunion du XVIe Congrès des Orientalistes, qui se tiendra à Athènes, s'empresse de prier l'Université de ..... (ou l'Académie de.....) de l'honorer par l'envoi d'un délégué.

Nous serions aussi reconnaissants si quelques (Professeurs ou Membres) de Votre (Université ou Académie) avaient la complaisance de collaborer à l'Annuaire international, que nous allons publier à cette occasion, dans le courant de l'année 1912, par l'envoi d'un travail scientifique écrit en grec, latin, français, allemand, anglais ou italien.

Παρακαλοῦμεν δὲ Ὑμᾶς, ἵνα εὐαρεστούμενοι ἀνακοινώσητε εἰς ἡμᾶς τὸν διορισμὸν τοῦ Ὑμετέρου ἀντιπροσώπου ὡς καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐπιστημονικῶν συμβολῶν τῶν Ὑμετέρων (καθηγητῶν ἢ μελῶν) μετὰ τῆς κατὰ προσέγγισιν δηλώσεως τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν μέχρι τῆς 18ης Νοεμβρίου/1 Δεκεμβρίου 1911.

Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῆς τελέσεως τῆς ἀμφιετηρίδος θέλει ἀνακοινωθῆ βραδύτερον.

Ὁ Πρύτανις

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἔτυχε προθύμου καὶ ἀμερίστου ὑποδοχῆς.

Ἤδη δ' ἐνωρὶς ἤρξαντο προσρέουσαι αἱ εἰς αὐτὴν ἀπαντήσεις καὶ αἱ ἀποστολαὶ διατριβῶν προωρισμένων χάριν τῆς διεθνοῦς Ἐπετηρίδος. Συνεπληρώθη δὲ κατόπιν κατὰ πρότασιν τοῦ Πρυτάνεως καὶ ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ὁ κύκλος τῶν προσκλήσεων διὰ τῆς συμπεριλήψεως τῶν τεσσάρων Πατριαρχείων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς, τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν ξένων Σχολῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ῥώμης, τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν, τῶν ἑλληνικῶν Γυμνασίων τοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἐπισημοτέρων ἑλληνικῶν Συλλόγων.

Προθύμως δ' ἔγεινε δεκτὴ καὶ ἡ αὐθόρμητος δήλωσις συμμετοχῆς ἑλληνικῶν τινων Κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰδίως δ' εὐχάριστον αἴσθησιν ἐνεποίησεν ἡ συμμετοχὴ Ἀκαδημιῶν τινων, ἄλλως ἐκ προηγουμένης ἀποφάσεως μὴ συμμετεχουσῶν πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν, κατ' ἐξαίρεσιν δ' ὅμως προθυμηθεισῶν νὰ μὴ ὑστερήσωσιν ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἀμφιετηρίδος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Τοιαύτη εἶνε ἡ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημία τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων, ἧς παρατίθεται ἐνταῦθα τὸ οἰκεῖον πρὸς τὴν Πρυτανείαν ἔγγραφον.

Nous Vous prions de vouloir bien nous communiquer la désignation de Votre délégué ainsi que le titre des contributions scientifiques de Vos (Professeurs ou Membres), avec l'indication approximative de leur étendue, avant le 1er Décembre 1911.

Le programme détaillé de la célébration de l'Anniversaire sera communiqué plus tard.

Le Recteur

SPYR. P. LAMBROS

Cette invitation fut accueillie avec le plus grand empressement.

Des réponses et des contributions scientifiques à l'Annuaire affluèrent bientôt de tous côtés, et le cercle des invitations fut élargi par l'admission des quatre Patriarcats orthodoxes du Levant, des Instituts d'archéologie et d'histoire d'Athènes et de Rome, de l'École Polytechnique d'Athènes, des Gymnases grecs du Royaume et de l'Étranger et des plus anciennes et plus éminentes Sociétés scientifiques et littéraires des pays grecs.

D'autre part fut agréée de grand cœur la participation spontanée aux fêtes universitaires de quelques Communautés helléniques. La participation de certaines Académies aux solennités jubilaires de notre Université nous causa une joie d'autant plus grande qu'en cette occasion elles avaient dû compter avec les difficultés d'un réglement sévère, interdisant d'accueillir aucune invitation semblable.

De ce nombre est l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris. Nous reproduisons ici la lettre qu'elle voulut bien nous adresser le 6 Décembre 1912:

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΑΝΑΚΑΔΗΜΙΟΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ἐν Παρισίοις, τῇ 23 Νοεμβρίου 1911.

Κύριε Πρύτανι,

Ἀπὸ δύο ἐτῶν αἱ διάφοροι Ἀκαδημίαι αἱ συναποτελοῦσαι τὸ Γαλλικὸν Πανακαδήμιον ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ νὰ μὴ ἀποδέχωνται τὰς προσκλήσεις τὰς ἀπευθυνομένας αὐταῖς χάριν ἑορτῶν πανεπιστημιακῶν. Αἱ ἑορταὶ αὗται ἀπέβησαν ὑπερμέτρως πολυπληθεῖς, ἔν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀμερικῇ· ὡς ἐκ τούτου δὲ καθίσταται δυσχερὴς ἡ εἰς πάσας ταύτας τὰς ἐκκλήσεις ἀνταπόκρισις. Ἄλλως δὲ κατά τινας αὐτῶν συνέβησαν δυσάρεστά τινα. Οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν Ἀκαδημιῶν, συνανυφυρόμενοι μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Πανεπιστημίων, δὲν ἠξιοῦντο κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας τοῦ προσήκοντος εἰς αὐτοὺς ἀξιώματος. Διὸ ἀπεφασίσθη μετὰ συμφωνίαν γενομένην μεταξὺ τῶν πέντε τμημάτων τοῦ Πανακαδημίου, ὅπως ταῦτα ἀφήσωσι τὰ Πανεπιστήμια νἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ ἐπιφυλαχθῶσι νὰ μετέχωσιν ἀκαδημαϊκῶν μόνον ἑορτῶν.

Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα λοιπὸν, χωρὶς νἀποστῶμεν συμβάσεως ἣν ἐπεκυρώσαμεν διὰ τῆς ἡμετέρας ψήφου, νἀποστείλωμεν εἰς Ὑμᾶς ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, διὰ τῶν ἔργων τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐξαιρέτου βιβλιοθήκης ἣν ἐδημιούργησεν, ἀναπετάσαν τὰς πύλας αὐτῆς μετὰ μεγάλης ἐλευθεριότητος, παρέσχε πλείστας ὅσας ὑπηρεσίας εἰς τὰς προσφιλεῖς ἡμῖν μελέτας, ὥστε ἀναγκαίως ἐχόμεθα τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταδείξωμεν εἰς αὐτὸ, ὅτι ἐπικροτοῦμεν τὰ μέγιστα εἰς τὴν γόνιμον αὐτοῦ δρᾶσιν καὶ ἐπιθυμοῦμεν διακαῶς νὰ συνεχίσῃ ἐντίμως ὑπὸ ὅρους ὁσημέραι ἐπωφελεστέρους τὸ εὐγενὲς πρόγραμμα, ὅπερ προδιέγραψεν ἑαυτῷ. Δύο τῶν ἡμετέρων συναδέλφων, οἱ κ. κ. Collignon καὶ Diehl, καθηγηταὶ τῆς Φιλολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, θέλουσιν ἀντιπροσωπεύσει τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο κατὰ τὰς Ὑμετέρας ἑορτάς. Παρεκαλέσαμεν δὲ αὐτοὺς νὰ γείνωσι παρ' Ὑμῖν διερμηνεῖς τῶν ἡμετέρων αἰσθημάτων καὶ νὰ φέρωσιν εἰς Ὑμᾶς συγχρόνως μετὰ τῶν φιλοφρονήσεων τοῦ Πανεπιστημίου αὐτῶν τὴν ἔκφρασιν τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν συμπαθείας καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ εὐημερίας τοῦ Πανεπιστημίου τῶν

INSTITUT DE FRANCE
ACADÉMIE DES INSCRIPTIONS
ET BELLES LETTRES

Paris, le 6 Décembre 1911.

Monsieur le Recteur,

Depuis deux ans, les différentes Académies dont se compose l'Institut de France ont résolu, d'un commun accord, de ne pas accueillir les invitations qui leur étaient adressées pour des fêtes universitaires. Ces fêtes se faisaient trop nombreuses, en Europe et en Amérique, pour qu'il fût possible de répondre à tous ces appels. Ils s'était produit d'ailleurs, dans quelques-unes d'entre elles, des incidents fâcheux. Perdus au milieu des représentants des Universités, les délégués des Académies n'avaient pas eu, dans ces fêtes, la place qui leur était due. Il a donc été décidé, après entente établie entre les cinq classes de l'Institut, que celles-ci laisseraient les Universités répondre aux Universités et se réserveraient pour les solennités académiques.

Nous ne saurions donc, sans manquer à une convention que nous avons ratifiée par un vote, vous envoyer un délégué officiel; mais, d'autre part, l'Université d'Athènes par son enseignement, par les travaux de ses membres, par la belle bibliothèque qu'elle a créée et si largement ouverte, a rendu trop de services aux études qui nous sont chères pour que nous n'ayons pas à cœur de lui témoigner combien nous applaudissons à son activité féconde et combien nous désirons qu'elle poursuive avec honneur, dans des conditions de plus en plus avantageuses, la noble tâche qu'elle s'est assignée. Deux de nos confrères, MM. Collignon et Diehl, professeurs à la Faculté des lettres de l'Université de Paris, représenteront cette Université à vos fêtes. Nous leur demandons d'être nos interprètes auprès de vous, de vous porter en même temps que les compliments de leur Université, l'expression de notre sympathie sincère et les vœux que nous formons pour la prospérité de l'Université d'Athènes, ce foyer de lumière qui est allumé et qui brille dans les ténèbres de l'Orient.

Ἀθηνῶν, τῆς ἑστίας ταύτης φωτὸς, ἥτις ἀνημμένη λάμπει ἐν μέσῳ τοῦ σκότους τῆς Ἀνατολῆς.

Δέχθητε, κύριε Πρύτανι, τὴν ἔκφρασιν τῆς διακεκριμένης μου τιμῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΡΩ

Ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων

Καὶ ἡ μὲν πολυάριθμος συμμετοχὴ εἰς τὰς ἑορτὰς γίνεται δήλη ἐκ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου καταλόγου τῶν κατ' αὐτὰς ἀντιπροσώπων.

Ἀξιολογωτάτη δὲ ἀπέβη καὶ ἡ συνεργασία ἐν τῇ ἀναμνηστικῇ τῆς ἀμφιετηρίδος Ἐπετηρίδι, εἰς ἣν ἐδόθη ἡ ἐπιγραφὴ ΞΈΝΙΑ, Hommage international à l'Université Nationale de Grèce à l'occasion du soixante-quinzième anniversaire de sa fondation (1837-1912). Διῃρέθησαν δὲ ταῦτα εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον, ἐγκαίρως ἐκδοθὲν, διενεμήθη εἰς τοὺς ἐλθόντας ἀντιπροσώπους ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ δεύτερον, ἀποπερατωθὲν ὀλίγους μῆνας μετὰ τὸ πέρας τῶν ἑορτῶν, ἀπεστάλη εἰς αὐτοὺς κατ' οἶκον. Τὸ πρῶτον μέρος περιέχει συμβολὰς τῶν κ. κ. Λέοντος Gry ἐν Angers, Γουλιέλμου Schmid ἐν Γυβίγγῃ, Ἱλαρίωνος Vandaele ἐν Besançon, M. O. B. Caspari ἐν Λονδίνῳ, Norman H. Baynes ἐν Λονδίνῳ, Γουλιέλμου Pecz ἐν Βουδαπέστῃ, Ἐρνέστου Gardner ἐν Λονδίνῳ, R. Vallois, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς, Ἀρνόλδου Schober, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐστριακῆς σχολῆς, Καρόλου Picard, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς, P. Roussel, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς, Καρόλου Dugas, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς, Ἐρρίκου Alline ἐν Παρισίοις, Γαβριὴλ Kazarow ἐν Σοφίᾳ καὶ I. Pâris, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει ἐδημοσιεύθησαν πραγματεῖαι τῶν κ.κ. Αὐγούστου Heisenberg ἐν Μονάχῳ, Λουδοβίκου Bréhier ἐν Clermont, Λουδοβίκου Stouff ἐν Dijon, N. Vuliç ἐν Βελι-

Veuillez agréer, Monsieur le Recteur, l'assurance des mes sentiments les plus distingués

GEORGES PERROT
Secrétaire perpétuel de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres

La liste des délégués, publiée plus bas, édifiera chacun sur le nombre considérable des divers représentants qui assistèrent à nos fêtes.

Très remarquable fut de même la collaboration à l'Annuaire commémoratif, «ΞΕΝΙΑ, Hommage international à l'Université Nationale de Grèce à l'occasion du soixante-quinzième anniversaire de sa fondation (1837-1912)».

On divisa l'ouvrage en deux parties. La première fut publiée à temps pour pouvoir être distribuée aux représentants dès leur arrivée à Athènes; la seconde, publiée quelques mois après la clôture des fêtes, leur a été envoyée à domicile.

La première partie de ces mélanges contient des contributions de MM. Léon Gry (Angers), Guillaume Schmid (Tubingue), Hilaire Vandaele (Besançon), M. O. B. Caspari (Londres), Norman H. Baynes (Londres), Guillaume Pecz (Budapest), Ernest Gardner (Londres), R. Vallois, membre de l'École française d'Athènes, Arnold Schober, membre de l'École archéologique autrichienne d'Athènes, Charles Picard, membre de l'École française d'Athènes, P. Roussel, idem, Charles Dugas, idem, Henri Alline (Paris), Gawril Kazarow (Sofia) et J. Pâris, membre de l'École française d'Athènes. Dans la seconde partie ont été publiés les memoires des MM. Auguste Heisenberg (Munich), Louis Bréhier (Clermont), Louis Stouff (Dijon), N. Vuliç (Belgrade), Baron von Dungern (Czernowitz), Fritz Netolitzky (Czernowitz), Raimond Kaindl (Czernowitz), J. M. Dihigo (La Havane), Jean Kalitsounakis (Berlin), Basile Gheorghiu (Czernowitz), B. de

γραδίῳ, βαρώνου von Dungern ἐν Czernowitz, Fritz Netolitzky ἐν Czernowitz, Ῥαϊμούνδου Kaindl ἐν Czernowitz, J. M. Dihigo ἐν Ἀβάννᾳ τῆς Κούβας, Ι. Καλιτσουνάκι ἐν Βερολίνῳ, Βασιλείου Gheorghiu ἐν Czernowitz, G. B. de Toni ἐν Μοδένῃ, F. I. Collet ἐν Λουγδούνῳ (Lyon), Παύλου Courmont ἐν Λουγδούνῳ, Ἐρρίκου Villat ἐν Montpellier καὶ Παύλου Haupt ἐν Βαλτιμόρῃ [1].

Ἐπίσης δ' ἐξεδόθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ διενεμήθη εἰς τοὺς ξένους καὶ ἡ κατ' ἔτος ἐκδιδομένη πανεπιστημιακὴ Ἐπετηρὶς, περιέχουσα συμβολὰς καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Πρὸς τούτοις δ' εἰς αὐτοὺς ἐδόθη Ὁδηγὸς τῶν Ἀθηνῶν, συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀν. Ὀρλάνδου καὶ ἀργυροῦν ἀναμνηστικὸν διάσημον, κοπὲν ἐν τῷ Βασιλικῷ Νομισματοκοπείῳ τῆς Ῥώμης κατὰ τὰ σχέδια τοῦ διακεκριμένου χαράκτου Αὐρηλίου Mistruzzi, φροντίδι τοῦ ἐν Ῥώμῃ καθηγητοῦ κ. Λουδοβίκου Μαριάνη.

Μελετωμένης δὲ τῆς παρασκευῆς τοῦ προγράμματος τῶν πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν, ἐκρίθη σκόπιμον νὰ συνδυασθῶσιν αὗται μετὰ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προγράμματος τούτου ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας ἀντιπροσώπους, ὅτι εὔκαιρος παρίστατο εἰς αὐτοὺς εὐκολία νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰς ἐκπτώσεις ναύλων, ἃς παρέσχον

[1] Ἡ Γαλλικὴ σχολή, ἧς τὰ μέλη συνειργάσθησαν πλουσίως εἰς τὰ Ξένια, μετέσχον προθύμως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν τυπογραφικῶν δοκιμίων τῶν γαλλικῶν ἄρθρων τῆς συλλογῆς ταύτης, παρέσχε δὲ καὶ τὰς πολυτίμους αὐτῆς ὑπηρεσίας πάντοτε ὁσάκις ἀπηυθύνθημεν εἰς αὐτὴν, ὅπως ἐπιθεωρήσῃ τὰ Δελτία τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν καὶ τὰς ἄλλας ἡμῶν δημοσιεύσεις τὰς συντεταγμένας γαλλιστὶ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας τόμου. Ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν τὰς εἰλικρινεῖς ἡμῶν εὐχαριστίας ἰδίως εἰς τοὺς κ. κ. Ἰωσὴφ Chamonard καὶ Κάρολον Dugas. Ὀφείλομεν ἐπ' ἴσης νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν διδάκτορα κ. Müller τῆς Γερμανικῆς σχολῆς καὶ τὸν κ. Hasluck τῆς Ἀγγλικῆς διὰ τὴν εὐγένειαν, μεθ' ἧς συμμετέσχον τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν δοκιμίων ἄρθρων τινῶν τῶν Ξενίων γεγραμμένων γερμανιστὶ καὶ ἀγγλιστί.

Toni (Modène), F. J. Collet (Lyon), Paul Courmont (Lyon), Henri Villat (Montpellier) et Paul Haupt (Baltimore).[1]

A la même occasion fut aussi publié et distribué aux délégués l'Annuaire universitaire, qui est édité chaque année régulièrement et qui contient des contributions scientifiques, dues à la plume des Professeurs de l'Université Nationale et de l'Université Capodistrias. On leur donna aussi un Guide d'Athènes, composé par M. An. Orlando et un insigne commémoratif d'argent frappé à l'Hôtel de la Monnaie Royale de

Ἀναμνηστικὸν διάσημον. — Insigne commémoratif.

Rome d'après l'esquisse du distingué graveur M. Aurèle Mistruzzi et sous la surveillance M. le Professeur Louis Mariani.

En étudiant la composition du programme, on décida que les fêtes de l'Université se combineraient avec celles du Congrès des Orientalistes. Ce programme fut communiqué aux représentants désignés par leurs mandataires, et on les avertit qu'ils pourraient profiter des réductions de frais de voyage que les Compagnies maritimes et les Sociétés de

[1] L'École française, dont les membres ont amplement collaboré aux Ξένια, s'est aussi donné la peine de revoir les épreuves des articles français de ce recueil, et a rendu des services précieux toutes les fois qu'on s'est adressé à elle pour reviser les Bulletins du Congrès des Orientalistes et nos autres publications rédigées en français, y compris cet exposé. Nous remercions très sincèrement en particulier M. Joseph Chamonard et M. Charles Dugas. Nous devons aussi remercier M. le Dr Müller, de l'École archéologique allemande, et M. Hasluck, de l'École britannique, pour l'amabilité avec laquelle ils ont pris part à la révision des épreuves de quelques articles allemands et anglais des Ξένια.

χάριν τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν αἱ ἑλληνικαὶ καὶ ξέναι ἀτμοπλοϊκαὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι. Ὁπόσον δὲ σκόπιμος καὶ τελεσφόρος ὑπῆρξεν ἡ ὑπόδειξις αὕτη, ἀπέδειξεν ἡ προθυμία, μεθ' ἧς οἱ χάριν τῶν πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν σκοποῦντες νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀθήνας ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶσι συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς συνέδρους.

Αἱ δ' Ἑταιρεῖαι αἱ παρασχοῦσαι ἐκπτώσεις ὑπῆρξαν αἱ ἑξῆς·

Α. Ἑταιρεῖαι ἀτμοπλοϊκαί.

α΄ Ἑλληνικαί. Ὑπερωκεάνειος ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα, Ἑταιρεία Παπαλεονάρδου, Ἑταιρεία Ἑρμουπόλεως, Ἑταιρεία Ἀθανασούλη, Ἑταιρεία Γουδῆ, Ἑταιρεία John Mac Dowall καὶ Barbour, Πανελλήνιος Ἑταιρεία, Ἀχαϊκὴ Ἑταιρεία, Κρητικὴ Ἑταιρεία Κατράκη, Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ προνομιοῦχος Ἑταιρεία.

β΄ Ξέναι. Θαλασσίων διαπορθμεύσεων, Αὐστριακὸς Λόϋδ, Ἰταλικὴ Ἐθνικὴ ἑταιρεία θαλασσίων ὑπηρεσιῶν, Χεδιβικὴ ἀτμοπλοΐα, Αὐστροαμερικανικὴ ἑταιρεία, Ῥουμανικὴ ἀτμοπλοΐα, Ἐμπορικὴ Βουλγαρικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρεία, Γενικὴ ὑπερωκεάνειος ἑταιρεία ἑδρεύουσα ἐν Παρισίοις.

Β. Ἑταιρεῖαι σιδηροδρομικαί.

α΄ Ἑλληνικαί. Ἑταιρεία σιδηροδρόμου Πειραιῶς Ἀθηνῶν Πελοποννήσου, Ἑταιρεία ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων, Ἑταιρεία σιδηροδρόμων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, Ἑταιρεία σιδηροδρόμων Ἀττικῆς, Ἑταιρεία σιδηροδρόμων Θεσσαλίας.

β΄ Ξέναι. Γαλλικοὶ σιδηρόδρομοι, Αὐτοκρατορικὸν αὐστριακὸν Ὑπουργεῖον τῶν σιδηροδρόμων, Αὐτοκρατορικὴ

Chemins de fer octroyaient aux membres du Congrès des Orientalistes.

Cette communication fut bien accueillie. Beaucoup de personnes, désirant se rendre à Athènes pour assister aux fêtes universitaires, s'empressèrent de s'inscrire, en même temps, pour le Congrès des Orientalistes.

Les Compagnies maritimes et les Sociétés de Chemins de fer qui accordèrent des réductions sont les suivantes :

A. Compagnies maritimes.

a **Compagnies maritimes grecques.** Compagnie Papaléonardos, Compagnie Hellénique Transatlantique, Compagnie Athanassoulis, Compagnie Hermoupolis, Compagnie Goudis, Compagnie John Mac-Dowall & Barbour, Compagnie Panhellénique, Compagnie Achéenne, Compagnie Crétoise Katrakis, National Steam Navigation C° L^td^ of Greece.

b **Compagnies maritimes étrangères.** Messageries maritimes, Lloyd autrichien, Società Nazionale di Servizi marittimi, Khedivial Mail Steamship, Austro-americana, Service maritime roumain, Société commerciale bulgare de navigation, Compagnie générale transatlantique (Siège social à Paris).

B. Sociétés de chemins de fer.

a **Sociétés grecques.** Société des Chemins de fer Pirée-Athènes-Péloponnèse, Société des Chemins de fer helléniques, Société des Chemins de fer de la Grèce occidentale, Société des Chemins de fer de l'Attique, Société des Chemins de fer de Thessalie.

b **Sociétés étrangères.** Chemins de fer français, Ministère Impérial autrichien des Chemins de fer, Société Imperiale

ἑταιρεία τῶν αὐστριακῶν νοτίων σιδηροδρόμων, Δημόσιοι ἰταλικοὶ σιδηρόδρομοι.

Ὑποβληθὲν δὲ τὸ σχέδιον τοῦ προγράμματος ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις συνέπιπτε νὰ εἶνε τοῦτο μὲν Γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου, τοῦτο δὲ Γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἐπ' ἴσης συμπιπτόντων πρὸς τὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Συνεδρίου, ἔγεινεν ὁμοφώνως δεκτὸν παρά τε τῆς Συγκλήτου καὶ τῶν εἰρημένων δύο Ἐπιτροπῶν.

Παραθέτομεν δὲ τοῦτο ἐνταῦθα οἷον κατηρτίσθη ὁριστικῶς βραχὺν χρόνον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἑορτῶν μετά τινας ὀλίγας μεταβολὰς ἀποβάσας ἀναγκαίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΑΜΦΙΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
(1837—1912)
ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΣ' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Σάββατον 24 Μαρτίου.

4 μ. μ. Συνάθροισις τῶν Ἀντιπροσώπων κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ, ὅπως ἐκλέξωσιν ἕνα ῥήτορα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἑορτῶν τῆς ὑστεραίας καὶ τοὺς ῥήτορας τῶν διαφόρων ὁμάδων κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἀμφιετηρίδος.

5 μ. μ. Συνάθροισις τῶν Συνέδρων ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου χάριν ἐγκαταστάσεως τῶν προεδρείων τῶν τμημάτων τοῦ Συνεδρίου καὶ ἐκλογῆς ἑνὸς ῥήτορος τῆς ἑορτῆς τῆς ὑστεραίας.

11.30 μ. μ. Ἐπίσημος λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως. Παράστασις προαιρετική.

Κυριακὴ 25 Μαρτίου.

2 μ. μ. Ἐπίσημος ἔναρξις τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τοῦ Συνεδρίου ἐν τῷ Παρθενῶνι.

des Chemins de fer du Sud de l'Autriche, Chemins de fer de l'État italien.

Le projet du dit programme fut soumis au Conseil de l'Université par le Recteur, qui remplissait en même temps les fonctions de Secrétaire général du Congrès et de Secrétaire général du Comité des Jeux olympiques. Ceux-ci, en effet, coïncidaient précisément avec les fêtes de l'Université et celles du Congrès. Ce projet fut unanimement accepté.

Nous rapportons ici le texte du programme, tel qu'il fut formulé définitivement peu de jours avant le commencement des fêtes mêmes, avec les modifications introduites dans sa première rédaction.

PROGRAMME

DES FÊTES JUBILAIRES

DE L'UNIVERSITÉ NATIONALE DE GRÈCE

(1837—1912)

ET DU XVIe CONGRÈS DES ORIENTALISTES

Samedi 6 Avril

4 p. m. Réunion des Délégués aux fêtes de l'Université dans l'Aula, afin de désigner un orateur pour l'inauguration du lendemain et les orateurs des divers groupes de Délégués pour la seconde journée du Jubilé.

5 p. m. Réunion des Congressistes dans l'Aula, pour constituer les bureaux des Sections du Congrès et pour désigner un orateur pour la fête du lendemain.

11.30 p. m. Cérémonie officielle de la Résurrection sur la Place de la Métropole. Assistance facultative.

Dimanche 7 Avril

2 p. m. Inauguration solennelle du Jubilé et du Congrès au Parthénon.

Προσφώνησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.
Λόγος τῆς Α. Ε. τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.
Λόγος τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου.
Προσφώνησις τοῦ ῥήτορος τῶν Ἀντιπροσώπων.
Προσφώνησις τοῦ ῥήτορος τῶν Συνέδρων.
Ἐπίσκεψις τῶν ἔργων τῆς ἀνιδρύσεως μέρους τῆς ἰωνικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων.

5 μ. μ. Δεξίωσις ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν ἐν τῷ Ζαππείῳ.

9 μ. μ. Ἐπίσημος δεξίωσις ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

Δευτέρα 26 Μαρτίου.

10 π. μ. Δοξολογία ἐν τῇ Μητροπόλει.

2 μ. μ. Δευτέρα ἡμέρα τῆς ἀμφιετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ.
Λόγος τοῦ Πρυτάνεως.
Προσφώνησις τῶν ῥητόρων τῶν διαφόρων ὁμάδων τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ παράδοσις τῶν γραμμάτων καὶ ἀφιερώσεων τῶν Ἀκαδημιῶν, τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν λοιπῶν κεκλημένων Συλλόγων καὶ Ἑταιρειῶν.

4 μ. μ. Συνεδρίαι τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Συνεδρίου.

5 μ. μ. Συνεδρία τῆς ὁλομελείας τῶν Συνέδρων ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

9 - 10.30 μ. μ. Λαμπαδηφορία τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

9.15 - 9.35 μ. μ. Φωταγώγησις τῆς Ἀκροπόλεως.

Τρίτη 27 Μαρτίου.

9 μ. μ. Συνεδρία τῆς ὁλομελείας τῶν Συνέδρων ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

1.15 - 1.30 μ. μ. Ἀναχώρησις δύο ἁμαξοστοιχιῶν ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν - Πελοποννήσου καὶ τοῦ θαλαμηγοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ Σφακτηρίας ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἐλευσῖνα. Ἑρμηνεία τῶν ἀρχαιοτήτων καθ' ὁμάδας ἐν διαφόροις γλώσσαις. Θέα τοῦ ἐπιχωρίου χοροῦ τῶν Ἐλευσινίων γυναικῶν.

5.30 καὶ *5.45 μ. μ.* Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας.

9.30 μ. μ. Δεξίωσις τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς κ. Λάμπρου ἐν τῷ Ἀκταίῳ τοῦ Νέου Φαλήρου.

Allocution de S. A. R. le Prince Royal de Grèce.
Discours de S. E. Monsieur le Ministre de l'Instruction Publique.
Discours du Recteur de l'Université.
Allocution de l'orateur des Délégués.
Allocution de l'orateur des Congressistes.
Visite des travaux de relèvement d'une partie du portique ionique des Propylées.

5 p.m. Réception offerte par les Étudiants dans le «Zappeion».

9.30 p.m. Réception de gala à l'Aula de l'Université.

Lundi 8 Avril

10 a.m. Te-Deum à la Métropole.

2 a.m. Seconde journée du Jubilé de l'Université dans l'Aula.
Discours du Recteur.
Allocution des orateurs des divers groupes de Délégués et remise des adresses des Académies, des Universités et des Sociétés savantes.

4 p.m. Séances des diverses sections du Congrès.

5 p.m. Séance plénière du Congrès dans l'Aula de l'Université.

9-10.30 p.m. Retraite aux flambeaux par les Étudiants de l'Université.

9.15-9.35 p.m. Illumination de l'Acropole.

Mardi 9 Avril

9 a.m. Séance plénière du Congrès dans l'Aula de l'Université.

1.15 p.m., 1.30 p.m. Départ de deux trains de la gare du Chemin de fer Athènes-Péloponnèse et du yacht de la Marine Royale «Sphactéria» du port du Pirée pour Eleusis. Explication des antiquités d'Eleusis par groupes.
Assistance à la danse nationale de Pâques exécutée par les femmes du pays.
Départ d'Eleusis pour Athènes à 5.30 et 5.45 p.m.

9.30 p.m. Réception offerte par le Recteur de l'Université et par Madame Lambros à l'Actaion (Nouveau-Phalère).

Mercredi 10 Avril

9.30 a.m. Séances des diverses sections du Congrès.

3 p.m. Troisième journée du Jubilé de l'Université. Nomination de docteurs honoraires des diverses facultés.

Τετάρτη 28 Μαρτίου.

9.30 π. μ. Συνεδρίαι τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Συνεδρίου.

3 μ. μ. Τρίτη ἡμέρα τῆς ἀμφιετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀναγόρευσις ἐπιτίμων διδακτόρων τῶν διαφόρων Σχολῶν.

9.15 μ. μ. Διὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων: Ἐπίσημος παράστασις ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ. *Μέρος πρῶτον.* Οἰδίπους τύραννος τοῦ Σοφοκλέους κατὰ τὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. *Μέρος δεύτερον.* Πλαστικὴ εἰκὼν παριστάνουσα τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ τὴν νέαν.

6 μ. μ. Μουσικὴ προεσπερὶς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ.

Πέμπτη 29 Μαρτίου.

9.30 π. μ.
2 μ. μ. } Συνεδρίαι τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Συνεδρίου.

3.30 μ. μ. Ἔναρξις τῶν Πανελληνίων ἀγώνων ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ.

Οἱ ἀγῶνες θὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν αὐτὴν ὥραν τὴν Παρασκευὴν καὶ τὸ Σάββατον.

4.30 - 7 μ. μ. Δεξίωσις ἐν τῷ κήπῳ τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς.

Ἡ ἑσπέρα ἐπιφυλάσσεται εἰς ἰδιωτικὰς προσκλήσεις.

Παρασκευὴ 30 Μαρτίου.

9.30 π. μ.
3.30 μ. μ. } Συνεδρίαι τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ συνεδρίου.

5 - 7½ μ. μ. Δεξίωσις παρὰ τῇ Κ^{α} Ἐρρίκου Σχλῆμαν ἐν τῷ Ἰλίου μελάθρου.

2.15 μ. μ. Διὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων: Ἐπίσημος παράστασις ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ. *Μέρος πρῶτον.* Οἰδίπους τύραννος τοῦ Σοφοκλέους κατὰ τὴν νεοελληνικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. *Μέρος δεύτερον.* Πλαστικὴ εἰκὼν παριστάνουσα τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ τὴν νέαν.

9.30 μ. μ. Διὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων: Παράστασις τοῦ κινηματογράφου Pathé ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ. Ἀναπαράστασις τῶν ἑορτῶν τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τοῦ Συνεδρίου.

6 p. m. Après-midi musicale dans la grande salle de la Société Littéraire le «Parnasse».

9.15 p. m. Pour la première moitié des Délégués et des Congressistes, Représentation de gala au Théâtre Royal: **Première partie.** *Œdipe Roi* de Sophocle d'après la traduction en grec moderne de M. Ange Vlachos. **Seconde partie.** Tableau vivant: *La Grèce ancienne et nouvelle.*

Jeudi 11 Avril

9.30 a. m. / **2 p. m.** Séances des diverses sections du Congrès.

3.30 p. m. Commencement des Jeux Panhelléniques au Stade Panathénaïque.

Ces concours continueront à la même heure le Vendredi et le Samedi.

4.30-7 p. m. Garden-party aux Écoles archéologiques américaine et anglaise.

La soirée est réservée à des réceptions particulières.

Vendredi 12 Avril

9.30 a. m. / **3.30 p. m.** Séances des diverses sections du Congrès.

5-7 1/2 p. m. Réception chez Mme Henri Schliemann dans le Ἰλίου Μέλαθρον.

9.15 p. m. Pour la seconde moitié des Délégués et des Congressistes, Représentation de gala au Théâtre Royal: **Première partie.** *Œdipe Roi* de Sophocle d'après la traduction en grec moderne de M. Ange Vlachos. **Seconde partie.** Tableau vivant: *La Grèce ancienne et nouvelle.*

9.30 p. m. Pour la première moitié des Délégués et des Congressistes, Représentation du cinématographe Pathé au Théâtre Municipal: Reproduction des fêtes du Jubilé et du Congrès.

Samedi 13 Avril

9.30 a. m. Séance de clôture du Congrès et désignation du siège du futur Congrès.

5 p. m. Réception des Délégués dans le palais de S. A. R. le Prince Royal de Grèce.

Σάββατον 31 Μαρτίου.

9.30 μ. μ. Τελευταία συνεδρία τῆς ὁλομελείας τῶν Συνέδρων καὶ καθορισμὸς τῆς ἕδρας τοῦ μέλλοντος Συνεδρίου.

5-7 μ. μ. Δεξίωσις τῶν Ἀντιπροσώπων ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τῷ Συνεδρίῳ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Κυριακὴ 1 Ἀπριλίου.

3. μ. μ. Σχολικοὶ ἀγῶνες καὶ στέψις τῶν νικητῶν τῶν Πανελληνίων ἀγώνων ἐν τῷ Σταδίῳ.

9.30 μ. μ. Διὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων: Παράστασις τοῦ κινηματογράφου Pathé ἐν τῷ θεάτρῳ «Πανελληνίῳ. Ἀναπαράστασις τῶν ἑορτῶν τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τοῦ Συνεδρίου.

Ἐν δὲ τῇ ἐκτελέσει τοῦ προγράμματος τούτου, ἣν ἀνέλαβεν ὁ Πρύτανις, ἔτυχε τῆς τελείας μὲν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀρωγῆς τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Συγκλήτου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, τῆς προθυμοτάτης δὲ συνεργασίας τῆς ὑπαλληλίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Τελεσφορωτάτη δ' ὑπῆρξεν ἡ συνεπικουρία εἰδικοῦ γραφείου, καταρτισθέντος ἐκ τῶν διδακτόρων Χρίστου Λαμπράκη καὶ Ἀνδρέου Δαλεζίου. Κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἑορτῶν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν λυσιτελέστατα συνειργάσθησαν εἴκοσι περίπου Ἕλληνες καὶ ἀλλογενεῖς διδάκτορες τῆς φιλολογίας, ἐκλεχθέντες ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ὅστις καὶ ἐξέφρασεν εἰς αὐτοὺς μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὅλου ἔργου δι' ἰδίου πρὸς ἕκαστον ἐγγράφου τὰς δικαίας αὐτοῦ εὐχαριστίας. Χρησιμωτάτη δὲ ἀπέβη καὶ ἡ σύστασις σώματος ὑπερεκατὸν γλωσσομαθῶν φοιτητῶν, οἵτινες ὡς ξεναγοὶ τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ Συνέδρων παρέσχον εἰς αὐτοὺς τοιαύτας ὑπηρεσίας, ὥστε δικαίως ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βονωνίᾳ Πανεπιστημίου κ. Pullé προεκάλεσε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς ὁλο-

Dimanche 14 Avril

3. p. m. Sports scolaires et couronnement des vainqueurs des Jeux Panhelléniques au Stade.

9.30 p. m. Pour la seconde moitié des Délégués et des Congressistes, Représentation du cinématographe Pathé au Théâtre: «Panhellénion». Reproduction des fêtes du Jubilé et du Congrès.

Pendant l'exécution du programme le Recteur fut honoré de la confiance et du concours du Gouvernement. Il fut, en outre, aidé par le Conseil de l'Université, le Comité du Congrès et celui des Jeux Olympiques, et secondé par le dévouement des employés de l'Université.

Très efficace fut aussi la collaboration d'un bureau spécial, composé de deux docteurs ès lettres, MM. Christo Lambrakis et André G. Dalleggio.

De plus une vingtaine d'autres docteurs ès lettres, grecs et étrangers, choisis par le Recteur, contribuèrent au succès de l'œuvre aussi bien durant la période de préparation que pendant les fêtes mêmes.

Un document spécial leur exprima les chaleureux remercîments du Recteur.

En outre, un groupe d'une centaine d'étudiants parlant des langues étrangères fut aussi d'une grande utilité. Ils furent tellement accueillants et hospitaliers envers les Délégués et les Congressistes, que le Professeur de l'Université de Bologne, M. Pullé, mit aux voix, à la séance de clôture du Congrès, un ordre du jour exprimant à ces dévoués jeunes gens la satisfaction unanime.

D'autres personnes encore contribuèrent de diverses façons au succès des fêtes et méritent nos remercîments.

On ne doit pas d'abord oublier les services rendus par le Conservatoire d'Athènes, qui prépara un chœur d'étudiants pour accompagner la retraite aux flambeaux, dont le

μελείας τῶν Συνέδρων ψήφισμα εὐχαριστιῶν πρὸς τοὺς προθυμοτάτους τούτους νέους.

Εὐχαριστίαι δὲ ὀφείλονται καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε ἄλλως συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἑορτῶν. Ἐν πρώτοις δὲ ἄξιαι μνείας εἶνε αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς παρέσχε τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν χάριν παρασκευῆς τῆς ἐκ φοιτητῶν χορῳδίας, ἥτις συνώδευσε τὴν λαμπαδηφορίαν τῆς 26 Μαρτίου, γενομένην διὰ λαμπάδων τοῦ ἐν Μονάχῳ πυροτεχνικοῦ καταστήματος Hermann Weissenbach.

Ὁμοίως δ' ἐξεφράσθησαν αἱ εὐχαριστίαι τῆς Πρυτανείας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ἐνοικιαστὰς τῶν περὶ τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως οἰκιῶν, προθύμως παραχωρήσαντας τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν αὐτῶν χάριν θέας εἰς τοὺς ξένους ἐπισκέπτας τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δαψιλῶς ξενίσαντας τοὺς τιμήσαντας αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν.

Θερμόταται δ' ὀφείλονται εὐχαριστίαι εἰς τὰς δεσποινίδας τὰς παρασχούσας ἰδιάζουσαν αἴγλην εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διὰ πλαστικῆς εἰκόνος ἀναπαράστασιν τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ βίου τῆς νέας Ἑλλάδος κατὰ τὴν παράστασιν τὴν δοθεῖσαν ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ, οὗ ὁ μηχανικὸς κ. Winter ὑπῆρξεν ὁ κατασκευάσας τεχνικώτατα τὴν ξυλίνην ἀπομίμησιν τοῦ ἀρχαίου μνημείου. Τὰ ὀνόματα τῶν δεσποινίδων τούτων εὕρηνται ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ παρατιθεμένῳ ἐν τέλει τοῦ τεύχους τούτου προγράμματι τῆς παραστάσεως, ἐν ᾧ ἀναγράφονται καὶ οἱ διδάξαντες τὸν Οἰδίποδα Τύραννον ὑποκριταὶ καὶ οἱ λοιποὶ κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην συμπράξαντες καλλιτέχναι [1]. Μέγισται δὲ χάριτες ὀφείλονται εἰς τὸν ζωγράφον κ. Νικόλαον Ὀθωναῖον, τὸν μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ ἀφιλοκερδῶς προ-

[1] Ἴδε τὴν εἰκόνα ἐν σ. 25 καὶ τὸ Παράρτημα Θ (Η) ἐν τέλει τοῦ παρόντος τόμου.

matériel fut fourni par la maison Hermann Weissenbach de Munich.

Les remercîments du Recteur furent aussi exprimés aux propriétaires et aux locataires des maisons environnant la Métropole, qui en cédèrent les fenêtres et les balcons aux étrangers et qui les reçurent avec la plus cordiale hospitalité.

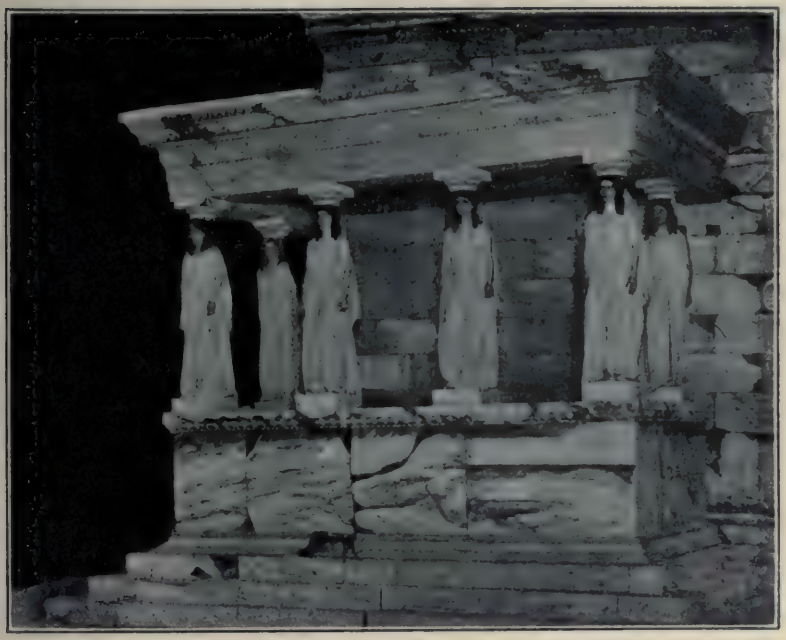

Le tableau vivant de l'Erechthéion

On doit aussi remercier chaleureusement les demoiselles qui donnèrent un charme spécial aux deux tableaux vivants représentant l'un l'ancien Erechthéion et l'autre la Grèce moderne. Les noms de ces demoiselles sont inscrits dans le programme; on y trouve aussi les noms des acteurs et des autres artistes à qui nous dûmes une représentation de l'Œdipe Roi [1].

[1] Voir l'Annexe H à la fin de ce volume.

παρασκευάσαντα καὶ διατάξαντα τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιτυχεστάτης πλαστικῆς εἰκόνος τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος.

Ἀμνημόνευτος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἡ προθυμία, μεθ' ἧς ἔσπευσαν νὰ καταστήσωσιν εὐχαριστοτέραν εἰς τοὺς ξένους ἐπισκέπτας τὴν ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν διὰ φιλοξένων καὶ δαψιλῶν ἑστιάσεων καὶ δεξιώσεων ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, ὁ Πρύτανις καὶ πολλοὶ καθηγηταί, αἱ πρεσβεῖαι τῶν ξένων Κρατῶν, αἱ διάφοροι ξέναι ἀρχαιολογικαὶ Σχολαί, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός [1] καὶ διάφοροι ἰδιῶται, ἐν οἷς ἐξέχει ἡ κυρία Σοφία Σχλῆμαν διὰ τῆς γενομένης ὑπ' αὐτῆς ὑποδοχῆς ἐν τῷ Ἰλίου Μελάθρῳ. Ὁ δὲ Δῆμος Ἀθηναίων φιλοτίμως ἐμερίμνησε περὶ τοῦ καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἑορτῶν πλουσίου φωτισμοῦ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ τῶν Πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας, καὶ παρέσχεν εἰς τοὺς φιλοξενουμένους τὸ φαντασμαγορικὸν θέαμα τῆς φωταγωγήσεως τῆς Ἀκροπόλεως.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Πρυτάνεως παμπληθεῖς ὑπῆρξαν αἱ ἀπαντήσεις τῶν προθύμως ἀποδεχθέντων τὴν συμμετοχὴν τῶν ἑορτῶν, τῶν τε Πατριαρχείων, τῶν Ἀκαδημιῶν, τῶν Πανεπιστημίων, τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν Σχολῶν Ῥώμης καὶ Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν Γυμνασίων καὶ Συλλόγων τοῦ τε Βασιλείου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀνῆλθε δὲ ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων εἰς διακοσίους τρεῖς συμφώνως πρὸς τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον κατάλογον [2].

[1] Ἴδε ἐν τέλει τοῦ παρόντος τόμου, ἐν τῷ Παραρτήματι (Annexe) Ι τὸ πρόγραμμα τῆς μουσικῆς προεσπερίδος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ καὶ τὴν κατ' αὐτὴν προσφώνησιν τῶν κεκλημένων ξένων ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Σ. Κ. Σακελλαροπούλου.

[2] Ἴδε κατωτέρω Παράρτημα (Annexe) Α.

Nous devons aussi l'expression de notre vive reconnaissance au peintre M. Nicolas Othonéos, qui avec beaucoup de goût et de désintéressement prépara tout ce qui se rattachait aux tableaux représentant la Grèce antique et moderne. La reproduction de l'Erechthéion en bois a été confiée à M. Winter, mécanicien du Théâtre Royal.

On ne doit pas non plus oublier de remercier vivement tous ceux qui firent leur possible pour rendre, par leurs réceptions et invitations, le séjour des étrangers à Athènes plus agréable et plus attrayant. Ce furent S. A. R. le Prince Royal Constantin, le Recteur et plusieurs professeurs, les Légations et les Instituts archéologiques étrangers, la Société littéraire le «Parnasse»[1] et quelques particuliers, avant tout Mme Schliemann, qui offrit une charmante après-midi à l'«*Ilion Mélathron*». Quant à la Mairie, elle a eu l'amabilité et le soin d'éclairer splendidement la Rue du Stade et les Places de la Constitution et de la Concorde pendant toute la durée des fêtes et d'offrir à nos hôtes le spectacle féerique de l'illumination de l'Acropole.

L'invitation du Recteur fut accueillie chaleureusement. Les Patriarcats, les Académies, les Universités, les Instituts d'archéologie et d'histoire d'Athènes et de Rome, les Lycées grecs et les Sociétés helléniques du Royaume et de l'Étranger s'empressèrent de participer aux fêtes du Jubilé.

Le nombre des délégués s'est élevé à deux-cent trois d'après la liste publiée plus bas[2].

Conformément au programme, les représentants officiels

---

[1] Voir dans l'Annexe I le programme de cette après-midi musicale avec l'allocution du président M. S. K. Sakellaropoulos doyen de la Faculté des Lettres à L'Université Nationale.

[2] Voir l'Annexe A.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τὴν 4 μ. μ. τῆς 24 Μαρτίου συνῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου οἱ ἐπίσημοι κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἀντιπρόσωποι, μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν χάριν ἐκλογῆς τῶν μελλόντων νὰ ὁμιλήσωσι τὴν ὑστεραίαν κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως.

Εἰςηγήσει δὲ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν ἀπεφασίσθη, ὅπως πλὴν τῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα ὡρισμένων, ἤτοι ἑνὸς τῶν ἀντιπροςώπων κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἑνὸς τῶν Συνέδρων, ὁμιλήσῃ καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀκαδημιῶν. Ἐξελέχθησαν δὲ βοῇ οἱ καθηγηταὶ κύριοι Μάξιμος Collignon, Βερθόλδος Delbrück καὶ Ἰωάννης Mahaffy.

Κατόπιν δ᾽ ἐξελέχθησαν οἱ μέλλοντες νἀντιφωνήσωσι τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς Πανεπιστημιακῆς ἑορτῆς ὡς ἐντεταλμένοι τῶν παρισταμένων ἀντιπροσώπων καθ᾽ ὁμάδας.

Τὴν δὲ ὑστεραίαν, 25 Μαρτίου, ἐτελέσθη ἐν τῷ Παρθενῶνι ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνεδρίου, καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας ὡς καὶ ἁπάντων τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν συγκλητικῶν καὶ καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων, τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροςώπων τῶν ξένων δυνάμεων, τῶν ξένων ἀντιπροςώπων τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τῶν συνέδρων ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἑορτῶν.

Πρῶτος δ᾽ ἔλαβε τὸν λόγον ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, εἰπὼν ἑλληνιστὶ τάδε·

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς συνεκαλέσαμεν ἐνταῦθα τὰ μέλη τοῦ διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν τῶν ψηφισάντων πρὸ τριῶν καὶ

se rassemblèrent le 6 Avril, à 4 heures de l'après midi, dans l'Aula de l'Université. Les membres du Congrès des Orientalistes se joignirent à eux, en vue de désigner les orateurs pour l'inauguration des fêtes solennelles du lendemain sur l'Acropole.

Sur la proposition de M. Lambros, Recteur et Secrétaire général du Congrès, il fut décidé qu'en plus des deux orateurs, qui, selon le programme, étaient destinés à parler sur l'Acropole, l'un au nom des délégués aux fêtes universitaires et l'autre au nom des Congressistes, on accorderait encore la parole à un représentant des Académies.

On désigna donc MM. les Professeurs Max. Collignon, Berthold Delbrück, et Jean Mahaffy.

On élut ensuite les orateurs qui devaient représenter les délégués le second jour des fêtes universitaires.

Le lendemain, 7 Avril, fut célébrée l'inauguration des fêtes jubilaires et du Congrès, en la présence de S. M. le Roi, de S. M. la Reine, de S. A. R. le Prince Royal de Grèce, Président d'honneur du Congrès, de S. A. R. la Princesse Sophie, ainsi que de tous les autres membres de la famille Royale, des membres du Gouvernement, des représentants des Nations étrangères, des membres du Conseil et des Professeurs de l'Université, des autorités helléniques et des adhérents au Congrès des Orientalistes.

S. A. R. le Prince Royal prit la parole en grec et s'exprima en ces termes:

«C'est avec une grande joie que nous avons convoqué ici les membres du seizième Congrès international des Orientalistes, dont les votes ont désigné, il y a trois ans et demi à Copenhague, la ville d'Athènes comme siège de leur prochaine réunion. Non moins que les archéologues, qui se sont réunis dans notre ville, il y a sept ans, vous avez le droit d'inaugu-

ἡμίσεος ἐτῶν ἐν Κοπενάγῃ ὡς ἔδραν αὐτοῦ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Οὐχ ἧττον τῶν ἀρχαιολόγων τῶν συνελθόντων πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ἐν Ἀθήναις δικαιοῦσθε νὰ ἐγκαινιάσητε τὰς ὑμετέρας ἐργασίας ἐντὸς τοῦ ναοῦ τούτου τῆς θεοῦ τῆς Σοφίας, ἐν ᾧ ἐκήρυξα τότε τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ πρῶτον ἱδρυθέντος Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου.

Πράγματι ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς δὲν ἤθελεν ἴσως ἀνυψώσει εἰς ἀνέφικτον βαθμὸν τελειότητος, θαυμαζομένης ὑπὸ τῶν αἰώνων, τὰ γράμματα αὐτῆς καὶ τὰς τέχνας ἐκείνας, ὧν βάθρον ἀπαράμιλλον ἀπέβη ὁ ἱερὸς βράχος τῆς Ἀκροπόλεως, ἂν μὴ προηγεῖτο ὁ πολιτισμὸς τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, οὗ ὑμεῖς εἶσθε οἱ κορυφαῖοι τῶν ἐρευνητῶν.

Χαίρω δ' ἀφ' ἑτέρου, ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ δεκάτου ἕκτου Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν, οὗ κηρύττω τὴν ἔναρξιν, δι' ὧν θὰ προαχθῇ ἡ μελέτη τῶν κατὰ τοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς, συμπίπτουσι μετὰ τῆς τελέσεως τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Δίδεται οὕτως εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην ἡ εὐχάριστος εὐκαιρία νὰ δεξιωθῇ ἐνταῦθα ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀνατολιστῶν τοὺς θεωροὺς τῶν Κυβερνήσεων, τῶν Ἀκαδημιῶν, τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν σοφῶν ἑταιρειῶν, εἰς οὓς αἱ οἰκεῖαι πατρίδες ἐνεπιστεύθησαν νὰ φέρωσιν εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ἐκ πάσης γωνίας τῆς γῆς.

Οὕτω διὰ τῆς διπλῆς ταύτης ἐπιστημονικῆς ἑορτῆς αἱ Ἀθῆναι γίνονται καὶ πάλιν τὰς ἡμέρας ταύτας ἑστία φώτων, πάντοθεν προσκομιζομένων. Τὸ παγκόσμιον πνεῦμα, οὗ ὑμεῖς εἶσθε οἱ λογάδες ἀντιπρόσωποι, δὲν ἔχει πατρίδα. Ἀλλὰ τὴν ὥραν ταύτην, καθ' ἣν πάντας ἡμᾶς περιπολοῦσιν ἐνταῦθα αἱ ἀλησμόνητοι ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος, μεταβάλλεσθε ἀνεπαισθήτως εἰς Ἀθηναίους ὡς ἡμεῖς. Διὸ ἐκφράζω εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πεποίθησιν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅτι ἐν μέσῳ τῆς λατρείας τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου δὲν θὰ εὕρητε ἀπρόσφορον νὰ αἰσθανθῆτε παλμοὺς ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης καὶ πρὸς τὴν νέαν πόλιν, ἥτις δεξιοῦται ὑμᾶς ἀνοικταῖς ἀγκάλαις μετ' εὐλαβείας ἅμα καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὡς ἐκπροσωποῦσα τὰς διαθέσεις ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἔμβλημα καὶ προορισμὸν τοῦ βίου τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέβη ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ὑπουργὸς τῆς

rer vos travaux dans ce même temple de la déesse de la Sagesse, où j'ai proclamé alors l'ouverture du premier Congrès international d'archéologie, fondé par la Grèce.

En effet, la Grèce ancienne n'aurait peut-être pas porté à un dégré de suprême perfection, objet d'admiration pour les siècles, les lettres et les arts, dont le rocher sacré de l'Acropole est devenu comme l'éternel fondement, si elle n'avait pas été devancée par la civilisation des anciens peuples de l'Orient, dont l'étude trouve en vous ses plus éminents représentants.

Je suis, d'autre part, heureux que les travaux du seizième Congrès des Orientalistes, dont je proclame l'ouverture, et qui vont donner une impulsion nouvelle aux recherches relatives aux peuples de l'Orient, coïncident avec la célébration du soixante-quinzième anniversaire de l'Université nationale.

La jeune science grecque trouve là une occasion favorable d'accueillir, en même temps que les Orientalistes, les délégués des Gouvernements, des Académies, des Universités et des Sociétés savantes, auxquels leurs patries ont confié la mission d'apporter à la ville de Pallas Athéna le salut des corps savants de toutes les parties du monde.

C'est ainsi que, grâce à cette double fête scientifique, la ville d'Athènes redevient, en ces jours, un foyer de lumières, convergeant de toutes parts. Le génie humain, dont vous êtes les représentants d'élite, n'a pas de patrie; mais, à cette heure où nous sommes tous, en ce lieu, assiégés par les inoubliables souvenirs de l'antiquité, vous êtes tous, insensiblement, transformés en Athéniens, comme nous-mêmes. Et c'est pourquoi je vous exprime, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, la persuasion du trône et du peuple grecs que, tout absorbés que vous soyez par le culte de la grandeur antique, vous ne vous défendrez pas d'un mouvement d'intérêt et d'affection pour la ville nouvelle qui vous accueille à bras ouverts, à la fois avec respect et enthousiasme, interprète des sentiments de la Grèce entière envers des hommes qui ont pris pour devise et but de leur vie la recherche de la vérité.

Voici le discours que prononça ensuite en grec le Mi-

Παιδείας καὶ τακτικὸς Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν κ. Ἀπόστολος Ἀλεξανδρῆς, ὅστις ἀνέγνω τὴν ἑξῆς ἑλληνικὴν προσφώνησιν·

Πρὸ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῇ πάλαι καθέδρᾳ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀνηγέρθη μὲ τὰς πρώτας ἀναλαμπὰς τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν τὸ ἑλληνικὸν πανδιδακτήριον.

Τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι διεσκέδασαν τὰ πρωτόγονα νέφη τῶν προλήψεων καὶ τῶν πλανῶν τῆς ἀμαθείας, ἔπλασαν τὸν σπουδαῖον πολίτην τοῦ Ἀριστοτέλους, καθωδήγησαν τὴν διάνοιαν εἰς τὰς ἰδέας, ἐφιλοσόφησαν τοὺς Νόμους, καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐνεφάνισαν τὴν ἑλληνικὴν προσωπικότητα γαλουχηθεῖσαν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐπιτελέσασαν τὰς μεγάλας κοσμοϊστορικὰς πράξεις, αἵτινες μετέβαλον τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῶν λαῶν· ἐνεφάνισαν ἀκόμη αὐτὴν χειραγωγοῦσαν πρώτην πρὸς τὸν κόσμον τὴν ἐλευθερίαν, ἀποσκοποῦσαν τὸ δίκαιον μόνον. Ὅθεν ἀνεστηλώθησαν ὁμοῦ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ των κοιτίδι, ὡς εἶχον ὁμοῦ ὑπὸ τῆς τυραννίας ἐκδιωχθῆ, τὰ ἑλληνικώτατα ταῦτα δωρήματα, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ παιδεία. Ἤρθη αὖθις ἐν τῷ τόπῳ ὁ πυρσὸς τῆς σοφίας διὰ νὰ διαλύσῃ τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, ὅπως λάμψῃ πλήρης ἡ ἐλευθερία· ἀνεκλήθη μετὰ τῆς ἐλευθερίας ἡ παιδεία εἰς τὸ προσφιλὲς αὐτῇ ἐνδιαίτημα πρὸ παντὸς, ὅπως ἀναπτύξῃ τὴν διάνοιαν τοῦ Ἔθνους μὲ τὸ σωτήριον τῆς φιλοσοφίας φῶς καὶ τὴν ὁπλίσῃ μὲ ἰσχυρὰν συνείδησιν τοῦ ὀρθοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμαρτημένου, τοῦ ἀληθοῦς ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς εἰς τὰς κυβερνώσας ἰδέας, τὰς νέας θεσμοθεσίας καὶ τοὺς πολιτικοὺς ὀργανισμοὺς, πρὸς τελικὴν οὕτω πραγμάτωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας. Τοιαύτην ἀντίληψιν τῆς παιδείας ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐνέκλεισεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, οὗτινος τὴν ἀναμνηστικὴν ἑορτὴν τελοῦμεν σήμερον, ἐπεφύλαξε δὲ εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῷ διδασκάλους τὴν ἀποστολὴν τοιαῦτα εὐγενῆ διδάγματα νὰ ἐγχαράξωσιν εἰς τὴν ἁγνὴν ψυχὴν τῆς φοιτώσης νεολαίας. Ἐθεώρησεν οὕτω τὸ Πανεπιστήμιον ὡς τὸ ἰσχυρότατον ὄργανον τῆς ἐθνικῆς συντηρήσεως. Καὶ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἀνήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βράχου τούτου τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου ὀρθοῦται ὁ ναὸς τῆς σοφῆς θεᾶς, τὸ αἰώνιον, κατὰ τὸν ποιητὴν, δίδαγμα τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς εἰλικρινείας.

Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο διέτρεξεν ἤδη ἑβδομηκονταπενταετῆ βίον. Ἀνασκοποῦντες τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ ταύτην σταδιοδρομίαν, εὐφρο-

nistre de l'Instruction Publique, M. Apostole Alexandris, Président du Congrès des Orientalistes:

Il y a soixante-quinze ans, dans cette ville, antique foyer de la science et de la liberté, fut fondée, à l'aube de notre indépendance, l'Université de Grèce.

Les lettres et la science grecques avaient autrefois déchiré le voile des superstitions primitives, dissipé les erreurs de l'ignorance, formé l'admirable citoyen dont Aristote a tracé le portrait, ouvert à l'intelligence les voies de la pensée, fondé la loi sur la raison et la liberté sur le droit, fait apparaître, enfin, dans l'histoire du progrès et de la civilisation, cette forte personnalité grecque qui, nourrie de la sagesse, y puisa l'inspiration de ces grandes actions qui appartiennent à l'histoire du monde, dont elles ont changé la face politique et morale. C'est pourquoi furent restaurées ensemble dans leur ancienne patrie, d'où la tyrannie les avait toutes deux bannies, la Liberté et l'Instruction, — les deux plus beaux présents de la Grèce au monde.

A la place même où il avait lui jadis, fut rallumé le flambeau de la Science, qui devait dissiper les ténèbres de l'ignorance et faire briller de tout son éclat la Liberté. L'Instruction fut rappelée en même temps de son exil dans sa patrie d'élection, pour réveiller la pensée du peuple à la lumière libératrice de la raison, l'armer d'une forte conscience du droit discerné de l'erreur, de la vérité discernée du mensonge, et la conduire à la claire notion des idées directrices de la vie, de la légalité nouvelle, de l'organisation politique, en vue de la réalisation définitive et complète du bonheur national.

Cette haute mission d'enseignement, la volonté du peuple grec l'a confiée à l'Université nationale, dont nous célébrons aujourd'hui le soixante quinzième anniversaire. C'est à ses professeurs qu'il a remis le soin d'inculquer ces nobles principes à l'âme pure de la jeunesse studieuse, montrant ainsi qu'il considérait l'Université comme le plus puissant instrument de la conservation nationale. Et il en a promulgué l'organisation du haut de ce rocher sacré de l'Acropole, où se

σύνως ὁρῶμεν, ὅτι κατέστησε προςιτὰς εἰς πάντα τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ τὴν παιδείαν, ἐδίδαξε καὶ ὡδήγησε τὴν εὐνομίαν, προεβίβασε τὰς τέχνας, ἐνεθάρρυνε τὴν ἀρετὴν, ἔδωκεν εἰς τὴν θρησκείαν πολυτίμους ἱεράρχας, εἰς τὴν δικαιοσύνην σοφοὺς καὶ εὐθύφρονας τηρητὰς, εἰς τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν δοκίμους θεράποντας, εἰς τὴν νεολαίαν ἀξίους διδασκάλους καὶ εἰς τὴν Πατρίδα χρησίμους καὶ ἐναρέτους πολίτας. Ἀσμένως ὅθεν ἡ Πολιτεία μετέχει σήμερον τῆς ἀναμνηστικῆς αὐτοῦ ἑορτῆς καὶ ὑπερηφάνως συμμερίζεται μετὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης τὴν δι᾽ αὐτὸ χαρὰν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ξένου ἐπιστημονικοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου ὁ λαμπρὸς οὗτος πυρσὸς τῆς ἑλληνικῆς εὐμαθείας εἵλκυσεν εὐμενῆ τὰ βλέμματα, γενόμενος ὁ ἰσχυρότερος ἡμῶν δεσμὸς μετὰ τῆς σοφῆς Δύσεως, καὶ ἀποκατέστησε φίλους τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἁπανταχοῦ φίλους τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης, ὧν πλείστους πέριξ ἐμοῦ τὴν στιγμὴν ταύτην εὐχαρίστως διορῶ καὶ χαιρετίζω εὐφροσύνως ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας καὶ προςωπικῶς καὶ ὡς ἀντιπροςώπους τῶν Πανεπιστημίων αὐτῶν. Χαιρετίζω ἐπίσης τὸν Πρύτανιν καὶ τὸν καθηγητικὸν τῶν δύο ἡμῶν Πανεπιστημίων κόσμον, ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁποίου εὔχομαι ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν, μὲ τὸ ἔμφυτον πνεῦμα τῆς εὐρυμαθείας, ἀντλήσῃ ὡς ἀπὸ πηγῆς ἀφθόνου τὰς ὠφελίμους γνώσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν εὐημερίας καὶ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ φωτισμένον εἰς τὰ ὑψηλά του κοινωνικὰ καθήκοντα, ὅπως πολεμήσῃ μὲ τὰ ὅπλα τῆς ἐπιστήμης πᾶσαν παράκοπον καὶ ψευδῆ ἐν τῷ τόπῳ ἰδέαν καὶ λάβῃ ἀπὸ τῆς παιδείας τὰς ἀνθοστεφεῖς χεῖρας τὸν ἀμάραντον στέφανον τῆς ἀληθοῦς δόξης, τῆς δόξης τῶν ἔργων πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἀλλ᾽ ἂν ἡ ἄτρυτος τῶν προγόνων καρτεροψυχία ἠναγκάσθη νὰ περικλείσῃ τὸ σῶμα τοῦ κράτους τούτου εἰς τὴν μικύλλην ταύτην γωνίαν, ὡς ὑπόσχεσιν δοθεῖσαν εἰς τὸ μέλλον καὶ θεμέλιον λίθον ἀναμονῆς τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως, ἡ ἐπίνοια τῆς ἀρετῆς των ἔδωκεν εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ὑπερόριον ἐλευθερίαν κατακτήσεως, ἀνεγείρασα αὐτῇ τὸν εὐρὺν τοῦτον ἐν τῇ Ἕῳ ἐπιστημονικὸν ναὸν, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Πρὸς τὴν Ἕω πρὸ παντὸς ἐστράφη εὐεργετικῶς ἡ ἑλληνικὴ διάνοια ἀπὸ τῆς νεαρᾶς τῆς ἀνθρωπότητος ἡλικίας. Πρωίμως ἐπεκοινώνησε μὲ αὐτὴν εἰς ὑψηλὰς σκέψεις διὰ τοῦ ἀποίκου πνεύματος τοῦ Ἡροδότου, τῆς σοφίας τοῦ Θαλῆ καὶ τῆς μούσης τῆς Σαπφοῦς. Ἐὰν παρέλαβεν ἀπὸ τὰς αἰγυπτιακὰς Θήβας τὸν πρῶτον τύπον τῆς

dresse le temple de la déesse de la Sagesse, — impérissable leçon, a dit le poète, de conscience et de sincérité.

Notre Université accomplit sa soixante-quinzième année. Si nous jetons un regard sur cette carrière, encore bien courte, nous avons le droit d'être fiers de la voir déjà si bien remplie. Grâce à elle, la culture scientifique et l'instruction sont devenues accessibles à tous; elle a non seulement enseigné, mais inspiré les bonnes lois, fait progresser les arts et encouragé la vertu; la religion lui doit des prélats éclairés, la justice de savants et fidèles serviteurs du droit, la santé publique des médecins éprouvés, la jeunesse des maîtres dignes de leur tâche, la patrie d'utiles et vertueux citoyens. C'est donc de grand cœur que le Gouvernement s'associe aujourd'hui aux fêtes de cet anniversaire, c'est avec fierté qu'il partage la joie du monde savant grec, l'estime du monde savant étranger, qui voit avec faveur briller d'un nouvel éclat le flambeau de la science hellénique. L'effort de notre Université a attiré les regards bienveillants de l'Occident savant; elle est devenue notre lien le plus fort avec lui, elle a valu à notre pays l'amitié de tous les amis de la civilisation et de la science. Ces amis sont en ce moment nombreux autour de moi. Je les salue cordialement, au nom du Gouvernement grec, personnellement et comme représentants de leurs Universités. Je salue également le Recteur et les maîtres de nos Universités. Puisse leur enseignement, comme une source abondante, étancher la soif de savoir innée au peuple grec et lui dispenser toutes les connaissances utiles à la réalisation de notre bonheur commun! Puisse-t-il sortir de leurs mains éclairé sur ses hauts devoirs, afin de lutter avec les armes de la science contre toute idée fausse et de recevoir des mains de l'Instruction la couronne immortelle de la véritable gloire, de la gloire des œuvres destinées à l'émancipation de l'esprit humain!

Si, malgré leur courage indomptable, nos ancêtres furent obligés de limiter à un étroit espace le territoire de ce royaume, simple promesse pour l'avenir, première pierre de l'édifice futur de l'unité nationale, du moins la divine inspiration de leur vertu a légué à la pensée grecque un admirable instrument de conquête au delà des frontières, en fondant ce

τέχνης, ἔδωκεν αὐτῷ εὐθὺς τὴν εὐκαμψίαν, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι νήσου ναοῦ τῆς Ἀφαίας. Διὰ τῆς παιδείας τοῦ Κύρου ἔφθασε ταχέως μέχρι τῆς Λιβυκῆς ἐρήμου, διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἱερέως Μανέθωνος ἀπεκάλυψε τὴν αἰγυπτιακὴν ζωὴν καὶ διὰ τοῦ ξίφους τοῦ Ἀλεξάνδρου διεπέρασε τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ, τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Αἰθιοπίας. Ἡ ἐν Βακτριανῇ εἰς ἀθροισθέντας ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἀσιατικοὺς παῖδας διδαχὴ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἦτο ἡ ἐπίσημος ἐγκατάστασις τῆς γλώσσης καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου ἐν τῇ δυσμικῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ ἑῴᾳ Ἀφρικῇ. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ Σκήψει ὡς ἑστία τοῦ φωτὸς διέχυσε τὴν σοφίαν αὐτῆς. Ἡ διάσημος Ταρσὸς, ἡ Ἀντιόχεια, ἡ Σελεύκεια, ἡ Λαοδίκεια ἐσεμνύνοντο ὡς ἑλληνικὰ κτίσματα. Ἔκτοτε Ἕλλην οὐχὶ τὸν τῆς κοινῆς φυλῆς, ἀλλὰ τὸν τῆς κοινῆς παιδείας ἐδήλου μέτοχον. Ἡ μήτηρ Ἑλλὰς ἀφ' ἑτέρου, ἐπὶ χιλιετηρίδα ἤντλει ἄφθονον τὴν δόξαν αὐτῆς ἀπὸ τὸν ἀποικισθέντα ἐκεῖ ἑλληνικὸν κόσμον. Τὸ μέγα ῥητορικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ὁ Μένιππος, καὶ ὁ βαθὺς πολιτικὸς νοῦς τοῦ Εὐθυδήμου καὶ Ὑβρέου ἀπὸ τῆς Καρίας ἀνέβλυσαν. Πόθεν δὲ οἱ μεγάλοι γεωμέτραι καὶ γεωγράφοι Εὐκλεῖδαι καὶ Στράβωνες καὶ οἱ ἔνδοξοι μηχανικοὶ καὶ ἀστρονόμοι Ἥρωνες καὶ Ἵππαρχοι εἰ μὴ ἀποικιακοὶ τῆς Ἀσίας καρποί;

Ἀπὸ πάσας ἀκόμη τὰς ἀσιατικὰς διαλέκτους ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξελέγη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ὁ παγκόσμιος ἑρμηνεὺς τῶν θείων διαθηκῶν, ὡς δυναμένη νὰ ἑνώσῃ τὰ διαφόρων διαλέκτων καὶ βίων ἔθνη εἰς τὴν μίαν λατρείαν τοῦ θεοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς εὐφροσύνως ὑπεδέχθη καὶ ἐξεπαίδευσε τὴν νέαν φιλοσοφίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐνέδυσε τὰ θεῖα νοήματα ἑλληνικὴν στολὴν, ὅπως διαυγάσωσι τὰς τῆς θεογνωσίας ἀκτῖνας εἰς πάντα τὰ ἔθνη.

Οὕτως ἡ ἑλληνικὴ διάνοια προήδρευσεν ἐνδόξως τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Εἰς τὸν ἀγῶνα δύο ἀντιθέτων κόσμων, τοῦ ὑλικοῦ ἀσιατικοῦ βίου καὶ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως τῆς Ἑλλάδος, ἐνίκησεν αὕτη. Καὶ ἐχάραξε τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὡς στάδιον δράσεως καὶ δόξης τὸν νοητὸν διαγωνισμόν. Ὅτε ἐνεταφιάσθη μετὰ τοῦ τελευταίου Παλαιολόγου ἡ ὕπαρξις τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους, αὕτη ἠρνήθη ν' ἀποθάνῃ καὶ ἐπέταξε μετὰ τῶν ἀριστουργημάτων της εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως, ὅπου ἀνεδείχθη ἡ μήτηρ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων. Παλιννοστήσασα δὲ εἰς τὸ πατρῷον ἔδαφος μὲ τὸ πρῶτον μειδίαμα τῆς Ἐλευθερίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐθεώρησεν ἱστορικὴν ἐπιταγὴν,

vaste temple de la science en Orient, l'Université de Grèce.

C'est vers l'Orient, avant tout, que la pensée grecque s'était tournée, bienfaisante, dès la jeunesse de l'humanité. De bonne heure, elle mit en commun avec lui ses hautes aspirations, grâce à l'intelligence d'Hérodote, si grec quoique asiatique, à la science de Thalès, à la muse de Sappho. Si elle a reçu de la Thèbes égyptienne les premiers éléments de l'art, elle sut, en revanche, lui donner aussitôt la souplesse, l'intelligence, la vie, dans les statues du temple d'Aphaia à Égine. En formant Cyrus, elle atteignit au désert libyque; par l'œil du grand-prêtre Manéthon, elle perça le mystère de la vie égyptienne; par l'épée d'Alexandre enfin, elle étendit la civilisation grecque jusqu'aux Indes, au Caucase, à l'Ethiopie. L'enseignement du grec, en Bactriane, à 80.000 enfants asiatiques rassemblés, fut comme la prise de possession par la langue et l'esprit grecs de l'Asie occidentale et de l'Afrique orientale. La bibliothèque d'Aristote, à Skepsis, rayonna au loin, comme un foyer de lumière, répandant les trésors de sa science. Des villes célèbres, Tarse, Antioche, Séleucie, Laodicée, se glorifiaient de leur origine grecque. Dès lors, ce qui faisait le Grec c'était, non pas la communauté de la race, mais celle de l'éducation, non pas la parenté par le sang, mais la parenté par l'intelligence. Et la mère commune, la Grèce, récolta, juste retour, pendant dix siècles, une abondante moisson de gloire dans ce champ que l'esprit grec avait ensemencé. La haute intelligence de Ménippe, le profond esprit politique d'Euthydème et d'Hybréas sont une floraison de la Carie. Et les grands géomètres et géographes, les Euclide et les Strabon, les illustres ingénieurs et astronomes, les Héron et les Hipparque, ne sont-ils pas des fruits de ces colonies d'Asie?

De préférence, enfin, à tous les idiômes asiatiques, la langue grecque fut choisie par la Providence pour être l'universelle interprète des Saintes Écritures, comme seule capable de réunir les peuples de langues et de mœurs différentes dans un culte commun de la Divinité. L'hellénisme reçut et enseigna avec joie la nouvelle philosophie du christianisme, sut donner à la pensée divine un vêtement grec, afin d'étendre à tous les peuples le rayonnement de la connaissance de Dieu.

ἐξερχομένην ἀπὸ τὰ σεπτὰ ταῦτα ἐρείπια, ν᾽ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς, ἱδρύουσα τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο, ὡς τὸν ἀμφικτυονικὸν σύνδεσμον τῶν περιοίκων ἀνατολικῶν λαῶν, πρὸς κοινὴν καλλιέργειαν τῆς λατρείας αὐτοῦ καὶ συνασπισμὸν κατὰ τῆς ἀμαθείας.

Ὅταν τοιοῦτοι δεσμοὶ καταγωγῆς, θρησκείας παὶ γλώσσης ἐνοῦσιν ἡμᾶς μετὰ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὴν μετὰ τὴν ἐθνικὴν παλλιγγενεσίαν παιδείαν ἡμῶν, φέρουσαν τὴν συνείδησιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ φῶτα τῆς Δύσεως, ἐργαζόμεθα ἀπὸ τῶν ἀσιατικῶν τούτων προθύρων κτῆμα κοινὸν τοῖς ὁμόροις ἵνα ποιήσωμεν, εὔληπτος καθίσταται τοῖς ξένοις ἡμῶν ἡ σήμερον ἑλληνικὴ χαρὰ, διότι τῇ πανηγυρικῇ ἑορτῇ τοῦ τοιαύτην ἐν τῇ Ἕῳ ἀνθρωπιστικὴν ἀποστολὴν ἐπιτελοῦντος Πανεπιστημίου συμπαρετέθη ἐκείνη τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν. Εἰσὶν ἄγαν προσφιλεῖς τῇ χώρᾳ ταύτῃ σοφοὶ, οἵτινες τὴν ἑαυτῶν φωτεινὴν διάνοιαν περὶ τὴν ἔρευναν καὶ τὴν ἀναδίφησιν τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου ἀφιέρωσαν. Τὸ ἔργον αὐτῶν μοχθεῖ νὰ γράψῃ νέας τῇ ἱστορίᾳ σελίδας τῶν σπουδαιοτέρων γενομένων ἑνὸς κόσμου, ὅστις πρῶτος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διὰ τῆς σταδιοδρομίας του ηὐλάκωσε βαθέως τὴν παγκόσμιον πορείαν. Ἂν διὰ τοῦτο κινῇ σημαντικὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν δύναται ἢ νὰ ἐνθουσιάζῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν κοιναὶ δράσεις καὶ περιπετειῶν περίοδοι τῇ παρεσκεύασαν κοινὴν μετ᾽ αὐτοῦ ἱστορίαν, ἐγεννήσαμεν κοινὰς δόξας καὶ ἐσφραγίσθημεν διὰ τῶν αὐτῶν κοσμοϊστορικῶν ἐπιρροῶν.

Προφρόνως ἄρα χαιρετίζω ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀνατολῆς σκαπανεῖς, εὐχαριστῶν αὐτοὺς διὰ τὴν τόσον τιμητικὴν μεταξὺ ἡμῶν παρουσίαν των, καὶ εὔχομαι ὁλοψύχως ἵνα τὸ ἔργον αὐτῶν ᾖ μεστὸν καρποφόρων ἀποτελεσμάτων.

Κατόπιν δ᾽ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν κ. Σπυρίδων Π. Λάμπρος, εἰπὼν ἑλληνιστὶ τὰ ἑξῆς·

Ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου, ἐφ᾽ οὗ οἱ Ἀθηναῖοι χρυσελεφαντίνην ἔστησαν ἐπὶ τῶν μεγάλων ἡμερῶν τοῦ Περικλέους τὴν θεὰν τῆς Σοφίας, ἔγνω ἡ νέα Ἑλλὰς νὰ προσφωνήσῃ τὸ πρῶτον ὑμᾶς ἐρχομένους νὰ φέρητε ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου

Ainsi la pensée grecque a présidé glorieusement à la civilisation antique. Dans la lutte de deux races opposées, entre la puissance matérielle de l'Asie et la force morale de la Grèce, c'est à cette dernière que resta la victoire. Elle offrit à notre patrie, comme carrière d'action et de gloire, les nobles luttes de l'Intelligence. Et lorsque fut mise en cause, après la chute du dernier des Paléologues, l'existence même du peuple grec, elle refusa de mourir, et émigra avec ses chefs-d'œuvre chez les peuples d'Occident, où elle devint la mère de la renaissance des lettres. Reprenant enfin possession du sol des ancêtres, avec le premier sourire de la Liberté, elle regarda comme un ordre de l'histoire, venu de ces ruines augustes, de couronner son œuvre en fondant cette Université, centre amphictionique des peuples voisins d'Orient, pour célébrer en commun le même culte de l'Idée et s'allier pour la lutte contre l'ignorance.

Lorsque de tels liens d'origine, de religion, de langue nous unissent à l'Orient, et que, au seuil de l'Asie, nous travaillons, l'œuvre de renaissance nationale accomplie, à faire de notre enseignement, propogateur de la civilisation et des lumières de l'Occident, un bien commun à tous les peuples qui nous entourent, les étrangers comprendront sans peine la joie qu'éprouve aujourd'hui la science grecque de ce que cette fête anniversaire d'une Université qui remplit dans le Levant une si haute mission humaine, coïncide avec la session à Athènes du Congrès des Orientalistes. Les savants qui ont consacré leur intelligence lumineuse à l'étude du monde oriental, sont de trop sincères amis de ce pays pour ne pas partager notre allégresse. Ils travaillent à ajouter de nouvelles pages à l'histoire des événements les plus importants d'une civilisation qui s'est la première manifestée sur la terre, et dont le développement a si profondément influé sur le cours du monde. Si ces travaux émeuvent considérablement l'intérêt de l'humanité, ils ne peuvent qu'exciter l'enthousiasme de la Grèce, du moment que des périodes communes d'action et de vicissitudes nous ont préparé une histoire commune avec l'Orient, que nous avons produit des gloires communes et que nous portons la marque des mêmes influences historiques.

τὰ ἀδελφικὰ συγχαρητήρια τῶν Ἀκαδημιῶν, τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν σοφῶν Ἑταιρειῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ἑορτάζον τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ. Ἐν τοῖς νεωτάτοις ὂν μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν ἱδρυμάτων οἱονεὶ ἐδικαιοῦτο νὰ προσαυξήσῃ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, συναναβαῖνον μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὰ ἀνέφικτα ὕψη ὁπόθεν ἠκτινοβόλησεν εἰς τὸν κόσμον ἡ δύναμις τῆς σκεπτομένης διανοίας.

Ἀλλ᾽ ὁ βράχος οὗτος συμβολίζει συγχρόνως καὶ τὴν αἰωνιότητα τῶν γραμμάτων. Ἐδῶ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀνέπτυξεν εἰς ἀειθαλῆ βλάστην τὰ σπέρματα ἅτινα εἶχε παραλάβει παρὰ τῆς ἀρχαίας Ἀνατολῆς, καὶ οἱονεὶ μετέδωκεν ὡς ἀπὸ ἄλλου Σινᾶ εἰς τὸν μεταγενέστερον κόσμον τὰς πλάκας τοῦ νόμου τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὡραίου, τοῦ ἀληθοῦς. Ἐδῶ λοιπὸν ἦτο πρόσφορον νὰ συνέλθωσι τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μετὰ τῶν θεωρῶν τῆς πανεπιστημιακῆς ἀμφιετηρίδος καὶ οἱ σύνεδροι τοῦ ΙϛΊ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν εἰς κοινὴν θεωρίαν. Οἱ ἔχοντες ὡς σύμβολον τὸ Ex Oriente lux θὰ δώσωσιν εὐχαρίστως ἐδῶ τὴν δεξιὰν εἰς τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὡς τὴν Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὴν γηραιὰν πότνιαν μητέρα τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας.

Νεώτεροι ὑμῶν ἀδελφοὶ συστασιοδρομοῦντες ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ λαμπαδηδρομίᾳ, δι᾽ ἧς ἅπαντες ἐπιβαλλόμεθα νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς κατόπιν ἡμῶν ἐρχομένους τὴν δᾷδα τῆς ἐπιστήμης, ὁμολογοῦμεν ἡμᾶς μεγαλυνομένους ὑπὸ τῆς ὑμετέρας παρουσίας, καὶ ᾐσθάνθημεν τὴν ἀνάγκην νὰναβιβάσωμεν ὑμᾶς ἐνταῦθα, ὅπως τύχωμεν κατὰ τὴν πρώτην ὑμῶν δεξίωσιν τῆς ἐπικουρίας τῶν σκιῶν τῶν ἡμετέρων προγόνων, πρὸ τῶν ὁποίων καὶ ὑμεῖς κλίνετε οὐχ ἧττον ἡμῶν τὸ γόνυ.

Ὑπὸ τοιούτων ἐνισχυόμενοι ἀναμνήσεων καὶ οἱονεὶ ἀνανεούμενοι ἅπαντες, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπὸ τῆς ἡλικίας λευκανθέντες, ὑπὸ τῆς ἀθανάτου πνοῆς τῆς ἀρχαιότητος, ἥτις θωπεύει ἡμᾶς ἐδῶ ἐπάνω, δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅλοι ὁμοῦ δίκην ἀρχαίων Ἀθηναίων ἐφήβων τὸν ὅρκον, ὃν ἐκεῖνοι ὤμνυον κατ᾽ αὐτοὺς τοὺς πρόποδας τοῦ ἱεροῦ τούτου βράχου, τὸν ὅρκον, ὅτι δὲν θὰ θελήσωμεν νὰ παραδώσωμεν τὴν ἐπιστήμην ἐλάττω εἰς τοὺς ἐπιγενεστέρους, καθ᾽ ἃ ἐκεῖνοι ὡρκίζοντο νὰ μὴ παραδώσωσιν ἐλάττω τὴν πατρίδα. Ἵστορες θεοὶ Ἄγραυλος, Ἐνυάλιος, Ἄρης, Ζεύς, Θαλλώ, Αὐξώ, Ἡγεμόνη.

Je salue donc sincèrement, au nom du Gouvernement grec, les savants pionniers de l'Orient. Je les remercie de leur présence, qui nous fait un si grand honneur, et je souhaite à leurs travaux le plus complet et le plus fructueux succès.

M. Spyr. Lambros, Recteur de l'Université et Secrétaire général du Congrès, prononça ensuite en grec ce discours:

Sur ce roc où les Athéniens, au temps glorieux de Périclès, élevèrent, d'or et d'ivoire, l'image de la déesse de la Sagesse, la Grèce nouvelle a voulu vous adresser son premier salut, à vous tous, qui, de toutes les régions du monde civilisé, venez apporter à notre Université les félicitations fraternelles des Académies, des Universités et des autres sociétés savantes, à l'occasion du soixante-quinzième anniversaire de sa fondation. L'une des plus jeunes parmi les institutions scientifiques, notre Université sentait pour ainsi dire le besoin de reculer son passé en vous conviant à gravir avec elle la hauteur d'où ont rayonné sur le monde la beauté de l'art et la force de la pensée.

Mais ce rocher symbolise aussi l'éternité de l'art et des lettres. C'est ici que l'esprit grec fit éclore, d'une poussée immortelle, la semence reçue du vieil Orient. C'est d'ici qu'il a transmis au monde, comme d'un autre Sinaï, les tables de la Loi du Bien, du Beau et du Vrai. C'est donc ici que devaient être réunis, pour la première fois dans notre ville, avec les „théores" de la fête universitaire, les membres du seizième Congrès des Orientalistes, en une cérémonie solennelle commune. Ceux qui ont pris pour devise „Ex Oriente Lux", fraterniseront volontiers avec ceux qui reconnaissent Athènes comme la Grèce de la Grèce, comme l'antique „alma mater" de la sagesse humaine.

Frères cadets, venus pour prendre part à vos côtés à la course du flambeau et partager avec vous la noble obligation de transmettre à nos descendants le flambeau de la science, nous nous sentons grandis par votre présence; mais, nous l'avouons, il nous semblait en vous conduisant

Μετὰ δὲ τὸν Πρύτανιν εἶπε γαλλιστὶ ὁ καθηγητὴς κ. Μάξιμος Collignon τάδε·

Μεγαλειότατε, Ὑψηλότατοι, Κύριοι,

Εἰς τὸν ἀντιπρόςωπον τοῦ ἀρχαιοτάτου Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ λάβῃ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετὴν ἐξ ὀνόματος τῶν ξένων Πανεπιστημίων. Ἡνωμένα ἐν τῷ αὐτῷ αἰσθήματι υἱκῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, αἰώνιον μυσταγωγὸν τῆς ἐλευθέρας ἐρεύνης, ἡ ὁποία εἶνε τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπονέμουσι φόρον σεβασμοῦ πρὸς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, κληρονόμον τῆς προγονικῆς παραδόσεως. Ὡς ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις, καθ᾽ οὓς οἱ σοφοὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἤρχοντο εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος, ὅπως ζητήσωσι τὴν ὑψηλοτάτην μόρφωσιν, αἱ Ἀθῆναι διὰ τῶν αἰσίων προςπαθειῶν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῶν ἱδρυμάτων, διὰ τῆς ἐπιστήμης τῶν παρ᾽ αὐταῖς ξένων Σχολῶν καὶ Ἰνστιτούτων, ἅτινα ἐνταῦθα εὑρίσκουσι τὴν ἐλευθεριωτάτην δεξίωσιν, κατέστησαν καὶ αὖθις οἱονεὶ εἰπεῖν τὸ Πανεπιστήμιον τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν. Πάντων, ὅσοι θέλουσι ν᾽ ἀσκήσωσι τὴν λατρείαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἡ κοινὴ πατρὶς, γενναιοφρόνως εἰς πάντας διανοίγουσα τοὺς ἀπαραμίλλους πατρῴους θησαυρούς.

Κύριοι, τὰ ξένα Πανεπιστήμια ὑποβάλλουσιν ὁλοψύχως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἀδελφὸν τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν ὑπὲρ εὐημερίας. Τὸ δὲ παρέχον εἰς τὰς εὐχὰς ταύτας ἐξαιρετικὸν τόνον διαθέρμου συμπαθείας εἶνε τὸ ὅτι τὰ Πανεπιστήμια ταῦτα ἀπευθύνονται εἰς ἵδρυμα, οὗτινος ἡ ἱστορία εἶνε ἀρρήκτως συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας. Γέννημα ὂν θαυμαστοῦ ὀργασμοῦ ἑλληνικῆς φιλοπατρίας τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν εἶνε τὸ ἔργον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων, εἶνε, καθ᾽ ἃ εἶπεν εἷς τῶν ἡρώων τοῦ ὑπερ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνος, ὁ μέγιστος ἐθνικὸς οἶκος. Χαιρετίζομεν ἐν τούτῳ τὸν γόνον τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, τὸν ὀτρηρὸν ἐργάτην τῆς ἀναγεννήσεως, τὸ ὁρατὸν σύμβολον τῆς ἀδιαφθόρου ἑνότητος τῆς φυλῆς, τὴν ἑστίαν τῶν δικαιοτάτων βλέψεων τῆς φιλοδοξίας τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἴθε νὰ διανύσῃ μακρὸν καὶ περίδοξον στάδιον καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπηρετοῦν μετ᾽ αὐξούσης λαμπρότητος τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ τιμητικῇ θέσει, εἰς ἣν ἐκάλεσαν αὐτὸ ἀπὸ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς λυτρωθείσης πατρίδος, ἔκτοτε κυρίας τῶν ἰδίων αὐτῆς τυχῶν.

ici, que notre premier accueil y gagnerait en solennité par l'évocation, au milieu de nous, des ombres de nos ancêtres devant lesquels vous ne pliez pas le genou moins bas que nous-mêmes.

Fortifiés par de tels souvenirs, nous sommes tous, et ceux-là mêmes qu'a blanchis l'âge, rajeunis au souffle immortel de l'antiquité qui nous caresse tous sur cette Acropole. Nous pouvons donc répéter tous ensemble, à l'imitation des éphèbes Athéniens, le serment qu'ils prêtaient dans le sanctuaire d'Agraule, sur le versant de ce rocher: „Nous ne laisserons pas la science diminuée, mais nous la transmettrons plus grande et plus forte que nous l'avons reçue", de même qu'ils juraient de ne pas laisser la patrie diminuée. Et nous en prenons à témoins Agraule, Enyalios, Arès, Zeus, Thallo, Auxo et Hégémoné.

Au Recteur succéda M. Maxime Collignon dont nous reproduisons ici l'allocution:

Majestés, Altesses royales, Messieurs,

C'est au délégué de la très ancienne Université de Paris qu'est échu l'honneur de prendre la parole, dans cette solennité, au nom des Universités étrangères. Unies dans un même sentiment de reconnaissance filiale pour la Grèce antique, initiatrice éternelle de la libre recherche qui est leur fonction, elles rendent hommage à la Grèce moderne, héritière de la tradition des ancêtres. Comme au temps où les lettrés du monde ancien venaient demander à la cité de Pallas la plus haute culture, Athènes, par les efforts heureux de ses Corps savants, par la présence des Écoles et des Instituts étrangers qui trouvent ici le plus libéral accueil, est redevenue pour ainsi dire l'Université des peuples civilisés. Pour tous ceux qui professent le culte de la science et de l'art, l'Hellade est la patrie commune; elle leur ouvre généreusement le trésor de son incomparable patrimoine.

Messieurs, les Universités étrangères offrent cordialement à leur sœur athénienne leurs félicitations et leurs vœux de prospérité. Ce qui donne à ces vœux un accent particulier de

Κατόπιν δ᾽ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Βερθόλδος Delbrück, ὅστις ἀπήγγειλε γερμανιστὶ τὴν ἑξῆς προσφώνησιν·

Ἀξιότιμος ὁμήγυρις,

Ὁ ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν ποιεῖται, ὡς εἰκὸς, λόγον τὸ πρῶτον περὶ τῆς αἴγλης τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἀναλογιζόμεθα τῶν σχεδιασάντων καὶ οἰκοδομησάντων τὸν οἶκον τοῦτον τῆς θεοῦ, κτίσμα θαυμάσιον ἐς ἀεὶ, μέγα καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ καταστροφῇ.

Ὅταν τυχὸν διαπλέωμεν τὸν ὅρμον τῆς Σαλαμῖνος, ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν ὁ ὄγκος καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν στίχων τοῦ Αἰσχύλου, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Διονύσου περιίπτανται ἡμᾶς τὰ ἐλαφρὰ σκώμματα τοῦ ἀκαθέκτου εὐνοουμένου τῶν Χαρίτων. Ἀλλὰ μετ᾽ ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ σταματᾷ ὁ νοῦς ἡμῶν εἰς τὴν τεραστίαν ἐπὶ σύμπαντα τὸν κόσμον ῥοπὴν ἑνὸς καὶ μόνου ἀνδρὸς, τοῦ Πλάτωνος μετὰ τῆς Ἀκαδημίας. Πλὴν ἀλλ᾽ ὅμως τὸ βλέμμα ἡμῶν δὲν περιορίζεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλ᾽ ἐπεκτείνεται καὶ πέραν ἐπὶ σύμπαν τὸ εὐρὺ ἑλληνικὸν πέλαγος τῶν νήσων. Ἡμεῖς οἱ πρεσβύτεροι, οἵτινες ἔχομεν ἀκόμη ποιάν τινα σχέσιν πρὸς τὸν λόρδον Βύρωνα, τὸν μέγαν φιλέλληνα, ἀναμιμνησκόμεθα τῶν στίχων ἐκείνων, οἵτινες κατέθελξαν ἡμᾶς κατὰ τοὺς νεαροὺς ἡμῶν χρόνους· *The isles of Greece, — The isles of Greece, — Were burning Sapho loved and sung.*

Ἔπειτα στρέφομεν τὸ βλέμμα πρὸς τὴν Κρήτην, τὴν πολύμυθον νῆσον, ὅπου ποτὲ ὁ Μινώταυρος κατέπινε τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, ἕως ἦλθεν ἥρως ἐξ Ἀθηνῶν καὶ κατέκτεινε τὸν ἐχθρὸν τοῦ λαοῦ του. Ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἐχόμεθα τοῦ Ὁμήρου. Ὁ διατρέχων τὴν γῆν ταύτην καὶ διαπλέων τοῦτο τὸ πέλαγος βλέπει ἑαυτὸν περιβαλλόμενον διηνεκῶς ὑπὸ εἰκόνων ὁμηρικῶν. Μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ὁμήρου βλέπομεν τὸν *οἴνοπα πόντον*, τὰς *ἠνεμοέσσας ἄκριας*, ἐδῶ δὲ καὶ ἐκεῖ βλέπομεν ἀκόμη ἐπί τινος νήσου τὸ σκιόεν δάσος, βλέπομεν τὸν ἀετὸν εἰς τοὺς ἀέρας καὶ τὸν ὄφιν κατὰ γῆς. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπασχολοῦσι τὴν φαντασίαν ἡμῶν τὰ πρόσωπα τὰ οἰκήσαντα τὴν ποιητικὴν ταύτην χώραν, ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Αἴας, ὁ Ἕκτωρ καὶ ἡ Ἀνδρομάχη, εἴπερ τις δὲ καὶ ἄλλος συγκινεῖ τὴν καρδίαν ἡμῶν ὁ πολύτλας διος Ὀδυσσεύς.

Αἱ σκέψεις ἡμῶν ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν κρυφίως ὑπεκφεύγοντα τὴν κοίτην τῆς θείας γυναικὸς παρὰ τὴν θῖνα τῆς ἀτρυγέτου ἁλὸς,

chaleureuse sympathie, c'est qu'ils s'adressent à une institution dont l'histoire est intimément liée à celle de la rénovation du pays. Née d'un admirable élan du patriotisme héllénique, l'Université d'Athènes est l'œuvre de tous les Hellènes; elle est suivant le mot d'un des héros de la guerre de l'Indépendance, «la plus grande maison de la nation». Nous saluons en elle la fille de la liberté grecque, l'active ouvrière de la régénération, le signe visible de l'indestructible unité de la race, le foyer des plus légitimes ambitions de l'hellénisme. Puisse-t-elle fournir une longue et glorieuse carrière, et continuer à servir avec un éclat croissant le progrès de la science et de la civilisation, dans le poste d'honneur où l'appelaient, il y a soixante quinze ans, la volonté et la confiauce de la patrie affranchie, désormais maîtresse de ses destinées!

M. Berthold Delbrück prit ensuite la parole et prononça le discours suivant:

Hochverehrte Versammlung!

Wer auf der Akropolis von Athen redet, spricht naturgemäß zuerst von dem Glanz des alten Griechenlands. Wir denken an die Männer, die dieses Haus der Göttin geplant und gebaut haben, ein Wunderwerk für alle Zeiten, noch in der Zerstörung groß. Wenn wir etwa an der Bucht von Salamis vorüberfahren, kommt uns in den Sinn die schwere Pracht der Verse des Aischylos, und im Theater des Dionysos umflattern uns die leichten Scherze des ungezogenen Lieblings der Grazien. Mit staunender Bewunderung aber verweilt unser Sinn auf der ungeheueren Wirkung eines Mannes, Platons und der Akademie. Indessen unser Blick beschränkt sich nicht auf die Hauptstadt, er schweift auch über das ganze weite griechische Inselreich. Uns älteren, die wir noch ein Verhältnis haben zu Lord Byron, dem großen Philhellenen, kommen wieder die Verse ins Gedächtnis, die uns in unserer Jugend entzückt haben: „The isles of Greece, the isles of Greece, where burning Sappho loved and sung". Dann schauen wir auf Kreta, die sagenerfüllte Insel, wo einst der Minotauros die Blüte

ἐν νοσταλγίᾳ στρέφοντα τὸ βλέμμα πρὸς τὸ πέλαγος μεθ' ἑνὸς καὶ μόνου ὑποκαρδίου πόθου, νὰ ἴδῃ τοὐλάχιστον ἀναθρώσκοντα τὸν καπνὸν τῆς ἰδίας ἑστίας.

Τὸ αἴσθημα δὲ τοῦτο τῆς πατρίδος, τὸ ἄλλως διακατέχον ἅπαντας ἡμᾶς τοὺς νέους ἀνθρώπους, ἂς ἐνθυμίσῃ ἡμᾶς, ὅτι δὲν ὑπάρχει μόνον ἀρχαία Ἑλλὰς, ἀλλὰ καὶ νέα, ἡ φιλοξένως δεξιουμένη ἡμᾶς ἐνταῦθα. Εἰς τὴν νέαν ταύτην Ἑλλάδα εὐχόμεθα, ὅπως ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐθνικαί της ἐλπίδες καὶ ὅπως ἐν ὁσημέραι αὐξούσῃ τελειότητι κατορθώσῃ νὰ πήξῃ τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, πολιτείαν ἁρμονικῶς ἠρθρωμένην. Μὲ τὴν εἰλικρινῆ ταύτην εὐχὴν, ἐν ὀνόματι οὐ μικροῦ μέρους τῆς πολιτείας τῶν γραμμάτων, ἴσως δικαιοῦμαι νὰ εἴπω ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς πολιτείας τῶν γραμμάτων, φέρω εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων εὐχαριστίας καὶ χαιρετισμόν.

Τελευταῖος δ' ὡμίλησεν ἀγγλιστὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Mahaffy ὡς ἑξῆς·

Εἶνε ἀξιοσημείωτος σύμπτωσις, ὅτι ἐξελέγην ἐγὼ ἀντιπρόσωπος Πανεπιστημίου ὀμιχλώδους καὶ ἀπομεμακρυσμένης νήσου, ἵνα ὁμιλήσω ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Πανεπιστημίων ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἀνέθορεν ἡ ἀκμὴ τῆς ὡραιότητος καὶ τοῦ φωτός. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι τοῦτο μὲν ἐκ τῶν προσκλήσεων, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐκκλίνω, τοῦτο δ' ἐκ τῶν καθηκόντων μου ὡς Χριστιανοῦ, ὅπως μεταβῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εὑρέθην εἰς δύσκολον θέσιν ἐλλείψει χρόνου ν' ἀνταποκριθῶ ἐπαξίως εἰς τὴν γενομένην μοι τιμήν. Ἀλλὰ τοῦτο ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι οὐχὶ δικαίως τὸ σήμερον ἑορτάζον τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα του Πανεπιστήμιον ὀνομάζεται νέον. Εἶνε ἀρχαιότατον, καὶ ἐνταφιασθέν ποτε ἀνέστη πάλιν ἐκ τοῦ τάφου ὡς φυσικὸν ἀπαύγασμα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως.

Καὶ εἶνε εὐτυχὴς συγκυρία, ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου συμπίπτει μετὰ τῆς θείας Ἀναστάσεως. Ἐὰν δὲ τὸ ἑορτάζον Πανεπιστήμιον δὲν ἔχῃ τὸν μεσαίωνα αὐτοῦ, τοῦτο δύναται μᾶλλον νὰ λογισθῇ προτέρημα, διότι ὁ μεσαίων εἰς τὰ ἄλλα Πανεπιστήμια ἀφῆκεν ὡς ἴχνη τελετὰς καὶ τύπους, οἵτινες ἀπώλεσαν πλέον τὴν σημασίαν των καὶ καθιστῶσι μόνον δυσκίνητον τὸ ἔργον των. Καὶ ἔρχομαι νὰ προσφέρω τὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν Πανεπιστημίων πρὸς τὸ ἑορτάζον, συγχαρητήρια δικαιότατα, καθόσον ἡ πρόοδος ἐνταῦθα πανταχόθεν δια-

der Jugend verschlang, bis ein Held aus Athen kam und den Feind seines Volkes erschlug. Mehr aber als alles andere ist uns Homer. Wer dieses Land und dieses Meer durchreist, sieht sich fortwährend umgeben von homerischen Bildern. Mit den Augen Homers sehen wir das purpurne Meer, die windumbrausten Vorgebirge, und hier und da auf einer Insel noch den tiefschattenden Wald, wir sehen den Adler in den Lüften und die Schlange am Boden. Vor allem aber beschäftigen unsere Phantasie die Personen, die dieses Land der Poesie bevölkern, Achilleus und Aias, Hektor und Andromache, aber am nächsten steht unserem Herzen doch der göttliche Dulder Odysseus. Unsere Gedanken folgen ihm, wie er sich von dem Lager der göttlichen Frau hinwegstiehlt an den Strand des unfruchtbaren Meeres, wie er sehnsüchtig auf die See hinausblickt, nur mit dem Wunsch im Herzen, wenigstens den Rauch von seinem Lande aufsteigen zu sehen.

Dieses Heimatsgefühl, das ja uns moderne Menschen alle erfüllt, mag uns daran erinnern, das ja es nicht nur ein altes Griechenland gibt, sondern auch ein neues, das uns hier gastlich empfängt. Wir wünschen ihm, daß seine nationalen Hoffnungen sich erfüllen mögen und daß es ihm in immer wachsender Vollendung gelingen möge, das größte Menschenwerk zu bauen, einen harmonisch gegliederten Staat. Mit diesem ehrlichen Wunsche bringe ich im Namen eines nicht kleinen Teiles der gelehrten Republik, vielleicht aber darf ich sagen im Namen der gelehrten Republik, dem Volke der Hellenen Dank und Gruß.

Voici enfin l'allocution du Professeur Rev. John Mahaffy:

Il est curieux que moi, réprésentant d'une Université située dans une île lointaine et brumeuse, j'aie été choisi pour parler au nom de toutes les Universités dans le pays de la beauté et de la lumière. Et je dois avouer que les devoirs mondains et religieux auxquels j'ai dû me livrer ces jours-ci m'ont laissé peu de temps pour répondre dignement à l'honneur qui m'est échu.

φαίνεται καὶ ἀνομολογεῖται, καθ᾽ ἃ κἀγὼ δύναμαι ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ βεβαιώσω, καὶ τὰς θερμοτάτας εὐχὰς, ὅπως ἡ πρόοδος ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνῃ. Περὶ τούτου δ᾽ εἴμεθα πεπεισμένοι, ἀφ᾽ οὗ προΐσταται τοῦ Κράτους βαοιλεὺς συνταγματικὸς καὶ Κυβέρνησις πατρική. Καὶ ἡ πρόοδος αὕτη ἀποβλέπει εἰς ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος, συμμετέχον τῆς ἑορτῆς τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς ὃ ἐφαρμόζεται ὁ στίχος ἐκεῖνος τοῦ Μίλτωνος περὶ τῶν ἄστρων, «ἅτινα δύοντα ἀνατέλλουσιν ἔπειτα εἴπερ ποτὲ λαμπρὰ», καὶ ὑπὲρ οὗ ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας τῶν εὐχῶν, εὐχόμενοι εἰς αὐτὸ μέλλον αἴσιον.

Θεωρῶ πρὸς τούτοις καθῆκόν μου νὰ ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν λαμπρὰν ὑποδοχὴν, ἧς ἐτύχομεν ἐνταῦθα ἐκ μέρους ὅλου τοῦ λαοῦ, τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μικρῶν παιδίων ἀκόμη, καὶ ἐπὶ τῇ φιλοξενίᾳ, οἵαν οὐδέποτε ἐν ἄλλῃ πόλει συνηντήσαμεν θερμοτέραν, ἀποτελοῦσαν μίαν τῶν μεγαλειτέρων ἀρετῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, ὅσον καὶ τῶν Ἀθηναίων τῆς σήμερον.

Εἶχον εἴπει, ὅτι σήμερον ἑορτάζομεν τὴν Ἀνάστασιν· ἀλλ᾽ ἡ παροῦσα ὥρα ἡ συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου μοὶ ὑπενθυμίζει καὶ ἄλληην ἑορτὴν, τὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ὡς κατ᾽ ἐκείνην οἱ συνελθόντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡμίλουν διαφόρους γλώσσας, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐκίνει τὰς γλώσσας αὐτῶν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα σήμερον ὁμιλοῦμεν πολλὰς γλώσσας, ἀλλὰ χωρὶς ν᾽ ἀποτελῆται Βαβυλωνία, διότι τὸ αὐτὸ πνεῦμα κινεῖ πάντας ἡμᾶς, τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τιμῆς πρὸς τὸ ἑορτάζον Πανεπιστήμιον, πρὸς ὃ ἅπαξ ἔτι ἐκφράζομεν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν.

Τῇ δὲ 26 Μαρτίου, κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίσημον ἡμέραν τῶν πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν, τῇ 2 ὥρᾳ μ. μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς Β. Οἰκογενείας, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, τῶν πρεσβευτῶν τῶν ξένων δυνάμεων, τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Πατριαρχείων, τῶν ξένων Ἀκαδημιῶν καὶ Πανεπιστημίων, τῶν ξένων Ἰνστιτούτων, τῶν ἑλληνικῶν Γυμνασίων τοῦ Βασιλείου καὶ

Mais j'ai à faire cette remarque: il n'est pas juste d'appeler une jeune Université l'Université qui fête aujourd'hui son 75e anniversaire. Elle est fort antique et, jadis ensevelie, elle est sortie du tombeau en même temps que la nation grecque. Et c'est un heureux hasard qui fait coïncider le soixante-quinzième anniversaire de la résurrection de l'Université avec la Résurrection du Sauveur.

Si l'Université grecque n'a pas de moyen-âge c'est plutôt une qualité. Le moyen-âge a légué aux autres Unillversités des cérémonies et des formes qui ont perdu toute signification et ne servent plus qu'à entraver leur œuvre. Et je viens apporter les félicitations de toutes les Universités à l'Université en fête, leurs justes félicitations, — car le progrès est visible partout et de tous, je peux l'affirmer en connaissance de cause, — et aussi leur vœu que ce progrès continue et augmente. Nous avons la conviction que ce vœu se réalisera, car le peuple grec a pour guides un Souverain constitutionnel et un Gouvernement paternel.

Et ce progrès vise la nation toute entière, à laquelle s'applique le vers de Milton „les étoiles après leur coucher se lèvent plus que jamais brillantes" et pour l'avenir de laquelle nous formons les vœux les plus chaleureux.

Je crois aussi de mon devoir d'exprimer de chaleureux remerciements pour l'accueil que nous avons reçu de tous les Athéniens, hommes, femmes, enfants mêmes, pour l'hospitalité la plus chaleureuse que nous ayons jamais rencontrée et qui est une des plus grandes vertus des Athéniens d'aujourd'hui, comme des anciens Athéniens.

J'ai dit que nous fêtons aujourd'hui la Résurrection. Mais cela me rappelle une autre fête, celle de la Pentecôte. Les disciples de Jésus assemblés en ce jour parlaient plusieurs langues, mais un seul esprit les inspirait. Ainsi aujourd'hui nous parlons plusieurs langues sans arriver à la confusion de Babel, car un seul esprit nous anime, l'esprit de la science, l'esprit d'estime pour l'Université que nous fêtons aujourd'hui et à laquelle, une fois de plus, nous exprimons nos félicitations.

τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἑλληνικῶν Συλλόγων καὶ Ἑταιρειῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Πρύτανις ἐξεφώνησε γαλλιστὶ τὴν ἑξῆς προσλαλιάν·

Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως χθὲς ἠδυνήθητε νὰ μεταφερθῆτε εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, καθ᾽ οὓς ἡ πόλις αὕτη τῶν Ἀθηνῶν ἦτο *ἡ παίδευσις τῆς Ἑλλάδος*. Τοιαύτη ὑπῆρξε πράγματι ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ

Ἡ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν παλαιὰ οἰκία Κλεάνθους ὅπου ἐγκατεστάθη τὸ πρῶτον τὸ Πανεπιστήμιον.
La vieille maison Cléanthès aux pieds de l'Acropole, premier siège de l'Université.

Περικλέους· δὲν ἔπαυσε δὲ οὖσα τοιαύτη καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, καθ᾽ ἃς αἱ σάρισαι τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας ἐπέτρεχον τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ τοὺς αἰῶνας, καθ᾽ οὓς οἱ δεδουλωμένοι Ἀθηναῖοι ἵδρυον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βράχου πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς θεοῦ τὸ ἱερὸν τῆς θεᾶς Ῥώμης. Ἡ αἴγλη τῆς νέας θρησκείας, ἥτις ἀνεγέννησε τὸν παρακμάζοντα ἀρχαῖον κόσμον, βραδέως μόνον ἠδυνήθη νὰ ἐξαφανίσῃ τὰς μεγάλας ἀναμνήσεις τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος τῶν χρόνων ἐκείνων, καθ᾽ οὓς ἡ πεπολιτισμένη ἀρχαιότης ἔκαιε τὸ θυμίαμα αὐτῆς πρὸ τῶν ποδῶν τῆς θεᾶς τῆς συμβολιζούσης τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἣν ὁ Ἅγιος Παῦλος εἶχεν εὕρει *κατείδωλον*.

Le 8 Avril, second jour solennel des fêtes universitaires, à 2 heures de l'après-midi, en présence de S. M. le Roi, de S. M. la Reine, de S. A. R. le Prince Royal de Grèce et des autres membres de la famille Royale, des membres du Gouvernement, des autorités du pays, des représentants des puissances, des professeurs de l'Université Nationale et de l'Université Capodistrias, des délégués des Patriarcats, des Académies, des Universités, des Instituts étrangers, des Gymnases grecs du Royaume et de l'étranger de ceux des Syllogues et des Sociétés grecques, dans l'Aula de l'Université, le Recteur prononça le discours suivant:

Sur l'Acropole, hier, vous avez pu vous transporter aux vieux temps où cette ville d'Athènes était l'école de la Grèce, ἡ παίδευσις τῆς Ἑλλάδος. Elle l'a été vraiment aux jours de Périclès; elle n'a pas cessé de l'être aux jours où les sarisses du roi de Macédoine envahissaient la Grèce, pendant les siècles où les Athéniens asservis plaçaient sur le rocher sacré, à côté du temple de la Déesse, le sanctuaire de la Dea Roma. Les splendeurs de la religion nouvelle qui régénéra le vieux monde en décadence n'ont pu que très lentement éclipser les grands souvenirs du glorieux passé, du temps où l'antiquité civilisée brûlait son encens aux pieds de la Déesse qui symbolisait la sagesse humaine dans cette ville que Saint-Paul avait trouvée rempli d'idoles. Ce n'est que lorsque la prépondérance politique de l'Orient hellénique eût passé aux bords du Bosphore, ce n'est que lorsque Byzance eut remplacé Athènes, qu'Athéna dut reculer devant la Vierge. Justinien voulut en finir avec le monde antique, lui qui était le fondateur du grand temple de la Sagesse divine à Constantinople, lui qui codifiait les lois d'un monde nouveau.

Notre pensée suit les six derniers philosophes d'Athènes expatriés, d'après la légende, cherchant un refuge dans les régions éloignées de l'Asie auprès du roi de Perse Chosroës. Et la légende nous représente encore ces épigones de l'érudition hellénique, dégoûtés de l'hospita-

Μόνον δὲ ὅτε ἡ πολιτικὴ ἐπικράτησις τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς μετῆλθεν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου, καὶ μόνον ὅτε τὸ Βυζάντιον ἀντικατέστησε τὰς Ἀθήνας, ἡ Ἀθηνᾶ ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς Παρθένου. Ὁ Ἰουστινιανὸς ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον, ἐκεῖνος, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἱδρύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν μέγαν ναὸν τῆς θείας Σοφίας, ἐκεῖνος, ὅστις ἐκωδικοποίησε τοὺς νόμους κόσμου νέου.

Ὁ νοῦς ἡμῶν παρακολουθεῖ τοὺς ἓξ τελευταίους φιλοσόφους τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν ἐξωσθέντας καὶ ζητή-

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τῷ 1860.— L'Université Nationale en 1860.

σαντας ἄσυλον ἐν ταῖς μεμακρυσμέναις χώραις τῆς Ἀσίας παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Περσίας Χοσρόῃ. Καὶ οἱ θρῦλοι, ἔτι περαιτέρω βαίνοντες, παριστάνουσιν ἡμῖν τοὺς ἐπιγόνους τούτους τῆς ἑλληνικῆς σοφίας ἀηδιζομένους πρὸς τὴν ξενίαν τοῦ βαρβάρου βασιλέως καὶ ἐπαναφερομένους ὑπὸ τῆς νοσταλγίας εἰς τὴν πάτριον χώραν, ἐν ᾗ ἐπὶ αἰῶνας μακροτάτους εἶχον ἀκμάσει τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι.

Οἴμοι. Ἀπέθνησκον ἀφανεῖς, ἄνευ μαθητῶν καὶ ἄνευ διαδόχων. Αἱ Ἀθῆναι δὲν ἦσαν πλέον ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας ἡ προσφιλὴς πόλις τῶν Μουσῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἠκρωτη-

lité du roi barbare et ramenés par la nostalgie dans leur propre pays où, pendant de si longs siècles, avaient fleuri les lettres et les arts.

Hélas! Ils mouraient obscurément, sans élèves et sans successeurs. Athènes n'était plus, au temps de l'empire byzantin, la ville chérie des Muses. Au milieu des restes de l'antiquité rongés par les intempéries et que l'on commençait à ne plus comprendre, erraient des ombres de

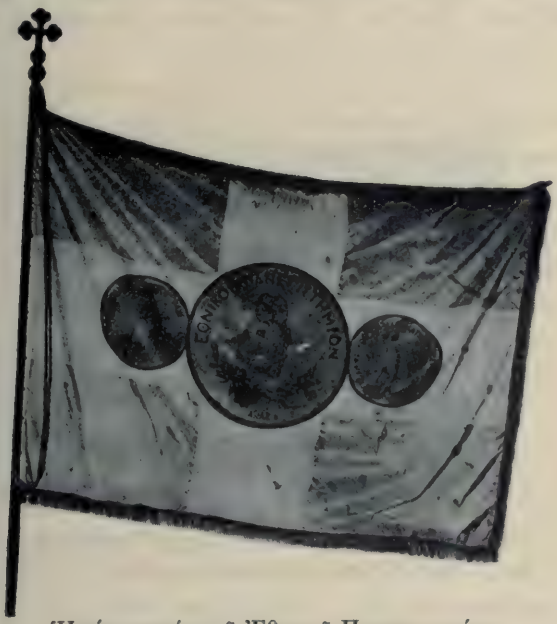

Ἡ νέα σημαία τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
Le nouvel étendard de l'Université Nationale.

savants déchiffrant les rares manuscrits du passé. La décadence se précipitait aux temps mêmes où déjà une aube nouvelle éclairait l'Occident, où se fondaient les premières Universités.

L'ignorance fut suivie de la ruine. Un jour vint, jour douloureux, où ce peuple passa de la déchéance à l'esclavage. Et dans ce bouleversement général, les Muses nous abandonnèrent pour longtemps!

On ne pouvait songer à une Université dans un pays où l'enseignement était réduit à de simples leçons de lecture

ριασμένων ὑπὸ τῆς ἐπηρείας τοῦ χρόνου, ἅτινα εἶχον ἀρχίσει παρανοούμενα, ἐπλανῶντο σκιαὶ λογίων ἀγωνιωδῶς ἀναγινωσκόντων τὰ σπάνια χειρόγραφα τοῦ παρελθόντος.

Ἐπεταχύνετο δὲ ἡ παρακμὴ αὕτη ἀκριβῶς κατ᾽ αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς χρόνους, καθ᾽ οὓς νέον λυκαυγὲς ἐφώτιζε τὴν Δύσιν, ἐν ᾗ ἱδρύοντο ἤδη τὰ πρῶτα πανεπιστήμια.

Εἰς δὲ τὴν ἀμάθειαν ἐπηκολούθησεν ἡ καταστροφή. Ἦλθεν ἡμέρα θλιβερὰ, καθ᾽ ἣν ὁ λαὸς οὗτος μετέστη ἀπὸ τῆς ἐκπτώσεως εἰς τὴν δουλείαν. Καὶ ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ ἀνατροπῇ αἱ Μοῦσαι ἐγκατέλιπον ἡμᾶς ἐπὶ χρόνον μακρόν.

Δὲν ἠδύνατο νὰ γείνῃ σκέψις περὶ Πανεπιστημίου ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ ἡ ἐκπαίδευσις εἶχε περιορισθῆ εἰς ἁπλᾶ μόνον μαθήματα ἀναγνώσεως, παρεχόμενα ὑπό τινων ἱερέων ἐν τῷ ἀδύτῳ τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ τὰ τέκνα τοῦ δεδουλωμένου λαοῦ, διὰ νυκτὸς μεταβαίνοντα εἰς τὸ σχολεῖον, προσεφώνουν τὴν φωτίζουσαν τὰς τρίβους αὐτῶν σελήνην διὰ τῶν στίχων

Φεγγαράκι μου λαμπρὸ,
φέξε μου νὰ περπατῶ,
νὰ πηγαίνω 'ς τὸ σκολειὸ,
νὰ μαθαίνω γράμματα,
τοῦ θεοῦ τὰ θάμματα.

Μόνον δ᾽ ἐν τοῖς Ἰονίοις νήσοις, ἐν αἷς δεσποτεία ἧττον βαρεῖα ἐπέτρεπεν ἱκανὴν περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐλευθερίαν, κατέστη δυνατὸν νὰ γείνῃ σκέψις περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ Ἰόνιος Ἀκαδημία, ἱδρυθεῖσα τῷ 1824 ὑπὸ τοῦ λόρδου Γυίλφορδ καὶ διαλυθεῖσα σιωπηρῶς διὰ τῆς παύσεως τῶν καθηγητῶν αὐτῆς τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1864, ἓν περίπου καὶ ἥμισυ ἔτος μετὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ὑφίστατο δὲ ἡ Ἰόνιος Ἀκαδημία ἤδη δεκατρία ἔτη, ὅτε, ἱδρυμένου ἤδη τοῦ μικροῦ ἡμῶν Βασιλείου, ὁ πρῶτος αὐτῆς βασιλεὺς Ὄθων ἵδρυσεν ἐν Ἀθήναις τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο, ὅπερ τὸ μὲν κατ᾽ ἀρχὰς ἔφερε τὸ ὄνομ᾽ αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ ἀπὸ τοῦ 1862 μετωνομάσθη Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τοῦ χάριν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου προοριζομένου κτιρίου, οἰκοδομηθέντος κατὰ τὰ σχέδια τοῦ Δανοῦ ἀρχιτέκτονος Χάνσεν, ἐτέθη τῇ 2 Ἰουλίου 1839. Τὸ κτίριον δὲ τοῦτο, περατωθὲν μετά τινα ἔτη, χάρις εἰς τὰς συνδρομὰς τοῦ βασι-

données par quelques prêtres au fond des églises; dans le pays où les enfants du peuple asservi, en se rendant à l'école pendant la nuit, priaient la „petite lune brillante — d'éclairer leur chemin pour aller à l'école — pour apprendre les lettres — et les miracles de Dieu".

Dans les Iles Ioniennes seulement, auxquelles une domination moins lourde laissait assez de liberté dans l'enseignement, on put penser à la création d'une Université. Ce

Ἡ σημαία τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.
L'étendard de l'Université Capodistrias.

fut l'Académie Ionienne, fondée en 1824 par lord Guilford, dissoute en Septembre 1864, peu de temps après la réunion des Sept-Iles au Royaume de Grèce.

L'Académie Ionienne existait depuis treize ans déjà, lorsque, notre petit royaume de Grèce s'étant constitué, le premier roi de Grèce Othon fonda à Athènes cette Université, qui porta au début son nom et qui prit, à partir de 1862, le nom d'Université Nationale.

La première pierre de l'édifice qu'on lui destinait, et qui fut bâti sur les plans de l'architecte danois Hansen, fut posée le 15 juillet 1839. L'édifice, terminé quelques années après, grâce aux souscriptions du roi, de divers Hellènes et phil-

λέως καὶ διαφόρων Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων, ἐστοίχισε 350.000 δραχμῶν. Σήμερον δὲ ἔχει ἀξίαν δύο τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων.

Τὸν δὲ Ἰούλιον 1911 ἡ Βουλὴ ἐψήφισε δύο νέους πανεπιστημιακοὺς νόμους, δι' ὧν τὸ Πανεπιστήμιον ἐδιχάσθη εἰς Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, συνιστάμενον ἐκ τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου, καὶ εἰς τὸ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς.

Ἀναμνηστικὸν μετάλλιον τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
Médaille commémorative de la fondation de l'Université Nationale.

Ἀμφότερα δὲ τὰ Πανεπιστήμια διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς αὐτῆς Συγκλήτου.

Τὸ κληροδότημα τὸ ἀποτελοῦν τὴν σπουδαιοτάτην πρόσοδον τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου σύγκειται ἐξ 8.000.000, προϊόντος τοῦ κεφαλαίου τοῦ κατατεθέντος ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ῥωσίας χάριν ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ ἐξ Ἠπείρου Ἕλληνος Ἰωάννου Δομπόλη, ἀποθανόντος ἐν Ῥωσίᾳ τῷ 1849. Ηὐξήθη δὲ τὸ κληροδότημα τοῦτο διὰ τῶν τόκων, οὓς ἀπέφερε τὸ κεφάλαιον μέχρι τοῦ ἔτους 1911.

Εἶχε δὲ διατάξει ὁ Δομπόλης τὴν ἵδρυσιν Πανεπιστημίου φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ φίλου Ἰωάννου Καποδιστρίου, τοῦ πρώτου μετὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἥτις ἔμελλε νὰ εἶνε ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ

hellènes a coûté 350,000 drachmes. Il a maintenant une valeur de deux millions au moins.

En juillet 1911, la Chambre vota deux nouvelles lois universitaires, par lesquelles l'Université a été dédoublée en Université Nationale, composée des Facultés de médecine et des sciences et de l'Ecole de pharmacie, et Université Capodistrias, composée des Facultés de théologie, de droit

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν τελετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
L'Aula de l'Université Nationale.

et des lettres. Toutes deux sont administrées par le même Recteur et le même Conseil.

Le legs qui constitue le plus important revenu de l'Université Capodistrias consiste en 8.000.000, produit du capital déposé à la Banque de Russie, en exécution des volontés d'un Grec d'Epire, Jean Dombolis, mort en Russie en 1849, et qui s'est accru des intérêts composés jusqu'en 1911. Dombolis avait stipulé la fondation d'une Université portant le nom de son ami Jean Capodistrias, le premier gouverneur

Βασιλείου πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης αὐτοῦ. Οὕτω τὸ κληροδότημα τοῦτο περιῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, τὰς Ἀθήνας.

Δὲν προτίθεμαι νὰ ἐκθέσω εἰς ὑμᾶς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Αἱ ἐτήσιαι λογοδοσίαι τῶν πρυτάνεων, ἃς ἐκτυπουμένας ἀνελλιπῶς ἀποστέλλομεν πάντοτε εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν

Κωνσταντῖνος Σχινᾶς
Ὁ πρῶτος πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὡς πρέσβυς ἐν Μονάχῳ.
Constantin Schinas
Premier Recteur de l'Université Nationale,
en tenue de Ministre plénipotentiaire de Grèce à Munich.

ὑμετέρων ἱδρυμάτων, δύνανται νὰ παράσχωσιν ἐπαρκῆ τὰ στοιχεῖα πρὸς γνῶσιν τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ κινήσεως.

Δὲν προσήκει ἡμῖν νὰ εἴπωμεν εἰς ὑμᾶς σήμερον τί ἠθελήσαμεν ἢ ἠδυνήθημεν νὰ πράξωμεν κατὰ τὰ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἔτη τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως, ἂν ἐπράξαμέν τι. Εὕρομεν χώραν, ἐν ᾗ μόνον ἐρείπια ὑπῆρχον. Εἰργάσθημεν διὰ νὰ παράσχωμεν εἰς τὸ Βασίλειον πᾶν ὅ τι ἔλειπεν εἰς αὐτὸ, διὰ νά το ὑπηρετήσωμεν καί το ἀνυψώσωμεν. Ἐπράξαμέν τι ἀκόμη περισσότερον· διεσπείραμεν μαθητὰς καθ' ἅπασαν τὴν ἑλληνικὴν Ἀνατολήν [1].

[1] Ἴδε κατωτέρω τὰ Παραρτήματα (Annexes) Z (F) καὶ H (G).

de la Grèce libre, dans la ville qui serait la capitale du royaume hellénique cinquante-sept ans après la date du

Τὸ λάβαρον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου - Le labarum de l'Université Nationale.

testament. Le legs est revenu à la capitale du royaume, à Athènes.

Je ne me propose pas de vous faire l'histoire de notre Université en ce moment. Les comptes-rendus annuels des Recteurs, que nous publions régulièrement et que nous ne

Ἀλλ' ἐπράξαμέν τι καὶ χάριν τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὸν βραχὺν χρόνον τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως;

Εἰς ὑμᾶς ἐναπέκειτο νἀπαντήσητε, καὶ ἀπηντήσατε. Ἡ προθυμοτάτη καὶ πολυπληθεστάτη παρουσία ἀντιπροσώπων τοσούτων Κυβερνήσεων, τοσούτων Ἀκαδημιῶν καὶ Πανεπιστημίων τῆς γῆς συμπάσης ἀποδεικνύει εἰς ἡμᾶς, ὅτι εἴμεθα τῶν ὑμετέρων, ὅτι ὑπάρχουσι μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν δεσμοὶ ἀλληλεγγύης, ὅτι ἀναγνωρίζετε ἡμᾶς ὡς ὁμοτίμους. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς, προσφιλεῖς συνάδελφοι, ἐπὶ τῇ ἐνθαρρύνσει ταύτῃ.

Καθορίσαντες δὲ τὰ τῶν σχέσεων ἡμῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ὀφείλομεν τὰ καθορίσωμεν καὶ ἄλλην τινὰ σχέσιν. Τὸ Πανεπιστήμιον ἡμῶν ἔχει διπλοῦν καθῆκον· δὲν ὑπηρετεῖ μόνον τὴν ἐπιστήμην, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὴν πατρίδα, τὴν ἑλληνικὴν ταύτην πατρίδα, ἥτις ἐκτείνεται μακρὰν, πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου, ἁπανταχοῦ ὅπου εὑρίσκονται τὰ δέκα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων τὰ διεσπαρμένα ἐπὶ πάσης τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Ὅτι δὲ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον τοῦτο πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τῶν συγχαρητηρίων γραμμάτων, ἅτινα ἐλάβομεν τὰς ἡμέρας ταύτας παρὰ τῶν ἑλληνικῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν μαθητῶν ἡμῶν ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ Αἵμου, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Μακεδονίας, ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

Τὰ δὲ δείγματα ταῦτα συμπαθείας ἐκ μέρους τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, τὰ τεκμήρια ταῦτα στοργῆς ἐκ μέρους σύμπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ δὲν εἶνε μόνον ἐνθάρρυνσις εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν καὶ ὑποχρεώσεις. Ὀφείλομεν δὲ νὰ δηλώσωμεν κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ὥραν, ὅτι θᾳγωνισθῶμεν πάσῃ δυνάμει νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ καθήκοντα ταῦτα οὐχ ἧττον τῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καθηκόντων ἡμῶν.

Ἔστω δὲ τοῦτο ὁ ἄριστος οἰωνὸς καθ' ἣν ὥραν εἰςερχόμεθα εἰς τὴν νέαν ὁδὸν τὴν ἀνοιγομένην πρὸ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Πρύτανις ἀνήγγειλε τὰς δωρεὰς τὰς γενομένας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀμφιετηρικῶν ἑορτῶν.

Καὶ δὴ ὁ μὲν κ. Εὐστάθιος Εὐγενείδης ἀπέστειλεν ἐκ

manquons point d'envoyer toujours aux bibliothèques des institutions que vous représentez, peuvent donner une idée suffisante de l'activité de notre Université.

Ce n'est pas à nous de vous dire aujourd'hui ce que nous avons voulu ou pu faire pendant les soixante-quinze ans de notre existence, si nous avons fait quelque chose. Nous avons trouvé un pays où il n'y avait que des décombres. Nous avons travaillé pour fournir au royaume ce qui lui manquait, pour le servir et pour le rehausser. Nous avons fait encore plus; nous avons répandu des disciples dans tout l'Orient grec [1].

Mais avons-nous fait aussi quelque chose pour la science pendant notre courte existence? C'était à vous de répondre; et vous avez répondu. L'assistance si empressée et si nombreuse de délégués de tant de Gouvernements, de tant d'Académies et d'Universités du monde entier, nous prouve que nous sommes des vôtres, qu'il y a entre vous et nous des liens de solidarité, que vous nous reconnaissez comme des pairs. Nous vous remercions, chers collègues, de cet encouragement.

Le compte de nos devoirs envers la science réglé, nous devons aussi régler un autre compte. Notre Université a un double devoir; elle ne sert pas seulement la science, elle doit aussi servir la patrie, cette patrie hellénique qui s'étend loin, au delà des frontières de notre royaume, partout où se trouvent les dix millions d'Hellènes répandus sur toute la surface du globe. Que notre Université a fidèlement rempli ce devoir envers la nation grecque, les centaines de dépêches et d'adresses que nous avons reçues ces jours-ci de la part de tant de communautés grecques et de nos élèves de tous les pays balcaniques, en particulier de la Thrace et de la Macédoine, de l'Asie Mineure, de l'Europe et de l'Afrique, en sont la preuve.

Ces marques de sympathie de la part du monde scientifique, ces témoignages d'affection de tout l'Hellénisme ne sont pas pour nous seulement un enrouragement; ils nous imposent aussi des devoirs. Nous tenons à déclarer

[1] Voir plus bas les Annexes F et G.

Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα, δι' οὗ ἀγγέλλει, ὅτι δωρεῖται ἑξακισχιλίας δραχμὰς, ὅπως τελεσθῶσιν ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη τρεῖς διαγωνισμοὶ ἱστορίας καὶ λαογραφίας τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῆς Ῥαιδεστοῦ καὶ τῆς Αἴνου [1].

Ἡ δὲ κυρία Σοφία Σχλῆμαν δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὸν Πρύτανιν ἀνήγγειλεν, ὅτι δωρεῖται τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τρισχιλίας δραχμὰς χάριν διαγωνίσματος ἔχοντος θέμα τὸν κρητικὸν καὶ μυκηναῖον πολιτισμὸν ἐν σχέσει πρὸς τὸν βίον τοῦ μακαρίτου αὐτῆς συζύγου.

Προσετέθησαν δὲ εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους καὶ δύο δῶρα, τὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας, εἰκόνισμα ἀνάγλυφον ἐκ μαργάρου, κατασκευασθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ παριστῶν τὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἀργυρότευκτος θυρεὸς, περιβαλλόμενος ὑπὸ ἀργυρῶν καὶ ἐπιχρύσων διατρήτων ἀνθεμίων καὶ φέρων ἐπιγεγραμμένα τάδε·

ΤΩι ΕΘΝΙΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι
1837—1912
ΟΙ ΕΚ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΞ
ΤΡΟΦΙΜΟΙ ΑΥΤΟΥ

Ἐπ' ἴσης δ' ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ὅτι οἱ ἐπιμελούμενοι τῆς παρὰ τῷ ἐν Ἄλλῃ Max Niemayer ἐκδόσεως κλασικῶν ἀρχαιολογικῶν κειμένων κ. κ. Hiller von Gaertringen, Γεώργιος Karo, O. Kern καὶ Κάρολος Robert ἀνέθηκαν τὸν ὅσον οὕτω ἐκδιδόμενον πρῶτον τόμον, τὸν περιέχοντα τὰς Inselreisen τοῦ Ross, εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον χάριν τιμῆς ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ αὐτοῦ ἀμφιετηρίδι.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ Πρυτάνεως ἤρχισαν προσερχόμενοι πρὸ τοῦ βήματος οἱ ἐκλελεγμένοι τῇ 24

[1] Ἴδε τὸ τηλεγράφημα τοῦτο κατωτέρω ἐν τῷ Παραρτήματι (Annexe) Δ μεταξὺ τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως συγχαρητηρίων γραμμάτων καὶ τηλεγραφημάτων.

en ce moment solennel que nous tâcherons, de toutes nos forces, de les remplir, non moins que nos devoirs envers la science. C'est le meilleur augure au moment d'entrer dans la nouvelle voie qui s'ouvre devant nous.

Le Recteur fit ensuite mention des donations faites à l'Université à l'occasion de ses fêtes jubilaires.

M. Eustache Eugenidès de Constantinople a envoyé une depêche, par laquelle il annonce la donation de six mille drachmes en faveur de trois concours successifs concernant l'histoire et le folk-lore d'Andrinople, de Rodesto et d'Aenos[1].

Mme Schliemann a fait savoir au Recteur qu'elle offrait trois mille francs à l'Université, en souvenir de son mari défunt. Dans l'intention de la donatrice cette somme devait être consacrée à un concours concernant la civilisation crétoise et mycénienne.

Le Patriarche d'Antioche fit don d'une icône de nacre en relief, faite à Jérusalem et représentant la Résurrection.

Les anciens élèves de Monastir en Macédoine offrirent aussi une plaque commémorative d'argent, entourée de fleurs d'or et d'argent en filigrane, portant l'inscription suivante:

A L'UNIVERSITÉ NATIONALE
1837—1912
SES ANCIENS ÉLÈVES DE MONASTIR
ET DES ENVIRONS

Le Recteur annonca aussi, que les archéologues qui ont entrepris, chez l'éditeur Max Niemayer de Halle, la nouvelle publication d'ouvrages archéologiques classiques, MM. Hiller von Gaertringen, Georges Karo, O. Kern et Charles Robert ont dédié le premier volume, contenant les

[1] Voir cette depêche plus bas dans l'Annexe D parmi celles de Constantinople.

Μαρτίου ῥήτορες τῶν διαφόρων ὁμάδων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κεκλημένων καθιδρυμάτων.

Οἱ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην προσφωνήσαντες ῥήτορες ὑπῆρξαν οἱ ἑξῆς [1].

α΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πατριαρχείων, σεβασμιώτατος Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεόβουλος.

β΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς παπικῆς ἕδρας, κόμις Ὀδυσσεὺς de Nunzio.

γ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀλγερίου καθηγητὴς κ. René Basset [2].

δ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας καθηγητὴς κ. Ἀδαλβέρτος Bezzenberger.

ε΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀργεντινῆς Πολιτείας καθηγητὴς κ. Φῆλιξ F. Outes.

ς΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Αὐστρίας καθηγητὴς κ. Αἰμίλιος Reisch.

ζ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Οὐγγαρίας καθηγητὴς κ. Ἰγνάτιος Goldziher.

η΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τοῦ Βελγίου καθηγητὴς κ. Γοδοφρεῖδος Kurth.

θ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Βουλγαρίας καθηγητὴς κ. Γαβριὴλ Kazarow.

ι΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Δανίας πρύτανις Κοπενάγης κ. Buhl.

ια΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος Αἰγύπτου, ἡ Α. Ε. Ἀχμὲτ Ζεκῆ πασσᾶς.

ιβ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καθηγητὴς καὶ ἐνιαύσιος

---

[1] Ἴδε αὐτὰ τὰ κείμενα τῶν προσφωνήσεων τούτων, καθ' ὅσον κατετέθησαν, κατωτέρω ἐν τοῖς Παραρτήμασιν (Annexes) Β καὶ Κ.

[2] Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Πανεπιστημίων προσῆλθον καὶ ἀναγράφονται ἐνταῦθα κατ' ἀλφαβητικὴν ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ σειρὰν τῶν κρατῶν εἰς ἃ ταῦτα ἀνήκουσιν.

«Inselreisen» de Ross, à notre Université à l'occasion de son soixante-quinzième anniversaire.

Après l'allocution du Recteur, défilèrent devant la tribune, l'un après l'autre, les orateurs des divers groupes des délégués, élus le 6 Avril.

Les orateurs de ce jour furent les suivants [1]:

I. Le délégué des Patriarcats, S. S. le métropolitain de Sardes Michel Cléoboulos.
II. Le délégué du Saint-Siège, le comte Ulysse de Nunzio.
III. Le délégué de l'Université d'Alger, M. le professeur René Basset.
IV. Le délégué des Universités d'Allemagne, M. le professeur Adalbert Bezzenberger [2].
V. Le délégué de l'Université de la République Argentine, M. le professeur Félix F. Outes.
VI. Le délégué des Universités d'Autriche, M. le professeur Emile Reisch.
VII. Le délégué des Universités de Hongrie, M. le professeur Ignace Goldziher.
VIII. Le délégué des Universités de Belgique, M. le professeur Godefroi Kurth.
IX. Le délégué de l'Université de Bulgarie, M. le professeur Gawril Kazarow.
X. Le délégué de l'Université de Danemark, M. le recteur Fréderic Buhl.
XI. Le délégué d'Égypte, S. E. Achmet Zéki pacha.
XII. Le délégué des Universités des États-Unis, M. le

[1] Voir plus bas, dans les Annexes B et K, le texte de celles des allocutions qui ont été déposées.

[2] Les délégués des Universités ont fait leurs allocutions en suivant l'ordre alphabétique des noms français des divers États, ordre qui a été également maintenu dans cette liste.

διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Κάρολος Burton Gulick.

ιγ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γαλλίας κοσμήτωρ κ. Λέων Clédat.

ιδ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Παρισίοις Κολλεγίου τῆς Γαλλίας καθηγητὴς κ. Ἐδουάρδος Chavannes.

ιε΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων καθηγητὴς κ. Μάξιμος Collignon.

ις΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἀγγλίας σὶρ Mac Alister.

ιζ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Ὀξωνίου καθηγητὴς κ. C. H. Johns.

ιη΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ὁλλανδίας καθηγητὴς κ. Snouck Hurgronje.

ιθ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἰταλίας καθηγητὴς κόμις Ἄγγελος de Gubernatis.

κ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀρχαιοτάτου τῶν Πανεπιστημίων, τοῦ τῆς ἰταλικῆς Βονωνίας, καθηγητὴς κ. Φραγκῖσκος L. Pullé.

κα΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων Ἰαπωνίας καθηγητὴς κ. Junirô Takakusu.

κβ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Νορβεγίας καθηγητὴς κ. Alf Torp.

κγ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων Ῥωμανίας κ. Μιχαὴλ Σοῦτσος.

κδ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων Ῥωσίας καθηγητὴς κ. Θαδδαῖος Zielinski.

κε΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου (Σερβίας) κ. Β. Γαβριήλοβιτς.

κς΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων Σουηδίας καθηγητὴς κ. Evald Lidén.

κζ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πανεπιστημίων Ἑλβετίας πρύτανις κ. Ἐδουάρδος Montet.

professeur Charles Burton Gulick, directeur annuel de l'École archéologique américaine d'Athènes.

XIII. Le délégué des Universités de France, M. le doyen Léon Clédat.

XIV. Le délégué du Collège de France, M. le professeur Ed. Chavannes.

XV. Le délégué de l'Université de Paris, M. le professeur Max. Collignon.

XVI. Le délégué des Universités de la Grande-Bretagne, Sir Mac Alister.

XVII. Le délégué de l'Université d'Oxford, M. le professeur C. H. Johns.

XVIII. Le délégué des Universités de la Hollande, M. le professeur Snouck Hurgronje.

XIX. Le délégué des Universités d'Italie, M. le professeur, comte Ange de Gubernatis.

XX. Le délégué de la plus ancienne des Universités, celle de Bologne, M. le professeur François L. Pullé.

XXI. Le délégué des Universités du Japon, M. le professeur Junirô Takakusu.

XXII. Le délégué de l'Université de Norvège, M. le professeur Alf Torp.

XXIII. Le délégué des Universités de Roumanie, M. Michel Soutzo.

XXIV. Le délégué des Universités de Russie, M. le professeur Taddée Zielinski.

XXV. Le délégué de l'Université de Belgrade (Serbie), M. le professeur Bogdan Gawrilovich.

XXVI. Le délégué des Universités de Suède, M. le professeur Evald Lidén.

XXVII. Le délégué des Universités de Suisse, M. le Recteur Edouard Montet.

κη΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος Τουρκίας καθηγητὴς καὶ τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀχμὲτ Χικμὲτ Βέης.

κθ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Ῥώμης διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Γεώργιος Karo.

λ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Συλλόγων καὶ Ἑταιρειῶν τοῦ Βασιλείου κοσμήτωρ κ. Σπυρ. Π. Σακελλαρόπουλος.

λα΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἑλληνικῶν Συλλόγων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰατρὸς κ. Μ. Τσακύρογλους.

λβ΄) Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν γυμνασίων τοῦ Βασιλείου γυμνασιάρχης κ. Μιχαὴλ Βολωνάκης.

Ἠκολουθοῦντο δὲ οἱ ῥήτορες ὑπὸ τῆς οἰκείας ὁμάδος ἀντιπροσώπων καὶ προσεφώνουν τὸν Πρύτανιν, καταθέτοντες, ὡς καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτῶν, ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ βήματος τραπέζης τὰ ἔντυπα καὶ ὡς τὸ πλεῖστον καλλιτεχνικῶς ἐσκευασμένα καὶ διακεκοσμημένα συγχαρητήρια γράμματα τῶν ἐντολέων αὐτῶν.

Ἐφυλάχθησαν δὲ κατόπιν τὰ συγχαρητήρια γράμματα ἐν ἰδίῳ ἑρμαρίῳ τῆς Πρυτανείας, ἀποτελοῦντα πολύτιμον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κειμήλιον τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν τῶν ἑορτῶν τῆς ἀμφιετηρίδος, 28 Μαρτίου, συνῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ὡς καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ἀντιπρόσωποι, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων Σχολῶν τῶν δύο Πανεπιστημίων ἀναγορευθέντων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀμφιετηρίδος ἐπιτίμων διδακτόρων.

Παρελθὼν δ' ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Πρύτανις εἶπε γαλλιστί·

XXVIII. Le délégué de Turquie, S. E. Ahmed Hikmet Bey, professeur et Directeur des affaires commerciales au Ministère des Affaires étrangères.

XXIX. Le délégué des Écoles archéologiques et historiques d'Athènes et de Rome, M. Georges Karo, directeur de l'Institut allemand d'Athènes.

XXX. Le délégué des Syllogues et des Sociétés du Royaume de Grèce, M. le doyen Spyr. Sakellaropoulos.

XXXI. Le délégué des Syllogues grecs et des Communautés helléniques de l'étranger, M. le docteur en médecine M. Tsakyroglou.

XXXII. Le délégué des Gymnases du Royaume, M. Michel Volonakis, directeur de Gymnase.

Chaque orateur était suivi du groupe au nom duquel il parlait; après la lecture de chaque allocution, on déposait sur une table, devant la tribune, l'adresse de l'institut qu'on représentait.

Ces adresses, pour la plupart très artistiques, ont été conservées dans une armoire spéciale du bureau du Recteur et resteront un souvenir précieux pour l'Université d'Athènes.

La troisième journée du Jubilé, le 10 Avril, en présence de S. M. le Roi, de S. M. la Reine, de S. A. R. le Prince Royal et de tous les autres membres de la famille Royale, des autorités du Pays, des représentants des Nations étrangères et des professeurs de l'Université, les représentants tinrent une assemblée solennelle dans l'Aula de l'Université. On procéda à la proclamation des noms des personnes auxquelles était conféré le titre de docteur «honoris causa» à l'occasion des fêtes jubilaires.

A cette occasion le Recteur prononça en français le discours suivant:

Κύριοι,

Ἡ ἀναγόρευσις ἐπιτίμων διδακτόρων ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τούτου δικαία ἐπίστεψις τῶν ἀμφιετηρικῶν αὐτοῦ ἑορτῶν.

Τὸ πρῶτον νῦν προβαίνομεν εἰς τοιαύτην ἐπίσημον πρᾶξιν.

Μέχρι τοῦδε τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ἐπέδειξεν ἄκραν φειδὼ περὶ τὴν ἀπονομὴν τοιούτων τιμῶν.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἠναγκάσθη νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ καθιδρύσῃ τὴν ἐπιστήμην ἐπὶ τῶν ἐρειπίων παρελθόντος θλιβεροῦ, ἐπὶ πλέον δὲ μόνον οἱ μεγάλοι πανεπιστημιακοὶ νόμοι οἱ ἐπ᾽ ἐσχάτων ψηφισθέντες ἐχορήγησαν εἰς ἡμᾶς καὶ κατὰ τύπους τὸ τοιοῦτον δικαίωμα.

Εἴμεθα δ᾽ εὐτυχεῖς, ὅτι αἱ ἡμέτεραι ἀμφιετηρικαὶ ἑορταὶ παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν οὕτω πρὸς τὴν διεθνῆ ἐπιστήμην καθῆκον, ὅπερ εἶνε συνάμα καὶ εὐχαρίστησις.

Ἀλλὰ τὴν χαρὰν, ἣν ἐπὶ τούτῳ αἰσθανόμεθα, σκιάζουσι δύο λυπηρὰ συναισθήματα. Καὶ πρῶτον μὲν δὲν δυνάμεθα, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἔνδειξιν ταύτην μεγίστης ἐκτιμήσεως εἰς τοὺς σοφοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπιστημῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀνατολικὰς μελέτας. Αἴτιον δὲ τούτου εἶνε τὸ ὅτι αἱ μελέται αὗται εὑρίσκονται ἔτι παρ᾽ ἡμῖν ἐν τῷ λίκνῳ. Τὸ δὲ συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν, εἰς ὃ ἡ χώρα αὕτη παρέσχε φιλοξενίαν ἐνθουσιωδεστάτην, θὰ χρησιμεύσῃ βεβαίως ὡς ἀφετηρία πρὸς ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν, ἥτις ἐξ ἑτέρου θὰ συνεπιφέρῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἐπιδείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς σοφοὺς τοὺς τιμῶντας τὸν κλάδον τοῦτον τῶν μελετῶν.

Οὐχ ἧττον δὲ ζωηρὰν λύπην αἰσθανόμεθα ἀναγκασθέντες ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν πραγμάτων νὰ μὴ τιμήσωμεν δημοσίᾳ ἅπαντας ἐκείνους τοὺς σοφοὺς, πρὸς οὓς ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη αἰσθάνεται θαυμασμὸν ἅμα καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἄλλως δὲ μόνον περὶ ἀναβολῆς πρόκειται.

Ὅσον δ᾽ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν τίτλων ἐπιτίμου διδάκτορος, οὓς θἀπονείμωσιν οἱ οἰκεῖοι πέντε κοσμήτορες, ὀφείλω νὰ καταστήσω γνωστὰς τὰς ἀρχὰς, ἃς ἠκολούθησαν ἡ Νομικὴ Σχολὴ καὶ ἡ τῶν Φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν.

Καὶ ἡ μὲν Σχολὴ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν περιωρίσθη σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς ἐπιστήμονας, ὧν τὰ ἔργα ἔχουσιν ἀντικείμενον τὰς ἑλληνικὰς χώρας.

Messieurs,

La proclamation de docteurs honoraires a paru à cette Université un digne couronnement de ses fêtes jubilaires.

C'est la première fois que nous procédons à une telle cérémonie.

Jusqu'ici notre Université s'est montrée extrêmement parcimonieuse dans la collation de pareils honneurs.

Dans les premiers temps de son existence elle a dû se borner à fonder la science sur les débris d'un passé douloureux. Au surplus, seules les grandes lois Universitaires récemment votées nous ont formellement conféré ce droit.

Nous sommes heureux que notre Jubilé nous fournisse l'occasion d'en faire usage et de remplir ainsi envers la science internationale un devoir qui est aussi un plaisir.

La joie que nous en éprouvons est pourtant assombrie par deux regrets. Celui d'abord de ne pouvoir, pour le moment, étendre cette marque de haute estime aux savants représentants des sciences relatives aux études orientales. La raison en est que ces études sont encore chez nous à leur début. Le Congrès des Orientalistes, auquel ce pays a offert une hospitalité si enthousiaste, servira sans doute de point de départ à un développement scientifique, qui comportera à son tour pour l'Université d'Athènes l'obligation de témoigner sa reconnaissance aux savants éminents qui honorent ce groupe d'études.

Nous regrettons non moins vivement de nous être trouvés dans l'impossibilité matérielle d'honorer publiquement tous les savants envers lesquels la science grecque nourrit de l'admiration et de la gratitude. Ce n'est du reste que partie remise.

En ce qui concerne les titres de docteurs „honoris causa" qui vont être respectivement conférés par les cinq doyens, je dois faire connaître les principes suivis par les Facultés de droit et des sciences.

La Faculté des sciences s'est limitée presque uniquement aux savants dont les travaux ont pour objet les pays grecs.

La Faculté de droit a voulu honorer plus particulièrement

Ἡ δὲ Νομικὴ Σχολὴ ἔγνω νὰ τιμήσῃ εἰδικώτερον τοὺς ἐπιστήμονας ἐκείνους, οἵτινες ἀφωσιώθησαν εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου ἢ τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἑλληνικοῦ βίου διὰ τῶν αἰώνων. Ἐθεώρησε δὲ καὶ καθῆκον αὐτῆς νὰ γείνῃ ἔν τινι μέτρῳ ὁ διερμηνεὺς τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐπὶ τούτοις παρῆλθον ἐπὶ τὸ βῆμα πλησίον τοῦ Πρυτάνεως οἱ Κοσμήτορες τῶν πέντε Σχολῶν μετ' ἀλλήλους καὶ ἀνεκήρυξαν τοὺς ἐπιτίμους διδάκτορας.

Πρῶτος παρῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννης Μεσολωρᾶς, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς·

Ἐγὼ, Ἰωάννης Μεσολωρᾶς, καθηγητὴς τῆς λειτουργικῆς καὶ ὁμιλητικῆς, νῦν δὲ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Κοσμήτωρ, χρώμενος τῇ δυνάμει, ἣν παρὰ τῶν ἀκαδημεικῶν νόμων καὶ τῆς Σχολῆς ἔχω λαβὼν, ἀναγορεύω ἐπιτίμους διδάκτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κύριον Ἰωακεὶμ

τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κύριον Φώτιον

τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀντιοχείας κύριον Γρηγόριον

τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κύριον Δαμιανόν.

Κατόπιν δ' ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. Ἀνδρέας Ἀνδρεάδης, ὅστις κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἀνηγόρευσεν ἐπιτίμους διδάκτορας τοὺς ἑξῆς·

Λουδοβῖκον Beauchet, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Νανσὺ

Ἰούλιον Beloch, καθηγητὴν τοῦ ἐν Ῥώμῃ Πανεπιστημίου

Βλαδίμηρον Νικολάϊεβιτς Benevic, καθηγητὴν τοῦ ἐν Πετρουπόλει Πανεπιστημίου

Φραγκῖσκον Brandileone, καθηγητὴν τοῦ ἐν Βονωνίᾳ Πανεπιστημίου

Γεώργιον Clemenceau, πρώην Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, γερουσιαστὴν ἐν Γαλλίᾳ

Διονύσιον Cochin, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, βουλευτὴν ἐν Γαλλίᾳ

Ἐδμοῦνδον Bernatzik, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης

Ἐρρῖκον Francotte, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Liège

les savants qui se sont consacrés à l'étude du droit grec ou de la vie politique et économique hellénique à travers l'histoire. Elle a tenu aussi à se faire, dans une faible mesure, l'interprète de la reconnaissance de la nation hellénique.

Ensuite les Doyens des cinq Facultés de l'Université montèrent successivement à la tribune auprès du Recteur et proclamèrent les docteurs «honoris causa».

Voici la proclamation faite par M. Jean Messoloras, Doyen de la Faculté de Théologie:

Usant du pouvoir que me confèrent les lois académiques, moi, Jean Messoloras, Professeur de Liturgique et Homilétique, en ce temps Doyen de la Faculté de Théologie, je proclame docteurs de la Faculté de Théologie les personnes suivantes:

Sa Saintété, l'Archevêque de Constantinople et Patriarche Oecumenique Monseigneur Joachim.

Sa Béatitude, le Patriarche d'Alexandrie Monseigneur Photius.

Sa Béatitude, le Patriarche d'Antioche Monseigneur Grégoire.

Sa Béatitude, le Patriarche de Jérusalem Monseigneur Damianos.

Ce fut ensuite le tour du Doyen de la Faculté de Droit M. André Andréadès qui, avec la même formule, annonça l'élection des personnes dont les noms suivent:

Ludovic Beauchet, Professeur à l'Université de Nancy.
Giulio Beloch, Professeur à l'Université de Rome.
Wladimir Nicolajevic Benesevic, Professeur à l'Université de Saint-Petersbourg.
Francesco Brandileone, Professeur à l'Université de Bologne.
Georges Clemenceau, ancien président du Conseil des ministres, Sénateur (France).

Ῥοβέρτον Galli, βουλευτὴν ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ
H. J. Lipsius, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας
Γουλιέλμον Miller, Master of arts τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὀξωνίου
Λουδοβῖκον Mitteis, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας
Ἑρρῖκον Monnier, κοσμήτορα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βορδιγάλων
Ἰούλιον Nicole, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης
Μάξιμον Nordau διδάκτορα, φιλόσοφον καὶ δημοσιογράφον ἐν Οὐγγαρίᾳ
Σὶρ Ἰωάννην Ἔδβιν Sandys, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Κανταβριγίας
Αἰμίλιον von Rechtenstamm Schrutka, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κοσμήτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς κ. Νικόλαος Μακκᾶς ἀνηγόρευσε κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἐπιτίμους διδάκτορας τοὺς ἑξῆς·

Αἰμίλιον Behring, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μαρβούργου
Ἄγγελον Celli, καθηγητὴν τῆς ὑγιεινῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ῥώμης
Παῦλον Ehrlich, διευθυντὴν τοῦ Βασιλικοῦ ἰνστιτούτου τῆς πειραματικῆς θεραπευτικῆς ἐν Φραγκοφορτίῳ
Σειγμοῦνδον Exner, αὐλικὸν σύμβουλον, καθηγητὴν τῆς φυσιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης
Κάμιλλον Golgi, καθηγητὴν τῆς γενικῆς παθολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Παβίας
Ἰούλιον Hirschberg, ἐπίτιμον καθηγητὴν τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου
Λουδοβῖκον Hugounenq, κοσμήτορα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ γαλατικοῦ Λουγδούνου
Οὔγωνα Kronecker, καθηγητὴν τῆς φυσιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βέρνης
Λουδοβῖκον Landouzy, κοσμήτορα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων
Κάρολον Richet, καθηγητὴν τῆς φυσιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων
Σὶρ Ronald Ross, καθηγητὴν τῆς ἰατρικῆς τῶν τροπικῶν χωρῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λιβερπούλης

Denys Cochin, Membre de l'Académie Française, député (France).
Edmund Bernatzik, Professeur à l'Université de Vienne.
Henry Francotte, Professeur à l'Université de Liège.
Roberto Galli, Député au Parlement (Italie).
H. J. Lipsius, Professeur à l'Université de Leipzig.
William Miller, Master of Arts de l'Université d'Oxford.
Ludwig Mitteis, Professeur à l'Université de Leipzig.
Henri Monnier, Doyen de la Faculté de Droit de Bordeaux.
Jules Nicole, Professeur à l'Université de Genève.
Dr. Max Nordau, Philosophe et Publiciste (Hongrie).
Sir John Edwin Sandys, Public Orator de l'Université de Cambridge.
von Rechtenstamm Emil Schrutka, Professeur à l'Université de Vienne.

Voici ensuite la proclamation des docteurs de la Faculté de Médecine, qui fut faite par le Doyen de cette Faculté M. Nicolas Maccas:

S. E. Emile von Behring, Professeur à Marbourg.
Dr. Angelo Celli, Professeur d'Hygiène à l'Université de Rome.
Dr. Paul Ehrlich, Conseiller secret, Directeur de l'Institut Royal de Thérapeutique expérimentale, à Francfourt.
Dr. Sigmund Enxer, Conseiller aulique, Professeur de Physiologie à l'Université de Vienne.
Dr. Camille Golgi, Professeur de Pathologie générale à l'Université de Pavie.
Dr. Julius Hirschberg, Conseiller secret, Professeur honoraire d'Ophthalmologie à Berlin.
Dr. Louis Hugounenq, Doyen de la Faculté de Médecine à l'Université de Lyon.
Dr. Hugo Kronecker, Professeur de Physiologie à l'Université de Berne.
Louis Landouzy, Doyen de la Faculté de Médecine à l'Université de Paris.

Πέτρον Αἰμίλιον Roux, διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου Pasteur ἐν Παρισίοις·

Ὀσκὰρ Schulze, καθηγητὴν τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βυρτσβούργου

Γουλιέλμον Smith, καθηγητὴν τῆς ἰατροδικαστικῆς καὶ τοξικολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Λονδίνου

Ἀντώνιον Weichselbaum, καθηγητὴν τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης.

Εἶτα δ' ἀνελθὼν ὁ Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Σπυρίδων Σακελλαρόπουλος ἀνηγόρευσεν ἐπιτίμους διδάκτορας κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον τοὺς ἑξῆς·

τοὺς ἐν Ἀθήναις παρόντας Πρυτάνεις, ἤτοι·

Τὴν Α. Υ. Ἀχμὲδ Φουὰτ Πασσᾶν, Πρύτανιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Πανεπιστημίου

Φρ. Buhl, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κοπενάγης

A. Ehrhardt, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου

Ἐρνέστον Fabricius, Ἀντιπρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Φρειβούργου Γερμανίας

Βογδὰν Gavrilowich, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου

Σὶρ Δόναλδ Mac Alister, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου Γλασκόβης

Ἐδουάρδον Montet, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης

Κάρολον Stange, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γραϊφσβάλδης

Στέφανον Saghin, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τσέρνοβιτς

Βικέντιος Zapletal, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ ἑλβετικοῦ Φριβούργου·

καὶ τοὺς ἑπομένους ἐπιστήμονας·

Ἀδαλβέρτον Bezzenberger, καθηγητὴν τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Καινιγσβέργης

Κάρολον Φρειδερῖκον Brugmann, καθηγητὴν τῆς γλωσσολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας

Ἴνγκραμ Bywater, καθηγητὴν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ὀξωνίου

Μάξιμον Collignon, καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων

Δομίνικον Comparetti, μέλος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἀκαδημίας τῶν ἠθικῶν, ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐπιστημῶν

Dr. Charles Richet, Professeur de Physiologie à la Faculté de Médecine de l'Université de Paris.

Sir Ronald Ross, Professeur de Médecine Tropicale à l'Université de Liverpool.

Dr. Pierre Emile Roux, Directeur de l'Institut Pasteur à Paris.

Dr. Oscar Schulze, Professeur d'Anatomie à l'Université de Wurzbourg.

William R. Smith, Professeur de Médecine légale et de Toxicologie au Kings College, Université de Londres.

Dr. Anton Weichselbaum, Professeur d'Anatomie pathologique à l'Université de Vienne.

Voici la proclamation faite dans les mêmes termes par le Doyen de la Faculté des Lettres M. Spyr. Sakellaropoulos:

Les Recteurs présents à Athènes:

S. A. le Prince Ahmed Fouad Pacha, Recteur de l'Université Egyptienne.

Fr. Buhl, Recteur de l'Université de Copenhague.

A. Ehrhardt, Recteur de l'Université de Strassburg.

Ernst Fabricius, Professeur de l'Université de Fribourg (Allemagne).

Bogdan Gavrilowich, Recteur de l'Université de Belgrade.

Sir Donald Mac Alister, Recteur de l'Université de Glasgow.

Edouard Montet, Recteur de l'Université de Genève.

Karl Stange, Recteur de l'Université de Greifswald.

Etienne Saghin, Recteur de l'Université de Czernowitz.

Vincent Zapletal, Recteur de l'Université de Fribourg (Suisse).

et les savants qui suivent:

Adalbert Bezzenberger, Professeur de Linguistique comparée à l'Université de Königsberg.

Friedr. Karl Brugmann, Professeur de Linguistique à l'Université de Leipzig.

Ingram M. A. Bywater, Professeur de Grec à l'Université d'Oxford.

Max. Collignon, Professeur d'Archéologie à l'Université de Paris.

Κάρολον Buck, καθηγητὴν τῆς γλωσσολογίας ἐν Σικάγῳ

Ἀλφρέδον Croiset, καθηγητὴν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων, κοσμήτορα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Ὄθωνα Crusius, καθηγητὴν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου

Βερθόλδον Delbrück, καθηγητὴν τῆς γλωσσολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ἰένης

Κάρολον Diehl, καθηγητὴν τῆς βυζαντιακῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων

Ἑρμᾶννον Diels, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου

Γουλιέλμον Δαϊρπφελδ, πρώην πρῶτον γραμματέα τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς

Κόμιτα Ἄγγελον de Gubernatis, καθηγητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ῥώμης

Ἀδόλφον Harnack, καθηγητὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου

D. C. Hesseling, καθηγητὴν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ ὁλλανδικοῦ Λουγδούνου

Βαρῶνον Φρειδερῖκον Hiller von Gaertringen, καθηγητὴν, μέλος τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν

Μαυρίκιον Holleaux, καθηγητὴν τῆς ἐπιγραφικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων, πρώην διευθυντὴν τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς

E. Washburn Hopkins, καθηγητὴν τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ New Haven

Φ. Γ. Kenyon, μέλος τῆς Βρεττανικῆς Ἀκαδημίας

Παῦλον Kretschmer, καθηγητὴν τῆς γλωσσολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης

Φρειδερῖκον Leo, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γοτίγγης

Φήλικα von Luschan, καθηγητὴν τῆς ἀνθρωπολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου

Ἐδουάρδον Kurtz, καθηγητὴν τοῦ ἐν Ῥίγᾳ Πανεπιστημίου

Αἰδέσιμον Ἰωάννην Mahaffy, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δουβλίνου

Ἔδγαρ Martini, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας

Domenico Comparetti, Membre de l'Académie des Sciences morales, historiques et philologiques de Rome.

Charles Buck, Professeur de Linguistique à Chicago.

Alfred Croiset, Professeur de Philologie grecque à l'Université de Paris, Doyen de la Faculté des lettres.

Otto Crusius, Professeur de Philologie grecque à l'Université de Munich.

Berthold Delbrück, Professeur de Linguistique à l'Université d'Iéna.

Charles Diehl, Professeur d'histoire byzantine à l'Université de Paris.

Hermann Diels, Professeur de Philologie classique à l'Université de Berlin.

Wilhelm Dörpfeld, Professeur, ancien premier Secrétaire de l'Institut archéologique Allemand à Athènes.

Comte Angelo de Gubernatis, Professeur à l'Université de Rome.

Adolf Harnack, Professeur d'Histoire ecclésiastique à l'Université de Berlin.

D. C. Hesseling, Professeur de grec moderne à l'Université de Leiden.

Freiherr Friedrich Hiller von Gaertringen, Professeur, membre de l'Académie des sciences de Berlin.

Maurice Holleaux, Professeur d'Epigraphie à l'Université de Paris, ancien Directeur de l'Ecole Française d'Athènes.

Théophile Homolle, Directeur de l'Ecole Française d'Athènes.

E. Washburn Hopkins, Professeur à l'Université de New Haven (Etats-Unis).

F. G. Kenyon, Membre de l'Académie Britannique.

Paul Kretschmer, Professeur de Linguistique à Vienne.

Eduard Kurtz, Professeur à l'Université de Riga.

Friedrich Leo, Professeur de Philologie classique à l'Université de Göttingue.

Felix von Luschan, Professeur d'Anthropologie à Berlin.

Rev. John Mahaffy, P.-D. D., C. V.-O., Professeur de l'Université de Dublin.

Λ. Α. Naber, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἀμστελοδάμῳ

Γουλιέλμον Pecz, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βουδαπέστης

Γεώργιον Perrot, ἐπίτιμον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ ἰσόβιον Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων

Ε. Reisch, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης

Κάρολον Robert, καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ἄλλης

Γουλιέλμον Roscher, μέλος τῆς Ἐπιστημονικῆς ἑταιρείας τοῦ Βασιλείου τῆς Σαξονίας

Γουσταῦον Schlumberger, μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Πανακαδημίου

Βίκτωρα Schultze, καθηγητὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γραϊφσβάλδης

Οὐλερῖχον von Wilamowitz-Möllendorf, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου

Βενιαμὶν Wheeler, Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Berkeley

Ἀδόλφον Wilhelm, καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης

Ῥιχάρδον Wünsch, Καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Καινιγσβέργης

Θαδδαῖον Φράνσεβιτς Zielinski, καθηγητὴν τῆς κλασικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πετρουπόλεως

Τέλος δ' ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννης Χατζιδάκις ἀνηγόρευσε κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἐπιτίμους διδάκτορας τοὺς ἑξῆς·

Κάρολον Depéret, καθηγητὴν τῆς γεωλογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ γαλατικοῦ Λουγδούνου

Εὐγένιον Halácsy, βοτανικὸν ἐν Βιέννῃ

Ῥιχάρδον Lepsius, καθηγητὴν τῆς ὀρυκτολογίας καὶ γεωλογίας ἐν Δαρμστάττῃ

Φ. Ἀλφρέδον Lacroix, καθηγητὴν τῆς ὀρυκτολογίας ἐν Παρισίοις

Ἰωσὴφ Partsch, καθηγητὴν τῆς γεωγραφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας

Edgar Martini, Professeur de Philologie classique à l'Université de Leipzig.

S. A. Naber, Membre de l'Académie des sciences d'Amsterdam.

Wilhelm Pecz, Professeur de Philologie classique à l'Université de Budapest.

G. Perrot, Professeur honoraire à l'Université de Paris, Sécrétaire perpétuel de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres.

E. Reisch, Professeur d'Archéologie classique à l'Université de Vienne.

Karl Robert, Professeur d'Archéologie à l'Université de Halle.

Wilhelm Roscher, Membre de la Société des sciences du Royaume de Saxe.

Gustave Schlumberger, Membre de l'Institut de France.

Victor Schultze, Professeur d'Histoire écclésiastique à l'Université de Greifswald.

Ulrich von Wilamowitz-Möllendorf, Professeur de Philologie classique à l'Université de Berlin.

Benjamin de Wheeler, Président de l'Université de Berkeley.

Adolf Wilhelm, Professeur d'Archéologie à l'Université de Vienne.

Richard Wünsch, Professeur de Philologie classique à l'Université de Königsberg.

Faddej Francevic Zielinski, Professeur de Philologie classique à l'Université de St.-Petersbourg.

Enfin la nomination des docteurs suivants de la Faculté des sciences fut proclamée par le Doyen de cette Faculté, M. Jean Hadzidakis:

Charles Depéret, Professeur de Géologie à l'Université de Lyon et Doyen de la Faculté des Sciences.

Eugen von Halácsy, Botaniste, à Vienne.

Richard Lepsius, Professeur de Minéralogie et de Géologie à Darmstadt.

Ἀλφρέδον Philippson, καθηγητὴν τῆς γεωγραφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βόννης.

Ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τῶν ἀνωτέρω ἐπιτίμων διδακτόρων ἁπασῶν τῶν Σχολῶν, ἣν τὸ ἀκροατήριον ὑπεδέχετο διὰ ζωηρῶν χειροκροτημάτων καὶ ἐνίοτε δι᾽ ἐπευφημιῶν, προςήρχοντο πρὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν οἰκείων Κοσμητόρων οἱ ἐκ τῶν ἀναγορευθέντων παρόντες ἐν Ἀθήναις, ἐπευφημούμενοι ὑπὸ τῶν παρισταμένων.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀναγορευθέντας ἡ Πρυτανεία ἀπέστειλεν ἴδιον ἔγγραφον τῆς οἰκείας Κοσμητείας, ἀγγέλλον τὴν ἀνάδειξιν αὐτῶν ὡς ἐπιτίμων διδακτόρων, κατόπιν δὲ ἀπεστάλησαν εἰς αὐτοὺς καὶ αἱ οἰκεῖαι περγαμηναί.

Οἱ πλεῖστοι δὲ τούτων ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Πρύτανιν ἢ τὸν οἰκεῖον Κοσμήτορα ἢ καὶ ἀμφοτέρους τούτους θερμὰ εὐχαριστήρια γράμματα, ἅτινα παρατίθενται κατωτέρω [1].

Διὰ τῆς ἀναγορεύσεως τῶν ἐπιτίμων διδακτόρων ἐπερατώθη τὸ πρόγραμμα τῶν ἀμφιετηρικῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπῆλθεν ἡ διάλυσις τῶν χάριν αὐτῶν εἰς Ἀθήνας ἐλθόντων ξένων ἀντιπροςώπων. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν, συνδυάζοντες καὶ τὴν ἰδιότητα ἀντιπροςώπων ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν, παρέμειναν ἐν τῇ πόλει, παρακολουθοῦντες τὰς συνεδρίας αὐτοῦ καὶ μετέχοντες τῶν κατὰ τὰς συνδεδυασμένας ἑορτὰς παρασχεθεισῶν ψυχαγωγιῶν. Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν δ᾽ αὐτῶν δὲν ἔπαυσαν δι᾽ ἐπιστολῶν, στελλομένων εἰς τὸν Πρύτανιν, ἢ δι᾽ ἄρθρων, δημοσιευομένων ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ καὶ ἀμερικανικῷ τύπῳ, ἐκφράζοντες τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν ἑορτῶν καὶ τῇ παρασχεθείσῃ φιλοξενίᾳ καὶ διατρανοῦντες τὴν σημασίαν ἣν εἶχον αὗται χάριν αὐξήσεως τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὰ ὁμοταγῆ Πανεπιστήμια τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος καθόλου πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

[1] Ἴδε κατωτέρω τὸ Παράρτημα (Annexe) Ε.

F. Alfred Lacroix, Professeur de Minéralogie à Paris.
Joseph Partsch, Professeur de Géographie à l'Université de Leipzig.
Alfred Philippson, Professeur de Géographie à l'Université de Bonn.

Toutes les personnes présentes, à qui le titre le docteurs «honoris causa» avait été conféré, se présentèrent devant le Recteur, acclamées chaleureusement par l'assistance.

Le Recteur envoya à chacun des docteurs proclamés de la part des Facultés un document certifiant leur nouveau titre.

Les diplômes sur parchemin leur furent envoyés plus tard par l'Administration.

La plupart de ces docteurs «honoris causa» ont adressé aux Autorités universitaires de chaleureuses lettres de remercîments, que nous reproduisons plus bas [1].

La proclamation des docteurs «honoris causa» fut le dernier acte du programme des fêtes du Jubilé universitaire. Mais ce ne fut pas le signal de la dissolution des délégués venus à Athènes. La plupart d'eux, qui possédaient aussi la qualité de délégués au Congrès des Orientalistes, continuèrent à rester dans la ville, en suivant ses séances et en participant aux recréations offertes par le programme commun. Même après leur départ, ils n'ont pas cessé d'exprimer par des lettres adressées au Recteur et par des articles publiés dans la presse d'Europe et d'Amérique leur satisfaction du succès des fêtes et de l'hospitalité dont ils avaient joui. Ils ont aussi dit quelle importance avaient eu les fêtes jubilaires pour accroître la solidarité qui lie l'Université d'Athènes aux Universités de l'étranger, et plus encore la Grèce même an monde civilisé.

[1] Voir l'Annexe E.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α — ANNEXE A

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

LISTE DES DÉLÉGUÉS OFFICIELS

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

LISTE DES DÉLÉGUÉS OFFICIELS

1. PATRIARCATS.

Patriarcat œcuménique de Constantinople. Monseigneur Michel Cléoboulos, Métropolite de Sardes.

Patriarcat d'Alexandrie. Monseigneur Nectaire, Métropolite de Memphis. — Archimandrite Polyeucte. — M. le docteur Grégoire Papamichael.

Patriarcat d'Antioche. Monseigneur Paul, Métropolite du Liban.

Patriarcat de Jérusalem. Archimandrite Nicodème, Exarque du Très-Saint Sépulcre à Athènes. — M. Christos Androustos, Professeur de l'Université Capodistrias.

Métropole de Sisanion et Chatista (Macédoine). M. Zissis Zamanis, Professeur à Athènes.

2. ACADÉMIES.

Allemagne.

Berlin. **Académie Royale des Sciences.** M. Henri Lüders, Professeur de philologie indienne.

Heidelberg. **Académie des Sciences.** M. Charles Bezold, Professeur de philologie orientale.

Autriche-Hongrie.

a) Autriche.

Prag. **Académie tchèque Carolo-Ferdinandia.** M. Rodolphe Dvôrâk, Professeur et sociétaire titulaire de l'Académie.

Vienne. **Académie des Sciences.** M. Emile Reisch, Professeur de Lettres grecques.

b) Hongrie.

Académie hongroise des Sciences. M. Ignace Goldziher, Professeur à l'Université. — M. Edouard Mahler, Professeur à l'Université.

Belgique.

Bruxelles. **Académie Royale des Sciences, des Lettres et des Beaux-Arts.** M. Godefroi Kurth, Directeur de l'Institut historique Belge à Rome.

France.

Paris. **Académie des Inscriptions et Belles Lettres.** — M. Max. Collignon, Professeur à la Faculté de Lettres. — M. Charles Diehl, Professeur à la Faculté de Lettres.

Grande-Bretagne.

Londres. **Académie brittanique.** M. G. Hogarth, Membre de l'Académie.

3. UNIVERSITÉS.

Allemagne.

Berlin. M. Felix de Luschan, Professeur à l'Université.

Freiburg. M. Ernst Fabricius, Professeur de l'histoire ancienne, Prorecteur de l'Université.

Greifswald. M. Charles Stange, Professeur de Théologie, Recteur de l'Université.

Halle. M. Eugène Hultsch, Professeur de Philologie orientale, Membre du Conseil universitaire.

Heidelberg. M. Charles Bezold, Professeur de Philologie orientale.

Hambourg. **Association des Professeurs des Institutions savantes.** M. C. H. Bekker, Professeur à l'Université de Munich.—M. O. Francke, Professeur à l'Université de Munich.

Jéna. M. Hans Lietzmann, Professeur de Théologie. — M. B. Delbrück, Professeur de Linguistique comparative. — M. W. Stärke, Professeur de Théologie.

Kiel. M. Charles Deussen, Professeur de Philosophie, Conseiller secret de la Cour.

Leipzig. M. Er. Bethe, Professeur de Philologie comparative.—M. R. Kittel, Professeur de Théologie.

Marbourg. M. D. K. Budde, Professeur de Philologie classique.

Munich. M. E. Kuhn, Professeur de Philologie indoeuropéenne. — M. A. Heisenberg, Professeur de Lettres grecques.

Strassbourg. M. A. Ehrhardt, Professeur de Théologie, Recteur de l'Université. — M. Al. Thumb, Professeur de langues indoeuropéennes.

Wurzbourg. M. Guillaume Wien, Professeur de Physique. — M. Othon Stähler, Professeur de Philologie comparée.

Autriche-Hongrie.

a) Autriche.

Cracovie. M. Ignace Dembowski, Président du Conseil de l'Instruction Publique du Royaume.

Czernovitz. M. Etienne Saghin, professeur de Théologie, Recteur de l'Université.

Graz. M. Rodolphe Heberdey, Professeur d'archéologie classique.

Lemberg. M. Charles Hadazek, Professeur d'archéologie.

Prag. M. M. Winter, Professeur de Philologie indienne.

Vienne. M. Emile Reisch, Professeur d'archéologie.

b) Hongrie.

Budapest. M. Ignace Goldziher, Professeur de Philologie sémitique.

Koloszwâr. M. Lajos Schilling, Professeur d'histoire ancienne.

Belgique.

Bruxelles. M. Emile Boisacq, Professeur de Philologie latine.

Gand. M. de la Vallée Poussin, Professeur de Sanscrit.

Louvain. M. J. Forget, Professeur de langues Orientales.

Bulgarie.

Sofia. M. Gabriel Kazarow, Professeur d'histoire.

Danemark.

Copenhague. M. Fr. Buhl, Professeur de langues sémitiques, Recteur de l'Université.

Egypte.

Le Caire. **Université égyptienne.** S. A. le Prince Ahmed Fouad Pacha, Recteur de l'Université égyptienne. — S. E. Yacoub Artin Pacha, Ex-Sous-Sécrétaire d'Etat au Ministère de l'Instruction Publique, Membre du Conseil de l'Université.

Etats-Unis-d'Amérique.

Baltimore. **Université John Hopkins.** M. Paul Haupt, Professeur de langues sémitiques, Membre du Conseil de l'Académie, Directeur de l'Institut Oriental.

Californie. **Leland Stanford University.** M. Melville Bert Andersen, Professeur de l'Université.

Cambridge. **Université de Harvard.** M. Charles Burton Gulick, Professeur, Directeur annuel de l'Ecole archéologique américaine à Athènes.

Chicago. **Université Nord-Ouest.** M. Norman Dwight Harris, Professeur d'histoire diplomatique européenne.

Cleveland. **Western Reserve University.** M. Clarens Powers Bill, Professeur de grec.

Hanover. **N. H. Dartmouth College.** S. E. M. Georges H. Moses, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des Etats-Unis à Athènes. — M. Georges Dana Lord, Professeur d'archéologie classique.

Illinois. **Université d'Illinois Urbana.** M. Hermann Gerlach James, L. L. D.

Ithaca N. Y. **Université Cornill.** M. George Lincoln Burr, Professeur d'histoire.

Minneapolis-Minnesota. **Université de Minnesota.** M. John C. Hutchinson, Chef de la section de grec et de littérature.

New York. **Columbia University.** M. William Tenney

Brewster, Professeur d'anglais. — M. Charles Burton Gulick, Professeur, Directeur annuel de l'Ecole archéologique américaine à Athènes.

Philadelphie. M. Morris Jastrow, Professeur de langues sémitiques.

Washington. M. Henri Hyvernat, Professeur de langues sémitiques.

France.

Bordeaux. M. R. Thamin, Recteur de l'Université. — M. G. Radet, Professeur d'histoire. — M. Leon Duguit, Professeur de droit. — M. P. Masqueray, Professeur de langue et littérature grecques.

Dijon. M. Rey, Professeur de Philosophie.

Grenoble. M. J. Chabert, Professeur de littérature latine.

Lyon. M. Léon Clédat, Doyen de la Faculté de Lettres. — M. Ph. Legrand, Professeur de Philologie grecque. — M. Louis Hugounenq, Professeur de Médecine.

Montpellier. M. M. Maury, Professeur de langue et littérature grecques.

Nancy. M. Emile Petit, Membre du Conseil universitaire. — M. Paul Perdrizet, Professeur d'archéologie.

Paris. **Université de Paris.** M. Max Collignon, Professeur d'archéologie. — M. Charles Diehl, Professeur d'histoire byzantine. — Gustave Fougères, Professeur adjoint de littérature grecque.

Paris. **Collège de France.** M. E. Chavannes, Professeur de langue et littérature chinoises, Membre de l'Institut.

Rennes. M. Dottin, Doyen de la Faculté de Lettres.

Grande-Bretagne.

Aberdeen. Le Rev. Gilroy, Professeur à l'Université.

Bristol. M. J. Dobson, Professeur de grec.

Cambridge. M. E. J. Rapson, Professeur de sanscrit.

Cardiff. M. T. Witton Davies, Professeur de langues sémitiques.

Dublin. Rev. J. Mahaffy, Professeur de grec.

Durham. M. A. Hamilton Cruickshank, Professeur de grec.

Edinbourg. M. J. Mackinnon, Professeur de Théologie. — M. Jules Eggeling, Professeur de sanscrit et de linguistique. — M. J. Burgess C. J. E. L. L. D.

Glasgow. M. G. A. Davies, Professeur de grec. — M. G. Milligan, Professeur de Théologie.

Liverpool. M. C. F. Lehmann-Haupt, Professeur de grec.

Londres. M. E. Gardner, Professeur et Public Orator de l'Université.

Londres. **Institut Royal de Santé Publique.** M. William Smith, Directeur de l,Institut, Professeur de Médecine.

Manchester. M. Ronald Burrows, Professeur de grec.

Oxford. M. D. Hogarth, Fellow du Magdalen College, Conservateur du Musée Ashmolean.

Scheffield. M. Ed. Forster, Professeur de grec.

St. Andrews. M. Edouard Robertson, Assistant du Professeur d'hébreu dans le St. Mary's College.

Hollande.

Leiden. M. Snouck Hurgronje, Professeur de langues sémitiques. — M. C. Hesseling, Professeur de Lettres grecques.

Italie.

Boulogne. M. le comte François Pullé, Doyen de la Faculté de Lettres.

Cagliari. M. Spyridion P. Lambros, Recteur des Universités d'Athènes.

Florence. M. Emile Pavolini, Professeur de sanscrit.

Gênes. M. Panaghiotis Livieratos, Professeur de Médecine.

Macerata. M. Spyridion P. Lambros, Recteur des Universités d'Athènes.

Palerme. M. Vincent Ussani, Professeur de littérature latine.

Pavie. M. Louis Pernier, Directeur de l'Ecole archéologique italienne d'Athènes.

Perouse. M. Spyridion P. Lambros, Recteur des Universités d'Athènes.

Rome. **Université.** M. le comte Ange de Gubernatis, Professeur de littérature italienne.

Universita Pontificia. M. le comte de Nunzio.

Sassari. M. Spyridion P. Lambros, Recteur des Universités d'Athènes.

Urbino. M. Antonio Monpherratos, Professeur à l'Université d'Athènes.

Japon.

Tokyo. M. Junirô Takakusu, Professeur de sanscrit.

Norvège.

Christiania. M. Alf Torp, Professeur de sanscrit et de Philologie comparative.

Roumanie.

Bucarest. M. Michel Soutzo, Membre de l'Académie.

Russie.

Charkow. M. Vladislav Petrovic Buzeskul, Professeur d'histoire générale. — M. A. Yastrjembski.

Serbie.

Belgrade. M. Bogdan Gavrilowich, Recteur de l'Université. — M. Bogdan Popovich, Professeur de littérature comparative et de Rhétorique. — M. Nicolas Vuliç, Professeur d'histoire ancienne.

Suède.

Göteborg. M. Bror Per Evald Lidén, Professeur de Philologie comparée.

Lund. M. Charles Axel Moberg, Professeur de langues sémitiques, Membre du Consleil de l'Université.

Suisse.

Bern. M. Müller Hess, Professeur de sanscrit.

Fribourg. M. Vincent Zaphetal, Professeur d'exégèse de l'ancien Testament, Recteur de l'Université.

Genève. M. Edouard Montet, Professeur d'arabe, Recteur de l'Université.

Neuchâtel. M. Leon Cart, Professeur d'hébreu.

Zurich. M. Edouard Schwyzer, Professeur de linguistique et de Philologie classique.

4. INSTITUTS ARCHÉOLOGIQUES ET HISTORIQUES.

Athènes. **Ecole française.** Max. Collignon, Professeur d'archéologie.

Deutsches archäologisches Institut. M. Georges Karo, Premier secrétaire.

American School of Archaeology. M. B. Hodge Hill, Directeur.

British School. M. Wace.

Österreichiches archäologisches Institut. M. O. Walter, Secrétaire de l'Institut.

Scuola italiana di archeologia. M. Louis Pernier, Directeur.

Société archéologique (Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία). M. Margarite Evangelidès, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes. — M. Alexandre Philadelpheus, Docteur ès Lettres.

Rome. **British School.** M. William Miller.

American School of Classical studies. M. Benedict Carter, Directeur.

Institut Historique Belge. M. G. Kurth, Directeur.

Institut égyptien. M. Ad. Pachoundakis, au Caire.

5. ÉCOLE POLYTECHNIQUE D'ATHÈNES.

M. Ange Ghinis, Directeur.

6. GYMNASES, LYCÉES ET ÉCOLES NORMALES DU ROYAUME DE GRÈCE ET DE L'ORIENT.

Aegion. M. Michel Volonakis, Directeur.

Agrinion. M. Epaminondas Papastratos, Professeur à l'Ecole Commerciale d'Athènes.

Amphisse. M. Emm. Sangriotis, Directeur.

Andritsena. M. Nicolas Vrachnos, Professeur de gymnase à Athènes.

Arta. M. Dem. Kouroussopoulos, Inspecteur de l'Instruction publique.

Athènes. **Ecole Risari.** M. l'archimandrite Chrysostome Papadopoulos, Directeur.

Premier Gymnase. M. C. Zésiou, Professeur.

Second Gymnase. M. Sot. Sakellaropoulos, Directeur.

Troisième Gymnase. M. N. Démopoulos, Directeur ou J. Gérakis, Professeur.

Quatrième Gymnase. M. E. Calliafas, Directeur.

Premier Gymnase Varvakeion. M. P. Lorenzatos, Directeur.

Second Gymnase Varvakeion. M. P. Théodoropoulos, Directeur.

Lycée Varvakeion. M. Pierre Stymphaliadès, Directeur.

Ecole Normale de l'Instruction secondaire. M. Nicolas Exarchopoulos, Directeur.

Ecole Normale de l'Instruction primaire. M. Démétrius Lampsas, Directeur.

Beirout. **Syrian Collège.** M. Gr. Lazaridès, Professeur.

Caire. **Ecole Abet.** M. Hippocrate Caravias, avocat à Athènes.

Calamata. M. G. Grégorakis, Directeur.

Calavryta. M. M. Decazos, Directeur.

Candie. M. P. Christopoullos, Professeur de Physique.

Candie. (Heracleion) M. Anastase Damberghis, Professeur à l'Université Nationale d'Athènes.

Carditsa (Thessalie). M. N. Claras, Directeur.

Céphalonie. Argostoli. M. P. Théodoropoulos, Directeur du second gymnase Varvakeion d'Athènes.

Chalkis. M. Stergios Paraskevas, Professeur.

Chatista (Macédoine). M. Zissis Zamanis, Professeur de l'Ecole normales à Athènes.

Chio. M. J. Hadjidakis, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Chypre. Leucosie. M. Simos Menardos, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Constantinople. **Gymnase Zographos.** M. Margarite Evangelidès, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Robert Collège. M. C. F. Gates, Directeur du College.

Ecole Commerciale de Chalki. M. Const. Papazachariou, Directeur de l'Ecole.

Corinthe. M. G. Hadjiioannou, Directeur.

Cozani. M. P. Liouphis, Directeur.

Cydonies (Aiwali). M. Olympios, Directeur.

Dimitsana. M. Démétrius Deliyannis, Professeur.

Galaz. **Gymnase grec „Athéna".** M. D. Pylarinos, Directeur.

Janina. **Ecole Zosimas.** M. An. Sakellaropoulos.

Leucas. M. Pan. Cavvadias, Professeur de l'Université Capodistrias d'Athènes.

Mételin. M. Emmanuel David, Directeur.

Patras. M. Démetrius Pappoulias, Professeur de l'Université Capodistrias d'Athènes.

Pirée. Aristos Calligas, Professeur de gymnase.

Pyrgos. M. Jean Tetsis, Professeur de gymnase.

Rethymo (Crète). M. G. Hadjidakis, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Salonique. M. Jean Dellios, ancien Directeur de lycée.

Samos. M. Othon Rentzos, Inspecteur général de l'Instruction Publique dans l'île.

Serres (Macédoine). M. L. Papapavlou, Directeur.

Smyrne. **Ecole évangelique.** M. Michel Tsakyroglou, Médecin à Smyrne.

Syra. M. G. Goussiadès, Professeur de gymnase.

Thèbes. M. Gérasime Kapsalis, Directeur.

Trébisonde. **L'Ephorie des écoles grecques.** M. Emm. Kyriakidès.

Tripolizza. M. Georges Gardicas, ancien Directeur de gymnase.

Volo. M. Tryphon Evanghelidès, Professeur de gymnase.

7. SOCIÉTÉS.

Athènes. **Société littéraire le „Parnasse".** M. S. C. Sa-

kellaropoulos, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία. M. Georges Averof, Vice-président.

Société d'archéologie chrétienne. M. Denys Stephanou, ancien ministre.

Association des avocats (Δικηγορικὸς Σύλλογος). M. Nicolas Moschovakis, Membre du Conseil d'administration.

Association historique et ethnologique de Grèce. M. Jean Botassis, Président.

Société médicale. M. Marino Gheroulanos, Professeur à l'Université Nationale d'Athènes. — M. Bistis, médecin. — M. Anagnostopoulos, médecin.

Société scientifique. M. Jean N. Hadjidakis, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Association pour la propagation des lettres grecques. M. Denys Stephanou.

Société pour la propagation des livres utiles. M. Jean Athanassakis, Président.

Société linguistique. M. G. Hadjidakis, Professeur à l'Université Capodistrias d'Athènes.

Association de Folk-lore. M. Nicolas G. Politis, Professeur à l'Université Capodistrias, Président.

Beyrouth. **Société littéraire grecque „Homère".** M. Tr. Ladakis, Professeur.

Florence. **Società Italiana per la diffusione e l'incoraggiamento degli Studi classici.** M. le Professeur P. E. Pavolini, Secrétaire de la Société et Directeur du Bulletin „Atene e Roma".

Smyrne. **Société philologique et artistique.** M. Michel Argyropoulos, Président de la Société.

Association des avocats. M. Pierre Photiadès, avocat.

Washington. **Philosophical Society.** M. Paul Haupt, Professeur à l'Université de Baltimore.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β — ANNEXE B

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

ALLOCUTIONS DES DÉLÉGUÉS

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
ALLOCUTIONS DES DÉLÉGUÉS*

Προσφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεοβούλου.

Allocution de Son Eminence l'Archevêque de Sardes Mgr Michel Cléoboulos.

Ἐλλογιμώτατε καὶ Ἐρίτιμε Κύριε Πρύτανι,

Τὰ τέσσαρα Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸν, τὸ τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ τῆς Ἀντιοχείας καὶ τὸ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὰ δύο ἀνώτατα τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐκπαιδευτήρια, ἡ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ ἱερὰ Θεολογικὴ καὶ ἡ ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχικὴ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολὴ, διαβιβάζουσι δι' ἐμοῦ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐριτίμῳ Ἐλλογιμότητι καὶ τοῖς λοιποῖς μουσοτραφέσι Καθηγηταῖς τοῦ κλεινοῦ τούτου τῶν Μουσῶν ἐνδιαιτήματος θερμότατα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ, καὶ εὔχονται, ὅπως ἡ πνευματικὴ αὕτη ἑστία ἡ ἐπὶ ἑβδομήκοντα πέντε ὅλα ἔτη ἄσβεστον καὶ ἀειλαμπὲς τὸ φῶς τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας διατηρήσασα καὶ πολλαχῶς δι' αὐτοῦ τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν φωτίσασα μὴ διαλείπῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἄπλετον ἐςαεὶ ἐκπέμπουσα τὸ φῶς τοῦτο εἰς ἅπαν τὸ ἀνὰ τὴν Ἑῴαν Ἑλληνικόν.

Προσφώνησις τοῦ Κόμιτος κ. Ὀδυσσέως de Nunzio, ἀντιπροσώπου τῆς Παπικῆς Ἕδρας.

Allocution de Mr le Comte Ulisse de Nunzio, représentant du Saint Siège.

Δευτέραν ἤδη φορὰν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ὦ ἔξοχοι συνάδελφοι, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀποτείνω τὸν λόγον ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ ταύτῃ μητροπόλει τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος, τῇ μεγάλῃ

* Προσφωνήσεις τινὲς, ὧν τὸ κείμενον ἐστάλη εἰς ἡμᾶς βραδέως, δημοσιεύονται κατωτέρω ἐν τῷ Παραρτήματι Κ.

Quelques allocutions, dont le texte nous est parvenu trop tard, se trouvent plus bas à l'Annexe K.

ταύτῃ διδασκαλίσσῃ τῆς ἀρχαίας πολιτείας, πηγῆς καὶ ἀρχῆς τῆς νεωτέρας. Δευτέραν πάλιν φορὰν ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς φέρω τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῆς Ῥώμης, ἥτις καυχᾶται ὅτι ἠὐδόκησε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὴν λατρείαν πρὸς τὰς ὡραίας τέχνας, πρὸς τὰ γράμματα, πρὸς τὴν φιλοσοφίαν.

Σήμερον βλέπω μετὰ χαρᾶς συνηθροισμένους ἐνταῦθα τοὺς σοφοὺς σύμπαντος τοῦ κόσμου, τοὺς περὶ τῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπιστημονικῶν ζητημάτων ἀσχολουμένους, ἀξιωτάτη δὲ ὄντως ἡ ἐκλογὴ αὕτη, καθότι ἐκ τῆς Ἑλλάδος παρελάβομεν τὸν πολιτισμὸν, τὰς θρησκείας, τὴν καλλιέργειαν τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τῆς Ἑλλάδος δὲ πάλιν διῆλθεν ἡ εὐφυία τοῦ ἐξευγενισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀφίκετο μέχρι Ῥώμης, ὡς ἡ Σαμοθρᾴκη, ἡ Ἐλευσὶς, ἡ Κρήτη μαρτυροῦσιν, ἐκ δὲ τῆς Αἰγύπτου ὁ Κέκροψ, αἱ Ἀθῆναι καὶ τὰ τῆς Ἀκροπόλεως πολύχρωμα κοσμήματα ἀποδεικνύουσι.

. Τούτων ἕνεκα δὲν εἶνε ἀπορίας ἄξιον ὅτι χαίρω καὶ ἀγαλλιῶ εἰς ἄκρον βλέπων ἡμᾶς εἰς τὸ Ἰωβιλαῖον ἔτος τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τὸ σημερινὸν οἰκουμενικὸν τῶν Ἀνατολιστῶν συνέδριον ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναιν ἑορτάζοντας καὶ ἐκπληροῦντας τὴν εὐχὴν καὶ τὸν πόθον μου. Ἐπιτρέψατέ μοι λοιπὸν νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀναφωνήσητε μεθ' ἐμοῦ, ὡς πρὸ ἐτῶν

— Ζήτω ἡ συμπαθὴς καὶ πάντοτε ἀγαπητὴ Ἑλλάς.

Προσφώνησις τοῦ κ. René Basset, κοσμήτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀλγερίῳ Πανεπιστημίου.

Allocution de M. René Basset, Doyen de la Faculté des Lettres, au nom de l'Université d'Alger.

Monsieur le Recteur, Messieurs,

Le Gouvernement Général de l'Algérie et l'Université d'Alger m'ont fait l'honneur de me désigner pour offrir à l'Université d'Athènes et au XVIe Congrès des Orientalistes leurs salutations les plus sympathiques et les plus cordiales.

D'un côté, le Gouvernement Général a montré une fois de plus l'intérêt qu'il prend aux études orientales, non pas seulement au point de vue de la science spéculative, mais aussi au point de vue de leur importance pour les nations qui comptent parmi leurs sujets des populations de races, de religions, de cultures différentes.

D'un autre côté, l'Université d'Alger, nouvelle venue dans la famille universitaire, est heureuse de pouvoir, en saluant sa sœur aînée, rendre hommage à la ville et au pays à qui l'on doit tout ce qu'il y a de beau, tout ce qu'il y a de grand dans la civilisation universelle.

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. A. Bezzenberger ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας.

Allocution de M. le Professeur A. Bezzenberger, au nom des Universités d'Allemagne.

Nicht in den Leidenschaften des Tages, nicht in den Gegensätzen der Völker und in politischen Aspirationen der Zeit ruhen die Wurzeln der Wissenschaft, sondern im stillen Streben der Menschheit nach Erkenntniss, im Zuge nach Oben, im Herzen des Forschers, und erst das gibt der Arbeit des Gelehrten die rechte Weihe, dass er, unbeirrt durch alles, was dem Einen gefällt, was der Andere begehrt, an einem geistigen Tempel baut, so erhaben und so heilig für Jeden, wie die wunderbare Akropolis dieser Stadt. Aber gewiss, trotzdem soll und muss die Wissenschaft national sein, denn nur hierdurch kommt auch das abgelegnetste zu seinem Recht, und dass wir von Mensch zu Mensch in unserer Umgebung Anregung empfangen und in jedem Augenblick unserer Arbeit auch unserer Verantwortlichkeit für des Vaterlandes Grösse uns bewusst sind verleiht unserm Streben Trieb, Kraft und Stäte.

In diesem Sinne sind die Universitäten begründet, in ihm walten sie ihres Amtes und in ihm treten wir Delegierten deutscher Hochschulen vor Sie, Herr Rector, um der Universität Athen Grüsse und Glückwünsche nordischer Schwestern zu überbringen. Diese Grüsse und Glückwünsche aber sind besonders herzlich, denn mit der hiesigen Hochschule verbindet die deutschen Universitäten nicht nur die Pflege der Forschung, die Schulung der zu den Höhen der Erkenntniss strebenden Jugend, ihre Erziehung zu attischer Bildung und spartanischer Gesinnung, sondern über dies allgemeine hinaus eine übereinstimmende Verfassung und persönliche Be-

ziehnungen, welche sich in Bildnissen dieser Wände abspiegeln und Sie, Herr Rector, selbst als Dr. rite promotus der Leipziger Universität verkörpern.

Soweit es den deutschen Universitäten möglich war, haben sie es sich gern angelegen sein lassen, diese besonderen Beziehungen durch die Entsendung von Vertretern zu betonen, und eine Anzahl von Glückwunschschreiben, welche diesen mitgegeben sind, bringen überdies zum Ausdruck, welch warme Freundschaft die Hochschulen des deutschen Reiches für Athens Panepistemion, eine der ersten grossen Schöpfungen des neu erstandenen Griechenlands, empfinden. Es gereicht mir zu hoher Freude, namens dieser Deputierten, Abgesandter der Universitäten Berlin, Bonn, Breslau, Freiburg, Göttingen, Greifswald, Halle, Jena, Heidelberg, Kiel, Königsberg, Leipzig, Marburg, München, Münster, Strassburg, Tübingen, Würzburg und des Professorenkollegiums der freien Stadt Hamburg der Dolmetscher dieser Empfindungen sein zu dürfen. Ich fasse sie in den von Herzen kommenden Wunsch, dass die Universität Athen wie bisher allezeit würdig sein möge der erhabenen Vergangenheit Griechenlands; dass sie blühe, wachse und gedeihe ad saecula saeculorum.

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. J. Goldziher ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Οὐγγαρίας.

Allocution de M. le Professeur J. Goldziher, au nom des Universités de Hongrie.

Monsieur le Recteur,

Je suis chargé de la mission honorable et distinguée d'être l'interprète des Universités royales de Hongrie, à l'Université de Budapest et l'Université de Kolosvár, et d'autres institutions scientifiques de ma patrie, en exprimant leurs salutations et en rpésentant leurs félicitations, à l'occasion de cette mémorable solennité, à l'Université nationale d'Athènes.

Puisse un avenir heureux et glorieux éclairer ce centre scientifique du pays, d'où dans l'antiquité les pensées de

science, de sagesse et de vertu rayonnaient sur l'humanité entière!

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Γοδοφρείδου Kurth ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Βελγικῆς.

Allocution de M. le Professeur Godefroi Kurth, au nom des Universités de Belgique.

J'apporte à l'Université d'Athènes les hommages et les félicitations de la Belgique.

Sœur jumelle de la Grèce, rendue, comme elle et en même temps qu'elle, à l'existence et à la liberté par l'héroïsme des ses enfants, comme elle encore petite par son territoire et grande par l'immensité de ses aspirations, la Belgique n'ignore pas ce qu'elle doit au génie grec et elle sait ce que représente une Université dans la vie intellectuelle d'une nation.

Elle salue dans l'Université d'Athènes le lien vivant entre un passé plein de merveilles et un présent plein de promesses, l'organisme puissant et efficace qui transmet à la génération actuelle l'impérissable culture de l'Hellade antique, les fruits d'or de ce jardin, de ce jardin de délices qu'était l'Attique aux jours où les rossignols de Sophocle faisaient retentir de leurs chants le bois sacré de Colonos et où les abeilles de l'Hymette venaient, sans trop se tromper, chercher leur miel sur les lèvres de Platon endormi.

Mais l'Université d'Athènes n'est pas seulement un souvenir: elle est aussi une espérance. Poste avancé de la civilisation européenne en face de l'Orient qui s'éveille et qui vient demander la lumière à l'Occident, elle vit s'ouvrir devant elle le vaste champ où l'hellénisme réalisa jadis ses conquêtes pacifiques. Tout l'autorise à espérer qu'elle pourra les réaliser encore. Dans les vœux que nous formons pour elle en ces jours de fêtes jubilaires, nous la voyons d'avance rayonner sur tous les rivages de la Méditerranée orientale, semblable à cette lance que tenait dans sa main la déesse du Parthénon et dont les navigateurs abordant au cap Sounion voyaient la pointe dorée étinceler au loin sur la terre et sur la mer.

A cause de ce souvenir et de cette espérance, j'acclame au

nom de ma patrie l'Université d'Athènes dans la personne de ses maîtres, qui l'illustrent dans le présent, et de ses élèves, qui sont le gage de son radieux avenir.

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Γαβριὴλ Kazarow ἐκ μέρους τοῦ βουλγαρικοῦ Πανεπιστημίου Σοφίας.

Allocution de M. le Professeur Gabriel Kazarow, au nom de l'Université de Sofia.

Rector Magnificentissime,

Universitatem Serdicensum magis quam alias Academias decet partem celebrandi festi capere Universitatis Vestrae. Nam pauci nostrum ignorant, qua intima ratione vita Bulgarorum et cultus humanitasque Graecorum inter se connexae sint.

Regeneratio gentis Bulgaricae eiusque conatus studiumque multis partibus est imago tanquam repercussa vitae rerumque populi graeci huius aetatis: et duces et doctores populi nostri renati, quorum plures Universitatis Atheniensis alumni erant, exemplis clarissimis eius conditorum atque praeceptorum incitati sunt ad populi ingenium colendum civilemque conscientiam redintegrandam.

Universitas quidem Serdicensis memor propositorum et consiliorum communium quae litteris artibusque colendis sequimur, memor praesertim utilitatis et rei communis populi Graeci et Bulgarici, sorori suae Atheniensi prosperitatem perpetuam et bona omnia exoptat atque sperat fore, ut ambae Universitates scientiae progressum petant per concordiam pro concordia.

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Φρειδερίκου Buhl, Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Κοπενάγης.

Allocution du Professeur M. Fréderic Buhl, Recteur de l'Université de Copenhague.

Die Glückwünsche, die ich als Vertreter der dänischen Regierung und der Kopenhagener Universität der Universität Athen überbringe, kommen von einem fernen nor-

dischen Lande, das aber den Griechen wohl bekannt ist, denn von dort ist Ihr König, unter dessen segensreichen Regierung Ihr Land so großartige Fortschritte gemacht hat, zu ihnen gekommen. Wer wie ich nach beinahe 25 Jahren Athen wieder besucht, muß über die gewaltige Entwicklung staunen, die hier stattgefunden hat; damals eine bescheidene Kleinstadt und jetzt eine schöne, prachtvolle Stadt, deren glänzende Gebäude das Auge erfreuen. Es hätte aber nur wenig genüzt, wenn diese Entwicklung eine bloß materielle gewesen wäre, der keine entsprechende geistige zur Seite gestanden hätte. Besonders ein Land mit Griechenlands Vergangenheit konnte sich damit nicht begnügen. Daß aber auch diese Aufgabe gelöst worden ist, das verdankt das Land in erster Linie der noch jugendlichen Universität, deren erstes Jubiläum heute gefeiert wird. Sie hat es verstanden, das Licht der Forschung und des Wahrheitsstrebens im Lande zu verbreiten — ähnlich wie an dem schönen mitternächtlichen Fest vorgestern das Licht an einzelnen Stellen angezündet wurde, was sich von dort ausbreitete, bis allmählich die Dunkelheit in hellen Schein verwandelt wurde. Es gilt deshalb dem Wohl des ganzen hellenischen Volkes, wenn wir den Wunsch aussprechen, daß die Universität Athen immer eine solche Lichtquelle bleibe, bis es ihr schließlich gelinge, das Volk zur vollen Höhe seiner großen Vergangenheit zu erheben.

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Καρόλου Burton Gulick ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Allocution du Professeur M. Burton Gulick, au nom des Universités des États-Unis d'Amérique.

On this auspicious day, when the minds of all are filled with thoughts of the great scholars, past and present, whose learning has done honor throughout the world to the name of Greece, we bring to you our warmest congratulations. It is your high privelege to preserve the noble traditions of Ancient Hellas in the land of their birth; it is ours to share

with you these same great traditions and to transmit them a land far across the Seas.

Thus with a sympathy born of a common interest, and with the gratitude of these who have long known the φιλοξενία of Athens, we would express to you our earnest hope that future years may yield to your labors still richer harvests, and that you may more and more be able to realize the high ideals which you cherish for the advancement of second learning and for the development of your Native Land.

Farewell!

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Λέοντος Clédat, κοσμήτορος τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ ἐν Λουγδούνῳ Πανεπιστημίου, ἐκ μέρους τῶν γαλλικῶν Πανεπιστημίων.

Allocution du Professeur M. Léon Clédat, Doyen de la Faculté des Lettres de l'Université de Lyon, au nom des Universités de France.

En me faisant le grand honneur de m'élire pour parler ici au nom des Universités françaises, mes collègues ont eu évidemment en vue non pas ma personne, mais l'Université dont je suis le délégué, en raison du développement qu'ont pris à Lyon les études orientales et des relations particulièrement étroites que nous venons de nouer avec l'Université d'Athènes.

Pour me conformer aux sages recommandations de Monsieur le Recteur Lambros, je me borne à apporter ici, au nom de toutes les Universités françaises, de celles qui sont représentées et aussi de celles qui n'ont pu envoyer de délégués, mais qui sont de cœur avec nous et avec vous, nos félicitations à votre Université à l'occasion de son 75ème anniversaire, et nos vœux pour une prospérité sans cesse grandissante, digne en tout point de la glorieuse Athènes!

Προςφώνησις τοῦ κ. E. Chavannes μέλους τοῦ γαλλικοῦ Πανακαδημίου, καθηγητοῦ τοῦ Collège de France.

Allocution de M. E. Chavannes, membre de l'Institut de France, Professeur au Collège de France.

Monsieur le Recteur,

Le collège de France avait le devoir de se faire représenter au jubilé de l'Université d'Athènes; son origine remonte en effet à la renaissance de la culture grecque dans le pays d'Occident. L'amitié de Budé pour le docte et généreux Lascaris présida à l'institution des professeurs royaux par François Ier; la nécessité d'enseigner la langue grecque fut le premier motif qu'on invoqua pour obtenir la création du Collège appelé plus tard à s'étendre dans toutes les directions du savoir. Nous acquittons aujourd'hui une dette de reconnaissance envers l'humanisme qui suscita les premiers efforts de nos lointains prédécesseurs, et nous apportons à l'Université d'Athènes, qui est comme la conscience nationale dans laquelle se reflètent à la fois l'hellénisme antique et la Grèce moderne, nos vœux de prospérité et de grandeur toujours croissantes.

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαξίμου Collignon ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων.

Allocution du Professeur M. Max. Collignon, au nom de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres.

Monsieur le Recteur, Messieurs,

Les usages de l'Institut de France ne lui permettent pas d'envoyer une délégation officielle à des fêtes universitaires. Mais l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres n'a pas voulu que ses voeux fissent défaut dans une cérémonie qui commémore la fondation de l'Université d'Athènes. Elle a chargé un de ses membres, délégué de l'Université de Paris, de joindre son hommage à celui des corps savants qui sont représentés ici. Ce jubilé est en effet plus qu'une fête universitaire; il revêt le caractère d'une solennité nationale. Il célèbre une date chère à tous les amis de la Grèce, celle où commença, dans votre patrie libérée, une

rénovation intellectuelle dont le monde a admiré la rapidité et dont votre Université devait être l'active et puissante ouvrière. Investie de la mission de représenter la plus haute culture, de travailler à l'affranchissement du pays, de lui révéler sa glorieuse histoire, elle l'a brillament remplie, réalisant ainsi les généreuses et ardentes espérances du patriotisme hellénique qui ont présidé à sa fondation. La présence, à ce Congrès international, d'une élite scientifique, venue de l'ancien et du nouveau monde, n'en est-elle pas le témoignage le plus significatif?

Notre Compagnie a de longue date fait une large place, dans ses travaux, à l'étude de la Grèce antique. Elle ne saurait donc oublier tout ce que la connaissance des chefs d'œuvre éclos sur le sol grec doit à l'effort des historiens et des érudits qui ont illustré votre Université. Elle n'oublie pas non plus qu'elle a contracté avec eux des liens étroits de confraternité, et elle s'honore d'avoir compté, de compter encore parmi ses correspondants des savants hellènes. Mais ce qui a surtout resserré ces liens, c'est le patronage qu'elle exerce depuis 1850 sur notre Ecole française d'Athènes. Chargée de la direction intellectuelle de notre mission permanente, elle sait avec quelle libéralité la Grèce a toujours facilité ses travaux et lui a ouvert le trésor de son patrimoine d'art et beauté. Ceux de ses membres qui ont été les hôtes de votre pays gardent un souvenir durable et reconnaissant de l'accueil amical qu'ils y ont reçu. Elle s'associe donc avec la plus chaleureuse sympathie aux sentiments de légitime fierté qu éveille en vous la célébration de ce jubilé. En adressant à l'Université d'Athènes ses cordiales félicitations, elle souhaite qu'un long et florissant avenir lui permette de poursuivre, avec un succès toujours croissant, son oeuvre féconde d'éducation nationale.

Προςφώνησις τοῦ σὶρ Mac Alister, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Γλασκόβῃ Πανεπιστημίου ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἀγγλίας.

Allocution du Sir Mac Alister, au nom des Universités de Grande Bretagne.

May it please Your Majesties, Your Royal Highnesses, Mr Rector,

It is my privilege to be connected officially with twelve of our British Universities, in England, Scotland, Ireland and the Colonial Dominions. On that ground alone, I presume, I have been asked to express today, in a few words (for I am mindful of the Rector's admonition), but with all British heartines, the sympathetic feelings of my colleagues, and of the seats of learning which they severally represent.

Certainly there is no University man among us whose heart has not thrilled at the name of Athens. There is none whose enthusiasm has not been kindled by the thought of the impulses — intellectual, artistic, and political — which the world owes to the inspiration of Greece.

Wherever among us, therefore, Greek letters are studied, whether it be unter academic compulsion, as at Oxford and Cambridge, or under the nobler constraint of attraction for what is finest and most illuminating in human thought, there surely the University of Athens, and the men who founded and who foster it, will ever be held in peculiar — I had almost said affectionate — esteem.

We recognise in you the inheritors and the guardians of the sacred soil of Hellas. We hail you as the joint-heer's with us of the spiritual «glory that was Greece». We acclaim you as embodying the high ambition of ancient as of renascent Hellenism — ἀεὶ ἀριστεύειν.

And we Britons are specially proud to observe, as we walk through this beautiful city, that Byron (of the University of Cambridge) and Gladstone (of the University of Oxford), and others of our compatriots like Church and Cochrane, are still venerated and commemorated by your people. They are numbered by you among the men of faith, the men of courage and foresight, who by word and deed brought about the freedom of the Greek nation, and its reinstatement in the brotherhood of civilised and enlightened states. It was their

sense of debtorship to ancient Greece that bound them to serve the Greece that is and is to be.

Ἐπιτρέψατε γενναίως νὰ χρῶμαι τὰς λέξεις τοῦ ποιητοῦ ἰδικοῦ σας:

«Θέλετε πάντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νὰ φανῆτε ἄξιοι τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἀπόγονοι. Θέλετε νὰ ἀφήσητε, ὡς ἐκεῖνοι, τὸ ὄνομά σας ἀείμνηστον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Γένοιτο!

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. C. H. Johns ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Ὀξωνίου.

Allocution du Professeur M. C. H. Johns, au nom de l'Université d'Oxford.

Most distinguished and honoured Rector,

As a humble student of the ancient literature of Greece I have ventured to express my sentiments as I imagine they might have been expressed in ancient Greek but as alas I cannot do this as I would wish in modern Greek nor can I think that, with the old fashioned English pronounciation that I alone could use, it would be understood if a tried to speek it.

Will you, therefore, accept is as it is, merely a little literary compliment from the ancient College of St Catharine in Cambridge und its Master (or Rector), to you and yours University.

Words would fail me to express in any tongue the delight with which at last I visit Greece or the gratitude I feel for the exquisite kindness I have met on every side.

Οἵας μεθ' ἡδονῆς, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὐνοίας δεῦρο παρῆλθον τί δεῖ με λέγειν; Καὶ γὰρ δέδοικα μή τι καὶ πειραθεὶς νεώτερος γένωμαι τοῦ δέοντος. Ὅμως δὲ ἐς πρυτανεῖον τόδε τῆς σοφίας ἀφιγμένος καὶ ἐν πόλει τῇδε τῇ ἀρχαιοτάτῃ ξενωθεὶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τὸν ἐκ φρενὸς λόγον ἐλευθερώσω.

Καὶ γὰρ τὰς ὁδοὺς πεπατηκὼς οὗ πάλαι τὰς ἀναστροφὰς ἐποιοῦντο σοφισταί, ῥήτορες, ποιηταὶ ἐνδοξότατοι, τὴν ἀγορὰν ἰδὼν, τὴν ἱερὰν Ἀκρόπολιν τεθεαμένος ἐνεθυμήθην οἷα καὶ ὅσα ὑμῖν, ὦ παῖδες Ἑλλήνων, αὐτὸς μετὰ πάντων ὡς ἀληθῶς ἐποιρείλων τυγχάνω.

Τίνος γὰρ δὴ σοφίας ἐλλιπεῖς γεγένηνται οἱ πατέρες ὑμῶν; τίνος ἐπιστήμης οὐχ ἡγεμόνες; τίνος μαθήματος οὐ διδάσκαλοι ἀριστεύουσιν; Οὐδ' ἐκεῖνο δεῖ λεληθέναι, ὅτι τῶν ἄλλων ἐν σκότῳ καὶ ἀπορίᾳ κειμένων ἐντεῦθεν δὴ οὐδ' ἄλλοθεν ἐρράγη τὸ φῶς ὃ καὶ νῦν ἔτι τηλόθεν ἄραρεν.

Ὥςτε ὅτι προθυμότατα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑμᾶς ἀσπαζόμενος χαίρειν λέγω, ἅμα μὲν χάριν εἰδὼς μεγίστων εὐεργεσιῶν καὶ ὅτι ἔμοιγε εἰς πανήγυριν τήνδε τῶν εἰδότων τύχῃ ἀγαθῇ παρακληθῆναι συνέβη, ἅμα δὲ τῇ ἰοστεφάνῳ πόλει ἐπευχόμενος ταύτην τὴν Ἀκαδήμειαν ὡς ἐν τῷ πρόσθεν οὕτως ἐς τὸ ἔπειτα φιλόκαλον, φιλαλήθη, φιλελευθέραν νομίζεσθαι.

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Snouck Hurgronje ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ὁλλανδίας.

Allocution de M. le Professeur Snouck Hurgronje, au nom des Universités hollandaises.

Monsieur le Recteur,

Pour épargner votre temps si précieux et mon éloquence si défectueuse, je me permets de me borner à vous transmettre le document latin* dans lequel le Sénat de notre vieille Université de Leyde a exprimé ses vœux les meilleurs pour la prospérité de sa sœur cadette d'Athènes.

Ils sont des plus chaleureux, je vous l'assure!

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ, κόμιτος κ. Ἀγγέλου de Gubernatis ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἰταλίας.

Allocution du Professeur M. le Comte Ange de Gubernatis, au nom des Universités italiennes.

Tra i Filélleni di ogni nazione civile, l'Italia rivendica oggi a sè il diritto di mostrarsi in prima fila, non già per alcuna sua maggiore ambizione, ma per un profondo, immutabile sentimento di gratitudine che la lega all'antica Ellenia. Lasciando anche stare i vincoli di stretta remotissima parentela, per cui la gente dorica e la prima gente latina dovettero

* Ἴδε τὸ ἔγγραφον τοῦτο κατωτέρω ἐν τῷ Παραρτήματι Γ.
Voir plus bas dans l'Annexe C.

un giorno sentirsi una sola ed unica gente, l'Italia oltre l'eredità comune atavica che ricevette, con la Grecia, dal luminoso Oriente, per aver prima raccolto e condensato nel gran seno materno di Roma e quindi largamente diffusa nel mondo la meravigliosa civiltà ellenica, ed una seconda volta, tra i fiori ardenti del toscano Rinascimento, sentito alitare il soffio purissimo delle profumate aure elleniche, può ben dire che essa deve alla Grecia le sue due vite migliori, la sua maggiore dignità spirituale.

Qual meraviglia dunque che, quando essa gemeva in servitù dolorosa e si agitava essa stessa per la propria risurrezione, alcuno de' suoi figli più generosi, non potendo ancora dare la dolce vita per l'Italia, venisse ad offrire lietamente il braccio gagliardo alla Grecia insorta, e che, alla sua volta, la Grecia liberata desse, per molti anni, generosa e cordiale ospitalità ai perseguitati, raminghi esuli italiani? Quale meraviglia che le due quasi gemelle, oggi divenute signore di sè stesse, si abbraccino, in un giorno solenne, in un convegno fraterno mondiale, con tenerezza più intensa? che Roma ed Atene, nel nome sacro di Minerva ricordatrice, di Minerva agitatrice, si raccolgano a festa intorno al maggior faro di luce della nuova Ellenia, luce di sapienza, luce d'armonia, luce d'amore?

A me oggi il privilegio malinconico degli anni molti concede l'onore di portare, in mezzo a questo gran tripudio di luce ambrosiaca spirante in Atene dal remoto Oriente, il saluto augurale della mia patria intellettuale, che in quest'ora delfica, *ô andres athénaioi,* palpita tutta con voi, nel sogno antico, come nelle speranze nuove.

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Junirô Takakusu ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τοκίου τῆς Ἰαπωνίας.

Allocution du Professeur M. Junirô Takakusu, au nom de l'Université de Tokyo (Japon).

De la part de l'Université de Tokyo, j'ai l'honneur de saluer cordialement sa sœur Athenienne tout en exprimant la vive joie que cette occasion solennelle nous a causée.

A cette occasion permettez-moi, Monsieur le Recteur, de vous présenter avec la présente adresse les félicitations chaleureuses de notre Président Monsieur le Baron Hamao.

Προςφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Alf Torp, ἀντιπροςώπου τοῦ ἐν Χριστανίᾳ τῆς Νορβεγίας Πανεπιστημίου.

Allocution du Professeur M. Alf Torp, représentant de l'Université norvégienne à Christiania.

Legavit me universitas Christianiensis ut suis verbis salutarem sororem Atheniensem, quae post saeculorum multorum maximas miserias, quas toleraverat populus Graecus, ante septuaginta quinque annos restituta et quasi in novam vitam revocata est in hac antiqua philosophiae et artium liberalium patria, ubi resonare etiamnunc videntur voces illorum immortalium virorum, qui et in literis et in artibus vias generis humani primi invenerunt. Fama illorum immensa vos nepotes et tollit et deprimit. Nam ut talibus majoribus ortos esse gloria vestra est sempiterna, ita metam illorum attingere non posse, quae communis est fortuna, vobis solis vituperationi est. Sed vivere in nepotibus vires illorum ingenii, et ex aliis rebus et ex eis quae per hoc exiguum septuaginta quinque annorum spatium bene fecit Universitas vestra plane perspicitur, ita ut sperare liceat, nonquam in Graecia defuturos esse viros bonos. Quod ex animo opto precorque!

Προςφώνησις τοῦ κ. Μιχαὴλ Σούτσου ἐκ μέρους τῆς Ῥωμανικῆς Ἀκαδημίας.

Allocution de M. Michel Soutzo, au nom de l'Académie de Roumanie.

Sire, Messieurs,

J'éprouve un sentiment de joie très profond en vous apportant les vœux chaleureux que forme l'Académie Roumaine pour la prospérité et le développement de la savante et brillante Université d'Athènes à l'occasion de son jubilé.

Admirateur fervent de la civilisation Hellénique, c'est

avec un respect filial que j'accomplis aujourd'hui cette mission et que je salue la terre sacrée où s'épanouirent autrefois les fleurs les plus belles de la culture humaine et à laquelle me rattachent les liens et les souvenirs les plus chers.

Προςφώνησις τοῦ κ. Βογδὰν Γαβριήλοβιτς, πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου.

Allocution de M. Bogdan Gavrilowich, Recteur de l'Université de Belgrade.

Monsieur le Recteur,

L'Université de Belgrade, répondant à votre courtoise invitation, s'associe avec joie au jubilé que vous célébrez aujourd'hui et est heureuse de joindre ses félicitations les plus sincères à celles que les Universités du monde entier viennent, en ce jour solennel, vous adresser pour la prospérité croissante de votre Université. L'Université de Belgrade est heureuse de rendre hommage au peuple et à la civilisation helléniques et de payer ainsi, au nom de tout le peuple serbe, une dette plusieurs fois séculaire. D'autres, plus grands que nous, ont dit les services que le peuple grec de l'antiquité a rendus à l'humanité. Dans l'adresse que, tout à l'heure, j'aurai l'honneur de Vous remettre, nous avons insisté plus particulièrement sur ce que nous devons à vos grands aïeux de Byzance et sur les liens qui, à une époque plus récente, unirent nos deux histoires.

C'est donc animés de sentiments fraternels et très sympathiques que nous formons les vœux les plus cordiaux pour la prospérité croissante de votre Université. Puissent la glorieuse tradition de la civilisation hellénique et les beaux états de service de votre Université dans le passé lui être une garantie assurée d'un non moins brillant et non moins fécond avenir!

Προςφώνησις τοῦ Πρυτάνεως κ. Ἐδουάρδου Montet ἐκ μέρους τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἑλβετίας.

Allocution du Recteur M. Edouard Montet, au nom des Universités de Suisse.

Monsieur le Recteur,

Les Universités suisses, au nom desquelles j'ai l'honneur de parler, vous remercient de les avoir invitées à assister au jubilé de votre Université. Elles appartiennent à un pays qui a le privilège de jouir, depuis plusieurs siècles, des libertés politiques les plus étendues. Elles savent que c'est à ce régime de liberté absolue qu'est dû le développement important qu'elles ont atteint: il n'y a d'études supérieures possibles qu'à la condition d'une absolue indépendance de l'esprit.

C'est pourquoi les Universités suisses sont heureuses d'être présentes, dans la personne de leurs délégués, sur ce sol de la Grèce qui fut, dans l'antiquité, la terre classique de la liberté et qui, dans les temps modernes, a su, au prix des efforts les plus héroïques et les plus dignes d'admiration, reconquérir son indépendance et sa liberté.

Comme représentant de l'Université de Genève, je tiens à vous rappeler ici le nom d'un de mes compatriotes, qui fut, lors de la guerre de l'indépendance nationale de votre patrie, l'un des amis les plus sincères et les plus dévoués de la Grèce. Je veux parler du Genevois Eynard, dont le nom est cher à tous les Grecs, en quelque lieu de la terre qu'ils se trouvent.

Au nom des Universités suisses, je forme les vœux les plus ardents et les plus sincères pour la prospérité et l'avenir de l'Université d'Athènes.

Προσφώνησις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας κ. Ἀχμὲτ Χικμὲτ βέη.

Allocution du Délégué turc Ahmed Hikmet Bey.

Dans cette cité antique et en présence de cet aréopage où il me semble percevoir à travers tant de siècles la voix sonore et persuasive des anciens orateurs, je me fais un agréable devoir, comme pour répondre, le cœur plein d'émotion, à l'élo-

quence silencieuse des trésors historiques du pays d'adresser mes plus vifs remercîments à Sa Majesté le Roi et à Son Altesse le Prince Héritier de Grèce qui ont daigné prendre sous leur auguste patronage cette réunion d'admirateurs de l'Orient.

Je ne saurai non plus me dispenser d'exprimer le grand plaisir éprouvé par l'excellent accueil que nous avons reçu de l'éminent Recteur et des savants professeurs de l'Université.

Je me fais en même temps un devoir de saluer l'Université d'Athènes de la part de l'Université de Constantinople.

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Κάρο, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Σχολῆς, ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ῥώμῃ ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν Σχολῶν.

Allocution du Professeur M. Georges Karo, Directeur de l'Institut archéologique allemand d'Athènes, au nom des Instituts d'archéologie et d'histoire d'Athènes et de Rome.

Euer Majestät!

Geboren in dem jungbefreiten Hellas, erwachsen und gereift in dem von Jahrzehnt zu Jahrzehnt erstarkenden Staatswesen, ist die Universität Athen stets das Herz von ganz Griechenland gewesen. Wie das Herzblut strömt von ihr griechische Cultur weit über die Grenzen des Königreichs hinaus, wie das Blut zum Herzen strömt die Jugend aus den fernsten Stätten zurück, wohin immer Hellas seine Kolonien ausgesandt hat, heute noch wie im Altertum, bis an die Grenzen der Erde. Zur glorreichen Tradition der Vorfahren greift so die Universität zurück, hier sind die starken Wurzeln ihrer Kraft.

Wir Neokoroi der antiken Heiligtümer, wir archäologischen Institute aller Länder, in deren Namen zu sprechen mir die hohe Ehre geworden ist, wir begrüßen ganz besonders freudig diesen feierlichen Tag. Wir begrüßen ihn voll Dankbarkeit, eingedenk aller freundschaftlichen, großherzigen Förderung, die wir seit Jahrzehnten, seit dem

Anfang unseres Bestehens, in Hellas genossen haben, eingedenk der Tugend, deren die alten Hellenen stolz waren, die in Wort und Tat der jungen Hellenen so kräftig fortlebt: der Philoxenia!

Zum Danke bringen wir unsere Arbeit, unsere Mitarbeit an den Aufgaben, welche die große Vorzeit dem jungen Hellas auferlegt. Und wenn wir heute im Verein mit den griechischen Fachgenossen die Gäste empfangen dürfen, die aus allen Gegenden und Zonen zusammenströmen, so empfinden wir freudig, daß auch wir uns heimisch fühlen können auf der heiligen attischen Erde.

Im Vollgefühl dieses geistigen Bürgerrechts, in ehrfürchtigem Gedenken an die großen Archäologen, die es uns erworben haben, geloben wir Euer Magnificenz, an unserem Teile getreulich mit Ihnen den hohen Zielen zuzustreben, denen die Universität Athen, die Archegetis junghellenischer Kultur, die hellenische Nation entgegenführt.

Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Κ. Σακελλαροπούλου, προέδρου τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικῶν Συλλόγων.

Allocution du Professeur M. Spyr. Sakellaropoulos, Président de la Société littéraire le «Parnasse», au nom des Sociétés scientifiques de Grèce.

Κύριε Πρύτανι,

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσὸς ὁ πάλαι μὲν ὑπὸ νεαρῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἱδρυθεὶς, νῦν δὲ ἀνδρωθεὶς καὶ προκόψας εἰς λόγον κοινωνικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς δράσεως, μεταδίδων δὲ εἰς χιλιάδα σχεδὸν ἀπόρων παίδων τὴν στοιχειώδη παίδευσιν, εὔχεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν Συλλόγων τοῦ Βασιλείου, ὧν ἀντιπρόσωποι παρίστανται ἐνταῦθα, θερμὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχὰς πρὸς τὴν σεπτὴν ἑστίαν παντὸς φωτισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, πρὸς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ἀμφιετηρίδι.

Προσφώνησις τοῦ ἰατροῦ κ. Μ. Τσακύρογλου, ἀντι-

προςώπου τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν γυμνασίων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Allocution de M. le Docteur Tsakyroglou, délégué de l'École évangélique de Smyrne, au nom des gymnases grecs et des Communautés helléniques de l'Étranger.

Κύριε Πρύτανι,

Ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν Γυμνασίων καὶ λοιπῶν Σχολῶν καὶ κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν πλείστων ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀντιπρόςωποι παρίστανται ἐνταῦθα, καὶ ἰδίᾳ τῆς γεραρᾶς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἧς ἰδιαίτερος ἀπεσταλμένος τυγχάνω, ἐκφράζω σήμερον ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ ἀνωτάτου τεμένους τῶν Ἑλληνίδων Μουσῶν τὰ θερμὰ αὐτῶν καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ναί· ἀπὸ τῆς ἑπταλόφου βασιλίδος τῶν πόλεων μέχρι τῆς ἀφνειοῦ Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ τῆς καλῆς Ἰωνίας καὶ τῆς πατρίδος τοῦ ὑψίστου τῶν ποιητῶν Ὁμήρου, πᾶσαι αἱ σχολαὶ τῆς ἡνωμένης ὁμογενείας, αἱ παρέχουσαι τὰ πρῶτα νάματα τῆς παιδείας εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ νεότητα καὶ παρασχοῦσαι αὐτὰ εἰς χρόνους λίαν χαλεποὺς πρὶν ἀκόμη ἀναγραφῇ ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν ἐθνῶν ἡ Ἑλλὰς ἐλευθέρα, ἀγάλλονται διὰ τὸ εὐτυχὲς καὶ εὐφρόσυνον γεγονὸς, καὶ πιστεύουσιν ἀκραδάντως, ὅτι ἡ ἑορτάζουσα ὑπερτάτη ἑστία τῆς σοφίας θέλει ἀκμαία παρέχει ἐςαεὶ τὰ φῶτα τῶν ἐπιστημῶν εἰς σύμπαντα ἐξ ἴσου τὰ ἀδελφὰ τέκνα τῆς πατρίδος.

Ἀνασκοποῦντες πρὸς στιγμὴν τὸ παρελθὸν, παρελθὸν τριῶν τετάρτων μόνον αἰῶνος, μετ' ἐθνικῆς ὄντως ὑπερηφανείας θαύμαζομεν τὴν ἔκτακτον πνευματικὴν ἀλκὴν καὶ γιγαντιαίαν ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν, ἃς ἀνέπτυξε τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κέντρον ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν, προαγαγὸν καὶ μορφῶσαν τοσούτους πεφωτισμένους σκαπανεῖς τῆς ἐθνοπλαστικῆς ἡμῶν γλώσσης καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐμπνευσμένους ἀποστόλους τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Τοὺς ἀδελφικοὺς λοιπὸν χαιρετισμοὺς συμπάσης τῆς μαθητιώσης νεότητος τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Γυμνασίων συνενοῦντες μετὰ τῶν ἐνδείξεων εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὴν κοινὴν πνευματικὴν τροφὸν, τὴν μέλλουσαν νὰ περιθάλῃ ἔτι ἐν τῇ θερμῇ καὶ

φιλοστόργῳ αὐτῆς φωλεᾷ νεοσσοὺς ἐκ τῆς ξένης, εὐχόμεθα ἀπὸ μέσης καρδίας ὑπὲρ τῆς ἀπτώτου καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον δράσεως τοῦ πανηγυρίζοντος τὸ ἰωβιλαῖόν του σήμερον ἡμετέρου Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Προσφώνησις τοῦ γυμνασιάρχου Αἰγίου κ. Μιχαὴλ Δ. Βολωνάκη, ἐκ μέρους τῶν γυμνασίων τοῦ βασιλείου.

Allocution de M. Michel D. Volonakis, Directeur du Gymnase d'Aegion, au nom des gymnases du Royaume.

Κύριε Πρύτανι,

Μεγάλως σεμνύνομαι, ὅτι τῇ φιλόφρονι ψήφῳ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων μου ἐξελέγην, ἵνα κατὰ τὴν περίλαμπρον ταύτην ἑορτὴν, ἣν τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον γηθοσύνως τελεῖ ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἐπετείῳ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, προσφωνήσω ὑμᾶς, τὸν ὑψηλογνώμονα Πρύτανιν.

Καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον τοῦτον τὸ ἀνώτατον τοῦτο τοῦ ἔθνους παιδευτήριον ἐπετέλεσεν ἔξοχον πνευματικὴν καὶ φιλόπατριν ἐργασίαν, διεσκέδασε τὸν ἐκ τῆς στυγερᾶς δουλείας μακραίωνα χειμῶνα τῆς ἀμαθείας τοῦ Γένους, ἀνῆψεν ὡς καλλίφλοξ πυρσὸς ἄσβεστον τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτα, ἐξῆρε τὸ φρόνημα τῆς ἑλληνικῆς νεότητος πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον τῆς γλυκυτάτης πατρίδος μέλλον, ἐλάμπρυνε τὸν ὅλον βίον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἄλλης καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, καὶ, ἵνα συντόμως, ἀπέβη τὸ σεμνὸν ἵδρυμα τῆς φωταυγοῦς ἡμερώσεως καὶ τῆς πατρῴας εὐσεβείας.

Τῶν πολλαπλῶν τούτων ἀγαθῶν ἐν μεγάλῃ μοίρᾳ ἀπέλαυσαν καὶ οἱ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἑλληνικῷ λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς γενομένης βαθυγνώμονος, μυσταγωγοῦ τῆς ἐπιστήμης καὶ φρονηματιζούσης διδασκαλίας ἀφορμώμενοι ἀνεδείχθησαν ἀγαθοὶ δολιχοδρόμοι ἐν τῷ εὐγενεῖ αὐτῶν ἔργῳ καὶ περιπαθῶς ἠγάπησαν, ὅπως διὰ προσφόρου ἀγωγῆς καὶ παιδείας ἐκτρέφωσι τὴν ἐμπιστευομένην αὐτοῖς νεότητα, τὸ σύμβολον τοῦτο καὶ Παλλάδιον τοῦ ἀναγεννωμένου Ἔθνους, φωτεινὴν τὴν διάνοιαν καὶ γενναίαν τό τε φρόνημα καὶ τὸ ἦθος καὶ ἀνταξίαν καθόλου τῶν ἑνωτικῶν τῆς ἀριστοτόκου πατρίδος πόθων.

Ὅθεν μεγίστην ὑπολαμβάνομεν πάντες εὐτυχίαν ἡμῶν, διότι κατὰ τὴν εὐφρόσυνον καὶ καλλίστην ταύτην πανήγυριν τῆς πνευματικῆς ἡμῶν τροφοῦ ἐδόθη καὶ ἡμῖν ἡ ἡδίστη εὐκαιρία, ἵνα μετὰ τοῦ

ἄλλου Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶνδε τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἐπιστήμης ἱεροφαντῶν, τῶν τιμητικώτατα ἁπανταχόθεν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἁθρόων προςελθόντων ἐνθάδε, συνενώσωμεν τὴν ἡμετέραν φωνὴν, ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ διὰ τῶν σοφῶν, φιλοπατρίδων καὶ ἀνεπιλήστων διδασκάλων ἡμῶν μεστῶσαν τὸν ἡμέτερον νοῦν καὶ τὴν καρδίαν Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ συντελέσωμέν πως πρὸς ὕμνον καὶ ἔξαρσιν τοῦ ἀγλαοκάρπου ἔργου αὐτοῦ.

Ἐν τέλει, μεγάτιμε Πρύτανι, ἐκθύμως εὐχόμεθα εἰς τὸ ἀνώτατον ἡμῶν κοινὸν ἐκπαιδευτικὸν καθίδρυμα νὰ διατελῇ ἡ ἀέναος διαυγὴς πηγὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἔθνους, ἡ φιλόστοργος μήτηρ τῶν ἁπανταχοῦ ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ ἀρραγὴς δεσμὸς τῶν ὁμοφύλων πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἰδεωδῶν καὶ τῶν χρυσῶν ὀνείρων τῶν μεγαλοδόξων ἐλευθερωτῶν πατέρων. Ναὶ, ὁλοψύχως εὐχόμεθα, ὅπως τοῦτο ἀξίως καὶ τοῦ μεγάλου ὀνόματος τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς πάλαι Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀφθίτου προγονικῆς εὐκλείας καὶ οὐχ ἥκιστα τῆς πανελληνίου στοργῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸ κατὰ τὴν σήμερον τῆς πίστεως, τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἑλληνικῶν φώτων ἱερωτάτην ἡμέραν εὐοιωνίστου παγκοσμίου ταύτης τιμῆς καὶ ἀγάπης μὴ μόνον παραμένῃ ὁ ἀνέσπερος ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ τάχιστα ἀναδειχθῇ διηνεκὲς πρυτανεῖον σοφίας εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΑ ΤΗι 26 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙΣ ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΜΑΣΙ

ANNEXE C

ADRESSES DE FÉLICITATIONS

PRÉSENTÉES LE 8 AVRIL

PAR LES UNIVERSITÉS
ET ÉCOLES ARCHÉOLOGIQUES ÉTRANGÈRES
ET LES GYMNASES GRECS DU ROYAUME ET DE L'ÉTRANGER

I.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ—PATRIARCATS

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

PATRIARCAT ŒCUMENIQUE DE CONSTANTINOPLE

Ἀριθ. πρωτ. 2472

Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἐλλογιμώτατε κύριε Σ. Π. Λάμπρε, Πρύτανι τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Οἱ ἀπειροπληθεῖς δεσμοὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, οἱ καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς συνδέοντες πρὸς τὸ περιφανὲς Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἰδιαιτέρως εὐχάριστον καθῆκον ἐπέβαλλον ἡμῖν ὅπως μετὰ χαρᾶς συμμετάσχωμεν καὶ ἡμεῖς τῶν εὐσήμων ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ ἑορτῶν. Διὸ καὶ ὑπερήδιστα τὴν γενομένην ἡμῖν φιλόφρονα ἀποδεξάμενοι πρόσκλησιν, ἄσμενοι, καθὰ καὶ προλαβόντως ἀνηγγείλαμεν, ἐσπεύσαμεν, ἀποφάσει ὁμοθύμῳ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, διορίσαι τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Σάρδεων καὶ Σχολάρχην τῆς καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς κύρ. Μιχαὴλ Κλεόβουλον, ἱεράρχην ἐλλόγιμον καὶ τὰ μάλα ἡμῖν περισπούδαστον καὶ ἀγαπητόν, ἵνα παραστῇ κατὰ τὰς σεμνὰς ταύτας τοῦ τετιμημένου Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἑορτὰς ὡς ἀντιπρόσωπος κοινὸς τῆς Μητρός τε Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν δύο καθ' ἡμᾶς ἀνωτέρων Πατριαρχικῶν Σχολῶν, τῆς Ἱερᾶς δηλονοῦν κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐν Φαναρίῳ Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.

Διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου οὖν καὶ ἀντιπροσώπου ἡμῶν τούτου πανευφροσύνως διαβιβάζοντες πρὸς τὸ ἑορτάζον εὐκλεὲς καὶ προσφιλὲς Πανεπιστήμιον τὴν ἐγκάρδιον εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐνθέρμους αὐτῆς συγχαρητηρίους εὐχὰς, ἅμα δὲ καὶ ἔνθερμον ἀπὸ τῶν εἰρημένων δύο καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῶν Σχολῶν χαιρετισμὸν, εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως τὸ περιφανὲς Πανεπιστήμιον, τὸ ἐπὶ τρία ἤδη τέταρτα αἰῶνος ἀπλέτως ἐκ τοῦ κλεινοῦ ἄστεως τὸ φῶς τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐπιστημῶν καθ' ἅπασαν ἐκχέον τὴν Ἀνατολὴν, δαψιλῶς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκπέμπῃ τὰς εὐεργετικὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας, καταυγάζον καὶ φωτίζον καὶ προάγον εἰς τὰ τίμια καὶ ὑψηλὰ, ὑψοῦ καὶ δεδοξασμένως τὴν δᾷδα τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐπιστημῶν πάντοτε προφέρον καὶ κρατοῦν. Τὰς ἐγκαρδίους δὲ εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἡμῶν διαβιβάζοντες καὶ τῇ ἐλλογίμῳ χορείᾳ τῶν καθηγητῶν καὶ τῇ εὐέλπιδι τάξει τῶν φοιτητῶν, ἐξαιτούμεθα πᾶσι τὰ κράτιστα παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς περισπουδάστου ἡμῖν Ἐλλογιμότητος αὐτῆς.

ᾳϡιϐ'. Μαρτίου ιδ'.

Τῷ Ἐλλογιμωτάτῳ καὶ Ἐριτίμῳ
Πρυτάνει τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κυρίῳ Σπ. Λάμπρῳ

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπειεικεῖ ψήφῳ τοῦ ἐν τῷ γείτονι Κράτει Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Κέντρου ἀνετέθη μοι ἡ εὐχάριστος ἐντολὴ τοῦ μεταχειρίζειν τῆς λαμπρᾶς καὶ βαθύτατα πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν συγκινούσης πανηγύρεως τοῦ τηλαυγοῦς τούτου τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας καὶ ἐπιστήμης φάρου ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ καὶ ἐκπροσωπῆσαι ἐν αὐτῇ τό τε ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν ἡμῶν Κέντρον, ὑφ' οὗ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν ἅπασα καθόλου ἡ παίδευσις τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τελεσιουργεῖται, καὶ δύο τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ παιδευτηρίων, τῆς ἐν Χάλκῃ ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς πρεσβυγενοῦς ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.

Τὴν ἐντολὴν ἐκπληρῶν ταύτην παρίσταμαι ἐνώπιον τῆς σεμνῆς ταύτης ὁμηγύρεως κομίζων τῇ προϊσταμένῃ τοῦ περιφανοῦς τούτου τῶν Μουσῶν ἐνδιαιτήματος Ὑμετέρᾳ Ἐλλογιμότητι καὶ ταῖς λοιπαῖς μουσοτραφέσιν αὐτοῦ Ἀρχαῖς τὰς θερμὰς καὶ εἰλικρινεῖς συγχαρητηρίους προσρήσεις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Ἰωακεὶμ, τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἐντιμοτάτων μελῶν τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ταῖς τελουμέναις ἑορταῖς, ἅμα δὲ καὶ τὰς ἐνθέρμους

αὐτῶν εὐχὰς, ὅπως ἡ φωτοβόλος αὕτη ἐπιστημονικὴ ἑστία, ἡ ἐπὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ὅλα ἔτη ἄσβεστον τὸ πῦρ τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας καὶ ἐπιστήμης διατηρήσασα καὶ πολλαχῶς δι᾽ αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν φωτίσασα, ἐκπέμπῃ ἄπλετον ἐςαεὶ τῷ ἀνὰ τὴν ἑῴαν Ἑλληνικῷ τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης καὶ μαθήσεως φῶς.

Τὰς αὐτὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς καὶ προςρήσεις προςκομίζω καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχικῆς, ὧν ἡ μὲν πρώτη, τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς ὁμωνύμου Σχολῆς τοῦ περιφανοῦς τούτου φυτωρίου ἱερὸν ἔργον τελοῦσα, ἱκανοὺς παρεσκεύασεν ἐπιστήμονας τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου ἐργάτας, καλλιεργήσαντας καὶ καλλιεργοῦντας αὐτὸν δοκίμως ἔν τε τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ δὲ δευτέρα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς ἁλώσεως χρόνων πάντοτε ὑπὸ τὴν ἄμεσον σκέπην καὶ προστασίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας λειτουργοῦσα πολλὰς ἀπέλυσε χιλιάδας τροφίμων, διακριθέντων ἔν τε τῷ ἐμπορικῷ, τῷ ἐπιστημονικῷ καὶ τῷ τῶν γραμμάτων κόσμῳ καθόλου, ἐξ ὧν πλεῖστοι τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν παίδευσιν ἐν τῷ κλεινῷ τούτῳ τῶν Μουσῶν ἐνδιαιτήματι ἐκτήσαντο ἀπὸ τῆς αἰσίας αὐτοῦ ἱδρύσεως.

Ταῖς συγχαρητηρίοις προςρήσεσι καὶ εὐχαῖς ταύταις τῆς ἀνωτάτης τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοῦ Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν δύο ἀνωτέρων αὐτῆς παιδευτηρίων ἐπισυνάπτω καὶ τὰς ἐμὰς ταπεινὰς προερχομένας ἀπὸ καρδίας εὐγνωμονούσης πρὸς τὸ σέμνωμα τοῦτο τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἐφ᾽ οἷς ὡς τρόφιμος αὐτοῦ ἀπήλαυσα παρ᾽ αὐτοῦ ἀγαθοῖς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαρτίου 1912

† *Ὁ Σάρδεων Μιχαὴλ Κλεόβουλος*

Σχολάρχης τῆς Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ—PATRIARCAT D'ANTIOCHE

Ἀριθ. 739

Ἐκλαμπρότατε Πρύτανι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, υἱὲ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Σπ. Λάμπρε. Τὴν πεφιλημένην ἡμῖν ἐκλαμπρότητα Ὑμῶν πατρικῶς εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν.

Παῦλος ὁ τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος, ὁ καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, ἐν Δαμασκῷ τὸ ἄπλετον περιλαμπόμενος φῶς τῆς ἀληθοῦς

θεογνωσίας, τὴν πρωτόγονον δ' ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίαν ἱδρύσας, εἰς τὴν ἔνδοξον ταύτην τῶν ἐπιστημῶν πόλιν, τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, θεήλατος ἦλθεν· ἐπὶ τοῦ Ἀρείου δὲ Πάγου πρὸ τῶν σοφῶν ἐκείνων δικαστῶν μετὰ παρρησίας ἱστάμενος, τὴν ἀληθῆ λατρείαν τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ καρποφόρως ἐδίδαξε καὶ οὕτω μετ' ἐνθουσιασμοῦ θείου καὶ ἀγαλλιάσεως ὁλοψύχου τὴν νέαν ἐν αὐτῷ ἔπηξεν ἐκκλησίαν, γενομενος οὕτως ὁ ἱερὸς κρίκος ὁ συνδέων Ἀντιόχειαν καὶ Ἀθήνας. Ἔκτοτε οἱ τοῦ θεσπεσίου ἐκείνου Ἀποστόλου ἱεροὶ διάδοχοι, ἐπισκοποῦντες τὴν ὁσημέραι ἀκμάζουσαν ἀνάπτυξιν τοῦ σπόρου τῶν ὑπ' αὐτοῦ φυτευθεισῶν τῆς Ἀποκαλύψεως ἀληθειῶν, ἔχαιρον καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἔβλεπον, ὅτι αἱ τῆς Ἀποκαλύψεως ἀλήθειαι ἔτι μᾶλλον ἐφωτίζοντο καὶ ἐπὶ πλέον ἐστερεοῦντο διὰ τῶν φιλοσοφικῶν προτάσεων καὶ συμπερασμάτων τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

Τῆς ἐν λόγῳ ἐνδομύχου χαρᾶς τοῦ τε κορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου καὶ τῶν ἱερῶν διαδόχων αὐτοῦ συναισθανόμενοι καὶ ἡμεῖς, πρόφρονι θυμῷ συμμετέχομεν τῆς πανηγύρεως ταύτης τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἐπιστημονικοῦ φάρου, τοῦ ἐπὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη ἱλαρὸν διαχέοντος τὸ φῶς τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν θύραθεν ἀληθειῶν. Διὰ τοῦ ἱερωτάτου δ' ἀντιπροσώπου ἡμῶν Μητροπολίτου Λιβάνου κυρίου Παύλου μεθερμηνεύοντες τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια ἡμῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοφρουρήτου Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, θερμῶς δεχόμεθα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, ὅπως ἀκμαίαν καὶ ἐςαεὶ αὔξουσαν διατηρῶν τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ τούτῳ Πανεπιστημίῳ πνευματικὴν ζωὴν καὶ ἀνάπτυξιν, πλούσια τὰ ἐλέη δωρῆται τοῖς τε ἱδρυταῖς καὶ εὐεργέταις αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ διδάσκουσι καὶ διδασκομένοις, διαψιλῶς πᾶσι χορηγῶν τὰς οὐρανίους αὐτοῦ δωρεὰς καὶ χάριτας. Ἀμήν.

Τῇ 12 Μαρτίου 1912

Τῆς ὑμετέρας πεφιλημένης ἡμῖν Ἐκλαμπρότητος διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† *Ὁ Ἀντιοχείας Γρηγόριος*

II.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

UNIVERSITÉS

ET AUTRES ÉTABLISSEMENTS D'INSTRUCTION SUPÉRIEURE

ALLEMAGNE — ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΟΝΝΗΣ — UNIVERSITÉ DE BONN

Bonn, den 8. April 1912.

Eure Magnifizenz, Hochzuverehrender Senat,

Die Rheinische Friedrich-Wilhelm-Universität zu Bonn gibt sich die Ehre, der Universität von Athen zu ihrer Jubelfeier herzlichen und aufrichtigen Glückwunsch darzubringen.

Aus dem gleichen Ringen des eigenen Volkes um geistige und politische Macht und Freiheit geboren wie die nicht viel jüngere griechische Schwester hat sie wie diese stets ihre vornehmste Aufgabe darin erblickt, dem Vaterland durch Gewinnung und Schulung aller geistigen Kräfte, deren es zu seiner staatlichen und kulturellen Blüte bedarf, den schuldigen Dank für ihre Gründung abzustatten. Sie bleibt sich dabei klar bewußt, daß die Ströme geistigen Lebens, die ihr die glänzendsten Zeiten brachten, ihren Quell in der alten Ἀκαδημία Athens haben, als deren Nachfolgerin und Erbin sich das Πανεπιστήμιον des heutigen Athen darstellt. Die mächtige Anregung und Förderung, die unser deutsches Geistesleben der berühmten Bonner Philologenschule schuldet, ist doch nur eine Frucht des einst in klassischer Zeit in Athen erblühten unvergleichlich reichen und glanzvollen Wirkens griechischer

Denker und Künstler. Männer wie Welcker, wie Jahn und Ritschl, wie Bücheler und Usener, die ihre beste Kraft an die Erkenntnis und Fruchtbarmachung griechischen Lebens und Strebens setzten, werden uns nie vergessen lassen, wie viel unsere Universität, unser Volk, ja die Welt der Berührung mit dem athenischen Geistesleben verdankt und immerdar verdanken wird.

Möge, das ist unser Wunsch, die feiernde Universität von Athen in dem geistigen Wettkampfe der Hochschulen mit in der ersten Reihe stehn, möge sie stets wert erfunden werden des altehrwürdigen Namens einer „Academia Atheniensis", dessen Klang noch heute die Welt mit staunender Bewunderung füllt.

Der Rektor und Senat
der Königlichen Rheinischen
Friedrich-Wilhelm-Universität zu Bonn.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΦΡΕΪΒΟΥΡΓΟΥ — UNIVERSITÉ DE FREIBOURG

Die Albert-Ludwigs-Universität Freiburg im Breisgau beglückwünscht die Universität Athen, die nationale Hochschule Griechenlands, zu der Feier ihres fünfundsiebzigjährigen Bestehens.

Hervorgegangen aus der Begeisterung des Befreiungskrieges, gegründet unter der freudigen Anteilnahme der Philhellenen aller Kulturstaaten und unter der tätigen Mitwirkung deutscher Gelehrter, eines Ludwig Ross und Heinrich Nikolaus Ulrichs, hat die Universität in Athen sich selbständig und kraftvoll entwickelt als der geistige Mittelpunkt der gesamten hellenischen Nation und als die gemeinsame Bildungsstätte der lernbegierigen Jugend aller von Hellenen bewohnten Länder: sie ist mit einem Wort das geworden, was das alte Athen zu sein sich rühmte, das πρυτανεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Mit dem Blühen und Gedeihen seiner Universität steht der Aufschwung des hellenischen Volkes in unverkennbarem Zusammenhang. Denn seitdem auf dem Boden Athens zuerst in der Welt ein Volk seine Macht auf Geistesbildung durch Kunst und Wissenschaft gegründet hat, kann keine

Nation, die Anteil an der fortschreitenden Entwicklung der Menschheit nehmen will, auf die Beförderung und Vertiefung geistiger Bildung verzichten. Wiederanzuknüpfen an das Altertum ist darum für das hellenische Volk zu einer Lebensfrage geworden, und die Universität in Athen hat mit Recht die Pflege der aus ferner Vergangenheit herüberwirkenden Geistes zu ihrer vornehmsten Aufgabe gemacht.

Das ist es, was uns, die Hochschulen Deutschlands, zunächst und am meisten mit ihr verbindet. Denn auch uns gelten hellenische Geschichte und hellenisches Rechtsleben, hellenische Religion und Philosophie, hellenische Dichtung und Kunst als erhabenste Gegenstände wissenchaftlicher Forschung und Lehre. Zugleich sind aber die modernen Wissensgebiete, die Errungenschaften der Naturwissenschaft und die Fortschritte auf dem Gebiete der Medizin an der Universität in Athen von Anfang an in ihrer grossen Bedeutung für die Zukunft von Hellas gevürdigt worden, und die erfolgreiche Arbeit wird auch dieser Band gemeinsamer Interessen zwischen ihr und uns immer fester knüpfen.

Möchte demnächst die Vollendung des ersten Jahrhunderts im Bestehen der National-Universität Griechenlands eine weitere Etappe bezeichnen auf der Bahn gesunden Fortschritts im Dienste menschlicher Gesittung zur Ehre der Wissenschaft und zum Segen des hellenischen Volkes.

Freiburg, i. Br. im März 1912

Prorektor und Senat der Albert-Ludwigs-Universität

Dr. Ernst Fabricius

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ GIESSEN — UNIVERSITÉ DE GIESSEN

Die grossherzoglich hessische Ludwigs-Universität in Giessen beglückwünscht die griechische National-Universität in Athen zur Feier ihres fünfundsiebzigjährigen Bestehens.

Errichtet an jener geweihten Stätte in der Akademie und im Lykeion, welche der Welt die ewigen Vorbilder aller wis-

senschaftlichen Lehr-und Forschungs-Institute schenkte, seit ihrer Gründung getragen von der begeisterten Liebe des Volkes, hat die griechische National-Universität seit 75 Jahren mit reichem Erfolge daran gearbeitet, die wissenschaftliche Bildung der Nation auf eine der neuen Blüte von Hellas würdige Höhe zu heben. Möge es ihr vergönnt sein, noch ungezählte Jahre mit frischer Kraft im Geiste der erhabenen Ahnen für die höchsten Güter der Menschheit zu wirken.

Rektor und Senat
der Ludwigs-Universität

Giessen, den 7. April 1912.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΓΟΤΙΓΓΗΣ—UNIVERSITÉ DE GÖTTINGUE

Prorektor und Senat
der Georg Augusts Universität

Göttingen, am 1. April. 1912.

Wie die mächtige nationale Bewegung, welche zur Befreiung Griechenlads von dem Jahre der Fremdherrschaft geführt hat, von der Begeisterung und tätkräftigen Teilnahme aller Kulturvölker getragen war, so nehmen die älteren abendländischen Hochschulen den innigsten Anteil an der Feier, welche die jüngere hellenische Schwesteranstalt zu Ehren ihres fünfundsiebenzigsten Stiftungstages begeht. Darf doch die Errichtung einer nationalen Hochschule als die eigentliche Krönung des Befreiungswerks gelten.

Auch die Georgia Augusta will unter den Glückwünschenden zu diesem festlichen Erinnerungstage nicht fehlen. Von altersher stolz darauf, eine Hochburg der klassischen Altertumsstudien zu sein, darf sie nicht wenige namhafte Hellenen zu ihren Schülern zählen.

Einer ihrer grössten Lehrer, Karl Otfried Müller, ein Meister der Altertumswissenschaft, ist seiner mit leidenschaftlichem Eifer betriebenen Forschungstätigkeit auf dem klassischen Boden Griechenlands all zu früh erlegen. Sein ragendes Grabdenkmal auf der geweihten Stätte des Kolonos Hippios, errichtet von der Universität Athen, ist uns

zugleich ein Denkmal der innigen Beziehungen, welche diese mit unserer Hochschule verbindet, und mit Dank erinnern wir uns an dem Jubeltage der athenischen Schwester der Ehrung, welche sie in ihrer Jugendzeit einem der Unsrigen erwiesen hat.

Möge, das ist unser Wunsch, diese Beziehung zwischen den beiden Universitäten fortdauern, möge die Universität Athen ferner wachsen, blühen, gedeihen und ihrer hehren Aufgabe, ein geistiger Mittelpunkt für die ganze hellenische Welt zu sein, in immer steigendem Maße gerecht werden.

Voigt

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΓΡΑΪΦΣΒΑΛΔΗΣ—UNIVERSITÉ DE GREIFSWALD

Der National-Universität in Athen sendet die Universität Greifswald zur fünfundsiebenzigsten Jubelfeier warmen Gruss und Glückwunsch.

Die Bildungsstätte von Hellas nannte Perikles einst seine Vaterstadt in jenem denkwürdigen Jahrhundert ihrer höchsten Blüte. Wenn heute Athen diesen Ehrentitel in der Welt von neuem führt, so darf sich die athenische National-Universität mit Stolz des Hauptverdienstes daran rühmen; denn sie hat in erfolgreicher, beständig sich ausdehnender Wirksamkeit dem Lande, das schwere Zeiten hatte durchleben müssen, zu einer neuen Blüte geistigen Lebens verholfen. Gern gedenken wir dabei der Tatsache, daß ein Herrscher aus deutschem Fürstenhause den Anstoß zur Gründung dieser Hochschule gegeben hat und daß treffliche Gelehrte, wie Ludwig Roß und andere, ihr lange Zeit die besten Kräfte gewidmet haben.

Möge es der athenischen Universität vergönnt sein, in friedlicher Weiterentwickelung wie bisher so auch künftighin auf der Bahn ernster und erfolgreicher Arbeit dem Abschluß ihres ersten Säkulums entgegenzuschreiten.

Rektor und Senat
der Königlichen Universität Greifswald
Stange

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ
INSTITUTS SCIENTIFIQUES DE L'ÉTAT D'HAMBOURG

Der Universität Athen

Die in dem aufblühenden neuen Griechenland das glorreiche geistige Erbe des die Welt befruchtenden alten Stadtstaates zu neuem Leben erweckt, entbietet freudigen Glückwunsch an dem Tage, an dem sie auf 75 Jahre ruhmvoller Arbeit zurückblickt, die Körperschaft, die in Deutschlands größter Handelsstadt, dem Stadtstaate Hamburg, dafür zu sorgen berufen ist, daß, wie im alten Athen, das wirtschaftliche Gedeihen auch geistige Werte erzeuge.

Der Professorenkonvent der wissenschaftlichen Anstalten des hamburgischen Staates

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΑΙΝΙΓΣΒΕΡΓΗΣ—UNIVERSITÉ DE KÖNIGSBERG

Τῇ Ἀθήνησιν Ἀκαδημίᾳ.

Τῇ ἐν τοῖς πρώτοις τῆς ἐπανορθωθείσης Ἑλλάδος κτίσμασι μεγάλῃ γεγονυίᾳ, τῇ ταῖς γερμανικαῖς Ἀκαδημίαις οὐ μόνον πολιτείᾳ καὶ φύσει ἀλλὰ καὶ διδασκάλοις πλείοσιν ἐγγύτατα συνηρτημένῃ, τῇ εὐδαίμονι καὶ λαμπρᾷ ἄκρᾳ, κηδεμόνι τῶν τε πάντα τὰ ἔθνη συναρμοττόντων μαθημάτων καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν τοὺς ὁμοεθνεῖς εὐκλεεστάτους πᾶσαν ἐπιστήμην τελείως παιδευόντων, ὥςτε τῆς ἀνυπερβλήτου τῶν πατέρων παιδείας ἀξίους γενέσθαι, τῇ μεθ' ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη νῦν δημοσίᾳ τὰ τῆς γενέσεως μνημεῖα ἑορταζούσῃ, ἡ ἐν Κοίνιγσβεργ Ἀκαδημία ἡ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν ἀδελφὴν σπουδαίως φιλοτιμουμένη μελετᾶν τά τε τῶν Ἀθηναίων ἀστεῖα καὶ τὰ τῶν Σπαρτιατῶν φρονήματα, προθύμως εὔχεται καὶ εἰς ταῦτα τὰ γενέθλια καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀγαθὴν τύχην.

Dr. Otto Krauske
ZZ. Prorector der Albertusuniversität.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΕΙΨΙΑΣ—UNIVERSITÉ DE LEIPZIG

Universitatis litterarum Lipsiensis Rector et Senatus Universitatis litterarum Atheniensis Rectori et Senatui.

Pergratum nobis fecistis quod sollemnium quae Universitas vestra post quindecim lustra feliciter peracta cele-

bratura est nos quoque participes esse voluistis. Etenim ubicunque Palladi sacra fiunt, urbs quoque Palladis in honore est; nulla Academia non veneratur Academi lucum; denique non ignoramus quantum Universitas vestra libertatis Graecorum novae fere aequalis contulerit ad mores animosque ejus populi formandos, quem non uno nomine coniunctissimum nobis esse sentimus. Itaque libenter desiderio vestro quantum fieri poterat obsecuti collegam nostrum Ericum Bethe, litterarum Graecarum professorem ad vos delegavimus; is interpres erit et gratulationis nostrae et piorum votorum, quae pro perenni rerum vestrarum felicitate concepimus.

Datum Lipsiae mense Martio anni MDCCCCXII.

Dr. Gerhard Seeliger
h. t. Prorector

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΜΟΝΑΧΟΥ — UNIVERSITÉ DE MUNICH

Zur Feier des fünfundsiebzigjährigen Bestehens der griechischen National-Universität in Athen sendet die K. Bayerische Ludwig-Maximilians-Universität in München ihre herzlichsten Glückwünsche. Sie gedenkt jener sturmbewegten Zeit, da die Universität ins Leben gerufen wurde, unter den Auspizien eines bayerischen Fürsten, durch den Opfermut und die Begeisterung des griechischen Volkes, das mit der glühenden Liebe zur Heimat und zur Freiheit zugleich die edelste Hingabe an die Wissenschaften verband.

Die Gründung einer Universität in Athen, der Stadt, von wo ein Jahrtausend hindurch die alte Welt ihr Licht empfing, ist von allen Philhellenen der Erde als eine kühne und große Tat gefeiert worden; nirgends begrüßte sie herzlichere Freude und aufrichtigere Teilnahme als an der K. Bayerischen Ludwig-Maximilians-Universität in München, der Residenz des großen Philhellenen, König Ludwig I. von Bayern.

Seit ihren ersten Tagen ist die Hochschule von Athen durch unzerreisbare Bande mit der K. Bayerischen Ludwig-Maximilians-Universität verknüpft.

Die Bayerische Alma mater ist das Vorbild gewesen,

nach welchem die Organisation der jungen griechischen Hochschule erfolgte; der Geist hingebender Begeisterung und Verehrung für griechisches Wesen und Leben, durch den sie wuchs und sich zur schönsten Blüte enfaltete, hat nirgends einen dankbareren Boden gefunden als an der K. Bayerischen Ludwig-Maximilians-Universität.

Hier wirkten Friederich Thiersch und Leonhard Spengel, ausgezeichnete Forscher und warmherzige Freunde des alten wie des neuen Griechenlands. Aber auch in den folgenden Jahrzehnten ist die Universität in München stets eine Pflegestäte des echten Philhellenismus geblieben. Ins besondere ist unsere Hochschule stolz darauf, daß seit einem Jahrhundert in ihren Hallen nicht nur das Studium der altgriechischen Uberlieferungen, sondern auch die Erforschung der griechischen Kultur im Mittelalter und in der neueren Zeit eine eifrige Pflege gefunden hat.

Niemals ist diese Liebe zu Griechenland an der K. Bayerischen Ludwig-Maximilians-Universität ausgestorben. Von treuen Händen wurde das heilige Feuer behütet. Männer wie Wilhelm Christ, der Kenner der griechischen Literatur und Musik, und Karl Krumbacher, der Begründer der byzantinischen Philologie, bewahrten die schönsten Traditionen einer grossen Zeit. Die K. Bayerische Ludwig-Maximilians-Universität rechnet es sich zu hoher Ehre an, die erste Universität gewesen zu sein, die einen Lehrstuhl für mittel- und neugriechische Philologie errichtet und damit diese Disziplin in den Kreis der Universitätsstudien eingeführt hat; gleichzeitig gedenkt sie in herzlicher Dankbarkeit der opferwilligen Gesinnung der K. griechischen Staatsregierung und der griechischen Patrioten, die den Grundstein gelegt haben für das mittel-und neugriechische Seminar.

Immer zahlreicher sind allmählich die Beziehungen geworden, die Lehrer und Studierende der beiden Hochschulen verbinden. So gibt die K. Bayerische Ludwig-Maximilians-Universität in München ihrer freudigen Teilnahme an der Jubelfeier dieser Tage Ausdruck in dem herzlichen Wunsche, es möge der griechischen National

Universität in Athen eine segensreiche Zukunft beschieden sein, würdig des Ruhmes der Vergangenheit, würdig der großen Geschichte des griechischen Volkes und der Begeisterung für die Wissenschaft, die einst sie ins Leben rief.

München im April 1912.

In Namen des akademischen Senates
der derzeitige Rektor
Dr. A. Knoepfler

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ MÜNSTER — UNIVERSITÉ DE MÜNSTER

Münster, den 7. April 1912.

An die Universität Athen.

Die Universität Athen ist eine der ersten Früchte der blutig errungenen Freiheit Neugriechenlands. Der Jubel vieler Deutschen, die mit Hoffen und Bangen den Freiheitskampf der Griechen begleitet hatten, begrüßte die neue Schöpfung; der Gedanke, daß in dem der Barbarei entrissenen heiligen Lande der schönen Künste nun außer nationalen Ideen auch wissenschaftliches Weltbürgertum gepflegt werden sollte, ließ die deutschen Universitäten früh in ein herzliches Verhältniss zur Universität Athen treten.

Die politische Konstellation Griechenlands hat in der Folgezeit manche Veränderung erfahren; Stellung und Aufgaben der Universität Athen sind sich gleich geblieben.

Wie vor 75 Jahren, so steht sie auch heute noch an der Südostgrenze des europäischen Volkstums als Wächter europäisch-christlicher Kultur. In den Dank, der ihr dafür an ihrem heutigen Jubelfeste von seiten der gelehrten Körperschaften der Welt dargebracht wird, stimmen auch wir ein.

Möge durch alle Zukunft der Geist, der Athens alte Stadtgöttin zum Symbole von Wissenschaft und Kunst gemacht hat, in den Bestrebungen der Universität Athen weiterleben!

Rektor und Senat
der Königlich Preussischen Westfälischen Wilhelms-Universität
Meister

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ—UNIVERSITÉ DE STRASSBOURG

An Rektor und Senat der Universität Athen.

Die Kaiser Wilhelm-Universität Straßburg entbietet der National-Universität des Königreichs Griechenland zu dem fünfundsiebzigsten Jubeltage ihrer Gründung freundlichen Gruß und herzlichen Glückwunsch.

Als die Universität Athen nach dem glücklichen Ausgang der Freiheitskämpfe, die wenigstens einem Teile der edlen griechischen Nation die politische Unabhängigkeit zurückeroberten und eine völlig neue Periode ihres Kulturlebens inaugurierten, durch den König Otto gegründet wurde, da durchzog ein gemeinsames Gefühl hoffnungsvoller Freude die gesamte abendländische Gelehrtenwelt. Denn diese Gründung war eine der ersten Taten des jungen Königreichs und erbrachte den vollgültigen Beweis dafür, daß sein hochbegabtes Volk den Willen besaß und die Kraft in sich fühlte, die seit der türkischen Eroberung unterbrochene stolze Tradition seiner Ahnen wieder aufzugreifen und die älteste Hochschule der Welt ins Leben zurückzurufen.

Deutschlands Universitäten waren in erster Linie berechtigt, sich dieses hochbedeutsamen Ereignisses zu freuen; denn ein deutscher Königssohn war es, der den Grundstein zu dem neuen Tempel der Wissenschaft legte, den die griechische Nation zu errichten sich verpflichtet fühlte. Das deutsche Universitätswesen leuchtete der Organisation der griechischen Neuschöpfung als Muster vor, und unter ihren ersten Professoren ragte nicht bloß ein Sohn Griechenlands hervor, der in Deutschland seine erste geistige und militärische Ausbildung erhalten hatte und später als Gesandter zu uns zurückkehren sollte, Alexander Rangavis, sondern es wurden auch zwei Söhne Deutschlands, Roß und Ulrichs, in ihren ersten Lehrkörper aufgenommen.

Wie die Gründung ihrer Universität, so wurde auch die Entwicklung derselben von den deutschen Hochschulen stets mit steter Sympathie und steigendem Interesse ver-

folgt. Auch unsere Universität begleitet Ihre Kämpfe mit aufrichtiger Teilnahme und bewundert freudig Ihre Erfolge, seitdem wir in den großen internationalen Verband, den die Universitäten aller Länder darstellen, eingetreten sind, begeistert von denselben hohen Idealen, deren erste Verkünder Sokrates, Platon und Aristoteles waren, und zu derselben Arbeit im Dienste der Erforschung der Wahrheit berufen, die ihre großen Geistesheroen in vorbildlicher Weise und zum Segen der ganzen Menschheit begonnen haben.

Manche unserer Kollegen weilen Tag für Tag im Geiste unter Ihnen, vor allem die Vertreter der klassischen Altertumswissenschaft, der alten Geschichte und der Archäologie, da ja die Großtaten Ihrer Ahnen den unmittelbaren Gegenstand ihrer Lehr- und Forschungsarbeit bilden. Alle Mitglieder unseres Lehrkörpers, welcher Fakultät sie angehören mögen, sind aber und bleiben sich der innigen Bande bewußt, die unser Geistesleben mit Ihrem Lande verknüpfen und halten die Pflicht der Dankbarkeit hoch, die wir den Schöpfern der unvergleichlichen und für alle Zeiten vorbildlichen Denkmäler der altgriechischen Literatur und Kunst schulden.

Wir sind daher überzeugt, im Sinne unserer Gesamtuniversität zu sprechen, wenn wir dem Wunsche Ausdruck verleihen, es möge die National-Universität Griechenlands, ermutigt durch ihre bisherigen Erfolge, getragen von der Sympathie aller Kulturvölker und unterstützt durch die Freigebigkeit ihrer Volksgenossen, von Sieg zu Sieg schreiten im Kampf um Wahrheit, Gerechtigkeit und Freiheit und sich in einem immer höheren Maße bewähren als den sicheren Hort der höchsten geistigen Güter der griechischen Nation sowie als die Vorkämpferin aller wahren Kultur und alles echten Fortschrittes.

Strassburg, im März 1912.

Rektor und Senat
der Kaiser Wilhelms-Universität
A. Ehrhard

AUTRICHE-HONGRIE — ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ — UNIVERSITÉ DE BOUDAPEST

Rector et Senatus Regiae Scientiarum Universitatis Hungariae Budapestinensis
Inclyto Senatui
Universitatis Nationalis apud Athenienses S. P. D.

E litteris Vestris ad nos perhuminiter datis maximo cum gaudio Vos die septima mensis Aprilis et sequentibus octo diebus a. c. Universitatis Vestrae feliciter peracti anni septuagesimi quinti sollemnia celebraturos esse legimus. Gratias vobis agimus, viri praestantissimi, quod laeto cum hoc nuntio ad has Ferias nos qooque benignissime familiarissimeque invitatos esse volueritis.

His festis per legatum nostrum publice missum Dominum Ignatium Goldziher Consiliarium Aulicum Reg. Hung., Philologiae Semiticae Professorem p. o. gratulationes nostras, caritatem votaque testamur, ex animi sententia optantes, ut per sequentia quoque saecula Universitas Vestra floreat et crescat.

Haec vero charta sigillo Universitatis munita in tabulario Universitatis Vestrae deposita, perenni sit documento, quam sincere voluerit particeps esse gens nostra Hungarica inter populos celeberrimos culturae humanae diebus festis humanitatis et quam ardenter Vobis omnia bona faustaque precata sit.

Dabamus Budapestini in Capite regni Hungariae die vigesima sexta mensis Martii anno D. millesimo nongentesimo duodecimo.

Dr. Isidorus Fröhlich
Rector

Dr. Margitais
Reg. Cens. Senatus Notarius

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΑΚΟΒΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE CRACOVIE

Q. B. F. F. Q. S.
Rectori Magnifico et Amplissimo Senatui Universitatis Atheniensis
Rector et Senatus Universitatis Cracoviensis S. P. D.

Haud mediocrem voluptatem ex litteris humanissimis percepimus, quibus Vos Universitatis antre hos septuaginta

quinque annos conditae memoriam pie celibraturi nos quoque recordationis solemnis participes esse voluistis. Occasio enim commoda et idonea datur, ut Vestra laetemur laetitia, utpote artissimo studiorum humanitatisque vinculo Vobiscum coniuncti. Itaque ex nostro ordine Leonem Sternbach, philologiae classicae professorem et Academiae litterarum Cracoviensis socium, delegimus, qui praesens Vobis gratulandi munus obiret et vota pro incolumitate, prosperitate, diuturnitate Universitatis Atheniensis nuncuparet. Sed quoniam collegae nostro, gravissimis officiis distento, in proposito susceptoque consilio permanere non licuit, ut optimis ominibus solemne triduum prosequeretur, hoc saltem favoris observantiaeque nostrae tertimonium uti boni consulatis, rogamus.

Profecto occasionis tarditatem non expectamus, Universitatem Vestram praedicaturi, quae quidem artes ingenuas fovens ac doctrinam promovens avita gloria se dignam praestet. Quae Graeciae fortuna ne umquam decrescat, sed incrementa semper capiat, ex animi sententia optamus. Valete.

D. Cracoviae a. d. IX Kal. April. MCMXII.

D. Ladislaus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΣΕΡΝΟΒΙΤΣ — UNIVERSITÉ DE CZERNOWITZ

Rektor und Senat der K. K. Franz Josephs-Universität in Czernowitz entbieten der National-Universität in Athen anlässlich ihres fünfundsiebzigjährigen Bestandes Gruss und Glückwunsch.

Das Jubiläum der Universität Athen ist nicht nur ein Gedenkfest ihrer Gründung; es bringt der Welt alle großen Taten des Geistes und der Waffen in Erinnerung, deren Schauplatz Athen gewesen, und allen Ruhm, der sich an den hellenischen Namen knüpft. Der ungeheure Druck der Fremdherrschaft vermochte die Spannkraft des griechischen Geistes nicht brechen; früher noch als die griechische Tapferkeit erhob dieser Geist sich aus dem Staube, und mit rühmlichen Werken bereitete die neuhellenische Wissenschaft und Literatur die Erhebung und Einigung des Volkes vor.

Es ehrt die Nation, daß sie, unmittelbar nachdem ihre Selbständigkeit errungen und ihre staatliche Ordnung geschaffen war, eine Hochschule ins Leben rief und sie mit opferwilliger Liebe pflegte und großzog. Wohl keine andere Universität des Festlandes verdankt soviel wie die Ihrige dem edlen Gemeinsinn hochherziger Volksgenossen innerhalb und außerhalb der Grenzen des Königreichs. Den Dank dafür haben Sie durch eifrige und treffliche Arbeit erstattet; Sie haben dem Lande eine rührige Intelligenz gegeben, die Bevölkerung mit dem Bewußtsein ihrer großen Vergangenheit erfüllt und in gemeinsamem Wirken mit den hohen Schulen Europas den Glanz der hellenischen Wissenschaft erneut.

Unter allen österreichischen und deutschen Universitäten steht die unsere dem Griechentum am nächsten, denn sie hat ihre Heimstätte inmitten einer Bevölkerung vorwiegend griechischen Glaubens aufgeschlagen und ihre theologische Fakultät schöpft aus den Schätzen griechischen Geistes. Mit brüderlicher Herzlichkeit nimmt sie an ihrer Feier teil und gibt der Zuversicht Ausdruck, daß sich die Athenische Universität in ununterbrochenem Fortschreiten stets der großen Vorfahren würdig erweisen wird.

Czernowitz, im März 1912

Dr. Stefan Saghin
dz. Rektor

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΓΡΑΤΣ — UNIVERSITÉ DE GRAZ

Der National-Universität in Athen zur Jubelfeier 1912.

Durch vier Jahrhunderte hatte Griechenland unter barbarischer Fremdherrschaft geschmachtet, allen Jammer Unterdrückter ohnmächtig zu dulden verurteilt.

Glühende Vaterlandsliebe und selbstloser Opfermut wagten endlich den ungleichen Kampf, und in schwerem Ringen erwarb das Volk verdienten Lohn.

Aber die Sonne der Freiheit wies erst in hellem Lichte das wahre Ziel, nach der politischen die geistige Wiedergeburt von Hellas.

Einsichtigen Geistes und unverzagten Mutes erfaßten die Kämpfer, die schon das Werk vollendet gewähnt, die neue, schwerere Aufgabe, in der Heimat nach der Freiheit auch der Wissenschaft und Bildung eine Stätte zu bereiten.

In diesem Sinne schufen sie die Universität in Athen, auf daß sie würdig sich erweise der großen Vergangenheit, da dieser Metropole Ruhm die Welt erfüllte.

Mit Stolz und Genugtuung blickt nach fünfundsiebzig Jahren die Universität auf ihr Werk zurück. Im Wechsel von Generationen hat sie in geduldiger Arbeit mit unverwandtem Blick ihrem hohen Ziele nachgestrebt, reichen Samen, weit über die Grenzen des engeren Vaterlandes hinaus, gestreut, dem vielfältige Frucht nicht versagt geblieben.

Zum fünfundsiebzigsten Jahrestage der Gründung bringt die Universität in Graz der Athener Schwesteranstalt freudig ihren Glückwunsch: Möge ihr die Jubelfeier Glanz und Ruhm, die Zukunft segensreiches Gedeihen bedeuten!

Gegeben zu Graz, im April 1912.

Rektor und Senat der Kaiserlich-königlichen
Karl-Franzens-Universität
Professor ***Dr. Franz Hanke***
dz. Rector

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΛΑΟΥΖΕΝΒΟΥΡΓΟΥ—UNIVERSITÉ DE KLAUSENBOURG

Rector et Senatus Academicus Universitatis Litterarum Regiae-Hungaricae Francisco-Josephinae Kolozsvariensis
Rectori Magnifico Senatuique Inclito Academico Universitatis Litterarum Capodistriacae Atheniensis salutem et honorem.

Si,—ut Pericles dixit,—Athenae Graeciae magistra erant, Graecia ipsa totius orbis terrarum magistra facta est. Namque ejus in focis per longa secula ardebat flamma libertatis civium, cogitationis artiumque liberalium, qua mentes gentium illustratae, pectora sensibus magnificis ditata sunt. Mox illa lux atris nubibus obtegebatur: ingenium indolesque

oppressa erant, monumenta Graeciae destruebantur, heroes libertatis in vincula sunt conjiecti. Non tamen lux illa exstingui poterat: nubibus illis a gentibus beneficiorum memoribus et ab ipsa natione Graeca rediviva disjectis Phoebus denuo liberam gentem radiis collustravit, posteri autem majoribus digni focum novum litteris artibusque exstruxerunt eum Universitatem litterarum Athenis condiderunt.

Natio Hungarica, cum iisdem armis in extremum paene discrimen adducta esset, quibus Graecia oppressa tenebatur, libertatis Graecorum restituendae partem capere non potuit. Sed nunc jam rebus Hungariae constitutis una cum ceteris salutem damus plurimam Universitati Atheniensi annum septuagesimum quintum agenti et celebranti. Atque haec salutatio a natione mittitur sorte sua Vobis propinqua. Et nos ex cultu humano perantiquo originem ducimus. Etenim cultum atque humanitatem Babylonicam gens olim Turanica condidit et fuit quondam aetas, in qua sedes regum Hungaricorum in cultu atque humanitate gentium Europaearum magnopere florebat.

Nunc autem post tot discrimina rerum Hungari, progenies gentium illarum Turanicarum, magnitudine ingenii Graeci elati, ex animi sententia optant, ut Universitas litterarum Atheniensis Capodistriaca in cultu humano civilique semper ut pharus luceat.

Datum in libera regia civitate Kolozsvár anno millesimo nongentesimo duodecimo ante diem decimum quartum Kalendas Martias.

Julius de Szádeczky
h. t. Rector

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΙΕΝΝΗΣ — UNIVERSITÉ DE VIENNE

C. R. Universität: Viennen:

An der Stätte, an der im Kreise des Platon und Aristoteles zuerst das Beispiel freier Forschung und Lehre gegeben ward, an der in hellenistischer und römischer Zeit eine Organisation der hohen Schulen geschaffen wurde, in der so manche Einrichtungen neuzeitlicher Universitäten vorgebildet erscheinen, hat im Frühjahr 1837 der eben

erst wieder zur Selbstbestimmung erwachte Staat der Hellenen eine nationale Hochschule nach dem Vorbilde der europäischen Universitäten gegründet, um auf diesem durch eine vielhundertjährige Zivilisation befruchteten, dann aber durch schwere Stürme seiner alten Kulturschicht fast völlig beraubten Boden in Zukunft wieder die heranwachsenden Generationen zu den höchsten Stufen wissenschaftlicher Ausbildung emporzuführen und der hellenischen Nation im internationalen Wettbewerb der wissenschaftlichen Arbeit ihren Anteil zu sichern.

Die 75 Jahre, die seitdem verflossen, mögen, gemessen an dem ehrwürdigen Alter der Hochschulen Europas, als eine kurze Spanne Zeit erscheinen; im Leben der mit der Geschichte der griechischen Nation so eng verbundenen Universität Athens bedeuten sie eine inhaltschwere lange Entwicklung aus bescheidenen Anfängen durch mühseliges Ringen, entsagungsvolles Arbeiten und kraftvolles Sichbehaupten zu der vollen Höhe weitausgreifender Wirksamkeit, die die athenische Universität zu einem Zentrum der Kultur des ganzen hellenischen Ostens gemacht hat. Mit gutem Grunde darf daher diese nationale Hochschule des Hellenentums in freudigem und stolzem Rückblick auf die verflossenen Arbeitsjahre, die nicht gezählt, sondern gewogen werden müssen, in diesem Frühling die 75. Wiederkehr ihres Gründungstages als einen Festtag feiern, und gerne sind auch die Universitäten der alten und neuen Welt der Einladung gefolgt, an dieser Feier teilzunehmen, um damit ihren herzlichen Sympathien für die Schwesteranstalt Ausdruck zu geben, mit der sie nicht nur die auf der hellenischen Antike gegründete Kulturgemeinschaft, sondern auch das lebendige Streben nach dem allen gemeinsamen Ziele, für die Vertiefung, Vermehrung und Verbreitung menschlicher Erkenntnis zu wirken, aufs innigste verknüpft.

Besonders enge war von der Zeit ihrer Gründung an durch die Gleichartigkeit der Organisation sowohl wie durch mannigfache persönliche Beziehungen die National-Universität in Athen mit den Universitäten im deutschen

Sprachgebiete verbunden. Manche Lehrer deutschen Stammes haben in Athen gewirkt, und wie die deutschen Hochschulen oft und gerne Studenten aus Hellas in der Zahl ihrer Hörer begrüßt haben, so haben die Vielen, die aus Österreich-Ungarn und aus dem Deutschen Reiche zum Studium der Natur und der Denkmäler in griechischen Landen pilgerten, jederzeit die freundlichste Aufnahme und nachdrücklichste Förderung bei den Professoren und Studenten der Athenischen Universität gefunden. Insbesondere hat die Wiener Universität, als eine Studienreise im Vorjahre eine größere Schar ihrer Angehörigen nach Griechenland führte, von seiten der National-Universität so viele tatkräftige Unterstützung erfahren, daß der Wiener Rektor und Senat mit doppelter Freude den heutigen Festtag als willkommenen Anlaß begrüßen, um der National-Universität in dankbarer und freundschaftlicher Gesinnung ihren aufrichtigsten Glückwunsch auszusprechen: Die National-Universität in Athen möge blühen, wachsen, gedeihen, zum Nutzen und zur Ehre der hellenischen Nation als Lehrmeisterin und Führerin auf allen Wegen, die die Menschheit vorwärts und aufwärts leiten, jetzt und immerdar!

Wien, im April 1912

Rektor und Senat der Universität Wien
Professor ***Dr. Oswald Redlich***
dz. Rektor

BELGIQUE — ΒΕΛΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ — UNIVERSITÉ DE BRUXELLES

Monsieur le Recteur,

L'Université libre de Bruxelles est heureuse de venir offrir à l'Université Nationale et Capodistrienne ses cordiales félicitations à l'occassion du LXXVe anniversaire de sa fondation.

Elle en éprouve une satisfaction d'autant plus vive que les conditions oû elle est née elle-même rappellent sensiblement celles qui imposèrent la création de l'Université d'Athènes.

La Grèce et la Belgique se sont affranchies, à peu près vers le même temps, de la domination étrangère. Au lendemain des violences nécessaires, l'un et l'autre pays a compris que c'est par le haut que les peuples, une fois leur indépendance reconquise, doivent tout d'abord se régénérer. Filles toutes deux de la liberté, l'une sons le ciel souriant de l'Hellade, l'autre dans les brumes du Nord, ces Universités ont travaillé sans relâche à développer la civilisation par la science, à élargir l'intelligence par la recherche, pour ardue q'elle soit, de la vérité, afin d'elever le citoyen vers un bonheur plus grand par une conscience plus nette de ses dons naturels comme de ses devoirs.

Au cours d'une existence de trois quarts de siècle, l'Université nationale n'a pas failli à la haute mission que ses fondateurs lui assignèrent; elle n'a point déçu les espérances qu'ils mirent en elle. Elle est effectivement le lien solide et durable entre un passé millénaire, le plus glorieux qui soit au monde, et les générations futures qui ne démentiront plus ce passé lumineux.

Ses membres peuvent mesurer la carrière parcourue, mais ils savent que le succès dont elle s'enorgueillit à l'heure présente sont autant les promesses d'un meilleur avenir que les attestations d'un constant et généreux effort.

Faire des vœux pour sa prospérité, c'est prédire à coup sûr son avenir.

Bruxelles, le 19 Mars 1912.

Le Recteur
J. Demoor

Le Président du Conseil d'administration
W. Rommelaere

Le Secrétaire de l'Université.
Alfred Lavachery

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ LOUVAIN—UNIVERSITÉ DE LOUVAIN

A Monsieur le Recteur et Messieurs les Professeurs de l'Université Nationale de Grèce

Messieurs

En ces jours solennels où l'Université Nationale de Grèce célèbre le soixante quinzième anniversaire de sa

fondation, l'Université Catholique de Louvain qui garde le souvenir reconnaissant de la participation des Universités étrangéres à ses propres fêtes jubilaires, est heureuse de vous offrir à son tour, avec ses félicitations et ses vœux, l'expression de ses vives et profondes sympathies.

Il n'est pas de nation civilisée qui ne se tourne avec respect et amour vers la terre illustre où brillèrent d'un éclat incomparable la Philosophie, la Poésie et les Arts.

A la gloire des siècles passés, la Grèce moderne s'efforce d'ajouter l'auréole de la Science dans les applications les plus fécondes. L'Université Nationale est le centre où convergent ces nobles efforts; elle est aussi le foyer où s'avive et d'où rayonne la flamme du plus pur patriotisme.

A ce titre, elle excite justement l'admiration et la sympathie des Universités belges, nées comme elle, et en même temps, à l'ombre de l'indépendance nationale reconquise, et fières, comme elle, de développer au sein de la jeunesse studieuse, les sentiments et les vertus qui, dans des frontières étroites, font vivre des races fortes et généreuses.

Puisse l'Université Nationale de Grèce poursuivre, dans la paix et la prospérité, sa carrière féconde, et contribuer, par l'éclat de son enseignement, à porter toujours plus haut la gloire du pays d'Homère, de Platon et de Phidias!

Au nom du Conseil Rectoral

Le Recteur
P. Ladeuze

Le Secrétaire
J. van Biervliet

Le Délégué aux Fêtes de l'Université Nationale de Grèce
J. Forget

Louvain, le 25 Mars 1912.

BULGARIE — ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΣΟΦΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE SOFIA

Universitatis Litterarum Serdicensis
Rector atque Senatus Universitatis
Atheniensis Rectori et Senatui S. P. D.

Atheniensium Universitas, heres gloriosissimae illius scholae philosophorum, quorum dogmata et sententiae,

mentem humanam per tempora et saecula recreantes et inflammantes usque ad hunc diem lumen suum ostendunt, jure ac merito diem natalicium celebratura est. Nam hoc ipso sacro loco quo ante hos LXXV annos Academia vestra condita est multis abhinc saeculis notiones et cogitata efflorverunt quae non solum litterarum artiumque progressum impulerunt sed etiam nune vigentia thesaurum pretiosum et perennem efficiunt cognitionis et scientiae.

Etsi Universitas Serdicensis hoc sibi proponit ut omnium communes litteras et artes atque adeo ingenio Graecorum parta colat, tamen eam magis quam alias Academias decet partem celebranti festi capere Universitatis Atheniensis huius temporis. Nam pauci nostrum ignorant qua intima ratione vita Bulgarorum et cultus humanitasque Graecorum inter se connexae sint.

Regeneratio gentis Bulgaricae eiusque conatus studiumque multis partibus est imago tanquam repercussa vitae rerumque populi Graeci huius aetatis: et duces et doctores populi nostri renati, quorum plures Universitatis Atheniensis alumni erant, exemplis clarissimis eius conditorum et praeceptorum incitati sunt ad populi ingenium colendum civilemque conscientiam redintegrandam.

Universitas quidem Serdicensis memor propositorum et consiliorum communium quae litteris artibusque colendis sequimur, memor praesertim utilitatis et rei communis populi Graeci et Bulgarici sorori suae Atheniensi prosperitatem perpetuam et bona omnia exoptat atque sperat fore, ut ambae Universitates scientiae progressum petant per concordiam pro concordia.

Datum Serdicae Idibus Martiis MDCCCCXII.

Rector
S. Yourinitch

RÉPUBLIQUE DE CUBA—ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΟΥΒΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΒΑΝΑΣ — UNIVERSITÉ DE LA HAVANE

Al Rector y Claustro de la Universidad Nacional de Grecia.

Siéntese bien felîz esta Universidad de la Habana, que tantas simpatias tiene por ese país de la Grecia de poderles

expresar sus mejares deseos por el engradecimiento de aquel Superior Centro docente, que ahora celebra con solemnidad justificada el septuagesimo quinto aniversario de su fundacion.

La patria de Platon y de Aristóteles, de Anacreonte, Sófocles y Euripides, de Aristófanes y Heródoto, de Hipócrates y de Demóstenes, insignes creadores de la Filosofía, de la Literatura y de la Ciencia, causa asombro por su espiritre de verdadero progreso y produce la admiración de los extranos, por distantes que nos encontremos geográficamente, aunque ligados siempre por los vinculos tan intimos de la aspiración intelectual, del noble anhelo de la cultura moderna.

La Universidad de la Habana que sabe aquilitar los méritos de la Grecia, experimenta gran satisfacción en corresponder à la atención dispensada enviando como representante suyo, en las fiestas del mencionado aniversario, al Dr Juan Miquel Dihigo, Profesor de Lingüística y de Filologia, quien será fiel intérprete de nuestros votos mas sinceros por la prosperidad de aquel historico foco de instrucción europea.

En la Universidad de la Habana, á 28 de Febrero de 1912.

El Rector
Dr. Leopoldo Berriel

ÉGYPTE — ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΑΪΡΟΥ — UNIVERSITÉ DU CAIRE

Universitas Aegyptia
Universitati Nationali Graecae S. D. P.

Die festo, quo Nationalis Graeca Universitas septuagesimum quintum aetatis suae annum complet, totius mundi Universitates laeto animo ei gratulantur; earumque novissima, in antiquissima terra, Universitas Aegyptia.

Multis variisque vinclis inter se Graecia atque Aegyptus colligatae fuerunt et colligantur; Herodotus Graecis quae in Pharaonum terra viderat audiveratque narravit; inde ab Alexandri Magni temporibus multi Graeci Aegypti filii facti

sunt; scientias atque liberales Graecorum artes Alexandrini coluerunt, ac multa pretiosissima Graeca documenta in venerabili Aegypti solo adhuc servantur. Novis autem temporibus nova fiunt. Propterea Athenis, quae totius mundi omnium artium fontes fuerunt, Aegyptus, cuius nova Universitas quartum aetatis suae agit annum, patriae litterisque per multos annos ut quam optime nova Graeciae Universitas iuvet exoptat.

Q. D. B. U.

ÉTATS-UNIS — ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΑΛΤΙΜΟΡΗΣ — UNIVERSITÉ DE BALTIMORE

En réponse à la gracieuse invitation de l'Université Nationale de Grèce, le Conseil académique de l'Université John Hopkins a désigné comme délégué au 16e Congrès des Orientalistes un des siens, Paul Haupt, Orientaliste éminent, chercheur intrépide, qui sait exposer éloquemment les résultats acquis par de laborieuses recherches et a mission de présenter à l'Université Nationale de Grèce les félicitations de l'Université John Hopkins à l'occasion de la 75e année d'une existence marquée par une noble ardeur et de grandes œuvres, et il prendra une part active aux travaux du Congrès, comme il sera indiqué ultérieurement.

Fr. Remsen
Le Président de l'Université

Le 1ier Mars 1912.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE CALIFORNIE

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Leland Stanford Junior ἐν Καλιφορνίᾳ Πανεπιστημίου τοῖς τοῦ ἐν ταῖς Ἀθήναις Πανεπιστημίου Προεστῶσι.

Χαίρομεν πολλὰ δὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ὑμῶν χὅτι εἷς τῶν ἀφ' ἡμῶν φιλολόγων, ἀνὴρ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς μάλιστα τιμώμενος, πρὸς αὐτὴν εἰς τὰς Ἀθήνας παραγενήσεται, ἵνα χἡμεῖς μετάσχωμεν τῆς ἑορτῆς. Καὶ γὰρ προςήκει ἡμᾶς, καίπερ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ κόσμου τόποις παρὰ τὸν ἑσπέριον ὠκεανὸν οἰκοῦντας, ὅμως τοῖς Ἕλλησι χάριν πλείστην καὶ εἰδέναι καὶ ἀποδοῦναι, ἅτε μετέχοντας τῆς ἐκ τῆς Ἑλ-

λάδος ῥεούσης παιδεύσεως. Νομίζομεν γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἐν πάσῃ γῇ καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων ποιητὰς καὶ φιλοσόφους πάσης τιμῆς ἀξίους εἶναι, τὰς δ᾽ Ἀθήνας ἀξίως κεκλῆσθαι πάντων τῶν δυναμένων ἢ λέγειν ἢ παιδεύειν διδάσκαλον. Βουλόμενοι οὖν ὅτι πλείστους καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ πίνειν ἐκ ταύτης τῆς φιλοκαλίας πηγῆς, οὐ παυσόμεθ᾽ ἅμα μὲν ὁμολογούμενοι τὸ χρέος τὸ ὑμῖν παρ᾽ ἡμῶν ὀφειλόμενον, ἅμα δὲ πειρώμενοι τῇ ἡμετέρᾳ δημοκρατίᾳ ἐνστάξαι ὅσον ἂν δυνώμεθ᾽ ἔρωτα οὐ μόνον τῆς τε ἀληθείας καὶ τοῦ καλοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων σοφίας.

Stanford University

Τῇ ἑβδόμῃ Μαρτίου 1912.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE CAMBRIDGE

Harvard University.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐφαίνετο ἐνδεικνυμένη ὅπως ἔχει τῆς φιλίας πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἀεὶ φιλέλληνα οὖσαν, ἐν τοῖς μάλιστα ἡμᾶς προσήκει συνησθῆναι ὑμῖν ἑορτάζουσι μετὰ τύχης εὐμενοῦς. Πολλὰ δὴ συμβάλλεται εἰς τὸ τὴν εὔνοιαν βεβαιοῦν τὴν τῷ ἀρχαιοτάτῳ παιδευτηρίῳ ὑπάρχουσαν τῷ ἐν τῇ νέᾳ ἠπείρῳ πρὸς τὸ νέον μουσεῖον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀλλ᾽ ἤδη εὔδοξον τῆς ἀρχαιοτάτης Ἑλλάδος.

Αὐτίκα δὴ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ᾽ ἡμῖν τά τε ἄλλα καὶ τὰ ἑλληνικὰ διδασκόντων φοιτῶντες παρ᾽ ὑμᾶς ὡς παρὰ φίλους ἐγνώρισαν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλοφροσύνην ὑμῶν. Οὐδὲ τοῦτο μόνον· ἀνάγκη δέ τις ὑπάρχει παλαιᾶς ὁμονοίας κατὰ τὸ συγγενὲς τοῦ τῆς ψυχῆς ἤθους· οὐ μόνον γὰρ ἐξ ἀρχῆς φιλελεύθεροι, ἀλλὰ καὶ φιλομαθεῖς ἐγένοντο οἱ προπάτορες.

Οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι ἡμῶν πρὸ τριακοσίων ἐτῶν, καταλιπόντες ὅσα παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον ὡς τὰ τοῦ Θεοῦ περὶ πλείονος ποιησάμενοι ἢ τὰ τῶν ἀνθρώπων, πρῶτον μὲν καταφυγὴν ὑπὲρ πόντον ἐξηύροντο ἐπ᾽ ἐσχάτοις γῆς, ἔπειτα οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπεμελήθησαν ὅπως ἂν ἐνθάδε οἱ ἐπιγιγνόμενοι ἄριστα παίδευσιν ἀληθῆ παιδεύοιντο. Οὕτω δὲ καὶ οἱ πατέρες τῶν πατέρων ὑμῶν, ἀνιστάμενοι ὥςπερ ἐκ τάφων, οὐδενὸς φειδομένου οὔτε τῆς ψυχῆς οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ἄλλων ὧν εἶχε, τὸ μὲν πρῶτον τὴν ἐλευθερίαν ἐξεπόνησαν, μετὰ δὲ ταῦτα ὡς τάχιστα ὑπεβάλοντο τὰ θέμεθλα παιδεύσεως καταστήσαντες κοινὸν παιδευτήριον τῆς πατρίδος ὡς ὅπου πλείστη παιδεία, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην.

Ἀναμνησθέντες οὖν τῶν τοῖς προγόνοις πεπραγμένων πεπείσμεθα ὡς οἱ πόνοι καὶ κίνδυνοι καταφανεῖς ἐποίησαν ὁποῖοί τινες ἑκάτεροι ἔτυχον ὄντες· τοιγάρτοι διὰ ταῦτα ἀσμένοις καὶ ἡμῖν γεγόνασιν οἱ λόγοι τοῦ ποιητοῦ ὑμῶν τοῦ λαμπροῦ καὶ πρὸς ἐλευθερίαν ἐνθέου Σολωμοῦ. Ὧδε γὰρ εἶπε·

Γκαρδιακὰ ἐχαροποιήθη
Καὶ τοῦ Βάσιγκτων ἡ γῆ,
Καὶ τὰ σίδερα ἐνθυμήθη
Ποῦ τὴν ἔδεναν καὶ αὐτή.

Καὶ μὴν τὰ πάτρια περιστέλλοντες οὐ δοκεῖτε ἀρχαιολογεῖν ἀλογίστως, ἀλλὰ νεωτερίζειν κατὰ καιρόν· ὥςτε προκόπτετε ἐν πάσαις τέχναις καὶ ἐπιστήμαις αἵτινες μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμοῦσιν. Οὐκοῦν οὐδεὶς ὅςτις ὑμᾶς οὐκ ἂν εὐδαιμονίσειε δικαίως τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ καὶ νῦν καὶ πάλαι διαλαμψάντων, οἳ γνωρίμους ἐποίησαν τὰς ἀρετὰς μεθ' ὧν συνοικεῖτε. Ἀλλὰ τί δεῖ πλείω λέγειν; ἥψασθε οἴκοθεν τῶν Ἡρακλέους στηλῶν. Ἔρρωσθε.

Ἀπεστάλκαμεν ταῦτα ὑμῖν Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ μεσοῦντος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΣΙΚΑΓΟΥ — UNIVERSITÉ DE CHICAGO (EVANSTON)

The President Trustees and Faculty of Northwestern University extend Greetings to the Rector and Senate of the National University eet Athens,

on the occasion of the celebration of the seventy-fifth anniversary of the founding of the Institution.

They are glad to participate in the commemoration of your growth and splendid achievements, and join in paying a tribute of honor to the high service which your University has rendered to science and letters, to the arts and disciplines that ennoble human life, and to the maintenance of liberty and good government.

Accepting the invitation with which they have been honored, they delegate from their own number Norman Wait Harris to represent them as the bearers of their congratulations and fervent good wishes.

Evanston-Chicago, Illinois, U. S. A.
February ninth, nineteen hundred and twelve.

Abram Winigarden Harris
President of the University

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΝΟΒΕΡΟΥ — UNIVERSITÉ D'HANOVRE

The President and the Faculty of Dartmouth College to the Rector and Senate of the National Hellenic University.

Greeting:

From ancient Athens the world has received a spendid heritage of culture, which modern Athens, by its institutions of learning and research, has labored to conserve and to enhance.

Beneficaries alike of that heritage and of those labors, we come gladly to this Jubilee Festival with grateful recognition of our obligation to the spirit of Hellenism past and present, to the treasuring and the training of which this University has made so noble a contribution. To the National Hellenic University and to its officers we present the felicitations of our College and wish for the University lenght of years and infinity of usefulness.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΘΑΚΗΣ — UNIVERSITÉ D'ITHAQUE

To the National University of Greece on the Seventy-fifth anniversary of its foundation, Cornell University rends Greeting and Congratulation.

May the career of the National University of Greece, so auspiciously and so prosperously begun, and so blessed in its heritage of an ancient and incomparable civilization, be forever worthy of the memories of its hellenic home, a source of beneficent light for the new Greece and an ever-living force in the progressive culture of mankind.

As Delegate to bear ther Message of Greeting to the National University of Greece, Cornell University sends its Professor of Medieval History, George Lincoln Burr, Doctor of Laws and of Letters.

J. Schurman
President of the University

Wm. A. Hammond
Secretary of the University Faculty

Cornell University Ithaca, New-York.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ NEW HAVEN — UNIVERSITÉ DE NEW HAVEN

Yale University

Τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ εὖ πράττειν.

Μεθ' ἡδονῆς μὲν περὶ τῆς ἐσομένης ἑορτῆς σὺν Θεῷ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα καρπίμοις ἔτεσιν, χάριν δ' εἰδότες ὅτι ἐβούλεσθε ἡμᾶς παρακαλεῖν ἀπεστείλαμεν Edward Washburn Hopkins, Καθηγητὴν τῆς Ἰνδικῆς Φιλολογίας παρ' ἡμῖν ὄντα καὶ Albert Tobias Clay, τῶν Μεσοποταμίων Καθηγητὴν, οἵπερ ἀνθ' ἡμῶν παρόντες ἐροῦσι καὶ συμπράξουσιν. Τίς γὰρ ἀγνοεῖ ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν τοῦ πολέμου μόλις ἤδη λήξαντος ἔγνωσαν ἐπιστήμαις τε καὶ τέχναις ἀνανεώσασθαι τὸ ἔθνος; Οὐ δὴ οὐκ ἐψεύσθησαν· νῦν γὰρ ὥςπερ καὶ ἐπὶ Περικλέους τὴν πόλιν ὑμῶν ὁρῶμεν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν οὖσαν. Οὐ μόνον δ' ἐξ Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τότε μὲν βαρβάρων νῦν δὲ πάλαι ἡλληνισμένων ἐθνῶν συμφοιτῶσιν εἰς Ἀθήνας ὁπόσοι ἂν μετέχοντες γνησίως τοῦ Ἑλληνισμοῦ βούλωνται τὰ τῶν παλαιῶν κάλλιστα θεωρεῖν καὶ τὰ τῶν ἐφ' ἡμῶν θαυμαστὰ θαυμάζειν. Διδοίη δὲ Θεὸς τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ διατελεῖν ἔτι πολλὰς ἑκατονταετηρίδας εὐεργετοῦντι τοὺς Ἕλληνας καὶ μετ' αὐτῶν πάντας ἀνθρώπους. Ἔρρωσθε.

Ἐν Ney Haven, τῇ πρώτῃ τοῦ τρίτου μηνὸς 1912.

Ὁ Πρύτανις
Arthur Twining Hadley

Ὁ Γραμματεὺς
James Hesley Cooper

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΟΛΟΥΜΒΙΑΚΟΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
UNIVERSITÉ COLUMBIA DE NEW YORK

The National University of Greece
From
Columbia University in the City of New-York.

Greeting:—Columbia University congratulates her sester University on the happy and succesful achievement of seventy five years of vigorous and useful life, beholding also in her the realization and the emblem of the energy and glory alike of venerable Athens and of that modern Greece which is the worthy inheritor of the memorable past. Fare well.

April the eighth, in the year one thousand nine hundred and twelve.

FRANCE — ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΟΡΔΙΓΑΛΩΝ — UNIVERSITÉ DE BORDEAUX

L'Université de Bordeaux

a tenu à ce qu'un de ses membres assistât aux fêtes de l'Université nationale d'Athènes. Notre Sud-Ouest a toujours été fidèle à l'idéal de beauté, de mesure que l'Athènes de l'antiquité a réalisé dans le monde avec tant de grâce et de force. Il a essayé de le reproduire dans les œuvres de ses écrivains, ennemis de tout excès de pensée ou de doctrine, dans l'ordonnance de ses monuments harmonieusement équilibrés et même dans sa vie quotidienne, paisible et demi-souriante.

C'est pourquoi si nous n'avons jamais oublié les leçons de l'Athènes antique, nous regardons aujourd'hui avec un amour respectueux et attendri, grandir l'Athènes moderne. Elle a toujours pour les choses de l'esprit le culte que leur portaient ici les ancêtres, et son Université, si jeune et déjà si vigoureuse, en est la preuve vivante. Chez vous, d'ailleurs, c'est une tradition profonde. Le passé, qui est incomparable, guide le présent, l'anime, le fortifie, l'encourage. Vos vieux chants populaires ne disaient-ils pas autrefois qu'en Grèce les pères ont de nobles fils, et que ces fils, à leur tour, ont des enfants plus nobles encore? Les choses sont toujours les mêmes:

Ἁμὲς πόκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.—
Ἁμὲς δέ γ' εἰμὲς· αἱ δὲ λῆς αὐγάζεο.—
Ἁμὲς δέ γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάρρονες.

P. Masqueray
Délégué du Ministère de l'Instruction Publique et de L'Université de Bordeaux

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΓΡΕΝΟΒΛΗΣ — UNIVERSITÉ DE GRENOBLE

Le Conseil de l'Université de Grenoble au Conseil de l'Université Nationale de Grèce

Le Conseil de l'Université de Grenoble a été heureux de répondre à votre cordiale invitation en déléguant un de ses Professeurs pour la représenter aux fêtes du soixante-quinzième anniversaire de votre Université.

La date que vous nous avez conviés à commémorer avec vous est, par elle-même, d'une haute éloquence. L'Université Nationale est, peu faut, aussi âgée que le Royaume de Grèce, et sa fondation a suivi de tout près la proclamation définitive de l'indépendance glorieusement reconquise. Un de vos héros n'a-t-il pas dit, le jour où elle fut inaugurée, qu'elle continuerait pacifiquement l'œuvre commencée par le sabre des Palikares? La France ayant collaboré à cette œuvre, nous sommes fidèles à une tradition nationale en nous réjouissant avec vous d'un événement qui rappelle ces grands souvenirs.

Nous félicitons l'Université de Grèce d'avoir eu, dès son origine, la noble mission d'être le symbole vivant de l'Hellénisme.

Par la science du passé, en rattachant, à travers les siècles, l'Athènes nouvelle à l'Athênes antique, elle a retrouvé les titres de noblesse de la nation qui venait de renaître, et lui a assuré, avec le respect de tout le monde civilisé, un droit désormais inviolable à l'existence: c'est la Vérité qui a, pour toujours, consolidé la Liberté. Or ces deux mots figurent dans la armoires de l'Université de Grenoble: nous voyons avec satisfaction que votre Université s'est approprié notre vieille devise „Veritas liberavit" pour la réaliser à sa manière.

D'autre part, elle est le centre d'où l'Hellénisme rayonne. De tous les points de l'Orient où on reste obstinément fidèle à la plus belle et à la plus ancienne de toutes les langues, c'est chez vous comme en une maison commune qu'on vient prendre conscience de l'Unité et de la force morale de la „Nation". L'Université de Grenoble, qui, depuis moins de quinze ans, a attiré environ dix mille auditeurs étrangers, accomplissant ainsi, de son côté une œuvre un peu différente, mais comparable, d'expansion et de diffusion de la langue et de la culture française, admire hautement le rôle patriotique que vous jouez dans le monde hellénique.

Vu l'origine et la mission de l'Université Nationale, il peut paraître superflu de lui souhaiter, selon l'usage et

la formule traditionelle, longs jours et prospérité. Née en même temps que le Royaume de Grèce, elle est assurée de „Vivre, Croître et Fleurir" tant que durera Celle que nous appelons volontiers en France „la Grèce éternelle".

Grenoble, le 14 Mars 1912.

Le Recteur
Président du Conseil de l'Université
Petit-Dutaillis

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΟΥΓΔΟΥΝΟΥ — UNIVERSITÉ DE LYON

Dans la glorieuse histoire du relèvement de la Grèce, au milieu de tant d'actes d'héroïsme, de désintéressement, d'abnégation sublime qui éblouissent l'esprit comme les épisodes d'une fabuleuse épopée, c'est avec émotion et respect qu'on voit se manifester dès le début, chez les restaurateurs de la patrie, le souci de l'instruction publique. Réalisée en 1837 — dix ans à peine après que le canon de Navarin eut reveillé, comme une fanfare de triomphe, les échos de l'antique Pylos, — la création de l'Université d'Athènes était déjà projetée en 1824, lorsque la commission spéciale instituée par l'Assemblée d'Epidaure déclarait „nécessaires pour le bonheur du pays trois degrés d'enseignements: l'enseignement primaire et populaire, l'enseignement secondaire et classique, l'enseignement supérieur"; elle l'était, peut-on dire, à l'époque même de cette Assemblée, puisque les premiers représentants de la Grèce affranchie, discutant et légiférant parmi les rumeurs de la guerre, inscrivaient noblement en tête de la constitution nouvelle, au rang des libertés fondamentales, celle de l'instruction. Ainsi, les origines du haut établissement qui accomplit maintenant sa soixante-quinzième année d'existence officielle, de l'établissement qui représente la culture scientifique aux lieux où enseignèrent Platon et Aristote, sont en réalité intimement mêlées aux origines mêmes de la Grèce moderne. Et cela, aux yeux de tout Français épris de liberté et d'ideal, est une raison de plus pour applaudir à sa prospérité et pour souhaiter qu'elle aille toujours croissant.

De Lyon en particulier ne sauraient manquer de venir les assurances de la plus chaude sympathie. Si la terre sacrée de l'Attique a été le berceau de la civilisation européenne, Lugdunum fut jadis, au milieu des Gaules demi-barbares, un foyer de culture gréco-latine; notre sol, comme le vôtre, est riche en débris des anciens âges.

Aussi les esprits des Lyonnais, si actifs cependant et si entreprenants, furent-ils inclinés à toute époque vers le culte ému du passé; et sans doute ce n'est point par hasard qu'un des premiers voyageurs qui aient fait connaître en Occident les restes de l'ancienne Athènes fut un habitant de notre ville, le médecin archéologue Spon. Aujourd'hui, au nombre des Français qui, vivant près de vous, paient à vos arts, à vos antiquités le tribut d'une studieuse admiration, et qui sont, en même temps, les interprètes constants de notre philhellénisme, figurent plusieurs élèves de l'Université lyonnaise; un maître de cette Université dirigeait naguère avec éclat l'Ecole française d'archéologie; plus récemment encore, deux professeurs de Lyon étaient accueillis parmi vous, comme des collègues temporaires, avec une amabilité dont je suis heureux de pouvoir remercier publiquement Monsieur le Recteur et Messieurs les Doyens, le Sénat académique et le corps universitaire tout entier.

Puissent les liens entre Athènes et Lyon, entre les Universités lyonnaise et athénienne, se resserrer et se multiplier; c'est de tout cœur qu'à notre salut confraternel nous joignons l'expression de cet espoir!

Le Recteur
Président du Conseil de l'Université
P. Joubin

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΜΟΝΤΠΕΛΛΙΕΡΟΥ — UNIVERSITÉ DE MONTPELLIER

Τῷ σεμνοτάτῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημίῳ τῷ Ἀθήνησι
τὸ Μοντπελλιέριον ἐπιστήμιον.

Χαίρετε πολλ᾽ ἔτυμοι πατέρες ὥς παίδων ἀγαυῶν
Οἵ γ᾽ ἰότητι θεῶν λήμασι πειθόμενοι

Ἄξιά τ' ἐν Μαραθῶνι δορεῖ τλήσαντες Ὁμήρου
Τοξοφόρων Μήδων ἐσκέδασαν νεφέλην.
Οὐ πόλιν οἶδε μίαν ῥύσαντ', οὐ πατρίδα γαῖαν
Ἀλλ' ὅλα βαρβαρικῆς ἔθνεα δουλοσύνης,
Ἥν τε δόλῳ μάκαρας Τιτὰν ἔκλεψε Προμηθεὺς
Λαμπάδα Ῥωμαίοις ἀθανάτην ἐδίδουν
Καὶ Γαλατῶν γε χέρας φλεγέθουσα μετῆλθεν ἀδελφῶν
Χὔστερον ἄσβεστος πάντ' ἐπὶ λαὸν ἴεν.
Τοῖς γὰρ ἅπασι βροτοῖς τεχνῶν τε διδάσκαλος Ἑλλὰς
Ὑψηλῶν ἀπέβη καὶ παράδειγμα λόγων
Ἐξ οὗπερ καὶ θεῖα Πλάτων τεκμήρατο βάγχος
Κἀνθρώπινα μαθὼν γράψεν Ἀριστοτέλης.
Ἀνθ' ὧν ἴσα νέμοιντ' ἀγάθ' αἳ νῦν ταῖς πρὶν Ἀθήναις
Εἴ γ' ἦθος μέμονεν σύγγονον ἀμφοτέραις,
Χὤντιν' ἐλευθερίοις στήσαιτε μαθήμασιν οἶκον
Εἴρξαντες ξενικὰς πάντοθε μητρὶ πέδας
Εἷς αἰεὶ γενικῆς ἀρετῆς σώσειεν ἄωτον
Καὶ σοφίης δὲ νέον σμῆνος ἐκεῖθε βρύοι,
Δημοσίαις δ' ἀθρόοι τελεταῖς εὐφραίνετε θυμὸν,
Αἷςπερ πέμπτον ἔτος χἀβδομακοστὸν ἄγει
Καὶ χαρίτων σμικρὸν τόδε μνῆμα φυλάσσετε χάρτην,
Ἡ Μοντπελλιέρου βῆ πάρα γυμνασίων.

Ὁ Πρύτανις
Vigié

Ἐλαφηβολιῶνος ἀρχομένου δευτέρᾳ ἔτει σωτηρίῳ ᾳϡΙΒ' Μοντπελλιέροι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΝΑΝΣΥ — UNIVERSITÉ DE NANCY

Monsieur le Recteur,

L'Université de Nancy sait trop bien ce qu'elle doit à Athènes et à la Grèce, pour ne pas s'associer de tout cœur au Jubilé de votre Université Nationale.

Notre Faculté des Lettres, en particulier, a été fondée en 1854 par cinq jeunes maîtres, justement fiers de rapporter en France pour la première fois le beau titre d'Athénien: Burnouf, Benoît, Lacroix, Lévêque et Mézières. Et depuis lors, par une tradition ininterrompue, toujours quelques-uns, après avoir puisé à la même source, ont tenu à honneur d'entretenir en Lorraine la culture hel-

lénique. Gebhardt, le fin lettré qui se piquait d'atticisme; Petit de Julleville et Decharme, deux historiens; Vidal de la Blache et Marcel Duvois, deux géographes; puis des philologues, Riemann, Couve et Cousin; puis un fervent ami de Byzance, Charles Diehl, et bientôt Lauret; enfin des archéologues, Homolle, Perdrizet, Colin, grâce à qui les noms de Delphes et de Délos nous sont plus familiers que ceux de nos propres sanctuaires, Nulle Université ne peut se glorifier, comme la nôtre, d'avoir compté parmi ses maîtres autant de membres de l'Ecole française d'Athènes, ni surtout deux futurs directeurs de cette Ecole, Burnouf et Homolle.

Notre Faculté de Droit elle-même a parmi ses professeurs un des savants qui ont le mieux étudié vos antiquités juridiques, Ludovic Beauchet. Enfin notre Faculté des Sciences ne veut pas vous rester étrangère, puisque c'est un de ses maîtres, M. Paul Petit, un chimiste, qui fait aujourd'hui comme jadis l'ami de Berthelot, le pélerinage de l'Acropole, pour vous apporter notre adresse.

L'Université d'Athènes, foyer de lumière, centre de civilisation et principe d'unité, qui rayonne jusqu'où s'étend l'ancien monde hellénique, nous est d'autant plus chère, que ses bienfaits se répandent sur des populations que la France a longtemps été seule à éclairer, à protéger, à appeler à des destins meilleurs, et où maintenant encore le nom de la France, et les grandes idées qu'elle représente, éveillent un sympathique écho dans tous les cœurs.

Longue et heureuse vie à l'Université Nationale de Grèce! J'entends cette vie scientifique, la seule dont il soit permis de dire qu'elle peut durer toujours et s'accroître continuellement!

Et puisse aussi votre rameau d'olivier, devenu chez nous symbole Universitaire, rappeler toujours à l'Université de Nancy, plus q'à toute autre, son lieu d'origine, l'Attique, et s'enlacer fraternellement au rude chardon de la Lorraine!

Le Recteur de l'Université

Ch. Adam

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ — UNIVERSITÉ DE PARIS

L'Université de Paris à l'Université d'Athènes.

Monsieur le Recteur, Messieurs,

L'Université de Paris adresse à l'Université d'Athènes ses félicitations cordiales et ses vœux de prospérité les plus sincères.

Elle se souvient que ses relations avec la Grèce datent de fort loin. Au XVème siècle, un de ses premiers „Maîtres de grec" fut un de vos compatriotes, Georges Hermonyme de Sparte; il donna ses leçons au savant qui restaura en France les études grecques, Guillaume Budé. C'était là comme le gage des progrès futurs de ce philhellénisme intellectuel qui est resté dans nos traditions. Mais jamais les rapports scientifiques n'ont été plus étroits qu'aujourd'hui entre notre pays et le vôtre.

Vos étudiants ont appris le chemin de la montagne Sainte-Geneviève. Des noms hellènes sont restés chers à notre Faculté de Médecine et à notre Faculté de Droit. La Sorbonne a compté et compte encore des maîtres qui, dans la maison française du Lycabette, ont été les hôtes de la Grèce, et gardent un souvenir reconnaissant de l'accueil libéral qu'ils y ont trouvé.

Si, par la date de sa fondation, votre Université est une des plus jeunes, elle peut invoquer des titres de noblesse incomparables. Creée pour devenir, dans la capitale de la Grèce indépendante, le centre de la haute culture, elle remplit sa mission en s'inspirant du passé le plus glorieux. A vrai dire, elle est l'héritière d'une très ancienne Université d'Athènes, celle de l'époque imperiale romaine. On peut en effet désigner ainsi l'enseignement officiel que donnaient, dans des chaires fondées par Antonin et Marc-Aurèle, les maîtres d'éloquence et de philosophie auxquels Athènes devait maintenir son prestige séculaire. Le souvenir du temps où elle était l'„Ecole de l'Hellade" a triomphé de l'ignorance des siècles de barbarie. Et lorsqu'après le réveil de l'humanisme, les premiers voyageurs

occidentaux interrogeaient les ruines de l'antique Athènes, ils y cherchaient, avec une pieuse curiosité, les vestiges de ces „écoles" qui revivent aujourd'hui, ouvertes à tous les progrès de la science moderne.

Nous ne saurions oublier qu'entre votre histoire et la nôtre il y a certaines analogies. Sous sa forme actuelle et renouvellée, notre Université doit sa renaissance aux idées de la Révolution française. La vôtre est née d'un admirable élan du sentiment national. La Grèce libérée a voulu qu'elle fût l'instrument de la régénération, le signe de l'unité de la race, le foyer des plus légitimes ambitions de l'hellénisme. Elle est l'œuvre de tous, car, par un magnifique mouvement de généreuse émulsion, tous depuis les plus opulents jusqu'aux plus humbles, ont eu l'orgueil patriotique de contribuer à sa fondation. Aussi l'un des héros de la guerre de l'Indépendance, Kolokotronis, pouvait-il dire avec fierté: „La plus grande maison de la Nation, c'est l'Université d'Athènes".

Puisse la maison grandir encore, pour l'honneur de la Grèce! Tel est le vœu que forme l'Université de Paris, en adressant à sa sœur athénienne son salut le plus amical.

Paris, le 7 Avril 1912.

Le Vice-Recteur
Président du Conseil de l'Université de Paris
L. Liard

Le Professeur délégué de l'Université de Paris
Max. Collignon

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ — COLLÈGE DE FRANCE A PARIS

Le Collège de France
à L'Université d'Athènes.

Monsieur le Recteur, Messieurs,

En saluant la jeune et déjà glorieuse Université d'Athènes, qui célèbre aujourd'hui son 75e anniversaire, le Collège de Françe est heureux d'acquitter une dette de reconnaissance envers la Grèce.

C'est à la renaissance des études grecques en Occident qu'il a dû lui-même son origine. Ce sont des représentants

ou des amis de la pensée grecque qui ont été ses créateurs. Et cette pensée, venue du pays où étaient nées autrefois toute science et toute philosophie, était une pensée d'affranchissement, comme celle d'où est issue la Grèce moderne, comme celle aussi qui a fait surgir, pour son peuple rajeuni, l'Université où son âme se refait chaque jour plus haute et plus large en vue de ses destinées nouvelles. Héritiers et gardiens de la tradition qui fut fondée par les Budé, les Turnèbe, les Casaubon, nous avons à cœur de souhaiter plein succès et longue prospérité aux représentants de l'Hellénisme moderne, et nous sommes heureux de leur dire dans quels sentiments d'amitié sincère nous nous associons à leurs initiatives scientifiques, comme à leurs espérances nationales.

Maurice
Administrateur da Collège de France

D'Arsonval
Vice-Président de l'Assemblée des Professeurs

J. Bedier
Secrétaire de l'Assemblée des Professeurs

Chavannes
Professeur délégué

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ RENNES — UNIVERSITÉ DE RENNES

Τὸ τῶν Ῥηδόνων Πανεπιστήμιον τῷ τῶν Ἀθηναίων Πανεπιστημίῳ.

Τὸ τῶν Ῥηδόνων τῶν ἐν τῇ Κελτικῇ Πανεπιστήμιον τῷ τῶν Ἀθηναίων Πανεπιστημίῳ χάριν ἀποδίδωσι τοῦ κεκλῆσθαι ἐπὶ τὰς ἑορτὰς ἃς ποιήσειν μέλλει ὥςτ' ἀναμιμνήσκειν τὴν τοῦ Ἀθηναίου Πανεπιστημίου κτίσιν, ἔτος τουτὶ ἑβδομηκοστὸν καὶ πέμπτον. Ἡμῖν μέντοι δοκεῖν, οὐ μία ἑκατονταετηρὶς παρελήλυθεν, ἀλλὰ πλέον ἢ εἴκοσι καὶ πέντε ἑκατονταετηρίδες, ἐξ οὗ αἱ Ἀθῆναι τὴν οἰκουμένην διδάσκουσιν· ἐκ πολλοῦ γὰρ χρόνου, ἐν ταῖς πρὸς βορέαν χώραις καὶ ἐν ταῖς πρὸς νότον, ἐν ἑκάστῳ μὲν μικροῦ δεῖν διδασκαλείῳ ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι δεικνύασι καὶ ἐξηγοῦνται τὰς βίβλους τῶν ὑμετέρων ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ σοφῶν, ἐν ἑκάστῳ δὲ ἑρμογλυφείῳ γλυφεῖς καὶ ἀρχιτέκτονες θαυμάζουσι καὶ μιμοῦνται τὰ τῶν ὑμετέρων τεχνιτῶν ἔργα, ἀρχαιότατα μὲν τῶν πάλαι ἀνθρώπων ποιήματα, ἀείζωα δὲ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις παραδείγματα.

Οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν ὄντων κάλλος καὶ τὸ τῶν ἰδεῶν ἡ Ἑλλὰς ἀπέφηνε, ἀλλὰ καὶ τὴν χώραν ἡμῶν πρῶτοι Ἕλληνες διηγήσαντο. Καὶ γὰρ πρὶν Ῥωμαίους εἰς τὴν ἡμετέραν εἰςβαλεῖν, ὁ μὲν Πυθέας

Μασσαλιώτης τὰς ἀκτὰς παρέπλευσε καὶ τὴν θάλατταν τὴν τότε φοβερὰν οὖσαν ἔτεμε, ὁ δὲ Ποσειδώνιος Ἀπαμεὺς τὴν ἔνδον Κελτικὴν διῆλθε, τὰ ἤθη καὶ τοὺς τρόπους τῶν Κελτῶν ἐπισκεπτόμενος.

Οὐ πολλάκις δ' αὖ εἰς τὴν Ἑλλάδα Κελτοὶ ἦλθον, ἀπὸ τῆς ὁμίχλης πρὸς τὸν ἥλιον ἀποδημοῦντες, ἐξ οὗ Ἀπόλλων τε καὶ οἱ δαίμονες αὐτοὺς ἐκ Δελφῶν ἐξέβαλον φοβουμένους μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐπιπέσῃ. Καίτοι μέμνησθε δυοῖν ὁδοιπόρων, ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμων ἀνδρῶν, οἳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀρεμορικὴν ἐπανελθόντες εἶπον, ὃ μὲν ἀρχομένης τῆς ἐννεακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ὃ δὲ τελευτώσης. Καὶ δὴ καὶ τὴν ἐν Ἀκροπόλει πρὸς τὴν Παλλάδα εὐχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Ἀρεμορικὸς ἀνὴρ ηὔξατο, καὶ ὅτε ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς τῶν Τρικορίων πόλεως αὐτοῦ τὸν ἀνδριάντα οἱ πολῖται ἵδρυσαν, παρ' αὐτῷ τὸ ἄγαλμα χαλκοῦν ἔστησαν τῆς Γλαυκώπιδος Ἀθηνᾶς καὶ λέγουσι τοὺς δημότας ἐνίοτε αὐτὴν ὡς θεὸν ἔτι καὶ νῦν σέβεσθαι.

Τοιαύτης δ' οὖν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας οὔσης, τοῦτον τὸν καιρὸν χαίροντες ἐλάβομεν, ἵνα πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εὐχοίμεθα τῷ τῶν Ἀθηναίων Πανεπιστημίῳ, καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολὴν ἑλληνιστὶ πέμπομεν, ἀγγέλῳ χρώμενοι τῷ τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης διδασκάλῳ, οὕτω καὶ ταύτῃ μᾶλλον χαριεῖσθαι ὑμῖν ἐλπίσαντες.

Le Recteur, Président du Conseil de l'Université,
L. Gérard-Varet

GRANDE BRETAGNE—ΑΓΓΛΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΒΕΡΔΩΝΙΑΣ — UNIVERSITÉ D'ABERDEEN

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΒΕΡΔΩΝΙΑι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΩι ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

συνηδόμεθ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες σοφώτατοι, ἑορτὴν ὥςπερ νόμιμον ἤδη μέλλουσι ποιεῖσθαι, χάριν τε ὡς μεγίστην ἴσμεν διότι ἡμᾶς «ποτὶ ζόφον ἠερόεντα» κατοικοῦντας εἰς τὴν πανήγυριν θεωρεῖν ὑπερφυῶς ὡς φιλανθρώπως παρακαλεῖτε. ἔτος γὰρ ἕκτον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἀφ' οὗ οἱ Ἕλληνες, λαμπρῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς εἰς ἐλευθερίαν αὖθις ἐξαιρεθέντες, τά τε ἄλλα ὡς ἄριστον ἐξηρτύσαντο καὶ δὴ καὶ τὴν ἐν ταῖς Ἀθήναις πάλιν κατέστησαν Ἀκαδήμειαν, ὥςτε μὴ τῶν ἔξω τῆς Ἑλλάδος περὶ τὴν ἐπιστήμην διατριβόντων καὶ μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν εἰληφότων λείπεσθαι, μηδὲ τοὺς ἐπιγενη-

σομένους τῆς καλλίστης παιδείας καὶ φιλοσοφίας ἀγεύστους εἶναι. ταῦτα μὲν δὴ νεώτερα καὶ ὑπόγυια, περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων τίς ἀγνοεῖ πάλαι ποτ᾽ εἶναι τὴν ὑμετέραν πόλιν οὐχ ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ πάσης τῆς οἰκουμένης παίδευσιν; καὶ γὰρ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν εἴτε πρὸς τἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμων εἴτ᾽ οὖν πρὸς τὴν τῶν πόνων ἀνάπαυλαν εὑρημένων, τῆς τε ἄλλης παρασκευῆς τῶν πραγμάτων δι᾽ ἧς δημοσίᾳ μὲν πολιτευόμεθα ἰδίᾳ δὲ τοῖς πέλας ἀνεπαχθῶς προςομιλοῦμεν, σχεδὸν ἁπάντων τῶνδ᾽ αἰτίαν εἶναι τὴν Ἑλλάδα λέγων τις οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι. ἀλλὰ περὶ ἑκάστων τῶν παρ᾽ ὑμῶν εὐεργετημάτων, τῶν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων πανταχοῦ θρυλουμένων καὶ μνημονευομένων, πῶς ἂν ἡμεῖς διηγούμενοι τῷ τῶν πραγμάτων μεγέθει ἐξισώσαιμεν τοὺς ἐπαίνους ὥςτε μὴ φαίνεσθαι ἐνδεεστέρως πως δεδηλωκέναι; οὐ μὴν ἀλλὰ εὖ καὶ πρεπόντως δοκεῖ τις τῶν ἡμετέρων κεφαλαιῶσαι ὧδε λέγων

ἀφ᾽ Ἑλλάδος γὰρ πάντα γίγνεται βροτοῖς
πλὴν Γῆς Χάους τε.

ἐν ᾧ γὰρ χρόνῳ ἡμῶν οἱ πρόγονοι ὅσοιπερ εἰςορῶμεν «ὀψὲ δύοντα Βοώτην», ἔθ᾽ ὑπαίθριοι ἐν νάπαις αὐλιζόμενοι, ἢ καὶ ὥςπερ Τρωγλοδύται ἐν φωλεοῖς οἰκοῦντες,

«κατώρυχες ναίοντες ὥςτ᾽ ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις»,

ἀπ᾽ ἀγρίων τε καρπῶν ζῶντες καὶ θηρείων σαρκῶν, τά τε σώματα ζῴων καὶ ἀνθεμίων γραφαῖς ἐστιγμένοι καὶ χρώμασι πεποικιλμένοι κυανέοις, πάσης φιλοκαλίας καὶ βίου εὐμαρείας ἐδέοντο, εἰς πᾶν ἤδη προεληλύθεσαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς μουσικῆς, ὥςτε τοὔνομα αὐτῶν μηκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς παιδεύσεως αὐτῆς ἐδόκει εἶναι καὶ, τὸ τοῦ Δημοσθένους, κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ὥςτε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. φαίης δ᾽ ἂν τὴν πόλιν ἀρχὴν εἶναι καὶ πηγὴν εὐεργεσιῶν μεγίστων πᾶσι τοῖς ἔσω Γαδείρων τε καὶ ἔξω Γαδείρων οἰκοῦσιν· πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ἐν Μαραθῶνι καθιδρύθη τὸ πᾶσι κοινὸν τῆς ἐλευθερίας ἱερὸν τοῖς ἐπιγενομένοις ἀνθρώποις. ἔπειτα δὲ ἀφ᾽ Ἑλλάδος καθάπερ ἀπὸ Προμηθέως τινὸς παρειλήφαμεν νόμων καὶ πολιτειῶν παραδείγματα καὶ πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους πραΰνοντα τυγχάνει. ἀλλὰ τί δεῖ μακρηγορεῖν; τὸ νῦν γὰρ εἶναι πανταχοῦ τῆς γῆς ἅπαντες μὲν οἱ χαριέστεροι πρὸς τὴν τῶν ἑλληνικῶν λόγων ὅλοι εἰσὶ μελέτην προςκείμενοι, μόνοι δ᾽ οἱ ἄμουσοι καὶ πάνυ ἄγροικοι

ὀλιγωροῦσιν. καὶ δὴ καὶ εἰς τοῦτο περιέστη τὸ πρᾶγμα ὥςτε ταύτην τὴν ἐπιστήμην τῆς τῶν πόλεων ἐπιδόσεως εἰς σοφίαν ὥςπερ βάσανον γενέσθαι, ὅσῳ δὲ πλείους ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνικῶν ἔμπειροι γραμμάτων ὑπάρχουσιν, τοσούτῳ ἀξιολογωτέρα καὶ εὐκλεεστέρα ἀκούει.

ἐπειδὴ οὖν εὐεργεσίας τοιαύτας καὶ τοσαύτας τῇ τῶν Ἀθηναίων πόλει ὀφείλομεν, ὅσας οὐδ᾽ ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν, τῇ ὑμετέρᾳ Ἀκαδημείᾳ, τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ χρόνῳ μὲν ὅσον οὐ νεωτάτῃ, τὸ δ᾽ ἀληθὲς ἀρχαιοτάτῃ καὶ μεγίστῃ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτῃ, ἐπευχόμεθ᾽ ὀλβιώτατα πάντα καὶ εὐτυχέστατα προςάψαι τῷ Θεῷ. ἔρρωσθε.

Ἀβερδωνίαθεν, τετάρτῃ Ἐλαφηβολιῶνος ἱσταμένου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΒΑΓΓΟΡΗΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΟΥΑΛΛΙΑΣ
COLLÈGE UNIVERSITAIRE DE BANGOR (GALLE DU NORD)

Ganghellor, Llys, Senedd a Graddolion Prifysgol Cymru af Ganghellor, Blaenoriaid a Graddolion Prifysgol Athen.

Annerch,

Dymunwn eich Uongyfarch ar gyrraedd o'ch Prifysgol derfyn Kripharth can mlynedd o'i hoedran.

Hysbys yw gennym ymladd o'ch fadan dros ryddid ac annibyniaefh gwhadol, a'u hennil; rhwydd hynf i chwifhau yn eich brwydro dros ryddid ac annibyniaeth y meddwl. Ich cyndadu cynnar chwi yr ydym ni a'r byd oll nn ddyledus am osod sylfeini dysg a gwareiddiad; a diameu gennym y bydd eu campau hwy yn ysprydiaeth i'ch gwyr icuaine i ddilyn en hôl. Hyn oll achwanega afein llawenydd ac a ddury inniobaith cryf y bydd i Brifysgol Athen esgyn yn gyflym ac yn sicr i le anrhydeddus ymysg prifysgolion y byd.

Is-Gangellor
Harry R. Reichel

Cofrestrydd
Jonatiner Augus

Πανεπιστημίου τοῦ τῶν Ἐπιζεφυρίων Βρεττανῶν ὁ Πρύτανις καὶ τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ οἱ διπλωματοῦχοι, Ἀθηναίων τοῦ Πανεπιστημίου τῷ τε Πρυτάνει καὶ τοῖς ἐν τέλει καὶ τοῖς διπλωματούχοις χαίρειν.

Ἡδομένοις, ὦ ἄνδρες, συνηδόμεθ᾽ ὑμῖν οἷς γε διατετέλεκε τὸ Πανεπιστήμιον ἤδη ἔτος πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἐξ οὗ τὸ πρῶ-

τον ἐκτίσθη. ἡδέως γὰρ ἀναμιμνησκόμεθα τῶν πατέρων ὑμῶν ὅπως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδρειότατα κινδυνεύσαντες τέλος τῇ νίκῃ ἐπέθεσαν ἐλευθερίαν τε καὶ αὐτονομίαν πολιτικὴν τοῖς τέκνοις παραδόντες. εἰ γὰρ οὖν καὶ ὑμεῖς ὑπὲρ τῆς διανοίας τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως ἀγωνιζόμενοι, ὅπως καὶ αὕτη ἐλευθέρα καὶ αὐτόνομος γένηται, ὁμοίως εὐδαιμονοῖτε. οὐδ᾽ ἀμνημονοῦμεν ὅτι τοῖς πάλαι Ἕλλησι, προγόνοις ὑμῶν ἐπιφανεστάτοις, ἡμεῖς αὐτοὶ, ὥςπερ καὶ ἡ πᾶσα οἰκουμένη, χάριν ὀφείλομεν ἀμήχανον· τίς γὰρ ἄλλος, τὸ τοῦ ποιητοῦ, καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο;

Ὥςτε δὴ τὰς θείας ἐπινοίας τὰς τῶν πάλαι εὖ εἰδότες τοῖς νεανίαις ὑμῶν οὐ μόνον ἄγαλμα ἀλλὰ καὶ ἀρετῆς παράδειγμα ἀνακειμένας, τῇ μὲν παρούσῃ εὐτυχίᾳ ἐπιχαίρομεν, πρὸς δὲ τὰ μέλλοντα ἡμῖν ἐλπίς ἐστι βεβαία τὸ Πανεπιστήμιον ὑμῶν οὐ διὰ μακροῦ ἐς τοσοῦτον εὐδοξίας ὅσον οὐ πολλὰ τῶν τῆς πάσης οἰκουμένης καταστήσεσθαι. Ἔρρωσθε.

Ἀντιπρύτανις
Harry R. Reichel

Ἐπιστολεὺς
Jonatiner Augus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE CAMBRIDGE

Universitas Cantabrigiensis
Universitati Atheniensi S. P. D.

Litteras ab Universitate vestra, viri doctissimi et humanissimi, haut ita pridem libenter accepimus, in quibus annum ab origine vestra quintum et septuagesimum feliciter exactum propediem celebraturi, etiam nostram Academiam gaudii vestri in partem vocare voluistis. Litteris autem in illis humanitate plenis, ex Athenis ad nos nuper allatis, nobis velut praesentes adsunt Athenienses, „unde humanitas et doctrina ortae atque in omnes terras distributae putantur". Inter alias vero doctrinae sedes etiam nobis Academiae nomen dederunt Academiae vestrae „non sine causa nobilitata spatia" in quibus Platonis primum sunt impressa vestigia". Non sine gaudio igitur recordamur alumnum nostrum Miltonum ad amicum quendam Atheniensem verba illa praeclara libertatis futurae praenuntia, olim scripsisse: quid enim vel fortissimi olim viri vel eloquentissimi gloriosius aut se dignius esse duxerunt quam vel suadendo

vel fortiter faciendo ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους ποιεῖσθαι τοὺς Ἕλληνας? Recordamur etiam litterarum vestrarum antiquarum amorem vestrum libertati vestrae facem praetulisse, viamque munivisse. Recordamur denique populi vestri praesertim ex liberalitate ipsam Universitatem vestram originem traxisse.

Non immerito igitur ante vestrum Πανεπιστήμιον, doctrinae vestrae ante ipsum πρυτανεῖον, inter poëtae et patriarchae statuas, positus est etiam linguae vestrae patriarcha, et patriae et libertatis et doctrinae accerrimus propugnator Adamantios Coraïs. Ornant etiam nunc Academiam vestram professores, quibus et linguae vestrae et philologiae universae studia diu dilecta sunt. Eo libentius legatum ad vos mittimus linguae Sanskriticae professorem nostrum, societatis nostrae philologicae nuper praesidem, Collegii Divi Joannis socium Edwardum Jacobum Rapson, qui philologorum ad πανήγυριν Atheniensem inter alios a nobis missus, nostrum omnium nomine Universitatis vestrae ludis saecularibus legatus noster unicus libenter est interfuturus. Valete.

Datum Cantabrigiae mensis Martii, die secundo A. S. MCMXII°.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΔΟΥΒΛΙΝΟΥ — UNIVERSITÉ DE DUBLIN

Τῷ Πανεπιστημίῳ τῷ τῆς Ἑλλάδος
τὸ Πανεπιστήμιον τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος Πέλας τοῦ Δουβλίνου,
χαίρειν.

Ἀσμενέστατα, ὦ ἄνδρες ἐλλόγιμοι, ἀκηκόαμεν ὅτι μέλλετε ἄγειν ἑορτὴν Ἐλαφηβολιῶνος φθίνοντος μετ' ἀγλαΐας καὶ εὐφροσύνης καὶ παρὰ πάντων μακαρισμοῦ, ὡς ἵλαρὸν μνημεῖον καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ πέμπτου ἔτους ἐξ οὗ τὸ ὑμέτερον Πανεπιστήμιον ἐκτίσθη, ἐξ ὕπνου μὲν οὖν ἀνηγέρθη. Ξύνισμεν γὰρ ὅτι, πάσης Εὐρώπης ἐν σκότῳ κειμένης, ἡ ἐπίσημος Ἀκαδήμεια Ἀθήνησι τὸ παλαιὸν πάμπολλ' ἔτη λαμπάδα φαιδρὰν μαθήσεως καὶ ποιήσεως τῇ οἰκουμένῃ ἀνέχουσα διετέλεσεν. Εἶθ' οὖν ὑμεῖς, ὥςπερ ἐπρωτεύσατε πάλαι, οὕτω καὶ πρωτεύσετε τὸ λοιπὸν, καὶ τὸ τοῦ πάνυ Αἰσχύλου πάλιν ἀληθεύοιτο·

Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.

Σπανία μὲν δῆθ' ἡ πόλεων ἀνάστασις, σπανιωτέρα δ' ἡ τῶν ἐπιστήμης ἑδρῶν.

Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν κωλύει μὴ οὐ Πανεπιστήμιον, καίπερ εἰ θάνατον καταναλωθὲν, ἀναβιῶναι νέον ὅμοιον τοῖς ἄστροις, κατὰ τὸ τοῦ Μίλτωνος ἀνδρὸς μάλα φιλέλληνος ἐν Λυκίδου ἐπικηδείῳ

Οὕτως ἐς εὐνὴν Φωσφόρος θαλασσίαν
δύνει, μαρανθὲν δ' ὕστερον φλέγει κάρα,
δαιδάλλεται δ' ἀκτῖνας ὡς χρυσῷ φάει
αἴθει 'ν μετώπῳ καινὸς ὀρθρίου πόλου.

Εὐχόμεθα τῷ Θεῷ ὑπὲρ τοῦ τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστημίου τἀγαθὰ πάντα. Ὄναιτο δὴ ἀναβιωθὲν, καὶ δρόμον οὐχ ἥττω τοῦ ἀρχαίου μετ' εὐκλείας οὐκ ἐλάττονος δράμοι.

Εὐτυχεῖτε.

Anthony Traill
Ἐπιστάτης

Thomas T. Gray
Ἀπογραφεὺς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΔΥΝΕΛΜΙΩΝ — UNIVERSITÉ DE DURHAM

Ἡ τῶν Δυνελμίων Βουλὴ
τοῖς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου προεστῶσι πλεῖστα χαίρειν.

Ἤσθημεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διότι ὑμεῖς τὸ πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος ἐξ οὗ τὸ Πανεπιστήμιον τόδε ἱδρύθη πανηγύρει καὶ ἀγῶσι κοσμήσοντες καὶ ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων Πανεπιστημίων τῆς οἰκουμένης φιλοφρονέστατα παρακεκλήκατε κοινωνούς τε εἶναι τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐπόπτας. καὶ πρῶτον μὲν τῶν προγεγονότων ἀγάμεθα, οἷα τῆς ἀληθινῆς σοφίας ἀθληταὶ γενναίως πεπονήκατε, ἄλλως τε καὶ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τεκμαιρόμενοι, ἔπειτα τὰ ἐσόμενα μαντευόμεθα, ὡς δόξης καὶ ὠφελείας πλήρη ἔσται. πάρεστι δέ πως ἡμῖν τῶν ἄλλων μᾶλλον ὑμᾶς μακαρίζειν, ἅτε σχεδὸν ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ἀρχὴν λαβοῦσιν, οὗ ἕνεκα συμπαθεῖν ἀλλήλοις εἰκότως συμβαίνει. οὐ μὴν ἀλλὰ συγχωροῦμεν ἔνια διαφέρειν· ἡμεῖς μὲν γὰρ ὥςπερ οἱ Ἀχαρνῆς, στιπτοὶ γέροντες, ἀνθράκων δημόται, εἰς μέταλλα θαμίζομεν, νεφέλαις καὶ ὁμίχλαις κεκαλυμμένοι, ὑμεῖς δὲ ὡς ὁ θεῖος καὶ περιβόητος Εὐριπίδης ὑμνεῖ, ἀεὶ διὰ λαμπροτάτου βαίνοντες· ἁβρῶς αἰθέρος, τὸ Λαύρειον πόρρωθεν ἀσπάζεσθε· ἀλλὰ προθυμίας γε καὶ εὐνοίας ἕνεκα, ὥςπερ οἱ Πλαταιεῖς ποτε τοῖς προγόνοις Μαραθῶνι, οὕτω νῦν, τῇ ἐπιστήμῃ δι' ὑμῶν εἰς τοσοῦτον προκοπτούσῃ βοηθοῦμεν, ἀρχαίαν δὴ γλῶσσαν ἱέντες, ἐπεὶ τήν γε Ῥωμαϊκὴν σχεδὸν ἀγνοοῦμεν, παρὰ γὰρ τοῖς Ὑπερβορέοις ἐπιστατῶν σπάνις ἐστὶ παμπόλλη τῶν τοιούτων. Ὑμεῖς

δὲ τῆς παλαιᾶς ἐρασταὶ καὶ τεχνῖται ὄντες εὖ οἶδ' ὅτι ἄσμενοι καὶ εὔνοι τοὺς ἡμετέρους λόγους ἀποδέξεσθε· καὶ ἵνα μὴ τῇ μακρολογίᾳ ἐπαχθεῖς γενώμεθα, ἓν μόνον προςθήσομεν, ὅτι τὴν μὲν Ἑλλάδα πάντες οἱ φιλόλογοι φιλοῦσι, πάντες δὲ τὰς Ἀθήνας, παίδευσιν μὲν τῆς Ἑλλάδος οὖσαν, μᾶλλον δὲ κατὰ τὸν τοῦ Ἀλκίφρονος λόγον ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐν ἑαυτῇ ἔχουσαν· οἱ γοῦν Ἄγγλοι ὅτι τὰ ἑλληνικὰ μαθήματα περὶ πλείστου ποιοῦνται μαρτυροῦσιν οὐκ ἀσφαλῶς, διὰ πολλῶν ἤδη ἐτῶν τὴν Σχολὴν ἐνθάδε κατασκευάσαντες. Οὐδεπώποτε γὰρ ὑπὸ πλειόνων οὐδὲ μετὰ πλείονος προθυμίας τὰ ὑμέτερα ἢ τανῦν παρ' ἡμῖν μελετᾶται. Οὐκοῦν ἅπαντες οἱ φιλόκαλοι μιᾷ φωνῇ ἐμβοῶντες λέγομεν. Ζήτω Ἑλλάς· καὶ γὰρ ζῇ τε καὶ ἀγαθῇ τύχῃ ζήσεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ — UNIVERSITÉ D'EDIMBOURG

Πανεπιστήμιον τὸ Ἐδιμβούργιον
Πανεπιστημίῳ τῷ Ἀθήνησιν χαίρειν.

Ἡδονὴν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, οὐ τὴν τυχοῦσαν παρέσχετε, ὅτι γενέθλια τοῦ ὑμετέρου Πανεπιστημίου μέλλοντες ἑστιάσειν τὰ ἑβδομηκοστὰ καὶ πέμπτα, τῆς ἑορτῆς καὶ ἡμᾶς ἐβούλεσθε μετασχεῖν.

Καὶ πρέπον μέν ἐστι καὶ προςῆκον τοὺς πανταχοῦ φιλομαθεῖς ἀεὶ ἀλλήλοις χαίρουσι συγχαίροντας φαίνεσθαι, οὐχ ἑτέροις δ' ἂν εἰκότως μᾶλλον συνηδοίμεθα ἢ ὑμῖν, οἷς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις, αἳ πάλαι οὐ τῶν Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ πάντων ἀνθρώπων παίδευσις γεγένηνται, τὴν τῆς ἐπιστήμης λαμπάδα ἄσβεστον συμβαίνει διατηρεῖν.

Ἑορτάζουσιν οὖν ὑμῖν πάντ' ἀγαθὰ ἐπευχόμεθά τε καὶ μετὰ πάντων ἀνδρῶν, οἷς μέλει τὰ τῆς ψυχῆς, συνευχόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸ ὑμέτερον Πανεπιστήμιον ἔτος εἰς ἔτος ἐπίδοσιν τὴν μεγίστην πρὸς εὐτυχίαν τε καὶ δόξαν ἀεὶ ποιήσασθαι, ὅπως εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀληθὴς διαμενεῖ ὁ κόμπος ἐκεῖνος, ὃν εἶπεν μὲν ὁ ὑμέτερος Ἰσοκράτης, ἐπαινοῦσι δὲ πάντες ἄνθρωποι, ὅτι τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ὑμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὥςθ' οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγόνασι καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πεποίηκε μηκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκεῖν εἶναι.

Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον, χαίρετε.

Ἐν Ἐδιμβούργῳ τῇ 18 Μαρτίου 1912.

W. Turner
Πρόεδρος

L. F. Grant
Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΓΛΑΣΚΟΒΗΣ — UNIVERSITÉ DE GLASCOW

Τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῇ Γερουσίᾳ ἡ Γερουσία τοῦ ἐν Γλασγούῃ Πανεπιστημίου χαίρειν.

Χάριν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ἴσμεν μυρίαν οὕτω φιλοφρόνως κελεύσασι πέμπειν τῶν ἡμετέρων τινὰ μεθέξοντα τῆς παρ᾽ ὑμῖν ἐσομένης εὐωχίας, ὅπερ καὶ ἄσμενοι ποιοῦμεν. καὶ δὴ καὶ μετὰ πλείστης ὑμᾶς εὐνοίας ἀσπαζόμεθα, οἷαν ἄξειν μέλλετε τὴν ἑορτὴν, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου ἀγαθῇ τύχῃ πληρώσαντος. πρῶτον μὲν γὰρ τῶν σοφίᾳ καὶ μουσικῇ ἁπάσῃ πλεῖστον διαφερόντων Ἀθηναίων καὶ τὴν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν ἀποδειξάντων ὄντες ἔκγονοι, τῶν προγόνων οὐκ ἀνάξια ἀπεργάζεσθε. ἔπειτα ὅπερ ὑμῖν Πανεπιστήμιον οἱ πατέρες, λαμπρότατα δὴ κατορθώσαντες καὶ ἐλευθερίας γενναιότατα ὑπάρξαντες τῇ Ἑλλάδι, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον κτίσαντες παρέδοσαν, αὐτοὶ κάλλιστα διασῴζετε καὶ ἐπικοσμεῖτε. εὐδαιμονοῖτε τοίνυν καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρὶς ὑμῶν, ὅθεν καὶ οἱ πορρωτάτω ἀπέχοντες ἡμεῖς οὐκ ἐλάχιστον μέρος τῆς παιδεύσεως εἰλήφαμεν, καὶ λιπαρὰν ἀεὶ τὴν πόλιν καὶ ἰοστέφανον οἰκοῦντες πάσῃ ἀρετῇ καὶ εὐτυχίᾳ χρώμενοι εὐδοκιμοῖτε, ὥςτε καὶ αὖθις τὰς Ἀθήνας σοφίᾳ τῆς οἰκουμένης πρωτεύειν.

Χαίρετε.

Ἐσημήναντο ὁ πρύτανις
Donald Mac Alister

καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς γερουσίας
George Miligan

Μηνὸς τρίτου ἔτους μετὰ Χριστὸν γενόμενον ,αϑιϑ΄ εἰκάδι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗΣ — UNIVERSITÉ DE LIVERPOOL

Atheniensium Academiam
Liuerpuliensium Academia saluere jubet.

Non nihil, Athenienses, hoc tempore veremur ne vix satis scite et pro Nostra Liverpuliensium mercaturae peritia tamquam γλαῦκα Ἀθήναζε ἀγαγεῖν Vobis videamur qui in Athenas hoc praesertim saeculo instituimus laudes conferre. Cui tamen verecundiae ipsa Veritas, qua quidem nec divinius quicquam novimus nec mehercules humanius, obstare ac refragari videtur, dum huic conventui et tempori monet

omnimodo esse satis faciendum. In quo illud primum memoriae subicit, non iam quod cecinit poeta ille Nostratium de doctissimis „ocellum" modo quendam Athenas esse „Graeciae" sed potius paene corporis nunc instar obtinere, dum Corinthum, dum Thebas, dum ipsam etiam Spartam (quod vive utinam videre contigisset Isocrati!) civitatis hospitii caritatis artissimis vinculis coniunctas sibi atque adeo devinctas teneat. Deinde quod secundo loco urbem Vestram idem Miltonus „matrem artium" nuncupavit, quid hoc potest dici verius, quid ad has quidem Ferias accommodatius? Consentit certe ipsa humani generis universitas quae, cum doctrinae sedibus non his vel illis sed omnibus aeque aptissimum nomen requireret, hoc potissimum elegit quod Platonis Vestri memoriam immortalem excitaret, inter silvas Academi de vero de recto deque honestate auro ipso pretiosiora, suaviora melle disserentis? Nec tamen artium solum exempla sed libertatis et patriae amoris cum maxima tum sanctissima hominibus prodidistis. Testis sit ex veteribus clarissimus ille Vester Μαραθωνομάχος hanc illam esse urbem τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε φρούριον νέμει ῥυσίβωμον Ἑλλάνων, ἄγαλμα δαιμόνων, ex recentioribus Nostrorum ille historicorum facundissimus in Atticarum litterarum laudatione splendidissima: „All the triumphs of truth and genius in every country and every age have been the triumphs of Athens".

In tantis autem Vestris Graeciaeque meritis Nostrae quoque operae atque officio partem aliquam fuisse haud mediocriter gaudemus. Iam illa vetera nec tamen, quod speramus, obsoleta cum Vos rem publicam et sibi et Vobis ipsis riciperantes Nos cum favore tum armis quoque adiuvimus; mox temporibus in melius mutatis communi Vobiscum labore antiquitatis Vestrae monumenta eruimus resarcimus inlustramus, cuius insigne fuerit documentum Aristoteli sua Atheniensium res publica iam tandem reddita ac restituta. Nunc festis Academiae Vestrae natalibus pauci quidem favore praesentes, animo ac voluntate plurimi, licet absentes, laeti ut qui maxime intersumus, atque in futurum omnia fausta ac felicia et praeteritis (quo quid

maius optavimus?) consimilia Vobis precamus atque etiam auguramur. Valete.

Idibus Martiis A. S. MDCCCCXII.

Alexander Mais
Artes docentium Praeses

Ernestus T. Campagnac
Decanus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ — UNIVERSITÉ DE LONDRES

Θεὸς τύχην ἀγαθὴν

Τὸ ἐν Λονδίνῳ Πανεπιστήμιον
τῷ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίῳ χαίρειν.

Τὰ μὲν παρ᾽ ὑμῶν γράμματα, ὡς ἑβδομηκονταετηρίδα ἑορτασόντων καὶ πανήγυριν συγκαλεσόντων, μετὰ χαρᾶς ἐδεξάμεθα, ἡδόμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ συνεπιληψόμενοι τῆς ἑορτῆς. Ὥςπερ γὰρ ὁ Περικλῆς τὰς Ἀθήνας παίδευσιν ἐκάλει τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα δικαίως ἄν τις λέγοι τοὺς ἐπιγενομένους πάντας πεπαιδευκέναι πολιτείας τε ἕνεκα καὶ πασῶν τεχνῶν καὶ παντοίας φιλοσοφίας.

Νῦν δὲ ἀναστάσης πάλιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως τὸ πρότερον ἀξίωμα ἀνακτησαμένης, χαίρομεν ἰδόντες αὐτὴν τάς τε ξένας Σχολὰς μετὰ πολλῆς φιλοξενίας ἀσπαζομένην καὶ τὸ ἑαυτῆς Πανεπιστήμιον εἰς τοσοῦτον αὐξάνουσαν, ὥςτε φύσεώς τε γνώσει καὶ σοφίᾳ καὶ μάλιστα τῇ φιλολογίας τε καὶ ἀρχαιολογίας σπουδῇ διαπρέπειν.

Συγχαίρομεν οὖν ὑμῖν τοσοῦτον ἐν βραχεῖ χρόνῳ προκόψασιν, καὶ ἀπεστείλαμεν τὸν πρώην Διευθυντὴν τῆς Ἀθήνησιν Ἀγγλικῆς Σχολῆς E. A. Gardner, ἀρχαιολογίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴν, τὸν καὶ πανηγυρίζειν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιτετραμμένον, ὡς ταῖς τε ἑορταῖς παραγενησόμενον καὶ πάντα τἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου εὐξόμενον.

Ἔρρωσθε.

Ἔτους ΧΡΗΗΗΗΔΙΙ Φεβρουαρίου πέμπτῃ.

Rosebery
Πρόεδρος

Chollins
Ἀντιπρόεδρος

Edward H. Busk
Ἐπιστάτης τῆς Ἐκκλησίας

Henry Thied
Ἐπίτροπος

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
L'INSTITUT ROYAL DE MÉDECINE A LONDRES

The Royal Institute of Public Health

Patron

His Majesty King George V.

At a Meeting of the Council of the Royal Institute of Public Health held on Thursday the twentyfirst day of March, one thousand nine hundred and twelve

It was unanimonsly resolved: That the Hearthy Congratulations of The Council be respectfully rendered to the Rector and Senate of The National University of Greece in the occasion of the Seventy fifth Anniversary of the University with every good wish for Its Continued Prosperity and Success.

In wilness whereof the Seal of the Institute is affixed her tho.

William N. Smith
MD., D. Sc. LLD. F. K. S. Ed.
Principal

James Canttie
M. A. M. B. F. R. C. S.
Hon. Secretary

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΜΑΓΧΕΣΤΡΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE MANCHESTER

Arduus Solem

A D

Τὸ Κοινὸν τοῦ ἐν Μαγχεστρίᾳ Πανεπιστημίου
τοῖς ἐν Ἀθήναις συνθιασώταις.
Ἀγαθῇ τύχῃ.

Χαίρετ', Ἀθηναῖοι, θεῖον γένος, οὐρανίωνες,
τηλόθεν ἐκ νήσου πέμψαμεν ἀγγελίην.
Χαίρομεν ἐς σεμνὴν χἠμεῖς κληθέντες ἑορτὴν,
σύν τε θεωροῦμεν ταῖςδε πανηγύρεσι.
Ἄλλοι ἐπιστήμην ἄλλῃ μελέτησαν ἐπακτὸν,
ὑμῖν δ' ἔμφυλον τοῦτο πέφυκε τέλος·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶσ' ὑμῖν σοφοὶ οὐδ' ἀπὸ πέτρης·
πρεσβύτερος πάντων ὑμέτερος θίασος.
Ἤρξατ' ἐπεὶ πρῶτός τε καθηγητῶν καὶ ἄριστος
ἐς μέσον ἀστοῖσιν θῆκ' ἐλεγεῖα Σόλων.
Ἤκμασεν ὥς τις ἔδωκε νέῳ μετεωρολογοῦντι
Σωκράτει ἐς χεῖρας βιβλί' Ἀναξαγόρου,

ἐν δ' Ἀκαδημείᾳ Πλάτωνος πτελείᾳ ψιθύριζεν
ἦρος, Ἀριστοτέλην δ' ἐξεδίδασκε Πλάτων.
Οὔ τοι ἔφυ λιπαρὴ καὶ ἰοστέφανος πόλις ἡμῶν,
ἐν δ' ὁμίχλαις ῥυπαρὴ κεῖται ὑπερβορέοις.
Ἡμῖν δὴ λίνον ἔγχωρον τέχναι τε βάναυσοι,
ἀλλ' οὐδ' ὡς σοφίης πᾶσα πέφευγε χάρις.
Πίδακος Ἕλληνος βαιὰ λιβὰς ἐνθάδ' ἐπιρρεῖ.
χἠμῖν Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.

Alfred Hopkinson
Πρύτανις

E. Fiddes
Γραμματεὺς

Ronald M. Burrows
Καθηγητὴς Ἑλληνικῆς φιλολογίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΣΕΠΦΙΛΔ — UNIVERSITÉ DE SHEFFIELD

Τὸ ἐν Σέπφιλδ Πανεπιστήμιον
τῇ Συγκλήτῳ καὶ τῷ Πρυτάνει καὶ τοῖς Καθηγηταῖς
τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου χαίρειν.

Μεγίστη δὴ χαρᾷ δεξάμενοι τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἀπηγγείλατε ὅτι τούτῳ τῷ ἔτει τὰ γενέθλια τοῦ Πανεπιστημίου τὰ πέμπτα καὶ ἑβδομηκοστὰ ἑορτάζετε, ἀσμένως διὰ τοῦ ἡμετέρου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑφηγητοῦ, Ἐδουάρδου Φώρστηρ, τάδε τὰ γράμματα τῆς εὐνοίας σημεῖα ἐπέμψαμεν. Αἱ γὰρ Ἀθῆναι, μητρόπολις οὖσα τῶν τε τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, πατρίς ἐστιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ φιλομούσων καὶ φιλοσόφων. Ὥςτε, εἰ καὶ ἀλλόγλωσσοι πεφύκαμεν καὶ χώραν πολὺ ἀποῦσαν οἰκοῦμεν, συγγενεῖς ὅμως ὑμῖν τοῖς Ἕλλησιν εἶναι ἡμῖν γ' αὐτοῖς δοκοῦμεν, ὡς φιλέλληνες ὄντες καὶ τῆς ἑλληνικῆς δόξης συνεραστὰι, ἀνθ' ὧν μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης πάντα ὑμῖν χρηστὰ καὶ ὅσ' ἂν βούλησθε ἐπευχόμεθα γενέσθαι. Εὐτυχεῖτε.

Κ. Ἔλλιοτ
Ὁ τοῦ Πανεπιστημίου Πρύτανις

HOLLANDE — ΟΛΛΑΝΔΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΟΥΓΔΟΥΝΟΥ — UNIVERSITÉ DE LEYDE

Universitati Atheniensi
S. P. D.
Rector et Senatus Universitatis Lugduno-Batavae.

Ex animi sententia Vobis gratulamur dies festos iamiam Vobis celebrandos, ex animi sententia et laeti lubentesque.

Quos si nullam aliam ob causam sanctos haberemus venerandosque, iam haec idonea esset causa quod tunc in memoriam redituri estis rei, quae patribus Vestris eximio est decori, quamque cum nostris illi communem habent proavis. Utrique enim, decusso servitutis jugo patriae in libertatem restitutae ante omnia opus esse decreverunt illustri ubi pacis colerentur artes, sede. Sic ante tria saecula Academia Lugdono-Batava nata est, sic ante quindecim lustra Universitas Atheniensis. Sed adsunt causae multo graviores, quas enumerare quid attinet? Omni enim oratione facundius est ipsum Athenarum nomen, quas tamquam omnium bonarum artium inventrices colunt suspiciuntque quotquot sunt populi verae humanitatis amantes. Vivat ergo, crescat, floreat Universitas Atheniensis, praeclarum illud ejus regionis ornamentum, ubi primum lux illa est exorta, quae nunc omnem illustrat terrarum orbem.

F. Pijper
Rector

B. D. Erdmans
Actuarius

ITALIE — ΙΤΑΛΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΟΝΩΝΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE BOLOGNE

Rector Universitatis Bononiensis
Rectori Universitatis Atheniensis.

Ut Latini veteres, quorum non pauci numerantur in maximis, illas omnium doctrinarum inventrices Athenas, ut ait Cicero, adire consueverunt, ne quid in cognitione et arte praeclari et perfecti quasi de suo fonte non haurirent; ita hodie fit ut, qui antiquitati litterisque studemus, in astu et ad regionem istam nonnunquam ipsi nos conferamus, saepius animo et cogitatione rapiamur. Succurrit quodammodo Propertianum illud **„Magnum iter ad doctas proficisci cogor Athenas“**; sed quo ille cogebatur ut amoris curas effugeret, nos contra amori obsequentes impellimur. Quod praeter ceteros nobis contingit quippe Italis tantam cum Graecis rerum et litterarum memoriam et gloriam communem habentibus iisdemque Universitatis Bononiensis doc-

toribus quod prius et proprium per mediam quae dicitur aetatem disciplinis et artibus exstiterit domicilium.

Cum igitur vos pristinae dignitatis et vindicatae libertatis memores, iam pridem omnibus vel ingenii vel industriae laudibus florentes, lustro XV post Athenaeum conditum perfecto feriis celebrantis nos quoque exoptetis adesse, istuc et legatum mittimus et animis benivolentissimis convolamus.

Prid. Kal. Apr. MMCXII Bononia.

Leo Pesci
Rector Universitatis

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ
INSTITUT D'ÉTUDES SUPÉRIEURES A FLORENCE

Atheniensi Studiorum Universitati Annum LXXV a quo fundata et constituta est solemniter celebranti.

Consilium Philologorum et Philosophorum Florentini Athenaei, scilicet ejus civitatis quae „Athenarum Italarum" cognomine gloriatur, multam impertit salutem omniaque fausta exoptat, animos Italorum semper gratos memorans ob lucem humanitatis et doctrinae quae toti terrarum orbi ex Hellade affulsit, spemque suam et fiduciam attestans, fore ut rerum futurarum fortuna Hellenicam gentem ad altiora usque evehat omnibusque augeat bonis.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΤΑΥΙΟΥ — UNIVERSITÉ DE PADOUE

L'Università di Padova all' Università Nazionale di Grecia.

Dalle terre di Grecia, o affratellate alle Venete dalla comune signoria del Leone di san Marco sotto il giogo d'una

* Excepté cette adresse l'Université de Bologne a envoyé aussi à l'Université comme don les publications saivantes:

Longhena Maria e Francesco Pullé Mappamondo Catalano della Estense di Modena illustrata. In Venezia 1907 (déposé à la Bibliothèque Nationale).

Kiepert Enrico Schizzo inedito di una carta riassuntiva delle cognizioni greche sull' India, compilata e donata nel 1875, durante un corso speciale di geografia dell'Asia antica al dottor Francesco L. Pullé, in Berlino. (Trois exemplaires, dont deux furent déposés à la Bibliothèque Nationale, le troisième à la collection de l'Institut Historique de l'Université).

tirannide sempre dal Leone combattuta, venivano giovani a studio e maestri all'insegnamento in questa Università, ch'ebbe tra i primi narratori della sua storia un Greco di Creta. Lunga consuetudine d'intelletti, che in Occidente alimentò la fiamma del pensiero antico e in Grecia dedusse il corso del pensiero nuovo maturato nella Rinascita.

Così, se fervore d'ammirazione e di gratitudiae verso la madre d'ogni bellezza e sapienza perennemente sospinge all'Ellade sacra la memoria di tutto il mondo civile, noi dobbiamo altresì compiacerci di care ricordanze domestiche, le quali uniscono, nel sentimento d'una continuità d'officio, il nostro Ateneo a quello della Grecia risorta.

E l'Università di Padova saluta con allegrezza cordiale il LXXV natalizio dello Studio di Atene augurando glorioso pur l'avvenire al Popolo e alla Scienza di Grecia.

Padova, il primo giorno d'Aprile, MCMXII

Il Consiglio Accademico

Vittorio Rossi,
Rettore

Nino Tamassia, ***Pietro Spico,*** ***Biagio Brugi,***
Adolfo Faggi, ***Manfredo Bellati,*** ***Vittorio Polacco,***
Ettore Truzzi, ***Francesco d'Arcais,*** ***Ferdinando Lori,***
Luigi D. Marsi, ***Camillo Manfroni,*** ***Augusto Bonome.***

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΝΟΡΜΟΥ — UNIVERSITÉ DE PALERME

Libertate optima domi frui
Armis adversus barbaros victoribus accingi
Athletarum pugilum equorum studiis incumbere
Aera spirantia excudere
Pictis tabulis spectantium vultus suspendere
Tibiis psallere chordis resonantibus ludere
Mente penetrabili naturae claustra effringere
Animum ad superiora intendere
Graecia nutrix omnes mortales docuit.

Decimo quinto lustro exeunte
Ex quo renascentes Athenis ingenuas artes
Placido lumine fortuna vidit

Ut semper graeca gens bona alite ducatur
Graeca Panormus omnibus votis petit.

Fridericus Raffaele
Rector confici jussit

V. Ussani
epigramma composuit

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΒΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE PAVIE

Alla Università di Atene

Che su le rive de l'Ilisso riacceso il faro de l'antica sapienza ellenica, ne illumina la stirpe da gloriose lotte per la libertà contro la più dura schiavitù rinovata,

l' Università di Pavia

vetusta custode e nutrice di sapienza italica su le rive del Ticino invia fraterno saluto ed augurio di prosperità e di vita immortale ne l'assidua ricerca del vero, del bene, del utile, in cui si cimentano gli Atenei de le Nazioni civili per guidare le genti umane a più alti destini.

Pavia, 2. Aprile MCMXII

Il Rettore
Luigi Berzolari

Camillo Golgi
Luigi Brugnatelli
C. Romano
Oreste Ranelletti
J. Taramelli

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΡΩΜΗΣ — UNIVERSITÉ DE ROME

Rector Magnificus et Doctores clarissimi Universitatis Romanae
Rectori Magnifico et Doctoribus clarissimis Universitatis Atheniensis.

Diem natalem quintum et septuagesimum Universitatis vestrae, clarissimi et doctissimi Viri, vobis sollemniter celebrantibus gratulamur, laetamur, bona omnia adprecamur.

Graecia et Italia, Athenae et Roma antiquitus sunt artissimo inter se vinculo coniunctae. Quis enim ignorat, Romam clarissimum humanitatis lumen, quo orbem terrarum complevit, magna ex parte a Graecia, ab Athenis accepisse?

Quod si ad nostra tempora oculos advertimus, ea est inter Graeciam et Italiam rerum virtutisque similitudo, ut hinc etiam utrique populo nova eademque maxima amicitiae proficiscatur causa cum mutuae tum optatissimae.

Nam ut vos, sic nos contra omne jus fasque miserrimam crudelissimamque servitutem diu sumus perpessi; ut vos, pristinam dignitatem veteremque gloriam respicientes, mortem ipsam servili jugo anteponendam existimantes, plurimo sanguine libertatem tandem recuperavimus: qua incolumi et florente, cum singulorum hominum vita tum populorum et esse potest et vere est beata; qua oppressa et deleta, omnia sunt miserrima, omnia sunt et metus et odii et doloris plena.

His animis haec commemorantes doctoribus discipulisque Atheniensibus, tam sollemnibus feriis, in tanto eruditissimorum hominum conventu, plaudunt et maxime plaudunt doctores discipulique Romani IO UNIVERSITAS ATHENIENSIS, perpetuo sis florentissima! IO GRAECIA Di te adjuvent, augeant ob sanguinem quem nuper ad libertatem vindicandam effudisti, ob gloriam aeternam quae olim tibi est a summis poetis et scriptoribus tuis, a tuis artificibus maximis parta!

Albertus Tonelli
Rector Universitatis

D. a. d. VI. ID. Apr. an. MCMXII Roma.

ΙΑΠΩΝ — ΙΑΠΩΝΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΚΙΟΥ — UNIVERSITÉ DE TOKYO

(Translation)

The Imperial University of Tokyo,
To the Rector of the National University of Greece, Athens.

Dear Sir,

The Imperial University of Tokyo has received with great pleasure your invitation to the 75th Anniversary of the foundation of your National University of Greece, on the occasion of the XVIth International Congress of Orienta-

lists which is held at Athens during the month of April in the 4515 Jear of our Meiji era i. e. 1912.

I need not dwell here upon the fact that the civilization of ancient Greece has been so brilliant that its glory and splendour are a continual illumination for subsequent ages, and your University has been established at its very centre, the Capital Athens, and her scheme and system of teaching being completed she has already achieved great results in the illustration of the old learning and culture, and also in investigating new sciences and arts. She has, beyond doubt, largely contributed towards the rising fortune of your nation and towards the culture of the world at large.

The Imperial University of Tokyo sends as the official delegate Professor Jyunjiro Takakusu, Dr. phil. (Leipzig), M. A., D. Litt. (Oxford), Bungakuhakushi (Tokyo), to present you the address of congratulation.

I hope for the sake of your Fatherland and of the world that your University will be ever prosperous.

I take this opportunity to pay you my respects and have the honour to be your humble servant.

Baron ***Arata Hamao***
President of the Imperial University of Tokyo

March 1, 1912

NORVÈGE — NOPBHΓIA

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE CHRISTIANIE

Rectori et Senatui Universitatis Graecorum Atheniensis
S. P. D.
Universitatis Regiae Fredericianae Norvegorum
Rector et Senatus.

Transacti jam sunt anni LXXV, ex quo in antiqua philosophiae et artium patria restituta est Universitas Vestra. Respicientibus hodie et agnoscentibus tantis majoribus non indignos Vos vim Universitatis Vestrae insitam ita promovisse, ut inter Universitates orbis terrarum locum hodie teneat honestum, magnopere gaudere Vobis licet.

Et quum communium studiorum vinculis Universitates

inter se ita contineantur, ut nullo spatio terrarum vel marium quamvis immenso dirimantur, quod contingit uni felicitatis id omnibus prodest.

Quamobrem nostra quoque Universitas, paucis annis ante Vestram et sicut etiam Vestra inter angustias temporum fundata, gaudentibus Vobis una hodie gaudet, et ut augeatur semper in annos felicitas Universitatis Vestrae pie optat.

Christianiae mense Martio a MCMXII.

Bredo Morgenstierne
Rector

Chr. Aug. Orland
Secretarius

RUSSIE — ΡΩΣΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΜΟΣΧΑΣ — UNIVERSITÉ DE MOSCOU

Τὸ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρατορικὸν Πανεπιστήμιον συγχαίρει τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομήκοντα - πενταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ.

Ἐάν τις κἀν κεφαλαίοις ἀναμνησθῇ τὴν ὁδὸν, ἣν μέχρι τοῦ νῦν ἐβάδισε τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, δικαίως ἂν εἴποι, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ πρός τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πατρίδα.

Τὸ γὰρ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἱδρύθη ἐν χαλεπωτάτοις καιροῖς, ὁπότε οὔπω τέλειον ἐξηφανίσθη τὰ τῆς μακρᾶς τῶν ἀλλοδαπῶν δουλείας ἴχνη, ὁπότε ὀλίγοι ἔτι ἦσαν ἐν τῇ Ἑλλάδι οἱ περὶ τὴν ἐπιστήμην ἀσχολούμενοι καὶ ἐπιτήδειοι πρὸς τὸ ἐν Πανεπιστημίῳ διδάσκειν ἄνδρες. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐν ἀντιξόοις ταύταις ταῖς περιστάσεσιν ἱδρύσασα τὸ ἴδιον Πανεπιστήμιον ἐνεπιστεύσατο αὐτῷ τὴν τῆς ἐπιστήμης σημαίαν καραδοκοῦσα τὸ μέλλον αἰσιώτερον.

Καὶ οὐχ ἥμαρτε τῆς ἐλπίδος· ἐκ πάσης γὰρ τῆς Ἑλλάδος ἤρξατο συρρέουσα εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον εὐφυὴς νεολαία καὶ ἀνεφάνησαν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις αὐτοῦ ἄνδρες λόγιοι ἐκ μέσου αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἷον ὁ Α. Ρ. Ῥαγκαβῆς, ὁ Σ. Α. Κουμανούδης, ὁ Κ. Σ. Κόντος, ὁ Π. Καββαδίας καὶ ἄλλοι πολλοὶ δοξάσαντες τὴν ἀναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα διὰ τῆς ἐμβριθείας τῆς γνώσεως καὶ τοῦ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ζήλου. Ἀνεφάνησαν δὲ καὶ τοιοῦτοι ῥήτορες, οἷος ὁ θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ τοῦ λόγου δεινότητι Δ. Βερναρδάκης, ὃς προσείλκυεν εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀκροάσεις ἄπειρα πλήθη φοιτητῶν.

Καὶ νῦν ὁρῶμεν τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἔχον μὲν δοκίμους καθηγητὰς, ἀκμάζον δὲ πλουσίαις ἐπιστημονικαῖς συλλογαῖς καὶ μουσείοις καὶ παντοδαποῖς προσαρτήμασι καὶ οὐχ ὑπολειπόμενον πολλῶν ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ τῶν ἐν Εὐρώπῃ συναδέλφων. Τοσαῦτα ὄντα τὰ κατορθώματα τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου βεβαιοῦσι τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ ἔνδοξον ἔσται. Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων εὔχεται τὸ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρατορικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπως τὸ μέλλον αὐτοῦ ὅμοιον γένηται ἐκείνοις τοῖς πάλαι ἤδη παρεληλυθόσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι λαμπροῖς χρόνοις, ὅτε ἐκ τῶν διδασκαλείων αὐτῆς ἀπεφοίτων τοιοῦτοι μὲν φιλόσοφοι, οἷος ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, τοιοῦτοι δὲ μαθηματικοὶ, οἷος ὁ Εὐκλείδης καὶ ὁ Ἀρχιμήδης, τοιοῦτοι δὲ ἰατροὶ, οἷος ὁ Ἱπποκράτης καὶ ὁ Γαληνὸς, ὧν τὰ ὀνόματα οὐ μόνον τῇ Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τίμιά ἐστιν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Αὐτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου
Ματθαῖος Κ. Σουμπάβσκη

Ὁ Βοηθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
Ἐρνέστος Γ. Λεῖστ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀρκάδιος Ἰ. Ἐλιστράτωβ

Κοσμήτορες τῶν σχολῶν
Ἀπόλλων Α. Γροῦσκα, ὁ Κόμης ***Λεωνίδας Α. Καμαρώσκη***,
Δημήτριος Ν. Ἀνούτσην, ***Δημήτριος Ν. Ζιέρνωβ***

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ—UNIVERSITÉ DE ST. PÉTERSBOURG

Ἀγαθῇ τύχῃ

Τοῦ ἐν Πετρουπόλει Αὐτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου ὁ πρύτανις καὶ ἡ σύγκλητος καὶ αἱ τέσσαρες τάξεις, πολλὴν χάριν ἔχοντες τῇ ἐν Ἀθήναις νεωτέρᾳ ἀδελφῇ τῆς φιλοστόργου παρακλήσεως, προσηνῶς ἀσπάζονται αὐτὴν καὶ συγχαίρουσι τῇ σήμερον ἑορτῇ τῇ τοῦ πρώτου αἰῶνος αὐτῆς τὰ τρία μέρη τυχηρῶς τετελεσμένα σημαινούσῃ. Οὐ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ καινοτάτων ὂν ὁρῶμεν, διὰ ταῦτα καὶ καθόλου τὴν πανεπιστημιακὴν ἰδέαν καινὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἡγούμεθα· εὖ γὰρ ἴσμεν καὶ ἐνταῦθα καθάπερ ἐν τῇ λοιπῇ παιδείᾳ τὴν Ἑλλάδα προηγήτριαν γενομένην τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι πᾶσι. Ποῦ γὰρ διέλαμψεν ἡ Πλάτωνος Ἀκαδήμεια; ποῦ δ' ἡ ὁμῆλιξ αὐτῆς Ἰσοκράτους σχολή; ποῦ δὲ γενεᾷ ὕστερον ἡ πασῶν

τῶν ἐπιστημῶν δεξαμενὴ, τὸ Ἀριστοτέλους Λύκειον; Ἃ εἴ τις εἰλικρινῶς λογίζοιτο, οὐ τῶν νεωτάτων, ἀλλὰ πάντων ἀρχαιότατον εὑρήσει τὸ Ἀθήνησι Πανεπιστήμιον.

Εἰ δὲ διὰ τὴν βυζαντινὴν καὶ τουρκικὴν ἐξουσίαν ἐσβεσμένον ἐκέκρυπτο τὸ ἱερὸν τοῦτο φῶς, τεκμήριον ἔστω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας μόνην τὴν ἐλευθερίαν ὥςπερ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, οὕτω καὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἐπιστήμης φερέγγυον εἶναι. Ταύτην οὖν τὴν ἐλευθερίαν εἰς βραχὺν χρόνον παντὶ τῷ Ἑλληνισμῷ τῷ νῦν δυςτυχῶς διεσπασμένῳ προςλάμψαι εὐχόμεθα, ἵν' ὅταν σὺν Θεῷ τὴν αἰώνιον γενεθλιακὴν ἑορτὴν ἑορτάζητε, τὸ τοῦ ὑμετέρου ποιητοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰπεῖν δύνησθε, ὅτι πάντες ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

Ἐν Πετρουπόλει, 10η Μαρτίῳ 1912.

Ὁ Πρύτανις
E. Grimm

Οἱ δεκανοὶ: ***N. Marr***
W. Schimkewitsch
A. Holmsten

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ — UNIVERSITÉ DE VARSOVIE

A l'Université Nationale de Grèce
L'Université Impériale de Varsovie.

Le Conseil de l'Université Impériale de Varsovie a l'honneur de présenter au Conseil de l'Université Nationale de Grèce ses plus cordiales félicitations à l'occasion de son 75ème anniversaire. Non seulement en effet nous sommes redevables à la Grèce antique d'avoir été le foyer intellectuel, dont les rayons alimentent et illuminent la civilisation moderne, mais encore notre dette est considérable vis-à vis de l'Université de la principale institution scientifique du monde hellénique contemporain. La tâche, qui incombait à l'Université Nationale naissante, était des plus nobles et des plus hautes: il lui fallait d'un côté explorer les nombreux monuments antiques enfuis dans le sol grec et d'autre côté collaborer à la cultivation des sciences et des arts modernes, dont le développement et l'état fleurissant contemporain sont basés sur les travaux des grands esprits de

la Grèce ancienne. L'Université athénienne n'a pas failli à une tâche si belle et l'a remplie de manière à justifier notre reconnaissance. Pleinement persuadé, que la science mondiale doit attendre encore de l'activité infatigable de l'Université Nationale nombre d'importantes contributions à l'enrichissement de la pensée humaine, le Conseil de l'Université de Varsovie envoie à l'Université Nationale de Grèce l'expression chalereuse de ses meilleurs voeux de succès et de prospérité.

Recteur
J. Trépitsine

Doyens: ***S. Verhoff***
F. Sigel
A. Kolosoff
B. Küriloff

SERBIE — ΣΕΡΒΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ — UNIVERSITÉ DE BELIGRADE

L'Université de Belgrade
au magnifique Recteur et à l'illustre Sénat
de l'Université Nationale d'Athènes.

L'Université de Belgrade, répondant à votre courtoise invitation, s'associe avec joie au jubilé que vous célébrez le 25 Mars de la présente année, et est heureuse de joindre ses félicitations et ses vœux les plus sincères à ceux que les Universités du monde entier viendront, en ce jour solennel, vous offrir pour la prospérité croissante de votre Université. L'Université de Belgrade est heureuse de rendre hommage au peuple et à la civilisation helléniques, et de payer ainsi, au nom de tout le peuple serbe, une dette plusieurs fois séculaire.

Nous laisserons à d'autres le soin de dire les services que le peuple grec de l'antiquité a rendus à l'humanité, et de célébrer votre glorieuse et belle patrie, gardienne de l'antique gloire,—patrie de l'antique sagesse,—mère des sciences et des arts,—champion de la liberté,—éducatrice aujourd'hui encore, de l'Europe moderne.

Nous laissons ce soin à de plus grands que nous, à ceux qui ont eu le bonheur de continuer avec éclat l'œuvre commencée, et d'augmenter de magnifique façon le patrimoine légué à l'humanité par vos ancêtres; ceux-là diront avec plus d'autorité la reconnaissance que l'Europe moderne doit à l'esprit de la Grèce ancienne.

Nous dirons les raisons plus spéciales que nous avons de vous être reconnaissants. Habitants de la même partie de l'Europe, de cette péninsule balcanique si riche en événements historiques, nous avons vécu, dès les premiers temps de notre histoire, sous l'influence directe et profonde de votre civilisation. C'est Byzance qui, au cours des âges, fut notre maîtresse et notre éducatrice. Les premiers apôtres slaves, par conséquent aussi les nôtres,—Cyrille et Méthodius,—furent des Grecs de Thessalonique; les premiers centres de notre civilisation étaient les monastères grecs d'Athos. Nous vous devons notre religion, notre alphabet, les premiers essais de notre littérature, les premiers documents de notre histoire nationale, nos arts, la peinture, l'architecture, le plain-chant liturgique,—la législation, l'organisation politique, les aspects extérieurs de la civilisation. Si nous avons quelque droit d'être fiers du Code de Douchan—une œuvre qui à son époque eût fait honneur à de plus grands que nous,—c'est en partie à vous que nous le devons. Notre civilisation de cette époque—qui fut loin d'être méprisable— n'est qu'un reflet de la civilisation byzantine.

Cette influence bienfaisante a duré, pour ainsi dire, jusqu'à nos jours; au milieu du siècle dernier il y avait encore des écoles grecques dans notre capitale.

Mais d'autres souvenirs encore non moins chers et plus pathétiques unissent nos histoires.

Lorsque, au commencement du siècle dernier, après une longue servitude encourue en servant les intérêts de la civilisation, nos deux patries tentèrent et réussirent à secouer un joug cinq fois séculaire, les Serbes et les Grecs se trouvèrent unis dans les mêmes aspirations, les mêmes efforts, les mêmes luttes; et l'héroïsme des uns servit

d'exemple aux autres. Bien plus, on s'entr'aida d'une manière plus efficace encore. C'est un de vos historiens—témoin oculaire de la prise héroïque de Belgrade par les insurgés serbes—qui a noté qu'à cette occasion on avait pu entendre, dans les rangs de nos soldats, les langues de tous les peuples balkaniques, et que les Grees luttèrent aux côtés des Serbes.

Plus tard, lorsque, à votre tour vous commençâtes la lutte glorieuse pour la liberté, le sol sacré de l'Acropole fut arrosé de sang serbe. Et comment ne pas payer ici un tribut d'admiration et de gratitude au héros dont la statue orne la place devant votre Université, au patriote ardent, au poète inspiré, à l'amant passionné de la liberté dont un de nos historiens a si bien dit qu'il appartenait aux Grecs par sa naissance, aux Serbes par sa mort, et par sa vie et ses œuvres à toutes les Nations de la Peninsule balkanique?

Aujourd'hui que nous avons atteint le but qu'il fut un de premiers à entrevoir, nous nous souvenons avec émotion des magnifiques et prophétiques paroles que le „protomartyr" eut la grandeur d'âme de prononcer au moment même de sa mort tragique sons les murs de Belgrade „Je suis le semeur, les moissonneurs viendront après moi"!

De tels souvenirs sont des promesses pour l'avenir. Aussi l'occasion qui nous est offerte aujourd'hui nous est-elle bienvenue de resserrer les liens qui de si bonne heure se sont noués entre nos deux pays. On n'en saurait trouver de meilleure. Vous célébrez aujourd'hui une des fêtes les plus belles qui se puissent,—le jubilé de votre Université Nationale,—de ce foyer de science et de lumière, de patriotisme aussi,—où se conserve d'une manière si vivace la tradition féconde de la haute culture de l'esprit par la recherche désintéressée du vrai, où des maîtres éminents qui en constituent l'élite intellectuelle, enseignent à votre jeunesse studieuse des choses grandes et belles, pour le plus grand profit et la plus grande gloire de la patrie. Les Universités ne sont plus ce qu'elles furent autrefois; elles sont aujourd'hui l'âme même de la nation.

C'est donc animés de sentiments de sympathie frater-

nelle et de sincère reconnaissance que nous formons aujourd'hui nos vœux les plus cordiaux pour la prospérité de votre Université. Puissent la glorieuse tradition de la civilisation hellénique, et les beaux états de service de votre Université dans le passé, lui être un garant assuré d'un non moins brillant et non moins fécond avenir!

Donné à Belgrade, en Janvier 1912.

Le Recteur
B. Gavrilovitch

SUÈDE — ΣΟΥΗΔΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΟΥΝΔΗΣ — UNIVERSITÉ DE LOUND

L'Université de Lund
à l'Université d'Athènes.

Monsieur le Recteur, Messieurs les Professeurs,

L'Université de Lund est heureuse de prendre part, avec les Universités et Académies du monde entier, à la célébration du jubilé de l'Université d'Athènes et de lui présenter, en cette occasion solennelle, ses chaleureuses felicitations.

Nous savons tous avec quel rare bonheur votre Université a rempli sa noble tâche d'être le soutien de la culture nationale, l'Alma Mater qui rassemble autour d'elle tous les étudiants de la grande race hellénique, venus de divers pays. Nous connaissons la haute position qu'elle s'est acquise dans le cercle international des institutions scientifiques.

Pour l'avenir de cette Université florissante, la nôtre forme des vœux cordiaux et sincères. Qu'il soit digne des antiques traditions d'un passé glorieux, du temps où, dans la plus ancienne Académie du monde, vos grands penseurs ont jeté les fondements solides sur lesquels repose encore la culture intellectuelle de nos jours.

Au nom du Conseil de l'Université
Le Recteur
Axel Kock

Lund, Mars 1912.

SUISSE — ΕΛΒΕΤΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΕΡΝΗΣ — UNIVERSITÉ DE BERNE

Rector et Senatus Litterarum Universitatis Bernensis Universitati Nationali Graeciae diem natalem septuagesimum quintum celebranti ex animi sententia gratulatur.

Ut omnes omnium nationum viri docti quamvis longis terrarum mariumque spatiis seiuncti litterarum ingenuarum humanitatisque studiis artissime inter se obligati sunt, sic nos quoque his pietatis vinculis vobiscum coniuncti his festis diebus, quibus diem natalem septuagesimum quintum **Almae Matris** vestrae ornatissimae celebraturi estis, pia vota nostra cum vestris coniungimus. Nunquam non professoribus Universitatis Atheniensis contingat, ut, quo ipsi animi ardore theologiae, litterarum humaniorum, naturae cognitionis, iurisprudentiae, medicinae studia colunt, discipulorum animam imbuant illis bonis artibus, in quibus imprimis salus totius civitatis est posita. Ut pergat Athenarum Universitas litterarum, totius Graeciae lumen, pro vetere gloria civitatis et specie praeclara oppidi a Propylaeis et arce Phidiae divinis operibus ornata quum lucem veritatis et intra et extra patriae fines diffundere tum Almae Matris Graeciae laudem et sempiternam gloriam propagare, pie oramus atque optamus. Valete nobisque favete.

Universitatis Bernensis
Rector
Carolus Marti Th. D
Theologiae Linguarum litterarumque Semiticarum P. P. O.

Bernae, mense Aprili anni MDCCCCXII.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΦΡΕΙΒΟΥΡΓΟΥ — UNIVERSITÉ DE FRIBOURG

A l'Université d'Athènes
l'Université de Fribourg en Suisse.
1837-1912.

Il y a soixante quinze ans le souvenir de son glorieux passé et des travaux impérissables de ses grands ancêtres portait le noble peuple des Hellènes, enfin délivré par sa

valeur d'un long esclavage, à fonder une Université. Il la voulut aux lieux mêmes, où, il y a plus de deux mille ans, le génie de Platon et Aristote provoqua cette magnifique floraison de toutes les sciences dont la civilisation chrétienne a recueilli l'essence précieuse, Le cours des siècles en effet n'a pas épuisé la vertu de cette œuvre immortelle. Son action s'est poursuivie à travers les âges, préparant lentement l'évolution générale, si surprenante et si admirée de la culture et de la vie de l'esprit à l'époque contemporaine.

Le premier fruit sorti du jeune arbre de la liberté recouvrée—on peut bien nommer ainsi l'Université fondée en 1837—a depuis lors superbement mûri.

L'Université d'Athènes peut jeter ur regard de fierté sur les trois quarts de siècle qui lui ont fait un passé de succès et d'honneur.

Elle peut se mesurer sans crainte, sur plus d'un terrain, avec les Universités occidentales les plus vaines de leur antique renom.

Aussi avons-nous été extrêmement sensibles à sa gracieuse invitation. C'est avec joie que nous prendrons part aux fêtes de son soixante-quinzième anniversaire, et dans un esprit de cordiale sympathie.

Nous avons confié à notre Vice-Recteur, Monsieur le Professeur Dr. Vincent Zapletal, professeur ordinaire d'exégèse de l'Ancient Testament, l'honorable mission de représenter à vos belles solennités l'Université de Fribourg en Suisse et de porter en même temps nos vœux les meilleurs et les plus chaleureux à l'Université d'Athènes.

Au nom du Sénat académique
Le Recteur
G. Gariel

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΓΕΝΕΥΗΣ — UNIVERSITÉ DE GENÈVE

L'Université de Genève à l'Université d'Athènes.

L'Université nationale de Grèce célébrera le 7 avril 1912 le soixante-quinzième anniversaire de sa fondation. L'Université de Genève, en envoyant à sa sœur hellénique

son Recteur pour la représenter à cette commemoration solennelle, a voulu lui donner un témoignage de ses sentiments de confraternité et joindre le tribut de ses félicitations et de ses vœux aux hommages qui lui sont rendus par les Universités étrangères.

L'Université nationale de Grèce a pour fondation, plus de vingt cinq fois séculaire, un passé unique dans l'histoire, un passé durant lequel Athènes brilla comme le centre lumineux du monde civilisé.

La Grèce a rempli un rôle de premier ordre dans la lente éducation de l'humanité; à ce titre elle a été l'un des génies créateurs les plus actifs de la civilisation moderne. L'antique Orient, d'une part, le christianisme d'autre part, ont puissament collaboré à l'œuvre de progrès incessant et illimité, dont elle a été la directrice géniale; mais on peut bien dire que la Grèce fut, dans le passé, l'un des poles de l'humanité.

Aussi est-ce avec un profond respect que nous venons fouler ce sol antique, que la science, la philosophie et la littérature grecques ont rendu sacré.

Honneur soit aux nobles descendants des anciens Hellènes!

Honneur soit aux savants qui illustrent à l'heure actuelle la terre classique de l'art et des belles lettres.

Honneur soit à l'Université d'Athènes, qui représente la science moderne dans le pays qui n'a cessé de placer au rang, au cours des siècles, la civilisation hellénique, dans ce qu'elle a de plus profond et de plus brillant!

Le Recteur
E. Montet

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΛΩΖΑΝΝΗΣ — UNIVERSITÉ DE LAUSANNE

A l'Université d'Athènes.

Monsieur le Recteur, Messieurs les Professeurs,

En ces jours de fête, l'**Université de Lausanne** vous présente ses félicitations et ses vœux.

Située sur une terre classique, centre intellectuel d'une grande nation, l'Université d'Athènes remplit dignement

sa double tâche: elle sauvegarde les idées et les œuvres d'un passé glorieux pour le plus grand bien de la culture universelle; elle initie les générations nouvelles aux méthodes, aux découvertes et aux triomphes de la science moderne. Le but que vous et nous poursuivons en commun, les longues luttes qui ont agité notre histoire, l'amour de la liberté qui caractérise la nation grecque comme le peuple suisse, créent eutre nous des motifs de rapprochement et des rapports d'affection. Nous espérons que l'Université d'Athènes, qui compte aujourd'hui soixante-quinze ans d'existence, prolongera bien longtemps encore, toujours plus forte et plus prospère, son utile et bienfaisante carrière.

Lausanne, le 25 Mars 1912.

Au nom de l'Université de Lausanne
Le Recteur
Ed. Rossier

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ NEUCHÂTEL — UNIVERSITÉ DE NEUCHÂTEL

Ἀγαθῇ τύχῃ

Ὁ Πρύτανις καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος τοῦ ἐν Neuchâtel τῆς Ἑλβετίας Πανεπιστημίου τῷ Πρυτάνει καὶ τῇ Ἀκαδημαϊκῇ Συγκλήτῳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Χαίρειν.

Προαχθεῖσα τρίτον ἔτος τουτὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν Πανεπιστημίων ἡ ἡμετέρα πρὶν Ἀκαδημία ἐφιλοτιμεῖτο ἀεὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀνόματι, ᾧ ὁ θεῖος Πλάτων δόξαν ἄφθιτον περιέθηκεν. Μάλιστα τοίνυν ἡδομένοις ἡμῖν ἐγένετο καλεῖσθαι ἐπὶ τὰς ἑορτὰς μεγαλοπρεπῶς ἃς ἑορτάσειν μέλλει τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, μεμνημένον τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ πρὸ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἐτῶν καθιδρύθη, καὶ περὶ πολλοῦ ἡγούμεθα ὅτι ἠξιώσατε ἡμᾶς ἐκείνων τῶν ἑορτῶν κοινωνεῖν.

Ἡ ὑμετέρα πόλις ἐστὶ παίδευσις οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης. Αἱ μὲν γὰρ ἄφθιτοι τραγῳδίαι Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου πλεῖστον ἰσχύουσιν ἔτι ἐφ' ἡμῶν παρὰ τοῖς μάλιστα διαπρέπουσιν ἐν τῇ τραγικῇ ποιήσει, καὶ δήπου γε Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ἀεὶ τὰ πρωτεῖα κατασχήσει μετὰ τοῦ Molière καὶ τοῦ Shakespeare· πάσας δὲ γνώμας ὑπὸ τῶν νῦν σοφῶν ἐκφερομένας εὕροι τις ἂν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, οἳ ἐκόσμησαν καὶ ηὔξησαν ὑμῶν τὸ ἄστυ τιμαῖς ἀειμνήστοις. Καὶ δὴ καὶ οἱ νέοι πλεῖστοί εἰσιν, οἵτι-

νες διεῖδον ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς συγγράμμασιν ὅ τι ἂν ὁ νοῦς ὁ τοῦ ἀνθρώπου συλλάβῃ μέγιστον. Διὸ καὶ εἰκότως εἶπεν ὁ Ἰσοκράτης ὅτι «Τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὥςθ᾽ οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγόνασιν».

Μεγάλην τοίνυν εἰδότες χάριν τοῖς προγόνοις ὑμῶν ὡς εἰς τὸν κόσμον ἐξήνεγκον πασῶν ἐπιστημῶν βλάστας, συγχαίρομεν τοῖς νῦν Ἀθηναίοις ὅτι πρὸ ἑβδομήκοντα πέντε ἐτῶν τὸ Πανεπιστήμιον κατέστησαν καὶ εὐχόμεθα τῷ Θεῷ ἔτι ἐπὶ πολὺ πάντα τἀγαθὰ διδόναι.

Neuchâtel, ἐν Ἑλβετίᾳ, Ἐλαφηβολιῶνος ἀρχομένου 1912.

Au nom du Sénat
Le Recteur
A. Châtelain

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΖΥΡΙΧΗΣ — UNIVERSITÉ DE ZURICH

Πρύτανις καὶ Γερουσία τοῦ ἐν Ζυρίχῃ Πανεπιστημίου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Πρυτάνει καὶ Γερουσίᾳ χαίρειν.

Τὸ ὑμέτερον Πανεπιστήμιον, τὸ παλαίτατον καὶ ἐνδοξότατον τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ὃ δικαίως ὑπὸ τῶν δαδούχων ἐκείνων παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους ἐκτίσθαι λέγοιτ᾽ ἄν, χρόνοις πνευματικῆς δουλείας κλησθὲν οὐδὲ μακροὶ αἰῶνες σωματικῆς δουλείας ἀνέῳξαν. Ἐπεὶ δὲ ἡ θύελλα ἐκείνη τῆς ἐλευθερίας πρὸ ἑνὸς μάλιστα αἰῶνος ἐπὶ πάσας τὰς χώρας τὰς μεταξὺ τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ταϋγέτου ἐκραγεῖσα, ἣ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἱλαρωτάτης ἐπέτυχεν ἠχοῦς, τοὺς Ἕλληνας κυρίους κατέστησεν ἑαυτῶν, ὀλίγοις ὕστερον ἔτεσιν, ἀφ᾽ οὗ τὰ δεινότατα τοῦ πολέμου ἐπουλώθη τραύματα, καὶ αἱ πύλαι ἀνεῴχθησαν τοῦ σεβασμίου τῶν Ἀθηνῶν Πανεπιστημίου, ὃ ἔκτοτε πολλοὶ ἐκόσμησαν ἄνδρες λόγιοι ὧν τὰ ὀνόματα καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἐστι γνωστότατα.

Τῷ ὑμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ἀποτελέσαντι πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἐνιαυτοὺς ἐξ ὅλης καρδίας συγχαίροντες ἐπέμψαμεν πρὸς ὑμᾶς τὸν ἡμέτερον θιασώτην Eduard Schwyzer, καθηγητὴν ἔκτακτον τῆς ἰαπετικῆς γλωσσολογίας, ὡς μηνυτὴν τῶν ἡμετέρων φιλικῶν αἰσθημάτων. Ἔρρωσθε.

Ὁ Πρύτανις
A. Meyer

Ὁ Γραμματεὺς
G. Bachmann

Ἐν Ζυρίχῃ, τῇ 1 Μαρτίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1912.

III.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ
INSTITUTS ARCHÉOLOGIQUES

ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ — ÉCOLE FRANÇAISE D'ATHÈNES

L'Ecole Française d'Athènes est heureuse de joindre sont salut à celui que les savants du monde entier apportent aujourd'hui à l'Université Nationale de Grèce.

Fondée quelques années à peine après l'Université elle-même, elle en suit avec admiration, presque depuis l'origine, l'effort pour raviver dans l'âme du peuple hellène la flamme, trop longtemps obscurcie, qui a jadis éclairé le monde Permettez-nous de nous prévaloir, en ce jour, du souvenir des soixante-six années pendant lesquelles nous avons travaillé côte à côte sur cette terre glorieuse, puisqu'elles nous assurent le privilège d'apporter ici le témoignage de spectateurs émerveillés, non seulement de la vaillante continuité de cet effort, mais encore de son éclatant succès.

Soixante quinze ans vous ont suffi pour ranimer ce peuple, au souffle vivifiant du passé, et voici que, l'œuvre de renaissance nationale assurée, fidèles à une grande mission historique, vous tournez votre action bienfaisante vers l'Orient. L'Ecole Française, en vous adressant son salut cordial et l'expression de son ancienne et sincère amitié, y joint ses vœux pour que le rayonnement de la civilisation dont vous êtes, au seuil du monde oriental, les dépositaires, atteigne et éveille, à leur tour, de leur séculaire sommeil les grandes cités helléniques d'Asie.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
INSTITUT ARCHÉOLOGIQUE ALLEMAND D'ATHÈNES
Der National-Universität zu Athen.

An der Jubelfeier der Universität Athen darf die deutsche Archäologie teilnehmen als ein Mitglied der

großen akademischen Familie von Hellas. Denn seit dem Tage, da vor fünfundsiebenzig Jahren die Hörsäle sich der befreiten hellenischen Jugend öffneten, sind die griechische und die deutsche Altertumsforschung eng verbunden geblieben, in freundschaftlichem Austausch sich wechselseitig fördernd und befruchtend.

Vor allem aber hat das Kaiserlich Deutsche Archäologische Institut jeder Zeit tatkräftige Unterstützung, vielseitige Anregung, herzliche Gastfreundschaft gefunden in ganz Hellas, und nicht zum mindesten von Seiten der Athenischen Universität.

Dankbaren Gedenkens bringen wir ihr heute mit ganz besonderer Herzlichkeit unsere Wünsche dar, bewußt mit ihr vereint zu sein in dem großen Vaterlande der Wissenschaft.

Das Kaiserlich Deutsche Archäologiche Institut.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ÉCOLE ARCHÉOLOGIQUE BRITTANIQUE D'ATHÈNES

Βασιλευόντων τῶν μὲν Βρεττανῶν Γεωργίου τοῦ Ἐδουάρδου ἔτους δευτέρου, τῶν δὲ Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Χριστιανοῦ ἔτους πεντηκοστοῦ, ἐπειδὴ προηγόρευται, ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον μέλλει τὴν πρὸ ἑβδομήκοντα πέντε ἐτῶν γεγενημένην ἑαυτοῦ κτίσιν ἑορτάζειν, κέκληκε δὲ τὴν ἐνταῦθα Βρεττανικὴν Σχολὴν τῆς ἀρχαιολογίας ξυμμετέχειν τῆς ἑορτῆς ἔδοξε τοῖς ξυνέδροις καὶ τῷ κοινῷ τῆς Βρεττανικῆς Σχολῆς ξυγχαρῆναι τῷ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίῳ καὶ φανερὰν ἀποδείξασθαι τὴν εὔνοιαν, ἐπαινέσαι δὲ ὅτι τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ταῦτα ἔτη γεγένηται διανοητικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς ὀμφαλὸς τοῖς Ἕλλησι τοῖς τ' ἐλευθέροις καὶ τοῖς ἔτι δουλεύουσιν, τὸ δὲ κλέος τῶν παλαιῶν Ἀθηνῶν ἀνανενέωται καὶ τὴν μνήμην τῶν τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐπισήμως μελετησάντων καὶ τῷ μὲν Πανεπιστημίῳ δόξαν περιποιησάντων, ἑαυτοῖς δὲ ἀείμνηστον τὸ κλέος καταλελοιπότων, πάντα δὲ χρηστὰ αὐτῷ εὔξασθαι εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ἂν τὴν λαμπάδα τῆς ἀθανάτου παιδείας τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐπιγενησόμενοι διαδέχωνται, ἀποστεῖλαι δὲ καὶ ἀντίγραφον τοῦδε τοῦ ψηφίσματος τῷ Πρυτάνει καὶ τῷ κοινῷ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, ὅπως εἰδῶσιν, ὅτι καὶ ἡ Βρεττανικὴ Σχολὴ μετέχει τῆς μὲν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις χαρᾶς, τῶν δὲ ἐς τὸ μέλλον ἐλπίδων,

πέμψαι δὲ καὶ ἄνδρα, ὅςτις διαδέξεται ἀκολούθως τοῖς ἐν τῷ ψηφίσματι κατακεχωρισμένοις *.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ÉCOLE ARCHÉOLOGIQUE ITALIENNE D'ATHÈNES

Alla Università Nazionale di Atene
nel settantacinquesimo anno della sua fondazione
La Rª Scuola archeologica italiana di Atene.

Sono trascorsi due anni dacchè l'Italia stringeva colla Grecia un vincolo nuovo di fratellanza ideale istituendo, accanto alla Scuola archeologica di Roma, una Scuola archeologica italiana in Atene.

Più giovane fra tutte le istituzioni sorelle, la nostra è orgogliosa di poter rivolger con esse un saluto ed un voto all'Universitâ di Atene celebrante il settantacinquesimo anniversario della sua fondazione; un fervido voto pieno dî speranza che l'opera del nostro Istituto possa contribuire a portare in luce altri segni dell'antica gloria dell'Ellade, pieno di fiducia che vede nell'avvenire della cultura ellenica una gloria nuova, sorgente di nuove ispirazioni.

E soprattutto siamo lieti di esprimere un tal voto il giorno in cui la nostra Scuola s'inaugurava ricorrendo l'anniversario della Palingenesi ellenica.

Ai primi albri della rinascenza italiana il Padre di nostra lingua riguardava a questa fatidica Atene come al luogo

„onde ogni scienza disfavilla".

e il virgulto dell'arte e della cultura italica germogliava dalla radice prodigiosa della civiltà ellenica, dal suo innesto fecondo sulla robusta quercia latina.

A quella rinascenza ha seguito una mirabile vita, espansa in mille nobili forme, mai interrotta nell'alternarsi

* M. T. W. Hasluck, membre de l'École archéologique brittanique, nous a communiqué à propos de cette adresse ce qui suit: Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ σύνταξις τοῦ ψηφίσματος καὶ ἡ καλλιγραφία αὐτοῦ εἶναι ἔργα μελῶν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἤτοι τοῦ κ. Tod πρώην ὑποδιευθυντοῦ καὶ τοῦ κ. George ἀρχιτέκτονος.

delle vicende, sempre transformantesi e pur sempre volgentesi all'Ellade antica per gl'impulsi nuovi e per l'ispirazioni più alte.

L'olivo sacro che per prodigio divino rifiorisce dalla roccia cecropia il giorno dopo che la tempesta barbarica l'aveva divelto, è pure il simbolo della Grecia risorta: all'alba della indipendenza ellenica la cultura ellenica rinasce, si rinnovella al contatto dei germi che dal suolo di Grecia hanno preso e sviluppato le civiltà occidentali, aspira all'antica grandezza.

Molto è il cammino percorso in tre quarti di secolo, grande è la lena verso la mèta di un avvenire radioso.

Sia mèta l'affermarsi di un aspetto nuovo, non impari all'antico, della cultura greca sulle sponde bagnate del mare donde saggia potenza di Minos dissipava la barbarie, attraverso il quale gli elementi passavano a fondersi nella Grecia; l'olivo dell'Acropoli appresti le corone al raggiunto ideale della nuova intelletuale affermazione dinanzi alla quale gente d'ogni parte del mondo si senta affratellata in un sentimento di ammirazione e di rispetto che somigli al nostro davanti alle rovine del Partenone.

Luigi Pernier

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαρτίου 1912.
In Atene, il 7 Aprile 1912.

IV.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ASSOCIATIONS HELLÉNIQUES

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ—ASSOCIATION MÉDICALE D'ATHÈNES

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἰατρικὴ Ἑταιρεία
Ἱδρυθεῖσα τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1835
Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ 1912.

Ἡ Ἰατρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν

Ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ διατηρήσαντος ἀκοίμητον τὸ πῦρ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐκθρέψαντος τὰς γενεὰς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων Ἀσκληπιαδῶν, ὑποβάλλει ὁλοψύχως συγχαρητήρια, εὐχομένη ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡγούμενον τῆς ἰδέας τῆς ἑνιαίας καὶ μεγάλης Ἑλλάδος καὶ συνεχίζον τὴν πάλαι ἐπίδοσιν βαίνῃ ἐςαεὶ μετ' αὐξούσης λαμπρότητος ἐπὶ τὰ πρόσω, ὑπηρετοῦν τὴν πρὸς τὴν πρόοδον ὁρμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25ῃ Μαρτίου 1912

Ὁ Πρόεδρος
Μ. Γερουλᾶνος

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ἰ. Μπίστης
Ε. Κυταριόλος

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Κ. Ἀναγνωστόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
SYLLOGUE PHILOLOGIQUE HELLÉNIQUE DE CONSTANTINOPLE

Ἀριθ. { Πρωτ. 438 / Διεκπ. 437 }

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος
Τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος γηθόσυνος προςαγορεύει τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον

ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ. Ἐν ἀγαλλιάσει δὲ ἀναλογίζεται, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, κατὰ τὸν διανυθέντα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ χρόνον, ἐγένετο ὁ φωτοβόλος ἀστὴρ, ὅστις διὰ τῶν θερμουργῶν ἀκτίνων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων κατηύγασε τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν, διὰ δὲ τῶν τροφίμων αὐτοῦ, ὧν οὐκ ὀλίγοι ἔδρασαν καὶ δρῶσιν ἐν αὐτῷ, συνεβάλετο εἰς τὴν καθ' ὅλου πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν αὐτῇ ὁμογενῶν, γενόμενον οὕτως ὁ μέγιστος τῶν συναντιληπτόρων τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, σκοποῦντος ἐπίσης τὴν διάδοσιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Ἐπιστημῶν. Τούτων ἕνεκεν ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος εὐγνωμόνως διαβιβάζει τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ θερμὸν ἀσπασμὸν καὶ ἐκ τῆς Πόλεως τοῦ ὑπερόχου Μνημείου τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἀπευθύνει πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης, τῆς Πόλεως τοῦ ὑπερτάτου Μνημείου τῆς Θεᾶς τῆς Σοφίας ζωηρὰ συγχαρητήρια, εὐχόμενος αὐτῷ τὰ βέλτιστα ὑπὲρ τῆς Ἐπιστήμης, τῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Γένους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15 Μαρτίου 1912

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ζωηρὸς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ὀδ. Ἀνδρεάδης

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ASSOCIATION HISTORIQUE ET ETHNOLOGIQUE

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ ἐθνολογικὴ Ἑταιρεία τῆς Ἑλλάδος

Συνεορτάζουσα τῷ Πανεπιστημίῳ τελοῦντι τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ εὔχεται ἐκθύμως, ἵνα ἡ πνευματικὴ αὕτη ἑστία τοῦ Ἑλληνισμοῦ διατηρῇ ἐςαεὶ ἄσβεστον καὶ λαμπρὸν τὸ πῦρ αὐτῆς.

Εἰς τὴν περισυλλογὴν καὶ διαφύλαξιν τοῦ ἱστορικοῦ βίου τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ ἀσχολουμένη ἡ Ἑταιρεία, ἀναπολεῖ μετ' εὐγνωμοσύνης, ὡς καὶ πάντα τὰ πρὸς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς ἱδρυμένα ἑλληνικὰ σωματεῖα, τὰ συντελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τοῦδε πρὸς θεραπείαν καὶ διάδοσιν τῶν ἐπιστημῶν, διὰ τῆς ἐν αὐτῷ διδασκαλίας χειραγωγοῦντος καὶ κατευθύνοντος πᾶσαν ἐπιστημονικὴν τοῦ ἔθνους κίνησιν, καὶ εὔελπις προςδοκᾷ, ὅπως ὁ χρονικὸς οὗτος ἀριθμὸς τῆς ΟΕ΄

ἀμφιετηρίδος γίνῃ ἀφετηρία νέας εὐκλεεστέρας καὶ περιφανεστέρας ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25η Μαρτίου 1912

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. Μπότασης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ—SOCIÉTÉ SCIENTIFIQUE D'ATHÈNES

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρεία
τῷ Σεβαστῷ Πρυτάνει καὶ ταῖς ἄλλαις Πανεπιστημιακαῖς ἀρχαῖς
Χαίρειν.

Ἄσμενοι ἐκομισάμεθα τὰ ὑμέτερα γράμματα, καὶ μάλα χαίροντες σπεύδομεν κοινωνῆσαι τῶν ἑορτῶν τῆς σεμνῆς τῶν ἐπιστημῶν μητρός. Ὑπ' αὐτῆς γὰρ καὶ ἡμεῖς γαλουχηθέντες καὶ τὰ τῆς ἀληθείας κατὰ δύναμιν ἀεὶ θεραπεύοντες ἄφραστον ἀγαλλόμεθα ἐπὶ τῇ εὐεστοῖ αὐτῆς. Οὐκοῦν εὐχόμεθα ἐκ ψυχῆς ταύτην εἰς τὸ διηνεκὲς θάλλειν τε καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἄπλετον εἰς τοὺς Ἕλληνας σκεδαννύναι, οὕτω τε τοὺς παιδευομένους νεανίας ἀκραιφνεῖς ἐραστὰς τῆς ἐπιστήμης καὶ καλοὺς κἀγαθοὺς πολίτας τῇ πατρίδι παρέχειν.

Τὰ γράμματα τάδε ἐγχειριεῖ καὶ ἀνθ' ἡμῶν προσερεῖ ὁ Πρόεδρος ἡμῶν κ. Ἰωάννης Ν. Χατζιδάκης.

Ἔρρωσθε

Ὁ Πρόεδρος
Ἰ. Ν. Χατζιδάκης

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Ν. Χατζιδάκις

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — ASSOCIATION LINGUISTIQUE

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσικῆς Ἑταιρείας
Τῷ Πρυτάνει καὶ τῇ Συγκλήτῳ τοῦ Πανεπιστημίου
Χαίρειν.

Ἀσμενέστατα κομισάμενοι τὰ γράμματα, οἷς ἡμᾶς ἐκαλεῖτε συνεορτάσαι τὴν ἑβδομηκονταπενταετηρίδα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, πάνυ προθύμως σπεύδομεν προϋπαντῆσαι ὑμῖν εἰς τὴν ἑορτήν. Καὶ γὰρ καὶ τῇ Γλωσσικῇ Ἑταιρείᾳ οὐδὲν ἄλλο ἐπιμελές ἐστιν εἰδέναι ἢ τὰ τῆς ἐπιστήμης, καὶ τούτου ἕνεκα πάσῃ δυνάμει πειρώμεθα συναγαγεῖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εὐπρόσιτα τῇ ἐρεύνῃ παρέχειν ἃ ἡμῖν ὑπὸ τῶν παλαιοτέρων γενεῶν καταλέλειπται ἤθη καὶ γλῶσσα.

Οὐκοῦν συγχαίρομέν τε ὑμῖν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐφ' αἷς ἄγετε ἑορταῖς

καὶ εὐχόμεθα τὴν ἑστίαν πάσης ἐπιστήμης εἰς τὸ διηνεκὲς εὖ πράττειν καὶ τὰ τῆς θείας ἀληθείας εὐκλεῶς θεραπεύειν.

Θεωρὸν ὃς ἐπιδώσει τε τὰ γράμματα τάδε καὶ τὰ πρέποντα προςερεῖ ὑμῖν πέμπομεν τὸν γραμματέα ἡμῶν Γεώργιον Ν. Χατζιδάκιν.

Ἀθήνησι, 22 Μαρτίου 1912

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Δραγούμης

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Ν. Χατζιδάκις

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — ASSOCIATION DE FOLK-LORE

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας μοὶ ἀνέθηκε ν' ἀπευθύνω πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς αὐτοῦ.

Οἱ ἑταῖροι τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας, προερχόμενοι πάντες ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐμφορούμενοι τοῦ πνεύματος τῆς ἐν αὐτῷ διδασκαλίας, μάλιστα τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, συνεχίζουσι τὴν μέθοδον τῆς ἐρεύνης ἐν ταῖς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἑταιρείας ἐργασίαις αὐτῶν καὶ εἶναι ὑπερήφανοι ἔχοντες τὴν συναίσθησιν, ὅτι τοῦτο πράττοντες συνεχίζουσι τὰς παραδόσεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συντελοῦσιν εἰς τὸ μέγα αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1ην Ἰουνίου 1912

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Γ. Πολίτης

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀδ. Ἀδαμαντίου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
«ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Α'.»
ASSOCIATION SCIENTIFIQUE D'ALEXANDRIE «PTOLÉMÉE Ier»

Δημήτριος Ι. Δημητριάδης
ἀπόστολος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων
Πτολεμαίου τοῦ Α'
τῷ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου Πρυτάνει
Χαίρειν.

Τοῖς εἰς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον συντελοῦσι τὴν τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος ἑορτὴν τοῦ Καποδιστριακοῦ Δομπολείου

Πανεπιστημίου μαθοῦσι καὶ χαρᾶς ἀφάτου πλησθεῖσι κοινῇ ψήφῳ μετασχεῖν αὐτῆς ἔδοξε, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος πρώτῃ ἐπὶ δέκᾳ, Δημητρίου Ι. Δημητριάδου Σιφνίου προεδρεύοντος. Ἐμὲ τοίνυν θεωρὸν ἑλόμενοι τῆς οἴκοι μεθέξοντα πανηγύρεως ἔπεμψαν καὶ τὰ τοῦ Συλλόγου ὑμῖν ἐξαγγελοῦντα.

Ὁ Ἡμέτερος Σύλλογος τέταρτον ἤδη ἔτος τουτὶ καταστὰς οὐκ ἐπιλανθάνεται οἷοι αὐτὸν δεσμοὶ τῷ Ἐθνικῷ συνδοῦσι Πανεπιστημίῳ, ἀεὶ δὲ μνημονεύοντες ἧς ἐν τῷ πανδιδακτηρίῳ τῶν νέων Ἑλλήνων ἀκροώμενοι ὀρθῆς ἐτύχομεν παιδείας, χάριτας ὁμολογοῦμεν μεγίστας.

Καὶ μὴν οἱ τοῦ Συλλόγου ἑταῖροι ἔργον αὐτῶν ἡγησάμενοι τὴν τάξιν ἀναπληρῶσαι εἰς τὴν τῆς σοφίας ἑορτὴν συμβαλέσθαι προὐθυμήθησαν καὶ ῥήμασιν οἰκείοις τὸν σεπτὸν Πρύτανιν προςαγορεῦσαί μοι ἐνετείλαντο καὶ τὸν ἀδελφικὸν μεταδοῦναι ἀσπασμὸν τῶν ἐνταῦθα Ἐπιστημόνων. Ἀπεικάζων οὖν οἷα κύματα χαρᾶς ἁπάντων τὰς ψυχὰς κατακλύζει, γλυκερὸν ἀποδίδωμι τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ θεῖον προςφθέγγομαι τῆς Παλλάδος Ἄστυ, τὸ πάλαι μὲν τροφὸν πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης, νῦν δὲ παντοίας σοφίας πάροχον, εὐθύωρον ἄγον ἡμᾶς εἰς τὴν πάλαι τῶν πατέρων εὔκλειαν.

Ἡμεῖς δὲ νῦν μακρὰν τῆς πατρίδος ἀποικοῦντες καὶ τῆς ἐπιστήμης τὸν πυρσὸν ἐντεῦθεν λαβόντες, μνήμονες τῶν πατρίων διατελοῦμεν ἐντολῶν καὶ γνώμον᾽ ἐν τῷ βίῳ τὸν τοῦ Ὁμήρου σχόντες «αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι» εἰς τὴν τῶν Φαραὼ φιλόξενον γῆν τὰ παρειλημμένα φῶτα μεταλαμπαδεῦσαι πειρώμεθα καὶ τὸ Ἑλλάδος ὄνομα τίμιόν πως καταστῆσαι. Καὶ τῆς πάλαι γ᾽ ἐνταῦθα τῶν Ἑλικωνιάδων καὶ τῶν ἁπανταχόθεν Ἑλληνίδων Μουσῶν ἐπειςαγωγῆς ἐνθυμούμενοι, τῆς τε Ἑλληνίδος παιδείας τὸ ἱερὸν φυτὸν καταρδεύειν φιλοτιμούμεθα καὶ τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ μετιέναι τέχνην, μηδὲν δὲ παροράν μήτε τὴν τῆς Θέμιμιδος λατρείαν μήτε τὴν τῶν καλῶν τεχνῶν ἄσκησιν.

Ἤδη δ᾽ ἄγαν γεγηθότες ἐπὶ τῇ τῶν γραμμάτων ἑορτῇ ἀντ᾽ ᾠδῆς τὴν τοῦ σοφοῦ ἐπευχόμεθα εὐχὴν «τοὺς θεοὺς ἁπλῶς τἀγαθὰ διδόναι» εἰς προκοπὴν τῆς ἐπιστήμης.

V.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
GYMNASES DE L'ÉTRANGER

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ — GYMNASE DE CANDIE

Ἐπὶ τῇ 75ῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου
Πρόςρησις
τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ «Κρητικοῦ Γυμνασίου».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Γυμνασίου.

Χαῖρέ μοι Πρύτανι!
Χαῖρέ μοι Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!

Ἀπὸ τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως τοῦ Κνωσίου νομοθέτου, τῆς πρώτης νομικῆς σχολῆς τῶν πρώτων Ἑλλήνων, τὸ ἐν ***Ἡρακλείῳ «Κρητικὸν Γυμνάσιον»*** ἀγαλλόμενον ἐπὶ ταῖς σήμερον ἑορταῖς σου, προσαγορεύω ***Σὲ, Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!***

Ἔρριψε χαμαὶ ὁ πανδαμάτωρ χρόνος τὴν εὐδαίμονα πόλιν τοῦ μεγάλου Μίνωος! Ἔσβεσαν αἱ θύελλαι τὴν φωτοβόλον λαμπάδα τῶν Κνωσίων! Τὸ πῦρ δ' ὅμως τοῦ Τιτᾶνος Προμηθέως καὶ σβεννύμενον οὐκ ἀποσβέννυται. Σπινθῆρας αὐτοῦ, σβεννυμένου, ὁ Φοῖβος ἐντεῦθεν εἰς Σπάρτην καὶ εἰς Ἀθήνας ἐξηκόντισε καὶ νέαι λάμψεις, φωτεινότεραι αὗται, ἐφώτισαν τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Χαῖρέ μοι Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!

Καὶ ὅτε αὖθις βάσκανος δαίμων τὴν Ἑστίαν τοῦ ἱεροῦ πτολιέθρου ἔσβεσε, νέοι σπινθῆρες φωτὸς ἐκεῖθεν ἀναθορόντες, ἐφώτισαν τὴν φερώνυμον πόλιν τοῦ μεγίστου Ἕλληνος στραιηλάτου καὶ τὴν τοῦ μάρτυρος αὐτοκράτορος.

Χαῖρέ μοι Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!

Καὶ ὅτε ἡ σιδηρᾶ πτέρνα τοῦ κατακτητοῦ ἐλακπάτησε τὰς Ἑστίας ἐκείνας, νέον φῶς, ἑλληνικὸν καὶ τοῦτο, ἐκεῖθεν μεταλαμπαδευθὲν, ἐφώτισε καὶ ἐθέρμανε τὰ τυφλώττοντα καὶ ῥιγοῦντα ἑσπέρια ἔθνη.

Χαῖρέ μοι Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!

Καὶ ὅτε τέλος ὁ μέγας Ζεὺς τὸν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου πεπατταλωμένον Τιτᾶνα ἐλεήσας ἔλυσεν, ἐπανήγαγεν αὖθις ὁ Τιτὰν τὸ πῦρ εἰς τῆς Παλλάδος τὴν ἱερὰν πόλιν· καὶ νέα φωτοδότις Ἑστία γενόμενον Σὺ, φωτίζεις καὶ θερμαίνεις, ὡς ἡ πάλαι, τὸν ἑλληνικὸν νοῦν, ὃν ἐψύχρανεν ἡ δουλεία καὶ τὸ σκότος τοσούτων αἰώνων.

Χαῖρέ μοι Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!

Πιστὸν καὶ εὐγνωμονοῦν τέκνον ἐγὼ, ὡς διανειζόμενον τὸ φῶς μου ἀπὸ τῆς Ἑστίας Σου, προσαγορεύω αὖθις Σὲ, τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων λαμπὰς φεγγοβόλε, ἧς τὸ θεῖον φῶς σῴζοιεν ἐς ἀεὶ ἄσβεστον οἵ τε Ἐφέστιοι Θεοὶ καὶ ἡ πολιοῦχος Παλλὰς, τῆς σοφίας τὸ ἄφθιτον σύμβολον.

Χαῖρέ μοι Πρύτανι!

Χαῖρέ μοι αὖθις Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον!

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1912.

ΛΥΚΕΙΟΝ «ΚΟΡΑΗ» ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ — LYCÉE «CORAÏS» A CANDIE

Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, τῇ 25η Μαρτίου 1912

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Πρυτανείαν
τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐλλογιμώτατε Κύριε Πρύτανι,

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τοῦ Γαβριὴλ καὶ τοῦ Γερμανοῦ, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Ἔθνους κατ' εὐτυχεστάτην σύμπτωσιν συνεορτάζονται σήμερον μετὰ τῆς 75ης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, τοῦ πνευματικοῦ τούτου καὶ ζωογόνου ἡλίου τοῦ Γένους.

Ἐπὶ τῷ λίαν χαρμοσύνῳ καὶ βαρυσημάντῳ τούτῳ γεγονότι διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φυλῆς αἱ καρδίαι τῶν ἁπανταχοῦ Πανελλήνων καὶ Φιλελλήνων εἴπερ ποτὲ καὶ σήμερον σκιρτῶσαι ἐκ χαρᾶς εἶναι ἐστραμμέναι μετ' εὐνοήτου ἀγαλλιάσεως πρὸς

τὴν τηλαυγῆ ταύτην ἑστίαν τοῦ ἄστεος τῆς Παλλάδος. Ἀλλ' ἰδιαιτέρως οἱ πνευματικοὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανδιδακτηρίου τρόφιμοι, ἐξ ὧν τυγχάνομεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ «Κοραῆ» τῆς Κρήτης διδάσκοντες μετ' ἀφάτου συγκινήσεως καὶ δικαίας ὑπερηφανείας δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ἀΐδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ νὰ διαπέμψωμεν ὑμῖν καὶ τῇ Σεβαστῇ τῶν λοιπῶν σοφῶν καθηγητῶν ὁμηγύρει τὰς εἰλικρινεστάτας εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀφθίτου προόδου καὶ τῆς ἐθνωφελοῦς ἐςαεὶ δράσεως τοῦ πανελληνίου ἱδρύματος.

Διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ὁ Διευθυντὴς
Κωνστ. Γ. Παπαδάκης

Οἱ καθηγηταὶ

Ἀντ. Βορεάδης	***Ἰωάν. Τζοβένης***
Εὐάγ. Πανέτσος	***Ἰωσ. Ραὶς***
Νικόλ. Σπυριδάκις	***Εὐθ. Καστρινογιάννης***
Νικόλ. Τυλλιανάκις	***Κωνστ. Τζανακάκις***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ — GYMNASE DE SALONIQUE

Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης

Τῆς πανδήμου χαρᾶς ἐπὶ τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἑορτασμῷ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ζωηρῶς συμμετέχει καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τῆς μεγαλωνύμου Θεσσαλονίκης Γυμνάσιον, οὗτινος οἱ τὸν Καθηγητικὸν συγκροτοῦντες σύλλογόν εἰσιν ἅπαντες τέκνα τῆς αὐτῆς πνευματικῆς Μητρός.

Πρὸς τὴν φιλόστοργον ταύτην Μητέρα ἔχουσιν ἀεὶ ἐστραμμένα τὰ ὄμματα οἱ ἐν παντοίαις δοκιμασίαις τὰ δεινὰ τοῦ ἡμετέρου Γένους διὰ τῆς παιδείας παραμυθούμενοι, τὴν ἀγαθὴν προβαλλόμενοι ἐλπίδα, ὅτι ἔσται ποτὲ εὐμενιζομένου τοῦ Διὸς καὶ τὴν πυκνὴν σκεδαννύντος ἀχλὺν ***φάος*** καὶ ***ἀλκά.*** Σφοδρῷ δὲ διακυμαίνεται ἡ καρδία αὐτῶν πόθῳ τοῦ ἰδεῖν τὸ οὐράνιον τοῦτο τῆς ***Ἰδμοσύνης*** φύτευμα, ὅπερ φιλοπάτριδες ἐφύτευσαν χεῖρες, εἰς ***δένδρον ἐπήρατον*** καὶ ***πυκνοῖς θάλλον ὄζοις*** ἀνατρέχον καὶ παρέχον ***αὐχμῷ ἀπήμαντον*** καὶ ***κακῷ χείματι ἀσινὲς*** δαψιλεῖς τοὺς εὐχύμους τῆς γνώσεως καὶ σοφίας καρποὺς εἰς τοὺς τὰ τέλη τῶν Μουσῶν μυουμένους.

Τοῦ χρόνου δ' εἰς ἐτέων ἑκατὸν κύκλον ὁδεύοντος χαρμόσυνος ἀπανταχόθεν τοῦ ἡμετέρου Γένους περιηγήσειεν ἡ φωνὴ ***ἀγύ-***

ρεως παμπληθοῦς, ἀδεῶς τῇ Almae Matri τὴν ἑκατονταέτηρον ᾠδὴν ᾀδούσης καὶ γηθοσύνως τὴν προςήκουσαν Αὐτῷ ἐγκατακρουούσης χορείαν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 25 Μαρτίου

Ὁ Γυμνασιάρχης
Ξ. Λαμπρίδης

ΖΩΣΙΜΑΙΑ ΣΧΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ — ÉCOLE ZOSIMAS A JANNINA

Κύριε Πρύτανι

Ἡ Ζωσιμαία Σχολὴ συμμετέχουσα δι᾽ ἀντιπροςώπου τῶν πανελληνίων ἑορτῶν τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου διαβιβάζει τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῆς.

Μικρὰ ἀνασκόπησις, Κύριε Πρύτανι, τοῦ μέχρι σήμερον βίου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, μαρτυροῦσα τὴν γιγαντώδη ἐργασίαν, ἣν τοῦτο ἐν τῇ ἐκπολιτίσει τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος ἐπετέλεσε, πληροῖ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν.

Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος διακατεχόμεθα ὑπὸ τῶν ἐλπίδων, ὅτι τὸ ἔθνος ἡμῶν οὕτω γοργῷ τῷ βήματι βαῖνον θὰ καταλάβῃ ἐν τῷ κόσμῳ τὴν προνομιοῦχον θέσιν, ἣν οἱ ἀθάνατοι ἡμῶν πρόγονοι ὥρισαν.

Δραττόμενοι δὲ, Κύριε Πρύτανι, τῆς εὐκαιρίας παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς τιμῆς ἡμῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ 10 Μαρτίου 1912

Ὁ Πρόεδρος
† *Ὁ Ἰωαννίνων Γερβάσιος*

Οἱ Ἔφοροι
Ἀθαν. Π. Στούπης
Ἀναστ. Κ. Ἁλιεὺς
Στέφ. Σαλαμάζκας

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΟΖΑΝΗΣ — GYMNASE DE COSANI EN MACÉDOINE

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ
Τὸ ἐν Κοζάνῃ Γυμνάσιον
Μηνὶ Μαρτίῳ 1837 — 1912.

Σεβαστὲ κ. Πρύτανι,

Τὸ Γυμνάσιον Κοζάνης μετ᾽ ἀγαλλιάσεως συμμετέχον τῶν ἑορτῶν τῆς ΟΕ΄ ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ εὐγνω-

μόνως ἀποδίδον φόρον τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Κέντρον φωτισμοῦ καὶ ἐπιστημονικῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἁπανταχοῦ τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ συγχαίρει θερμῶς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐκφράζει τὰς ἐνδομύχους εὐχὰς ἀδιαπτώτου καὶ διηνεκοῦς μεταλαμπαδεύσεως τῶν φώτων τῆς γνώσεως καὶ ἀληθείας πρὸς δόξαν τοῦ Γένους.

Ἐν Κοζάνῃ μηνὶ Μαρτίῳ 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Παναγ. Ν. Διούφης

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ — GYMNASE D'AIWALI

Τὸ ἐν Κυδωνίαις Γυμνάσιον τῷ Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ Ἐπὶ τῇ ΟΕ' ἀμφιετηρίδι ἑορτῇ.

Τὸ ἐν Κυδωνίαις Γυμνάσιον, ὥς φοῖνιξ ἀπὸ τῆς τέφρας ἀναβλαστῆσαν, ἥτις τὴν πόλιν ὁλόκληρον καὶ τὴν ὀνομαστὴν αὐτῆς Ἀκαδημίαν ὑπὸ λευκὴν σινδόνα πένθους, ὥςπερ ἀγρίου βορρᾶ ἐπιπνεύσαντος, πρὸ ἐνιαυτῶν ἐνενήκοντα κατεκάλυψεν, γηθοσύνως προςαγορεύει τὴν γλυκεῖαν αὐτοῦ Μητέρα ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ αἰγλήεντος αὐτῆς σταδίου.

Ἤγειρεν αὕτη ὑψίποδα τὸν βωμὸν τῆς Ἐπιστήμης ἐν τῇ κλεινῇ μητροπόλει τῆς Παλλάδος, ἀνῆψε φωτοβόλον τὴν λαμπάδα τῆς Σοφίας, ἐκάλεσε τὰ τέκνα αὐτῆς ἐκ περάτων τῆς πατρίου χώρας, ἐφ' ἧς μακραίων ἀπαιδευσίας καὶ ταπεινώσεως ζόφος ἐπεκάθητο, καὶ εἶπεν: « δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς τῆς προγονικῆς παιδείας». Καὶ πρὸς τὸ ἄκουσμα τοῦτο τὸ χαρμόσυνον διεγέλασεν ὁ αἰθὴρ καὶ ὁ πόντος, ἡ ἀχλὺς ἔπεσεν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, αἱ μελιχραὶ τῆς Σοφίας ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν πρῶται ὑπεράνω τοῦ Παρθενῶνος, ἐκ δὲ τοῦ βαθέος ληθάργου τῆς ἀμαθείας καὶ ἐξουθενώσεως πολυπόθητον ἐπεφάνη, κατὰ τὸν ποιητὴν « φάος μέγα καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου ».

Αἱ θυγατέρες τῆς Μνημοσύνης μετὰ μακρὰν πλάνην εἰς ξένας χώρας γηθοσύνως ἐχαιρέτισαν τὰ προςφιλῆ ἐδάφη τῶν θεῶν καὶ ἡρώων καὶ οἱ βωμοὶ τῶν Μουσῶν πολυάριθμοι ἀνήφθησαν αὖθις ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀνὰ τὴν πάτριον γῆν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπὶ δέκα σχεδὸν αἰῶνας οἱ διάδοχοι τοῦ Πλάτωνος ἐν τῇ μεγαλοδόξῳ Ἀκαδημείᾳ ἐτήρησαν ἄσβεστον τὸν πυρσὸν τῆς φιλοσοφίας, ὥςπερ ἀγωνισταί τινες τῶν πνευματικῶν παλαισμάτων καλλίνικοι.

Κατὰ παρόμοιον τρόπον ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ βωμοῦ τοῦ «πυρφόρου Προμηθέως» ἠγωνίζοντο κατ᾽ ἔτος οἱ νεαροὶ Ἀθηναῖοι τὸν ἀγῶνα τῆς λαμπαδηδρομίας τρέχοντες πρὸς τὴν πόλιν μὲ λαμπάδα ἀνημμένην, ἐστεφανοῦτο δ᾽ ὡς νικητὴς ὁ πρῶτος ἀφικόμενος εἰς τὸ τέρμα τὴν λαμπάδα ἄσβεστον ἔτι φέρων ἀνὰ χεῖρας.

Ἔκγονον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τὸ Γυμνάσιον τῶν Κυδωνιῶν, ἐπὶ τῶν δοξασμένων ἀκτῶν τῆς Αἰολίδος ἐπιτελοῦν ἀπὸ μιᾶς σχεδὸν γενεᾶς εὐόρκως τὴν παιδευτικὴν ἀποστολήν του, ἐπεύχεται τῇ φιλτάτῃ Μητρὶ, τελούσῃ εἰςέτι τὰ «ἀμφιδρόμια» τῆς γεννήσεως, αἰγλῆεν τῆς ὑψηλῆς μαθήσεως τὸ στάδιον, γενναίους τοὺς καρποὺς τῆς σοφίας, τὸ σθένος ἀκάματον, ἀειθαλῆ τὴν νεότητα, τὸ κλέος ἀγήραον.

Ἐν Κυδωνίαις, μηνὸς Μαρτίου μεσοῦντος 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Ι. Ὀλύμπιος

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ
ÉCOLE COMMERCIALE DE CHALKI-CONSTANTINOPLE

Ἡ ἐν Χάλκῃ Κωνσταντινουπόλεως Σχολὴ τῶν Ἑλλήνων Ἐμπόρων τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἡ ἐν Χάλκῃ Σχολὴ τῶν Ἑλλήνων Ἐμπόρων καθῆκον ἐπιβαλλόμενον καὶ εὐφρόσυνον ἐπιτελοῦσα ἀπευθύνει ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τῶν Παλαιολόγων Μονῆς τῆς Θεομήτορος τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἑορτάζοντι τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἀμφιετηρίδα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ μέχρι τοῦδε ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐκπληρωθέντι βαρυσημάντῳ ἔργῳ τῆς καλλιεργίας καὶ διαδόσεως τῶν ἐπιστημῶν ἀνὰ τὴν καθ᾽ ἡμᾶς Ἀνατολήν.

Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, θέμενον τὸ πάλαι ἀραγῆ τὰ θεμέλια τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ δι᾽ αὐτῶν τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ, περιέπεσεν, ὡς μὴ ὤφελεν, εἰς μακραίωνα ζόφον, ὅςτις ἐσήμαινεν οὐχὶ ἔκλειψιν, διότι τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀθάνατόν ἐστιν, ἀλλ᾽ ἁπλῆν ἀνάπαυλαν, ὅλως ἴσως φυσικὴν, μετὰ μακρὰν καὶ ἀδιάλειπτον καταπόνησιν ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς τῆς ἀνθρωπότητος εὐδαιμονίας.

Εὐθὺς δὲ ὡς ᾐσθάνθη ἑαυτὸ τὸ Γένος συνελθὸν ἐκ τοῦ καμάτου, ὡς πρώτιστον αὐτοῦ μέλημα ἐθεώρησεν εὐλόγως τὴν διάλυσιν τοῦ τὴν Ἀνατολὴν καλύπτοντος πνευματικοῦ σκότους διὰ τῶν δραστικῶν τῆς ὑγιοῦς παιδείας ἀκτίνων. Ὡς πρώτη δὲ καὶ κυρία ἑστία τοῦ εὐεργετικοῦ καὶ σωτηρίου τούτου φωτὸς ἱδρύθη ἐπ᾽ αἰσίοις τὸ νῦν

τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἐπετηρίδα τελοῦν Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον.

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν περίοδον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον πάμπολλα καὶ θαυμαστὰ ἐπετέλεσεν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς τοῦ Γένους ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἐκπολιτίσεως τῆς καθ᾽ ἡμᾶς Ἀνατολῆς· δι᾽ ὃ ἡ περίοδος αὕτη κέκληται νὰ καταλάβῃ δικαίως περίοπτον θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, δι᾽ ἧς ἡ εὐκλεὴς αὕτη περίοδος ἐπισφραγίζεται, ἡ ἐν Χάλκῃ Σχολὴ τῶν Ἑλλήνων Ἐμπόρων, ταπεινὴ αὕτη ἐργάτις ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διεξαγομένῳ κολοσσιαίῳ ἔργῳ τῆς τοῦ ἔθνους διαπαιδαγωγήσεως, γηθοσύνως συγχαίρει διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου Ι. Παπαζαχαρίου τῷ ἑορτάζοντι Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, παρ᾽ οὗ αὕτη ἀρύεται τὴν πνευματικὴν αὐτῆς τροφὴν, καὶ ἐλάχιστον εὐγνωμοσύνης φόρον ἀποτίνουσα πέμπει διαπύρους εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἀδιαλείπτου καὶ ἐν ἀνταξίᾳ τῶν προγόνων εὐκλείᾳ συνεχίσεως τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ αὐτοῦ ἔργου ἐπ᾽ ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἐν Χάλκῃ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 17 Μαρτίου 1912.

Ὁ Διευθυντὴς
Κων. Ι. Παπαζαχαρίου

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
GYMNASE ZOGRAPHOS A CONSTANTINOPLE

Ζωγράφειον Γυμνάσιον ἐν Κωνσταντινουπόλει
Πρὸς τὴν σεβαστὴν πρυτανείαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου εἰς Ἀθήνας.

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἤδη ὅλους ἐνιαυτοὺς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, εὔτολμος πρόμαχος ἐν τῷ καλλινίκῳ ἀγῶνι τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, διὰ τῆς ἀρτίας ἐπιστημονικῆς παρασκευῆς τῶν τε ἡγεμόνων τοῦ πνεύματος ἐν τῇ γνώσει τοῦ ἀληθοῦς καὶ τῶν πρωτεργατῶν πάσης ἀρετῆς τιμωτάτην μὲν τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ἐκτήσατο, δικαιοτάτην δὲ καὶ τὴν ὁμόθυμον καὶ πάνδημον εὐλογίαν καὶ τὸν ἔπαινον ἐπισπᾶται. Τὴν γενικὴν οὖν ταύτην

ἀγαλλίασιν καὶ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζωγράφειον Γυμνάσιον ἀγαλλόμενον καὶ τῆς στοργῆς δ' ἅμα τὴν χάριν ὁμολογοῦν προάγεται ὧδε νὰ ἐκδηλώσῃ εὐλαβῶς θερμότατα συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος σὺν τῇ διακαεστάτῃ εὐχῇ, ἵνα καὶ τοὐντεῦθεν εὐκλεῶς καὶ εὐδαιμόνως ἡ πότνια ἡμῖν Μήτηρ ἐπὶ τὰ πρόσω χωρῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πατρίδος.

« Ζήτω τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον! »

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε, κύριε Πρύτανι, τὴν ἔκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως ἡμῶν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 Μαρτίου 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Α. Ζαμαρίας

Οἱ Καθηγηταὶ

Γ. Οἰκονομίδης πρεσβύτερος	***Κ. Κ. Κοσμίδης*** δ. φ.
Α. Ἰωάννου	***Α. Δελίζοβιτς***
Σ. Βραχάμης	***Bouché***
Ἰωακεὶμ Βαλαβάνης δ. φ.	***Π. Μελιτόπουλος***
Δαμ. Ἰωαννίδης »	***Ν. Νιαγκίτσης***
Ν. Στρογγύλης »	***Α. Αἰγίδης***
Γ. Γεωργιάδης »	***Ι. Ι. Δραγάτσης***
Λ. Παπαδόπουλος »	***Ἡρ. Στάγκαλης***
Δ. Πανταζίδης »	***Κ. Ι. Βασματζίδης***

ΡΟΒΕΡΤΕΙΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ROBERT COLLEGE A CONSTANTINOPLE

Spyros P. Lambros Ph. D.
Rector of the University of Athens - Greece

Sir,

The Faculty of Robert College, Constantinople, desires to present their congratulations to you and your associates in the University of Athens on the completion of three quarters of a century of succesful educational work.

In a land rich to memories it is your task to gather lessons from that glorious past and to point always to a great future in the realization of which an important part belongs to your University.

We, who are engaged in a similar work in an institution one half of whose students are Greeks, rejoice in the great work which you have already done and share your hopes

for a still larger and better work which you will do in the coming years.

Robert College, Constantinople, 25 March 1912.

A. Gates
President

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ — GYMNASE DE MÉTÉLIN

Γυμνάσιον Μυτιλήνης
τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Κύριε Πρύτανι,

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον εἶνε ἡ ἱερὰ Δελφικὴ Ἑστία τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἁμιλλώμεναι προςέρχονται αἱ πόλεις, ἵνα ζητήσωσι καὶ λάβωσι τὸ πῦρ, δι᾽ οὗ ἀπολυμαίνονται, θερμαίνονται, φωτίζονται, φωτίζουσι.

Ἐν τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ ἁμίλλῃ τῶν διαφόρων πόλεων οὐδαμῶς ὑστέρησε καὶ ἡ πατρὶς τῆς δεκάτης τῶν Μουσῶν. Ἡ Μυτιλήνη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ἤδη ἱδρύσασα τὸ Γυμνάσιον αὐτῆς ἐντεῦθεν αἰτεῖ καὶ λαμβάνει ἔκτοτε τὸ φῶς, δι᾽ οὗ καταυγάζει οὐ μόνον τὴν νῆσον ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῆς Ἀνατολῆς.

Δι᾽ ὃ προφρόνως καὶ εὐγνωμόνως συμμετέχοντες σήμερον τῆς πανελληνίου χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἑστίας εὐχόμεθα, ὅπως τὸ ἐν Αὐτῇ ἱερὸν πῦρ διατελῇ πρὸς δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐς ἀεὶ ἄσβεστον.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ἐν Μυτιλήνῃ, τῇ 21η Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Ἐμμαν. Δαυΐδ δ. φ.

Οἱ Καθηγηταὶ

Μιχαὴλ Κ. Στεφανίδης δ. φ.	***Μιχαηλίδης***
Ἀραντζῆς δ. μ.	***Γ. Διακάκης***
Παναγ. Ν. Χιωτέλλης δ. φ.	***Ἰ. Ε. Εὐστρατιάδης***
Κύριλλος Κ. Ἀφεντουλίδης δ. θ.	***Π. Γ. Ζερβὸς***
Blanc. Irénée	***Περικλῆς Μ. Τσίπης***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΣΕΡΡΩΝ — GYMNASE DE SERRES EN MACÉDOINE

Τῷ Σεβαστῷ Πρυτάνει
τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Κύριε Πρύτανι,

Τὸ Γυμνάσιον Σερρῶν ὡς φιλόστοργον τέκνον μετέχον τῶν ἑορτῶν τῆς 75ης ἀμφιετηρίδος τῆς ποτνίας μητρὸς, τοῦ Ἐθνικοῦ

Πανεπιστημίου, ἀπευθύνει θερμὰ συγχαρητήρια, καὶ εὔχεται αὐτῷ ἵνα ἐπὶ μήκιστον θερμαίνῃ καὶ φωτίζῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ ἀειζώου προγονικοῦ πυρός.

Ἐν Σέρραις, τῇ 17 Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Λεωνίδας Παπαπαύλου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΜΥΡΝΗΣ — ÉCOLE ÉVANGELIQUE A SMYRNE

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Πρυτανείαν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 75ης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικὴ Σχολή, ἡ ἀπὸ δύο αἰώνων διαχέουσα τὸ φῶς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀνὰ πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν, ἀποστέλλει Ὑμῖν διὰ τοῦ γράμματος τοῦδε τὰ ἐγκάρδια καὶ θερμὰ αὐτῆς συγχαρητήρια.

Μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας συμμετέχουσα καὶ αὕτη νοερῶς τῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τοῦ Πανελληνίου κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐξόχως συγκινοῦσαν πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν ταύτην ἡμέραν, εὔχεται ἀπὸ μέσης καρδίας, ὅπως ὁ περίλαμπρος οὗτος πνευματικὸς ἐθνικὸς φάρος ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ παρέχῃ τὰ φῶτα τῆς σοφίας εἰς τὴν ἀπὸ πάσης ἑλληνικῆς γῆς προςερχομένην ὁμογενῆ νεότητα καὶ νὰ πρωτοστατῇ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς καθ' ὅλου ἐρεύνης τῆς ἀληθείας.

Ἐν Σμύρνῃ, τῇ 20 Μαρτίου 1912.

Ἡ Ἐφορεία τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς

Τ. Γιοβανὼφ	***Σίμων Κατακουζηνὸς***
Ν. Μπενάκης	***Ν. Α. Δάλλας***
Μ. Τσακύρογλους	***Κ. Ι. Ψαλιδόπουλος***
Κ. Δ. Τζιρόπουλος	***Δ. Φιλιππορβίτου***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ — GYMNASE DE TRÉBISONDE

Ἑλληνικὸν Φροντιστήριον Τραπεζοῦντος.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 10ῃ Μαρτίου 1912.

Πρὸς τὸν ἐρίτιμον Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κύριον Σπυρ. Λάμπρον, Ἀθήνας.

Ἐρίτιμε Κύριε Πρύτανι,

Τὸ ἀνὰ τὴν ἐσχατιὰν τοῦ Πόντου καὶ ἐν τῇ κλεινῇ ποτε τῶν Κομνηνῶν Αὐτοκρατόρων πρωτευούσῃ Ἑλληνικὸν τῆς Τραπεζοῦν-

τος Φροντιστήριον, εὐφροσύνως συμμετέχον τοῦ πανελληνίου καὶ διεθνοῦς ἅμα ἐπιστημονικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, προάγεται διὰ τοῦ παρόντος γράμματος νὰ καθυποβάλῃ εὐλαβῶς ὑμῖν τε καὶ τῇ λοιπῇ πανσέμνῳ καὶ σοφῇ τῶν καθηγητῶν χορείᾳ θερμότατα μὲν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ συμπληρώσει ἑβδομηκονταπενταετοῦς βίου, εὐχὰς δὲ μυχιαιτάτας, ὅπως τὸ περίλαμπρον τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης φυτώριον διατελῇ ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν περιόδους ἀκμάζον καὶ τὰ εὐεργετικὰ αὐτοῦ νάματα ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν διαχέον.

Ἵνα δὲ ἐναργεστέραν τὴν συμμετοχὴν τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν καταστήσωμεν, ἀνεθέμεθα τῷ ἡμετέρῳ συμπολίτῃ, καθηγητῇ δ' ἄλλοτε ἐν αὐτῷ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν διατελέσαντι κυρίῳ Ἐπαμεινώνδᾳ Θ. Κυριακίδῃ, Προέδρῳ τοῦ αὐτόθι Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν «Ἀνατολῆς», ὅπως παραστῇ καὶ συμμετάσχῃ ὡς ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῶν λαμπρῶν τῆς ἀμφιετηρίδος ἑορτῶν, ἐπιδώσῃ δ' ἅμα ὑμῖν τὸ παρὸν, ἐν ᾧ μετὰ πλείστης ὑποσημειούμεθα εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Ν. Λιθοξόος

Οἱ Ἔφοροι
Ἰωάν. Σακουλίδης
Ἰωάν. Γ. Παλιγόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Ἱεροδ. Εὐαγ. Ἀντωνιάδης
Δημ. Καλλιπολίτης
Ἰορ. Σ. Βασιλειάδης
Κων. Α. Τσαμπερτίδης
Ἰωάν. Γ. Κουσόδης
Φιλ. Α. Χειμωνίδης
Ἡρ. Ἰ. Παλάζογλου
Ἰωσὴφ Χ. Χαριτωνίδης
Ἰωάν. Δ. Ξένος
Παντ. Σασολίδης
Θεοδ. Ὀ. Γιγανείδης

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ — GYMNASE DE RETHYMNE EN CRÈTE

Ἐν Ῥεθύμνῃ, τῇ 10 Μαρτίου 1912.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γυμνάσιον Ρεθύμνης.

Κύριε Πρύτανι,

Ἡ ἑβδομηκοστὴ πέμπτη ἀμφιετηρὶς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, οὗπερ ἐπαξίως προΐστασθε, σφόδρα συγκινεῖ τὴν καρδίαν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου, σχεδὸν ἁπάντων τροφίμων εὐγνωμόνων αὐτοῦ γενομένων.

Τὴν λύπην δ' ἡμῶν ἀδυνατούντων προσωπικῶς νὰ μετάσχωμεν

τῶν ἑορτῶν τῆς πνευματικῆς τοῦ Πανελληνίου Ἀκροπόλεως μετριάζει ἡ ἰδέα ὅτι παρακληθεὶς θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν αὐταῖς τὸ ἡμέτερον Γυμνάσιον συμπολίτης ἡμῶν ἄριστος καὶ σεβαστὸς ἐν τῷ ἑορτάζοντι τῆς σοφίας πρυτανείῳ Καθηγητής, ὁ σοφὸς καὶ φιλόπολις Γεώργιος Χατζιδάκις.

Ἀπόντες δ' ὅμως τῷ σώματι ἀπὸ τῆς ἑορτῆς, ἥτις ἔσται σταθμὸς περιφανὴς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τοῦ ἔθνους ἀναπλάσεως καὶ προαγωγῆς φιλοτίμων καὶ ἐθνωφελῶν ἀγώνων τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανδιδακτηρίῳ διδασκόντων, ἐσόμεθα παρόντες τῷ θυμῷ καὶ ταῖς φρεσὶ, συναγαλλόμενοι ὑμῖν τοῖς ἱεροφάνταις καὶ μυσταγωγοῖς ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Μουσῶν τεμένει, καὶ συγχορεύοντες πᾶσι τοῖς πανταχόθεν τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ τῆς ξένης προσδραμοῦσι περὶ τὴν ἱερὰν τῆς Ἐπιστήμης θυμέλην. Εὐγνώμονες δ' ἐφ' οἷς ἠρυσάμεθα νάμασιν ἀπὸ τῆς νέας ταύτης Κασταλίας πηγῆς, δι' ὧν ἁγνίζομεν τὰς καρδίας καὶ ποτίζομεν τὰ πνεύματα τῶν ἐμπιστευομένων ἡμῖν Ἑλληνοπαίδων, τῶν χρυσῶν τούτων καὶ γλυκειῶν τοῦ ἔθνους ἐλπίδων, κρεῖττον καὶ βέλτιον δι' αὐτῶν τὸ ἐθνικὸν μέλλον παρασκευάζοντες, ἱκέτιδας τὰς χεῖρας ὑψοῦμεν πρὸς τὸν Μέγαν ἡμῶν Θεὸν, ὅπως ἀπροσκόπτως καὶ νικηφόρως τὸν δρόμον αὐτῆς ἡ πότνια ἡμῶν Μήτηρ ἀγωνιζομένη ἑορτάσῃ ἐν χαρᾷ καὶ θριάμβῳ τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτῆς, δεχομένη τότε τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀντιπροσώπων οὐχὶ πλέον Ἑλλάδος ἐλευθέρας καὶ ἀλυτρώτου, ἀλλ' Ἑλλάδος μιᾶς, ἡνωμένης, μεγάλης καὶ εὐκλεοῦς.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ὁ Γυμνασιάρχης
Μιχ. Γ. Πρεβελάκης

Οἱ Καθηγηταὶ

Ἀρχιμ. Μ. Μαρκαντώνης	***Σ. Σκορδούλης***
Εὐστάθ. Πετραλάκις	***Δασκαλάκις***
Εὐ. Γ. Σαπουντζάκις	***Στυλ. Δρανδάκις***
Δ. Ποντάνης	***Μᾶρκος Ι. Δασκαλάκις***
Μάρκος Σχινᾶς	

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ — GYMNASE DE CANÉE

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι του.

Ἡ θεία δᾳς, ἣν ὁ Προμηθεὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἔκλεψεν, ἐξέπεμψεν ἀπὸ τοῦ κλεινοῦ ἄστεως τὸ μὲν πῦρ αὐτῆς ὡς ἀνεξάντλητον

ἐνέργειαν, ἵνα διαθερμάνῃ τὸν κόσμον καὶ παραθαρρύνῃ ἐν τῇ εὐρυτάτῃ τῆς προόδου λεωφόρῳ, τὸ δὲ φῶς παρήγορον καὶ εὐεργετικὸν, ἵνα καταυγάσῃ τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐνισχύσῃ αὐτὰς εἰς τὸν γιγάντειον ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς δόξης.

Εἰς Σὲ, τῶν Μουσῶν ἐνδιαίτημα, ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ φυλάττῃς ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὴν δᾷδα ταύτην καὶ ἐμφρόνως ἀναρριπίζῃς διὰ τῶν ἀκαμάτων μυστῶν Σου τὴν ἐμψυχοῦσαν τὰ ἐν πάσῃ χώρᾳ βιοῦντα τέκνα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος φλόγα αὐτῆς, ἵνα οὕτως ἀποβῇ αὕτη ἡ ἑστία ἡ μεταλαμπαδεύουσα τὰς φωτεινὰς ἐμπνεύσεις, δι᾽ ὧν ἀνδρίζεται τὸ φρόνημα καὶ σφυρηλατεῖται ὁ χαρακτὴρ τῆς φυλῆς. Δι᾽ ὃ πρὸς Σὲ συγκεντροῦται ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ ἔθνους πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ σήμερον, ὅτε τελεῖς τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα Σου καὶ ὑπὲρ Σοῦ αἱ εὐχαὶ τοῦ Γένους ἀναπέμπονται πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἵνα Σε ἐνισχύῃ εἰς τὸν ἀκανθώδη ἀγῶνα, ὃν διεξάγεις διὰ τῶν τετιμημένων τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῶν εἰς οὐδὲν λογιζομένων τὴν ἰδίαν αὐτῶν ζωήν.

Δέξαι μετ᾽ αὐτῶν εὐμενῶς τὰς διαπύρους μὲν εὐχὰς τῶν τέως τροφίμων Σου, τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τῶν Καθηγητῶν τοῦ ἐν Χανίοις Γυμνασίου, ὑπὲρ τῆς ἐς ἀεὶ προόδου Σου καὶ τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῷ ἔργῳ Σου, τὰ ἐγκάρδια δὲ συγχαρητήρια διὰ τὸ θαυμαστὸν ὄντως ἔργον, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐπετέλεσας.

Ζῆθι καὶ ἄκμαζε καὶ εὐδαιμόνει, Πανεπιστήμιον, ἵνα ἡ φυλὴ εὔελπις καὶ ἥσυχος διὰ τῆς δυνάμεως, ἣν ἀντλεῖ ἀπὸ Σοῦ, δυνηθῇ καὶ τὴν ἑνότητά της νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὴν εὐημερίαν της νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν ὑπεροχήν της νὰ ἐπιβάλῃ.

Ἐν Χανίοις, τῇ 20ῃ Μαρτίου, 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Κ. Χρ. Χελιουδάκις

Οἱ Καθηγηταὶ

Α. Βαλάκης	***Γεώργ. Λελεδάκις***
Κ. Χριστόπουλος	***Κ. Καλεμικέρης***
Ἀρχιμ. Α. Νικολάκις	***Ἀχιλλεὺς Ξυλινάκις***
Γεωρ. Ε. Στεφανάκις	***Ε. Πολιουδάκις***
Γερ. Ι. Πιερομπόνης	***Ι. Puorto***
Ἀριστογείτων Μ. Κατσουλλάκις	***Γ. Τσεπετάκις***

VI.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

GYMNASES ET AUTRES ÉCOLES DU ROYAUME DE GRÈCE

ΑΘΗΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Α΄. — Ier GYMNASE D'ATHÈNES

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Τὸ Α΄ ἐν Ἀθήναις Γυμνάσιον.

Λυδία μὲν λίθος μανύει χρυσὸν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατὴς
τ' ἐλέγχει ἀλάθεια.

Ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ ἑορτῇ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ φωτὸς τούτου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας τῆς ἑλληνικῆς, τῆς ἠθικῆς ταύτης δυνάμεως τῆς πατρίδος τῆς ἀγαπητῆς, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τῆς Ἐπιστήμης — πρὸς ἣν ὡς εἰς πυρσὸν ἐν χειμῶνι καὶ πολλῇ νυκτὶ ἀποβλέπομεν —,τῆς μεγίστης ταύτης πυραμίδος, τῆς ἐπὶ τῆς γῆς μὲν ἐρειδομένης, πρὸς τὸν οὐρανὸν δ' ἐξικνουμένης καὶ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ ἀγνώστου καὶ τοῦ ἀπείρου ἀφανιζομένης καὶ πτερούσης τοὺς ἀληθεῖς αὐτῆς θεράποντας εἰς χώρας ὑψηλοτέρας καὶ καθαρωτέρας, πρὸς τὸ μέγα, πρὸς τὸ ὑψηλὸν, πρὸς τὸ ἰδεῶδες, οὗ ἄνευ καὶ πόλεις καὶ ἰδιῶται οὐχὶ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ βοσκηματώδη ζῶσι βίον, ἐπὶ τῇ ἐνθέῳ ταύτῃ ἑορτῇ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, καθ' ἣν περιπέτονται καὶ τὴν θείαν μελῳδίαν μέλπουσιν Ἀπόλλων ὁ Μουσαγέτης, ὁ λάμπων θεὸς τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἁρμονίας, μετὰ τῶν Ἑλικωνιάδων Μουσῶν, πάντες οἱ καθηγηταὶ τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου, ἐνθουσιῶντες καὶ πτερούμενοι καὶ θείᾳ μανίᾳ συνόντες καὶ χάριν ὁμολογοῦντες διὰ τὴν πνευματικὴν τροφὴν, συγχαίρομεν ἀπὸ χρηστῆς καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς τῇ Πρυτανείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἅμα προσαγορεύομεν βαθέως ἐπικλώμενοι τοὺς ἐπιστήμονας πάντας τούς τε παρόντας καὶ ἀπόντας, οὓς πάντας μίτος ἰσχυρὸς μὲν, ἀλλ' ἀόρατος συνέχει, τοὺς δραδούχους καὶ ἱεροφάντας τῆς ἐπιστήμης, τοὺς ἀεὶ ἐν τῷ ἀκροτάτῳ λειμῶνι τῆς παιδείας, τῷ ποικίλας

τὰς βαφὰς ἐξηνθηκότι, διατρίβοντας καὶ ποταμίαις δρόσοις κηπεύοντας καὶ φερβομένους κλεινοτάτην σοφίαν, εὐχόμενοι αὐτοῖς ἅμα ἐκ βάθους ψυχῆς βίον ὡς οἷόν τε μακρὸν καὶ ψυχῆς ἠρεμίαν καὶ μεγάλα βήματα εἰς τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας, τῆς ἀείποτε μὲν ὑποφευγούσης καὶ ὑπολισθανούσης καὶ κρυπτομένης καὶ θηρωμένης, ἀλλὰ καὶ ζωῆς οὔσης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας, τῆς καθαρευούσης ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον θεωμένης καὶ ὑπ' ἐκείνου τρεφομένης.

Ὁ γυμνασιάρχης
Ἐμμαν. Ῥούγκας

Οἱ καθηγηταὶ

Κ. Ζησίου	***Ἰ. Ζερβὸς***
Κωνστ. Σταθόπουλος	***Κ. Κασιμάτης***
Π. Τσίληθρας	***Εὐθ. Λ. Μικρουλέας***
Θ. Κακριδῆς	***Γ. Ἀνδρικόπουλος***

ΑΘΗΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Β' — IIe GYMNASE D'ATHÈNES

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ Β' ἐν Ἀθήναις Γυμνάσιον.

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν
τοῦ δευτέρου τῶν ἐν Ἀθήναις Γυμνασίων.

Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, πνευματικῆς ἑστίας τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ παραστάτου τῆς ἐπιστήμης, τροφεῖα ἀποδιδοὺς πρὸς τὸ πνευματικῶς ἐκθρέψαν αὐτὸν τέμενος τοῦτο τῶν Μουσῶν, προτάσει τοῦ Γυμνασιάρχου ἀποφασίζει:

Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἀποσταλῇ δὲ αὐτῷ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Μαρτίου 1912.

Ὁ γυμνασιάρχης
Σωτήριος Α. Σακελλαρόπουλος

Οἱ καθηγηταὶ

Ἰω. Παναγιωτόπουλος	***Φωτ. Παναγιωτάκος***
Εὐάγ. Μουστάκας	***Ἰω. Γεωργαντόπουλος***
Παρ. Νικολόπουλος	***Ἄγγελος Παπαζαχαρίου***
Νικόλ. Σπυρόπουλος	***Παναγ. Τσίληθρας***
Ἰω. Τέντες	***Ἰσιδ. Σκληρὸς***

ΑΘΗΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Γ΄. — IIIe GYMNASE D'ATHÈNES

Πρὸς τὸν Κον Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γ΄ ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ πνευματικῇ αὐτοῦ μητρὶ καὶ τροφῷ καὶ τοῦ ἔθνους σύμπαντος μετὰ Θεὸν ζωοποιῷ πηγῇ, ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ πληρώσει τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτοῦ τῶν μεγάλων ἰδεῶν, τῶν τε καθόλου καὶ τῶν ἐθνικῶν, συγχαίρων καὶ συναγαλλόμενος, ἀνατίθησι μὲν δι᾽ Ὑμῶν, κ. Πρύτανι, ἀκέραιον τὸν σεβασμὸν αὐτοῦ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην, εὔχεται δὲ τὸν ἐσαεὶ χρόνον ἀποστίλβειν ἀκτίνων καὶ δόξης ἐπὶ τὸν ἑλληνικὸν ὁρίζοντα ἀεὶ εὐρύτερον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαρτίου τοῦ 1912 ἔτους.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Νικ. Δημόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Γεώρ. Θοιβιδόπουλος	***Κάρολος Σπάρταλης***
Ν. Βραχνὸς	***Ἰ. Σκληρὸς***
Ἰωάν. Γ. Γεράκης	***Ἄγγ. Ἀπ. Διαλεισμᾶς***
Χρῖστος Ἰωαννίδης	

ΑΘΗΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Δ΄. — IVe GYMNASE D'ATHÈNES

Πρὸς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον.

Προθύμως μετέχων ὁ σύλλογος τοῦ Δ΄ ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου τῶν ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ καὶ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἑορτῶν, συγχαίρει ἐξ ὅλης καρδίας ἐπὶ τῇ περιφανεῖ καὶ εὐδοκιμωτάτῃ πορείᾳ, ἣν ἡ πανελλήνιος αὕτη ἑστία τῶν Μουσῶν καὶ τῶν Ἐπιστημῶν διήνυσε μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, μεταδοῦσα εἰς τὰ πανταχόθεν τῆς πατρίδος ἀπὸ τῆς νέας αὐτῆς καταβολῆς συρρεύσαντα τέκνα τὰ πατροπαράδοτα τῆς παιδείας ἀγαθὰ καὶ τῶν νεωτέρων μαθήσεων τὰ φῶτα καὶ τοὺς καρπούς.

Εὐγνώμων δὲ καὶ εὔορκος τρόφιμος τῆς σοφίας τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου καὶ τηλαυγοῦς Παιδευτηρίου, εἰς ὃ ἡ ἐξ ἐνδόξων τάφων καὶ δι᾽ ἡρωικῆς ἑκατόμβης ἀναστᾶσα Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν πνευματικὴν δρᾶσιν αὐτῆς καὶ προκοπήν, αἰσθάνεται καὶ ἀγαλλίασιν βαθυτάτην καὶ καθῆκον ὁμοῦ ἱερόν, ὅπως ἐν τῇ πανηγυρικῇ ταύτῃ ὥρᾳ εὐχηθῇ αὐτῷ ἐκθύμως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δόξαν ἐπαξίαν τῶν ὑψηλῶν πό-

θων καὶ ἀξιώσεων τοῦ πρὸς τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ μεγαλεῖον φιλοτίμως σπαργῶντος εὐγενεστάτου ἡμῶν ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαρτίου 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Εὐθ. Γ. Καλλιάφος

Οἱ Καθηγηταὶ

Χρ. Β. Λῶλος — ***Γ. Μ. Πυλαρινὸς***
Γ. Δ. Ζηκίδης — ***Ἰωάν. Γ. Γεράκης***
Θ. Στασινόπουλος — ***Θεόδωρος Κύπριος***
Α. Λαμπρόπουλος

ΑΘΗΝΩΝ Α΄ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
Ier GYMNASE VARVAKIS D'ATHÈNES

ΑΩΛΖ΄ -ΑϕΙΒ΄.
Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ Α΄ Βαρβάκειον Γυμνάσιον.

Τὴν σοφίης ἀνέχουσα, φαεσφόρε πότνια μῆτερ,
Λαμπάδ᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα γῆν ἐνδικέως προχέεις
Αὐγὴν παμφανόωσαν, ἵν᾽ οὐ μακρὸς ἐξ ὅτου αἰὼν
Πάντη δουλείης νὺξ δνοφερὴ τέτατο,
Νῦν δ᾽ ἐτέων δεκάδ᾽ ἑβδομάτην σὺν πέντ᾽ ἀνύσασα
Πάγχυ ἀριπρεπέως σὴν ἐπετηρίδ᾽ ἄγεις.
Ἦ ἔπι Βαρβάκη τὸ πρῶτον Γυμνάσιόν σοι
Προφρονέως ἀρᾶτ᾽ ὡς ἐπέοικε μέγα
Τὴν ὁδὸν ἣν πρήσσεις μεθέπειν πρόσω ἐμμενὲς αἰεὶ,
Ὡς ἐπὶ τέρμ᾽ ἔλθῃς πρώτη ἐπ᾽ ἀκρότατον
Πᾶσιν ἐν ἀνθρώποις καί σοι θρόνος ἔσται ἕτοιμος
Πάντας ὑπεὶρ ἄλλους τῆς ὑπάτης σοφίης.
Οὐ κενέ᾽ εὔγματα μῆτερ ἅ τ᾽ ἐλπόμεθα κρανέεσθαι,
Εἶ ἐτεὸν μεγάλην πατρίδ᾽ αὖ ὀψόμεθα.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Παναγ. Δωρεντζᾶτος

Οἱ Καθηγηταὶ

Δ. Παππαγεωργίου — ***Γεωρ. Δ. Καφίρης***
Ἰωάν. Ν. Πρωτοπαπᾶς — ***Γεωρ. Δαμάσκος***
Ἰ. Γρυπάρης — ***Δημ. Ι. Κορτέσης***
Ν. Χ. Ἀμβράζης — ***Ἰ. Κορφιωτάκης***
Σ. Γ. Ῥηγόπουλος — ***Π. Κουτρέλης***
Μιχ. Μανουσάκης

ΑΘΗΝΩΝ Β' ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
IIe GYMNASE VARVAKIS D'ATHÈNES

Τὸ Β' Βαρβάκειον Γυμνάσιον.

Κύριε Πρύτανι,

Ὁ Σύλλογος τοῦ Β' Βαρβακείου Γυμνασίου, ἔχων τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ φέρῃ ἐν ἑαυτῷ ἀκτῖνα τοῦ φωτὸς τῆς πνευματικῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἑστίας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ζωηρὰν πάντοτ' ἐκ τῆς εὐεργεσίας τὴν εὐγνωμοσύνην συναισθανόμενος, προθύμους ἀποτίνει ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι Αὐτοῦ εὐχαριστίας, διάθερμα ὑποβάλλει συγχαρητήρια καὶ εὐλαβεῖς ἀπευθύνει εὐχάς, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον ἐςαεὶ λαμπρῶς φωτίζῃ καὶ ὑποδεικνύῃ τῷ ἔθνει τὴν ἄγουσαν ἀσφαλῶς πρὸς τὰς ὑψηλὰς τῆς ἐπιστήμης κορυφὰς καὶ τὸ μέγα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἔργον.

Διατελοῦμεν μετ' ἀπείρου εὐλαβείας καὶ τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Παναγ. Ἰ. Θεοδωρόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Ν. Π. Γιδόπουλος	***Εὐστρ. Δ. Τσακαλῶτος***
Γ. Γιανουσόπουλος	***Κλ. Χουρμούζης***
Χρ. Ν. Λαμπράκης	***Γεώρ. Δομάσκος***
Μ. Μανουσάκης	***Μ. Γκέκας***
Σ. Στουραΐτης	***Γ. Καραντάνης***

ΑΘΗΝΩΝ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ — LE LYCÉE VARVAKIS D'ATHÈNES

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ Βαρβάκειον Λύκειον.

Οἱ τοῦ Βαρβακείου Λυκείου καθηγηταὶ, εὐσεβεῖς καὶ εὐγνώμονες τρόφιμοι καὶ μύσται, συγχαίροντες τῷ ***Πρυτάνει*** καὶ τοῖς σοφοῖς τοῦ ***Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου*** ἱεροφάνταις καὶ μυσταγωγοῖς ἐπὶ τῇ εὐφροσύνῳ ***ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι*** αὐτοῦ, ἐκ ψυχῆς εὔχονται τῷ πανσόφῳ Θεῷ, ὅπως ὑπάρξῃ ***αἰώνιον,*** ὡς ὁ ἱερὸς τοῦ Παρθενῶνος βράχος, ὁ αἰθερογείτων Ὄλυμπος καὶ ὁ στίλβων τῆς Ἑλλάδος οὐρανὸς, ***πρυτανεῖον σοφίας*** ἐν τῇ ἀνθρωπότητι,

ἄσβεστος ἀνεφίκτου ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ***ἀνεσπέρου φωτὸς*** καὶ ζωπύρων ἐθνικῶν ἰδανικῶν ***ἑστία,***

αἰγλῆεν ***ἔμβλημα*** καὶ ***ἀγλάϊσμα μιᾶς,*** μεγάλης, σοφῆς, κραταιᾶς καὶ ἐνδόξου Ἑλλάδος,

πανελλήνιον συνέδριον νεαρῶν ***Τιτάνων*** τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἑλληνικῆς ***πατρίδος*** ἀριστέων,

ἀμφιλαφὲς καὶ ἀειθαλὲς τῶν ***Μουσῶν*** καὶ τῶν ***Χαρίτων*** τέμενος, προσφιλὲς καὶ περισπούδαστον ***προσκύνημα*** καὶ ***λάτρευμα*** πάντων τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον εὐμούσων ἐθνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐσαεὶ Ζήτω, Αὐξέσθω, Ἀνθείτω.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Μαρτίου 1912

Ὁ Διευθύνων

Πέτρος Στυμφαλιάδης

Οἱ Καθηγηταὶ

Π. Ἀθ. Μποσυνάκης	***Ἰω. Σ. Τυρταῖος***
Ἠλ. Λυκουρέζος	***J. Kollar***
Ἰωάν. Θ. Ῥώσης	***Θεοχ. Α. Καραβέλας***
Γ. Ἀντωνόπουλος	***Α. Σαρρῆς***
Θ. Χρυσανθακόπουλος	***Α. Ἰ. Φέτσης***
Ἀνδ. Ἀρβανίτης	***Ἰ. Οἰκονόμου***
Μιλτ. Π. Ἰωαννίδης	

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ÉCOLE ECCLESIASTIQUE RHIZARIS D'ATHÈNES

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ῥιζάρειος Σχολὴ
τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ
1837 — 1912.

Κύριε Πρύτανι,

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ῥιζάρειος Σχολὴ γηθοσύνως χαιρετίζει τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὡς σταθμὸν σπουδαιότατον τῆς ὅλης τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους σταδιοδρομίας, κατὰ τοὺς μετὰ τὴν ἑλληνικὴν παλιγγενεσίαν χρόνους.

Διότι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀνεδείχθη πάμφωτος φάρος, ὅστις ἐφώτισε τὴν πορείαν τοῦ Γένους πρὸς τὰ πρόσω, τὸ φῶς τῆς ἑλληνικῆς ἐφανάψας παιδείας καὶ ἐπιστήμης, τὴν ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων ἀναπτύξας καὶ καθοδηγήσας συνείδησιν.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ῥιζάρειος Σχολὴ ἐν τῷ συναγερμῷ τοῦ τε ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ξένου κόσμου πρὸς τὸν χαρμόσυνον πανηγυρι-

σμὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἰδιαιτέραν ὅλως αἰσθάνεται χαρὰν ἅμα καὶ εὐγνωμοσύνην. Διότι, μικρὸν μετὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ ἀρξαμένη τοῦ ἑαυτῆς σταδίου, συνεδέθη ἀρρήκτως μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου, παρ᾽ αὐτοῦ πορισθεῖσα τὰς πρὸς τὴν πνευματικὴν αὐτῆς σταδιοδρομίαν δυνάμεις. Τὴν δὲ μεγάλην αὐτῆς χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ διεκδηλοῦσα ἡ Σχολὴ δέεται τοῦ οὐρανίου Πατρὸς τῶν φώτων, ἵνα ἐπιδαψιλεύῃ τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦ Ἑλληνισμοῦ Πανδιδακτήριον, ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῦ Γένους.

Εὐτυχὴς λογιζόμενος, διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχεν ἡ τιμή, ἵνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς διερμηνεύσω τὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὡς τρόφιμος αὐτοῦ, ἐπισυνάπτω καὶ τὰ ἐμὰ συγχαρητήρια μετὰ τῆς βαθυτάτης μου εὐγνωμοσύνης.

Ἐν τῇ Ἐκκλ. Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, τῇ 22 Μαρτίου 1912.

Ὁ Διευθυντὴς

Ἀρχιμ. ***Χρυσόστομος Α. Παπαδόπουλος***

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ÉCOLE NORMALE D'INSTRUCTION MOYENNE D'ATHÈNES

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ἐπὶ τῇ πέμπτῃ καὶ ἑβδομηκοστῇ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ
1837 - 1912.
Τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐρίτιμε Πρύτανι,

Ἐξ οὗ τὸ θεῖον καθηρέθη πῦρ, ἁπλέτῳ περιαυγασθεὶς ὁ δράσας φωτὶ πρός τε τὰ ἐν οὐρανῷ περιέβλεψε καὶ τ᾽ ἀνθρώπεια καὶ τὸν κόσμον ξύμπαντα καὶ τὰ πανταχόθεν τοῦ κάλλους τὴν ἀκμὴν ἀποδρεπόμενος καὶ τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν καὶ νοῦν ξυλλαβὼν ἐν μνημείοις Μουσῶν ἀϊδίοις παρακατέθετο καὶ τὸ ξύμπαν τὰ περὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους καὶ τὴν φύσιν ἅπασαν τῇ ἐπιστήμῃ, τὴν δὲ τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἐςβατὴν ἐποίησεν. Οὐχ ὅτι δ᾽ αὐτὸς τούτων μετέλαβεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις φιλανθρώποις μετέδωκεν, ὀφθαλμούς τε σκότῳ ξυνεχομένους διαιθριάζων καὶ χείλεσιν ἐπιστάζων βαρβαρικοῖς μέλι τὸ Ἑλικώνιον. Ὄνομα δ᾽ οὗτος δικαίως ἂν Ἕλλην κεκλημένος εἴη καὶ σοφίας πρυτανεῖον ἡ χώρα καὶ τῆς γῆς ἁπάσης παίδευσις.

Χρόνῳ μέντοι συχνῷ ὕστερον χειμὼν ἐπιγενόμενος μέγας τόν τε ἥλιον ἀπὸ τῆς χώρας ἀπέκρυψε καὶ ἅμα τῇ ὑστάτῃ αὐτοῦ ἀκτῖνι

σβεννυμένῃ μακραίωνος δουλείας τὴν ἐπιτολὴν ἐσήμηνεν ἀφ᾽ ὧν τὴν ἐπὶ τὴν Ἑσπερίαν αἱ Πιερίδες ἀναγαγόμεναι ἐν ὀρφανίᾳ πικρᾷ καὶ σκότῳ δεινῷ τὴν φίλην ἀπέλιπον χώραν, μικροῦ δεήσασαν ἑαυτῆς ἐπιλαθέσθαι. Οὐ μὴν ἀλλὰ χρόνου διαγενομένου ἱκανοῦ, διὰ τῶν νεφῶν διαδῦσα τοῦ ἀϊδίου φωτὸς ἀκτὶς, ἀπροσδόκητος ἐπιλάμψασα τόν τ᾽ ἐσκοτωμένον ὑπεδήλωσε πάτριον κόσμον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν, χαρᾶς ἀνάπλεων, τὸ παλλάδιον τοῦτο τῆς ἀναστάσεως ἐν κύστῃ σῶζον ἱερᾷ ὑπὸ τρίβωνι ἱεροπόλων ταῖς Μούσαις φίλων οὐκ ἐπαύσατο πομπῷ χρώμενον ἀγαθῷ, πρὶν δὴ τῆς πατρίου ἐχόμενον κληρονομίας ἐν ἀγῶνι μακρῷ τῆς δουλείας ἔρρηξε τὰ στυγνὰ δεσμά.

Ἀλλ᾽ ἤδη παιδείας μείζονος διψῶν καὶ ἐπὶ τὰ μεγάλ᾽ ὡρμημένον τὰς φευγούσας Μούσας εἰς τὴν πάτριον γῆν καταγαγεῖν ὀργῶν, τοῦ ἀοιδίμου ἐξάρχοντος Ὄθωνος ἔστησε μετ᾽ ἐλπίδων ἀγαθῶν καὶ ἐν εὐφημίαις τῶν Πανελλήνων παντοδαπαῖς τὸ τίμιον τόδε τῶν Ἑλικωνιάδων ἱερὸν, σοφίας τε πάσης καὶ ἀληθείας ἀκάματον ἐργαστήριον, ἐλευθέροις τε καὶ δουλεύουσιν ἀδελφοῖς φάρον τηλαυγῆ καὶ κρίκον ἀδιάσπαστον, καὶ τὴν δαπάνην αὐτὸ μάλιστ᾽ ἀναδεξάμενον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ξύμπαντος κοινὸν ἡδίστων ἐλπίδων καὶ πόθων ἡγησάμενον ταμιεῖον, ἤδη ἐν τοῖς Μουσῶν καὶ Χαρίτων κόλποις θηλαζόμενον Ἐθνικὸν αὐτὸ Πανεπιστήμιον ὄνομ᾽ ἐκάλεσε.

Ἐν τῷ κεδνῷ τούτῳ τεμένει γεραροὶ ἱεροφάνται, ταῖς Μούσαις πεφιλημένοι, πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστὸν τοῦτον ἐνιαυτὸν τὸ μὲν σοφίας ἀεὶ πορρωτέρω ἐλαύνοντες καὶ τῶν ἐν τῇ ξένῃ ξυναγωνιστῶν μὴ ἀπολειφθῆναι ἀνθαμιλλώμενοι περίοπτον αὐτὸ τοῖς ὁμοτίμοις καὶ ἐλλόγιμον ἀπέδειξαν, καίπερ πολλῷ νεώτερον, τὸ δὲ Θεῷ τελοῦντες καὶ πατρίδι καὶ ἀληθείᾳ καὶ πάσῃ ἐπιστήμῃ οὐ διέλιπον τῆς ἀναβιωσκομένης Ἑλλάδος τὸ ἀεὶ ἐνθάδ᾽ ἐπιφοιτῶν χρυσοῦν ἔαρ, τοὺς ὀτρηροὺς ναρθηκοφόρους, οἳ δίκην μελισσῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τῶν ἀνθῶν τῆς εἰρηναίας ἐλαίας καὶ τῆς δάφνης τῆς φερενίκου τὸ μέλι ἀποδρέποντες τὸ τίμιον ἐν ἱεροῖς κατατίθενται ἄλλοις πολλοῖς, ἀπὸ τούτων τοῦ θείου φωτὸς δᾳδοῦχοι ἀναδεικνύμενοι σεμνοὶ καὶ τοῦ γένους ἐπάλξεις ἐρυμναὶ, ἀφειδῶς ἑαυτῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος προκινδυνεύοντες Ἀνθ᾽ ὧν οἵ τε ἄλλοι Πανέλληνες, ὧν τὴν ψυχὴν πᾶσαν τὸ σκήνωμα τοῦτο ξυνέχει τὸ σεπτὸν, χάριν εἰδότες πολλὴν λογάδας μυστῶν ξυνέπεμψαν καὶ τροφίμων αὐτοῦ θεωρίας εἰς τὴν εὐκλεᾶ ταύτην πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἀμφιετηρίδα, τῶν ἄθλων αὐτὸ στεφανοῦντες τῶν καλλινίκων, καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ ὁ τηλύγετος, ὁ τύχῃ ἀγαθῇ δορυφόρος ἄρτι ταχθεὶς καὶ δεξιὸς παραστάτης, τὸ

Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὡς τροφῷ καὶ μητρὶ φιλοστόργῳ τὰ τροφεῖ' ἀποδιδὸν, ἀπὸ τοῦ εὐανθοῦς λειμῶνος, ὃν δι' ἐνιαυτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντ' ἐκεῖνο κατήρδευσεν, ὀλίγ' ἀποδρέπον ἄνθη τῷ ἀγλαῷ τῶν σοφῶν Πυλαγόρων ἐμπλέκει στεφάνῳ, δεόμενόν σου, ὦ ἐρίτιμε Πρύτανι, εἰπεῖν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ παρ' ἡμῶν τάδε· «Ἀμάραντος μὲν ὁ στέφανος ὅδε, ἀειθαλὲς δὲ πνεῦμα καὶ ψυχὴ ἀγήρως ἐπανθοίη σοι, ὦ Πανελλήνων χάρμα καὶ τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐγκαλλώπισμα, ἕως ἂν ἡ μεγαλώνυμος Νίκη ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς χειρὸς αἰετιαία σοι καθεζομένη καὶ τῆς νῦν σοφίας τἀριστεῖα ἐπισφραγίσηται».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25η Μαρτίου 1912

ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ÉCOLE NORMALE MARASLIS A ATHÈNES

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρύτανι

Εἰλικρινῶς συναγάλλεται τὸ Μαράσλειον Διδασκαλεῖον τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ διανύσει ἐνδόξου ἀπὸ πάσης ἐπόψεως ἑβδομηκονταπενταετοῦς σταδιοδρομίας, διότι συνορᾷ μετὰ σύμπαντος τοῦ ἔθνους ἐν τῇ δράσει αὐτοῦ τὴν τελειοτέραν ἐκπροσώπησιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, τὸν κυριώτερον μοχλὸν τοῦ φωτισμοῦ καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τὸν σπουδαιότερον ἠθοποιὸν καὶ ἑνοποιὸν παράγοντα αὐτοῦ.

Τοσούτῳ δὲ μείζων εἶνε ἡ χαρὰ τοῦ Διδασκαλείου, ὅσῳ πολλοὶ μὲν τῶν τροφίμων αὐτοῦ ὑπῆρξαν καὶ εἶνε καὶ σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, πάντες δ' οἱ καθηγηταὶ τούτου, ὑπάρξαντες τρόφιμοι αὐτοῦ, κύριον αὐτῶν μέλημα ἔσχον νὰ μεταγγίσωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν σπουδαστῶν τοῦ Διδασκαλείου τὰ πορίσματα τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συντελουμένης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, καθόλου δὲ τὸ ἐπιστημονικὸν, ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἐθνικὸν πνεῦμα, ὅπερ κρατεῖ ἐν αὐτῷ.

Εὐχόμενος ἐπὶ τούτοις ἐξ ὀνόματος τῶν τε καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Διδασκαλείου, ὅπως τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐπιχέῃ ἐς ἀεὶ ἐπὶ σύμπαν τὸ ἔθνος τὸ ζωογόνον αὐτοῦ φῶς

Ὑποσημειοῦμαι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου

Δημήτριος Ἰ. Δάμψας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ÉCOLE COMMERCIALE COMMUNALE D'ATHÈNES

Δημοσία Ἐμπορικὴ Σχολὴ ἐν Ἀθήναις
Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Πρυτανείαν
τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Κατὰ τὰς μεγάλας ταύτας ἡμέρας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος τοῦ μεγάλου ἡμῶν ἐθνικοῦ ἱδρύματος, καθ' ἃς ἡ καρδία τοῦ ἐλευθέρου καὶ δούλου Ἑλληνισμοῦ φέρεται πρὸς τοὺς δύο τηλαυγεῖς φάρους τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου τοὺς ἑνωθέντας, ὅπως ἐντονώτερον φωτίσωσι τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν καὶ ἐνισχύσωσι τὰς ἐπιστήμας, ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς, ἱεροφάνται τοῦ θεοῦ τοῦ Ἐμπορίου, ἑνὸς καὶ τούτου τῶν μεγάλων θεῶν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἑνώσωμεν τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σκοποῦ, τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος στηρίζει εἰς τὸ ἔργον τῶν ἡνωμένων Πανεπιστημίων μας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ναρτίου 1912

Ὁ Διευθυντὴς
Διον. Ῥηγόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Ι. Μόρμορης	***Κωνστ. Ἀδριανὸς***
Ἀντ. Συρῖγος	***Διογένης Χαρίτων***
Ἡρ. Ἀδαμαντίου	***Ι. Καρακατσάνης***
Ε. Παπαστρᾶτος	***Θ. Θωμᾶς***
Ν. Χαΐμης	***Λ. Κίτσος***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ — GYMNASE D'AGRINION

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ ἐν Ἀγρινίῳ Γυμνάσιον.

Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἀγρινίῳ Γυμνασίου, ἀείποτε ἐν σεβασμῷ ἔχων τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐνδιαίτημα τῶν Μουσῶν καὶ τὴν ἑστίαν, ἐξ ἧς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ὡς ἀπὸ πηγῆς ἀκενώτου ἀρύεται ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη τὰ φῶτα τῶν ἐπιστημῶν, οὐδέποτε δὲ παύων ἑαυτοῦ φιλόστοργον τροφὸν θεωρεῖν, νῦν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ ἄγοντος τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ ἀποφαίνεται τάδε·

Ἐκφράζει τὸν ἑαυτοῦ σεβασμὸν τῷ κυρίῳ Πρυτάνει καὶ συγχαίρει αὐτῷ.

Ἐν Ἀγρινίῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1912.

Ὁ γυμνασιάρχης
Γεώργιος Τσιμικάλης

Οἱ καθηγηταὶ

Εὐστ. Λιβιερᾶτος — *Χαραλάμπης Σαμάρας*
Σπυρίδων Καψάλης — *Σπ. Παπαφιλίππου*
Ἀ. Παπαδόπουλος

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΙΓΙΟΥ — GYMNASE D'ÆGION

Γυμνάσιον Αἰγίου
Τῷ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ
καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Πρυτάνει χαίρειν.

Ἐκ τῶν σῶν πεπύσμεθα ἐπιστολῶν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ τοῦ καὶ πάλαι ἐνδόξου Αἰγίου Γυμνασίῳ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων θεράποντες τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον κατὰ τὰς ἐγγιζούσας τοῦ Πάσχα ἑορτὰς σεμνὴν ἄγειν πανήγυριν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ συμπληρώσει πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ὅλων ἐνιαυτῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσι καὶ ἀξιοτιμήτοις πανελληνίοις ἐράνοις ἐν τῷ τῆς Παλλάδος κλεινῷ ἄστει ἱδρύσεως αὐτοῦ.

Οὐ ῥᾴδιον δ' ἡμῖν εἰπεῖν ὅσον ἥσθημεν ἐπὶ τῇ εὐφροσύνῳ ἀγγελίᾳ, ἐνθυμηθέντες ἡλίκον τὸ πλῆθος τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπάτου τούτου τῆς Ἑλλάδος παιδευτηρίου εἰργασμένων ἀγαθῶν. Ἡμεῖς τε γὰρ πάντες ὑπ' αὐτοῦ μέγιστ' εὖ πεπόνθαμεν καὶ οἱ ἄλλοι συναγαλλόμενοι καὶ συνεορτάζοντες Ἕλληνες, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴ καὶ τὰ λοιπὰ ἀνθρώπινα γένη διὰ τὴν ἔμφρονα καὶ σπουδαίαν τῆς ὀρθῆς ἐπιστήμης θεραπείαν καὶ τὸν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας γενναῖον καὶ καλὸν προβιβασμόν.

Καὶ τεκμήρια ἐναργῆ τούτων ἄλλα τε πολλ' ἂν εἴη καὶ ὅτι ὁρῶμεν τοῦτο μὲν τοὺς τῇ διανοητικῇ ταύτῃ λαμπάδι φωτισθέντας εὐδοκιμοῦν καὶ αὖθις τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα ποιοῦντας καὶ ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων τὸ γένος παρακαλοῦντας, τοῦτο δὲ καὶ τοὺς ἅπανταχοῦ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ὁμοφύλους ἀσπαζομένους τοὺς ἐνδελεχεῖς καὶ μεγάλους αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ πρώτου τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, τῆς παιδείας, πόνους καὶ μετ' ἀνυπερβλήτου φιλοτιμίας πρὸς τὴν τούτου προκοπὴν συντελοῦντας, ἔπειτα δ' ἀλλόθρους ἄνδρας

σοφοὺς θαυμαστῶς εὖ λέγοντας αὐτὸ καὶ διαφερόντως τιμῶντας ὡς τῆς Ἑλλάδος ἐγκαλλώπισμα.

Εἰδότες δὲ πρὸς τούτοις ὅτι τὸ τοῖς εὐεργέταις ἀποδιδόναι χάριν καὶ γεραίρειν ἐν τοῖς κάλλιστον, προθυμότατα ἐψηφισάμεθα καὶ τὸν ἡμέτερον γυμνασιάρχην ἥκειν θεωρὸν Ἀθήναζε καὶ τόν τε θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν κοινῇ ἐκφανῆ ποιῆσαι ἄλλως τε καὶ τοῖςδε τοῖς γράμμασι, τῇ τοῦ Γυμνασίου σεσημασμένοις σφραγῖδι, καὶ συνομολογῆσαι ἃς ἴσμεν χάριτας ὧν εὐηργετήμεθα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πεφιλημένων καὶ ἀγήρων τὴν μνήμην διδασκάλων, ὧν ἡ σοφὴ καὶ μελιγηθὴς διδασκαλία ἥδιστ᾽ ἐν ἡμῖν ἐς ἀεὶ βομβεῖ.

Καὶ ὃ δ᾽ ἔτι ἔδοξεν ἡμῖν πρέπειν ἄκουε, μεγάτιμε Πρύτανι. Ηὐξάμεθ᾽ ἀπὸ ψυχῆς τῷ πολυωφελεστάτῳ γεγενημένῳ Πανεπιστημίῳ ἡμῶν ἔτι βέλτιον ἐπιδοῦναι καὶ θάλλον διηνεκῶς συμβάλλεσθαι πρός τ᾽ εὐδοξίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς φίλης πατρίδος καὶ συνελόντ᾽ εἰπεῖν οὕτω λάμψαι διὰ πάντων ἀνθρώπων, ὥςτε πρὸς αὐτὸ μάλιστα τούτους ἀποβλέπειν ἐν τῷ ἁμιλλητικῷ καὶ μεγάλῳ ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς ἐπιστήμης ἀγῶνι καὶ τὴν Ἑλλάδα διατελεῖν ἐγκωμιάζοντας ὡς πρυτανεῖον σοφίας ἀείζωον.

Δοίη Θεὸς ταῦτα γενέσθαι ὡς τάχιστα, σοὶ δ᾽ ἐρρῶσθαι καὶ εὐτυχεῖν.

Ἐν Αἰγίῳ, τῇ 21 Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Μιχαὴλ Δ. Βολονάκης

Οἱ Καθηγηταὶ

Σ. Καρβελᾶς ***Σ. Παπαγεωργίου***
Π. Κόλλας ***Π. Δ. Δαλεχὸς***
Ἰ. Π. Ρωμανὸς

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΜΦΙΣΣΗΣ — GYMNASE D'AMPHISSE

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ ἐν Ἀμφίσσῃ Γυμνάσιον.

Πέντε καὶ ἑβδομήκοντα διελήλυθεν ἔτη, ἐξ ὅτου ὁ ἐκ Βαυαρίας ἐκεῖνος Ὄθων ὁ πρῶτος Ἑλλήνων βασιλεὺς τῇ Ἑλληνίδι ἐπιστήμῃ ἐπεκούρησε, κατάγειν αὐτὴν βουληθεὶς φεύγουσαν τὸ πρότερον τὴν πατρίδα ἐν τῇ μακρᾷ καὶ χαλεπῇ ἐκείνῃ δουλείᾳ καὶ μακρὸν ἐν τῇ ξένῃ πλανωμένην. Ὅθεν τὸ σεμνὸν αὐτῇ τέμενος ἑλληνικοῖς ἐράνοις

Ἀθήνησι λαμπρῶς ἱδρύσατο, ἵνα ταύτην πανταχόθεν ἐνταῦθα συναγάγοι καὶ τὰς Ἀθήνας πάλιν Ἑλλάδος παίδευσιν, ὥςπερ τὸ πάλαι ἦν, ἀποφήνειεν.

Ἐκ τούτου δ᾽ αἱ Μοῦσαι εὖ τε καὶ καλῶς ἑαυτὰς ἐνταῦθα περιστείλασαι οὐ διέλιπον ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ ἱδρύματος ὡς ἀφ᾽ ὑψηλοῦ λαμπρὸν τὸν τῆς ἐπιστήμης ἀνίσχουσαι πυρσὸν καὶ καθ᾽ Ἑλλάδα πᾶσαν δᾳδουχοῦσαι. Τὴν δ᾽ ἐπικειμένην δεινὴν τῆς ἀγνοίας ἀχλὺν ἀεὶ διαλύουσιν οὕτω τὴν ἐπιστήμην μεταλαμπαδεύουσαι, ὅπως οἵ τε ταύτης μετέχοντες καὶ οἱ ὑπ᾽ αὐτῆς διδασκόμενοι εὖ ἑαυτοὺς γιγνώσκοντες οἷοί τε μὲν ὦσι τοῖς τε πατρίοις καλῶς χρῆσθαι καὶ τῶν παρὰ τῶν ξένων ἀγαθῶν σωφρόνως μεταλαμβάνειν, ἀεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἥκωσι.

Κατὰ πάντα τοίνυν τὸν χρόνον τοῦτον οὐκ ἀτελεςφορήτως οὐδ᾽ ἀδόξως ἡ Ἀθήνησιν ἐπιστήμη τῷ ἔργῳ ἐπεχείρησεν, ἀλλὰ πάνυ γενναίως αὐτοῦ ἐπιλαβομένη κατὰ μικρὸν ηὐξήθη. Φιλοπόνως δὲ τῇ ἀπὸ τῆς Ἑσπερίας ἑπομένη ἀδελφῇ πάνυ μὲν φιλοτίμως ἔνθ᾽ ἀπολέλειπται, ἁμιλλᾶται, περὶ πλείστου δὲ ταύτην ποιουμένη τῶν ὁμοίων αὖ ἀντηξίωται· ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ ἐν ᾗ νῦν ἄγει ἑορτῇ, ἐφ᾽ ᾗ συγχαίρουσα πάντοθεν ἥκει προθύμως ὅ τι πλείστη ἡ ἐκ τῆς Ἑσπερίας καὶ ἀλλαχόθεν σοφία.

Ἀξίως δὲ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν πόνου καὶ ἀγῶνός σου, ὦ σεμνὴ μῆτερ, τὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης τῆς ἀμφιετηρίδος σου τῷ σοφῷ Πρυτάνει λαμπρῶς σοι παρεσκεύασται, ἐφ᾽ ᾗ πάντες οἱ σοὶ τρόφιμοι, ἄλλοι ἐξ ἄλλης, ὡς μητρὶ φίλῃ τέκνα φιλούμενα, ἥκομεν ἄσμενοι τὰς εὐχάς σοι προςοίσοντες. Ἐν οἷς καὶ ὁ ἡμέτερος τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ Γυμνασίου Σύλλογος, ἐν τῇ Κασταλίᾳ ἀπονιψάμενοι πηγῇ, τῇ δάφνῃ σε καταστέφομεν τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος, ἀσπασίως προςφωνοῦντες τόν τε σοφὸν Πρύτανιν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἑταίρους τούτου τοὺς φιλοτίμως σε ἀεὶ περιέποντας. Σὺ δὲ ζῴης ἐπὶ μήκιστον, ὦ σεμνὴ μῆτερ, καὶ σώζοιο ἡμῖν εὐκλεὴς ἀεὶ ἔστ᾽ ἂν *ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.*

Γνώμῃ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ Γυμνασίου Π. Πανάγου, Γ. Παπανάσου, Ἰω. Κωνσταντέλλου καὶ Ἰω. Γιαννούτσου

Ἀθήνησι, μηνὸς Μαρτίου φθίνοντος ἐν ἔτει ,ΑϡΙΒ΄.

Ὁ Γυμνασιάρχης

Ἐμμανουὴλ Δ. Σαγκριώτης

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΗΣ — GYMNASE D'ANDRITSAINA

Γυμνάσιον ἐν Ἀνδριτσαίνῃ
Πρὸς τὸν κύριον Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ
καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου ἐν ἀρρήτῳ χαρᾷ ἐκδηλοῖ ὑμῖν ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, πολλὰ τἀγαθὰ ἤδη ἐργασαμένου, εὐχόμενος, ὅπως τὸ πανελλήνιον τοῦτο τῶν Μουσῶν ἵδρυμα, ἐν ᾧ ὡς ἐν ἱερᾷ κιβωτῷ ἀπόκειται αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις, προάγῃ μετ' ἀγαστῆς ἁμίλλης τὴν ἐπιστήμην ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ καὶ ἅμα σφυρηλατῇ ὀτρηροὺς ἐργάτας τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος.

Διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Ἐν Ἀνδριτσαίνῃ, τῇ 20 Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Θ. Τριανταφύλλης

Οἱ Καθηγηταὶ
Ἀθ. Παπακώστας, Γεώρ. Α. Ἀντωνόπουλος, Γεώργ. Καραπατέας, Δημ. Π. Ζώϊος, Θεόδ. Κοφφίνας.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ — GYMNASE D'ARGOSTOLI

Τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ Γυμνάσιον.

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ἡμεῖς οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ, οἱ καταυγασθέντες ἐκ τῶν φωτεινῶν αὐτοῦ ἀκτίνων, καθηγηταὶ τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ Γυμνασίου, μετ' εὐγνώμονος συγκινήσεως κατατίθεμεν τὰ συγχαρητήρια ταῦτα γράμματα, εὐχόμενοι ὅπως ἡ μεγάλη αὕτη ἑστία τῶν φώτων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀεὶ εὐδοκίμως φωτίζῃ τὰς μελλούσας γενεὰς ἐν προόδῳ καὶ εὐγενεῖ ἁμίλλῃ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Διατελοῦμεν μετ' ἀπείρου ὑπολήψεως καὶ τιμῆς

Ἐν Ἀργοστολίῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Γεώργ. Σιμιτζόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ
Ἀντ. Καλαύριας, Δημήτρ. Παξεινόπουλος, Γεώργ. Εὐθυμιᾶτος, Παναγ. Σπετσιέρης, Στέφ. Μανιτάκης

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ — GYMNASE DE DIMITSANA

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ ἐν Δημητσάνῃ Γυμνάσιον.

Κύριε Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ πέμπτῃ καὶ ἑβδομηκοστῇ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπερ συνεπλήρωσε τὴν πνευματικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ ἀπετέλεσε τὴν κορωνίδα τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου Δημητσάνης, κοινωνοὶ καὶ αὐτοὶ γενόμενοι τῶν ἀγλαῶν τούτου καρπῶν, μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης συγχαίρουσιν Ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ ἔθνει εὐχόμενοι, ἵνα τὸ ὑψηλὸν τοῦτο τῶν Μουσῶν τέμενος ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ἀληθείας καὶ τῇ προαγωγῇ τῶν ἐπιστημῶν συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναβίωσιν τῆς παλαιφάτου τοῦ Ἑλληνισμοῦ δόξης καὶ τοῦ κλέους τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος.

Ἐν Δημητσάνῃ, τῇ 25 Μαρτίου 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Σ. Χαϊδόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Ἰω. Παπακωνσταντίνου	*Γ. Μαλλοῦχος*
Σ. Ζουζακίδης	*Δ. Δεληγιάννης*
Γ. Στεργίου	

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ — GYMNASE D'HERMOUPOLIS (SYRA)

ΑΩΛΙ΄ — ΑΩΙΒ΄

Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει Γυμνασίου
Τῷ Πρυτάνει ἀμφοῖν τοῖν Ἀθήνησι Πανεπιστημίοιν
Χαίρειν.

Ὁ τῶν ἐν τῷ Ἑρμοῦ πόλεως Γυμνασίῳ, τῷ πρώτῳ ἐπὶ Ὄθωνος ἱδρυθέντι, διδασκόντων Σύλλογος, ὑπὸ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου πολλὰ εὖ παθὼν καὶ πολλὴν χάριν ἐπὶ τούτοις εἰδὼς, συγχαίρει τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἀφ' ἱδρύσεως ἄγονττι καὶ αὐτῷ εὔχεται ἀεὶ προκόπτειν πρὸς τῆς τε ἐπιστήμης προαγωγὴν καὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθνους.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΒΩΝ — GYMNASE DE THÈBES

Τῷ Ἀθήνησι Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ ΟΕ΄ ἀμφιετηρίδι

ᾸΩΛΖ΄ — ᾸΙΒ΄

Χαίρειν.

Αἴ ποθ᾽ ὑπὸ δρυμοῖς Ἑλικῶνος ἐμέλπετ᾽ ἀγήρων
Ἠέλιον πάντων θ᾽ ἁρμονίην ἐρατὴν,
Χαίρετ᾽ Ἀθήναις νῦν, Μοῦσαι φίλαι, οὗ νέον Ἑλλὰς
Ὑμῖν ὑψόροφον δειμαμένη ἱερὸν
Ἑπτάκι δὴ δέκατον καὶ πέμπτον τόνδ᾽ ἐνιαυτὸν,
Κοινὸν ἀληθείῃ τ᾽ ἀμφιπόλει τέμενος·
Τοῦ τόδ᾽ ἀφίδρυμ᾽ ἄσβεστον πάρα δώμασι Κάδμου
Πῦρ εὔγνωμον ἔχει. Ἀλλ᾽ ἐθέλοιτε μένειν
Σύμβωμοί τ᾽ αἰεὶ, κλέος Ἕλλησιν δ᾽ ἅμ᾽ ὀπάζειν
Κῶλβον πρὸς πατρὸς λισσόμεθα πρόφρονας.

Παρὰ τοῦ ἐν Θήβαις Γυμνασίου

Ὁ Γυμνασιάρχης
Γερ. Καψάλης

Οἱ Καθηγηταὶ

Ἀν. Τσιλιμίγκρας ***Χαρ. Διοσκορίδης***
Δ. Καψιμάλλης ***Κ. Γεραμπῆς***

Ὁ Γυμναστὴς
Δ. Καρατζᾶς

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ — GYMNASE DE KARDITSA

Κύριε Πρύτανι

Ἐπὶ τῇ σεμνῇ ἑορτῇ, ἣν ἄγει σήμερον τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ἡ πνευματικὴ τοῦ ἔθνους ἑστία, τὴν ὁποίαν τοῦτο συνελθὸν ἐκ τῶν χειμώνων του ἔν τινι μοίρᾳ τῆς γῆς του ἔστησε παρὰ τὰ μεγάλα τῶν προγόνων λείψανα, ὅπως ἀναρριπίσῃ τοῦ χειμασθέντος πνεύματός του τὸ ζώπυρον καὶ εὕρῃ θαλπωρὴν καὶ ἀναβίωσιν, ἡμεῖς πάντες τοῦ πνευματικοῦ τούτου θάλπους μετασχόντες εὐγνώμονες εὐχόμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν 75ην ἀμφιετηρίδα του ἑορτάζοντος νὰ διατηρῇ τὸ ἱερόν του πῦρ ἄσβεστον καὶ νὰ διαχέῃ ἐςαεὶ τηλαυγῆ τὴν αἴγλην του

Ἐπὶ τούτοις συγχαίρομεν ἅμα Ὑμῖν, εἰς ὃν ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ὡς πρῶτος τὴν ἔξοχον ταύτην ἑορτήν.

Ἐν Καρδίτσῃ, τῇ 25 Μαρτίου 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Ν. Κλάρας

Οἱ Καθηγηταὶ
Ν. Στεργιόπουλος, Κ. Παπαδημητρίου, Ν. Νικολάου, Γ. Νούσας, Δ. Ῥηγόπουλος

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ — GYMNASE DE CORINTHE

Τὸ ἐν Κορίνθῳ Γυμνάσιον
Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἰὼ τὺ κυδρὸν, ἀοίδιμον
δαιμόνιόν τε Μοισᾶν τέμενος,
ξυνὸν Πανελλάνων ἔρεισμ' ἠδὲ
τηλαυγὲς Ἐλευθερίας σέλας.
«Δαρὸν αἰῶνα θάλλοις βαθύρριζον,
ἀγλαὸν ὦ ἱδμοσύνας δένδρον».

Τόνδ τεῖν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς,
Κορίνθου γυμνάσιον φέρει
πέντε χἑβδομήκοντ' ἐξανύσαντι
Διὸς ἐνιαυτώς. Χρὴ γὰρ
«τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς
ἐποιχομένους τίνεσθαι»

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Γυμνασίου

Ἐν Κορίνθῳ, Μαρτίου φθίνοντος 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης
Γ. Χατζηϊωάννου

ΠΑΤΡΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Α΄ — Ier GYMNASE DE PATRAS

Α΄ ἐν Πάτραις Γυμνάσιον

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον κ. Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου.

Ἐρίτιμε κύριε Πρύτανι,

Μετ' ἐθνικῆς ὑψηλοφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῶν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ

Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους τῶν Μουσῶν, προσαγορεύομεν χαίρειν πάντας τοὺς μουσοπόλους ἄνδρας, τούς τε ἤδη ἐν αὐτῷ διδάσκοντας καὶ ἀγωνιζομένους τὸν καλλίνικον πνευματικὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσελθόντας, ἵνα μετὰ τῶν ἡμετέρων πνευματικὴν σπονδὴν προσενέγκωσι πρὸς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνισμὸν, τὸν τὰς Μούσας θεραπεύσαντα καὶ ἀναπτύξαντα τὰς ἰδέας, ἤτοι τὸ ἀγαθὸν, ἀληθὲς καὶ καλὸν, καὶ καθορώμενον ἐν τῷ Παρθενῶνι.

Εἰ δ' ἄλλοι λαοὶ τέλος εἶχον ἐν τῇ τοῦ βίου σταδιοδρομίᾳ τὴν εὐμάρειαν, τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῶν ἡττόνων, ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν πνευματικὴν ὑπεροχὴν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ καλὸν σκοπὸν ἐν τῷ βίῳ ἔθετο, καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὰ ταύτῃ παρομαρτοῦντα ἥττονα ὑπέλαβεν.

Τὸν ἀγῶνα τοῦτον καὶ τὸ ἡμέτερον ἱερὸν τέμενος καλλινίκως ἀπὸ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν μετὰ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας διεξάγει, ἁμιλλώμενον, ὅπως αἱ ὑγιεῖς αὗται ἀρχαὶ ἐπικρατήσωσιν ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν ἐπιγιγνομένων.

Ἀγήρως οὖν εἴη ἡ μνήμη τῶν προαπελθόντων ἀνδρῶν, τῶν ἱδρυτῶν καὶ διδαξάντων ἐν αὐτῷ, καὶ δύναμις καὶ ἰσχὺς ἔστω πᾶσι τοῖς ἤδη περὶ τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα διατρίβουσι.

Τοῖς δ' ἀριστεῦσι καὶ ἐπαΐουσι περὶ τούτων, τοῖς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσελθοῦσιν, ὅπως μετάσχωσι τῶν πνευματικῶν τούτων σπονδῶν, χάρις κεῖται ἐν πᾶσιν ἐσαεὶ ἀνάγρσπτος.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ ἀκραιφνοῦς σεβασμοῦ

Ἐν Πάτραις τῇ 20 Μαρτίου 1912

Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Α' τῶν ἐν Πάτραις Γυμνασίων

Κ. Ν. Πουρναρᾶς

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — GYMNASE DE PIRÉE

Τὸ Γυμνάσιον Πειραιῶς

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ 75η ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ.

Σεβαστὲ κ. Πρύτανι,

Ὁ Σύλλογος τοῦ ἐν Πειραιεῖ Γυμνασίου πάνυ προφρόνως καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης ἄκρας συμμετέχει τῆς πολὺ δικαίως εὐφροσύνου καὶ πανελληνίου ἑορτῆς ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπερ εἶνε τὸ κράτιστον σέμνωμα καὶ αὐτὸ τοῦτο ἡ ψυχὴ τοῦ Γένους ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ, ἐλευθέρου τε

καὶ δούλου. Συγχαίρει λοιπὸν ὑμῖν, κ. Πρύτανι, ἐκ μέσης ψυχῆς τὰ μάλιστα, ἐκπάγλως ἀγαλλόμενος ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ, καὶ διαπύρως ἅμα εὔχεται ὅπως τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον ὥς τις περιφανὴς ἥλιος, — περὶ ὃν ὡς δορυφόροι καὶ τὰ ἡμέτερα Γυμνάσια πάντα περιφέρονται, τὴν τροχιὰν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντα πάντοτε καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ φῶς τοῦ νοῦ ἀντλοῦντα καὶ τὸ τῆς καρδίας πῦρ,— ἐξακολουθῇ λάμπον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐν τῷ πνευματικῷ τῆς Ἑλλάδος ὁρίζοντι καὶ τὰς χρυσαυγεῖς αὐτοῦ καὶ ζωογόνους ἐκπέμπον ἀκτῖνας τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ καλοῦ, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πάσης ἐν γένει ἰδέας ὑψηλῆς, ἵνα καὶ πάλιν καταστήσῃ τὸ μικρὸν ἡμῶν ἔθνος σοφώτατον, ὡς τὸ πάλαι, μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος ἐν γένει.

Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 22 Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Β. Νικολαΐδης

Οἱ Καθηγηταὶ

Ἰ. Χ. Κούσουλας	***Ἀθ. Οἰκονομόπουλος***
Ν. Φοίφας	***Μ. Σακελλαρίου***
Α. Κουτσουβέλης	***Ἄριστος Καλλιγᾶς***
Ἠλ. Παπαϊωάννου	***Ν. Δεκὸς***
Κ. Κοσμᾶς	***Δ. Γεωργιάδης***
Γ. Βλησίδης	***Σ. Ἀναγνωστόπουλος***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ — GYMNASE DE SPARTE

Ὁ Σύλλογος τοῦ ἐν Σπάρτῃ Γυμνασίου
Τῷ κυρίῳ Πρυτάνει τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Τῶν ἐν τῷ κλεινῷ τῆς Παλλάδος ἄστει τελουμένων ἑορτῶν ἐπὶ τῇ πεντεκαιεβδομηκονταετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ πρυτανείου τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ δόξης, νοερῶς καὶ ἡμεῖς μετέχοντες σεμνυνόμεθα μὲν καὶ χαίρομεν ὅτι τρόφιμοι αὐτοῦ ὑπήρξαμεν καὶ ἐν αὐτῷ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἠρυσάμεθα, εὐχόμεθα δὲ, ἵνα τὸ ἐν αὐτῷ τηρούμενον ἔνθεον πῦρ ἄσβεστον ἐς ἀεὶ καὶ ἀκμάζον τεκμηριοῖ τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Εὐγνώμονες οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ

Ὁ Γυμνασιάρχης
Γεώργ. Μιχαλόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Νικόλ. Σιγγελάκης, Γεώργ. Κοντολάμπρος, Παναγ. Οἰκονομίδης
Βασίλ. Φάβης, Λεωνίδας Σουρέας.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ — GYMNASE DE TRIPOLIZZA

Τὸ ἐν Τριπόλει Γυμνάσιον
Τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ πέμπτῃ καὶ ἑβδομηκοστῇ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ.

Ἐρίτιμε Πρύτανι,

Ἡ λαμπρὰ τοῦ τῶν Πανελλήνων Πανεπιστημίου ἑορτὴ, ἀναμιμνήσκουσα πάντα τῆς ἐπιστήμης θεράποντα τοὺς γλυκεῖς ἐκείνους χρόνους, ἐν οἷς φιλοστόργως ἐν τῷ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης πρυτανείῳ ἐξετράφη, κατανύσσει τὴν ψυχὴν καὶ συντήκει τὴν καρδίαν τοῦ τροφίμου εἰς εὐγνώμονα καὶ εἴπερ ποτὲ μάλιστα φιλόφρονα πρὸς τὴν σεπτὴν τροφὸν διάθεσιν. Διὸ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ θερμοτάτης στοργῆς τεκμήριον τὸ γράμμα τόδε πέμπουσιν εὐλαβῶς καὶ οἱ ἐν τῷ τῆς Ἀρκαδικῆς πρωτευούσης Γυμνασίῳ μυσταγωγοὶ, μετ᾽ ἰδιαζούσης δὲ χαρᾶς τὴν πότνιαν μητέρα προςαγορεύει ἡ μουσοχαρὴς Ἀρκαδία, διὰ τῆς διαχυθείσης παιδείας τὴν περιπόθητον ἐπανιδοῦσα ἀρχαίαν εὐμουσίαν, δι᾽ ἧς οἱ πάλαι σοφοὶ τῆς χώρας νομοθέται κατὰ τὸν ἱστορικὸν «τὸ τῆς φύσεως αὔθαδες καὶ σκληρὸν ἐμάλαξαν καὶ συνεκέρασαν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημέρωσαν καὶ ἐπράϋναν».

Διὸ δὴ ἐπ᾽ ἀγαθῷ τῆς τε χώρας ταύτης καὶ πάσης ἄλλης Ἑλληνίδος εἴθε τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον φωτίζοι καὶ θερμαίνοι γενεὰς ἐπὶ γενεαῖς, ἄξιον μὲν τῆς προγονικῆς εὐκλείας ὂν, ἐπαξίως δὲ ἐν τῇ πανεθνεῖ ἐπιστημονικῇ σταδιοδρομίᾳ ἁμιλλώμενον, ἐπὶ πᾶσι δὲ εἰς τὰ κλυδωνιζόμενα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς τέκνα εἴη πολικὸς ἀστὴρ φεραυγὴς καὶ φέρελπις.

Τὸ ἐν Τριπόλει Γυμνάσιον ἐκπροςωπούμενον διὰ τοῦ ὑφηγητοῦ
Γ. Γαρδίκα

Μηνὶ Μαρτίῳ ,αιβ΄.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ — GYMNASE DE CHALCIS

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Τὸ ἐν Χαλκίδι Γυμνάσιον.

Κύριε Πρύτανι,

Ἡ ἑστία, ἀφ᾽ ἧς ἀνέθορε καὶ τὴν ὑφήλιον κατηύγασε σέλας, ἡ βαθεῖα ἄλοξ, ἀφ᾽ ἧς τὰ κεδνὰ ἔβλαστε βουλεύματα, εἶνε ἡ Ἑλληνὶς ἐπιστήμη, ἐν ᾗ ἐνεσαρκώθη τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐπιπνεῦσαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνέθρεψε

διὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ γάλακτος τοὺς πεινῶντας καὶ ἐφώτισε διὰ τοῦ οὐρανίου αὐτοῦ φωτὸς τοὺς ἐν σκότει πλανωμένους, παλινδρομῆσαν δὲ εἰς τὰς ἀρούρας τῆς προγονικῆς δόξης ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ περίβλεπτον τέμενος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ πτολιέθρῳ, τῷ ἰοστεφάνῳ τῶν Ἀθηνῶν ἄστει, ἐν ᾧ τελεῖ τὴν θείαν τῆς ἐπιστήμης μυσταγωγίαν.

Ἐν τῷ τεμένει τούτῳ, τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ, ἀντηχοῦν τὸ ἱερὸν τῆς προόδου κήρυγμα, γαλουχεῖ τὴν νέαν ἑλληνικὴν γενεὰν καὶ ἐλαύνει τὴν ψυχὴν αὐτῆς πρὸς τὰ ἰδεώδη.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ἀμφιετηρίδος τὸ ἱερὸν ἵδρυμα ἄγει ἑόρτιον ἦμαρ, αἱ ἑλληνικαὶ ψυχαὶ ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι σεμνύνονται, καὶ ἡμεῖς οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ, ὁ Σύλλογος τοῦ ἐν Χαλκίδι Γυμνασίου, δρέψαντες ἡδύπνοα ἄνθη ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ χώρου τοῦ ζηλοτύπως καὶ μετὰ μητρικῆς στοργῆς ἐγκρύπτοντος τὴν ἱερὰν τοῦ Σταγειρίτου κόνιν στέφομεν τὸ πανηγυρίζον ἵδρυμα εἰς εὐποιίας ἀντέκτισιν καὶ ἀπὸ τῶν διαυγῶν καὶ καλλιρρόων τοῦ Εὐρίπου ῥείθρων, ἐν οἷς περιπολεύει τοῦ δαιμονίου φιλοσόφου τὸ ἀθάνατον πνεῦμα, ἀσπασίως προσφθεγγόμεθα

Χαῖρε ἡμῖν, ὦ πολυφίλητον τῆς κλεινῆς πατρίδος μέλαθρον.

Χαίρετε καὶ ὑμεῖς, ὦ θεῖοι μουσοπόλοι, οἱ ἐν αὐτῷ τὸ ἀθάνατον τῶν προγόνων πνεῦμα ἑρμηνεύοντες.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Χρ. Δριβελόπουλος

Οἱ Καθηγηταὶ

Στέργ. Παρασκευᾶς	***Γεώργ. Μαλάμος***
Ἰωάν. Ῥεντίφης	***Ἀλέξ. Παπαγιαννόπουλος***
Γεώργ. Τζαμαλούκας	***Ἀντων. Παπανικητόπουλος***

Ὁ Γυμναστὴς
Γεώργ. Δημητρόπουλος

Ἐν Χαλκίδι, τῇ 25 Μαρτίου 1912.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗΝ ΤΑΞΙΝ

ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΕΞ ΩΝ ΕΣΤΑΛΗΣΑΝ

ANNEXE D

LETTRES ET DEPÊCHES DE CONGRATULATION

DANS L'ORDRE ALPHABÉTIQUE, EN GREC,

DES VILLES D'OÙ ELLES ONT ÉTÉ ENVOYÉES

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀγχιάλου.

28 Μαρτίου 1912.

Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας.

Ἑλληνικὴ κοινότης Ἀγχιάλου, μετέχουσα μεγάλων ἑορτῶν Πανεπιστημίου, ἑστίας ἱεροῦ φωτὸς, εὔχεται βίον μακραίωνα.

Οἰκονόμος. Δεσποτόπουλος

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀδριανουπόλεως.

24 Μαρτίου 1912.

Κύριον Λάμπρον
Πρύτανιν Ἐθνικοῦ, Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀδριανουπόλει, γηθόσυνοι τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἀμφιετηρίδα ἄγοντες, ἡδέως προσαγορεύομεν τὸ Πανεπιστήμιον μετ' αἰσθημάτων σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης.

Δημαρᾶς, Κοναγόπουλος, Θεοφιλίδης, Κουρτίδης, Σοφιανίδης, Ἰωαννίδης, Ῥητορίδης, Κ. Ἀλτιναλμόζης, Μιλτιάδης Ἀλτιναλμόζης, Τούσσας, Καμπανάκης, Γεωργιάδης, Σκίζας, Μελετίου, Δρακοντίδης, Ἀλέξ. Δήμιτσας, Κωνστ. Δήμιτσας, Ζουμετίκου, Βασικῦρος, Καλλίβουλος, Χατζηστεφάνου, Θωμᾶς Ἰωαννίδης, Βασιλείου, Τασμαλῆς.

Ἔγγραφον τοῦ Γυμνασιάρχου τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 16η Μαρτίου 1912.

Πρὸς τὸν κύριον Πρύτανιν
τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Κύριε Πρύτανι,

Πρυτανεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ μουσεῖον ἐκάλουν τὸ πάλαι τὰς Ἀθήνας· διότι ἐκεῖναι κατ' ἐξοχὴν ἐπαίδευον τὴν Ἑλλάδα. — Πρυτανεῖον τῆς Ἀνατολῆς καὶ μουσεῖον δίκαιον εἶναι νὰ καλῆται νῦν τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον· διότι τοῦτο κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ ἑπτὰ ἤδη

δεκαετηρίδων διὰ τοῦ λαμπροῦ τῆς παιδείας φωτὸς διαλύει τὸ ἀνὰ τὰς ἡμετέρας χώρας πυκνὸν τῆς ἀμαθείας καὶ ἀπαιδευσίας σκότος.— Ἐξ αὐτοῦ, ὥςπερ ἐξ ἱερᾶς ἑστίας, οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ τὴν ἱερὰν τῆς παιδείας δᾷδα ἀποκομιζόμενοι φωτίζουσι τὸ ἔθνος. — Ἐξ αὐτοῦ, ὥςπερ ἐξ ἱερᾶς πηγῆς, νάματα ἁγνὰ καὶ ὑγιᾶ ἀντλοῦντες διαπλάττουσιν ἐν τοῖς Γυμνασίοις πολυαρίθμους Ἕλληνας νεανίσκους, ἄγοντες αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, δι᾽ ἧς τὸ ἔθνος ἀνυψοῦται εἰς τὴν προςήκουσαν αὐτῷ περιωπήν. — Εἰκότως ἄρα σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἀτενίζει πρὸς αὐτὸ ὡς πρὸς φάρον τηλαυγῆ ἄγοντα εἰς λιμένα παιδείας. — Εἰκότως ἄρα πάντες καὶ φιλοῦσι καὶ ἀσπάζονται αὐτὸ, καὶ τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἀμφιετηρίδα τελοῦντι αὐτῷ γεγηθότες συνεορτάζουσιν. — Οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως Γυμνάσιον, ἐν ᾧ τὰ τῆς Θρᾴκης τέκνα δι᾽ ἀρετῆς παιδεύονται, συγχαίρει ἐπὶ τῇ ἑορτῇ, καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν φίλων καθηγητῶν, καὶ συνεορτάζομεν εὐφημοῦντες, καίτοι πόρρωθεν, καὶ χάριτας πλείστας, ἀνθ᾽ ὧν εὐηργετήθημεν, ὡς τρόφιμοι αὐτοῦ ἄσμενοι ὁμολογοῦμεν, καὶ εὐέλπιδες εὐχόμεθα, ἵνα τὸ σεμνὸν τοῦτο πρυτανεῖον τῆς σοφίας διατελῇ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς διαπέμπον τροφίμους ἐπ᾽ ἀγαθῷ τῆς τε ἐπιστήμης καὶ τῆς τοῦ ἔθνους παιδεύσεως.

Τὰς εὐχαριστίας ταύτας καὶ εὐχὰς τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ δι᾽ Ὑμῶν, κύριε Πρύτανι, διαβιβάζων διατελῶ μετὰ πλείστης πρὸς Ὑμᾶς τιμῆς

Ὁ Γυμνασιάρχης
Α. Μ. Ζουμετίκου

Ἔγγραφον τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἀδριανουπόλεως.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 Μαρτίου 1912.

Τῷ Κυρίῳ Πρυτάνει
τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Κύριε Πρύτανι,

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ πηγῇ πάσης παιδεύσεως ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος αὐτοῦ, εὐλόγως καὶ οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος συγχαίρουσι καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζουσι τὰ ἑαυτῶν αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ.

Καὶ ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Ἀδριανουπόλεως, τὸ ἐν τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρεσβυγενὲς σωματεῖον, συντε-

λῶν εἰς ἐπίτευξιν σκοποῦ μορφωτικοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ὁμογενεῖ Κοινότητι δι' ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ ἐνισχύσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, καθῆκον αὐτοῦ ἱερὸν θεωρεῖ νὰ ἐκφράσῃ ἄπειρον μὲν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, εἰς ὃ τὴν ἀφορμὴν τῆς τε ἱδρύσεως καὶ τῆς εὐδοκίμου δράσεώς του ὀφείλει, καθ' ὅτι τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου συνετέλεσαν καὶ ἐν τῇ δράσει αὐτοῦ πρωταγωνιστοῦσι, θαυμασμὸν δὲ διὰ τὸ ὁμολογουμένως μέγα καὶ ἔνδοξον ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐκπολιτιστικὸν αὐτοῦ ἔργον.

Τὰ αἰσθήματα ταῦτα πάντων τῶν μελῶν τοῦ ἡμετέρου σωματείου ἐκφράζοντες, Κύριε Πρύτανι, καὶ νοερῶς συμμετέχοντες τῶν ἐν τῇ πνευματικῇ τοῦ ἔθνους ἑστίᾳ ἑορτῶν, εὐχόμεθα ἵνα τὸ εὐκλεὲς αὐτοῦ ἔργον ἐπιτελοῦν τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀναδείξῃ τὴν νεωτέραν ἡμῶν Ἑλλάδα ἀνταξίαν τῆς ἀρχαίας.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Καλλίβουλος ἰατρὸς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Γεωργιάδης δ. ν.

Ἔγγραφον ἐξ Ἀδριανουπόλεως
τῶν ἐν Θρᾴκῃ τροφίμων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Τῷ Κυρίῳ Πρυτάνει τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Κύριε Πρύτανι,

Πόρρωθεν μὲν, ἀλλὰ πνευματικῶς παρόντες συμμετέχομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Πανελλήνων ὡς θιασῶται καὶ πανηγυρισταὶ τῶν τῆς πέμπτης καὶ ἑβδομηκοστῆς ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἑορτῶν, καὶ γηθόσυνοι ἐπὶ τούτῳ ἐκφράζομεν βαθέα τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθήματα, εὐγνωμοσύνην μὲν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐκ ταύτης τῆς ἱερᾶς ἑστίας ἐλάβομεν ἕκαστος τῆς ἐπιστήμης τὴν δᾷδα, θαυμασμὸν δὲ μέγαν πρὸς τὸ εὐκλεὲς τοῦ πολιτισμοῦ ἔργον, ὅπερ τὸ ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον τελεῖ ἀριδήλως ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ πρὸς ἐπιστημονικὴν καὶ πνευματικὴν ἐν γένει ἀνακαίνισιν τῆς ἁπάσης Ἀνατολῆς ἀπὸ Ἀδρίου μέχρι Τίγρητος ποταμοῦ. Διότι, εἰ καὶ ὑπάρχουσιν ἀλλαχοῦ, κύριε Πρύτανι, Πανεπιστήμια πρεσβυγενῆ καὶ τὴν ἐπιστήμην γεραρώτερα, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἔχει ἵνα ἐν χρόνῳ σμικρῷ ἐπιδείξῃ ἄθλον ἴδιον, ὁμολογούμενον καὶ ἠθικῶς μέγιστον, ὅτι εἴπερ τι ἄλλο αὐτὸ συνετέλεσεν εἰς διάλυσιν τῆς ἀμαθείας καὶ ἀνεπιστημοσύνης ἀπὸ χωρῶν, ἃς ἄλλοτε κατέλαμπε

τὸ τῆς σοφίας φῶς, ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ἑλλάδος ὁρμηθέν. Οἱ διδάκτορες δῆλα δὴ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου συναπεκόμιζον εἰς Ἀνατολὴν κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις ἐξ Ἀθηνῶν οὐχὶ μόνον ἐπιστημονικὰς ἐπικουρίας ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἀλλ' ἦσαν ἅμα καὶ φορεῖς ὑψηλοτέρας διανοήσεως καὶ κέντρα πνευματικὰ ἀεὶ αὐξανόμενα καὶ εὐρύτερον δρῶντα.

Καὶ οὕτως ἄρα ἡ Ἑλλὰς, ἡ ἀείποτε τῇ Ἀνατολῇ συγκεκλωσμένη, οὐ μόνον αὐτὴ τοῖς ἴχνεσι τῶν προγόνων στοιχοῦσα τὴν σοφίαν θεραπεύει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἀνατολῆς αὖθις συμμετέχει κατὰ τὸν αὐτὸν εὐεργετικὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ πάλαι, καὶ πεποίθαμεν δικαίως, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ θὰ διατελῇ παρέχον τὸ ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον τοῖς περὶ αὐτὸ τόποις ἀξίως τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς φύσεως τῆς τῶν Ἑλλήνων.

Δι' ἃ πάντα, κύριε Πρύτανι, χαίροντες ὡς τρόφιμοι αὐτοῦ γεγήθαμεν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς καὶ συναναβαίνομεν νοερῶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς Ἀκροπόλεως, ὅπως ἐνταῦθα μετὰ τῶν σοφῶν ξένων τὴν μὲν ἀρχαίαν Ἑλλάδα εὐφημήσωμεν ὡς διδάσκαλον τῆς ἐπιστήμης, πρὸς δὲ τὴν νέαν τὴν τοῖς ἴχνεσιν ἐκείνης στοιχοῦσαν ἐκδηλώσωμεν τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν ἡμῶν.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 12η Μαρτίου 1912.

Οἱ ἐν Θρᾴκῃ τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Κων. Δημαρᾶς Δ. Ν. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, Κωνστ. Παναγόπουλος Δ. Ν. Γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Γενικοῦ Προξενείου, Νικόλαος Καμπανάκης ἰατρὸς, Γ. Μελετίου ἰατρὸς, Θ. Καλλίβουλος ἰατρὸς, Ἑκτορίδης Χατζόπουλος ἰατρὸς, Θ. Ἰωαννίδης φαρμακοποιὸς, Ἰ. Ἰωαννίδης ἰατρὸς, Περ. Γ. Κουρτίδης ἰατρὸς, Ἰ. Καλλὸς Δ. Ν., Δημοσθ. Θεοφιλίδης Δ. Ν., Ἰ. Γεωργιάδης Δ. Ν., Κ. Σοφιαννίδης ἰατρὸς, Δημ. Χρ. Τασμαλῆς Δ. Ι., Κ. Φ. Σκίζας ἰατρὸς, Κωνστ. Ἀλτιναλμόζης φαρμακοποιὸς, Α. Ζουμετίκου Δ. Φ., Γυμνασιάρχης ἐν Ἀδριανουπόλει, Χριστοφ. Ν. Δρακοντίδης Δ. Φ. καθηγητὴς ἐν Ἀδριανουπόλει, Α. Τούσας Δ. Φ. καθηγητὴς ἐν Ἀδριανουπόλει, Ν. Δ. Βασικῦρος Δ. Φ. καθηγητὴς ἐν Ἀδριανουπόλει, Ἀλ. Χατζηστεφάνου Δ. Μ. καθηγητὴς ἐν Ἀδριανουπόλει, Α. Κ. Δήμησσας ἰατρός.

Κατ' ἐντολὴν πρὸς τὴν ἐπὶ τούτῳ συστᾶσαν ἐπιτροπὴν

Ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης Σαράντα Ἐκκλησιῶν

Ἀγαθάγγελος Δ. Φ., Ν. Τσερέπης Δ. Ν. Γραμματεὺς διευθύνων τὸ

ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις Ὑποπροξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, Ἰ. Κουτσαλέξης Δ. Ν. Γραμματεὺς διευθύνων τὸ ἐν Ῥαιδεστῷ Ὑποπροξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, Α. Χαλκιόπουλος Δ. Ν. Ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ξάνθῃ, Δ. Δρόσος Δ. Ν. Γραμματεὺς διευθύνων τὸ ἐν Δεδεαγὰτς Ὑποπροξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, Λεονάρδος Καμπάνης Δ. Ι. ἰατρὸς ἐν Ῥαιδεστῷ, Βασ. Νεράντζης Δ. Ι. ἰατρὸς ἐν Ῥαιδεστῷ, Σαρ. Σαραντίδης Δ. Ι. ἰατρὸς ἐν Ῥαιδεστῷ, Περ. Α. Κώτσης Δ. Ι. ἰατρὸς ἐν Ῥαιδεστῷ, Α. Γιώτας Δ. Ι. ἰατρὸς ἐν Φέρραις.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀκτίου.

26 Μαρτίου 1908

Ἐξοχώτατον Κύριον Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας

Εἰς τὸ ἑορτάζον Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὸν πνευματικὸν τοῦτον ἥλιον τῆς Ἀνατολῆς, εὔχομαι ὁλοψύχως

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν ὑπὲρ ἄριστον

Ἰωάννης Δημάρατος

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας.

25 Μαρτίου 1912

Μέμφιδος Νεκτάριον

Ἀθήνας

Χριστὸς ὁ σήμερον ἀνατείλας ἥλιος Δικαιοσύνης διασώζοι ἐν ἑορτάζοντι Πανεπιστημίῳ ἄσβεστον ἀεὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, προάγοι αὐτὸ ἀκμαῖον ἐπὶ τὰ πρόσω, καρποφοροῦν τὴν πρόοδον τοῦ Γένους, περισσεῦον ἐν πίστει καὶ λόγῳ καὶ αὐξάνον ἐν χάριτι καὶ γνώσει Θεοῦ.

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Φώτιος

Ἔγγραφον Ἀβερωφείου Γυμνασίου Ἀλεξανδρείας.

Πρὸς τὸν κύριον Σπυρίδωνα Λάμπρον,
Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, εἰς Ἀθήνας.

Κύριε Πρύτανι,

Τῆς χαρᾶς ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου μετέχει μὲν, ὡς εἰκὸς,

σύμπαν τὸ ἡμέτερον ἔθνος, πρωτοστατουσῶν τῶν ἐν αὐτῷ ὑψηλοτέρας παιδείας γευσαμένων ἀνωτέρων τῆς κοινωνίας τάξεων, ἰδίᾳ δ' ὅμως ἀγάλλονται τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἐκεῖνα ἱδρύματα, ἐν οἷς οἱ διδάσκοντες ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς ὑπὸ φιλοστόργου μητρὸς γαλουχηθέντες καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἀποκομισθείσας γνώσεις ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐλευθέραν τε καὶ δούλην Ἑλλάδα μεταλαμπαδεύοντες συνεχίζουσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ μορφωτικὴν τοῦ Πανεπιστημίου δρᾶσιν, καὶ διὰ τοῦτο στενώτερόν πως ἑαυτοὺς πρὸς αὐτὸ συνδεομένους αἰσθανόμενοι μετὰ πλείονος προσοχῆς καὶ φιλοστοργοτέρου διαφέροντος τὰς τύχας αὐτοῦ παρακολουθοῦσι, θλιβόμενοι μὲν ἐπὶ παντὶ λυπηρῷ συμβάματι, ἀγαλλόμενοι δὲ ἐπὶ παντὶ εὐτυχεῖ αὐτοῦ συμβεβηκότι.

Ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῆς γενικῆς ταύτης τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Γυμνασίων χαρᾶς οὐδαμῶς ἐπιθυμῶν νὰ ὑπολειφθῇ τῶν ἄλλων καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τοῦ ἐν τῇ πόλει τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Ἀβερωφείου Γυμνασίου ἐψηφίσατο, εἰς ἔκτακτον συνελθὼν συνεδρίασιν, ὅπως καθυποβάλῃ τῇ Σ. Πρυτανείᾳ διὰ τοῦ γράμματος τούτου τὰ ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ συμπληρώσει τριῶν τετάρτων αἰῶνος τοῦ Πανεπιστημίου ὠφελίμου καὶ ἀποτελεσματικῆς δράσεως θερμότατα αὐτοῦ συγχαρητήρια, συνάμα δὲ καὶ τὰς διακαεῖς αὐτοῦ εὐχάς, ὅπως ἐξακολουθῇ τὸ ἀνώτατον τοῦτο τοῦ ἔθνους ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἔνδοξον αὐτοῦ καὶ ἐθνικὴν σταδιοδρομίαν, ἀείποτε μεγαλυνόμενον καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω χωροῦν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 19η Μαρτίου 1912.

Εὐσεβάστως

Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου

Παλαιολόγος Γεωργίου Δ. Φ.

Οἱ Καθηγηταί

Ἰωάννης Πιζάνης Δ. Φ.	***Παν. Κ. Οἰκονόμου*** Δ. Θ.
Ἰωάννης Νεαμονιτάκης Π. Θ.	
Πέτρος Μανταδάκης Δ. Φ.	***Ἰ. Κ. Γλαυκωπίδης***
Δημήτριος Γαρδίκας Δ. Φ.	***Κ. Μυρ. Ἀποστολίδης*** Δ. Φ.
Σταμ. Ψάλτης Δ. Φ.	***Lefèvre***
Γ. Ι. Γλύπτης Δ. Φ.	***A. G. Birchy***
Κωνστ. Ν. Μπλέτσης Δ. Μ.	***H. Kollin***
Σ. Ι. Σπηλιωτόπουλος Δ. Φ. Ε.	***P. L. Rettore***
Κωνστ. Δ. Μπασσᾶς Δ. Φ. Ε.	***M. F. Stephens*** Β. Α.
Χ. Παντελίδης Δ. Φ.	***Δ. Πετρόχειλος***

Ἔγγραφον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Institut Egyptien.

Monsieur le Recteur,

L'Institut Egyptien m'a chargé d'apporter à l'Université Nationale d'Athènes son salut et ses vœux les plus chaleureux de longue vie et de prospérité, à l'occasion du 75e Anniversaire de sa fondation.

En me déléguant, cependant, à vos fêtes jubilaires, notre Compagnie a tenu à vous manifester, d'une façon toute particulière, la haute estime qu'elle a pour l'œuvre accomplie par votre Université, dans le domaine du progrès intellectuel en Orient, pendant une période assez longue: elle m'a autorisé d'offrir en son nom à votre Bibliothèque universitaire, la collection presque complète de ses publications, Bulletins ou Mémoires. Vous y trouverez un aperçu fidèle des efforts accomplis, depuis plus de cinquante ans en Egypte, dans le domaine de la Science, des Lettres et des Arts.

C'est avec joie, Monsieur le Recteur, que je m'acquitte de cette mission, pour l'accomplissement de laquelle j'ai trouvé parmi vous la plus aimable cordialité, heureux si, dans ces quelques mots, j'ai pu interpréter fidèlement la part que l'Institut Egyptien prend aujourd'hui à cette heureuse circonstance.

D. E. Pachoundaki

Ἔγγραφον τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δικηγόρων Φιλίππου Λαγουδάκη καὶ Μιχαὴλ Καλοχριστιανάκη.

Τῷ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου Πρυτάνει Χαίρειν.

Θεοῖς εὐξάμενοι πρώτιστα ὑγιείᾳ μὲν κρατύνειν διδάσκοντας γεραιοὺς, ἔθνος δὲ αἴγλῃ νικηφόρῳ τε καὶ λαμπρᾷ ἔν τ' ἐπιστήμαις καὶ πολέμοις περιβαλέσθαι, εὐπειθῶν υἱῶν εὐχὰς ἀποδέξασθαι ὑμᾶς ἐκλιπαροῦμεν, ἐπεὶ καίπερ μακρὰν ὄντες φιλτάτης πατρίδος (οὔρεα γὰρ σκιόεντα μεσηγὺ θάλασσά τε ἠχήεσσα) πάρεσμεν οὐ σώματι, διανοίᾳ μέντοι τοῖς νῦν αὐτόθι τελουμένοις καὶ χαίρειν ὑμᾶς ἐπὶ μακρὸν φωνοῦμεν, Φίλιππος ὁ Ἰωάννου Λαγουδάκης καὶ Ἐμμανουὴλ ὁ Μιχαὴλ Καλοχριστιανάκης, Θέμιδος ἄμφω ὀπαδώ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου, μηνὶ Μαρτίῳ ἔτει ᾳϑι'β.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλιβερίου.

22 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, ἐν ᾧ ἐγαλουχήθημεν εἰς τὰς ποθεινὰς ἰδέας τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, μετὰ παλμῶν χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐκφράζομεν θερμοτάτας εὐχὰς ἡμῶν, ὅπως τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν διδακτήριον οὐριοδρομοῦν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ προόδῳ βαδίζῃ πάντοτε μεγαλυνόμενον ἐν τῷ προορισμῷ του πρὸς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἐπιστήμονες Ἀλιβερίου

Γεώργιος Μπένος, Δημήτριος Γκιζέλης, Παναγ. Ἐμμανουηλίδης, Γεώρ. Ἀναστασόπουλος, Γεώργ. Παλαιολόγος, διδάκτορες Νομικῆς Σχολῆς, Θεμιστοκλῆς Κόλιας, Δημ. Ἀναστασίου, Ἰωάννης Ἀγγελάτος, διδάκτορες Ἰατρικῆς Σχολῆς, Ἀναστάσιος Λεβέντης, Παναγ. Μασούρας, Δημ. Χρυσοστάλης, Ἀντών. Παλαιολόγος, διδάκτορες Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀμισοῦ (Σαμψοῦντος).

22 Μαρτίου 1912.

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας.

Ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς τοῦ Πόντου τὸ ἀρτιπαγὲς ἡμῶν Γυμνάσιον χαιρετίζει ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τὴν ἑλληνικὴν ἑστίαν τῶν φώτων, τὸν φωταυγῆ λαμπτῆρα τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, νοερῶς συμμετέχον τῶν καλλίστων καὶ σεμνοτάτων ἑορτῶν, ἃς ἄγουσιν ἐν τῷ ἄστει τῆς Παλλάδος ἱεροφάνται τῆς ἐπιστήμης καὶ σκαπανεῖς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Γυμνασιάρχης

Ἀριστείδης Ἱεροκλῆς

Ἔγγραφον τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Λιβάνου Παύλου, ἀντιπροσώπου τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας.

Δαμασκὸς, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἀραὰμ, εἶναι ἀναμφιβόλως μία τῶν ἀρχαιοτέρων πόλεων τοῦ κόσμου, καὶ ἴσως εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη, διότι, κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν, Ἐλεάζαρος ὁ θεράπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ ἦν Δαμασκηνός.

Λίβανος εἶναι τὸ εὐλογημένον ἐκεῖνο ὄρος, οὗ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν δόξαν ἑβδομηκοντάκις μνημονεύει ἡ Ἁγία Γραφή, λέγουσα μεταξὺ ἄλλων τὸ «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

Ἀντιόχεια, ὁ ὀφθαλμὸς τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι ἡ πρώτη πόλις, ἐν ᾗ οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες ὠνομάσθησαν Χριστιανοί.

Ἀθῆναι δ' εἶναι ἡ ἔνδοξος ἑστία τῆς φιλοσοφίας, ἡ πόλις τῶν ἐπιστημῶν. Τὸ δὲ Πανεπιστήμιον τοῦτο εἶναι ἀναμφιρρήστως τὸ καύχημα τοῦ ἔθνους.

Ἐκ Δαμασκοῦ, Μητροπολίτης Λιβάνου, ἀντιπρόσωπος Πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸ ὑμῶν τῶν σοφῶν κορυφῶν τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς ἱστάμενος, ἐν βαθείᾳ συγκινήσει χαιρετίζω ὑμᾶς, καὶ ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην ὑμῶν τὸν κορυφαῖον ἀπόστολον Παῦλον, τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον, Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, Ἀνδρέαν τὸν Κρήτης, Σωφρόνιον τὸν Ἱεροσολύμων καὶ τοὺς ἄλλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας, οἵτινες ἐκ Δαμασκοῦ καὶ Ἀντιοχείας καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς περιφερείας τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου καταγόμενοι, διὰ τῆς ἑλληνικῆς σοφίας ἀστέρες ἐδείχθησαν πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς μυστικῆς Σιών.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος Γρηγόριος ἐν τῷ ἀξιοτίμῳ προςώπῳ τοῦ κυρίου Πρυτάνεως προςφωνῶν ἅπαν τὸ προςωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἀπευθύνει αὐτῷ τήνδε τὴν ἐπιστολὴν [1], ἣν καὶ κατατίθημι μετὰ εἰκόνος τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως κατεσκευασμένης ἐκ σεντεφίου.

† Ὁ Λιβάνου Παῦλος

Τηλεγράφημα ἐξ Ἄργους.

23 Μαρτίου 1912

Σπυρίδωνι Λάμπρῳ
Πρυτάνει Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου,
Γενικῷ Γραμματεῖ Συνεδρίου Ἀνατολιστῶν, Ἀθήνας.

Σύλλογος Καθηγητῶν Γυμνασίου Ἄργους ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου καὶ δεκάτου ἕκτου συνεδρίου Ἀνατολιστῶν, γηθόσυνος δράττεται εὐκαιρίας, ἵνα ἀπὸ τῆς κοιτίδος ταύτης τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τῆς χώρας Δαναοῦ, ἐν ᾗ τὸ πρῶτον ἀνέτειλεν,

[1] Ἴδε ἀνωτέρω σελ. 127.

ἐκαλλιεργήθη καὶ ἠνδρώθη ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ἐν ᾗ ἀνεδείχθησαν αἱ πολύχρυσοι Μυκῆναι, τὰ Κυκλώπεια τῆς Τύρινθος κτίσματα καὶ περιφανεῖς Ἀργολικοῦ πεδίου πόλεις, εὐφροσύνως ἅμα καὶ ὑπερηφάνως χαιρετίσῃ τὸν τηλαυγῆ καὶ φωτοβόλον ἀστέρα Ἀνατολῆς, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, οὗ καὶ ἡμεῖς τρόφιμοι τυγχάνομεν, ἐγκάρδια δ' ἐκφράσῃ συγχαρητήρια τῷ μεγατίμῳ Πρυτάνει, ἐπαξίως ἐκπροσωποῦντι ἐθνικὴν ἡμῶν παίδευσιν κατὰ τὰς ποικίλας αὐτῆς ἐκφάνσεις, τὴν ἰδίαν δ' ἡμῶν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν, ὅτι ἡ εὐγενὴς ἑλληνικὴ χώρα ἡ ἀφθόνως διασκορπίσασα τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας εἰς πᾶσαν ἐκπολιτισθεῖσαν γῆν ὡς καλὴ καὶ φιλόστοργος μήτηρ ἀπολαμβάνει τὰ τροφεῖα, δίκαιον φόρον παρὰ πάσης πεπολιτισμένης χώρας σπευσάσης νὰ συμμετάσχῃ Πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν καὶ διὰ συμμετοχῆς συνεδρίου Ἀνατολιστῶν διατυπώσῃ, ὅτι ἡ μεγάλη ἡμῶν πατρὶς πλησίστιος χωρεῖ εἰς τάξιν πεπολιτισμένων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Μπαρμπαρρῆγος

Οἱ Καθηγηταὶ
Ἁγιοσοφίτης, Πολίτης, Λουΐζος, Μασουρίδης, Φασόης

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀργυροκάστρου.

29 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι φόρον ἐλάχιστον εὐγνωμοσύνης ἀποτίνοντες ὑποβάλλομεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ἵνα ἡ φωτοβόλος ἑστία τοῦ Ἑλληνισμοῦ σελαγίζῃ ἐςαεί.

Ἐν Ἀργυροκάστρῳ τρόφιμοι
Λάππας, Γοδέλλης, Τζάκας, Δήμας, Λαμποβιτιάδης, Δίλιος, Τσέλλιος, Νότσκας

Ἔγγραφον τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ Ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀτταλείᾳ, τῇ 13η Μαρτίου 1912.

Κύριε Πρύτανι,

Συνημμένως τῷ παρόντι λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν ἐπιστολὴν τῶν ἐπιστημόνων Ἀτταλείας, ἁπάντων ἀποφοίτων τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, οἵτινες μετὰ χαρᾶς μεγάλης χαιρετίζουσι τὴν ἑορτὴν τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετείου αὐτοῦ, ἐπὶ

τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἰδιαίτερα θερμὰ καὶ εὐγνώμονα συγχαρητήριά μου, ἅτε τυγχάνων τῆς τιμῆς νὰ καταλέγωμαι ἐν τοῖς ἀποφοίτοις τούτου.

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως καὶ ἄκρας τιμῆς

Ὁ Ὑποπρόξενος
Γ. Δεπάστας

Κύριον Κον Σπυρίδωνα Λάμπρον
Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κτλ. κτλ. Ἀθήνας

Κύριε Πρύτανι, Ἐν Ἀτταλείᾳ, τῇ 15η Μαρτίου 1912.

Ἄσμενοι κ' ἐν χαρᾷ χαιρετῶμεν τὴν ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι ἑορτὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, τῆς τηλαυγοῦς ταύτης τῶν Μουσῶν κοιτίδος, παρ' ἧς, ὡς ἀπὸ φιλοστόργου μητρὸς, τὰ θεῖα τῆς Θρησκείας καὶ Παιδείας νάματα ἀπεμυζήσαμεν. Καὶ λαμπαδηφοροῦντες μὲ τὴν δᾷδα ἣν παρ' αὐτῆς ἔχομεν λαβόντες, συνεορτάζομεν μετὰ συμπάσης τῆς Ἑλληνίδος φυλῆς εὐγνωμόνως συγχαίροντες κ' εὐχόμενοι ὅπως πάντοτε καὶ ἀνταξίως τῆς θείας ἡμῶν ἱστορίας προπορεύηται ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ καὶ καλλιεργείᾳ τῆς παιδείας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε, Κύριε Πρύτανι, τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἀπείρου ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελοῦμεν

Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

† ***Ὁ Πισιδίας Γεράσιμος*** ἀπόφοιτος Νομικῆς
Δ. Πολύτιμος ἰατρὸς
Ἰ. Κ. Παπαδόπουλος ἰατρὸς
Σ. Κ. Σανίδης ἰατρὸς
Δρ ***Β. Πιπερίδης*** ἰατρὸς
Δρ ***Β. Δ. Θεοφανίδης*** δικηγόρος
Ν. Ἀγαθοκλῆς ἰατρὸς
Α. Παντελίδης δικηγόρος
Γ. Εὐσταθιάδης ἰατρὸς
Δ. Ν. Κόντος φιλόλογος

Τηλεγράφημα ἐκ Βαρσοβίας.

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

2 Ἀπριλίου 1912.

Ἕλληνες φοιτηταὶ Βαρσοβίας πέμποντες alma mater ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ 75 αὐτῆς ὑπάρξεως εὐχὰς ὑπὲρ μακροχρονίου ἀκμῆς.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βηρυτοῦ.

24 Μαρτίου 1912.

Recteur Université, Athènes

Félicitations cordiales a l'occasion du Jubilé.

Consul ***Vassiliou***

25 Μαρτίου 1912.

Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον

Ἀθήνας.

Ἔτη μακρά.

Σύλλογος Ὅμηρος

Ἔγγραφον τοῦ ἐν Βιέννῃ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Βιέννῃ, 22 Μαρτίου 1912

Πρὸς τὸ Σεβ. Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, εἰς Ἀθήνας.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω πρὸς τὸ Σεβ. Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος αὐτοῦ, τὰς ἐγκαρδίους συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ ἐν Βιέννῃ Βασ. Γεν. Προξενείου τῆς Ἑλλάδος, εὐχόμενος ἵνα ὅσον εἰς τὸ παρελθὸν τόσον καὶ εἰς τὸ μέλλον διαπρέψῃ ὡς ὑψηλὸν κέντρον ἁπάσης τῆς πνευματικῆς μορφώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δέχθητε, παρακαλῶ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἄκρας πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου, μεθ᾽ ἧς διατελῶ

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος
κ.ἀ.α. ὁ γραμματεὺς
Δαμιανὸς

Ἔγγραφον τοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἐν Βιέννῃ ἑλληνικῆς κοινότητος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Βιέννη, Μαρτίου 22 1912

Γεραρὲ Πρύτανι τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου
κύριε Σ. Λάμπρε

Καὶ ἡ ἐν Βιέννῃ γεραρὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, σεμνυνομένη διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑβδομηκονταπενταετοῦς δράσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, ὡς περιθάλψασα φιλοστόργως ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς τοὺς ἀοιδίμους ἐκείνους ἄνδρας καὶ διδασκάλους τοὺς διδάξαντας καὶ παιδαγωγήσαντας τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν αὐτοῦ, χαίρει μετὰ τῶν ἑορταζόντων καὶ εὔχεται ἵνα ἡ θεία χάρις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σκέπῃ, περιφρουρῇ καὶ προάγῃ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν ἵδρυμα ἐς ἀεὶ εἰς τὴν ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν τέκνων τῆς πατρίδος, ἐξ ὧν προςδοκᾷ μετ᾽ ἐλπίδων τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διακαοῦς πόθου πάσης ἑλληνικῆς καρδίας.

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος τῆς ἐν Βιέννῃ γεραρᾶς Κοινότητος
Ἀρχιμανδρίτης Σ. Ζερλέντης

Τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Συμμετέχων καὶ μακρόθεν τῆς σήμερον ἑορτῆς εὔχομαι ὅπως ἡ κοινὴ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἑστία οὔποτε λήξει παρέχουσα φῶς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ μορφώσεως καθ' ἅπασαν Ἀνατολὴν, ἐσαεὶ καύχημα σύμπαντος Ἑλληνισμοῦ.

Κωνσταντῖνος Μπούκουρας

Τηλεγράφημα ἐκ Βόλου.

25 Μαρτίου 1912

Κύριον Σ. Λάμπρον Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, συγκεκινημένοι ἐκ τῶν χαρμοσύνων ἑορτῶν αἵ ὁποῖαι σήμερον ἄρχονται ἐπὶ τῇ 75ετηρίδι τοῦ περιφανοῦς ἱδρύματος, συμμετέχομεν νοερῶς αὐτῶν, καὶ ἀπευθύνομεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια. Εὐγνωμόνως ἐνθυμούμενοι τὴν πρὸς αὐτὸ πνευματικὴν ὀφειλὴν ἡμῶν ὑπερηφανευόμεθα ὅτι ἐμαθητεύσαμεν εἰς ἵδρυμα τὸ ὁποῖον ἐπέχυσεν ἄφθονον τὸ φῶς τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ προήγαγε τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν πόθους.

Οἱ διδάκτορες τῶν Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

1) τῆς Ἰατρικῆς· Χατζηκώστας, Κασσιόπουλος, Λαδόπουλος, Μηνόπουλος, Δ. Σαράτσης, Κουτσογιάννης, Ῥιζόπουλος, Βαρλαμίδης, Κουτσαγγελῆς, Κυρίτσης, Μαρκίδης, Ζούλιας, Ἀργύρης, Ἐγγλέζος, Κολοβὸς, Ν. Σαράτσης, Καραπάκης, Κοντογεωργίου, Γεννηματᾶς, Παπαδημητρίου, Μουρτζόπουλος, Γριβελᾶς, Πετράκος, Παπαδῆμος, Μαλακατὲς, Κανταρτζῆς, Παίδαρος, Ἀναγνώστου, Κουκουβῖνος, Φιλιππάκης, Γεωργιάδης, Ἀλμπανόπουλος, Δουσταμπάνης.

2) τῆς Νομικῆς· Παπαϊωάννου, Νικολέττος, Σφέτσος, Καλαμίδας, Παπαμῆτρος, Παπαδημητρίου, Ζῖφος, Ἐπιφανείου, Γιαννακόπουλος, Ζήσης, Παρθένης, Ι. Παρθένης, Χρήστου, Καρακίτης, Γεροντόπουλος, Χαλκιᾶς, Αἰγιαλείδης, Μπουφίδης, Κωνσταντινίδης, Χρυσοχοΐδης, Ἀχιλλεὺς Νικολαΐδης, Λιούσης, Σπυρίδης, Λιβανὸς, Χρυσοβελώνης, Γραμματικὸς, Ζάχος, Ἀρ. Καρτάλης, Ἀλκ. Νικολαΐδης, Βαλσαμάκης, Καρατζᾶς, Κουτσογιάννης.

3) τῆς Θεολογίας· Παπαδημητρίου, Χρήστου.

4) τῆς Φιλοσοφικῆς· Πετράτος, Λαζαρίδης.

5) τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Μαθηματικῶν· Τσαμασφύρας, Χατζηβασιλείου, Σφέτσος, Μαυραντώνης.

6) τῆς Φαρμακευτικῆς· Γραναρίδης, Σχοινᾶς, Κωστῆς, Φαλούκας, Λεων. Φαλούκας, Παρθένης, Πολυζώης, Παπαδάκης.

Τηλεγράφημα ἐκ Βραΐλας.

19 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Τῷ τηλαυγεῖ τοῦ Πανελληνίου φάρῳ Φιλολογικὸς Σύλλογος Πλάτων ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι σήμερον εὔχεται ἵνα αἱ ζωογόνοι αὐτοῦ ἀκτῖνες ζωογονήσωσι καὶ ἄλλας ἑλληνικὰς χώρας ἀπελευθερουμένας τῆς δουλείας.

Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Παπακωνσταντινίδης, Μύλας, Κοντογούρης, Λυκιαρδόπουλος, Δρακούλης, Μάνος, Καλλίνικος.

Ἔγγραφον τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Βραΐλας.

Ἐν Βραΐλᾳ, τῇ 10 Μαρτίου 1912

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ἡ ἐν Βραΐλᾳ Ἑλληνικὴ Κοινότης χαιρετίζει μακρόθεν τὴν χαρμόσυνον ἑορτὴν τὴν διατρανοῦσαν τὰ ἀγαθὰ ὅσα παρέσχε καὶ παρέχει ἐν Ἀνατολῇ ὑπὸ διανοητικὴν καὶ ἐθνικὴν ἔποψιν τὸ ἀνώτατον τοῦ Ἑλληνισμοῦ παιδευτήριον.

Ἡ δᾳς τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, σβεσθεῖσα ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ τῆς ἀσιατικῆς βαρβαρότητος, ἀνέλαμψε διὰ τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῆς ἑστίᾳ. Τρία τέταρτα αἰῶνος παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἱδρύθησαν καὶ ἄλλα εὐκλεῆ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν τεμένη ἐν τῇ τέως δούλῃ Ἀνατολῇ, ὅπως διασκεδάσωσι τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς βαρβαρικῆς ἀμαθείας. Ἀλλ' εἰς τὸ ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἀνήκει ἡ δόξα, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ζοφεροῦ σκότους τῆς ἀσιατικῆς βαρβαρότητος αὐτὸ πρῶτον ὑπῆρξεν οὐ μόνον ὁ τηλαυγὴς φάρος, ὅστις ἐφώτισε τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα, ὅπερ ἐξήγειρε τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν δούλων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Φόρον ὅθεν εὐγνωμοσύνης καὶ λατρείας τελοῦσα ἡ Κοινότης ἡμῶν ἀποστέλλει ἕνα θερμὸν αὐτῆς χαιρετισμὸν, εὐχομένη ὅπως τὰ ἑλληνικὰ Πανεπιστήμια συνεχίσωσιν ἐςαεὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν γένει.

Δέξασθε, Κύριε Πρύτανι, τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς ἐν Βραΐλᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος

Π. Δ. Κουντούρης *Ν. Δ. Χαραλάμπης*
Ἀρ. Γαλιατσᾶτος *Μ. Ἐμπειρίκος*

Τηλεγράφημα ἐκ Βραΐλας.

22 Μαρτίου 1912.

Πρυτανείαν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Πνευματικῇ τροφῷ, ἥτις τριῶν γενεῶν τῆς ἐπιστήμης θεράποντας καὶ τῆς πατρίδος προμάχους ἐγαλούχησεν, εὐγνωμονοῦντες συγχαίρομεν, εὐχόμενοι ὅπως ἐςαεὶ ἄσβεστον σελασφόρον πυρσὸν διατηρῇ ἐπ᾽ ἀγαθῷ μεγάλης πατρίδος καὶ πολιτισμοῦ.

Διδάκτορες

Κονδούρης ἰατρὸς, Χρῆστος Παΐζης ἰατρὸς, Ἀριστείδης Κουσούδης ἰατρὸς, Ἀντώνιος Παπακωνσταντινίδης διδάκτωρ Φιλολογίας.

Τηλεγράφημα ἐκ Βρυούλλων.

24 Μαρτίου 1912.

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Εὐγνώμων συμπανηγυρίζω εὐχόμενος πνευματικῇ τροφῷ εὐστοχίαν.

Νικόλαος Μπεντεκίδης
Διευθυντὴς Ἀναξαγορείου Σχολῆς

Τηλεγράφημα ἐκ Γαλαζίου.

24 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Σύσσωμος Ἑλληνικὴ παροικία Γαλαζίου, ὁλοψύχως μετέχουσα πανελληνίων ἑορτῶν ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι ἐθνικοῦ τηλαυγοῦς φάρου φῶς ἀληθινὸν καὶ ζωὴν ἐθνικὴν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον μεταλαμπαδεύοντος, ἐγκάρδια διαπέμπει συγχαρητήρια

ἐπὶ μέχρι τοῦδε ἐθνικῇ αὐτοῦ δράσει καὶ διαπύρως εὔχεται μέλλουσαν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ἀπρόσκοπτον καὶ καρποφόρον ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ ἐπιστήμης καὶ ἔθνους.

Ὁ Πρόεδρος
Καραβίας

Τηλεγράφημα ἐκ Γυθείου.

23 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ὄντες, χαιρετίζομεν αὐτὸ εὐφρόσυνοι ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῇ μηνυούσῃ τὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομηκονταπενταετίαν πνευματικὴν καρποφόρον ἐνέργειαν αὐτοῦ, καὶ νοερῶς παριστάμενοι ἐν τῇ πανελληνίῳ ταύτῃ πανηγύρει καὶ μετὰ τῶν μεγάλων τῆς ἐπιστήμης ἱεροφαντῶν τῶν ἐν αὐτῇ συνηγμένων συναγαλλόμενοι, εὐχόμεθα ἐκ καρδίας, ὅπως ὁ Ὕψιστος κρατύνῃ καὶ ἐνισχύῃ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἵνα τὸ ἐκ τῆς ἑστίας τοῦ ἀληθοῦς τούτου τῆς ἑλληνικῆς σοφίας πρυτανείου ἐκπεμπόμενον ἀείζωον πῦρ τοῦτο μὲν διαθερμαίνῃ ἀπαύστως τὰς ἑλληνικὰς καρδίας πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ἀνταξίων τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας, τοῦτο δὲ καταχέῃ πάσῃ τῇ Ἀνατολῇ τὸ αἰγλῆεν ἀλλὰ γλυκὺ φῶς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Ἐντολῇ Συλλόγου Καθηγητῶν
Ἐμμ. Φραγκίδης
Γυμνασιάρχης

Ἔγγραφον τοῦ ἐν . . . . . Ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος.*

Κύριε Πρύτανι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω Ὑμῖν τὸ ἔγκλειστον τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν ἰατρῶν ἔγγραφον, ὑποβαλλόντων Ὑμῖν τὰς εὐχάς των ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὰς εὐχὰς ταύτας τῶν ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὑπογεγραμμένων, ὧν οἱ τρεῖς Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι κακῇ τῇ μοίρᾳ ἔτι τυγχάνοντες ἀλλ᾽ οὐχὶ ὀλιγώτερον διὰ τοῦτο ἀκραιφνεῖς πατριῶται, ὑποβάλλουσι τὴν παράκλησιν ὅπως ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἀναμνηστικοῦ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τεύχους ἢ δημοσιεύσεως τοῦ ἐγγράφου, παραλειφθῇ ὁ τόπος τῆς

* Ἀριθ. 4124 Πανεπιστημιακοῦ Πρωτοκόλλου.

προελεύσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὑπογραφῶν, προσέρχομαι κἀγώ, εὐγνωμόνως τηρῶν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτήσεώς μου καὶ ὑπερηφάνως τὸ δίπλωμα Αὐτοῦ φέρων, νὰ συνενώσω τὰς εὐχάς μου ὑπὲρ τῆς ἀκμῆς τοῦ τε Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καὶ νὰ διαβεβαιώσω Ὑμᾶς, ὅτι οὐδενὸς μέσου ἐν τῷ σταδίῳ μου θέλω φεισθῆ, ὅπως καὶ ἐνεργότερον τὸ ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἐνδιαφέρον τῶν ὁμογενῶν προκαλέσω.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, Κύριε Πρύτανι, ὅπως παρακαλέσω Ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Ὑποπρόξενος . . . . . .

Κύριε Πρύτανι,

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, ἐν τῷ τῆς Ἑλλάδος Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμην σπουδάσαντες καὶ ταύτην ἐν τῇ . . . . . χώρᾳ ἀσκοῦντες, μνήμονες τῶν πρὸς τὴν πνευματικὴν ἡμῶν τροφὸν ὑποχρεώσεων, προαγόμεθα ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν τὰς συγχαρητηρίους ἡμῶν εὐχὰς καὶ νὰ διαδηλώσωμεν τὴν ζωηρὰν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ἀνθ' ὅσων τοῦτο ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν μορφώσεως ἀπειργάσατο. Τῆς πολυτίμου αὐτοῦ διδασκαλίας τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς νῦν συγκομίζοντες καὶ τῶν παραγγελμάτων αὐτοῦ πιστῶς ἐχόμενοι, ἐπευχόμεθα ὅπως τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἐν τῇ νέᾳ τῶν κατ' αὐτὸ διαρρυθμίσει, παραστατοῦν εἰς τὰς εὐγενεῖς ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ ὅλου κράτους προσπαθείας, ἀποβῇ ὁ τηλαυγὴς φάρος, ὅστις θὰ φωτίσῃ τὰ ἐρέβη τῆς ἀγνοίας καὶ θὰ διασπείρῃ ἀνὰ τὴν καθ' ἡμᾶς ἰδίᾳ Ἀνατολὴν ἀξίους ἐπιστήμονας, ἀληθεῖς τῆς ἐπιστήμης μύστας καὶ ἀποστόλους.

Ἐπὶ τούτοις, παρακαλοῦμεν, Κύριε Πρύτανι, νὰ δεχθῆτε τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἄκρας τιμῆς καὶ ἐξιδιασμένης ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Οἱ ἰατροὶ

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί).

Τηλεγράφημα ἐκ Δεδεαγάτς.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Πανεπιστημίου Ἀθήνας

Ἐξ ὀνόματος εὐγνωμονούντων ἐπιστημόνων ὁλοκλήρου Σαντζακείου ἀποστέλλω ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ὁ Ὑποπρόξενος ***Δρόσος***

Τηλεγράφημα ἐκ Δρέσδης.

25 Μαρτίου 1912

Πανεπιστήμιον Ἀθήνας

Ἐκ τῆς κλασικῆς χώρας τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ φωτισμοῦ ἀγαθῶν πέμπομεν πανηγυρίζοντι Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ὑπὲρ μακραίωνος βίου καὶ διηνεκοῦς ἐπιστημονικῆς προόδου ἐπὶ ἐλευθερίᾳ Γένους.

Ἑλληνικὴ Κοινότης Δρέσδης

Τηλεγράφημα ἐκ Δρέσδης.

25 Μαρτίου 1912

Πανεπιστήμιον Ἀθήνας

Τῇ φωτοβόλῳ πνευματικῇ ἑστίᾳ τοῦ Γένους, τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τρία τέταρτα αἰῶνος ἐφώτισε καὶ ἐθέρμανε πνεύματα καὶ καρδίας ἑλληνικὰς περὶ ἀληθείας καὶ φιλοπατρίας σεβάσματα καὶ εὐχὰς ὑπὲρ περαιτέρω ἐξακολουθήσεως καὶ ἀκμῆς πέμπει

Πρόξενος Δρέσδης
Δεϊμερτζόγλου

Ἔγγραφον τοῦ ἐν Ζαγραβίᾳ τῆς Κροατίας Πανεπιστημίου.

A l' Université Nationale de Grèce à Athènes.

L'Université croate a reçu avec plaisir votre honorable invitation pour la célébration du soixante-quinzième anniversaire de la fondation de votre Université et vous en remercie de coeur.

En effet, son désir serait grand d'assister à cette solennité, dans laquelle on va célébrer la tradition du progrès de la civilisation de la vieille Hellade. Malheureusement, l'Université croate en est empêchée à cause de la grande distance, et aussi en raison de travaux scientifiques qui ne permettent pas, pour le moment, une longue absence des professeurs.

Toutefois, l'Université croate s'estimera heureuse d'assister, au moins en pensée, à la célébration du soixante-quinzième anniversaire de l'Université d'Athènes, et envoie avec ses plus chaleureuses félicitations ses vœux sincères

pour que ses travaux soient couronnés de grands succès pour le bonheur et le profit de la science et de la civilisation de la grande nation grecque.

Avec ses saluts confraternels:

Le Senat académique de l'Université royale de François-Joseph 1er.

Zagreb en Groatie, le 1. April 1912.

Le Recteur
Dr J. Domac

Τηλεγράφημα ἐκ Ζακύνθου.

23 Μαρτίου 1912

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας

Ὁ Σύλλογος τοῦ Γυμνασίου Ζακύνθου ὑποβάλλει εὐλαβῶς θερμότατα συγχαρητήρια γεραρῷ Πρυτάνει Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἄγοντος χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐπὶ σταδιοδρομίᾳ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν οἷς μεταλαμπαδεύει εἴς τε τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀλύτρωτον ἔθνος τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας καὶ διαθερμαίνει τοὺς πανελληνίους πόθους.

Γυμνασιάρχης
Σπ. Δάλλας

Τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Εὐγνωμονοῦντες ὑποβάλλομεν μετὰ συναδέλφων δικηγόρων ἐκπαιδευθέντων Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἐπετηρίδι.

Σπῦρος Τζαμτζῆς, Φιλώτας Παπαγεωργίου

Τηλεγράφημα τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

24 Μαρτίου 1912

Εὐρύτατα μετέχοντες παγκοίνου χαρᾶς ἐπὶ ἑορταῖς Πανεπιστημίου, ὁλοθύμως ἐπικαλούμεθα ἐκ Σιὼν τῆς ἁγίας ἐπὶ ἀγλαὸν καὶ περίλαμπρον τοῦτο τέμενος Μουσῶν δαψιλεῖς εὐλογίας Πατρὸς φώτων.

*† **Πατριάρχης Δαμιανὸς***

Τηλεγράφημα ἐξ Ἱεροσολύμων.

26 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Γυμνάσιον Ἱεροσολύμων, γηθοσύνως συμμετέχον πανηγυρισμοῦ ἑβδομηκονταπενταετηρίδος ἱδρύσεως πολυλάμπρου Μουσῶν τεμένους, θερμὰ ὑποβάλλει συγχαρητήρια, εὐχόμενον πανηγυρίσαι ἐνδόξως καὶ ἑκατονταετηρίδα πρὸς ἄφθιτον δόξαν Ἐκκλησίας καὶ Γένους.

Γυμνασιάρχης ***Ἀρχιμανδρίτης***

Καθηγηταὶ

Γλάδης ***Ἑρεμπουρσεβέλης***
Καρατζᾶς ***Παντελίδης***
Λόδης ***Βραδυπόδης***
Μαθιᾶς ***Ζαχαρούλας***
Ἀγαπητοῦ

Τηλεγράφημα ἐξ Ἱεροσολύμων.

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Τρόφιμοι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀποδίδοντες εὐγνωμόνως τροφεῖα διαπέμπομεν θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ εὐτυχεῖ πανηγυρισμῷ ἑβδομηκονταπενταετηρίδος αὐτοῦ.

Γρηγ. Καλλίδης, Μητροπολίτης Ἡρακλείας Ῥαιδεστοῦ, Μελισσηνὸς Χριστοδούλου Ἐπίσκοπος Παμφίλου Ταταούλων, Κλεώπας Μέγας Ἀρχιδιάκονος, Γεώργ. Καραδόλας, Ἄγγελος Καδλίδης, Κωνσταντῖνος Ἠλιάδης, Ἰωάννης Μαδιᾶς, Νικόλαος Πόδης, Νικόλαος Σπυρ. Φωτίου, Εὐκλείδης Γ. Γερούσης, Νικόλαος Παπαϊωάννου, Νικόλαος Χριστινίδης, Βαρνάβας Βαρελίδης, Κωνσταντῖνος Γριβέλλας, Κωνσταντῖνος Βλαχόπουλος.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἰκονίου.

25 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι φωτοβόλου κέντρου ἑλληνικῶν γραμμάτων συγχαίρομεν, εὐχόμενοι ἐγκαρδίως τελέσειν πλείστας τοιαύτας.

Οἱ εὐγνωμονοῦντες τρόφιμοι ἰατροὶ

Λεοντιάδης, Κόντης, Κανταρτζῆς, Κωνσταντελάκης, Ἀρτεμιάδης.

Τηλεγράφημα ἐκ Καβάλλας.

28 Μαρτίου 1912

Ἐρίτιμον Πρύτανιν Λάμπρον, Ἀθήνας

Εὐσεβάστως ὑποβάλλομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐφ' ἑορταῖς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἕλληνες διδάσκαλοι Πραβίου καὶ ἐπαρχίας Ἐλευθερουπόλεως Μακεδονίας.

Θεόφιλος Ἀθανασιάδης

Ἔγγραφον τῆς ἐν Καΐρῳ Ἀμπετείου Σχολῆς.

Ἐν Καΐρῳ, τῇ 5/18 Ἀπριλίου 1912

Ἐλλογιμώτατε Κύριε Πρύτανι,

Ἡ Ἀμπέτειος Σχολή, σχοῦσα τὴν τιμὴν νὰ κληθῇ ὅπως μετὰ τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐκπαιδευτηρίων μετάσχῃ τῶν ἐπὶ τῇ 75η ἐπετηρίδι τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τελουμένων ἑορτῶν, εὐγνωμόνως ἀπεδέξατο τὴν πρόσκλησιν, καὶ διὰ μὲν τοῦ ἀξιοτίμου δικηγόρου κ. Ἱππ. Καραβία, προθύμως τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτῆς ἀποδεξαμένου, ἔσπευσε νὰ παραστῇ εἰς ταύτας, διὰ δὲ τῆς παρούσης καθηκόντως προάγεται ἐκφράσαι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ εἰλικρινῆ αὐτῆς συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ ἑβδομηκονταπενταετεῖ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἐν Ἑλλάδι Πανδιδακτηρίου, ὅπερ ὡς λαμπτὴρ μὲν φωταγωγὸς ταῖς τῆς διδασκαλίας ἀκτῖσι καταφωτίζει τοὺς τῆς παιδείας ἐραστάς, ὡς πολυχεύμων δὲ πηγὴ ἀρδεύει τοῖς δαψιλέσι καὶ ζωοπαρόχοις νάμασι πάντας τοὺς διψῶντας τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν, ἀφ' ἑτέρου δ' εὐχηθῆναι τῷ μὲν σεμνῷ τούτῳ τῶν Μουσῶν τεμένει τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι σταδιοδρομίαν καὶ τὴν δόξαν ἄδυτον καὶ ἀειλαμπῆ, τοῖς δὲ ἐν αὐτῷ διδάσκουσι καὶ διδασκομένοις τὴν παρὰ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ τῆς σοφίας χορηγοῦ ἐνίσχυσιν καὶ τὸν φωτισμὸν πρὸς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ ἀρετῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Ἀμπετείου Σχολῆς

† Ὁ Σιναΐου Πορφύριος

Τηλεγράφημα ἐκ Καλαβρύτων.

22 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Σύλλογος Καθηγητῶν εὐγνώμων πνευματικῇ ἑστίᾳ σελαγησάσῃ ἀνὰ πᾶν γένος καὶ περὶ αἰῶνα γαλουχησάσῃ ἑλληνικὴν φυλὴν, εἰς

ζηλωτὸν δ' ὕψος προαγαγούσῃ ἐπιστήμας, συγχαίρει ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι, εὐχόμενος εἰς ἄπειρον δᾳδουχεῖν καὶ προαγεῖν Γένος καὶ ἁδρὰ παρέχεσθαι ἐπιστημονικῆς ἁμίλλης καὶ ὑπεροχῆς δείγματα.

Γυμνασιάρχης
Δεκάζος

Τηλεγράφημα ἐκ Καβάλλας.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Εὐγνωμόνως ἀποδίδοντες τροφεῖα γαλουχήσαντι ἡμᾶς Πανεπιστημίῳ συγχαίρομεν αὐτῷ ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι καὶ εὐχόμεθα Πανεπιστήμια ἀμφότερα εἶναι τηλαυγὴς φάρος καὶ ἐκπέμπειν ἐςαεὶ ἀκτῖνας θείων ἐπιστημῶν.

Φεσσᾶς, Καλεντζῆς, Στάνης, Νικήτας, Λογῆς, Πουλίδης, Ἀναστασιάδης, Μαρκατζῆς, Βασιλειάδης, Οἰκονομίδης, Τριαταφυλλίδης, Παπαϊωάννου, Οἰκονομίδης, Κωνσταντινίδης, Πρωτοπαπᾶς.

Τηλεγράφημα ἐκ Καλαμῶν.

25 Μαρτίου 1912

Κύριον Πρύτανιν, Ἀθήνας

Τὸ Γυμνάσιον Καλαμῶν κωλυθέντος ἀπροόπτως Γυμνασιάρχου ἀντιπροςωπεῦσαι αὐτὸ ὑποβάλλει Σεβαστῷ Πανεπιστημίῳ συγχαρητήρια ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ, καὶ εὔχεται ἵνα ὡς παμφαὴς πυρσὸς φωτίζῃ τόν τε δοῦλον καὶ ἐλεύθερον Ἑλληνισμὸν, οὗ ἄρρηκτος κρῖκος διατελεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ.

Μετὰ σεβασμοῦ
Γρηγοράκης, Γυμνασιάρχης,

Ἀλούπης, Ἀλεξάκης, Τζανετάκης, Παπαθανασόπουλος, Κουσουλᾶκος, Χρηστακόπουλος, Ματαράγκας, Καθηγηταί.

Τηλεγράφημα ἐκ Καρδίτσης.

23 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Συγχαίρω ἡμέρας χαρᾶς ἐπὶ πανηγυρισμῷ ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου δαπάναις οὗ ἐσπού-

δασα. Εὔχομαι ὅπως τοῦτο ἐςαεὶ τὸ μὲν τηλαυγεῖς ἐκπέμπῃ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἀκτῖνας εἰς σύμπαντα τὸν πνευματικὸν κόσμον, τὸ δὲ ἅπαν Ἑλληνικὸν εἰς μεγαλουργίαν ἐγείρῃ.

Μετὰ ἐξόχου ὑπολήψεως

Νικ. Δ. Νικολάου

Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Καρδίτσης

Τηλεγράφημα ἐκ Κερκύρας.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Γυμνάσιον Κερκύρας, συμμετέχον χαρμοσύνου γεγονότος ἑορτῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τηλαυγοῦς φάρου ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐκφράζει ἐγκάρδια αὐτοῦ συγχαρητήρια καὶ χαιρετίζει γηθοσύνως ἐπιστημονικὰς κορυφὰς ἀντιπροςωπευούσας διεθνῆ ἐπιστήμην ἐν Συνεδρίῳ Ἀνατολιστῶν.

Γυμνασιάρχης

Σπ. Δούγαρης

Τηλεγράφημα ἐκ Κερκύρας.

28 Μαρτίου 1912

Spyros Lambros, Rector Universität, Athen.

Ihnen und Universität danke ich von Herzen für die hohe Ehre des Doctor honoris causa und gratuliere zu dem Feste das unter ihrer Leitung so glänzend verläuft.

Wilhelm Dörpfeld

Ἔγγραφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου Κοριτσᾶς Μακεδονίας.

Ἐν Κοριτσᾷ, τῇ 14η Μαρτίου 1912.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Μὴ δυνάμενος ἕνεκα λόγων ὑπηρεσιακῶν νὰ παραστῶ, παρὰ τὸν σφοδρόν μου πρὸς τοῦτο πόθον, κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τὰς ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀγομένας, ὅπως ἀντιπροςωπεύσω τὸ ἡμέτερον Μπάγκειον Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω Ὑμῖν ἀπὸ τὴν γωνίαν ταύτην τῆς Νοτιοδυτικῆς Μακεδονίας τὰ ἔνθερμα συγχαρητήρια ἐμοῦ τε καὶ σύμπαντος τοῦ ἐν τῷ Γυμνασίῳ διδάσκοντος προςωπικοῦ ἐπὶ τῷ

εὐτυχεῖ καὶ ἱστορικῷ τούτῳ γεγονότι τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου καὶ ἐκφράσω τὰς διαπύρους μου εὐχάς, ὅπως τὸ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν ἀνώτατον τοῦτο ἐπιστημονικὸν ἵδρυμα, τὸ ἐπὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη γενεὰς ὅλας εἰς τὰ νάματα τῆς ἐπιστήμης μυῆσαν, ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μήκιστον ἔτι χρόνον διὰ τῶν φωτοβόλων πυρσῶν τῆς ἐπιστήμης σύμπασαν τὴν Ἀνατολὴν φωτίζον πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἔθνους τοῦ ἑλληνικοῦ.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε, παρακαλῶ, Κύριε Πρύτανι, τὰς διαβεβαιώσεις μου περὶ τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ

Ὁ Γυμνασιάρχης
Μ. Πέτρου

Ἐπιστολὴ ἐκ Κρακοβίας.

Monsieur le Recteur, Cracovie 23. Mars 1912

Depuis quelques mois je me réjouissais infiniment à l'idée de pouvoir vous présenter personnellement, Monsieur le Recteur, qui avez si bien mérité de la philologie hellénique, les félicitations de l'Université des Jagellons pour l'Université d'Athènes. Mais accablé de travaux concernant la commission d'examen, il m'est impossible, à mon grand regret, de réaliser ce projet.

Je prends la liberté de vous annoncer que je vais dédier l'un des volumes de l'édition des œuvres de St. Grégoire de Nazianze, qui va paraître, à l'Université d'Athènes qui continue glorieusement les traditions scientifiques de l'ancienne Hellade.

Veuillez agréer, Monsieur le Recteur, l'expression de mes sentiments distingués.

Léon Sternbach

Τηλεγράφημα ἐκ Κρήνης (Τσεσμέ).

26 Μαρτίου 1912.

Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι ἑορτῇ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἰατροὶ Κρήνης προσφέρουσιν ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εἰλικρινεστάτας εὐχάς.

Γεώργιος Βλάμος, Νικόλαος Βλάμος, Κωνσταντῖνος Ψαλτάκης, Ἰωάννης Ἰατρίδης, Γεώργιος Τζιμάρας.

Τηλεγράφημα ἐκ Κυπαρισσίας.

22 Μαρτίου 1912.

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Γηθοσύνως μετέχοντες νοερῶς Πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν ὑποβάλλομεν εὐλαβῆ συγχαρητήρια.

Γυμνασιάρχης Κυπαρισσίας
Κ. Α. Λάσκαρης

Τηλεγράφημα τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντινουπόλεως.

25 Μαρτίου 1912.

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐξ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντινουπόλεως, μνῆμον τῶν δεσμῶν τῶν συνδεόντων αὐτοὺς πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, θεωρεῖ καθῆκον αὐτοῦ νὰ διαβιβάσῃ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξ οὗ ἐκπέμπονται τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης εἰς σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

Εὐγενίδης
Πρόεδρος

Τηλεγράφημα τοῦ κ. Εὐσταθίου Εὐγενίδου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

24 Μαρτίου 1912.

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ θερμά μου συγχαρητήρια. Προσφέρω δὲ ἑξακισχιλίας δραχμὰς, ὅπως τελεσθῶσιν ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη τρεῖς διαγωνισμοὶ ἱστορίας καὶ λαογραφίας Ἀδριανουπόλεως, Ῥαιδεστοῦ καὶ Αἴνου, ἕκαστος μὲ βραβεῖον χιλίων δραχμῶν καὶ χιλίας δραχμὰς διὰ τοὺς κριτάς.

Εὐστάθιος Εὐγενίδης

Ἔγγραφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζαππείου Παρθεναγωγείου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 20 Μαρτίου 1912.

Τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζάππειον Ἐθνικὸν Παρθεναγωγεῖον, προϊὸν τῆς κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρί-

δος ἀναπτυχθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει τάσεως πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας εἰς τὸ θῆλυ φῦλον, ἐπὶ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἤδη ἔτη τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξυπηρέτησεν, ἀποστέλλον ἰδίᾳ τὰς ἐκ τοῦ Διδασκαλείου αὐτοῦ ἀποφοίτους καθ᾽ ἅπασαν τὴν καθ᾽ ἡμᾶς χώραν. Οὕτω τὸ Ζάππειον διὰ κοινοῦ συνδέεται σκοποῦ πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ κατ᾽ ἐξοχὴν συνεβάλετο εἰς τὴν διάδοσιν καὶ προαγωγὴν τῆς παιδείας καὶ ἐπιστήμης ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἀποστέλλον εἰς αὐτὴν τοὺς τροφίμους αὐτοῦ. Τρόφιμοι δ᾽ αὐτοῦ οὐκ ὀλίγοι εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ζαππείου συνετέλεσαν καὶ ὡς μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς παγιώσεως καὶ προόδου αὐτοῦ ἐμόχθησαν, ἀλλὰ καὶ τρόφιμοι αὐτοῦ ἐπίσης πλεῖστοι ἐδίδαξαν καὶ διδάσκουσιν ἐν αὐτῷ.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζάππειον Ἐθνικὸν Παρθεναγωγεῖον ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου εὐγνωμονοῦν, αὐθόρμητον ἀπευθύνει αὐτῷ θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ, συγχαῖρον αὐτῷ, εὔχεται ὅπως ἐπὶ αἰῶνας ἐξακολουθῇ φωτίζον ἀεὶ διὰ τοῦ φωτὸς τῆς παιδείας καὶ ἐπιστήμης τὰς ἡμετέρας χώρας.

Ὁ Πρόεδρος
† ***Ὁ Διδυμοτείχου Φιλάρετος***

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ν. Κουμαριανὸς

Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (Πέραν).

23 Μαρτίου 1912.

Λάμπρον, Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐθνικὸν Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον Πέραν, ὑποβάλλον εὐγνωμόνως εὐλαβῆ συγχαρητήρια ἐπὶ χαρμοσύνῳ ἑορτῇ φωτοδότιδος γένους ἑστίας, εὔχεται ὅπως ἀνέσπερον φῶς αὐτῆς καταυγάζον ζωογονῇ ἐςαεὶ σύμπασαν Ἀνατολήν.

Πρόεδρος
† ***Ὁ Βιζύης Ἄνθιμος***

Γυμνασιάρχης
Σάρρος

Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (Πέραν).

24 Μαρτίου 1912.

Κύριον Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Οἱ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων Β. Πρεσβείας καὶ Προξενικοῦ αὐτῆς γρα-

φείου ἀπόφοιτοι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ ἐκφράζομεν εὐγνωμοσύνην καὶ βαθεῖαν στοργὴν ἡμῶν πρὸς ἐθνικὸν ἐπιστημονικὸν κέντρον.

Ἐπιτετραμμένος Ἑλλάδος
Ἀλεξανδρόπουλος

Ἐκ Χάλκης Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐλεγεία εἰς Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον
τὴν πέμπτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἐπετηρίδα αὐτοῦ ἑορτάζον.

Δήϊον ἐσκέδασας φῶς γῆν ἐρικυδέα πάτρης
Ἑλλάδος, ὡς λυγρὸν πτόλεμον ἤλυζεν,
Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα
ἔθρεψας Μούσας, κῦδος ἀέξον ἀεὶ
μητέρος εὐκλεέος, τῇ βαρβαρότητι τίναξεν
ἀνθρώπων μερόπων φῦλον ἔθεν γαύρως,
πρᾷόν τ' ἠγάθεόν τ' ἐὸν, οὐρανίοισιν ὁμοῖον.
Οὖλέ τε καὶ χαῖρε, κλεινὴ Ἑλλάδι δᾷς,
τεῦχε δὲ δουλοσύνης στυγερῆς ῥηκτῆρας φῶτας,
Ἑλλάδα δούλην τοὶ ποιήσουσι λυτήν.

Ἐν Χάλκῃ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 18 Μαρτίου 1912.

Μ. Ι. Κεφάλας
Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

Ἔγγραφον τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ Ἕλληνες Ἐπιστήμονες Κωνσταντινουπόλεως
Τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
Πρὸς τὸν ἐρίτιμον Κον Σπ. Π. Λάμπρον
Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου
Ἐν Ἀθήναις

Κύριε Πρύτανι,

Οἱ Ἕλληνες Ἐπιστήμονες Κωνσταντινουπόλεως τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῳ ἑορτῇ τῆς ἑβδομηκονταπενταετοῦς ἐπετηρίδος αὐτοῦ εὐλαβῶς καὶ γηθοσύνως ὑποβάλλουσι τὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν πανηγυρίζουσαν πνευματικὴν τροφὸν, διαβεβαιοῦντες δὲ ὅτι εὐόρκως

καὶ ἐθνοπρεπῶς θὰ κρατῶσιν ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν τὴν ἀκοίμητον τῆς ἐπιστήμης Δᾷδα ἣν παρὰ τῆς ἱερᾶς ἑστίας ἔλαβον, προσφωνοῦσι μετὰ ψυχικῆς χαρᾶς: Ζήτω τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 22 Μαρτίου 1912

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἰατρῶν
Ν. Βασιλειάδης
Μ. Μ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Νομικῶν
Γεώργιος Ἀποστολίδης
Μ. Βανανᾶς

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Καθηγητῶν
Δ. Μ. Σάρρος
Α. Ἰωάννου

Ἔγγραφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάκτορος κ. Μιλτιάδου Καραβοκυροῦ.

Κύριε Πρύτανι,

Μετ' εὐχαριστήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἀναπολῶν τὴν ἐν τῷ ἰοστεφάνῳ ἄστει διατριβήν μου καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1867 φοίτησίν μου ἐν τοῖς ἑδωλίοις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβαλλόμενόν μοι θεωρῶ καθῆκον τοῦτο μὲν νὰ συνεορτάσω καὶ συγχαρῶ ὑμῖν ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἀγλαοῦ τούτου φάρου τῆς Ἑλλάδος τοῦ καταυγάζοντος διὰ τοῦ ἁπλέτου καὶ εὐεργετικοῦ φωτὸς αὐτοῦ ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ συντελοῦντος εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν ἅπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦτο δὲ νὰ εὐχηθῶ ἐκ μέσης καρδίας ὅπως διατελῇ ἐνεργοῦν τὴν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς δόξαν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπισυνάπτω τῇ παρούσῃ ἐν ἰδιαιτέρῳ φακέλῳ ἐπὶ συστάσει συνοπτικήν μου πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον

Μελέτη Συγκριτικὴ
τοῦ Μουσουλμανικοῦ Κληρονομικοῦ Δικαίου
πρὸς τὰ Κληρονομικὰ Δίκαια
τό τε Ῥωμαϊκὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν

ὡς ἐλάχιστον φόρον τῆς αἰωνίου εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τὴν τροφὸν Μητέρα, καὶ παρακαλῶν νὰ δεχθῆτε εὐμενῶς τὴν προσφοράν μου ταύτην καὶ ἀφιέρωσιν διατελῶ μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Μιλτιάδης Καραβοκυρὸς
διδάκτωρ τὰ νομικὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος

Ἔγγραφον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Διευθύνσεως τῶν «Echos d'Orient».

Constantinople, le 8 Avril 1912

Monsieur le Président

Veuillez me permettre, au nom de tous mes confrères de l'Ecole d'études byzantines de Cadi-Keuy (Chalcédoine) et de la Rédaction de la Revue „Echos d'Orient", de présenter nos meilleurs vœux à l'Université d'Athènes à l'occasion des fêtes de son 75me anniversaire.

Ne pouvant assister personnellement à ces fêtes, nous vous serons reconnaissants, Monsieur le Président, de vouloir bien accepter d'être notre interprète auprès de tous vos éminents collègues.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, l'hommage de mon profond respect et l'assurance de ma haute considération.

S. Salaville
Supérieur des Augustins de l'Assomption
Cadi-Keuy, Constantinople

Ἔγγραφον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Κωνστάντσης Ῥωμανίας.

Κωνστάντσα, 20 Μαρτίου 1912

Ἀξιότιμον Κύριον Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθήνας.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι,

Τὴν μεγαλειτέραν ἑορτὴν τῶν γραμμάτων, τὴν ὁποίαν σήμερον σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ἑορτάζει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 75ετηρίδος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ μας Πανεπιστημίου μακρόθεν χαιρετίζοντες, προοιωνιζόμεθα τὸ μέλλον αὐτοῦ λαμπρότερον καὶ διὰ τῆς παρούσης μας σᾶς ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα καὶ τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας εἰς τὸ μέλλον ἀνατιθέμεθα εἰς τὸν τηλαυγῆ τοῦτον φάρον τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν.

Ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὸν πόθον τῆς Κοινότητός μας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας εὑρίσκονται ἱκανοὶ διδάκτορες τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύοντες τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς θεωρήσητε ὡς μετέχοντας τῆς πανελληνίου ταύτης ἑορτῆς μετὰ τῆς αὐτῆς

χαρᾶς καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν πόθων, μεθ᾽ ὧν καὶ τὸ λοιπὸν ἔθνος, καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν, ὅτι τὴν ἡμέραν, καθ᾽ ἣν θὰ τελῆται ἡ χαρμόσυνος αὕτη ἑορτὴ, ἡ καρδία μας θὰ πάλλῃ τοὺς αὐτοὺς ἐθνικοὺς παλμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ οἱ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου θὰ αἰσθάνωνται.

Δέχθητε, παρακαλοῦμεν, Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
τῆς ἐν Κωνστάντσῃ Ἑλληνικῆς Κοινότητος

Δ. Α. Λασκαρίδης *Ε. Σαραφίδης*
Α. Γεωργιάδης *Η. Π. Χρυσούλης*
Δ. Γ. Χρυσικὸς *Χ. Κ. Φραγκόπουλος*

Τηλεγράφημα ἐκ Λαμίας.

22 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Γυμνάσιον Λαμίας, συγχαῖρον σεπτῷ ἀνωτάτῳ παιδευτηρίῳ Ἑλληνίδος νεότητος πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἐπιστήμης θεραπείαν πανηγυρίζοντι, εὔχεται αὐτῷ μακραίωνα τὴν εὐγενῆ δρᾶσιν γενέσθαι, ὅπως ἀκτίνων ἱερᾶς ἑστίας ἀεὶ εὐρύτερον ἐθνικὸν ὁρίζοντ᾽ ἀπαιθριαζουσῶν παῖδες μὲν μεγάλης πατρίδος σέλαϊ λαμπρῷ φωτιζόμενοι εὐθαρσεῖς τὸν μέγαν οἷοί τ᾽ ὦσι δίαυλον ἁμιλλᾶσθαι, κλέος πατέρων κατεργαζόμενοι, πότνια δὲ τροφὸς εὐθαλὴς γεραίρηται, ἀρετῆς πάσης ἀγλαὰ μέλαθρα τροφίμων ἐν ψυχαῖς κρηπιδοῦσα.

Ἐντολῇ Συλλόγου

Γυμνασιάρχης Λαμίας
Ἀθαν. Φυλακτὸς

Τηλεγράφημα ἐκ Λιψίας.

24 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Λάμπρον, Ἀθήνας.

Πανελληνίου ἐγκαυχήματος ἀμφιετηρίδι θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς μακραίωνος ἀκμῆς.

Πρόξενος
Ναοὺμ

Γραμματεὺς
Παπαγεωργίου

Ἔγγραφον τοῦ ἱερέως τῆς ἐν Λιψίᾳ ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας

Ἐν Λιψίᾳ 21/3 1912

Πρὸς τὴν Σεβαστήν μοι Πρυτανείαν τῶν Πανεπιστημίων, Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ, κλπ. κλπ.

Εἰς Ἀθήνας

Σεβαστέ μοι Κύριε Πρύτανι,

Ἡ ἐπ' αἰσίοις χαρμόσυνος 75ετηρὶς τοῦ ὑπ' ἀειμνήστων ἀνδρῶν εἰς τὴν ἀπρόσκοπον προαγωγὴν πάσης ἐπιστήμης παρὰ τῷ Πανελληνίῳ ἱδρυθέντος θεοφρουρήτου Κέντρου καὶ αἱ τελούμεναι δι' αὐτὴν ἐπιφανεῖς ἑορταὶ καὶ παγκόσμιοι συναθροίσεις ἐν ἱεραῖς ἡμέραις Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Ἔθνους δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ συγκινήσωσι βαθύτατα τὴν ἐν τῇ τῶν φώτων πολυυμνήτῳ ἑστίᾳ διαπαιδαγωγηθεῖσαν καρδίαν οἱουδήποτε ἐν αὐτῇ εἰς τὰ νάματα τῆς παιδείας ἐμποτισθέντος.

Ἐὰν τὰ κατὰ σάρκα τέκνα εὐλογοφανῶς χαίρωσιν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἀκμαζούσης καὶ ὑγιαινούσης μητρὸς, ἡ χαρὰ τῶν τὸ εὖ ζῆν παρὰ τῆς πνευματικῆς μητρὸς δαψιλῶς προσπορισαμένων ἐπὶ ταῖς λαμπραῖς Αὐτῆς ἑορταῖς θὰ εἶνε ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ μείζων καὶ πλέον ἢ ἀνέκφραστος διὰ τὴν ἀπαραμίλλητον μεγαλειότητα τῆς ἐν πνεύματι μητρός.

Ἐπὶ τετραετίαν διαπαιδαγωγηθεὶς δαπάναις μάλιστα τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Νικολάου Παρασκευᾶ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, συμμετέχω νοερῶς μετὰ ζωηροτάτης χαρᾶς, ἀκοιμήτου εὐγνωμοσύνης καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας τῆς εὐοιώνου ἀμφιετηρίδος τοῦ φωτοδότου Κέντρου καὶ διατρανῶ Τούτῳ δι' Ὑμῶν, κ. Πρύτανι, τὰ ὁλοκάρδιά μου συγχαρητήρια καὶ ὁλοπροθύμους εὐχὰς, ὅπως Τοῦτο πρὸς ἀνεκλάλητον χαρὰν τῆς πανελληνίου πατρίδος ἀκμαιότερον ἐν τῷ μέλλοντι καὶ εὐκοπώτερον διανύσῃ τὴν κατὰ πάντα ὠφέλιμον Αὐτοῦ σταδιοδρομίαν καὶ ἀξιωθῇ μετὰ πλείονος ἀκμῆς, χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως τῶν εὐχύμων Αὐτοῦ καρπῶν νὰ ἑορτάσῃ πλείστας τοιαύτας πανευτυχεῖς ἀμφιετηρίδας.

Ἡ πατρικὴ καὶ σοφὴ διδασκαλία Ὑμῶν καὶ πάντων τῶν σεβαστῶν ἡμῶν κ. κ. Καθηγητῶν ἔρριψεν ἐν τοῖς μυχίοις τῶν καρδιῶν τῶν μαθητῶν βαθυτάτας ῥίζας καὶ ὑπάρχει πλείστη ἐλπὶς, ὅτι ὁπουδήποτε γῆς εὑρισκόμενοι οὗτοι θὰ εἶνε ἀείποτε μνήμονες τῆς εὐεργέτιδος Μητρὸς καὶ Ὑμῶν πάντων προσπαθοῦντες καὶ ἐν ἔργοις

ν' ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τοῦ γενομένου μεγίστου καλοῦ καὶ νὰ συντείνωσι πάντοτε καὶ κατὰ πάντα εἰς τὴν πρεπώδη ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ φωτεινοτάτου καὶ πανενδόξου Κέντρου.

Διὰ τοιούτων φερελπίδων σκέψεων ἐπαναλαμβάνω αὖθις τὰ ἐγκάρδιά μου συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς, ἐκφράζων τὴν ἀΐδιόν μου πρὸς τὴν φωτοδότιδα Ἑστίαν καὶ Ὑμῖν εὐγνωμοσύνην, ἄπειρον σεβασμὸν, ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ ἀφοσίωσιν.

Ὁ μαθητὴς Ὑμῶν
Ἀρχιμ. ***Θεολόγος Κ. Παρασκευαΐδης***
ἱερεὺς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἐν Λιψίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας

Τηλεγράφημα ἐκ Λευκοσίας.

24 Μαρτίου 1912

Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας

Ἀπουσιάσαντος ἐκτάκτως ἀντιπροσώπου Παγκύπριον Γυμνάσιον τηλεγραφικῶς συγχαίρει ἑορτάζοντι Πανεπιστημίῳ, εὐγνωμονοῦν διὰ μετάδοσιν ἀνθρωπιστικῆς ἑλληνικῆς παιδείας, καὶ εὔχεται ἔτι μείζονα ἐφεξῆς θεραπείαν ἐπιστήμης πρὸς τελειοτέραν ἀνάπλασιν Ἀνατολῆς καὶ πραγμάτωσιν προορισμοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἄμαντος
Γυμνασιάρχης

Τηλεγράφημα ἐκ Δηξουρίου.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πετριτσείου Γυμνασίου, συγχαίρων τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, πνευματικῇ αὐτοῦ μητρὶ, ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι αὐτοῦ, εὔχεται διὰ τῶν ἀκτίνων τῆς ἐπιστήμης νὰ καταλάμπῃ πλεῖστον χρόνον τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλληνίδος νεότητος.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Δ. Παπαγεωργίου

Τηλεγράφημα ἐκ Λουγδούνου (Lyon).

23 Μαρτίου 1912

Lambros Recteur Université, Athènes

Vous remerciant gracieux accueil fait aux doyens Lyonnais me joins personnellement à tous ceux qui demain

célèbreront soixante-quinzième anniversaire Université Athènes. Vœux chalereux pour sa prospérité.

Recteur ***Joubin***

Τηλεγράφημα ἐκ Μανσούρας.

26 Μαρτίου 1912

Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἑλληνικὴ Κοινότης Μανσούρας ἐνθέρμους διαπέμπει εὐχὰς ὑπὲρ εὐημερίας καὶ προόδου ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἡμῶν ἐθνικοῦ ἱδρύματος.

Πρόεδρος
Ἰ. Γρηγορίου

Τηλεγράφημα ἐκ Μανσούρας.

26 Μαρτίου 1912

Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Συμμετέχοντες πανελληνίου ἑορτασμοῦ ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διαπέμπομεν διαπύρους εὐχὰς ὑπὲρ εὐημερίας καὶ προόδου ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἡμῶν ἐθνικοῦ ἱδρύματος.

Ἕλληνες ἐπιστήμονες Μανσούρας

Τηλεγράφημα ἐκ Μεσημβρίας.

25 Μαρτίου 1912

Κύριον Λάμπρον Πρύτανιν τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων

Ἑλληνικὴ κοινότης Μεσημβρίας ἐπὶ ἐνάρξει ἑορτῶν ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διαβιβάζει ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Μηλιαρίδης

Τηλεγράφημα ἐκ Μεσολογγίου.

23 Μαρτίου 1912

Ἐξοχώτατον κ. Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον εὐγνωμόνως διαβιβάζομεν μυρίας ἐγκαρδίους εὐχὰς ἐπ' εὐτυχεῖ ἑορτῇ, παρ' αὐτοῦ δεξάμενοι

ἱερὸν ἐπιστήμης φῶς. Διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς, κύριε Πρύτανι, ὅτι βαθύτατα συναισθανόμεθα τίνα ὀφείλομεν ἀΐδιον ὀφειλὴν πρὸς τὸ τετιμημένον τοῦ γένους πανδιδακτήριον.

Γυμνασιάρχης
Γιαννοῦτσος

Καθηγηταὶ
Καρβούνης, Ῥουσσέας, Μαλακάσης, Κουτσούμπας, Κλεινίας.

Τηλεγράφημα ἐκ Μεσσήνης.

22 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Σύλλογος καθηγητῶν Γυμνασίου Μεσσήνης ἀμφοτέρων Ἑλληνικῶν σχολείων ἐπὶ ἑορταῖς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος θερμὰ συγχαρητήρια ὑποβάλλουσιν ἐριτίμῳ Πρυτάνει, γεραρᾷ Συγκλήτῳ, ἐλλογίμοις Καθηγηταῖς, εὔχονται ὅπως ἡ πότνια μήτηρ ἡ καὶ ἡμᾶς πνευματικῶς ἐκθρέψασα διατελῇ προάγουσα ἐπιστήμην καὶ ποδηγετοῦσα Ἑλληνίδα νεότητα εἰς ἀρετήν, ἐξ ἧς μάλιστα ἤρτηται πρόοδος καὶ μεγαλεῖον πατρίδος.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ

Γυμνασιάρχης Μεσσήνης
Δ. Κουβελᾶς

Τηλεγράφημα ἐκ Μοναστηρίου.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Καθηγητικὸς Σύλλογος Ἑλληνικοῦ γυμνασίου Μοναστηρίου, συγχαίρων θερμότατα, εὔχεται ἑορτάζοντι Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ πανένδοξον σταδιοδρομίαν.

Γυμνασιάρχης
Ἀναγνωστόπουλος

Ἔγγραφον τῶν ἐν Μοναστηρίῳ Μακεδονίας καὶ τοῖς πέριξ τροφίμων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Πρυτανείαν
τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Κύριε Πρύτανι,

Σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ ζωηροτάτης συγκινήσεως παρακολουθεῖ τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑορτάς, ἃς μετὰ τοσαύτης ἐπισημότητος

ἄγει τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ, βαθύτατα συναισθανόμενος ὅτι τὴν ἔντιμον καὶ διαπρεπῆ θέσιν, ἣν κατέχει σήμερον ἐν τῷ μέσῳ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὀφείλει κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν φωτοβόλον ταύτην ἑστίαν. Ἐκ τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου ἐξῆλθον αἱ φάλαγγες τῶν ἐπιστημόνων αἱ ἀποτελέσασαι τὴν ἡγέτιδα τάξιν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ τοὺς σκαπανεῖς τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη πνευματικὴ πανήγυρις εἰς ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐμπνεέει τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἁμιλλώμενον ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν πρὸς τὰ ἐν ἁπάσαις ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις λειτουργοῦντα ὁμοειδῆ ἱδρύματα, θέλει προαγάγει ἔτι μᾶλλον τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους, συμβαλλόμενον οὕτω τὰ μέγιστα εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν συνεχόντων αὐτὸ δεσμῶν καὶ εἰς τὴν τελείαν καὶ πλήρη αὐτοῦ ἀποκατάστασιν.

Μετ᾽ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας βλέπει, Κύριε Πρύτανι, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅτι ἐπιφανεῖς ἐπιστήμονες ἀντιπροσωπεύοντες Πανεπιστήμια καὶ Ἀκαδημίας καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ σωματεῖα τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, συνέρρευσαν ὡς εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ εἰς τὴν κοιτίδα τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν πατρίδα τοῦ καλοῦ, τὰς ἰοστεφάνους Ἀθήνας, ὅπως ὑποβάλωσι τῷ ἑορτάζοντι Πανεπιστημίῳ τὰ συγχαρητήρια τῶν οἰκείων σχολῶν καὶ σωματείων, συντελέσωσι δὲ διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν εἰς τὴν ἔξαρσιν τῶν ἑορτῶν καὶ εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ συγχρόνως τελουμένου συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ταύτης τοῦ ἔθνους συγκινήσεως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος ἡ χώρα τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἡ πολυπαθὴς Μακεδονία, ἡ τοσαῦτα περιφανῆ δείγματα παρασχοῦσα ὅτι ἡ καρδία αὐτῆς ἰσχυρῶς πάλλεται ἐν παντὶ ἐθνικῷ ἔργῳ. Ὅθεν οἱ ἐκ Μοναστηρίου καὶ τῶν περιοίκων πόλεων τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ζωηρῶς μετέχοντες τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ἐκδηλοῦντες τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὴν πότνιαν μητέρα βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην, ὑποβάλλομεν Ὑμῖν, Κύριε Πρύτανι, τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἀγομέναις ἑορταῖς, εὐχόμεθα δὲ ὅπως αἱ ἀνὰ τὰ ἱερὰ τῆς Πιερίας ἐδάφη ἐνδιαιτώμεναι περικαλλεῖς τῆς Μνημοσύνης θυγατέρες, ἀκόλουθον ἔχουσαι τὴν ἀπὸ τῶν δειράδων τοῦ Ὀλύμπου κατερχομένην σοφὴν κόρην τοῦ Διὸς Παλλάδα, δι᾽ ἀμαράντου στεφάνου ἀκμῆς καὶ εὐρω-

στίας στέφωσιν ἐς ἀεὶ τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης πατρίδος καὶ πρὸς δόξαν αὐτῆς ἀΐδιον.

Ἐν Μοναστηρίῳ, τῇ 18η Μαρτίου 1912

Οἱ ἐκ Μοναστηρίου καὶ τῶν πέριξ τρόφιμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς: **Σωτήριος Στεφάνου,** ἱερεύς.

Τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς: Γ. Δ. Ἀναγνωστόπουλος, Ε. Γ. Τσούπισης, Βασίλ. Κ. Κοκκίνης, Ν. Χ. Ν. (δυςανάγνωστος), Γεώργιος Ἀν. Κίζας, Παντελῆς Ν. Νάκας, Ἰωσὴφ Λαζάρου, Ι. Α. Αὐξεντιάδης.

Τῆς Νομικῆς Σχολῆς: Π. Χρ. Γραικὸς, Κ. Μαρῆς, Μ. Π. Ν. (δυςανάγνωστος), Γ. Ἀθανασίου, Γ. Ν. Τσάτσος, Χαρίλαος Γ. Ἀποστολίδης, Γεώργιος Στεφάνου, Κῦρος Λιάκος, Θεοφ. Κομῆς, Θεμιστ. Οἰκονόμος, Μ. Δ. Ταουσιάνης, Μιχαὴλ Σ. Κουτίδας, Δημήτριος Βοσνιᾶκος, Θεόδωρος Σ. Μισκίας, Λεωνίδας Εὐθ. Βουκοβαλῆς.

Τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς: Δημ. Βαφειάδης, Μιχαὴλ Ζαμαούλης, Λάζ. Ξίφτας, Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ, Ι. Δούμας, Κ. Ματσέλης, Δ. Δ. Νάκας, Ἀριστοτέλης Σ. Ματλῆς, Δημ. Βοϊνίδης, Κ. Σ. Ματλῆς, Νικόλαος Χρήστου, Ἐμμανουὴλ Παπαεμμανουὴλ, Μάρκος Καράϊας, Ἠλίας Ἀσδάρης, Ι. Δ. Νάλης, Θωμᾶς Ἀβράσος, Α. Χριστίδης, Ν. Σπύρτος, Ἀλέξανδρος Τσώπης, Κων. Ἀθανασίου.

Τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς: Κ. Ι. Κούδης, Κ. Θ. Κιτάκης, Παντ. Φύλλας.

Τηλεγράφημα ἐκ Μονάχου.

25 Μαρτίου 1912

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Συγχαρητήρια Ἑλληνικοῦ Συλλόγου Μονάχου Ἰωβιλαίῳ.

Μακκᾶς πρόεδρος

Büchner ἐπίτιμος

Ἔγγραφον τοῦ ἐν Μπουένος Ἄϋρες Πανεπιστημίου.

Buenos Aires, April 5 de 1912.

Al Senor Rector de la Universidad de Atenas
D. Spyr. P. Lambros.

La invitación que el Senor Rector se ha servido dirigir á esta Universidad para que se haga representar en las fiestas

con que la de Atenas va á celebrar el 75° aniversario de su fundación, ha sido recibida durante la época del receso y con un retardo que no habría permitido, de todos modos, el envío de un delegado.

Lamento muy de veras esta circunstancia que priva á la Universidad de Buenos Aires del agrado de tomar parte en los actos conmemorativos de un acontecimiento tan fausto para la vida intelectual de ese país; pero no dejaré de aprovechar la ocasión para expresarle en nombre propio y en el de la corporación que tengo el honor de presidir los mejores votos por la creciente prosperidad de ese iustituto de altos estudios para bien de la ciencia y el más alto renombre de la nación griega.

Saludo al Senor Rector con mi consideratión más distinguida.

Eufemio Uballes

R. Calm
Sec. Gl.

Τηλεγράφημα ἐκ Μυτιλήνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Πανελληνίου Alma mater προςέρχομαι κἀγὼ εἰς τὴν ἀχανῆ χορείαν τῶν τροφίμων αὐτῆς ἐπευχόμενος ad multa saecula.

Μιχαὴλ Σάλτας

Τηλεγράφημα ἐκ Μυτιλήνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας

Ἐφορεία γυμνασίου Μυτιλήνης, μετέχουσα γενικῆς χαρᾶς ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἐπετηρίδι Πανεπιστημίου, εὔχεται ὅπως ὁ τηλαυγὴς οὗτος φάρος ἐκπέμπῃ ἐςαεὶ πανταχοῦ τὰς εὐεργετικάς του ἀκτῖνας.

Ἐφορεία

Τηλεγράφημα ἐκ Μυτιλήνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Εὐγνώμων εὔχομαι βέλτιστα Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐπ' ἀγαθῷ ἔθνους.

Ἀριστείδης Μανδρᾶς
Διδάκτωρ Νομικῆς

Τηλεγράφημα ἐκ Μυτιλήνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Μετ' εὐγνωμόνων αἰσθημάτων παρακολουθῶν νοερῶς ἑορτὰς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος γαλουχησάσης με πνευματικῆς μητρὸς εὔχομαι ὁλοψύχως Θεῷ πατέρων σκέπειν φρουρεῖν ἑστίαν ταύτην φώτων ἐπιστήμης συνεχίζουσαν ἐνδόξους ἡμέρας ἀθανάτου παρελθόντος.

Πρωτοσύγκελλος **Βασίλειος Κομβόπουλος**
Διδάκτωρ Θεολογίας
Γενικὸς Ἐπίτροπος Μητροπολίτου Μυτιλήνης

Τηλεγράφημα ἐκ Ναυπλίου.

24 Μαρτίου 1912

Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, οὗ τρόφιμοι ὑπήρξαμεν, ἐλάχιστον τελοῦντες εὐγνωμοσύνης φόρον, θερμὰ ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια γεραρῷ καὶ τετιμημένῳ Πρυτάνει καὶ τῇ ἄλλῃ μεμουσωμένων Καθηγητῶν χορείᾳ, εὐχόμενοι προκοπὴν ἐν ἐθνικῷ καὶ ἐπιστημονικῷ ἔργῳ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος.

Σύλλογος Γυμνασίου Ναυπλίου

Τηλεγράφημα ἐκ Νεαπόλεως (Κρήτης).

22 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Τῷ Ἐθνικῷ τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστημίῳ, ἑορτάζοντι τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα, θερμότατα συγχαίροντες οἱ ἐν τῷ Γυμνασίῳ Νεαπόλεως Κρήτης διδάσκοντες δι' εὐτυχὲς γεγονὸς, εὐχό-

μεθα ὅπως τὸ ὑπέρτατον τοῦτο τῶν Μουσῶν τέμενος τῆς φιλοπατρίας καὶ ἐθνικῆς ἰδέας ἱερὸν ἐργαστήριον, ἔνθα τελεῖται ἱερὰ μυσταγωγία τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀλληλεγγύης τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων, προαγόμενον πάντοτε διαπέμπῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ τηλαυγῆ φῶτα τῶν σοφῶν αὐτοῦ διδασκάλων, ἁμιλλωμένων εὐγενεστάτην καὶ θειοτάτην ἅμιλλαν ν' ἀναδείξωσι τὸ ἀνώτατον τοῦ ἔθνους μας μυσταγωγὸν πανδιδακτήριον φωτοβόλον ἑστίαν ἐφάμιλλον τῇ λαμπρότητι πρὸς τὰ πρῶτα εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια.

Γυμνασιάρχης
Ἰωάννης Κονταράκις

Τηλεγράφημα ἐκ Ξάνθης.

25 Μαρτίου 1912.

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἀπόφοιτοι ἐπιστήμονες Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ξάνθῃ ἀποτίνοντες ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης τῇ γαλουχησάσῃ σχολῇ ἐπὶ σημερινῇ ἀγομένῃ 75ετηρίδι διαβιβάζουσιν ἔνθερμα συγχαρητήρια μετὰ τῶν εὐχῶν αὐτῶν πρὸς ἑορτασμὸν καὶ χιλιετηρίδος ἐπ' ἀγαθῷ πολιτισμοῦ ἀνθρωπότητος.

Γ. Σκιμόγλου, Καραπότσης, Α. Ῥουσόπουλος, Γεωργιάδης κτλ.

Τηλεγράφημα τοῦ Διευθύνοντος τὸ Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὀδησσῷ.

26 Μαρτίου 1912.

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Ὡς Ἕλλην ἀλλὰ καὶ ὡς ἄτομον φόρον εὐγνωμοσύνης ἐπιτελῶν σπεύδω ἐκφράσαι ἐξοχωτάτῳ Πρυτάνει ἀνωτάτου Ἑλληνικοῦ παιδευτηρίου ἐπὶ ἀμφιετηρίδι ἐγκαρδιώτατα συγχαρητήρια καὶ θερμοτάτας εὐχὰς ὑπὲρ προόδου αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ Ἑλληνισμοῦ.

Διευθύνων Γενικὸν Προξενεῖον Ὀδησσοῦ
Ἐμμ. Καψαμπέλης

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ.

25 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Πανεπιστημίου Λάμπρον.

Ἑλληνικὴ Ὀδησσοῦ κοινότης, ἐν ᾗ ἐγεννήθη καὶ ἐγαλουχήθη ἑλληνικὴ ἡμῶν παλλιγενεσία, πέμπει ἐκ τῶν ἐσχατιῶν τοῦ Εὐξείνου

βαθὺν χαιρετισμὸν εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς πατρίδος ἐκπαιδευτήριον, ἑορτάζον τὴν ἑβδομηκονταπενταετηρίδα αὐτοῦ, εὐχομένη ὅπως τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο φυτώριον διαπρέπον ἐν ἐπιστήμαις ἑορτάσῃ καὶ τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτοῦ ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ συμπεριλαμβάνοντι τὰ νῦν δοῦλα, τότε ἐλεύθερα τέκνα τῆς ὅλης πατρίδος.

Πρόεδρος Ἀρχιμανδρίτης
Ἄγγελος Πεφάνης

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ.

24 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι ἀνωτάτου παιδευτηρίου Ἑλληνισμοῦ Ἐφορεία ἑλληνικῆς ἀρρένων Σχολῆς μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας πέμπει ἐγκαρδιώτατα συγχαρητήρια καὶ θερμότατον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐκ γωνίας ὁπόθεν ὡρμήθησαν πρωτεργάται ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς ἀγγέλλουσα κατάθεσιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ θεμελίου λίθου νέου μεγαλοπρεποῦς κτιρίου Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Εὔχεται ἀνεγειρόμενον ἵδρυμα συγκρατεῖν ἑλληνισμὸν Ῥωσίας εἰς πάτρια καὶ παρέχειν μητρὶ Ἑλλάδι ἀληθεῖς πατριώτας. Ἐκφράζει συνάμα μυχιαίτατον πόθον χαρμόσυνον γεγονὸς ἰωβιλαίου τηλαυγοῦς φάρου Ἀνατολῆς ἱδρύσεώς τε καὶ ἐνταῦθα νέου ἑλληνικοῦ φυτωρίου χαράξαι νέαν ὁδὸν προόδου καὶ ἀναπτύξεως πρὸς δόξαν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ φιλτάτης πατρίδος.

Πρόεδρος Ἐφορείας
Φωκίων Κούσσης

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ.

24 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Προεδρεῖον Ἑλληνικῆς Λέσχης Ὀδησσοῦ, χαιρετίζον μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας χαρμόσυνον γεγονὸς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος ἀνωτάτου ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, πέμπει ἐγκαρδιώτατα συγχαρητήρια, εὐχόμενον μακραίωνα βίον ἐπ' ἀγαθῷ φιλτάτης πατρίδος.

Πρόεδρος
Συνδίκας

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ.

24 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἑορτὴ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τηλαυγοῦς πνευματικοῦ φάρου καταυγάζοντος φιλτάτην πατρίδα, εἶναι ἑορτὴ Πανελλήνων· Ῥοδοκανάκειον Παρθεναγωγεῖον συμμετέχον χαρμοσύνου τελετῆς εὐφροσύνως χαιρετίζει αὐτὸ, ὑποβάλλον ἐνθέρμους εὐχὰς ἑορτάσαι χιλιετηρίδα.

Ἐφορεία
Νικόλαος Πισάνης
Ἰωάννης Πορτοκαπίλης
Ἐλευθέριος Παυλίδης

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ.

25 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Κοινωνοῦντες νοερῶς τῶν ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι ἀνωτάτου τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ παιδευτηρίου ἀγομένων ἑορτῶν, εὐχόμεθα ἐκ μέσης ψυχῆς ὅπως ἀγωνίζηται τοῦτο εἰς τὸ διηνεκὲς τὸν καλὸν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγῶνα.

Οἱ τρόφιμοι τοῦ Πανεπιστημίου
Ἄγγελος Πεφάνης, Βασίλειος Πίσπας, Ἀναστάσιος Μάλτος, Ἐμμανουὴλ Καψαμπέλης, Κυριακὸς Στεφανίδης, Νικόλαος Γαλανὸς, Ἐμμανουὴλ Ἀρκᾶς, Δημήτριος Μωροχάρζης, Κάρολος Τσάλτων, Ἐλευθέριος Παυλίδης, Μιχαὴλ Σάγγας, Λεωνίδας Δόβας.

Ἔγγραφον τοῦ Πανεπιστημίου Παδούης.

Padova, addi 29 mazzo 1912

Illustre collega,

A dimostrare la cordiale partecipazione dello Studio di Padova alla celebrazione del LXXV natalizio dell'Università Nazionale di Grecia, il Consiglio Accademico che ho l'honore di presiedere, ha deliberato d'inviare a codesto Ateneo un indirizzo di congratulazione e d'augurio.

Adempio ora l'ufficio affidatomi, spedendo alla S. V. illustrissima, mediante pacco postale, l'indirizzo stesso.

---

* Ἴδε ἀνωτέρω σελ. 178 κ. ἑ.

Vogliono la S. V. e i Colleghi tutti gradirlo come sincera espressione di quei sentimenti di fratellanza che ci legano alla Nazione Ellenica e al suo insigne Ateneo.

Con profondo ossequio devotissimo

Vittorio Rossi

Rettore della R. Università di Padova

All' illustrissimo Sig^r Rettore
dell' Università Nazionale di Grecia

Ποίημα τοῦ κ. Αἰμιλίου Τέζα
Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Παδούῃ Πανεπιστημίου.

ATHENA

PADOVA, TIPOGRAFIA DEI FRATELLI GALLINI M.CM.XII.

Celebrando l' Università Ateniese nell' Aprile del M.CM.XII l' anno settantesimo quinto della operosa sua vita.

Chi pensa alla bellezza di Grecia, pensa agli attici, e si spaventa: ma c'è arte ellenica anche fuori della grande patria: e tra le mura, dentro alle scuole, di Alessandria, possono trovare ricovero anche i deboli e prudenti. La **poesia,** cioè la fattura, si fa quando si vuole; o anzi si rifà, perchè è nata e vissuta nel mondo da un pezzo. Ecco versi che rammentano il fare degli alessandrini: e non dirò **altro.**

Che Athena somigli alla Minerva dei latini sanno tutti: e che il nome dato dagli antichi e serbato nella città famosa accenna al culto della dea, sotto varî aspetti, in varie sedi di più adoratori: sono in lei le Athene **(Atênai).**

Pare agli dei veggenti che ella fili anche tra le nuvole del cielo, e certo nelle case protegge e rinfranca filatrici e tessitrici: maestra alle fatiche del campo[1], guida a scoprire, e a nutrirsele, arti buone e arti belle, a vantaggio ed a rallegramento dell'umanità. Anche nelle battaglie s'invoca: ma pensiamo che essa è l'**erysiptolis** (IL. VI, 305) dell'epica antica, la custode delle città: che la guerra che ella medita e frena, conduce a feconda pace gloriosa[2].

---

[1] *Victus hominum, Atheniensium beneficio, excoli potuit.* Cic. *Orat.* IX.

[2] Molto imparo, e altri impareranno, studiando il grande Lessico del Roscher; nel quale scrive della dea egli stesso, il grande filologo. S'ammira

Zeus, benchè di stirpe celeste, non è marito fedele, nè amante pietoso. Senza badare ai lamenti, e alle vendette, di Hêra, noi sappiamo che da Mêtis egli ebbe Athena; ma che volle far saggio della sua arte di ostetrico divino. Vista gravida la ganza, ne fece un boccone, salvando la vita alla figliuola che si trasse dal capo, come gli uomini, s'anche non sono divini poeti, possono tirarne fuori un madrigale o un sonetto.

Gareggiando colle levatrici, il grande iddio si fa **levatore*** e molti almanacchi si possono almanaccare su questa nuova maieutica dei poeti.

Essi vedevano che il pensiero siede nel cervello e che, nel primo germe, nel suo concepimento, nel suo manifestarsi nel mondo, è virile; ma quegli embriologi non vogliono essere ingiusti o sgarbati alla femminilità: sanno, e mostrano, quanto giovi anche al pensiero del maschio se glielo nutrisca e ingentilisca la donna. Zeus pare bensì un divoratore; ma la parola feroce accenna solo all'unità dei due elementi nell' umano. La mitologia ha questa virtù che manca alla storia: che, interpretata in un modo o nell'altro, è sempre vera; colla verità che appartiene all' ideale.

Padova, Febbraio 1912

Emilio Teza

E chi sei tu che all'onorata scuola
la gioventù dell'Ellade conviti
e, coi solenni riti,
premio le dai di fulgide corone,
di scïenza tu madre, e tu figliuola?
Se parve mai coprisse un negro velo,
nell'antica stagione,
la tua gloria, e tarpate parver l'ale,

in quel libro la dottrina dell' erudito, la finezza del critico ed un coloritore delle antiche immagini che ce le fa più vive agli occhi e alla mente *(Ausf. Lexicon d. griech. u. röm. Mythologie. Leipzig*, 1886, seg. Vedi il vol. I, p. 675-704. La parte che discorre di *Atene nell' arte* (p. 687-704) è opera diligentissima del Furtwängler).

* Benchè i greci non lo dicono, sarebbe un *maieútôr*, *un maieutés*.

e men benigno a te 'l voler del cielo,
non dall'imo sepolcro a noi risorta,
ma viva ci apparisti ed immortale,
o donna, o diva, dentro all'aria morta
su queste umane genti
invide indarno, a forza reverenti
alla dolce tiranna che l'impero,
(i fantasmi educando d'ogni bella
e feconda virtude alla favella)
invitta serba, sotto i rai del vero.

Nel pudico suo grembo ti nutria
Prudenza un giorno, ma dal grembo il forte,
il folgorante nume ti rapia,
ringenerando, o figlia della morte.
Di fulmini e procelle
son l'agili tue mani le signore
che mefite si purghi e la ribelle
pugnace turba sia del cieco errore
ferita, e non estinta,
risorgente ad ogn'ora ed ognor vinta.
Fili intessi per l'etra e in su la terra,
o provvida maestra,
guida al mortale: or la sua man s'addestra
il pensiero a seguir che si disferra
dalla mente ch'ogni arte educa e finge,
guida il carro e il navilio, bionda spica
e tralci nutre, incide il sasso e pinge,
agli atri morbi è impavida nemica,
porge conforto a'travagliati cori,
tempra sul ciglio il pianto,
scioglie e inlaccia gli amori,
e lieta canta del poeta il canto.

Atena ell'è. Si spargon da ogni parte
di molteplici Atene i ricchi doni,
e fiammeggianti i troni
a Sapïenza fatti sacri e all'Arte,

nel gloriöso nome.
L'ombra è lassù; ma viva ell'è con voi
e su voi scioglie le stillanti chiome
d'ambrosia, o figli degli antichi eroi
magnanimi!—Virtù, grazia s'infonde
nelle stirpi novelle:
qui degli auguri il grido
plaudendo echeggia, e fido
il core a voi dischiudon le sorelle
dai teutoni confini,
dagli slavi, dai celti, dai latini.
E primo chi più v'ama; e, in nobil gara,
ad onorarvi impara.

Ἔγγραφον τοῦ κ. Homolle ἐκ Παρισίων.

Paris, le 1er Avril 1912.

Monsieur le Recteur et cher Collègue,

En vous informant de la décision du Gouvernement français qui me place de nouveau à la tête de l'Ecole française d'Athènes, j'aurais voulu et j'avais espéré pouvoir vous annoncer aussi mon arrivée immédiate et ma participation directe et personnelle aux fêtes de votre Jubilé universitaire et aux délibérations du Congrès des Orientalistes. Mais la démission imprévue de M. Holleaux qui représentait avec tant d'autorité l'érudition française, et le décret qu'elle a provoqué en ma faveur m'ont si soudainement surpris que je n'ai pu régler ici toutes mes affaires dans les délais utiles ni préparer à Athènes mon intervention active dans les conditions désirables.

J'ai donc le profond regret, le véritable chagrin—les sentiments tout particuliers d'estime et d'amitié que j'ai pour vous les avivent encore—de ne prendre part aux cérémonies que vous allez célébrer et qui tenaient si fort à mon cœur de savant, de phillellène, d'ami et de „concitoyen", que de loin, beaucoup trop loin à mon gré, et seulement par ma pensée et par mes vœux.

Veuillez croire du moins à leur cordialité très sincère

et toute dévouée. La fondation de l'Ecole d'Athènes a été de la part de la France et de la Grèce une œuvre commune de confiance et d'amour réciproques; l'Université d'Athènes et l'Ecole française sont, depuis l'origine de celle-ci, unies par une coopération affectueuse et efficace, par le culte d'un même idéal, par un égal dévouement à la Science et la Grèce. Elles ont échangé, elles continueront, j'en ai le désir et la certitude, à échanger de plus en plus leurs mutuels bons offices et à coordonner de mieux et mieux leurs efforts pour le progrès de l'archéologie, pour le maintien en France des traditions classiques, en Grèce de la culture française, dans les deux pays d'une amitié si ancienne, si fidèle et formée par des nœuds si fermes et si doux qu'elle semble à tous deux comme une nécessité de nature, comme un bien héréditaire imprescriptible et inaliénable!

L'Université d'Athènes, qui fête aujourd'hui le soixante-quinzième anniversaire de sa renaissance, nous apparait, en effet, comme la mère, l'aïeule vénérable de toutes les Universités portant au front une couronne incomparable de siècles. Elle est née sous les ombrages de l'Académie, au Lycée, sous les portiques du Poecile; Cicéron y vint jadis s'initier à l'éloquence, à la philosophie, aux arts; elle eut pour tributaires l'hellénisme tout entier et toute la romanité, comme elle est aujourd'hui le foyer de vie, de lumière et d'espoir, où tout l'Orient s'illumine et se réchauffe.

C'est avec une émotion respectueuse que nous nous inclinons devant l'antiquité de sa gloire toujours jeune, avec une tendresse fraternelle que nous saluons son œuvre scientifique et son action civilisatrice, avec une inébranlable foi que nous lui souhaitons les longues et radieuses prospérités d'un avenir sans fin et digne de son passé.

Veuillez agréer, Monsieur le Recteur et cher Collègue, la nouvelle expression de mes regrets et l'assurance de mon très affectueux dévoûment.

Théophile Homolle

Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων.

25 Μαρτίου 1912.

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Ἕλληνες φοιτηταὶ τῶν Παρισίων εὔχονται εὐκαιρίᾳ χαρμοσύνου ἑορτῆς ἀνύψωσιν Πανεπιστημίου εἰς φωτοβόλον φάρον ἑλληνικοῦ μεγαλείου.

Σορδίνας, Δημητριάδης, Ἀνδρουτσέλης, Ἀποστολίδης, Φινιεὺς(;), Θεοδώρου.

Τηλεγράφημα τοῦ Β΄ Γυμνασίου Πατρῶν.

23 Μαρτίου 1912.

Πρύτανιν Πανεπιστημίου Σπυρίδωνα Λάμπρον, Ἀθήνας.

Μνήμονες εὐεργεσιῶν ὧν ἐτύχομεν ὡς τρόφιμοι Πανεπιστημίου ὑποβάλλομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι μετ᾽ ἐνθέρμων εὐχῶν ὑπὲρ ἀδιαπτώτου ἀκμῆς καὶ εὐημερίας ἱδρύματος προάγοντος ἐπιστήμας καὶ συντελοῦντος ἐμπέδωσιν γνησίως ἑλληνοπρεπῶν φρονημάτων ἐν ἐλευθέρῳ καὶ ὑποδούλῳ ἑλληνισμῷ.

Σύλλογος Β΄. Γυμνασίου

Παπαλουκᾶς, Παπαχρυσάνθου, Γκλαβᾶς, Δελένδας, Σκορδούλης, Σοῦλος, Καῖσαρ.

Τηλεγράφημα τῆς Ἀκαδημίας Πετρουπόλεως.

24 Μαρτίου 1912

Universite Nationale Athènes

Académie Sciences Petersbourg adresse Université Nationale sincères felicitations, meilleurs vœux pour son soixante-quinzième anniversaire.

Secrétaire membre Académie
Oldenbourg

Τηλεγράφημα Ἑλληνικῆς παροικίας Πετρουπόλεως.

24 Μαρτίου 1912.

Recteur Université Athènes

Colonie Hellénique fêtant avec vous soixante-quinzième anniversaire fondation Université Nationale, le temple

des Muses, le phare qui éclaira notre nation et les peuples circonvoisins dans leurs moments d'esclavage, exprime vœux cordiaux que d'autres legs Domboliens succédant lui permettent poursuivre ses projets irresistibles pour faire resplendir la gloire intellectuelle de notre chère Hellade de tout son éclat de jadis. La Colonie et moi saisissons cette heureuse occasion pour venérer la mémoire des fondateurs, bienfaiteurs et éminents éducateurs défunts et transmettre nos fervents souhaits aux dignes continuateurs de leur œuvre sacrée.

Eumorphopoulos

Τηλεγράφημα ἐκ Πλωμαρίου.

25 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἀποτίνοντες φόρον βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ὑποβάλλομεν ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι εὐλαβῶς θερμὰ συγχαρητήρια.

Οἱ ἐν Πλωμαρίῳ ἀπόφοιτοι

Σταυρίδης, Τσαμουργέλης, Καλᾶς, Βουνάτσος, Ῥεπάνης, Σάλας, Βαργαγιάννης, Πρωτούλης, Πορτύλας.

Τηλεγράφημα ἐκ Πύργου (Βουλγαρίας).

25 Μαρτίου 1912

Κύριον Λάμπρον Πρύτανιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἑλληνικὴ Κοινότης Πύργου Βουλγαρίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει ἑορτῶν τῆς 75ης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διαβιβάζει εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Τηλεγράφημα ἐκ Ῥόδου.

24 Μαρτίου 1912

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Οἱ ἐν Ῥόδῳ τρόφιμοι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου συμμετέχοντες ἑορτῶν ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος εὐγνωμονοῦσι καὶ συγχαίρουσιν ἐπὶ εὐεργετικωτάτῃ δράσει εὐχόμενοι ὁλοψύχως συνέχισιν ἐκπολιτιστικωτάτου ἔργου αὐτοῦ.

Παναγιώτης Παπαδάκης Γεν. Πρόξενος, Δημ. Βενετοκλῆς φιλόλο-

γος, Μίνως Βενετοκλῆς δικηγόρος, Εὐστράτιος Πινιατῶρος ἰατρὸς, Ἰωάννης Στεφάνου ἰατρὸς, Γεώρ. Γεωργιάδης δικηγόρος, Παντολέων Παντελίδης φιλόλογος, Δημ. Μαλιάκας ἰατρὸς, Ἀλέξανδρος Ῥάμφος μαθηματικὸς, Σπυρίδων Καραβοκυρὸς ἰατρὸς, Τζελεπῆς ἰατρός.

Τηλεγράφημα ἐκ Ῥώμης.

24 Μαρτίου 1912

Professore Lambros Università, Atene.

Accademia Lincei associandosi odierna lietissima festa invia sue più cordiali felicitazioni ed auguri. Presidente

Blaserna

Ἔγγραφον τῆς Βουλῆς τῶν Σαμίων.

Ἡγεμονία τῆς Σάμου. — Ἡ Βουλὴ τῶν Σαμίων.

Ἀριθ. πρωτ. 660

Πρὸς τὸ Ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστήμιον

Ἀσμένως γνωρίσαντες ὅτι τὸ Πυθαγόρειον Γυμνάσιον ἐκλήθη ἵνα συμμετάσχῃ τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῇ 75η ἀμφιετηρίδι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐνετειλάμεθα τῷ ἐπόπτῃ τῆς Παιδείας καὶ Γυμνασιάρχῃ τοῦ Πυθαγορείου Γυμνασίου, ἵνα ἀντιπροσωπεύων ἡμᾶς καὶ τὴν παιδείαν τῆς Σάμου παραστῇ κατὰ τὰς ἑορτάς.

Ἡ Σάμος, ἧς τόσα τέκνα τρόφιμοι τοῦ Ὑμετέρου εἰσὶ Πανεπιστημίου, διαπέμπει δι' ἡμῶν τῇ τροφοδότιδι τῶν φώτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῇ σθεναρᾷ τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν ἑστίᾳ θερμὰ ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ συγχαρητήρια καὶ διαπύρους εὐχὰς, ὅπως ἐν ἐπιδόσει καὶ ἀκμῇ πανηγυρίσῃ καὶ τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτῆς.

Ἐν Λιμένι Βαθέος, τῇ 17η Μαρτίου 1912.

Οἱ Βουλευταὶ

Κωνσταντινίδης, Δ. Καπώλης, Ἀλ. Ἀλεξάνδρου.

Ἔγγραφον τοῦ γυμνασιάρχου τοῦ ἐν Σιατίστῃ (Μακεδονίας) Τραπαντζείου Γυμνασίου.

Πρὸς τὸν σεβαστὸν Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

Σεβαστὲ Πρύτανι,

Ἡ ἐμὴ ἔφεσις καὶ σπουδὴ τοῦ συμμετασχεῖν τῆς πανδαισίας ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τῆς σεπτῆς μητρὸς τῆς

ἐκθρεψάσης παμπόλλους τῶν ἐπιστημῶν θεράποντας, ἐν οἷς ἔχω τὴν τιμὴν κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος νὰ συγκαταριθμῶμαι, ἀτυχῶς προσέκρουσεν ἐσχάτως πρὸς σχετικὰ ταῖς παρ᾽ ἡμῖν περιστάσεσι δυσυπέρβλητα κωλύματα· ἀλλὰ χαίρω, διότι ἡ ἀξιότιμος ἐπιτροπεία τοῦ ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν Τραπαντζείου γυμνασίου ἀναπληροῖ με διὰ τοῦ προσφιλοῦς μοι πρώην μαθητοῦ καὶ νῦν ἐλλογίμου καθηγητοῦ κ. Ζήση Ζαμάνη.

Ὅθεν, μακρόθεν διὰ τῆς διανοίας μέλλων νὰ παρακολουθήσω ταῖς σπανίαις ταύταις τελεταῖς, παρακαλῶ, σεβαστέ μοι κ. Πρύτανι, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ διαβιβάσητε εἰς τὸ ἐπίλεκτον τῶν λογίων συναδέλφων συνέδριον τὴν θεοκάρδιον εὐχήν μου, ὅπως τὸ προσφιλέστατον Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον κατὰ τὴν ὑπολειπομένην πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἑκατονταετηρίδος εἰκοσιπενταετίαν ἀναλάμψῃ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ἅπαν, κατὰ τἆλλα ἐν εὐπραγίᾳ μέλλον νὰ κατασταθῇ, διὰ πυρσῶν φαεινοτέρων ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν πρὸς δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, οὗ τὸ ἀρχαῖον γιγάντειον μέγεθος ἡ παγκόσμιος ἱστορία ὁμοφώνως ἔχει κηρύξει, εἴθε δὲ καὶ αἱ διάδοχοι γενεαὶ νὰ συνομολογήσωσιν.

Διατελῶ μετὰ βαθέος σεβασμοῦ καὶ τιμῆς.

Ἐν Σιατίστῃ, τῇ 16 Μαρτίου 1912.

Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Τραπαντζείου
Ι. Ν. Παπίας

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

22 Μαρτίου 1912

Κύριον Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἱερὸν νοσοκομεῖον Ἁγίου Χαραλάμπους εὐγνωμόνως ἀπευθύνει ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ θερμὰ συγχαρητήρια. Ἀγλαοὶ καρποὶ Πανεπιστημίου ἀνυψοῦσι εὐεργετικὴν δρᾶσιν φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος καθ᾽ ἅπασαν Ἀνατολήν.

Ἡ ἐφορεία

Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου, Φιλοποίμην Ἀργυρόπουλος, Ἡρακλῆς Γεωργιάδης, Δημήτριος Εὐστρατιάδης, Παναγιώτης Τσερίνης, Θεόδωρος Θεοδωρίδης, Ζαχαρίας Καπάζογλους, Περικλῆς Λουκᾶς, Ξενοφῶν Ξανθόπουλος, Ἐμμανουὴλ Πετροκόκκινος, Κωνσταντῖνος Ψαλτώφ.

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

22 Μαρτίου 1912

Κύριον Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθήνας.

Ὁμήρειον ἐνθέρμως καὶ εὐγνωμόνως προσαγορεύει Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι, ἐπευχόμενον ἐξακολούθησιν ἐκπολιτιστικῆς δράσεως.

Πρόεδρος
Εὐστράτιος Θανόπουλος

Γεν. Γραμματεὺς
Κωνσταντῖνος Ψαλτώφ

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

23 Μαρτίου 1912

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθήνας.

Ἰατροὶ Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ὑπερηφανείας συνεορτάζουσιν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐπευχόμενοι ὅπως ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ἡ καταυγάζουσα εἰς ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν ἐξακολουθήσῃ ἐπεκτεινομένη πρὸς δόξαν ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ψαλτὼφ, Ἀναστασιάδης, Μπενάκης, Ἀλεβυζάκης, Τζανέλης, Νικολαΐδης, Ξανθιᾶς, Ἐλευθεριάδης, Κασσάπογλους, Βενίζης, Τσαλίδης, Μαλτέζος, Παλαιολόγος, Ψ (δυσανάγνωστον), Καράκης, Βαμβάκης, Γιουλιστάνογλους, Ὀρφανίδης, Λογοθέτης.

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

23 Μαρτίου 1912

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθήνας.

Ἰατρικὴ ἑταιρεία Σμύρνης ἐπὶ συμπληρώσει ἑβδομηκονταπενταετοῦς ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τηλαυγοῦς τούτου φάρου Ἀνατολῆς, συγχαίρει ὁλοψύχως καὶ εὔχεται ὅπως συνεχίσῃ νὰ λαμπρύνῃ ἐσαεὶ ἑλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ ἑλληνικὰ γράμματα.

Ὁ Πρόεδος
Α. Ψαλτὼφ

Ὁ Γραμματεὺς
Χ. Τζανέλης

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Εὐγνωμονοῦντες τρόφιμοι Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἔξοχον ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν αὐτοῦ συμπανηγυρίζομεν ἐνθουσιωδῶς σεμνὴν ἑορτὴν ἑβδομηκονταπενταετηρίδος. Συγχαίροντες δὲ ὁλοψύχως εὐχόμεθα ἵνα τὸ περικλεέστατον τοῦτο τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἵδρυμα ἐςαεὶ καταυγάζῃ τὸ ἔθνος διὰ τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Προξενικοῦ Δικαστηρίου Πρόεδρος
Παπαδόπουλος

Δικαστὴς
Βλάχος

Δικηγόροι: Παλαιολόγος, Παπαμιχάλης, Ψαλτῶφ, Εὐφραιμίδης, Εὐσταθόπουλος, Ἀρεάλης, Ἀργυρόπουλος, Ἀθηνογένης, Γιαννιᾶς, Μπενάκης, Λ. Ἐλευθερουδάκης, Δεπάστας, Πιττακὸς, Σταματιάδης, Ἀλεβιζάτος, Ἠλιάδης, Κυβέλος, Κανάλης, Σεφεριάδης, Ἀνδρικίδης, Ἀναστασιάδης, Μποστατζόγλου, Κοντολέων, Βάσσελ, Χρυσούλης, Ἀμεριᾶς, Ἀνδρουλάκης, Ἀργυριάδης, Βελλῆς, Δημητριάδης, Θάλης, Ἰακώβου, Καλογερῆς, Κυριαζῆς, Σταματιάδης, Σμουλιώτης, Σαθάκης, Φάτσης, Παπαδόπουλος, Μανοῦσος, Κατενᾶς, Ἀ. Κτενᾶς, Ὀδυσσέως, Σαβόπουλος, Παπαγιαννόπουλος.

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου Λάμπρον, Ἀθήνας.

Σύνδεσμος Ἑλλήνων διδασκάλων ὑποβάλλει ἑορτάζουσαν πνευματικὴν ἑλληνικοῦ ἔθνους μητέρα ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ μεγαλείου καὶ δόξης αὐτῆς.

Πρόεδρος
Καπετανάκης

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Λάμπρον Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι ἐπιστημονικῆς ἑστίας καὶ πνευματικῆς μητρὸς Πανελλήνιος Εὐαγγελικὴ Σχολὴ Σμύρνης,

πνευματικὸς ὀφθαλμὸς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, ἀποστέλλει θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ἐγκαρδίους εὐχὰς ὑπὲρ διηνεκοῦς ἀκμῆς καὶ δράσεως ἐθνικοῦ ἀνωτάτου ἱδρύματος.

Εὐαγγελικὴ Σχολὴ

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας.

Πνευματικὸς ἥλιος Ἑλληνισμοῦ λάμποι ἐςαεὶ πρὸς δόξαν ἑλληνικῆς ἐπιστήμης.

Διευθύντρια Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου

Δούκα

Καθηγηταὶ Γεωργακάκης, Κωνσταντινίδης, Σαρίμπης, Παυλίδης, Μοσχόπουλος, Φιλιππαῖος, Ἀλτινόγλου.

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Τῷ τὸ γένος Ἑλλήνων ποτίσαντι Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἐφορεία Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου εὔχεται λάμψιν ἄσβεστον.

Ἀναστασιάδης, Δήμας, Εὐσταθόπουλος, Ἰσιγώνης, Κονταξόπουλος, Παλαιολόγος, Φωτιάδης.

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Λάμπρον Πρύτανιν, Ἀθήνας.

Ἐν συναισθήματι ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης πρὸς ἑορτάζουσαν πότνιαν πανελλήνιον μητέρα καὶ ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ἀκρόπολιν οἱ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ διδάσκοντες τρόφιμοι αὐτῆς ὑποβάλλομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πλήρους εὐοδώσεως ὑψηλοῦ αὐτῆς σκοποῦ ἐπ' ἀγαθῷ προόδου ἐπιστημῶν, προαγωγῆς καὶ πραγματώσεως ἐθνικοῦ ἰδανικοῦ.

Καπετανάκης, Σωτηρίου, Τσάκας, Λούβαρης, Στέφου, Πελεκίδης, Σακκάρης, Ὀρφανίδης, Γεωργακάκης, Μοσχόπουλος, Οἰκονομόπουλος, Ἀρώνης.

Τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Λάμπρον, Ἀθήνας.

Πρὸς τὴν ζωογόνον ἑλληνικῆς διανοίας ἑστίαν καὶ σεπτὴν ἡμῶν πνευματικὴν τροφὸν, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, ἐπὶ χαρμοσύνοις ἑορταῖς ἀδαμαντίνου ἰωβιλαίου ἐν βαθυτάτοις συναισθήμασιν εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ἀπευθύνομεν οἱ ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ Λυκείῳ διδάσκοντες τρόφιμοι αὐτοῦ.

Γιαννίκης, Γεωργακάκης, Σακκάρης, Μαυρομμάτης.

Τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας.

26 Μαρτίου 1912

Université, Athènes.

La jeunesse universitaire bulgare est heureuse de rendre ses hommages au flambeau de la culture moderne hellénique à Athènes. Plût à Dieu qu' Athènes açadémique qui a domaine les esprits du passé soit un fondement solide pour l'harmonie sublime de l'avenir.

Club des étudiants bulgares

Τηλεγράφημα ἐκ Σωζουπόλεως.

1 Ἀπριλίου 1912

Πρύτανιν τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων, Ἀθήνας.

Ἑλληνικὴ Κοινότης Σωζουπόλεως ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διαβιβάζει θερμὰ συγχαρητήρια.

Πρόεδρος
Χρυσόπουλος

Τηλεγράφημα ἐκ Ταϊγανίου.

26 Μαρτίου 1912

Πανεπιστήμιον, Ἀθήνας.

Ἑλληνικὴ παροικία, συμμετέχουσα νοερῶς Πανεπιστημιακῆς ἑορτῆς, συγχαίρει, εὐχομένη εὐημερίαν ἐπ' ἀγαθῷ ἐπιστήμης.

Πρόεδρος
Ἀντωνιάδης

Τηλεγράφημα ἐκ Τεργέστης.

24 Μαρτίου 1912

Σπυρίδωνα Λάμπρον Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῳ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος ἡ ἐν Τεργέστῃ ἑλληνικὴ Κοινότης προφρόνως ἐκφράζει θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ὑπὲρ ἔτι αἰσιωτέρου μέλλοντος.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἔγγραφον τῶν ἐν Τραπεζοῦντι τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐρίτιμε κ. Πρύτανι,

Ἐπὶ τῇ ἑβδομηκονταπενταετεῖ ἀμφιετηρίδι, ἣν τελεῖ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, οἱ ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τοῦ Πόντου, τῇ παλαιφάτῳ Τραπεζοῦντι, βιοῦντες τρόφιμοι αὐτοῦ, οἵτινες ἠρύσθησαν ἐξ αὐτοῦ τὰ διαυγῆ τῆς ἐπιστήμης νάματα, χαρᾶς ἀφάτου ἐμπλησθέντες καὶ φόρον εὐγνωμοσύνης ἐλάχιστον ἀποτίνοντες, ἐν τῇ γενικῇ χαρμονῇ πέμπουσι μακρόθεν τὰ ἔνθερμα αὐτῶν συγχαρητήρια, καὶ εὔχονται ἐκ καρδίας, ὅπως ἐπὶ μήκιστον διαβιοῖ καὶ τελεσφόρον τὴν δρᾶσιν ἐπιδείξηται, ἀκοίμητον τὸ πῦρ τῆς ἐπιστήμης διαφυλάττον καὶ ἱεροφάντας καὶ δαδούχους τῆς ἐπιστήμης ἀναδεικνῦον διαπρεπεῖς, δι᾽ ὧν θὰ κλεϊσθῇ ἡ νέα Ἑλλὰς κατὰ ταὐτὰ τῇ ἀρχαίᾳ, ἥτις πρώτη πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην εἰσηγησαμένη καὶ πάσας σχεδὸν εἰς μέγιστον βαθμὸν προαγαγοῦσα καὶ τελείως τὴν τοῦ καλοῦ, ἀγαθοῦ καὶ ὑψηλοῦ ἰδέαν ἀναπαραστήσασα καὶ τὸ ἰδεῶδες τοῖς ἀνθρώποις ἐμπνεύσασα, διδάσκαλος ἐγένετο συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 16η Μαρτίου 1912.

Ἐλευθ. Τριαντ. Κούσης διδ. φιλοσοφ., Ἀνδρέας Ι. Μεταξᾶς ἰατρὸς, Μιχ. Παπαδόπουλος ἰατρὸς, Ἰωσὴφ Γεωργιάδης ἰατρὸς, Ἀλκιβιάδης Σουμελίδης ἰατρὸς, Δ. Κούμπουρας, Α. Λ. Ἐφραιμίδης, Ν. Λιθοξόος διδ. φιλοσοφ., Θ. Κ. Θεοφύλακτος ἰατρὸς, Δημ. Α. Βαλιούλης ἰατρὸς, Δ. Παρίσης ἰατρὸς, Φίλ. Ἀπ. Χειμωνίδης διδ. φυσ. ἐπιστημῶν, Ν. Δ. Λεοντίδης νομικὸς, Ἰορ. Σ. Βασιλειάδης διδ. φιλολ., Ι. Δ. Ξένος, γυμν. νομικῆς, Δημ. Καλλιπολίτης διδ. φιλοσ., Κ. Α. Τσαμπερτίδης διδ. μαθηματικῶν.

Πρὸς τὸν ἐρίτιμον Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
Κον Σπ. Λάμπρον. Εἰς Ἀθήνας.

Τηλεγράφημα ἐκ Τρικκάλων.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Διατρανῶν βαθυτάτην αὐτοῦ εὐλάβειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς ἀνώτερον Πανελλήνιον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα, ὅπερ, δικαιούμενον μεθ' ὑπερηφανείας δαφνηφορήσῃ ἐπὶ ἔργῳ μεγάλης ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ συμβολῆς καὶ κοινωνικῆς ἔθνους ἡμῶν ἀνακαινίσεως, ἐν χαρμοσύνῃ καὶ λαμπρότητι τελεῖ σήμερον ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος αὐτοῦ πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν, καταγλαϊζόμενον καὶ ὑπὸ εὐγενοῦς φάλαγγος ἁπανταχόθεν ἐπὶ τούτῳ ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρωτευούσῃ συρρευσάντων ἐπιλέκτων ἐπιστήμης ἱεροφαντῶν, συγχαίρει αὐτῷ ἐγκαρδίως ἐν πεποιθήσει, ὅτι συνεχίζον ζηλωτὴν αὐτοῦ ὑπὲρ ἐπιστήμης καὶ κοινωνικῆς Πανελλήνων τελειώσεως δρᾶσιν ἀναδειχθήσεται ἐφάμιλλον γηραιῶν προηγμένης Εὐρώπης πανδιδακτηρίων, συμβαλλόμενον οὕτως εἰς πλήρωσιν μεγάλου ἐθνικοῦ ἡμῶν προγράμματος πρὸς δόξαν ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ μεγάλης ἡμῶν πατρίδος.

Σύλλογος καθηγητῶν Γυμνασίου Τρικκάλων

Γυμνασιάρχης Δ. Σακελλαρίου. *Καθηγηταί:* Ἀθαν. Παππανικολάου, Χρ. Μέκιος, Ν. Ἱερομνήμων, Χαρ. Κρίκης, Κωνστ. Πετρουλάκης, Ν. Μωραΐτης.

Τηλεγράφημα ἐκ Τριπόλεως Ἀφρικῆς.

25 Μαρτίου 1912

Κύριον Λάμπρον Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Δέξασθε συγχαρητήρια, θερμὰς εὐχὰς διὰ τὸ Πανεπιστήμιον, τηλαυγῆ, λάμποντα φάρον τοῦ ἔθνους.

Ὑποπρόξενος Ἑλλάδος
Παπαπαύλου

Τηλεγράφημα ἐκ Χίου.

26 Μαρτίου 1912

Πρυτανείαν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Ἑλληνικὰ σχολεῖα Χίου συναγάλλονται ἐπὶ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἐπετηρίδι γεραροῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Μητροπολίτης
Ἐφορεία σχολείων

Τηλεγράφημα ἐκ Χίου.

25 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Νοερῶς συμμετέχοντες ἑορτῶν Πανεπιστημίου συμπανηγυρίζομεν καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ εὐγνώμονες δι' ὅσα ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ φῶτα.

Σύλλογος καθηγητῶν Γυμνασίου Χίου καὶ τρόφιμοι Πανεπιστημίου

Παντελῆς Κοντογιάννης, Ἀριστείδης Ἀσπιώτης, Ἀντώνιος Πατρώνας, Γ. Σκανάκης, Κωνσταντῖνος Στυλιανόπουλος, Δαμιανὸς Ζαννάρας, Χαράλαμπος Ἀλιμονάκης, Παναγιώτης Ἰωαννίδης.

Τηλεγράφημα ἐκ Χίου.

24 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθήνας.

Εὐγνωμονοῦντες τρόφιμοι Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑποβάλλομεν θερμότατα συγχαρητήρια ἐπὶ ἑορτῇ ἑβδομηκονταπενταετηρίδος, εὐχόμενοι γεραρᾷ φωτοβόλῳ ἑστίᾳ δόξαν καὶ ἀκμήν.

Ἰατροὶ Χίου

Ὀρστάϊν, Δερμιτζάκης, Κολλάνης, Παναδῆς, Κλωστερίδης, Ἀναμισσάκις, Πιττούλης, Ψαρρὸς, Τζίρας, Γεωργαντῆς, Μιχαλίτζης, Μαυρογορδᾶτος, Μαδιᾶς, Κουκουρίδης, Κουντουρᾶς, Ῥοδοκανάκης, Περρῆς, Κουντουράδας.

Τηλεγράφημα ἐκ Χίου.

25 Μαρτίου 1912

Πρύτανιν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Κοσμήτορα Νομικῆς Σχολῆς, Ἀθήνας.

Ἐπὶ ἑβδομηκονταπενταετηρίδι Πανεπιστημίου οἱ ἐν αὐτῷ γαλουχηθέντες Ἕλληνες δικηγόροι Χίου νοερῶς συμμετέχοντες ἑορτῆς αὐτοῦ γηθοσύνως χαιρετίζουσι χαρμόσυνον γεγονὸς, εὐχόμενοι ὅπως ἐθνικὸν ἵδρυμα ἐςαεὶ καταυγάζῃ καὶ μεταλαμπαδεύῃ φῶτα Πανελλήνιον.

Σουρίας, Τσελεπίδης, Βοτζάνης, Γλύπτης, Ἀράπης, Βασιλειάδης, Ζερβούδης, Σπανούδης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

ANNEXE E

LETTRES DE REMERCÎMENTS
DES DOCTEURS "HONORIS CAUSA„

1.

ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

DOCTEURS DE LA FACULTÉ DE THÉOLOGIE

Ἀριθ. πρωτ. 3436

Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐλλογιμώτατε κύριε Σπυρ. Λάμπρε, Πρύτανι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Μετὰ συγκινήσεως ἐγνώσθη ἡμῖν ἡ διὰ τῆς φιλόφρονος ἐπιστολῆς τῆς περισπουδάστου ἡμῖν αὐτῆς Ἐλλογιμότητος ἐξαγγελθεῖσα ἀναγόρευσις ἡμῶν ὡς ἐπιτίμου διδάκτορος τῆς Θεολογικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς τιμῆς ἕνεκεν, κατὰ καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ τῆς ἐντίμου Κοσμητείας τῆς Σχολῆς ἐπιστολὴν πρὸς ἡμᾶς. Ἦν δὲ ἡ συγκίνησις ἡμῶν τοσούτῳ μᾶλλον βαθεῖα, ὅσῳ ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς τοῦ περιλάμπρου τούτου τίτλου ὑπὸ τοῦ πεφιλημένου Πανεπιστημίου ἀπονομῇ διείδομεν πρώτιστα πάντων νέαν περιφανῆ τῆς ἀκραιφνοῦς αὐτοῦ εὐσεβόφρονος γνώμης καὶ διαθέσεως τεκμηρίωσιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν, ἐν τῷ προσώπῳ ἡμῶν αὐτὴν θελήσαντος τιμῆσαι τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἐν οὕτως εὐσήμῳ καὶ πανηγυρικῇ τῇ στιγμῇ καὶ ἔκδηλον ἐπὶ παρουσίᾳ τοιαύτης πολυπληθοῦς καὶ σοφῆς ὁμηγύρεως ποιήσασθαι τὴν πρὸς αὐτὴν τιμίαν υἱκὴν αὐτοῦ ἀγάπην καὶ στοργήν. Διὸ καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμόνως τὸν ἀπονεμηθέντα ἡμῖν τίτλον ἀποδεχόμενοι, ἐγκάρδια μετὰ καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Χριστῷ ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν, ἐκφράζομεν εὐχαριστήρια τῇ τε ἐλλογίμῳ χορείᾳ τῶν θεολόγων καθηγητῶν διὰ τὴν φιλόφρονα ἐκδήλωσιν καὶ τῇ περι-

σπουδάστῳ αὐτῆς Ἑλλογιμότητι διὰ τὴν φιλόφρονα ὡςαύτως κατακύρωσιν καὶ ἐξαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως. Ἐπὶ τούτοις δὲ ἐν εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἐγκαρδίοις ἐπευχόμενοι τῷ πεφιλημένῳ Πανεπιστημίῳ πλουσίαν ἀείποτε τὴν καρποφορίαν καὶ πᾶσαν ἐν πᾶσιν ἀκμὴν καὶ εὔκλειαν, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Γένους τε καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξαιτούμεθα τοῖς ἐν αὐτῷ κοπιῶσι καὶ τὸν σεμνὸν τῆς ἐπιστήμης ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα πᾶσαν κραταίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς περισπουδάστου ἡμῖν Ἑλλογιμότητος αὐτῆς.

ᾳϑιϑ'. Ἀπριλίου λ'.

† *Ὁ Κωνσταντινουπόλεως*
Ἐν Χριστῷ εὐχέτης διάπυρος

Ἀριθ. πρωτ. 3436

Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐλλογιμώτατε κύριε Ι. Ε. Μεσολωρᾶ, Κοσμῆτορ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἑλλογιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Προφρόνως ἐκομισάμεθα τὴν ἐπιστολὴν τῆς αὐτῆς Ἑλλογιμότητος, δι' ἧς ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὅτι ἡ ἔντιμος τοῦ Πανεπιστημίου Θεολογικὴ Σχολὴ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἔναγχος περιλάμπρων τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης αὐτοῦ ἀμφιετηρίδος ἑορτῶν ἔγνω ἀνακηρῦξαι ἡμᾶς ἐπίτιμον διδάκτορα αὐτῆς τιμῆς ἕνεκεν. Τὴν ἐπὶ οὕτω δὲ εὐτυχεῖ τῇ ἀφορμῇ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοιαύτης ἐκ περάτων τῆς γῆς συρρευσάντων σοφῶν ἐξόχου ὁμηγήρεως ἀπονομὴν ἡμῖν τοῦ ἐκλάμπρου τίτλου τούτου ὡς περιφανῆ ἐκτιμῶντες τεκμηρίωσιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀείποτε ἀκραιφνοῦς καὶ εὐσεβόφρονος τοῦ κλεινοῦ Πανεπιστημίου γνώμης καὶ διαθέσεως, ἐν τῷ προςώπῳ ἡμῶν αὐτὴν θελήσαντος τιμῆσαι ἐν οὕτως εὐσήμῳ καὶ πανηγυρικῇ στιγμῇ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ ἔκδηλον ποιήσασθαι τὴν πρὸς αὐτὴν βαθεῖαν ἀφοσίωσιν καὶ στοργήν, εὐγνωμόνως καὶ μετὰ συγκινήσεως διὰ ταῦτα τὸν σεμνὸν τοῦτον τίτλον ἀποδεχόμεθα καὶ ἐνθέρμους ἐκφράζομεν, μετὰ καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Χριστῷ ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, εὐχαριστίας τῇ ἐλλογίμῳ τῶν καθηγητῶν

χορείᾳ διὰ τὴν φιλόφρονα ταύτην πρὸς ἡμᾶς ἔνδειξιν. Ἐν εὐλογίαις δὲ ἐγκαρδίοις ἐπευχόμενοι τῷ πεφιλημένῳ Πανεπιστημίῳ καὶ τῇ τιμιωτάτῃ αὐτοῦ Θεολογικῇ Σχολῇ γενναίαν ἀείποτε τὴν καρποφορίαν καὶ πᾶσαν ἐν πᾶσιν ἀκμὴν καὶ εὔκλειαν, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Γένους τε καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξαιτούμεθα τοῖς ἐν αὐτῷ κοπιῶσι καὶ τὸν σεμνὸν τῆς ἐπιστήμης ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα πᾶσαν κραταίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς περισπουδάστου ἡμῖν Ἐλλογιμότητος αὐτῆς.

ᾳϑιβ'. Ἀπριλίου λ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Ἐν Χριστῷ εὐχέτης διάπυρος

Ἀριθ. 1027

Ἐκλαμπρότατε Πρύτανι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ Υἱὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Σπ. Λάμπρε. Τὴν πεφιλημένην Ἡμῖν Αὐτῆς Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν.

Ἀγαλλομένῃ ψυχῇ ἀνέγνωμεν σήμερον τ' ἀπὸ γ' τοῦ τρέχοντος Ἀπριλίου μηνὸς περιπόθητα Ὑμῶν γράμματα, δι' ὧν ἡ πεφιλημένη Ἡμῖν Αὐτῆς Ἐκλαμπρότης ἀναγγέλλει Ἡμῖν τὰ περὶ τῆς ἀναγορεύσεως τῆς Ἡμῶν Μετριότητος εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ ἐν λόγῳ ἀπονεμηθεὶς Ἡμῖν τίτλος τὰ μάλιστα τιμητικὸς ὢν διεξανίστησιν Ἡμᾶς εἰς ζωηρὰν ἔκφρασιν τῶν ἐγκαρδίων Ἡμῶν εὐχαριστιῶν· τοῦϑ' ὅπερ μεθερμηνεύοντες διὰ τῆς παρούσης, δαψιλεῖς ἐφ' Ὑμᾶς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς Ἐλλογιμωτάτους Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἐξαιτούμεθα τὰς οὐρανίους δωρεὰς καὶ χάριτας καὶ διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Ἡμῖν Ἐκλαμπρότητος διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ἐν Τριπόλει, τῇ 26 Ἀπριλίου 1912

† Ὁ Ἀντιοχείας Γρηγόριος

Ἀριθ. 1028

Ἐλλογιμώτατε Κοσμῆτορ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ υἱὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Ἰω. Μεσολωρᾶ. Τὴν φίλην Ἡμῖν αὐτῆς Ἐλλογιμότητα πατρικῶς εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν.

Ἀσμένως ἀνέγνωμεν σήμερον τὰ ἀπὸ κγ΄ τοῦ λήξαντος Μαρτίου μηνὸς ὑμέτερα γράμματα, δι᾽ ὧν ἡ πεφιλημένη Ἡμῖν αὐτῆς Ἐλλογιμότης ἐγνώρισεν Ἡμῖν, ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῇ 21 Μαρτίου ἀνεκήρυξεν Ἡμᾶς Ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Θεολογίας τιμῆς ἕνεκεν. Ὁ οὕτως ἀπονεμηθεὶς τῇ Ἡμῶν Μετριότητι τιμητικὸς τίτλος κατηύφρανε τὴν Ἡμῶν καρδίαν· ἐφ᾽ ᾧ καὶ ὁλοψύχως εὐχαριστοῦντες Ὑμῖν τε καὶ τοῖς Ἐλλογιμωτάτοις Καθηγηταῖς τοῦ Πανεπιστημίου, δαψιλεῖς ἐπὶ πάντας ἐπικαλούμεθα τὰς οὐρανίους δωρεὰς καὶ χάριτας, καὶ διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Ἐλλογιμότητος διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ἐν Τριπόλει, 26 Ἀπριλίου 1912

† *Ὁ Ἀντιοχείας Γρηγόριος*

Ἀριθ. Πρωτ. 702

Δαμιανὸς ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἐλλογιμώτατε Κύριε Σ. Λάμπρε, Πρύτανι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανετιστημίου, υἱὲ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν καὶ λίαν ἀγαπητὴν Ἐλλογιμότητα πατρικῶς εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν.

Ἀρρήτου ἐνέπλησεν Ἡμᾶς ἀγαλλιάσεως ἡ ἀπὸ γ΄ μηνὸς λήγοντος τιμία ἐπιστολὴ τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης καὶ λίαν Ἡμῖν ἀγαπητῆς Ἐλλογιμότητος, ἀγγέλλουσα Ἡμῖν τὴν εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Θεολογίας ἀναγόρευσιν Ἡμῶν ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐπὶ τῇ ἀπονεμηθείσῃ Ἡμῖν μεγάλῃ ταύτῃ καὶ ἐκλάμπρῳ τιμῇ, ἥτις ἔσται Ἡμῖν ἀφορμὴ διαρκοῦς χαρᾶς καὶ σέμνωμα τιμαλφέστατον, ὁλοθύμως μὲν εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ, εὐαρεστηθείσῃ τε κυρῶσαι τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τὴν ὁμόφωνον ταύτην ἀπόφασιν καὶ ἀπευθυνάσῃ Ἡμῖν θερμότατα ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι συγχαρητήρια, λιπαρῶς δὲ δεόμεθα καὶ δεόμενοι οὐ παυσόμεθα τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς, τοῦ θησαυροῦ πάσης γνώσεως, ἀπὸ τῶν Παναγίων καὶ Πανσέπτων τούτων Τόπων, περιέπειν ἐςαεὶ θάλλον τὸ ὑπέρτατον Ἐθνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, ἄσβεστον εἰς τὸ διηνεκὲς φυλάττειν τε καὶ μεγαλύνειν τὸν τηλαυγῆ τοῦτον φάρον τοῦ νοητοῦ φωτὸς, ἵνα δι᾽ αὐτοῦ

λαμπροτάτους κατάγῃ πνευματικοὺς θριάμβους καὶ προάγηται ἐπ' ἀκμὴν καὶ δόξαν τὸ φιλομαθὲς καὶ εὐσεβὲς Γένος τῶν Ἑλλήνων. Τὰς εὐχὰς ταύτας, ἃς πάντοτε ἀνεπέμπομεν, ἔχομεν ἀντιδωρήσασθαι τῷ τιμήσαντι Ἡμᾶς περιλάμπρῳ τῶν Μουσῶν φυτωρίῳ, τοῦτο δὲ βεβαίως καὶ ἀπεξεδέχοντο καὶ ἀπεκδέχονται οἱ τὴν ἀπονομὴν Ἡμῖν τῆς περιφανοῦς τιμῆς εἰσηγησάμενοι, καταδεικνύντες οὕτω τὴν κοσμοῦσαν αὐτοὺς εὐσέβειαν, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη καὶ κυρίως σοφία, καὶ τὴν φιλόστοργον διάθεσιν πρὸς τὴν πρεσβυγενῆ τῶν Ἐκκλησιῶν Μητέρα.

Προστιθέμενοι δ' ὅτι δ' ἰδίας Ἡμῶν ἐπιστολῆς ἑρμηνεύομεν τὰς εὐχαριστίας Ἡμῶν καὶ πρὸς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ὁλοψύχως παρακαλοῦμεν τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ ὡς πλεῖστον παρατείνειν τὰς ἡμέρας τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Ἐλλογιμότητος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίου ἐπιστήμης, καὶ ἐπικαλούμενοι ἐπ' αὐτὴν πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τῆς Ἁγιωτάτης τῶν Ἐκκλησιῶν Μητρὸς διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, α ϑιβ' Ἀπριλίου κε'.

† Ὁ Ἱεροσολύμων
καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης

Ἀριθ. Πρωτ. 703

Δαμιανὸς ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἐλλογιμώτατε Καθηγητὰ καὶ Κοσμῆτορ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, υἱὲ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Ἰ. Μεσολωρᾶ. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον καὶ ἀγαπητὴν Ἡμῖν Ἐλλογιμότητα πατρικῶς εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν.

Οὐκ ἔχομεν προσηκόντως παραστῆσαι οἷοι τὴν ψυχὴν διετέθημεν, καταμαθόντες ἀπὸ τοῦ τιμίου γράμματος, ὅπερ ἀπὸ κβ' μηνὸς παρελθόντος Μαρτίου ἀπέσταλκεν Ἡμῖν ἡ Ὑμετέρα λίαν Ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περισπούδαστος Ἐλλογιμότης, ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἀνεκήρυξεν Ἡμᾶς ἐπίτιμον τῆς Θεολογίας διδάκτορα, τιμὴν ἀπονείμασα Ἡμῖν ἀρίζηλον καὶ ἐπιφανῆ, ἀληθὲς καὶ τίμιον περιποιήσασα Ἡμῖν ἐγκαλλώπισμα καὶ ἀγλαΐσμα. Πλείστην δ' ἐπὶ τούτῳ ὁμολογοῦντες τὴν χάριν τῇ Ὑμε-

τέρᾳ Ἐριτίμῳ Ἐλλογιμότητι καὶ δι᾽ αὐτῆς παντὶ τῷ εὐκόσμῳ καὶ σοφῷ τῶν θεολόγων καθηγητῶν συλλόγῳ, ἀγγέλλομεν αὐτῇ, ὅτι καλῶς κατανοοῦντες τὴν προαγαγοῦσαν Ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ἀπονομὴν Ἡμῖν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκλάμπρου τίτλου αἰτίαν, ἥτις ἐστὶν ἡ εὐσέβεια αὐτῆς τε καὶ τῶν λογιωτάτων αὐτῆς συναδέλφων, ἡ ἀρχὴ πάσης γνώσεως καὶ πάσης σοφίας, καὶ ἡ υἱικὴ διάθεσις πρὸς τὴν ἐν Σιὼν πρωτότοκον Ἐκκλησίαν καὶ σκοπὸν ἐν τούτῳ ἐνορῶντες τὴν ἀγαθὴν Ὑμῶν ἔφεσιν τοῦ ἐπισπάσασθαι ὑπὲρ τοῦ ἀγλαοῦ καὶ ἀγλαοκάρπου τῶν Μουσῶν φυτωρίου, παρ᾽ οὗ τὴν μεγάλην ἔχομεν τιμὴν, τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἁγιωτάτης τῶν Ἐκκλησιῶν Μητρὸς, οὐ διαλείψομέν ποτε δεήσεις πρὸς τὸν Ὑπέρτατον τῆς σοφίας καὶ γνώσεως Πρύτανιν λιπαρὰς ἀναφέροντες ἀπό τε τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τῶν λοιπῶν Πανσέπτων ἐν Σιὼν Σκηνωμάτων τῆς θείας αἴγλης καὶ συγκαταβάσεως συντηρεῖν τῇ χάριτι Αὐτοῦ τῇ πανσθενεῖ εἰς τὸ διηνεκὲς καὶ προάγειν τὸ Πανδιδακτήριον τοῦτο τοῦ Ἔθνους, ὑπέρλαμπρον τοῦ φωτὸς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πατροπαραδότου εὐσεβείας λαμπτῆρα, ἵνα δι᾽ αὐτοῦ φωτιζόμενον καὶ ὑψούμενον τὸ φιλόμουσον καὶ εὐσεβὲς τῶν Ἑλλήνων Γένος ἀπεργάζηται τὴν ἑαυτοῦ ἀκμὴν καὶ δόξαν.

Δεόμενοι δ᾽ ὁλοψύχως τοῦ Κυρίου χαρίζεσθαι ἐπὶ μήκιστον τῇ ἱερᾷ ἐπιστήμῃ τὴν Ὑμετέραν ἀγαπητὴν Ἐλλογιμότητα καὶ τὴν χορείαν πᾶσαν τῶν θεολόγων καθηγητῶν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καὶ πλουσίαις ταῖς πατρικαῖς Ἡμῶν εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις πάντας καταστέφοντες διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, ᾳϑιβ᾽ Ἀπριλίου κε᾽.

† *Ὁ Ἱεροσολύμων*
καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης

II.

ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
DOCTEURS
DE LA FACULTÉ DE DROIT

Rom, 21. April 1912.

Ew. Magnificenz

bitte ich, dem Dekan der juristischen Fakultät den inliegenden Brief zugehen zu lassen. Die hohe Auszeichnung der Universität Athen, und gerade dieser Universität, als Ehrendoctor anzugehören, weiss ich nach ihrem vollen Werthe zu schätzen, und es drängt mich auch Ihnen und dem hohen Senate dafür meinen wärmsten Dank auszusprechen.

In grösster Hochachtung

Ew. Magnificenz freunsdschaftlich ergebener

J. Beloch

Sr. Magnificenz
Herrn Prof. Dr. Spyridion Lambros
Rector der Universität Athen.

Rom, 21. April 1912.

Hochverehrter Herr Professor,

Empfangen Sie und Ihre Herrn Kollegen meinen tiefgefühlten Dank für die hohe Ehre, die Sie mir bei Gelegenheit Ihres Universitäts-Jubiläums erwiesen haben. Der beste Teil meiner Lebensarbeit ist Hellas gewidmet gewesen; ich habe in Athen immer meine geistige Heimat gesehen, und war nie so glücklich, als wenn ich auf der Akropolis stehen durfte. So war mir die Anerkennung durch Ihre Fakultät eine herzliche Freude; auch darum weil Sie in Ihrem Schrei-

ben meine wirthschaftsgeschichtlichen Arbeiten hervorheben, auf die ich stets besonderen Werth gelegt habe.

In ausgezeichneter Hochachtung

Ihr ganz ergebener

Herrn Prof. Dr. A. Andreades
Dekan der juristischen Fakultät Athen.

J. Beloch

Votre Magnificence,

L'honneur que m'a rendue l'Université d'Athènes m'est d'autant plus chère, qu'elle me joigne plus étroitement à la nation dont j'appris à apprécier les hautes qualités non seulement de l'histoire, mais aussi de ma propre expérience.

Veuillez avoir la bonté, Monsieur le Recteur, de transmettre au Sénat de l'Université mes remerciements les plus respectueux et d'agréer l'expression de ma plus profonde et devouée considération.

Vladimir Bénéchévitch
Professeur de droit canon à l'Université de St. Pétersbourg

Le 20 avril 1912

Monsieur et très honoré confrère,

La collation du plus haut titre scientifique de la part de l'Université d'Athènes m'a profondement ému et rempli de la plus vive reconnaissance envers la très honorée Faculté de Droit de la dite Université. Je considère cette marque d'attention non seulement comme riche récompense pour mes travaux déjà executés, mais aussi comme un encouragement qui doublera mes forces.

Je Vous prie, Monsieur le Doyen, de bien vouloir transmettre à la Faculté de Droit mes remerciements les plus sincères et d'agréer l'expression de ma considération la plus profonde et distinguée.

Vladimir Bénéchévitch
Professeur de droit canon à l'Université de St. Pétersbourg

Le 20 avril 1912.

Bologna, 21 apr. 1912

Illustre Signore e Collega,

Nel pregarla di voler comunicare al Sig. Preside di codesta Facoltà Giuridica la lettera che Le accludo, invio a

Lei ed al Senato Accademico le grazie più sentite per le congratulazioni tanto benignamente rivoltemi in occasione della mia nomina a Dottore honoris causa.

So di aver fatto ben poco per meritare un tale onore, e di esserne sopra tutto debitore ad una molto indulgente volutazione della modesta opera mia; ma esso mi è giunto assai caro e gradito, e mi dà occasione a ripetere il mio antico voto di veder diventare sempre più intimi e frequenti i rapporti fra gli studiosi della Grecia e gli Italiani che tanto di comune hanno fra loro, non solo nel passato ma anche nel presente.

Voglia Ella intanto accogliere l'espressione della mia profonda stima e gratitudine, con la quale me Le professo

Devotissimo Collega
Francesco Brandileone

Signore Spiridione Lambros,
Rettore dell' Università di Atene.

A. Andreades in Atheniensi Universitate Iuris Scholae Decano Franciscus Brandileone antecessor Bononiensis s. d.

Quod me inter Doctores vestros, pro summa qua pollitis humanitate conscribendum „honoris causa" iussistis, et Tibi et ceteris Atheniensibus Sodalibus gratias quam maximas ago. Equidem non me fugit, hoc potius quam mihi, in quo nihil est quod tanto honore condecorari mereatur, vetustissimae huic Bononiensi Juris Scholae, in qua docendi munere fungor, fuisse pietatis causa tributum; et ideo velim sinatis me Vobis gratias quoque agere huiusce Scholae nomine, quae magnopere desiderat, ut quae inter Graeciam et Italiam existunt permulta ac antiquissima vincula, actiora in diem efficiantur.

Vobis Universitatique Vestrae omnia bona fausta feliciaque precor et me Tibi Sodalibusque ceteris addictissimum esse profiteor.

Bononiae, d. XXI. m. april. an. M.C.M.XII.

Monsieur le Doyen, Paris, le 2 Mai 1912

M. Clemenceau me charge de vous accuser réception de votre lettre du 10 Avril par laquelle vous avez bien

voulu lui faire connaître que la Faculté de Droit d'Athènes lui avait conféré le titre de Docteur en Droit „honoris causa".

Très flatté de ce témoignage de sympathie, M. Clemenceau me charge de vous adresser ses vifs remerciements et de vous prier d'être l'interprète de sa gratitude.

Veuillez agréer, Monsieur le Doyen, l'assurance de ma considération la plus distinguée.

G. Coussol
Secrétaire de M. Clemenceau

Monsieur A. Andréadès, Doyen de la Faculté de Droit, Athènes.

Paris, le 20 Avril 1912

Monsieur le Doyen,

Mes faibles services reçoivent une récompense qui dépasse de beaucoup leur mérite, et qui me touche infiniment. Je suis très fier d'être docteur de votre Université, et de sentir qu'un lien direct m'attache désormais à votre Patrie et à l'illustre cité d'Athènes. J'espère que vous voudrez bien être mon interprète auprès de Monsieur le Recteur et lui exprimer aussi toute ma reconnaissance.

Croyez à mes sentiments les plus distingués.

Denys Cochin

Queen's College Oxford, 21 April 1912

Honored Sir,

I have recieved with great pleasure this morning your kind letter informing me that the Faculty of Law in your University has granted me the distinction of an Honorary Doctorate. You will not need my assurance that this is a compliment which I very highly appreciate and I beg you and the Senate of the University to accept my most grateful thanks.

I remain, Dear Sir, Yours very truly

A. S. Hunt

Spyr. Lambros, Rector of the University at Athens.

Queen's College Oxford, 21 April 1912

Dear Sir,

Your kind letter has just reached me bringing the

welcome and unexpected news that the Faculty of Law in your University has conferred upon me the distinction of an Honorary Doctorate.

I am proud to be thus honoured in the country whose wonderful ancient literature and civilisation is my chief study, and I thank you and all concerned most sincerely for this gratifying recognition of my work.

Believe me

Dear Sir, Yours very truly

A. S. Hunt

A. Andreades, Dean of the Faculty of Law.

Universitatis Atheniensis Rectori Magnifico et Senatui Amplissimo S.

Cursus publici errore factum est, quod valde doleo, ut nunc demum postquam ex longiore itinere reverti, litterae honorificentissimae mihi redderentur et Ordinis Vestri iurisconsultorum, quibus doctoris dignitas honoris causa ad me delata est, et Vestrae ipsorum, quibus hoc decretum mihi remittere et Vestram gratulationem adiungere Vobis placuit. Quem ego honorem quanti aestimem, in iis quae iurisconsultorum Vestrorum Ordini rescripsi, enuntiavi. Vobis autem, quod eum honorem Vestra congratulatione amplificare voluistis, gratias Vobis ago ex animo maximas. Valete mihique favere pergite.

Dabam Lipsiae d. 27 m. Apr. a 1912.

Justus Hermannus Lipsius

Universitatis Atheniensis Ordini iurisconsultorum amplissimo S.

Quod vos, doctissimi, in sollemnitate, qua Universitatis Vestrae ante hos septuaginta quinque annos conditae inaugurationem rite celebravistis, doctoris dignitatem honoris causa ad me detulistis, non potuit non eo maiori et gaudio et honori mihi esse, quod Vos potissimum eam dignitatem mihi tribuendam esse putavistis. Nam quoniam Graecorum veteri iuri indagando vitam dicavi, nihil profecto gratius mihi potuit accidere, quam quod Vos, qui iuris Graeci quod

nunc est disciplinam in patria Universitate profitemini, studia mea Vestro plausu approbavistis. Quo maiores et sinceriores gratias intimo ex pectore Vobis persolvo. Valete et me meisque studiis favere pergite.

Dabam die 27 m. Apr. a 1912 Lipsiae.

Justus Hermannus Lipsius

Athens, Grand Hôtel, 10/23 April 1912.

My dear Professor Andreades,

. . . . . .

I take this opportunity of expressing to you, as I have already expressed to the National University through the medium of the Rector, Professor Lambros, my very warm thanks for the very great honour which you conferred upon me. I can truly say, that no honour would have pleased me so much as this, which connects me with the University at Greece, and I had never expected that so high a distinction would be awarded to me.

. . . . . .

Believe me, with our united best wishes,

Your very faithfully

William Miller

Leipzig, 21./4. 1912.

Eure Magnificenz!

Sie hatten die Güte mich davon in Kenntnis zu setzen, daß die juristische Fakultät Ihrer Universität mich zum Doctor der Rechte honoris causa promoviert hat. Indem ich für die hierin gelegene hohe Auszeichnung der genannten Fakultät den geziemenden Dank durch spezielles Schreiben kundgebe, beehre ich mich Eurer Magnifizenz meinen Dank für die sehr freundliche Mitteilung und die an dieselbe geknüpften Glückwünsche mit der Versicherung auszusprechen, daß ich es mir zur besonderen Ehre rechne, mit Ihrer Universität nunmehr durch engere Bande verknüpft zu sein.

Genehmigen sie, hochgeehrter Herr, den Ausdruck ausgezeichneter Hochachtung von

Ihrem sehr ergebenen

Dr. Ludwig Mitteis

Leipzig, 21. April 1912

Hochgeehrter Herr Dekan,

Ihrer sehr freundlichen Zuschrift vom 10. dieses Monats entnehme ich, daß die juristische Fakultät der Universität zu Athen mich anläßlich des 75jährigen Jubiläums dieser Universität durch die Promotion zu Ihrem Doktor juris honoris causa ausgezeichnet hat.

Diese Entschließung Ihrer Fakultät hat mich in hohem Maße erfreut und geehrt. Nicht bloß wegen der Anerkennung die meine bescheidenen Verdienste um die Wissenschaft durch eine so kompetente Körperschaft hiermit in vielleicht zu reichem Umfang gefunden haben, sondern auch und vor Allem deswegen, weil es die Universität von Griechenland ist, von der diese Ehrung ausgeht. Wie Sie in Ihrem gütigen Schreiben selbst hervorheben, hat ein großer Teil meiner Studien von jeher dem griechischen Recht gegolten und ich schätze mich glücklich, daß ich dazu habe beitragen können, wenn heute die weltgeschichtliche Bedeutung immer mehr anerkannt wird, welche Ihrer Nation auch auf dem Gebiet der Rechtsentwicklung zukommt. Daß dies auch von den geistigen Führern des heutigen griechischen Volkes gesagt wird, gibt mir ein frohes und stolzes Gefühl der Zusammengehörigkeit mit Ihnen, welches zu den schönsten Errungenschaften meiner wissenschaftlichen Laufbahn gehört.

Ich bitte darum Eure Spektabilität, den Mitgliedern der von mir so sehr verehrten Fakultät den Ausdruck meines innigsten Dankes für den mir verliehenen Doktorgrad und der Hoffnung zu übermitteln, daß es mir gelingen möge, den wissenschaftlichen Interessen, welche Sie vertreten, auch aus der Ferne nach meinen geringen Kräften dienlich zu sein.

Genehmigen Sie, hochgeehrter Herr Dekan, den Ausdruck vorzüglicher Hochachtung von

Ihrem sehr ergebenen

Dr. Ludwig Mitteis

Bordeaux, 17 Avril 1912

Monsieur et honoré Collègue,

Les journeaux ont annoncé et une depêche de M. Saripolos m'a confirmé que l'Université d'Athènes m'avait nommé Docteur honoris causa. La nouvelle m'est arrivée tardivement parceque je m'étais éloigné de Bordeaux pendant les vacances de Pâques. J'ai télegraphié, aussitôt informé à M. Saripolos tout le contentement, la fierté, et la reconnaissance que m'inspirait la décision prise par votre illustre Université. J'attends la communication officielle qui me sera sans doute faite bientôt pour écrire à votre Recteur qui, je crois bien, est actuellement Mr. Spir. Lambros.

Je suis persuadé, Monsieur, que les citations que vous avez faites de mes études byzantines ont beaucoup contribué à les faire connaitre à Athènes, et que l'indulgente opinion que vous en avez a beaucoup contribué à les faire bien juger. Je reporte donc sur vous une partie de la reconnaissance que me fait éprouver la décision de l'Université d'Athènes, et je vous prie de me croire votre dévoué serviteur et collègue.

Henri Monnier

Monsieur Andréadès,
Professeur à l'Université d'Athènes.

Bordeaux, le 21 Avril 1912.

Monsieur et très honoré Confrère,

Je suis infiniment sensible au grand honneur que me font le Recteur et le Sénat de l'Université d'Athènes. J'y vois pour mes travaux sur le droit byzantin et pour ma propagande en faveur des études byzantines la plus chaude des récompenses et le plus persuasif des encouragements. Je vous prie d'être auprès du Sénat et l'Université l'interprète de mes sentiments de très vive gratitude.

Permettez-moi de vous remercier, Monsieur le Recteur, de vos félicitations personnelles. J'y attache un très haut prix, car elles viennent d'un savant dont tous ceux qui s'occupent d'histoire byzantine connaissent les mérites eminents et les remarquables travaux.

Je suis, Monsieur le Recteur, avec la plus haute considération, votre dévoué et reconnaissant Serviteur.

Henri Monnier

A Monsieur Sp. Lambros,
Recteur de l'Université d'Athènes

Bordeaux, le 21 Avril 1912

Monsieur et très honoré confrère,

Le Recteur de l'Université d'Athènes m'envoie la lettre décanale par laquelle je suis informé officiellement que la Faculté de Droit a bien voulu me conférer le titre de docteur en droit honoris causa. Je vous ai déjà écrit il y a quelques jours, pour vous dire la très vive gratitude dont j'étais pénetré envers la Faculté de Droit et son doyen. J'ignorais alors que le doyen, c'était vous-même. Laissez-moi donc vous remercier encore, vous prier de transmettre a votre Faculté mes sentiments de profonde reconnaissance, et enfin vous féliciter de ce titre de doyen qui prouve que l'on sait rendre à Athènes, comme ici, justice à votre grand savoir et à votre lumineux esprit.

Je suis, Monsieur et très honoré confrère, avec la plus haute considération, votre dévoué confrère

Henri Monnier

A. Monsieur Andréadès, Doyen de la Faculté de Droit
de l'Université d'Athènes.

Gadet, par Lesparre, Gironde, le 13 Août 1912

Monsieur le Recteur,

Je viens de recevoir le diplôme de docteur honoraire de l'Université d'Athènes, (Faculté de Droit), que l'illustre Compagnie dont vous êtes le chef éminent, a bien voulu me décerner. Je m'empresse de vous accuser réception

de cet envoi en vous remerciant encore, vous et votre Université, du grand honneur qui m'a été fait.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Recteur, l'expression des sentiments de reconnaissance avec lesquels je suis votre dévoué serviteur

Henri Monnier

Mr Spyr. Lambros,
Recteur de l'Université d'Athènes, à Athènes.

Genève, le 30 Avril 1912

Monsieur et très honoré confrère,

Vous avez bien voulu, en y joignant vos félicitations et celles du Sénat de l'Université d'Athènes, me transmettre la lettre par laquelle Monsieur le Doyen de la Faculté de Droit m'annonce qu'elle me confère le titre de docteur „honoris causa".

Dans la réponse que j'ai adressée aujourd'hui même à M. le Doyen de la Faculté de Droit j'essayai d'exprimer toute ma joie et toute ma reconnaissance pour cette distinction si flatteuse qui me fait membre de votre Université et ἀνὴρ Ἀθηναῖος, deux titres, deux couronnes qu'il m'est bien doux de ceindre au terme de ma longue carrière au service des lettres grecques.

Veuillez agréer, Monsieur le Recteur, pour le Sénat de l'Université et pour vous même, avec tous mes remercîments l'expression de ma considération la plus distinguée.

Jules Nicole

Ἀ Monsieur le Professeur Lambros,
Recteur de l'Université d'Athènes.

Genève, le 30 Avril 1912

Monsieur et très honoré Collègue,

C'est avec une joie très grande que j'ai appris la haute distinction dont la Faculté de Droit de l'Université d'Athènes avait bien voulu m'honorer.

Elle m'est doublement précieuse, car, en même temps qu'elle constitue le plus flatteur et le plus encourageant des témoignages pour mes efforts au service de la science,

elle me confère en quelque sorte le droit de cité dans cette Athènes où j'ai tellement vécu par la pensée et par le cœur.

Je vous prie, Monsieur très honoré collègue, de bien vouloir exprimer de ma part à Messieurs les professeurs de la Faculté de Droit de l'Université d'Athènes toute la profonde reconnaissance que je ressens pour eux, ainsi que pour vous, Monsieur très honoré collègue, et agréer l'assurance de mes sentiments respectueux et dévoués.

Jules Nicole

'A Monsieur A. Andréadès,
Doyen de la Faculté de Droit de l'Université d'Athènes.

Paris, le 26 Avril 1912

Monsieur le Recteur,

Veuillez agréer, ainsi que le Sénat de l'Université d'Athènes, l'expression de ma gratitude profonde pour l'insigne honneur qu'il vous a plu de me faire en me nommant Docteur honoris causa d'une de vos Facultés.

Être couronné du laurier de cette Université qui incarne la plus illustre tradition scientifique et civilisatrice de l'humanité, être prononcé digne d'une promotion qui se fait sous les auspices de Pallas Athéné même, c'est une gloire, que je n'aurais jamais osé rêver et que vous avez pourtant réalisée.

Je ne peux que vous répéter humblement mes remercîments émus et vous prier, Monsieur le Recteur, de me croire invariablement

Votre très obéissant serviteur

Dr. M. Nordau

Paris, le 26 Avril 1912

Monsieur le Doyen,

Je craindrais de tomber dans l'emphase si j'essayais de vous exprimer les sentiments qu'a fait naitre en moi l'information que la Faculté de Droit de l'illustre Université d'Athènes a daigné me nommer Docteur honoris causa.

Je sais bien que je ne dois pas cet insigne honneur à mon mérite, mais à vos indulgentes sympathies. Mais le

fait d'avoir pu gagner, sinon mériter, celles-ci suffit pour annoblir la vie d'un homme de lettres et de pensée.

Veuillez donc, Monsieur le Doyen, agréer l'expression de ma profonde gratitude et de mon inaltérable dévoûment à cet auguste Hellénisme qui sait si royalement récompenser un amour et une vénération qu'un barbare seul peut ne pas ressentir pour lui, et me croire toujours votre humble et obéissant serviteur

Dr. M. Nordau

Universitatis Atheniensis Rectori
S. P. D.
Ioannes Edwinus Sandys
Universitatis Cantabrigiensis Orator.

Litteras tuas, vir doctissime, nuper accepi, in quibus certiorem me fecisti de titulo doctoris in iure ab Universitate tua in me honoris causa haud ita pridem collato. Quae litterae eo magis mihi gratae fuerunt, quod ex studiis meis philologiae in historiam collatis nomen tuum erat mihi jam dudum cognitum. Animi mei grati in testimonium etiam juris Decano litteras dedi. Vale.

Datum Cantabrigiae mensis Aprilis die XXIV° A. S. MCMXII°.

Professori Andréadès in Universitati Atheniensi
Juris Facultatis Decano
S. P. D.
Ioannes Edwinus Sandys
Universitatis Cantabrigiensis Orator.

Perlibenter accepi litteras tuas, vir iuris peritissime, Universitatis tuae a Rectore ad me missas, ex quibus didici iuris a Facultate Atheniensi titulum doctoris in iure me honoris causa esse collatum.

Qui honos eo majore me gaudio affecit, quod prope eodem die Aristotelis Reipublicae Atheniensis editis commentariis de iure Attico et historia Atheniensi amplissimis instructa a me denuo edita est. Animi autem grati in testimonium editionis meae exemplar professoris Chatzida-

kis per manus ad Universitatis tuae Bibliothecam mittendum curavi. Vale.

Datum Cantabrigiae mensis Aprilis die XXIV° A. S. MCMXII.

Wien, am 15. Mai 1912

An die rechtswissenschaftliche Fakultät der Universität in Athen!

Die rechtswissenschaftliche Fakultät der Universität in Athen hat anläßlich der Feier des fünfundsiebenzigjährigen Bestandes dieser berühmten Hochschule mir die hohe Ehre erwiesen, mich zum Doktor der Rechte honoris causa zu ernennen.

In dem Schreiben vom 10 April a. c., in welchem die Fakultät mich von dieser mich in großem Maße beglückenden Auszeichnung in Kenntnis setzt, ist in der liebenswürdigsten Weise der Verdienste gedacht, die ich mir um die Förderung der Wissenschaft erworben habe, und auf die Bande der Sympathie Nachdruck gelegt, welche in meiner Person unsere Alma Mater Vindobonensis mit der weltbekannten Schwesteruniversität der Griechen verbinden.

Was ich auf meinem Arbeitsgebiete, dem zivilgerichtlichen Verfahren, geleistet habe, ist von so untergeordnetem Werte, daß es auch bei der allernachsichtigsten Beurteilung kaum eine Grundlage abgeben kann für die außerordentliche Ehrung, die mir die juristische Fakultät in Athen erwiesen hat.

Mit desto größerem Stolze muß mich der Gedanke erfüllen, daß die dortige Alma Mater in meiner bescheidenen Person eine Bürgschaft dafür erblickt, daß die freundschaftlichen Beziehungen, welche zwischen der Wiener Universität und Athen bestehen, sich immer inniger und herzlicher gestalten sollen, zum Heile nicht bloß der Wissenschaft, sondern auch der Völker, welche in diesen beiden hohen Schulen die mächtigsten Bollwerke ihres nationalen und kulturellen Aufschwungs erblicken.

Dr. Emil Schrutka Edler von Rechtenstamm
ord. Professor an der Universität Wien.

III.

ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ*

DOCTEURS DE LA FACULTÉ DE MÉDECINE**

Institut für Hygiene und experimentelle Therapie.

Marburg, den 11. Mai 1912

Euer Hochwohlgeboren

beehre ich mich sehr ergebenst mitzuteilen, daß ich nach längerer Auslandreise hier Ihre Anzeige von meiner Ernennung zum Ehrendoktor der Universität Athen vorgefunden habe. Ich fühle mich hochgeehrt durch diese Auszeichnung und verbleibe mit der Versicherung der vorzüglichsten Hochachtung

Euer Hochwohlgeboren ergebenster

E. von Behring

An den Rektor und Senat der Universität
Athen.

Istituto d'Igiene sperimentale della Università di Roma.

29 IV 1912

Monsieur et très honoré confrère,

J'ai été profondement ému de l'honneur que la Faculté de Médecine d'Athènes a voulu me rendre à l'occasion solennelle du 75ème anniversaire de sa fondation, en me comférant le titre de docteur honoris causa.

---

* Τὰ εὐχαριστήρια γράμματα ἐπιτίμων διδακτόρων τῆς ἰατρικῆς τὰ ἀποσταλέντα πρὸς τὸν κ. Κοσμήτορα τῆς Σχολῆς ταύτης ἴδε κατωτέρω ἐν τῷ Παραρτήματι Κ.

** Voir les lettres de Docteurs de Médecine *honoris causa* adressées à Mr le Doyen de cette Faculté plus bas dans l'Annexe K.

J'ai rendu bien peu de services à votre pays pour la lutte antimalarique, l'âme de laquelle a toujours été l'éminent confrère Prof. Savas. Mais pour le peu que j'ai pu faire il n'y pourrait être meilleure récompense pour moi que cette marque de haute estime que vous et vos confrères ont bien voulu me montrer.

Agréez, Monsieur, l'expression de ma plus haute considération.

Prof. A. Celli

Sr. Magnifizenz dem Rektor der Universität Athen,
Herrn Prof. Dr. Sp. Lambros, Athen.

Frankfurt a/M., 22. April, 1912

Hochzuverehrende Magnifizenz!

Soeben habe ich das Diplom erhalten, welches mir meine Ernennung zum Ehrendoktor der Universität Athen kündet. Es drängt mich, Ihnen zu sagen, wie ausserordentlich mich diese seltene Ehrung erfreut und beglückt hat und wie dankbar ich Ihnen und dem Senat bin für diese Auszeichnung.

Mit besten Empfehlungen bin ich,

In aufrichtiger Verehrung

Euer Magnifizenz ergebenster

P. Ehrlich

Vienne, le 29 Mai 1912

Très honoré Monsieur et Recteur!

Agréez mes remerciements sincères pour le grand honneur que l'Université célèbre d'Athènes m'a rendu en me conférant le titre du Docteur honoris causa, et je vous assure que je sais bien estimer cette distinction. En vous remerciant sincèrement, très honoré Monsieur le Recteur, encore Monsieur le Doyen de la Faculté de Médecine de cette grande distinction et de vos félicitations aimables j'ai l'honneur de signer avec l'expression de ma considération la plus distinguée.

Sigm. Exner

Liège, le 23 Avril 1912

Monsieur le Recteur,

Je ne saurais assez vous dire à quel point je me suis senti honoré par la distinction qu'a bien voulu m'accorder l'Université d'Athènes. Elle constitue une récompense bien exagérée de mes travaux. Je voudrais avoir l'illusion, que vous avez l'amabilité d'encourager, que j'ai contribué en quelque façon à mettre en lumière la gloire et la grandeur de votre Patrie. Mais, si je ne puis m'attribuer ce mérite, il en est un que je revendique sans crainte: le profond amour que j'ai voué à la Grèce ancienne. Et comment ne reporterais-je pas ces sentiments sur la Grèce d'aujourd'hui, héritière du plus noble patrimoine, toute pénétrée des gloires de son passé et prête à rivaliser sur les champs de bataille comme dans les sciences et les arts avec les grands ancêtres.

Cette sympathie pour la Grèce Moderne, je ne l'ai pas puisée seulement dans mes études; j'ai eu le bonheur, il y a quelques années de visiter votre pays et j'ai eu le spectacle, au milieu des ruines admirables, d'une nation jeune et vaillante, intelligente et laborieuse, éprise de liberté et de progrès.

Permettez moi, Monsieur le Recteur, de me réclamer de ces sentiments pour me dire de votre Excellence et de tous vos collègues le

Serviteur dévoué et reconnaissant

Henri Francotte

A Son Excellence S. P. Lambros
Recteur de l' Université d' Athènes

Berlin, 8, 5, 1912.

Sehr geehrter Herr Rector,

Gestatten sie mir, in meiner Muttersprache meinen wärmsten Dank auszusprechen für die hohe Ehre, die mir durch meine Ernennung zum Dr. med. Athen h. c. zu Teil geworden.

Seit meiner Jugend mit dem alten Hellas, seiner Wissenschaft und Kunst innig verbunden, in meinem Man-

nesalter durch verschiedene Reisen mit dem neuen Hellas vereint, dessen Volk und Art ich mir bei jeder neuen Berührung immer größere Liebe eingeflößt hat, betrachtete ich es als ein Glück meines greisen Alters, mit der Universität in Athen, der Erneuerin und Erbin jener alten Akademie, in eine engere Beziehung, ja so zu sagen in eine familiäre Zusammengehörigkeit zu treten, die nicht blos mein Herz erfreut, sondern auch, wie ich hoffe, für den Rest meines hauptsächlich der historischen Wissenschaft geweihten Lebens mir schöne Früchte tragen wird.

In ausgezeichneter Hochachtung und Verehrung.

Julius Hirschberg

Bern, Hallerianum 1. Mai 1912

An den Rector Magnificus der Universität Athen,
Hern Professor Dr. Spyridon Lambros.

Eurer Magnifizenz sehr gütiges Schreiben, worin Sie mir zur neuen Würde eines Ehrendoctors der Medizin Ihrer berühmten Universität gratulieren, habe ich, nach meiner Heimkehr von Italien, hier gefunden.

Indem Eurer Magnifizenz für die Bestätigung der Wahl meinen ergebenen Dank sage, hoffe ich auf Ihren und der Herren Professoren Besuch in unsere Alpenstadt Bern.

In dankbarer Verehrung

Hugo Kronecker M. D.

Paris, le 22 Avril 1912

Monsieur et très honoré Recteur,

A vous et au Sénat de l'Université d'Athènes j'adresse mes très vifs remerciements pour la haute distinction que me confère votre Université, distinction que veut bien aussi m'annoncer mon honoré Collègue, le Doyen de la Faculté de Médecine d'Athènes.

Je vous prie, Monsieur et très honoré Recteur, d'agréer l'expression de mes respectueux sentiments.

D. H. Landouzy

Monsieur le Recteur,

J'ai reçu avec émotion la nouvelle que l'Université d'Athènes m'avait nommé docteur honoris causa de votre glorieuse cité.

Veuillez recevoir l'assurance de mes sentiments très reconnaissants.

Charles Richet

Liverpool, 9th May 1912

Le Recteur de l'Université,
Athens, Greece.

Dear Sir,

I beg to acknowledge with many thanks your letter of the 16th April informing me that the Faculty of Medicine of the University of Athens has done me the high honour of conferring upon me the title of Doctor honoris causa. I trust that you will convey to the Faculty my warm thanks for their great kindness and consideration.

I am, Sir, Yours faithfully,

Ronald Ross

Paris, le 10 Août 1912

A Monsieur le Recteur de l'Université d'Athènes.

Monsieur le Recteur,

Au moment où vous avez bien voulu m'annoncer que la Faculté de Médecine d'Athènes me faisait le très-grand honneur de me nommer Docteur honoris causa, à l'occasion du 75ème anniversaire de la fondation de l'Université, j'étais malade et je n'ai pu vous répondre. Je viens, aujourd'hui vous adresser mes excuses et vous dire combien je suis touché de la distinction qui m'est accordée.

Je vous prie, Monsieur le Recteur, de faire part de ma reconnaissance au Sénat de l'Université et de recevoir pour vous-même l'expression de ma considération la plus distinguée.

D. Roux

Würzburg, 22. IV. 1912.

Hochgeehrte Magnificenz!

Mit großer Freude hat mich die Ernennung Ihrer Universität zum Doktor honoris causa erfüllt. Nehmen Sie meinen ergebensten Dank für Ihre Nachricht. Die Zuneigung und die Freude, die ich stets im Verkehr mit den Studierenden aus Griechenland empfunden habe, wird durch diese Ehrung neu gestärkt und ich hoffe noch vielen Herren aus Ihrem Lande ein wenig von Nutzen sein zu können.

Zugleich ist es mir eine ehrenvolle Pflicht, Ihnen zu dem Bestehen und der 75jährigen Stiftungsfeier Ihrer hochangesehenen Universität meinen ergebensten Glückwunsch auszusprechen. Ad multos annos!

Mit vorzüglicher Hochachtung

Oscar Schultze

London, 27th April 1912

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 16th inst., in which you intimate that the National University of Greece has been good enough to confer me the honor of Doctor, on the nomination of the Faculty of Medicine.

I beg to assure you, and the Senate of the University, that I appreciate this distinction very highly, and it will always be my endeavour, in whatever way it may be possible, to promote the interests of the University.

I have the honor to be, Your obedient servant,

William N. Smith

Principal. Professor of Forensic Medicine and Toxicology in King's College Medical School, University of London.

Professor S. P. Lampros, Rector.
The National University of Greece.

IV.

ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

DOCTEURS DE LA FACULTÉ DES LETTRES

Königsberg i. Pr., 20. Mai 1912

Hochgeehrter Herr Rektor!

In der Anlage beehre ich mich Ihnen ein Schreiben an den Herrn Dekan des Faculté des Lettres zu überreichen und bitte Sie sehr ergebenst, ihm dasselbe zuzustellen, indem ich auch Ihnen meine Freude und meinen Stolz über meine Ernennung zum Doctor honoris causa ehrerbietigst ausspreche.

Mit der Versicherung ausgezeichneter Hochachtung verbleibe ich

Ihr
sehr ergebenster
A. Bezzenberger

Königsberg i. Pr., 20. Mai 1912

Hochgeehrter Herr Dekan!

Das Schreiben, welches Sie namens Ihrer Fakultät an mich zu richten die Güte hatten, erfüllt mich mit grosser Freude und Dankbarkeit. Ich bitte Sie, diese meine Empfindungen der Fakultät auszudrücken und ihr zu sagen, daß ich stolz auf das Bürgerrecht bin, das die Fakultät mir verliehen hat, indem sie mir die hohe Ehre erwies, mich zu ihrem Doctor honoris causa zu ernennen.

Mit grösster Hochachtung habe ich die Ehre zu sein

Ihr
sehr ergebenster
A. Bezzenberger

An die Philosophische Fakultät der Universität Athen.

Der ganz ergebenst Unterzeichnete beehrt sich, der philosophischen Fakultät der Universität Athen seinen gehorsamsten und wärmsten Dank auszusprechen für die hohe Auszeichnung, die sie ihm durch Verleihung der Würde eines Doctor honoris causa hat zu teil werden lassen.

Gch. Hofrah Prof. **Dr. Karl Brugmann**

Leipzig, 28. April 1912

Paris, le 29 Avril 1912

Monsieur le Recteur,

J'ai l'honneur de vous accuser réception de votre lettre et de celle par laquelle M. le Doyen de la Faculté des Lettres m'informe que l'Université d'Athènes a bien voulu me conférer le titre de Docteur honoris causa.

Je vous prie de vouloir bien transmettre mes plus vifs remerciements à M. le Doyen et au Sénat de l'Université.

Ancien membre de l'Ecole française d'Athènes, ayant commencé en Grèce les études qui ont occupé toute mon activité scientifique, je suis particulièrement sensible à cette haute distinction qui m'est conférée dans un pays auquel m'attachent tant de liens de sympathie. Je suis heureux de penser qu'elle contribuera à les resserrer encore, et je considère comme une des marques d'estime le plus flatteuses le titre de docteur de l'Université d'Athènes.

Veuillez, Monsieur le Recteur, agréer, avec tous mes remerciements, l'expression de ma considération la plus distinguée.

Max. Collignon

Illustrissimo Signore,

Ho ricevuto la comunicazione della mia nomina a Dottore honoris causa di cotesta illustre Università. Non le sò dire quanto io sia stato commosso dal sentirmi ricordato in modo così solenne dalla Università di quella nobile Atene, di quella nobilissima Grecia a cui durante la mia lunga esistenza fù sembre rivolto ogni mio studio, ogni mio affetto, ogni mio pensiero. Ben doloroso fù per me

che la mia tarda età e gl'incomodi che me ne derivano m'impedissero di venire ad associarmi ai festeggiamenti giubilari di cotesto fiorente Ateneo a cui dal fondo del cuore auguro un sempre più florido e fruttuoso avvenire. Voglia, illustre Signor Rettore, gradire e far gradire ai chiari suoi colleghi l'espressione di questi miei sentimenti e della mia viva gratitudine per l'onorevole titolo conferitomi.

Col massimo ossequio e i più cordiali saluti mi professo

Suo Devotissimo

Firenze, 9 Maggio 1912 **Domenico Comparetti**

All' Illus. Prof. Sp. Lambros
Rettore della R. Università di Atene.

Paris, le 29 Avril 1912

Monsieur le Recteur et très honoré confrère,

Je vous remercie d'avoir bien voulu me transmettre, avec vos aimables félicitations, la lettre du Doyen de la Faculté des Lettres m'annonçant ma nomination au grade Docteur „honoris causa".

Je vous serais très obligé de vouloir bien transmettre au Doyen la lettre ci-incluse où je lui exprime mes rémerciements, et je vous prie d'agréer l'assurance de ma plus haute considération.

Alfred Croiset

Monsieur le Recteur
de l'Université d'Athènes.

Paris, le 29 Avril 1912

Monsieur le Doyen et très honoré confrère,

C'est pour moi un très grand honneur d'avoir vu reconnaitre par l'Université d'Athènes les efforts que j'ai pu faire pour fortifier par mes travaux l'admiration de l'antiquité hellénique.

Je vous prie d'en recevoir mes plus vifs remerciements et d'agréer l'expression de ma haute considération.

Alfred Croiset

Monsieur le Doyen de la Faculté des Lettres
de l'Université d'Athènes.

München, d. 6. Mai 1912

Hochverehrter Herr Kollege,

Wollen Sie gütigst das einliegende Schreiben dem Dekanat der philosophischen Fakultät zugehen lassen und dem Senat meinen verbindlichsten Dank für seine freundlichen Worte aussprechen. Das alte Griechenland war und ist meine zweite geistige Heimat: seit den unvergeßlichen Tagen in Athen verbindet mich auch mit dem neuen Hellas ein wahres Heimatsgefühl, und es ist mir ein schönes Symbol dafür, daß ich Ihr akademischer Mitbürger und Kollege geworden bin.

In dankbarer Ergebenheit und Hochschätzung

Dr. Ot. Crusius
Prof. a.d. Univ.

S. Magn. Herrn Prof. Dr Sp. Lambros
d. z. Rector d. Universität Athen

München, d. 6. Mai 1912

Sehr geehrter Herr Kollege,

Bei meiner Rückkehr aus Griechenland begrüßt mich Ihr gütiges Schreiben, das den am 10. April gesprochenen Worten urkundliche Dauer verleiht.

Vermitteln Sie, bitte, der philosophischen Fakultät den Ausdruck meines ergebensten Dankes. Ich bin stolz darauf, daß Sie mir, wie bei Ihren Agonen den Kranz reichen, und damit anerkennen, daß ich bei dem heiligen Kampf um die Ausbreitung und Belebung des griechischen Logos, von dem alle Wahrheit und Schönheit ausgeht, meinen Mann gestanden habe.

In aufrichtiger Hochschätzung

Ergebenst

Dr O. Crusius
Prof. a.d. Univ.

Herrn Prof. Dr S. C. Sakellaropulos
d. z. Dekan d. philos. Facultät d. Univ. Athen

Paris, 4 Mai 1912

Monsieur le Recteur,

J'ai été, vous le pouvez croire, extrêmement sensible à l'honneur que m'a fait la Faculté des Lettres de l'Uni-

versité d'Athènes en me deférant le titre de docteur. Membre de l'Ecole française d'Athènes, je me sentais déjà un peu Athénien. Vous m'avez donné, et de la façon la plus flatteuse, mes lettres de matriculisation hellénique. Permettez-moi de vous en dire ma très vive reconnaissance, en vous priant d'être mon interprète auprès du Sénat de l'Université et de Mr. le Doyen de la Faculté des Lettres.

Veuillez agréer, Monsieur le Recteur, l'assurance de ma très haute considération.

Ch. Diehl

Berlin W., 27. Apr. 1912

Ew. Magnificenz,

Eurer Magnificenz sage ich meinen verbindlichsten Dank für den liebenswürdigen Glückwunsch, den Rektor und Senat der Universität aus Anlaß meiner Ernennung zum Ehrendoktor der philosophischen Fakultät an mich zu richten die Güte hatten.

Da es mir leider nicht vergönnt war, an dem Jubelfeste der athenischen alma mater, die unser aller Nährmutter ist, persönlich teilzunehmen, so hat es mich um so mehr gefreut und bewegt, daß Ihre Universität in den Tagen ihres Festes an den stillen Gelehrten gedacht hat, der seine Kraft an die Propaganda der Kultur gesetzt hat, die wir der Stadt und der Universität Athen verdanken.

Nehmen Sie, verehrtester Herr Rektor, außer meinem verbindlichsten Dank an die Universität und ihren Senat auch meinen persönlichen Glückwunsch entgegen zu der unter Ihrer Leitung so wohlgelungenen Jubelfeier.

Ew. Magnificenz ganz ergebner

H. Diels

Berlin W., 27. Apr. 1912

Hochgeehrter Hr. College,

Ich danke Ihnen verbindlichst für die Mitteilung Ihrer Fakultät, daß sie mich aus Anlaß der 75jährigen Wiederkehr des Geburtstages der Universität Athen zum Ehrendoktor ernannt hat. Da mein wissenschaftliches Lebens-

werk die innigsten Beziehungen zu Athen und die Herausgabe von Schriften der Professoren, die vor 1400 Jahren an der alten Universität Athen gewirkt haben, wie Simplicius, noch eine besondere Verbindung mit Ihrem Institute aufweist, das nach allzulanger Nacht vor 75 Jahren wiedererstanden ist, so war es für mich eine ganz besondere Freude und Genugtuung, gerade von hier aus, eine so ehrenvolle Auszeichnung empfangen zu dürfen.

Ich bitte Sie, hochverehrter Herr Dekan, bei Ihrer Fakultät der Dolmetscher meiner dankbaren Gefühle sein zu wollen, mit denen ich stets verbleiben werde einer hohen philosophischen Fakultät der Universität Athen und Eurer Spektabilität

ganz ergebner
H. Diels

Korfu, 11 April 1912

Spyros Lambros Rektor Universität, Athen.

Ihnen und Universität danke ich von Herzen für die hohe Ehre des Doctor honoris causa und gratuliere zu dem Feste das unter Ihrer Leitung so glänzend verläuft.

Wilhelm Dörpfeld

Korfu, den 28 April 1912

An den Dekan der philosophischen Facultät der Universität Athen.

Sehr verehrter Herr,

Hier auf der Phaiaken-Jnsel habe ich Ihren Brief vom 16 April erhalten, durch den Sie mir mitteilen, daß die philosophische Fakultät Ihrer Universität mir den Doctortitel honoris causa verliehen hat. Dem Rector Ihrer Universität habe ich sofort meinen aufrichtigen Dank für diese hohe Auszeichnung ausgesprochen, will aber nicht unterlassen, auch Ihnen und durch Sie der philosophischen Fakultät meinen tiefgefühlten Dank zu sagen. Ist es schon eine ganz besondere Ehre, zu den ersten Doktoren zu

gehören, die von der Universität Athen, der Nachfolgerin der berühmten Akademie eines Platon und eines Aristoteles, honoris causa ernannt worden sind, so gewinnt diese Ehre für mich dadurch noch eine höhere Bedeutung und einen größeren Wert, daß es sich um die Universität derjenigen Stadt handelt, in der und für deren Geschichte ich ein ganzes Lebensalter hindurch gearbeitet habe.

Mit vorzüglicher Hochachtung
ergebenst
Wilhelm Dörpfeld

Strasbourg (Alsace), le 29 Mai 1912

Monsieur le Doyen,

Veuillez excuser le retard que je mets à vous exprimer ma vive reconnaissance du grand honneur que votre Faculté m'a fait en me conférant le titre de Docteur honoris causa à l'occasion du 75me anniversaire de la fondation de votre Université.

Je suis fier de cette distinction, dont j'apprécie toute la valeur. Je suis heureux d'appartenir par cette promotion à l'Université de la nation grecque, que j'estime depuis mon enfance. Cet honneur et ce titre seront pour moi un stimulant de plus pour vouer mes travaux à l'étude impartiale et approfondie de l'époque byzantine de votre histoire, qui ne manque pas de gloire, qui surpasse sous certains rapports l'époque plus glorieuse, qui a fait de votre nation la „magistra mundi". Je désire exprimer ma profonde gratitude en dédiant a votre Université le travail sur la tradition manuscripte des actes des martyrs et des Vitae Sanctorum grecs, dont je prépare la publication et que je crois pouvoir terminer dans l'espace d'un an. Comme résultat du dépouillement de tous les manuscrits hagiographiques grecs que j'ai pu atteindre en Orient et en Occident, je donnerai dans cet ouvrage un catalogue approximativement complet de tous les textes qui se rapportent aux martyrs et aux saints de l'Eglise grecque, dont beaucoup sont encore inédits et dont la valeur historique ne pourra être jugée définitivement que quand on sera en connaissance

de toutes les revisions que ces textes vivants pendant des siècles ont éprouvées depuis leur origine jusqu'au moment où ils ont été fixés définitivement.

Veuillez communiquer cette intention aux membres de votre Faculté en même temps que l'expression de ma profonde reconnaissance. Puisse votre Faculté entrer dans une nouvelle sphère de prosperité avec la 76me année de son existence et remplir toujours plus parfaitement sa sublime mission comme continuatrice de l'œuvre immortelle des Socrate, des Platon et des Aristote.

Veuillez recevoir l'expression de ma très haute considération et me croire, Monsieur le Doyen, votre tout dévoué serviteur.

A. Ehrhardt
Prorecteur de l'Université de Strasbourg

Freiburg i. Br., den 6. Juni 1912

Hochverehrter Herr Kollege!

Bei meiner Rückkehr nach Freiburg habe ich hier das Schreiben vorgefunden, durch welches Sie mir die Ernennung zum Doctor honoris causa Ihrer Fakultät angezeigt haben.

Nachdem ich selbst der feierlichen Verkündigung der Ehrenpromotionen bei Gelegenheit des Jubiläums in der Aula der Universität in Athen beigewohnt hatte, wollte ich Ihnen persönlich meine Aufwartung machen und Sie bitten, Ihrer Fakultät meinen verbindlichen und tiefempfundenen Dank für die außerordentliche Auszeichnung, die sie mir hat zuteil werden lassen, zu übermitteln.

Da ich Sie leider verfehlt habe, richte ich von hier aus an Sie die Bitte um gütige Übermittelung meines Dankes an Ihre Fakultätsgenossen, indem ich hinzufüge, daß es für mich als Vertreter der griechischen Geschichte an unserer Universität und als Altertumsforscher, nicht minder aber auch als begeisterter Freund Griechenlands eine ganz besondere Freude und Genugtuung ist, mich durch ein Band so ganz besonderer Art mit der Philosophischen Fakultät in Athen verbunden zu wissen.

Die Gefühle, mit welchen unsere Universität das Jubiläum der Universität Athen begleitet hat, haben wir in der Adresse ausgesprochen, die ich in Athen zu überreichen die Ehre gehabt habe. Seien Sie versichert, daß alle meine Kollegen die Auszeichnung zu schätzen wissen, die durch die Ernennung ihres Abgesandten zum Ehrendoktor Ihrer Fakultät zugleich der Universität Freiburg erwiesen worden ist.

Mit dem Ausdruck vorzüglicher Hochachtung
bin ich Ihr ganz ergebenster
Ernst Fabricius

**An den Dekan der Philosophischen Fakultät der Universität Athen,
Herrn Professor Dr. S. C. Sakellaropulos, Athen.**

Le Caire, le 14 Mai 1912

S. A. le Prince A. Fouad Pasha
Président-Recteur de l'Université Egyptienne
à Mr. le Prof. S. C. Sakellaropoulos
Doyen de la Faculté des Lettres de l'Université, Athènes.

Monsieur le Doyen,

C'est avec la satisfaction la plus profonde que je viens de recevoir, à ma rentrée au Caire, Votre lettre en date du 3/16 Avril, par laquelle Vous avez bien voulu me communiquer que la Faculté des Lettres de l'Université d'Athènes m'a conféré à cette même date, et à l'occasion du 75me Anniversaire de la fondation de l'Université, le titre de Docteur honoris causa.

Profondement touché de cette marque de haute estime et de l'honneur que Votre Faculté vient me faire par cette flatteuse désignation, je m'empresse de Vous confirmer, ainsi qu'à tous vos dignes Collègues, l'expression de ma plus vive reconnaissance, et Vous présente mes remercîments les plus sincères.

Je Vous prie, Monsieur le Doyen, d'être aussi l'interprète de ces mêmes sentiments auprès de M. le Recteur et du Sénat de l'Université, et d'agréer les assurances de ma très haute considération.

A. Fouad

Belgrade, 8/21 Mai 1912

Monsieur et très honoré confrère,

C'est avec un sentiment de très vif plaisir que j'ai appris par Vous l'honneur qui m'était conféré par la Faculté des Lettres de l'Université d'Athènes. Je n'ai pas été moins sensible aux félicitations que Vous, ainsi que votre Sénat, avez bien voulu m'adresser à cette occasion.

Soyez bien persuadé que j'apprécie à toute sa valeur la haute distinction dont je viens d'être l'objet, et cela en particulier dans les circonstances mémorables qui marqueront une date si brillante dans les Annales de votre Université.

Avec mes sentiments de profonde reconnaissance, je Vous prie d'agréer, Monsieur le Recteur, l'assurance de ma plus haute considération.

Le Recteur de l'Université
B. Gavrilovitch

Belgrade, 8/21 Mai 1912

Monsieur le Doyen,

J'ai eu l'honneur de recevoir votre lettre du 3/16 Avril dernier No 132 par laquelle Vous m'annonciez ma nomination de Docteur honoris causa, à l'occasion du 75me anniversaire de la fondation de l'Université d'Athènes.

Très sensible à cet insigne marque d'honneur que la Faculté des Lettres a daigné me conférer, hommage d'autant plus grand, que c'est la première fois qu'il est décerné par l'Université d'Athènes, je Vous prie de bien vouloir agréer l'expression de mes remerciements les plus vifs en même temps que l'assurance de ma considération la plus distinguée.

Le Recteur de l'Université
B. Gavrilovitch

Berlin, den 30. April 1912

Hochzuverehrender Herr Rektor!

Eurerer Magnifizenz gütige Mitteilung, daß die Faculté des Lettres mir die hohe Ehre erwiesen hat, mich

zum Dr. hon. c. zu ernennen, hat mich mit besonderer Freude erfüllt.

Indem ich sowohl Eurer Magnifizenz als auch dem Dekan der Fakultät meinen tiefgefühlten Dank ausspreche, versichere ich, daß ich es stets als ein hohes Gut schätzen werde, von der Hochschule geehrt worden zu sein, welche die Mutter aller Akademien ist und die in der Gegenwart einen so hervorragenden Platz unter den Schwesteruniversitäten einnimmt.

In vorzüglicher Hochschätzung
Ew. Magnifizenz
ergebenster
Ad. Harnack

An den Rektor der Königlichen Universität
Herrn Dr. Lambros Magnifizenz, Athen.

Leiden, 1 Mai 1912

Monsieur et très honoré collègue,

Je suis heureux de vous accuser réception de la lettre du 3/16 Avril que le Recteur et le Sénat de l'Université d'Athènes ont bien voulu m'écrire.

L'insigne honneur dont l'Université m'a jugé digne me remplit de bonheur et de fierté; j'y verrai avant tout un encouragement à me vouer de toutes mes forces à l'étude de la langue et de la littérature helléniques.

Je vous prie d'agréer l'expression de ma profonde estime.

D. C. Hesseling

Leiden, 3 Mai 1912

Monsieur et très honoré collègue,

Très sensible à l'insigne récompense que la Faculté des Lettres de l'Université d'Athènes vient d'accorder à mes faibles mérites, je m'empresse de vous exprimer mes sentiments de vive reconnaissance pour l'honneur qu'elle a bien voulu me conférer. Je m'efforcerai de m'en rendre digne en poursuivant de tout mon cœur mes études sur la langue et la littérature de votre illustre patrie.

Veuillez croire, Monsieur et très honoré collègue, à mes sentiments de la plus haute considération.

D. C. Hesseling

Westend, τῇ 28/15 Ἀπριλίου 1912.

Πρὸς τὸν Κοσμητὴν
τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου
κύριον Σακελλαρόπουλον, Ἀθήνας.

Διασημότατε Κύριε,

Τὴν ἐπίσημον ἀναγγελίαν ὡς διδάκτορος ἐπιτίμου τῆς ὑμετέρας σχολῆς ἐκομισάμην, παρακαλῶ δ' ὑμᾶς, ὡς κοσμητὴν τῆς σεβαστῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὅπως δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, ἥν τινα αἰσθάνομαι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ.

Εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαιολογίας τῆς ἑλληνικῆς, ἥτις ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους συγγραφεῖς τῶν Ἑλλήνων, περιέχει δὲ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν νῦν καλουμένην ἀρχαιολογίαν καὶ τοπογραφίαν καὶ λαογραφίαν καὶ πᾶν εἶδος τῆς καθ' Ἡρόδοτον ἱστορίας, καταγίνομαι ἤδη ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκπαιδευθεὶς ὑπὸ χρηστοῦ διδασκάλου, ἔπειτα δ' ὑπὸ τοῦ ἐν Janer τῆς Σιλεσίας γυμνασίου, οὗτινος προΐστη τότε ὁ ὁμηρικώτατος Richard Volkmann, ῥήτωρ δεινὸς ὑπὸ τῶν ἀρίστων τῆς Ἑλλάδος παραδειγμάτων ἐκτραφεὶς καὶ ἐμπνευσθείς· ὕστερον δὲ τῶν Πανεπιστημίων φοιτητὴς ἐγενόμην Τουβιγγίας, Βερολίνου, Γοττιγκίας· τῷ δὲ Βερολίνῳ ὀφείλω καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, ὅστις κατὰ τὴν ἐκ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐπικρατοῦσαν ἐπίσημον ἐξήγησιν οὐκέτι ἀπαγορεύει τὴν τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος ἀνακήρυξιν. Καὶ ταῦτα μὲν ἀπετέλεσαν οἱ ἐν Γερμανίᾳ διδάσκαλοί μου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ὁ Gutschmid καὶ ὁ Mommsen καὶ ὁ Ὀλύμπιος ἐκεῖνος Curtius, ὑπάρχουσιν δ' ἔτι ὁ Robert καὶ ὁ Wilamowitz, οὕστινας συγχρόνως μετὰ τοῦ μαθητοῦ ἠξιώσατε τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἀλλὰ πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν νέαν ἔλαβον ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων. Ἔγνων ἔκτοτε τοὺς ζῶντας διαδόχους ἐκείνων τῶν ἡρώων, ἔμαθον τὸ γόητρον τῆς νῦν ἔτι ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ παντοίας μορφῆς καὶ καταγωγῆς καὶ παιδείας ὁμιλουμένης γλώσσης, ἥτις ἀδιακόπως, οὐ κωλυσάντων καὶ μυρίων ἐμποδίων τὸν τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ῥοῦν, τοτὲ μὲν δι' ἱλαρῶν καὶ

εὐδαιμόνων πεδίων φερομένου, τοτὲ δὲ διὰ στενῶν καὶ πετρῶν ὠθουμένου, ἔφθασεν ἐκ τῶν προομηρικῶν χρόνων ἕως τῆς νῦν εὐρυτάτης ἐκτάσεως, ἥν τινα ἐγκαίρως πάνυ ἀποθησαυρίζουσιν οἱ νῦν ἐν τῷ ὑμετέρῳ Πανεπιστημίῳ καθεστῶτες φιλόλογοι, βοηθούμενοι ὑπὸ πολλῶν καὶ σοφῶν τῆς εὐρυτέρας Ἑλλάδος ὁμοφρόνων. Ἔμαθον δὲ καὶ τὸ ἀθάνατον καὶ ποικίλον κάλλος τὸ περιστρέφον τὴν ἑλληνικὴν γῆν τε καὶ θάλασσαν, ἤπειρόν τε καὶ νήσους. Καὶ δὴ καὶ ἔμαθον τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς, ἀρχόμενος, ὡς οἱ πολλοὶ, ἐκ τῶν ἀγωγιατῶν καὶ λεμβούχων καὶ οἰκετῶν, τῶν τιμίων ἀντιπροσώπων τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ, ἀναβαίνων δ᾽ εἰς πᾶν εἶδος λογίων καὶ εὐπαιδεύτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, φιλολόγων τε καὶ πολιτικῶν καὶ ὑπαλλήλων δημοσίων τε καὶ ἰδιωτικῶν. Καὶ μεγάλην ἤδη εἶχον εὐχαρίστησιν, ὅτε οἱ φίλοι μου Θηραῖοι, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ πλησίον τοῦ Μεθυδρίου Ἀρκάδες ἐδέχθησάν με ὡς οὐκέτι ξένον, ἀλλ᾽ ἤδη δημότην σφέτερον καὶ πολίτην. Νῦν δὲ καὶ παρὰ τῆς ὑψίστης ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικῆς κοινωνίας δεχθεὶς ὡς ἀττικὸς διδάκτωρ ἔτι στενωτέρους ὁρῶ τοὺς μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν τῆς ἐπιστήμης ἀντιπροσώπων καὶ ἐμοῦ γενομένους δεσμούς. Αἰσθανόμενος δὲ καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιθυμῶ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καιρῷ, καθ᾽ ὅσον ἡ Μοῖρα τελεῖ μοι, ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος γίνεσθαι τῇ ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ, εὖ εἰδὼς, ὅτι ἐκτὸς τῆς Ἀθηνᾶς βοηθοὺς καὶ παραδείγματα εὑρήσω τοὺς τῆς ἡμετέρας σχολῆς καὶ ὅλου τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὰς καὶ συνδιδάκτορας.

Δεχθῆτε, κύριε Κοσμητὰ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ ἄκρας εὐχαριστίας μου.

Friedrich Freiherr Hiller von Gaertringen
διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας.

Paris, 15 Avril 1912

Monsieur le Recteur et cher Collègue,

En vous renouvelant l'expression de mes regrets, je vous prie de vouloir bien agréer mes remercîments et les transmettre à vos Collègues de l'Université pour l'honneur qu'ils m'ont fait en me conférant le titre de docteur d'Athènes! Par ce titre je me sens en quelque sorte relié, non seulement aux maîtres qui sont aujourd'hui la lumière de l'Orient, mais à tous vos grands ancêtres qui remontent

jusqu'à Platon. C'est une gloire à rendre presqu'aussi confus que fier.

Je ne connais encore la nouvelle que par une dépêche Havas et c'est pourquoi je ne vous écris pas officiellement; mais je ne veux point tarder à vous dire ma gratitude envers l'Université qui a voté et envers vous qui avez proposé, j'imagine, bien connaissant votre amitié.

Encore quelques jours et je vous dirai la mienne de vive voix en vous serrant la main, et nous reprendrons la collaboration confiante d'autrefois pour le progrès scientifique, pour l'union cordiale de nos deux pays.

Veuillez, mon cher Recteur et ami, agréer l'expression de mon amitié.

Votre dévoué
Théophile Homolle

Athènes, le 7 Mai 1912

Monsieur le Recteur et très honoré Confrère,

J'ai eu le plaisir, en arrivant à Athènes, de trouver à l'Ecole, la lettre, par laquelle vous voulez bien m'annoncer que l'Université d'Athènes m'a fait l'honneur de me conférer le titre de docteur honoris causa, et m'adressez à ce sujet vos félicitations.

Je suis très ardemment touché et honoré d'une distinction d'autant plus précieuse qu'elle est accordée pour la première fois, et je vous prie de trouver ici l'expression de ma profonde gratitude pour vos collègues et pour vous même.

Veuillez agréer, Monsieur le Recteur et très honoré Confrère, l'assurance de ma haute considération et de mon dévoûment.

Théophile Homolle

Monsieur Sp. Lambros Recteur de l'Université

Athènes, le 7 Mai 1912

Monsieur le Doyen et très honoré Confrère,

Absent d'Athènes au moment où la Faculté des Lettres m'a fait l'honneur de me conférer le titre de docteur honoris causa, je trouve en arrivant ici la lettre par

laquelle vous voulez bien m'annoncer cette haute et précieuse distinction.

Je vous prie de vouloir bien agréer pour vous même et transmettre à vos collègues de la Faculté l'expression de ma sincère gratitude. Quelle marque d'estime pourrait mieux répondre aux ambitions d'un savant et d'un philhellène que d'être affilié à l'Université qui répand par tout l'Orient la lumière de la science et la semence de la liberté.

Veuillez agréer, Monsieur le Doyen et très honoré Confrère, l'assurance de ma haute considération et de mon dévoûement.

Théophile Homolle

Monsieur Sp. Sakellaropoulos
Doyen de la Faculté des Lettres

British Museum London, June 6th 1912

Sir,

Through an accident, it is only to day that I have received your letter of the 3/16 April, in which you inform me that the Faculty in the University of Athens has done me the great honour of conferring on me the title of Doctor honoris causa. I am deeply grieved at the delay, which must have seemed to you to be due either to indifference or to discountosy; and I would wish to lose no time in assuring you that my real sentiments are very different.

I feel that it is indeed a great honour, of which I shall always be proud, that on the occasion of the 75th anniversary of the foundation of the University of Athens, when honorary doctorates were for the first time conferred upon foreign scholars, my name should have been included among those whom you chose to represent the Greek scholarship of England. It is only in love of Hellas and of hellenic literature, nor in eminence, that I can in any way claim to deserve so great a distinction; but perhaps the fact that I have happened to be somewhat specially concerned with the history of the ancient Constitution of Athens gave a special appropriateness to my selection in your mind.

However that may be, I am deeply sensible of the honour which you have conferred on me. I cannot promise to love Athens more in the future than I have done in the past, for I do not think that would be possible; but in future I shall feel that I have a special connection with Athens and particularly with the University, which will be a source of continual satisfaction to me.

I would ask you, Sir, to convey to the Dean of the Faculty of Letters, and to his colleagues, this expression of my regret at the accident which has delayed my response.

Yours faithfully

Frederic C. Kenyon

A Monsieur Sp. Lambros
Recteur de l'Université d'Athènes

Wien, 12. Mai 1912

Hochgeehrter Herr Kollege!

Indem ich Ihnen den Empfang Ihrer schriftlichen Mitteilung von meiner Ernennung zum Doktor honoris causa dankend bestätige, bitte ich Sie Ihrer Fakultät meinen ergebensten Dank für diese hohe Ehrung übermitteln zu wollen. Ich schätze mich glücklich, durch dieses neue Band mit der Universität Athen und mit Hellas verbunden zu sein.

Mit vorzüglicher Hochachtung

Ihr ergebenster

P. Kretschmer

Herrn Dekan Sp. Sakellaropoulos

Riga, 18. April / 1. Mai 1912

Hochverehrter Herr Professor!

Gestatten Sie mir, für die mich über Verdienst ehrende und mich mit dem größten Stolze erfüllende Ernennung zum Ehrendoctor der Universität zu Athen Ihnen und der hochgeschätzten philosophischen Fakultät meinen ehrerbietigsten und wärmsten Dank auszusprechen.

Mit besonderer Freude begrüße ich es, daß diese unerwartete Auszeichnung mir gerade unter Ihrem Rektorate zuteil geworden ist, da für das Gebiet, auf dem ich, soweit

meine knapp bemeßene dienstfreie Zeit es erlaubt, mein Scherflein beizutragen bemüht bin, Sie mehr als 30 Jahre hindurch mit bewundernswerter Energie und Vielseitigkeit tätig gewesen sind.

Mögen der augenblicklich von Ihnen geleiteten Universität auch weiterhin die besten Erfolge in dem wissenschaftlichen Wettkampfe der Nationen beschieden sein! Möge Gott Ihnen, hochverehrter Herr Rektor, Gesundheit und Kraft zur Fortsetzung Ihrer für die Byzantologie so wertvollen Arbeiten schenken!

Das wünscht von Herzen
in vorzüglicher Hochachtung und Ehrerbietuug

Eduard Kurtz

Herrn Prof. Dr. Lambros,
Rector der Universität Athen

Göttingen, den 28. April 1912

Sehr geehrter Herr College,

Empfangen Sie meinen verbindlichsten Dank für die freundlichen Worte, mit denen Sie mich von dem Beschluß Ihrer philosophischen Fakultät benachrichtigt haben.

Ich schätze die Ehre, nunmehr mit Ihrer Universität persönlich verbunden zu sein, sehr hoch, und bitte Sie, auch dem hohen Senat den Ausdruck dieser meiner Empfindungen vermitteln zu wollen.

Ihr in Verehrung ergebener

Friedrich Leo

Herrn Prof. Sp. Lambros
Rector der Universität Athen

Göttingen, den 28. April 1912

Sehr geehrter Herr College!

Gestatten Sie, daß ich für die hohe Ehre, die nach Ihrer freundlichen Mitteilung vom 3. 16. dieses Monats, Ihre Fakultät mir erwiesen hat, Ihnen und der Fakultät meinen lebhaften Dank ausspreche. Athen bedeutet für uns alle so viel, daß die nahe Beziehung, in die Sie mich zu Ihrer Universität haben setzen wollen, mir zu besonderer Freude gereichen muß.

Vor allem freut es mich, daß Sie anerkennen, wie trotz meiner wesentlich aufs Römische gerichteten Produktion auch meine Philologie ihren Mittelpunkt im Griechischen und in Athen ihre eigentliche geistige Heimat hat.

Ihr in Verehrung ergebener

Friedrich Leo

An den Dekan der philos. Facultät
Hern Prof. S. C. Sakellaropoulos Athen

A M. le Recteur Sp. Lambros

Glasgow, le 29 Avril 1912

Monsieur et très honoré confrère,

Veuillez bien accepter les remercîments sincères, de ma part et de la part de mes collègues de Glasgow, pour votre acceuil gracieux de notre délégation académique, et pour l'honneur qu'en ma personne vous nous avez rendu. Je serai toujours fier d'être dignifié du titre de „Didactor" de l'Université d'Athènes, et je conserverai pour la vie le souvenir reconnaissant de ma première visite chez mes confrères helléniques.

Si le „Catalogue of Greek Coins en the Hunterian Museum", par Dr. George Macdonald (3 tomes), ne se trouve pas encore dans la bibliothèque de l'Université, je serais heureux de lui présenter, par vos mains, cet ouvrage couronné par l'Académie française, en témoignage de solidarité et d'estime.

Agréez, Mr. le Recteur, l'expression de mes sentiments fraternels et de ma reconnaissance profonde.

Donald Mac Alister
Vice-chancelier de l'Université de Glasgow

Glasgow, le 29 Avril 1912

A M. le Doyen de la Faculté des Lettres
à Athènes

Monsieur et très honoré confrère,

Je viens de recevoir par vos soins l'attestation officielle de l'honneur que votre Faculté insigne m'a voulu bien

conférer à l'occasion inoubliable des fêtes universitaires de ce mois présent.

Veuillez agréer l'assurance de ma reconnaissance et de mon amitié cordiale. Je me ferai toujours gloire de mon titre de Docteur en Philosophie de l'Université d'Athènes, comme je me souviendrai également de l'acceuil fraternel que m'ont fait mes collègues helléniques.

Recevez, Mr. le Doyen, l'assurance empressée de ma considération et de mon égard tout particulier.

Donald Mac Alister
Vice-Chancelier de l'Université de Glasgow

Le 28 Avril 1912

Cher Monsieur et très Honoré Confrère,

Je vous remercie de tout mon cœur pour le grand honneur que vous et votre Université ont voulu me prodiguer. Quoique ma vie est déjà très avancée, j'espère vous donner encore quelques preuves de mon amour pour la Grèce.

Je vous prie, Monsieur, d'agréer l'expression de mes sentiments très dévoués.

J. P. Mahaffy

Mr le Doyen de la Faculté des lettres.

Sr. Magnificenz dem Rector der Universität Athen
Herrn Prof. Dr. Sp. Lambros zu Athen.

Hochzuverehrender Herr Rector,

Euer Magnificenz darf ich bitten, den Ausdruck meines tiefsten und ehrerbietigsten Dankes für die hohe Auszeichnung, deren mich die athenische Universität für würdig erachtet hat, entgegennehmen zu wollen. Ich brauche Euer Magnificenz nicht erst zu versichern, daß ich die mir zu teilgewordene Ehrung in ihrer ganzen Größe zu ermessen weiß, und daß ich durch dieselbe ebenso tiefgerührt wie hochbeglückt bin. Ich darf hinzufügen, daß die Verleihung des Ehrendoctorats der athenischen Universität mich mit besonderer Freude und besonderem Stolz erfüllt hat. Verbinden mich doch mit keinem anderen Lande so innige

persönliche und wissenschaftliche Beziehungen wie mit Griechenland. Als eine besondere Gunst des Geschicks betrachte ich es, daß es mir vergönnt war, einer großen Anzahl griechischer Gelehrter persönlich näher zu treten. Von diesen Männern, die ich aufs Höchste schätze und verehre, die höchste akademische Auszeichrung empfangen zu haben, ist mir eine außerordentliche Freude und Ehre.

Mit meinem tiefgefühlten Dank erlaube ich mir, die wärmsten und aufrichtigsten Glückwünsche für das Blühen und Gedeihen der athenischen Universität zu verbinden. Möge sie, die in den 75 Jahren ihres Bestehens ihre hohe Aufgabe, das Licht der Bildung in Hellas und in den anstoßenden Landen des Ostens zu verbreiten, so ruhmvoll und glänzend gelöst hat, mit gleicher Hingabe und gleichem Erfolg auch in Zukunft die Fackel jener Kultur schwingen, deren unvergängliche Grundlagen die Menschheit den unsterblichen Geistern des hellenischen Altertums dankt.

In vollkommenster Ehrerbietung habe ich den Vorzug zu sein

Ew. Magnificenz verehrungsvoll ergebner

Dr. Edgar Martini
Professor an der Univ. Leipzig,
Ehrendoctor der Universität Athen.

Leipzig, am 29. April 1912.

An den Dekan der Philosophischen Facultät
der Universität Athen
Herrn Prof. Dr. S. C. Sakellaropoulos zu Athen.

Hochverehrter Herr Dekan,

Erlauben Sie, daß ich Ihnen und den hochzuverehrenden Mitgliedern Ihrer Fakultät den Ausdruck meines tiefgefühltesten und ergebensten Dankes für die hohe Auszeichnung, die Sie mir zu verleihen die Gewogenheit hatten, übermittele. Ich bitte Sie, sich davon überzeugt zu halten, daß dieselbe mich ausserordentlich beglückt und mit stolzer Freude erfüllt hat. Muß es doch für jeden Gelehrten ein erhebendes Gefühl sein, von einer so glänzenden und angesehenen Körperschaft, wie es die philoso-

phische Fakultät der Universität Athen ist, der höchsten akademischen Ehre für würdig befunden zu werden.

Meinem ehrerbietigsten Dank bitte ich die herzlichste Gratulation zu dem ruhmvollen Dreiviertel-Jahrhundert und die aufrichtigsten Wünsche für die Zukunft Ihrer Universität anschließen zu dürfen. Möge die athenische Hochschule, die sich in so kurzer Zeit zu einer so glanzvollen und bedeutsamen Pflegestätte der Wissenschaft entwickelt hat, immerdar blühen und gedeihen, weithin über die Grenzen des eignen Landes Bildung spendend und die höchsten Güter der menschlichen Gesittung verbreitend.

In vollkommenster Hochschätzung habe ich die Ehre zu sein

Ew. Spectabilität ganz ergebenster

Dr. Edgar Martini
Professor an der Univ. Leipzig,
Ehrendoctor der Universität Athen.

Leipzig, am 29. IV 1912.

Université de Genève Genève, le 1 Mai 1212

Le Recteur
à Monsieur le Recteur Sp. Lampros.

Monsieur et très honoré Confrère,

Veuillez exprimer une fois de plus tous mes remerciements au Sénat de l'Université d'Athènes pour le très grand honneur qu'il m'a fait en me conférant le grade de docteur honoris causa dans la Faculté des Lettres.

Agréez, Monsieur et très honoré Confrère, l'assurance de ma haute considération.

J. Montet

Université de Genève Genève, le 1 Mai 1912

Le Recteur
à Monsieur le Doyen de la Faculté des Lettres, Athènes.

Monsieur le Doyen,

Veuillez exprimer mes sentiments de vive reconnaissance à la Faculté des Lettres pour le très grand honneur qu'elle m'a fait en me conférant le Doctorat honoraire.

Agréez, Monsieur le Doyen, l'expression de ma très haute considération.

J. Montet

Clarissimo Rectori et Amplissimo Senatui
Universitatis Atheniensis S. P. D.

S. A. Naber

Quo die memoriam celebravistis Universitatis Vestrae ante quindecim lustra conditae, referente nobilissima Vestra Literaria Facultate, mei quoque rationem habuistis et dignum censuistis quem reciperetis inter eos, quos honoris causa doctorali laurea condecoraretis. Velim vobis persuadeatis honorem me maximi aestimare, cum praeclarus fructus sit studiorum ab ineunte aetate adhibitorum, ut Vestrorum majorum sermonem quantum ex libris cognosci possit perdiscerem. Adderem haec studia me eodem ardore etiam in posterum esse persecuturum, nisi aetas tantum non exacta ne vetaret spem longam inchoare; sed quod solum licet, sincera vota concipio pro gloria et prosperitate Vestrae inclytae Universitatis, quae cum ipsarum Athenarum totiusque adeo Graeciae salute conjuncta est. Valete.

Amstelodamo. Ips. Kal. Mai. MCMXII.

Paris, 2 Mai 1912

Monsieur le recteur,

Je viens de recevoir la lettre par laquelle vous m'informez de l'honneur que m'a conféré l'Université d'Athènes. J'ai été très sensible à cette marque de sympathie et d'estime accordée à l'historien de l'art grec. Elle m'encourage à consacrer tout ce qui peut me rester de forces et d'années à l'achèvement de la tâche que j'ai entreprise et qui me donne de grandes joies.

Veuillez, je vous prie, vous charger de transmettre mes remerciements à M. le Doyen de la Faculté des Lettres et au Sénat de l'Université d'Athènes qui a ratifié sa proposition.

Votre bien cordialement dévoué.

G. Perrot

Ἐν Βουδαπέστῃ, τῇ 8 Ἀπριλίου 1912

Τῷ κυρίῳ Σπ. Λάμπρῳ, Πρυτάνει τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

Ἐλλογιμώτατε Κύριε Πρύτανι!

Ἔλαβον τὴν ἀξιότιμον ἐπιστολὴν Ὑμῶν μετὰ τῆς τοῦ κυρίου κοσμήτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐξ ὧν ἐπληροφορήθην μετὰ μεγίστης χαρᾶς, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σεβαστοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου μὲ ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον διδάκτορα αὐτῆς.

Λογίζομαι εὐτυχὴς ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ταύτῃ τιμῇ, εὐχαριστῶ δὲ ἐνθερμότατα Ὑμῖν, ἐλλογιμώτατε Κύριε Πρύτανι, καὶ τῇ Σεβαστῇ Πρυτανείᾳ διὰ τὰ συγχαρητήρια Ὑμῶν.

Παρακαλῶν Ὑμᾶς, ἐλλογιμώτατε, νὰ ἐγχειρίσητε τὴν συνημμένην ἐπιστολήν μου τῷ κυρίῳ κοσμήτορι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καὶ ἐπαναλαμβάνων τὰς εὐχαριστίας μου

Διατελῶ μετὰ πλείστης ὑπολήψεως

Γουλιέλμος Pecz
καθηγητὴς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας
ἐν τῷ ἐν Βουδαπέστῃ Πανεπιστημίῳ.

Ἐν Βουδαπέστῃ, τῇ 8 Ἀπριλίου 1912

Τῷ κυρίῳ Σπ. Σακελλαροπούλῳ, Κοσμήτορι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

Ἐλλογιμώτατε Κύριε Κοσμῆτορ!

Εἶμαι κάτοχος τῆς ἀπὸ 3/16 Ἀπριλίου τ. ἔ. ἐντίμου ἐπιστολῆς Ὑμῶν, ἐξ ἧς μετὰ γηθοσύνης βλέπω, ὅτι ἡ Φιλοσοφικὴ Ὑμῶν Σχολὴ μὲ ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον αὐτῆς διδάκτορα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτης ἐπετηρίδος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑμετέρου Πανεπιστημίου.

Ἡ μεγίστη αὕτη τιμὴ εἶναι εἰς ἐμὲ καὶ ἡ προσφιλεστάτη, εὐχαριστῶ δὲ τῇ Σεβαστῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ ἐπὶ ταύτῃ ἐνθερμότατα. Ἡ μελέτη τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὁλότητι αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ βίου μου, καὶ πάντοτε προσεπάθησα ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ ταῖς παραδόσεσί μου νὰ καταδείξω συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων τὴν ἑνότητα ὅλου τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, τώρα δὲ ὁρῶν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐπιστημονικῶν προσπαθειῶν μου ἐκ μέρους τοῦ

ἁρμοδιωτάτου κριτοῦ, τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν εὐτυχῆ.

Παρακαλῶν Ὑμᾶς, Ἐλλογιμώτατε Κύριε Κοσμῆτορ, νὰ διερμηνεύσητε τὰς πολλαπλᾶς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου τῇ Σεβαστῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ

Διατελῶ μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως

Γουλιέλμος Pecz

καθηγητὴς τῆς κλασσικῆς Φιλολογίας
ἐν τῷ ἐν Βουδαπέστῃ Πανεπιστημίῳ

Halle a. S., den 30. April 1912.

Hochverehrter Herr Rector,
Werter Freund,

Ich kann meinen Brief an den Dekan der Philosophischen Fakultät nicht abgehen laßen, ohne auch Ihnen ein Wort des Dankes und der Freude zu sagen. Mit Recht nehmen Sie an, daß ich für die hohe Ehre zu den ersten Ehrendoktoren Ihrer Universität zu gehören eine warme Empfindung der Dankbarkeit haben werde, der Dankbarkeit vor Allen gegen Sie. Denn Sie sind es doch, dem ich in erster Linie diese hohe Auszeichnung verdanke, dann vielleicht auch dem Umstand, daß ich der Nachfolger von L. Roß bin, und dann erst meinen wissenschaftlichen Versuchen, denen Ihre Universität schon einmal an meinem 60. Geburtstage eine so ehrenvolle Anerkennung gezollt hat.

Mit wehmütiger Freude aber gedenke ich in dieser Stunde unseres gemeinschaftlichen Freundes und Lehrers, Ernst Curtius. Wie würde es ihn gefreut haben, wenn er dieses Jubiläum auch mit erlebt hätte, er der mit jeder Faser seines Wesens an Griechenland hing, nicht minder an dem neuen als an dem alten. Die kleine Gabe, die ich in Verein mit Karo und zwei der letzten Schüler von Curtius Ihrer Universität zu widmen gewagt habe, haben Sie hoffentlich nicht als Unbescheidenheit aufgefaßt. Wir wollen später auch Curtius' Peloponnes folgen laßen.

Mit herzlichen Grüßen

Ihr aufrichtig ergebener

C. Robert

Halle a. S., d. 30. April 1912.

Hochverehrter Herr Dekan,

Die hohe Auszeichnung, die mir Ihre Fakultät durch die Ernennung zum Ehrendoktor erwiesen hat, erfüllt mich mit den wärmsten Gefühlen der Dankbarkeit. Welch größere Ehre hätte mir auch zu Teil werden können, als zu den ersten Doktoren honoris causa derjenigen Universität zu gehören, die auf dem Boden, den wir alle als unsere geistige Heimat verehren, zu einer wissenschaftlichen Bildungsstätte emporgeblüht ist, nicht nur ebenbürtig ihren abendländischen Schwestern, sondern, was unendlich mehr sagen will, würdig ihrer hohen Ahnen. Vor fünfundsiebenzig Jahren konnte der Altertumsforscher in Griechenland nur mit den Monumenten Zwiesprache halten; heute begrüßt ihn dort ein auserlesener Kreis ausgezeichneter Gelehrter, die er aus ihren Schriften längst lieben und verehren gelernt hat. Mit diesem Kreis nun durch ein so enges Band, wie die athenische Doktorwürde ist, verbunden zu sein, ist ein stolzes Gefühl, das mich beschämen würde, wenn ich nicht annehmen dürfte, daß die Ehrung zugleich dem Manne gilt, dessen Lehrstuhl ich jetzt einnehme und der vor 75 Jahren an der Universität Athen die erste Vorlesung gehalten hat.

Wollen Sie, hochverehrter Herr Dekan, den Ausdruck meines innigen Dankes entgegennehmen und ihn den Mitgliedern unserer Fakultät, meinen verehrten Kollegen, übermitteln.

In ausgezeichneter Hochachtung
Ihr ergebener
C. Robert

Dresden, 10. V. 1912.

Hochverehrter Herr!

Die gütige Übersendung des Ehrendoktordiploms der Universität Athen hat mich außerordentlich erfreut und geehrt, so daß ich mich verpflichtet fühle, dem Rektor des bedeutendsten Institutes, dem „Pharos" der Wissenschaft im Orient, sowie der vortrefflichen Faculté des

Lettres meinen herzlichsten und aufrichtigsten Dank auszusprechen. Für mich, der ich den wichtigsten Teil meiner Lebensarbeit der Erforschung der Religion, Mythologie, Philosophie der alten Hellenen, des für alle Zeiten bedeutendsten Kulturvolkes der Welt und Weltgeschichte, gewidmet habe und noch weiter zu widmen hoffe, konnte nichts erfreulicher sein als die mir von den Enkeln jenes Volkes zugedachte Ehrung, die noch dazu von so ausgezeichneten und allgemein anerkannten Gelehrten ausgeht, wie Sp. Lampros, N. G. Politis, S. C. Sakellaropoulos, Chatzidakis, usw. Ich schließe mit dem herzlichen Wunsche, daß die Universität Athen, als Pharos der Wissenschaft im Orient, weiter blühen, gedeihen und auch ferner so ausgezeichnete Gelehrte in ihren Reihen zählen möge wie jetzt!

In besonderer Verehrung

Dr. W. H. Roscher,

Mitgl der Ges. d. Wiss. in Leipzig,
Ehrenmitglied der Λαογραφ. Ἑτ., des Parnassos in Athen,
jetzt auch *Dr. hon. causa* des Πανεπιστ. Ἀθηνῶν,

worauf ich besonders stolz bin.

Czernowitz, 7./20. April 1912

Euere Magnificenz

Hochverehrter Herr Rektor!

Mit Gottes Hilfe bin ich glücklich in der Heimat angekommen. Die herrlichen Tage, die ich in Athen aus Anlaß der glänzenden und erhebenden Feierlichkeiten des Jubiläums Ihrer Nationaluniversität zugebracht habe, haben in meinem Herzen bleibende Spuren hinterlassen, die zeitlebens sich nicht verwischen werden. Die große Ehrung, die mir seitens der Nationaluniversität zuteil geworden ist, hat mich sehr gerührt.

Für alles dieses bitte ich nochmals auch aus meiner Heimat den herzlichsten Dank entgegennehmen zu wollen und ersuche ich denselben auch allen Herren Kollegen der Universität Athen übermitteln zu wollen.

Ὡς φοιτητὴς καὶ τώρα ὡς ἐπιτίμιος διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ σεβαστοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις εὔχομαι ἐκ πάσης

τῆς καρδίας μου ὅπως τοῦτο τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς ἐκμορφώσεως ἀκμάζῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Genehmigen Euere Magnificenz den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung und Verehrung.

Euer Magnificenz stets ergebenster Diener

Saghin
D. z. Rektor

Euere Magnificenz Czernowitz, 10. Mai 1912
Hochverehrter Herr Rektor!

Den sehr angenehmen und aus meinem Herzen unauslöschlichen Erinnerungen und Eindrücken der herrlichen Tage in Athen bei der Jubelfeier der ehrwürdigen Universität wurde durch das mich so rührende Wohlwollen der Auszeichnung seitens der hochlöblichen philosophischen Fakultät und des hohen akademischen Senates die Krone aufgesetzt.

Das geehrte Schreiben Euerer Magnificenz, mittels welchem mir das Dekret des hochlöblichen philosophischen Dekanates über meine Ernennung zum Doctor philosophiae honoris causa habe ich erhalten und spreche auch auf diesem Wege sowohl Euer Magnifizenz als auch dem hohen akademischen Senate meinen tiefgefühltesten Dank aus. Wollen Euer Magnificenz die Versicherung entgegennehmen, daß ich mir dessen wohl bewußt bin, daß meine literarischen und wissenschaftlichen Leistungen weit hinter dieser hohen Auszeichnung stehen, und daß ich dieselbe vielmehr als eine besondere Aufmerksamkeit unserer Universität, die ich bei Ihnen zu vertreten die Ehre hatte, betrachte und auch in ihrem Namen den Dank ausspreche.

Genehmigen Euere Magnificenz den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung und Verehrung.

Saghin
D. z. Rektor

Euere Spektabilität Czernowitz, 10. Mai 1912
Hochgeehrter Herr Dekan!

Das Dekret der hochlöblichen philosophischen Fakultät der ehrwürdigen National und Kapodistrischen Universität

über die mir erteilte hohe Auszeichnung eines Ehrendoktors der Philosophie habe ich durch das hohe Rektorat der Universität erhalten und bitte Euere Spektabilität mir zu gestatten, daß ich Ihnen und allen hochgeehrten Herren Kollegen Ihrer Fakultät für dieses mich so rührende Wohlwollen auch auf diesem Wege meinen tiefergebensten Dank zum Ausdruck bringe. Ich bin mir dessen bewußt, daß meine wissenschaftlichen und literarischen Leistungen weit hinter dieser hohen Auszeichnung stehen.

Das Bewußtsein aber, das mich mit der Athener Universität, als gewesener Student an derselben, einigende geistige Band nie unterbrochen zu haben, erfährt durch diese hohe Auszeichnung eine höhere Weihe und wird für mich ein Ansporn sein auch fürderhin an die hervorragenden Leistungen der Athener Kollegen, die von mir stets rühmlichst anerkannt wurden, umso nachdrücklicher und intensiver meine Arbeiten und Forschungen anzulehnen.

Ὡς φοιτητὴς καὶ τώρα ὡς ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ σεβαστοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις ἐκ πάσης τῆς καρδίας μου εὔχομαι ὅπως τοῦτο τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς ἐκμορφώσεως ἀκμάζῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Genehmigen Euere Spektabilität den Ausdruck meiner ausgezeichneten Hochachtung, mit der ich die Ehre habe, Euer Spektabilität und aller Herren Kollegen in dankbarster Erinnerung ergebener Diener zu verbleiben.

Saghin
D. z. Rektor

Paris, 5 Mai 1912

Monsieur le Recteur et cher Confrère

J'ai reçu la lettre, par laquelle Vous et le Sénat de l'Université d'Athènes voulez bien me transmettre celle de Mr. le Doyen de la Faculté des Lettres, m'annonçant ma nomination au titre de Docteur honoris causa. Je m'empresse de venir vous remercier ainsi que Mr. le Doyen de cette distinction, qui m'est infiniment précieuse. Rien ne pouvait m'être plus agréable que de recevoir cet

honneur des savants hellènes et de la nation grecque, à l'histoire de laquelle, si glorieuse, je me suis tant intéressé! Veuillez ainsi que Mr. le Doyen croire à ma plus grande gratitude.

Veuillez, Monsieur le Recteur et cher Confrère, me croire Votre très affectueux

Gustave Schlumberger

Greifswald, d. 6. Mai 1912

Hochgeehrte Herren!

Sie haben mir durch die Verleihung der Würde eines Doctor philosophiae anläßlich des Jubiläums der Universität Athen eine Ehrung erwiesen, die mich mit Freude und Stolz erfüllt. Empfangen Sie meinen tiefempfundenen Dank dafür.

Ich weiß diese ehrenvolle Auszeichnung durch eine in der Wissenschaft hochgeschätzte Fakultät in ganzem Umfange zu würdigen.

Aber sie gilt mir auch als ein mein Innerstes mit tiefer Sympathie berührender Gruß Griechenlands, für das mein Herz von meiner Jugend an schlägt und dessen glücklicher Zukunft meine heißesten Wünsche gelten.

Möge Ihre Universität, und in ihr die philosophische Fakultät, der hohen Aufgabe, Wissenschaft und geistiges Leben zu fördern, weiterhin erfolgreich leben! Möge aber auch Ihrem Vaterlande noch ein zweiter Alexanderzug nach Osten vergönnt werden, und die Zeit kommen, wo die zerstreuten und geknechteten Stämme Ihres Volkes sich politisch und geistig wiederzusammenfinden!

In treuer Ergebenheit

Prof. Victor Schultze
Dr. theol. et Dr. phil.

Berkeley, July 6, 1912

My dear Colleague:

It has given me the very keenest pleasure to receive your announcement of the high and unique honour which the University of Athens has seen fit to confer upon me.

It was a great pleasure to me also to receive it by your hand, remembering as I do with greatest pleasure my acquaintance with you formed first in 1885 and renewed in 1896. But the keenest of all the delights was to receive this honour from the supreme institution of my beloved Greece, whose land and people and life have always involved for me an affair of the heart. I beg you will allow me, my dear Rector, to express to you my warmest personal greetings, and through you to convey to the University of Athens my thanks and appreciation.

With highest regard

Very faithfully yours,

Benj. Ide Wheeler

Dr. Sp. Lambros,
Rector of the University of Athens, University of Athens,
Athens, Greece.

Berkeley, July 6, 1912

My dear Colleague:

It has given me the very greatest pleasure to receive your kind announcement of the high honour that has been conferred upon me by the University of Athens through its Faculty of Letters. My love for the land and people of Greece makes this, however, more than an honour -it becomes an affair of the heart. I beg that you will express to your colleagues in the faculty my thanks and my devoted respect. Believe me to be ever

Very faithfully yours,

Benj. Ide Wheeler

Professor S. C. Sakellaropoulos,
Dean of the Faculty of Letters, University of Athens,
Athens, Greece

Ἐκ Βερολίνου, Μαΐου α' 1912

Ἀξιότιμε Κύριε Κοσμητά,

Ἐβεβαίωσεν ἡ πολυτιμοτάτη ἐπιστολὴ Ὑμῶν, ὅπερ ἤδη παρὰ φίλων Ἀθηναίων ἐπεπύσμην, προσγραφῆναί με ἐπὶ τιμῇ ὑφ' ὑμῶν τῷ ὑμετέρῳ θιάσῳ, ἵν' οὕτως εἴπωμεν σχεδὸν ἀττικιστί. Καὶ ἥσθην μὲν ἐπὶ τούτοις, ὥςπερ εἰκὸς, καὶ χάριν λέγω τε νῦν καὶ εἰς

ἀεὶ εἴσομαι· ἀλλὰ ἔρωτί γε τῶν Ἀτθίδων Μουσῶν συνειλημμένος ἐκ παιδὸς, συνάδελφον τῶν καθ᾽ Ἑλλάδα φιλοσόφων ἐμαυτὸν ἐνόμισα ἐξ οὗ μειράκιον ὢν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀνέβην καὶ Στεφάνου Κουμανούδου τοῦ μακαρίτου διδασκαλίᾳ προςεχρησάμην. Πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς παρ᾽ ὑμῖν γνησίως φιλοσοφοῦντας ἕως ἂν ζῶ διακείσομαι φιλοστόργως καὶ εὐχαρίστως

μετὰ τοῦ καθήκοντος σεβασμοῦ

Ulrich von Wilamowitz-Möllendorf

Πρὸς τὸν Κύριον Καθηγητὴν Σ. Κ. Σακελλαρόπουλον
Κοσμητὴν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς

Monsieur le Recteur

Permettez-moi de Vous remercier, Vous et le Sénat de l'Université d'Athènes, de la lettre pas laquelle Vous avez bien voulu m'annoncer l'honneur que la Faculté des Lettres m'a conféré à l'occasion du 75ème anniversaire de sa fondation. Je suis profondément touché de cette marque d'estime aussi grande qu'inattendue et très sensible aux félicitations que Vous venez de m'adresser au nom du Sénat de l'Université et au Vôtre. Je Vous prie donc, Vous et MM. les Membres du Sénat, de bien vouloir agréer l'expression de ma reconnaissance la plus vive et la plus sincère et des vœux pleins d'admiration et de sympathie que je forme pour la prospérité de la glorieuse Université d'Athènes et de la Nation hellénique.

Avec l'hommage de mes sentiments les plus distingués et les plus sincères et de mes souvenirs bien émus, j'ai l'honneur d'être, Monsieur le Recteur,

Votre tout dévoué et tout reconnaissant

Adolphe Wilhelm
Professeur à l'Université de Vienne

Vienne, le 11 Mai 1912

Monsieur le Doyen

Ayant reçu la lettre par laquelle Vous avez bien voulu m'annoncer, au nom de la Faculté des Lettres, l'honneur qu'elle m'a conféré à l'occasion du 75ème anniversaire

de la fondation de l'Université d'Athènes, je ne saurais Vous dire combien je suis touché de cette marque d'estime aussi grande qu'inattendue. En l'appréciant hautement et en y voyant plutôt une obligation pour l'avenir qu'une récompense de services rendus à la science dans le passé, je l'accepte avec la plus vive joie et la plus profonde reconnaissance et Vous remercie le plus sincèrement, Vous et MM. Vos Collègues, des sentiments bienveillants et généreux qui ont inspiré Votre démarche. Très heureux de me trouver désormais lié par un nouveau lien à l'Université d'Athènes pour la prospérité de laquelle je forme les vœux les plus chaleureux, je Vous prie, Monsieur la Doyen, de bien vouloir agréer l'expression de ma considération la plus haute et la plus distinguée et de mes souvenirs émus et sympathiques avec lesquels j'ai l'honneur d'être

Votre tout dévoué et tout reconnaissant

Adolphe Wilhelm

Professeur à l'Université de Vienne

Vienne, le 11 Mai 1912

Königsberg Pr., 16 V. 1912

An den Rektor der Universität Athen
Herrn Professor Sp. Lambros.

Hochgeehrter Herr Rektor,

Ihnen und dem Senat der Universität Athen sage ich meinen verbindlichen Dank für die gütige Übersendung des Schreibens des Dekans der Faculté des Lettres, welches mir die Ernennung zum Doctor honoris causa mitteilt, sowie für die freundlichen Glückwünsche zu dieser Ehrung, deren hohe Bedeutung und ausserordentlichen Wert ich wohl zu würdigen weiß.

Ich bitte, das einliegende Schreiben dem Herrn Dekan der Faculté des Lettres gütigst übermitteln zu wollen.

In Hochachtung und Ergebenheit

Rich. Wünsch

Dr. Ath. h. c.

Königsberg Pr., 6. V. 1912

An den Dekan der Faculté des Lettres
an der Universität Athen,
Herrn Professor S. C. Sakellaropoulos.

Hochgeehrter Herr Dekan,

Ich bitte Sie, der Faculté des Lettres an der Universität Athen meinen aufrichtigen Dank für die hohe Ehre zu sagen, die sie mir durch die Verleihung des Titels eines Doktor honoris causa verliehen hat. Sie hat mir dadurch eine ausserordentliche Freude bereitet, und ich würde es als Gunst des Schicksals betrachten, wenn es mir beschieden sein sollte, durch meine Arbeit die Kenntnis von der Bedeutung griechischen Geistes, wie er am herrlichsten sich in Athen offenbart hat, für die Geschichte der Menschheit zu fördern und dadurch zu zeigen, daß ich des Zutrauens nicht ganz unwürdig bin, das mir die Faculté des Lettres der Universität Athen durch diese Ehrung bewiesen hat.

In Hochachtung und Ergebenheit

Wünsch
Dr. Ath. h. c.

Ἐν Πετρουπόλει, τῇ 29 Ἀπριλίου 1912.

Ἀξιότιμε Κύριε Κοσμῆτορ,

Καίπερ ἤδη διὰ λόγων εὐχαριστήσας Ὑμῖν ἐν τῇ ἀειμνήστῳ Ὑμετέρᾳ πανηγύρει, ὅμως καὶ νῦν, ἐλθούσης μοι τῆς προσφιλοῦς ἐπιστολῆς Ὑμῶν, προθύμως τῇ εὐκαιρίᾳ χρῶμαι, ὅπως καὶ Ὑμῖν καὶ τῇ σεπτῇ Σχολῇ Ὑμῶν τὴν χάριν ὁμολογήσω διὰ τὴν ἔξοχον τιμὴν, ἥν με ἐτιμήσατε τὸ τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος ἀξίωμα προσνείμαντες.

Μετὰ τῆς μεγίστης ὑπολήψεως.

Θ. Ζιελίνσκη

V.

ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ
ΣΧΟΛΗΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
DOCTEURS
DE LA FACULTÉ DES SCIENCES

Lyon, 7 Mai 1912

M. le Recteur,

J'ai eu l'honneur de recevoir il y a quelques jours, à ma rentrée d'un voyage dans le Midi, la lettre par laquelle vous avez bien voulu me faire part, au nom de Mr. le Doyen de la Faculté des Sciences, de la décision flatteuse par laquelle le Conseil de cette Faculté m'a compris dans la liste des docteurs honoraires nouvellement créés à l'occasion du 75me anniversaire de l'Université d'Athènes.

J'ai été extrêmement touché de cette haute marque d'estime qui consacre d'une manière définitive les liens qui m'unissent à votre Université et les souvenirs si affectueux d'un voyage inoubliable.

Vous me permettez, Mr. le Recteur, d'y joindre mes remercîments pour toutes les attentions dont vous m'avez comblé pendant mon séjour dans votre belle capitale.

Recevez, Mr. le Recteur, pour vous et votre famille, l'expression de mes sentiments respectueusement et cordialement dévoués.

C. Déperet
Doyen de la Faculté des Sciences de Lyon.

Lyon, 7 Mai 1912

Monsieur le Doyen et cher collègue,

J'ai eu l'honneur de recevoir il y a déjà quelques jours, la lettre par laquelle vous avez bien voulu me faire part de la décision flatteuse par laquelle le Conseil de la Faculté des Sciences d'Athènes m'a compris dans la liste des

docteurs honoraires récemment créés à l'occasion du 75me anniversaire de l'Université d'Athènes.

J'ai été extrêmement flatté de cette distinction et touché jusqu'au fond du cœur de cette marque d'estime qui resserre encore plus, s'il était nécessaire, les liens d'affection et de confraternité qui m'unissent si profondément à vous et tous mes collègues d'Athènes.

Je remercie vous, Mr. le Doyen, et tous vos collègues de la Faculté pour toutes les attentions dont vous m'avez comblé pendant mon trop court séjour au milieu de vous, et j'en conserve au fond du cœur un souvenir inoubliable.

Veuillez recevoir, Mr. le Doyen, l'expression de mes sentiments les plus cordialement dévoués et affectueux.

C. Déperet
Doyen de la Faculté des Sciences de Lyon.

Euere Magnificenz!

Mit aufrichtigen Danke bestätige ich den Empfang Ihrer Zuschrift vom 3/16 April d. J. und der beiliegenden Zuschrift des Herrn Doyen der Faculté des Sciences.

Die Ehrung, welche mir die Universität Athen durch meine Ernennung zum Ehren-Doctor hat zu Teil werden lassen, hat mich herzlichst erfreut und beglückt. Die langjährige Beschäftigung mit Ihrem herrlichen Lande hat in mir ein Gefühl der Zusammengehörigkeit hervorgerufen und es gereicht mir zur größten Genugtuung, daß die höchste wissenschaftliche Körperschaft Griechenlands in so solenner Weise bekundete, daß sie dieses Gefühl der Zusammengehörigkeit würdigt und erwidert.

Ich bitte Euere Magnifizenz meinen ergebensten und herzlichsten Dank entgegenzunehmen und denselben der Faculté des Sciences übermitteln zu wollen. Seien Sie davon überzeugt, daß ich stets meinen Stolz darein setzen werde, Ihrem Vaterlande in bescheidener Weise dienen zu können.

Mit dem Ausdrucke vorzüglichster Hochachtung
Ihr ergebenster

Dr. Eugen von Halácsy
Kais. Rat.

Wien, am 27. Juni 1912

Paris, 26/IV 1912

Monsieur le Recteur,

Je viens de recevoir la lettre, par laquelle vous m'annoncez que l'Université d'Athènes m'a conféré le titre de docteur honoris causa, à l'occasion des fêtes du 75ème anniversaire de sa fondation.

Je m'empresse de vous remercier et de vous demander de vouloir bien transmettre mes remercîments à l'éminent Doyen de la Faculté des sciences, pour cet honneur dont j'apprécie toute la valeur.

Je suis un grand admirateur du génie grec, grand admirateur de votre beau pays, de ses belles montagnes, de ses îles qui recèlent tant de documents intéressants pour la science. Les jours que j'ai passés à la parcourir ont fait époque dans ma vie et j'aime à penser à votre Santorin, qui à tant d'égards me rappelle de précieux souvenirs.

Aussi suis-je heureux d'être attaché à votre pays par des liens nouveaux et je fais des vœux pour la prospérité de votre vaillante Université. Si quelqu'un de vos étudiants de mineralogie ou de pétrographie vient à Paris, mon laboratoire lui sera très cordialement ouvert.

Veuillez, Monsieur le Recteur, agréer l'assurance de ma très haute considération.

Lacroix

Darmstadt, den 2. Mai 1912

Dem Rektor und Senat der Universität Athen

spreche ich meinen verbindlichsten Dank aus für die gütige Uebermittlung meiner Ernennung zum Doktor honoris causa von Seiten der philosophischen Fakultät zum 75jährigen Jubiläum der Universität.

Wenn ich schon bisher durch meinen mehrjährigen Aufenthalt im schönen Griechenland eine hohe Verehrung für das Land, aus dem die ganze europäische Kultur ihren Ursprung nahm, im tiefsten Herzen gehegt habe, so gedenke ich heute mit ganz besonders dankbaren Gefühlen

des griechischen Volkes und der hochgeschätzten und gelehrten griechischen Männer, welche mich durch diese Ehrung in ihre Mitte aufgenommen haben.

Den hier beiliegenden Brief bitte ich gütigst dem Dekan der philosophischen Fakultät übergeben zu wollen.

Mit dem Ausdruck der aufrichtigsten Hochachtung

Richard Lepsius
Doctor honoris causa Atheniensis

Darmstadt, den 2. Mai 1912

An den Dekan der philosophischen Fakultät der Universität Athen.

Sehr geehrter Herr und verehrtester Herr Kollege!

Ich erhielt Ihr wertes Schreiben vom 3/16 April 1912, durch welches Sie mir mitteilen, daß bei Gelegenheit des 75jährigen Jubiläums der Universität Athen die philosophische Fakultät mich zu ihrem Doctor honoris causa ernannt hat.

Ich spreche der philosophischen Fakultät meinen herzlichsten Dank aus für eine solche hohe Ehre, welche sie mir damit erwiesen hat, und bitte Sie, Herr Dekan, meinen Dank der Fakultät gütigst übermitteln zu wollen.

Ich darf wohl annehmen, daß diese Ehre mir erteilt wurde in Würdigung meines Werkes, Die Geologie von Attika, und der zugehörigen neun geologischen Karten, sowie in Ansehung meiner Abhandlung über die griechischen Marmore, deren Inhalt auch der griechischen Archäologie und speziell den Athener Museen genützt hat.

Die Jahre, welche ich in Griechenland tätig gewesen bin, gehören zu den schönsten und anregendsten meines Lebens! Ich habe die herrlichen Landschaften des Kontinentes von Thessalien bis Messenien, der griechischen Inseln und der Westküste von Kleinasien gesehen und geologisch untersucht; ich habe das griechische Volk in seiner großen Güte und Liebenswürdigkeit kennen gelernt; ich habe hervorragende Gelehrte und Bergingenieure an Ihrer Universität und in der Stadt Athen hochschätzen gelernt. Speziell von dem verehrten Herrn A. Cordellas

in Athen bin ich sehr freundlich aufgenommen worden. Auch bin ich dem Herrn Bougioukas sehr verpflichtet für seine ausgezeichnete Uebersetzung meiner Geologie von Attika.

Empfangen Sie, sehr geehrter Herr, den Ausdruck meiner vorzüglichen Hochachtung, mit welcher ich stets bleiben werde

Ihr ergebenster

Richard Lepsius

Doctor honoris causa Atheniensis

Leipzig, le 25. avril 1912

Monsieur et très-honoré Doyen de la Faculté des sciences,

Par la médiation gracieuse de Monsieur le Recteur de l'Université je viens de recevoir votre décret officiel qui me confère l'honneur du titre de Dr. honoris causa de votre faculté. Il me tarde de vous transmettre l'assurance de me profonde gratitude. Rien au monde n'aurait pu me donner une telle satisfaction et une surprise plus bienfaisante que l'idée de votre faculté de se souvenir, à l'occasion du jubilé de votre Université, des modestes travaux que je pouvais vouer depuis une trentaine d'années à l'étude de la nature de votre beau pays et des impressions qu'en a reçues la civilisation de l'antiquité.

La Grèce ne pouvait renaître sans se souvenir qu' Athènes a été le premier foyer d'une organisation de hautes études, ou sans aspirer à la gloire de la résurrection de l'Academie de Platon, du Peripatos d'Aristote dans de formes modernes. Permettez-moi de réunir à l'humble expression de mes remercîments mes félicitations au 75me anniversaire de votre Université. Avec quelle satisfaction votre faculté aura passé en revue les succès obtenus par la science grecque. C'est la meilleure garantie de l'essor de l'avenir.

Agréez l'assurance de ma considération la plus distinguée.

Joseph Partsch

Professeur de géographie à l'Université de Leipzig

Bonn, le 28 avril 1912

A la Faculté des Sciences de l'Université Nationale d'Athènes.

La Faculté des Sciences m'a fait l'insigne honneur de me nommer Docteur honoris causa, à l'occasion du 75me anniversaire de sa fondation. En acceptant cette distinction, dont j'apprécie pleinement la haute valeur, je me permets d'en exprimer à la Faculté mes remerciements les plus chaleureux. Car j'ai toujours senti la plus profonde estime et sympathie pour la Nation hellénique qui, malgré les nombreux obstacles créés par les circonstances extérieures, s'est élevée jusqu'au faîte de la première nation cultivée de l'Orient et est entrée dignement dans le concert des nations civilisées de l'Europe; et ceci par ses propres tendances vers le progrès et vers l'instruction. L'Université d'Athènes, en particulier, distinguée par le nombre considérable de savants qu'elle a formés, et qui y ont enseigné et enseignent encore, est une des plus belles créations civilisatrices de votre nation.

C'est avec joie et orgueil que, dorénavant, je me considère comme un membre de cet illustre corps académique, et j'y vois une récompense magnifique des modestes travaux que j'ai consacrés au beau pays des Hellènes.

Que la nation hellénique et sa plus haute institution d'enseignement, l'Université d'Athènes, fleurissent, prospèrent et resplendissent à tout jamais!

Veuillez agréer, Messieurs, l'assurance de mes sentiments les plus distingués.

Alfred Philippson

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1911-1912

ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΩΝ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΟΝ ΕΤΟΣ ΝΕΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ANNEXE F

TABLE STATISTIQUE

DES NOUVEAUX ÉTUDIANTS INSCRITS CHAQUE ANNÉE

DEPUIS LA FONDATION DE L'UNIVERSITÉ NATIONALE
JUSQU'A L'ANNÉE UNIVERSITAIRE 1911-1912

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος Année Universitaire	Προέλευσις Provenance: Ἡμεδαποί Royaume	Ἀλλοδαποί Étranger *	Θεολογικῆς Faculté de Théolog.	Νομικῆς Faculté de Droit	Ἰατρικῆς Faculté de Médecine	Φιλοσοφικῆς Faculté de Lettres	Φυσικ. καὶ Μαθ. Ἐπιστημῶν Faculté des Sciences	Φαρμακ. Σχολεῖον École de Pharmacie	Ἐν ὅλῳ Total
1837—1838	28	24	8	22	4	18			52
1838—1839	23	20	2	10	16	15			43
1839—1840	14	10	1	6	5	7		5	24
1840—1841	20	20	5	16	7	7		5	40
1841—1842	26	30	7	14	12	13		10	56
1842—1843	15	39	2	14	20	14		4	54
1843—1844	39	34	3	13	33	12		12	73
1844—1845	37	49	—	13	27	36		10	86
1845—1846	36	83	5	19	50	41		4	119
1846—1847	52	44	1	23	48	20		4	96
1847—1848	53	81	2	34	58	29		11	134
1848—1849	69	62	8	32	61	23		7	131
1849—1850	64	70	7	27	62	29		9	134
1850—1851	59	88	1	30	79	28		9	147
1851—1852	89	113	5	43	108	28		18	202
1852—1853	95	133	10	68	88	49		13	228
1853—1854	119	77	9	76	74	21		16	196
1854—1855	102	66	4	63	47	30		24	168
1855—1856	68	75	6	58	39	23		17	143
1856—1857	103	90	11	01	47	24		10	193
1857—1858	67	47	11	155	35	13		—	114
1858—1859	108	66	7	100	39	28		—	174
1859—1860	117	86	3	100	51	46		3	203
1860—1861	158	76	11	130	43	42		8	234
1861—1862	114	44	8	77	31	42		—	158
1862—1863	210	90	16	175	42	60		7	300
1863—1864	286	69	11	174	75	76		19	355
1864—1865	169	50	10	113	44	42		10	219
1865—1866	216	82	20	141	72	56		9	298
1866—1867	216	73	13	142	68	53		13	289
1867—1868	241	64	15	151	80	50		9	305
1868—1869	213	64	3	141	87	33		13	277
1869—1870	206	75	7	105	112	39		18	281
1870—1871	247	73	9	132	123	37		19	320
1871—1872	196	88	6	103	108	52		15	284
1872—1873	222	94	8	114	112	57		25	316
1873—1874	258	102	8	151	137	53		11	360
1874—1875	233	136	10	148	129	62		20	369
1875—1876	225	147	10	141	122	94		5	372
1876—1877	290	163	8	179	150	111		5	453
Εἰς μεταφορὰν . Transport . . .	5103	2897	291	3254	2545	1513		397	8000

* Διὰ τῆς λέξεως Ἀλλοδαποὶ δηλοῦντσι ὡς τὸ πλεῖστον οἱ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορ ἑλληνικῶν χωρῶν προερχόμενοι. Ἀλλογενεῖς δ' εἶνε πολλοὶ ὀλίγοι.

* On entend par le mot Etranger surtout les Grecs provenant des pays grecs de l'Empi Ottoman. Il n'y a que très peu de sujets d'autres nations.

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος Année Universitaire	Προέλευσις Provenance Ἡμεδαποί Royaume	Ἀλλοδαποί Étranger	Θεολογικῆς Faculté de Théolog.	Νομικῆς Faculté de Droit	Ἰατρικῆς Faculté de Médecine	Φιλοσοφικῆς Faculté des Lettres	Φυσικ. καὶ Μαθ. Ἐπιστημῶν Faculté des Sciences	Φαρμακ. Σχολεῖον École de Pharmacie	Ἐν ὅλῳ Total
Ἐκ μεταφορᾶς . Transport . . .	5103	2897	291	3254	2545	1513		397	8000
1877—1878	307	119	15	163	151	82		15	426
1878—1879	339	140	16	200	146	108		9	479
1879—1880	382	192	8	258	190	114		4	574
1880—1881	403	158	11	267	179	94		10	561
1881—1882	481	155	15	307	193	104		17	636
1882—1883	507	148	6	343	172	123		11	655
1883—1884	493	178	8	318	202	132		11	671
1884—1885	378	205	7	298	142	124		12	583
1885—1886	500	206	5	323	228	140		10	706
1886—1887	527	211	10	341	199	157		31	738
1887—1888	559	213	9	359	205	169		30	772
1888—1889	603	218	6	372	204	199		40	821
1889—1890	627	278	12	398	210	256		29	905
1890—1891	730	257	17	421	244	257		48	987
1891—1892	771	252	11	427	282	257		46	1023
1892—1893	522	143	11	288	207	134		25	665
1893—1894	776	180	16	441	316	139		44	956
1894—1895	747	172	5	449	291	156		18	919
1995—1896	841	217	18	567	298	116		59	1058
1896—1897	649	239	14	461	265	99		49	888
1897—1898	439	189	24	309	194	71		30	628
1898—1899	469	200	17	342	201	81		28	669
1899—1900	501	196	23	388	184	69		33	697
1900—1901	441	161	14	337	130	102		19	602
1901—1902	534	168	18	415	134	113		22	702
1902—1903	573	196	22	444	145	129		29	769
1903—1904	561	195	22	435	150	127		22	756
1904—1905	585	203	18	448	176	50	50	37	788
1905—1906	669	232	33	530	194	60	49	35	901
1906—1907	679	232	21	546	184	64	57	39	911
1907—1908	732	272	31	560	222	79	70	42	1004
1908—1909	798	305	32	623	235	94	78	41	1103
1909—1910	773	348	34	569	288	98	60	72	1121
1910—1911	804	467	37	709	265	106	103	51	1271
Ἐν ὅλῳ . . Total . . .	24803	10142	857	16910	9571	5725	467	1415	34945

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΛΥΤΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1842 — 1912

ANNEXE G

TABLE STATISTIQUE

DES DOCTEURS ET DES LICENCIÉS

DE L'UNIVERSITÉ NATIONALE

1842 — 1912

Ἔτος Ἀκαδημαϊκὸν Année universitaire	Θεολογικὴ Σχολὴ Faculté de Théologie				Νομικὴ Σχολὴ Faculté de Droit				Ἰατρικὴ Σχολὴ Faculté de Médecine		Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Faculté des Lettres	
	Προλύται Licenciés		Τελειοδιδ. Docteurs		Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Διδάκτορες Docteurs	
	Προέλευσις Provenance				Προέλευσις Provenance				Προέλευσις Provenance		Προέλευσις Provenance	
	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ* Étranger*	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger
1840—41												
1841—42												
1842—43										1		
1843—44												
1844—45										2		
1845—46					1				4			
1846—47									2	1		
1847—48									2	2		
1848—49					2	1			4	2		
1849—50					2	2			1	8	1	
1850—51					4		1	1	4	4		
1851—52					3		1		6	3	1	
1852—53					10	2			8	5	1	
1853—54					7		2	1	14	6		
1854—55					4		2	3	16	3	1	1
1855—56					6	2	1	1	23	14		1
1856—57			1		8	3	1		21	23	2	
1857—58					14	3	1		34	12	2	
1858—59					39	7	1		31	15		1
1859—60					17	6	2		21	11		
1860—61					18	12	5	2	9	10	2	
1861—62					27	15	5	2	18	9	3	
1862—63				1	35	4	2		8	4		1
1863—64	2				23	10	6	1	24	4	3	
1864—65					29	6	8	1	20	6		1
1865—66	1				39	7	17	2	23	5	5	2
1866—67	3				37	6	16	2	27	8	10	2
1867—68		1			56	6	16	3	27	8	7	3
1868—69	1				32	6	39	2	42	7	2	2
1869—70					32	4	35	3	26	12	3	
1870—71	2	1			37	8	21	1	37	18	2	1
1871—72	2				26	4	36	5	43	15	1	2
1872—73	2				24	5	29	1	71	23	5	1
1873—74	1				44	1	27		33	17	1	
1874—75	1				39	5	25	1	58	24	2	
1875—76	2				50	4	27	2	65	35	5	1
Εἰς μεταφ. Report . . .	17	3		1	665	129	326	34	722	317	59	19

* Διὰ τῆς λέξεως Ἀλλοδαποὶ δηλοῦνται ὡς τὸ πλεῖστον οἱ ἐκ τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἑλληνικῶν χωρῶν προερχόμενοι. Ἀλλογενεῖς δ' εἶνε πολὺ ὀλίγοι.

* On entend par le mot Étranger surtout les Grecs provenant des pays grecs de l'Empire Ottoman. Il n'y a que très peu de sujets d'autres nations.

Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Faculté des Lettres		Σχολὴ Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν* Faculté des Sciences *								Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον École de Pharmacie		Ὁλικὸν ἄθροισμα — Total
		Φυσικὸν τμῆμα Section Sciences				Μαθηματικὸν τμῆμα Section Mathématiques						
Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Πτυχιοῦχοι Diplômés		
Προέλευσις Provenance		Προέλευσις — Provenance								Προέλευσις Provenance		
Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	
										5		5
										1		1
										6	2	9
										2	3	5
	1									1		4
										1	1	7
										6	1	10
										5	1	10
										1		10
						1				4	2	21
	1									6	1	22
										7		21
2										4	2	34
										11		41
										5	3	38
								1		8	4	61
1	1									14		75
1	1									4	1	73
1										14	3	112
										10	1	68
2											1	61
5	2									6	1	93
										8	1	64
												73
2								1			2	76
3										6	1	111
2						1		1		12	2	129
3	1	1								5		137
4		2				1	1			6		147
5						1			1	6	2	130
5	1									8	3	145
3	1					1				14		153
3						1				13	3	181
1						3				11		139
3										9	2	169
										9	4	204
46	9	3				9	1	3	1	228	47	2639

* Ἡ σχολὴ αὕτη ἦτο ἡνωμένη μετὰ τῆς Φιλοσοφικῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1904. Ἔκτοτε δὲ μόνον ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῆς δυνάμει Β Διατάγματος τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ κατὰ τὸν νέον Πανεπιστημιακὸν νόμον τοῦ 1911.

* Cette Faculté était réunie avec la Faculté des Lettres (Faculté dephilosophie) jusqu'en 1904. Ce n'est qu'alors qu'elle en est été separée d'après un Decret Royal de la même année et d'après la nouvelle loi Universitaire de 1911.

Ἔτος Ἀκαδημαϊκὸν Année Universitaire	Θεολογικὴ Σχολὴ Faculté de Théologie				Νομικὴ Σχολὴ Faculté de Droit				Ἰατρικὴ Σχολὴ Faculté de Médecine		Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Faculté des Lettres	
	Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Διδάκτορες Docteurs	
	Προέλευσις Provenance				Προέλευσις Provenance				Προέλευσις Provenance		Προέλευσις Provenance	
	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger
Ἐκ μεταφ. Report . . .	17	3		1	665	129	326	34	722	317	59	19
1876— 77	1	3			76	5	26		65	32	6	
1877— 78	2	1			43	7	16	2	72	33	3	1
1878— 79			2		64	10	28	1	68	37	1	1
1879— 80	1	2	2		74	20	16	3	77	37	4	3
1880— 81	2	1	1		75	19	21	3	85	43	5	4
1881— 82	1				45	10	27	3	82	33	7	7
1882— 83	7			2	101	21	32	2	80	49	16	5
1883— 84	4	2	2		91	21	40	7	101	53	8	5
1884— 85	3		1		96	21	46	4	101	36	17	2
1885— 86	4	3	3		57	24	38	9	116	51	4	9
1886— 87	2	1	1		30	8	29	6	31	18	9	5
1887— 88	2	1	1		137	26	55	6	68	27	8	11
1888— 89	1	1	3		118	21	62	7	85	53	6	8
1889— 90	3	1	1		62	19	48	12	68	47	16	12
1890— 91	1	1	2		167	22	63	18	150	112	15	17
1891— 92	4	2			130	30	64	8	113	69	21	16
1892— 93	5	4			121	24	45	7	101	89	9	12
1893— 94	1	4			112	30	40	5	97	48	9	15
1894— 95	6	3	1		148	30	46	9	50	56	20	7
1895— 96	7				131	34	38	8	120	78	15	11
1896— 97	8	5			130	18	29	3	99	60	13	15
1897— 98	2	4			230	34	53	3	165	95	17	3
1898— 99	2	2	2		173	43	51	5	144	100	21	7
1899—900	4	3	1	1	228	38	57	7	155	91	15	3
1900—901	6	2			167	46	55	7	114	95	22	6
1901—902	6	8	1	1	175	42	78	12	91	74	33	7
1902—903	8	6			51	24	47	9	100	80	22	10
1903—904	7	7			127	31	64	5	71	63	30	5
1904—905	8	7			89	30	54	11	68	66	25	11
1905—906	7	3	1	1	121	36	47	15	66	46	16	12
1906—907	9	7			158	35	51	10	61	53	15	10
1907—908	14	5			119	33	53	10	77	53	17	14
1908—909	11	2			149	44	52	11	73	57	19	16
1909—910	9	7	1		208	65	51	9	103	57	27	8
1910—911	19	4	1		182	49	50	18	94	66	10	15
1911—912	14	9			146	41	31	11	127	65	18	8
Τὸ ὅλον . Total . .	208	114	27	6	4996	1140	1929	300	4060	2439	578	320

Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Faculté des Lettres		Σχολὴ Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν Faculté des Sciences								Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον École de Pharmacie		Ὁλικὸν ἄθροισμα — Total
		Φυσικὸν τμῆμα Section des Sciences				Μαθηματικὸν τμῆμα Section Mathématiques						
Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Διδάκτορες Docteurs		Προλύται Licenciés		Πτυχιοῦχοι Diplômés		
Προέλευσις Provenance		Προέλευσις — Provenance								Προέλευσις Provenance		
Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	Ἡμεδαποὶ Royaume	Ἀλλοδαποὶ Étranger	
46	9	3				9	1	3	1	228	47	2639
4	1									12	1	232
1		4				2				18	3	208
1	1	1		1							1	217
1						4				11	1	256
7		1				2	1			12	1	283
6		2	1			1				8	1	234
5	1	1	2	1		3				2	3	333
4				1		3				3	2	347
7	1	6				4		1		12	1	359
1	2	4				4				10		339
		2				3	1	1		2		149
1		5		1						10		359
5	2	10	2			6	2			9	1	402
8	3	4	2			8	2	1		28	5	350
11	3	5	2	2		7	5			26	7	636
11		4	3	1		8	4	4	1	35	7	535
12	5	3	2		1	5	5		2	17	5	474
9		10	1			20	6	2		22	5	436
10	3	3	1			14	4		1	21	7	440
8	4	3		1		6	1	3	1	13	4	486
13	2	7	1			12	3	1		24	3	446
6		6	2			3	1	7		28	2	661
13		10	1			6	4	4		42	10	640
10		9	1			6	2	4		39	15	689
11	3	4	3	1		4		3		32	5	586
16		6				6	1	2		30	11	600
11	2	1	2			9	1	1		28	11	423
11	1	3	1			3	3	3		17	8	460
4		10				7		1		19	5	415
3	1	14	4			2	1			26	2	424
8	2	17	4			3	3			18	7	471
9		12	4			6	2	4		16	8	456
8		12	7			8	1	2		28	9	509
4	4	14	1			3		2	2	31	8	614
3	4	8	6			5	5	2		40	15	596
10	6	11	6			5	3	3		32	5	551
298	60	215	59	9	1	197	62	54	8	949	226	= 18.255

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ — ANNEXE H

THÉATRE ROYAL

SOIRÉE DE GALA

EN L'HONNEUR DES MEMBRES

DU XVIE CONGRÈS DES ORIENTALISTES

ET DES DÉLÉGUÉS

AU 75ME ANNIVERSAIRE DE L'UNIVERSITÉ

D'ATHÈNES

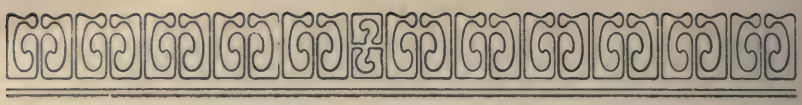

PREMIÈRE PARTIE

ŒDIPE ROI

DE SOPHOCLE

TRADUCTION GRECQUE MODERNE DE M. A. VLACHOS

DISTRIBUTION

Oedipe	Ed. Fürst
Prêtre	S. Chantas
Creon	Eug. Delenardos
Coryphées du Chœur	E. Moustakas D. Terzakis
Tiresias	D. Tavoularis
Iocaste	Rosalie Nica
1er messager	An. Nica
2me messager	N. Miliadès
Un suivant	S. Savvas

Musique d' ***Edmond Membrée.***

Chef d'orchestre ***Georges Sclavos.***

SECONDE PARTIE

Tableau vivant :

"LA GRÈCE ANCIENNE ET MODERNE„

Avec le gracieux concours des Demoiselles

Amira, Antonopoulo, Versis, Gennadis, Zacharitsa, Lambros, Levidis, Lycourezos, Louriotis, Naoum, Nicolaïdès, Papahadji, Petsalis, Hager.

Pendant la durée du tableau de la Grèce ancienne l'orchestre jouera «**l'Hymne d'Apollon**» orchestré par Mr **Th. Polycrate**, et pendant la durée du tableau de la Grèce nouvelle «**Le pont d'Arta**», chanson populaire tirée du recueil de Mr **Psachos** et arrangée pour orchestre par Mr **Sclavos**.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Η ΕΝ ΤΩι ΠΑΡΝΑΣΣΩι ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

ANNEXE I

L'APRÈS-MIDI MUSICALE DU "PARNASSE„

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ^ου Σ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΔΟΣ

ALLOCUTION DE M. S. C. SAKELLAROPOULOS

PRÉSIDENT DE LA SOCIÉTÉ LITTÉRAIRE LE PARNASSE

AVANT LE CONCERT DONNÉ PAR LE PARNASSE

Messieurs les Délégués au Jubilé de l'Université,
Messieurs les Délégués au Congrès des Orientalistes,
Messieurs les Congressistes,
Mesdames,

J'ai eu déjà l'honneur de concert avec mes collègues de l'Université de vous saluer en ma qualité de Doyen de la Faculté des Lettres. Je réitère aujourd'hui de tout cœur mon salut comme Président du Cercle litteraire „Le Parnasse„.

Notre Société n'est pas un corps savant; c'est une Association dont le but est de favoriser les lettres et les beaux-arts et qui à fondé des écoles fréquentées le soir par un millier d'enfants pauvres à qui le travail journalier ne permet pas de suivre les leçons des écoles publiques.

Mais c'est dans les traditions de notre Cercle de s'honorer en donnant quelques moments d'hospitalité cordiale aux savants de tout pays de passage à Athènes. Aussi est-il heureux aujourd'hui de vous voir réunis sous son toit, vous qui représentez tout ce qu'il y a de grand et de noble dans la vie humaine, la science et la recherche de la vérité.

Notre concert a surtout le but de vous donner une idée de quelques mélodies nationales et de vous faire entendre quelques compositions grecques. C'est le cœur grec qui parlera par la musique, comme il parle dans ce moment par ma voix. Soyez les bien venus, Messieurs.

FÊTES JUBILAIRES

DE L'UNIVERSITÉ NATIONALE DE GRÈCE ET DU XVIe CONGRÈS DES ORIENTALISTES

SOCIÉTÉ LITTÉRAIRE LE "PARNASSE„

APRÈS-MIDI MUSICALE

MERCREDI, le 28 Mars/10 Avril 1912, 6 p m.

PROGRAMME

Allocution du président de la Société,
M. le Professeur **SAKELLAROPOULOS**

1. a. **Andante du Quintette** . . . . . **GOLDMARK**
   Quintette Hellénique: MM. **M. Calomiris** (piano), **G. Choraphas** (I violon), **M. Casasis** (II violon), **Ph. Œconomidis** (alto), **R. Geudenberger** (violoncello) Professeurs du Conservatoire.

2. a. *Ὁ Γέρω - Δῆμος* . . . . . **CARRER**
   b. *Τῆς κοπέλλας τὸ νερὸ* . . . . . **SAMARA**
   Chant Mlle **Coromila.**

3. a. **Tristan et Iseult** (La mort d'Iseult) . . . **WAGNER - LISZT**
   b. **Prélude** . . . . . **RACHMANINOFF**
   Piano Mlle **Raphaël.**

4. a. **Fabliau** . . . . . **PALADILHE**
   b. *Τὰ φιλιὰ* . . . . . **LAMBELET**
   c. **Chansons populaires grecques**
   Chant Mme **Monferratos.**

5. a. **Intermezzo du Quintette en re mineur.** . **M. KALOMIRIS**
   Quintette Hellénique.

6. a. **Chanson du papillon** . . . . . **CAMPRA**
   b. **Manon** . . . . . **MASSENET**
   c. *Ἡ ἀνθοστεφάνωιη* . . . . . **LAMBELET**
   Chant Mme **Phocas,** Professeur du Conservatoire.

Toilette de promenade.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Κ — ANNEXE K

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ — SUPPLEMENT

ALLOCUTION
DU COMTE FRANÇOIS PULLÉ
PROFESSEUR A BOLOGNE
DÉLÉGUÉ DE CETTE UNIVERSITÉ (8 AVRIL)*

La prima delle Università del mondo moderno, *l'Alma Mater studiorum,* manda per mio mezzo il suo saluto reverente alla antica *Madre del Sapere.* Al rinascente genio di Roma giovò ricordare che

Græcia capta ferum victorem cepit et artes
intulit agresti Latio

ed oggi che le due nazioni sorelle, ministre di cultura all' Europa, sono chiamate ad una solidarietà novella, è giusto e bello riaffermare i vincoli dell' altissima parentela. In quest'ora solenne della nostra istoria scorgiamo il lungo, glorioso cammino che ancora rimane da percorrere insieme per le maggiori conquiste della civiltà e del progresso umano.

* Voir p. 67.

LETTRES DE REMERCÎMENTS

DE DOCTEURS DE MÉDECINE "HONORIS CAUSA„

AU DOYEN DE LA FACULTÉ Mr N. MACCAS

Frankfurt a/M., 22. April, 1912

Hochverehrter Herr Kollege!

Ich habe eben das Diplom erhalten, daß ich zum Ehrendoktor der Universität Athen ernannt worden bin. Diese seltene Ehrung hat mich außerordentlich erfreut und beglückt und drängt es mich, der medizinischen Fakultät und insbesondere Ihnen als deren Vertreter, meinen ganz ergebensten Dank auszusprechen.

Mit besten Empfehlungen und in vorzüglicher Hochachtung,

Ihr aufrichtigst ergebener

P. Ehrlich

An den Dekan der Medizinischen Fakultät
der Universität Athen,
Herrn Prof. Dr. Nikolaos G. Makkas, Athen.

Bern, Hallerianum, 1. Mai 1912

Seiner Spectabilitaet,
dem Dekane der medicinischen Facultaet der Universitaet Athen,
Herrn Professor Dr. Nikolaos Makkas.

Hochverehrter Herr Dekan!

Nach meiner Heimkehr aus Italien fand ich Ihr geschätztes Dokument, durch welches Ihre Fakultät mir die Würde eines Doctor Medicinae honoris causa erteilt hat. Es ist dies der neunte Doktorgrad, den ich in meiner langen akademischen Laufbahn erhalten habe.

Ich schätze die Ehre, welche Ihre hohe medizinische Fakultät mir erwiesen und Ihr hoher Senat bestätigt hat,

besonders hoch, weil sie aus dem ehrwürdigsten Zentrum der abendländischen Kultur stammt.

Mein verehrter Freund Regas Nikolaides hat Ihnen wohl mitgeteilt, daß ich mich seit vielen Jahren bemühe, im internationalen Physiologen-Congresse, die griechische Sprache als internationales wissenschaftliches Verständigungsmittel anerkennen zu lassen. Vom fünften Congresse in Turin (1901) wurde Herr Nikolaides zum Mitgliede des internationalen Comite gewählt, mit dem Auftrage: die Nomenklatur griechischer Herkunft zu verbessern. Der Präsident des sechsten Physiologen-Congresses in Brüssel hat ihm für seine erfolgreiche Wirksamkeit, unter Beifall der Versammlung, gedankt.

In vorzüglicher Hochschätzung

Hugo Kronecker *M. D.*

Paris, le 22 Avril 1912

Très honoré Collègue et Confrère,

J'ai l'honneur de vous remercier, en même temps que le Recteur et le Sénat universitaire d'Athènes de la haute distinction que vous venez de me conférer et à laquelle je suis particulièrement sensible.

Je vous prie, très honoré Collegue et Confrère, d'agréer l'expression de mes sentiments de haute considération.

D. H. Landouzy

Monsieur le Doyen,

J'ai reçu la lettre par laquelle il m'est annoncé que l'Université d'Athènes m'avait nommé docteur honoris causa de votre cité.

Je suis extrêmement sensible à cet honneur que vous m'accordez.

A diverses reprises, j'ai eu la bonne fortune de pouvoir introduire dans la langue scientifique française des expressions empruntées à votre admirable langage.

Les mots que j'ai créés | Polypnée
Anaphylaxie
Zomothérapie
Métapsychique

qui sont maintenant devenus classiques chez nous, sont, comme vous le voyez, d'origine tout à fait grecque.

Veuillez agréer, Monsieur le Doyen, l'assurance de mes sentiments les plus respectueux.

Charles Richet

Liverpool, 9th May 1912

Le Doyen de la Faculté de Médecine,
Athens, Greece.

Dear Sir,

I beg to acknowledge with many thanks your letter of the 16th April informing me that the Faculty of Medicine of the University of Athens has done me the high honour of conferring upon me the title of Doctor honoris causa. I trust that you will convey to the Faculty my warm thanks for their great kindness and consideration.

I am, Sir, Yours faithfully,

Ronald Ross

Würzburg, 22. IV. 1912.

Hochgeehrter Herr College!

Die Nachricht, daß Ihre Fakultät mir die große Ehre erwiesen hat, mir anläßlich der 75jährigen Stiftungsfeier Ihrer Universität den Titel eines Doktors honoris causa zu verleihen, hat mich mit Stolz und Freude erfüllt. Ich bitte Sie, der Fakultät meinen tiefempfundenen Dank abzustatten. Nunmehr wird es mir eine doppelte stetige Freude sein, die aus Ihrem Lande kommenden Studierenden freundlichst aufzunehmen. Habe ich doch stets den Herren aus Griechenland gegenüber besondere Sympathie empfunden.

Indem ich gelegentlich Ihrer 75jährigen Stiftungsfeier Ihrer hochangesehenen Universität, Ihrer berühmten Fa-

kultät die ergebensten Glückwünsche und Wünsche für weiteres Blühen und Gedeihen ausspreche, bin ich mit vorzüglicher Hochachtung

Ihr

Oscar Schultze

London, 27th April 1912

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 16th inst., in which you intimate that The Faculty of Medicine has done me the honor, on the occasion of the 75th Anniversary of the Foundation of The University of Athens, of nominating me as Doctor honoris causa.

I appreciate this distinction very highly and I venture to ask that you will be good enough to convey to the Members of The Faculty my respectful thanks for their Nomination, and also assure them that my best endeavours will at all times be directed, in any way that is possible, to promote the interests of their important Department of work in The University.

I have the honor to be, Dear Sir,
Your obedient servant,

William N. Smith

Principal Professor of Forensic Medicine and Toxicology in King's College Medical School, University of London.

Professor N. G. Makkas, M. D.
Dean of the Faculty of Medecine,
The National University of Greece.

Wien, 29. April 1912

Sehr verehrter Herr Dekan!

Ich bitte, meinen tiefgefühlten Dank entgegenzunehmen für die hohe Auszeichnung, welche mir die medizinische Fakultät der nationalen Universität in Athen durch die Verleihung des Titels eines Doktors honoris causa erwiesen hat. Indem ich den hohen Wert dieser Auszeichnung vollauf zu würdigen weiß, soll sie für mich zugleich ein Ansporn sein, noch weiter mit allen meinen Kräften im Dienste

der Wissenschaft tätig zu sein. Schließlich bitte ich, dem Herrn Rektor und dem hohen Senate der Universität meinen ergebensten Dank für die freundlichen Glückwünsche übermitteln zu wollen.

Genehmigen Sie, verehrter Herr Dekan, die versicherung meiner Hochschätzung, mit der ich zeichne als

Ihr ergebener

Dr. Anton Weichselbaum

Professor der pathologischen Anatomie
an der Universität in Wien.

Sr. Hochwolgeboren dem Herrn Dekan
der medizinischen Fakultät der Universität in Athen.

LETTRES DE REMERCÎMENTS

DE DOCTEURS DE LA FACULTÉ DES LETTRES

University of Chicago, November 1912

Dear Sir,

Owing to my absence from home, the official notification from you that the Faculty of Letters, on the occasion of the seventy-fifth anniversary of the foundation of the University of Athens, conferred upon me the degree of Doctor «honoris causa» has only recently reached me.

Permit me to express my very deep appreciation and to assure you that this signal mark of honor from the land whose language, past and present, has always been a subject of my warmest interest, will be an inspiration to continued devotion to its study.

With renewed expressions of my appreciation and esteem, I remain

Very faithfully Yours

Carl D. Buck

M. S. K. Sakellaropoulos
Dean of the Faculty of Letters.

New Haven, 2 September 1912

My dear Sir,

I have the honour to announce the safe arrival of the parchment confering upon me the degree of Doctor from Your esteemed University, and beg leave to thank You for this document, wich will ever be of my most valued possessions, both as the record of a dignity conferred and as the Memento of a very delightful celebration.

With the assurance of my continued esteem and consideration, a beg to subscribe myself

Very sincerely Yours

E. Washburn Hopkins

M. Spyridion P. Lambros
Rector of the University of Athens.

Göttingen, den 23. Sept. 1912

Magnificenz!

Für die gütige Übersendung des Diploms meiner Ernennung zum philosophischen Doctor der Universität Athen beehre ich mich Ew. Magnificenz meinen herzlichen und aufrichtigen Dank zum Ausdruck zu bringen. Ich empfinde es als eine hohe Ehre und Auszeichnung, dieser ausserordentlichen Gabe teilhaftig geworden zu sein, und werde stets stolz darauf sein, daß ich durch Ihre Güte und Ihr Vertrauen der Stätte, die dereinst der Mittelpunkt der Kultur war, mich verbunden wissen darf. Zugleich wird mir die Pergamentrolle welche Ew. Magnificenz mir übersandten, eine bleibende Erinnerung an die köstlichen Tage sein, welche ich in Ihrem herrlichen Vaterlande verbringen durfte. Zu den unvergeßlichen Eindrücken, welche die Schätze der ruhmreichen Vergangenheit des hellenischen Volkes meinem Herzen eingeprägt haben, gesellt sich der herzliche Dank für die überaus reiche und grossartige Gastfreundschaft und die Bewunderung für die hoffnungsfreudige und erfolgreiche Arbeit, mit der das hellenische Volk aufs neue in den Wettbewerb der Kulturvölker eingetreten ist. So bitte ich Ew. Magnificenz, meinen tiefempfundenen Dank und meine herzlichsten Wünsche entgegennehmen zu wollen und dieselben insbensondere auch der hohen Philosophischen Fakultät gütigst zu übermitteln.

Ew. Magnificenz

ergebenster

Carl Stange

dereinst Rektor der Universität Greifswald,
nunmehr Professor und Doktor der Theologie
an der Universität Göttingen,
Ehrendoktor der Universität Athen.

An Se Magnificenz
den Rektor der Universität Athen.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ERRATA ET ADDENDA

Page 12	ligne 7	et page 13 ligne 2 il faut ajouter le nom de M. François Pullé à Bologne.			
» 13	» 13	au lieu de	M. F.	lire	M.
» 20	» 27	» »	μελάθρου	»	μελάθρῳ
» 24	» 9	et 25 ligne 1 au lieu de	Weissenbach	»	Weiffenbach
» 27	» 15	au lieu de	Ilion	»	Iliou
» 48	» 18	» »	ἄληην	»	ἄλλην
» 51	» 25	» »	rempli	»	remplie
» 55	» 19	» »	15	»	14
» 62	» 24	» »	οὔτω	»	οὔπω
» 66	» 31	et p. 67 ligne 31 au lieu de	Evald Lidén	»	Axel Moberg
» 72	» 25	au lieu de	Benevic	»	Benesevic
» 74	après la ligne 1 et p. 75 après la ligne 4 il faut ajouter le nom de M. A. S. Hunt, Professeur à Oxford.				
» 75	ligne 24	au lieu de	Enxer	»	Exner
» 76	» 3	et p. 77 ligne 7 au lieu de	Schulze	»	Schultze
» »	» 16,	p. 77 ligne 19 et p. 89 ligne 8 au lieu de	Ehrhardt	»	Ehrhard
» 77	» 19	au lieu de	Strassburg	»	Strassbourg
» 78	après la ligne 24 il faut ajouter: Θεόφιλον Homolle, Διευθυντὴν τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς.				
» 89	ligne 12	au lieu de	Stähler	»	Stählin
» »	» 22	» »	Hadazek	»	Hadaczek
» 90	après la dernière ligne il faut ajouter: New Haven. **Yale University.** M. E. Washburn Hopkins, Professeur de sancrit et de philologie comparative.				
» 93	après la ligne 19 il faut ajouter: Odessa. M. S. Papadimitriou, Professeur de philologie classique. — M. Boris V. Warneke, Professeur de philologie classique. — St. Pétersbourg. M. Taddée Zielinski, Professeur de philologie.				
» »	ligne 29	áu lieu de	Consleil	lire	Conseil
» »	» 32	» »	Zaphetal	»	Zapletal
» 95	» 34	» »	normales	»	normale
» 96	» 13	» »	Sakellaropoulos	»	Sakellarios
» 104	» 32	» »	rpésentant	»	présentant

Page	107	ligne	9	au	lieu	de	genüzt	lire genützt
»	108	»	2	»	»		a land	» aland
»	111	»	18	»	»		unter	» under
»	»	»	25	»	»		heer's	» heir's
»	112	»	20	»	»		is as	» it as
»	131	»	18	»	»		gevürdigt	» gewürdigt
»	140	»	12	»	»		qooque	» quoque
»	»	»	36	»	»		antre	» ante
»	141	»	1	»	»		celibraturi	» celebraturi
»	144	»	7	»	»		eum	» cum
»	146	»	35	»	»		oû	» où
»	147	»	6	»	»		sons	» sous
»	»	»	10	»	»		q'	» qu'
»	»	»	»	»	»		elever	» élever
»	148	»	3	»	»		étrangéres	» étrangères
»	149	»	7	»	»		nune	» nunc
»	154	»	10	»	»		benificaries	» benificiaries
»	155	»	29	»	»		sester	» sister
»	157	»	21	»	»		la	» les
»	170	»	18	»	»		Ἅσθημεν	» Ἕσθημεν
»	173	»	30	»	»		riciperantes	» reciperantes
»	174	»	1	»	»		precamus	» precamur
»	175	»	9	»	»		Hearthy	» Hearty
»	178	»	29	»	»		saivantes	» suivantes
»	185	»	32	»	»		enfuis	» enfouis
»	220	»	5	»	»		Καλλιάφος	» Καλλιάφας
»	308	»	15	»	»		devouée	» dévouée
»	309	»	6	»	»		volutazione	» valutazione
»	310	après la lettre de M. Denys Cochin il faudrait insérer la lettre de M. Henri Francotte qui se trouve à la p. 322.						
»	318	ligne	32	au	lieu	de	Reipublicae	» Respublica
»	343	»	20	»	»		en	» in
»	363	»	17	»	»		me	» ma
»	»	»	26	»	»		ou	» où
»	366	colonne	5	ligne	20	au	lieu de 01	» 101

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ.

Τὰ κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιετηρίδα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου 4

Παράρτημα Α. Ἀναγραφὴ τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων . . 85

Παράρτημα Β. Προσφωνήσεις τῶν ἀντιπροσώπων 99

Παράρτημα Γ. Συγχαρητήρια γράμματα Πανεπιστημίων, Ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν καὶ Γυμνασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ κατατεθέντα τῇ 26 Μαρτίου ἐν καλλιτεχνικοῖς περικαλύμμασι 123

I. Πατριαρχεῖα σ. 125.—II. Πανεπιστήμια καὶ ἄλλα ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα σ. 129. — III. Ἀρχαιολογικαὶ σχολαὶ σ. 195.— IV. Ἑλληνικοὶ Σύλλογοι σ. 199. — V. Γυμνάσια τοῦ Ἐξωτερικοῦ σ. 204. — VI. Γυμνάσια καὶ ἄλλαι σχολαὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ σ. 217.

Παράρτημα Δ. Συγχαρητήρια ἔγγραφα καὶ τηλεγραφήματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν πόλεων ἐξ ὧν ἐστάλησαν . . 239

Παράρτημα Ε. Εὐχαριστήρια γράμματα ἐπιτίμων διδακτόρων 299

I. Ἐπιτίμων διδακτόρων Θεολογικῆς Σχολῆς σ. 301.— II. Ἐπιτίμων διδακτόρων Νομικῆς Σχολῆς σ. 307. — III. Ἐπιτίμων διδακτόρων Ἰατρικῆς Σχολῆς σ. 320. — IV. Ἐπιτίμων διδακτόρων Φιλοσοφικῆς Σχολῆς σ. 326. — V. Ἐπιτίμων διδακτόρων Σχολῆς Φυσικῶν Ἐπιστημῶν σ. 360.

Παράρτημα Ζ. Στατιστικὸς πίναξ τῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1911-1912 ἐγγραφέντων καθ' ἕκαστον ἔτος νέων φοιτητῶν 365

Παράρτημα Η. Στατιστικὸς πίναξ τῶν διδακτόρων καὶ προλυτῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου 1842—1912 369

Παράρτημα Θ. Πρόγραμμα τῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ παραστάσεως 375

Παράρτημα Ι. Ἡ ἐν τῷ Παρνασσῷ προεσπερίς 379

Παράρτημα Κ. Συμπληρώματα. 383

Παροράματα καὶ προσθῆκαι 393

TABLE DES MATIERES

Page

La célébration du soixante-quinzième anniversaire de l'Université Nationale 5

Annexe A. Liste des Délégués officiels 85

Annexe B. Allocutions des Délégués 99

Annexe C. Adresses de félicitations présentées le 8 Avril par les Universités et Écoles archéologiques étrangères et les Gymnases Grecs du Royaume et de l'Étranger 123

I. Patriarcats p. 125. — II. Universités et autres établissements d' instruction supérieure p. 129. — III. Instituts archéologiques p. 195. — IV. Associations helléniques p. 199. — V. Gymnases de l'Etranger p. 204. — Gymnases et autres Écoles du Royaume de Grèce p. 217.

Annexe D. Lettres et dépêches de congratulation dans l'ordre alphabétique, en grec, des villes d'où elles ont été envoyées 239

Annexe E. Lettres de remercîments des Docteurs «honoris causa» 299

I. Docteurs de la Faculté de Théologie p. 301. — II. Docteurs de Droit p. 307.— III. Docteurs de la Faculté de Médecine p. 320.— IV. Docteurs de la Faculté des Lettres p. 326.—V. Docteurs de la Faculté des Sciences p. 360.

Annexe F. Table statistique des nouveaux étudiants inscrits chaque année depuis la fondation de l' Université Nationale jusqu' à l'année universitaire 1911—1912 365

Annexe G. Table statistique des Docteurs et des Licenciés de l'Université Nationale 1842—1912 369

Annexe H. Programme de la Soirée de gala au Théâtre Royal 375

Annexe I. L'après-midi musicale du «Parnasse» 379

Annexe K. Supplement 383

Errata et addenda 393

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ—TABLE DES GRAVURES

Page

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. (Εἰκὼν παρένθετος). — L'Université Nationale (Gravure hors texte) 2

Ἀναμνηστικὸν διάσημον. — Insigne commémoratif 13

Ἡ πλαστικὴ εἰκὼν τοῦ Ἐρεχθείου. — Le tableau vivant de l'Erechthéion 25

Ἡ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν παλαιὰ οἰκία Κλεάνθους ὅπου ἐγκατεστάθη τὸ πρῶτον τὸ Πανεπιστήμιον. — La vieille maison Cléanthès aux pieds de l'Acropole, premier siège de l'Université 50

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τῷ 1860. — L'Université Nationale en 1860 52

Ἡ νέα σημαία τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. — Le nouvel étendard de l'Université Nationale 53

Ἡ σημαία τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. — L'étendard de l'Université Capodistrias 55

Ἀναμνηστικὸν μετάλλιον τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. — Médaille commémorative de la fondation de l'Université Nationale 56

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν τελετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. — L'Aula de l'Université Nationale 57

Κωνσταντῖνος Σχινᾶς ὁ πρῶτος πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὡς πρέσβυς ἐν Μονάχῳ. — Constantin Schinas, premier Recteur de l'Université Nationale, en tenue de Ministre plénipotentiaire de Grèce à Munich . . . 58

Τὸ λάβαρον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. — Le labarum de l'Université Nationale 59

ΑΘΗΝΑΙ, ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ,, Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ — 9141

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU